Tadeusz Wilczewski

Nazwy miejscowości na Kaszubach

ISBN 978-83-61216-30-8

Tadeusz Wilczewski

Nazwy miejscowości na Kaszubach

Gdańsk 2015

© Copyright by Tadeusz Wilczewski

Skład i łamanie: Autor

Projekt okładki: Autor

Dokumenty źródłowe pochodzą z Archiwum Archidiecezjalnego w Oliwie.

Zgody na opublikowanie na stronie 173 jednego fragmentu zapisu metrykalnego z księgi D-269 z parafii Pręgowo, udzielił Przewielebny Ksiądz Dr Leszek Jażdżewski, Dyrektor Archiwum Archidiecezji Gdańskiej w Oliwie.

Zgody na opublikowanie 365 fragmentów map Schroettera (scalone fragmenty dla jednej nazwy miejscowości liczono jako pojedyńcze), dołączonych do opisów nazw miejscowości na Kaszubach w rozdziałach 1 i 2, jednej przykładowej sekcji w tekście rozdziału 2, zgody na zamieszczenie jednego fragmentu z mapy Wielkiego Księstwa Litewskiego, z roku 1613, (z wystawy map historycznych w Bibliotece Gdańskiej w miesiącu maj-czerwiec 2015), oraz jednego fragmentu mapy na drugiej stronie okładki książki, udzieliła Pani dr Zofia Tylewska-Ostrowska, Dyrektor Biblioteki Gdańskiej Polskiej Akademii Nauk.

Na tylnej zewnętrznej stronie okładki umieszczono fragment mapy Schroettera, sekcja 92 [275], przedstawiająca okolice miejscowości Wdzydze Tucholskie, Przytarnia, Wiele, Karsin, Osowo.

Wydanie pierwsze

ISBN 978-83-61216-30-8

Druk i oprawa: GALAN Gdańsk, www.galan.gd.pl

Spis treści

		Str.
Wstęp	.....	5
Rozdział 1.	**Parafie pomorskie**	7
	Rozdział 1.1. Nazwy miejscowości z roku 1534	7
	Tablica 1.1. Parafie biskupstwa włocławskiego na Kaszubach oraz wsie do nich należące w XVI wieku .	7
	Rys. 1.1. Rozmieszczenie wiosek parafii biskupstwa włocławskiego z 1534 roku.	43
	Rys. 1.2. Zmiany obszaru parafii Pręgowo z lat 1534 i 1571, nałożone na mapę parafii z XVII wieku	44
	Rozdział 1.2. Wykaz opisanych nazw miejscowości.	45
	Tablica 1.2. Nazwa zaginiona✠ lub obecne położenie miejscowości	45
Rozdział 2.	**Nazwy miejscowości**	47
	Tablica 2.1. Opis poszukiwań archiwalnych	48
Dodatek 1	**Wykaz cytowanej literatury**	353

Wstęp

Obecna publikacja "Nazwy miejscowości na Kaszubach" zawiera przypisania historycznych nazw miejscowości, znalezionych w metrykach parafialnych, do ich obecnych lokalizacji, łącznie z omówieniem informacji dotyczących tej miejscowości, zawartych w cytowanej literaturze.

W rozdziałach 1 i 2 zamieszczono w tekście fragmenty map Schroettera z końca XVIII wieku, zawierające nazwy miejscowości występujące w metrykach. Nazwy miejscowości na mapach Schroettera, wpisane przez pruskiego rysownika, są oczywiście w języku niemieckim. Bardzo często jednak rysownik wpisywał drugą wersję nazwy (czasem z rozbudowanym objaśnieniem), podając nazwę miejscowości w języku polskim. Jest to bezcenne źródło pozwalające dotrzeć do pierwotnej nazwy miejscowości na Pomorzu z czasów Rzeczpospolitej.

Składam serdeczne podziękowanie Przewielebnemu Księdzu Drowi Leszkowi Jażdżewskiemu, Dyrektorowi Archiwum Archidiecezji Gdańskiej w Oliwie, za udzielenie zgody na opublikowanie na stronie 173 jednego fragmentu zapisu metrykalnego z księgi D-269 z parafii Pręgowo.

Składam serdeczne podziękowania Pani dr Zofii Tylewskiej-Ostrowskiej, Dyrektor Biblioteki Gdańskiej Polskiej Akademii Nauk, za udzielenie zgody na opublikowanie 365 fragmentów map Schroettera (scalone fragmenty dla jednej nazwy miejscowości liczono jako pojedyńcze), dołączonych do opisów nazw miejscowości na Kaszubach w rozdziałach 1 i 2, jednej przykładowej sekcji w tekście rozdziału 2, zgody na zamieszczenie jednego fragmentu z mapy Wielkiego Księstwa Litewskiego, z roku 1613, (z wystawy map historycznych w Bibliotece Gdańskiej w miesiącu maj-czerwiec 2015), i jednego fragmentu mapy Schroettera na drugiej stronie okładki książki, zawartych w niniejszej publikacji książkowej, oraz Pani mgr inż. Annie Wytyk z pracowni kartograficznej, za okazaną życzliwość i pomoc podczas przygotowywanie skanów z map Schroettera.

Autor

Rozdział 1. Parafie pomorskie

Stan na dzień 30 czerwca 2015 r.

Rozdział 1.1. Nazwy miejscowości z roku 1534

Podstawą do określenia obszaru poszczególnych parafii z 1534 roku jest źródłowa publikacja Bolesława Ulanowskiego z roku 1916 pt. "Inwentarz dóbr i dochodów biskupstwa włocławskiego z roku 1534", [270]. W inwentarzu, "*po opisie kluczów biskupich, dodany jest spis dziesięcin, a przy końcu mieści się wykaz kluczów i folwarków oraz abecadłowy rejestr wsi w inwentarzu opisanych*", str. 2. Właśnie spis dziesięcin (*Decime pecuniarie in Pomerania*) [270], zawierający nazwy parafii i należących do nich wsi, jest podstawą sporządzenia poniżej cytowanej tablicy oraz rysunku przedstawiającego graficznie obszary poszczególnych parafii, str. 112-123. Opracowanie Mariana Biskupa i Andrzeja Tomczaka, którzy podali rozmieszczenie własności ziemskiej i sieć parafialną województwa pomorskiego [1], dotyczy okresu czasu pół wieku późniejszego. Był to stan sieci parafialnej Kaszub, na który już znaczący wpływ miało rozprzestrzenianie się protestantyzmu, jak to zauważono w wizytacjach Rozrażewskiego z lat 1582-1599, [8-9]. Umiejscowienie nazwy historycznej w obrębie znanej parafii pozwala zwykle w sposób jednoznaczny przypisać tę historyczną nazwę miejscowości do jej obecnej lokalizacji. Stąd duża wartość publikacji źródłowych, takich jak [270, 330], lub [8-9], zawierających nazwy miejscowości powiązane z nazwami parafii z Pomorza z XVI wieku.

Poniższa **Tablica 1.1.** zawiera wykaz historycznych nazw wsi parafialnych na Kaszubach, podanych w porządku alfabetycznym dla współczesnych nazw parafii (wytłuszczony druk w kolumnie drugiej), oraz nazwy historyczne miejscowości z dwóch źródeł; z roku 1534 (źródło podstawowe [270]), oraz dla lat 1582-1599 ze źródła uzupełniającego [8-9]. W ostatniej kolumnie podano współczesne nazwy miejscowości, występujących w [270], na podstawie których sporządzono mapę rozmieszczenia terytorialnego parafii (sieć parafialna) na Kaszubach z roku 1534, na którą nie zdążyła jeszcze wpłynąć Reformacja. Jest to istotny fakt w procesie ustalania pierwotnego brzmienia nazw wsi, gdyż z Reformacją, zdarzało się (co prawda rzadko), że wchodził do nazewnictwa miejscowości język niemiecki, ale i zmieniała się mapa sieci parafialnej. Można to zauważyć, porównując (przykładowo) historyczne nazwy wsi parafii Pręgowo z roku 1534 oraz z pół wieku późniejszego źródła [8-9] z lat 1582-1599. Parafie, w znaczeniu użytym w poniższej tablicy, są to nazwy miejscowości, w których znajduje się kościół parafialny. Historię założonych parafii na Pomorzu obszernie omawia Ks. Stanisław Kujot, [6, 7, 208, 209], cenny wyciąg ze źródeł zawiera publikacja Księdza Leszka Jażdżewskiego [302]. Jeśli w źródle [8-9] w przypisach na dole strony spotkano tłumaczenie historycznej nazwy miejscowości do formy spotykanej w okresie czasu wydania źródła (lata 1897-1899), dodane przez redaktorów tekstu źródła, to tę formę nazwy miejscowości też przytaczano w wykazie nazw historycznych. Okazuje się, że w większości przypadków ich brzmienie jest identyczne ze współczesną pisownią nazwy miejscowości.

Tablica 1.1. Parafie biskupstwa włocławskiego na Kaszubach oraz wsie do nich należące w XVI wieku

LP	Parafia		Wsie należące do parafii				Współczesna nazwa miejscowości
	Współczesna nazwa parafii	Historyczne nazwy parafii	Historyczne nazwy wsi [270] z 1534 r.	[270]	Historyczne nazwy wsi [8-9], lata 1582-1599	[8-9], str.	
1	**Barłożno**	Barlozno, Barłużno, Barłożno, Barłozno, Barlożno,	Parochialis Barlozno,	115	Barłużno, Barłożno, Barłozno, Barlozno, Barlożno,	69, 149, 164, 250, 274, 304, 320, 430, 431, 432, 535,	Barłożno
			Mirothki,		Nieruthki, Mierotki, Mirotki,	164, 304, 431, 432,	Mirotki
			Gaunczierowicze,		Gąssiorki, Gąsiorki,	164, 304, 431, 432,	Gąsiorki
			Lypiegorze,		Lipia góra,	432,	Lipia Góra
					Kierwald,	432,	Kierwałd,
2	**Białogarda**	Bergarth, Belgard,	Parochialis Bergarth,	117 118	Belgard, **1891:** mapa [316],		Białogarda
			Gąns,		Gans, **1891:** mapa [316],		Gęś
			Crąmpa,		Krampe, **1891:** mapa [316],		Krępa Kaszubska
			Landachowo,		Landechow, **1939:** mapa [312],		Lędziechowo
			Lubyenie,		Labehn, **1939:** mapa [312],		Łebień
			Strzezewo,		Stresow, **1939:** mapa [217],		Strzeszewo[80)]
			Massowo,		Kl. Massow, **1939:** mapa [312],		Maszewko
			Copanyewo,		Koppenow, **1939:** mapa [312],		Kopaniewo
			Rosczicze,		Roschütz, **1939:** mapa [217],		Roszczyce
			Zdrzewno,		Zimdarsen, **1939:** mapa [312],		Zdrzewno[81)]
			Nieznachowo,		Nesnachow, **1939:** mapa [217],		Nieznachowo

			Comussowo,		Komsow, **1939:** mapa [312],		Komaszewo
			Viczk,		Vietzig, **1891:** mapa [316],		Wicko
			Skarssewo,		Scharschow, **1891:** mapa [316],		Skarszewo
			Wrest ducis,		Kgl. Freist, **1891:** mapa [316],		Wrzeście
			Wresth nobilium,		Adlig. Freest, **1891:** mapa [316],		Wrześcienko
3	**Bobowo**	Bobowo, Boboviensis, Boboviensem, Boboviensi,	Parochialis Bobowo,	116	Bobowo, Boboviensis, Boboviensem, Boboviensi,	69, 149, 316, 325, 433, 434, 435, 436, 535,	Bobowo
			Wissoka,		Wyssoka, Wysoka,	317, 435,	Wysoka
			Dąmbrowa,				Nie znaleziono
			Oppidum Stargarth,		Staragard, Staragardenses, Stharagard, Starogard, Starogardum, Starogardia, Starogardiensis, Starogardiensi, Starogardiensem, Starogardiae,	66, 67, 119, 229, 244, 315, 536, 538, 539, 540, 545,	Starogard Gdański[51)]
			Owidz,				Owidz
			Dąmbrowka,		Dąmbrowka, Dambrowka, Dombrowka,	78, 149, 325, 434, 530, 535,	Dąbrówka[141)]
			Smolune,		Smolak,	317,	Smoląg
4	**Bogatka**	Rechembergk, Rychembork, Richenbergk,	Parochialis Rechembergk,	123	Rychembork, Richenbergk,	7, 519,	Bogatka
			Neydorff,				Dobrowo
			Plonendorff,				Płonia Wielka
			Veslinke,				Wiślinka
5	**Brusy**	Brussi, Brussy, Brussensis, Brusi, Bruss,	Parochialis Brussi,	120	Brussy, Brussensis, Brusi, Brussi; Bruss, **1874:** mapa [327],	67, 119, 239, 241, 257,	Brusy
			Zabno,		Zabno; Zabno, **1874:** mapa [327],	239,	Żabno
			Cossobudy,		Kossobudy; Kossabude, **1874:** mapa [327],	239,	Kosobudy
			Cziczkowi,		Cziskowi; Czyczkowo, **1874:** mapa [327],	239,	Czyczkowy
			Chelm maior,		Gr. Chelm, **1940:** mapa [213],		Wielkie Chełmy
			Chelm minor,		Chelmi małe; Kl. Chelm, **1940:** mapa [213],	239,	Małe Chełmy
			Czapenicze,		Czapiewcze; Czapiewitz, **1874:** mapa [102],	239,	Czapiewice
			Czarnowo,		Czarnowo; Czarnowo, **1874:** mapa [327],	239,	Czarnowo
			Zaliessie,		Zaliesie; Zalesie, **1874:** mapa [102],	239,	Zalesie
			Lubnye deserta,		Lublinie; Lubnia, **1874:** mapa [102],	239,	Lubnia
					Glisno; Kl. Glisno, **1874:** mapa [327],	240,	Małe Gliśno
					Głowczowicze; Glowczewitz, **1874:** mapa [102],	240,	Główczewice[83)]
					Rubik; Rollbick, **1875:** mapa [301],	240,	Rolbik
6	**Brzeźno Lęborskie**	Brezen, Bresin,	Parochialis Brezen,	117	Bresin, **1877:** mapa [311],		Brzeźno Lęborskie
			Pusshicze,		Pusitz, **1877:** mapa [311],		Pużyce

			Lanczicza,		Lanz, **1877:** mapa [218],		Łęczyce
			Kissowo,		Küssow, **1890:** mapa [113],		Kisewo
			Strzelantyno,		Strellentin, **1939:** mapa [312],		Strzelęcino
			Rugewo[74)], deserta villa,		Reckow, **1939:** mapa [312],		Rekowo
7	**Bysław**	Zbilslaw, Zbisław, Zbiszław, Zbislaw, Sbisslaw, Bysław, Zbysslaw, Zbyslaviensis, Zbizławiensis,	Parochialis Zbilslaw,	122	Zbisław, Zbiszław, Zbislaw, Sbisslaw, Bysław, Zbysslaw, Zbyslaviensis, Zbizławiensis,	87, 88, 89, 123, 141, 142, 247, 340, 372, 373,	Bysław
			Zbilslawek,		Zbisławek, Zbisślawek, Sbislawek, Zbislawek,	88, 141, 142, 373,	Bysławek
			Nenykowo,		Niemechowo, Minikowo, Niemikowo, Niemekowo,	88, 141, 373,	Minikowo
			Velpyno,		Welpin,	88, 141, 373,	Wełpin
8	**Bzowo**	Bzowo, Bszow, Bzow, Bzovensis, Bzów, Bzovam,	Parochialis Bzowo,	115	Bzowo, Bszow, Bzow, Bzovensis, Bzów, Bzovam,	78, 79, 121, 146, 149, 170, 252, 274, 383, 384, 416, 417,	Bzowo[98)]
					Zaiączkowo,		Wielkie Zajączkowo[97)]
9	**Cedry Wielkie**	Czinder maior, Wielkie Czendry, Zinder,	Parochialis Czinder maior,	123	Wielkie Czendry, Zinder,	7, 518,	Cedry Wielkie
			Czinder minor,				Cedry Małe
10	**Cekcyn**	Czekczin, Cziechczin, Cziekczin, Dziekczin, Czekczin, Czekczyn,	Parochialis Czekczin,	122	Cziechczin, Cziekczin, Dziekczin, Czekczin, Czekczyn,	88, 89, 123, 141, 142, 247, 371, 372, 374,	Cekcyn
			Sumyno,		Suminy, Ssumino, Sumino, Szumini,	88, 142, 372,	Stary Sumin
					Zamarthe, Zamarte,	88, 142, 372,	Zamarte[137)]
					Babia Łanka,	371,	
					Zalessie,	372,	Zalesie[130)]
					Molendino Nowy dictum,	372,	
					Molendino Okiersk,	372,	Okiersk[138)]
11	**Chmielno**	Chmielno, Chmielnensem,	Parochialis Chmielno, Chmielno,	114	Chmielno, Chmielnensem,	28, 38, 110, 204, 210, 264, 466, 467,	Chmielno
			Lapalicze,		Lapalcze, Lapalicze, Lappalitz,	29, 468, 569,	Łapalice
			Procowo,		Prokowo, Krokowo, Prockau,	29, 468, 580,	Prokowo
			Garcz,		Garcze, Garcz,	29, 468,	Garcz
			Coziczkowo,		Koziczkowo, Koziczkowo, Kositzkau,	29, 468, 568,	Kożyczkowo
			Cziesshenye,		Czieszenie, Czeszynie, Zeschin,	28, 468, 556,	Cieszenie
			Miechuczino,		Miekuczyno, Miechutzyn,	468, 574,	Miechucino
			Borustowo,		Borostowo,	467,	Borzestowo
			Londzino,		Łączino, Lanczino, Lonschin,	28, 467, 570,	Łączyno
			Brodnicza,		Brodnicza curia, Brodnicza curiae,	28, 467,	Brodnica
			Grzebiencze,				Grzebieniec
			Zawoy,		Zawory, Zaory, Saworry,	28, 467, 596,	Zawory
			Kurskan,				
					Rembieszewo, Remboszewo, Remboschewo,	28, 467, 582,	Ręboszewo
					Ryskowo, Riskowo, Riszkowo, Reszkowo, Reskau,	29, 110, 211, 265, 467, 582,	Reskowo
12	**Chylonia**	Chilona, Chilonii, Chiloni, Chilo, Chylony,	Parochialis Chilona,	114	Chilonii, Chiloni, Chilo, Chylony, Kielau,	20, 107, 190, 267, 483, 555,	Chylonia
			Czissowa,		Ciszewo,	483,	Cisowa

		Kielau,					
13	**Czapielsk**	Czepelki, Ciepielsk, Cziepielsk, Czepielczke, Cziepielskie, Czepiolki,	Parochialis Czepelki, Czepelki,	113	Ciepielsk, Cziepielsk, Czepielczke, Cziepielskie, Czepiolki,	43, 114, 218, 259, 413, 536,	Czapielsk
			Stangewalth,				Jodłowno
			Ząmbrzik,				Ząbrsko
			Prziwid,				Przywidz
14	**Czarnylas**	Czarnilas, Czarnylasz, Czarni Las, Czarnylas, Czarny las,	Parochialis Czarnilas,	116	Czarnylasz, Czarni Las, Czarnylas, Czarny las, Czarnilass,	78, 149, 304, 332, 437, 438, 535,	Czarnylas
			Zeligoscza,		Sikgość, Żeligoscz, Zilgoscz,	304, 437, 439,	Zelgoszcz
15	**Czersk**	Czersk, Czerscensis, Parvum Czersk, Czersko, Czersczensem,	Parochialis Czersk,	120	Czersk, Czerscensis, Parvum Czersk, Czersko, Czersczensem,	237, 238, 239, 257,	Czersk
			Mokre,		Mokre,	238,	Mokre
			Malechin,		Malchin,	238,	Malachin
			Niezorawa,				Nieżurawa
			Luthomye,		Lutonie,	238,	Lutom
			Zapamyekowo,		Zapedowo,	238,	Zapędowo
			Launk,		Lang, Lag, Langow,	237, 256, 274, 295,	Łąg
			Bandzimyeowicze,		Bedzimierowicze,	237,	Będźmierowice
					Liemieszo taberna, Złemięso,	237, 571,	Złe Mięso
					Pila taberna, Pilla Mühle,	237, 579,	
					Ritel duo tabernae,	238,	Rytel
16	**Drzycim**	Drzeczin, Drziczin, Driczin, Drzycim, Dryczim, Drzyczym,	Parochialis Drzeczin,	122	Drziczin, Driczin, Drzycim, Dryczim, Drzyczym,	90, 91, 95, 124, 127, 144, 248, 273, 340, 355, 356,	Drzycim
			Dolsko,		Dulsk, Dulsko,	90, 144, 356,	Dólsk
			Gaczki,		Goczki, Gorki, Gorki paroch. Drzycim vide Gacki,	90, 144, 356, 562,	Gacki
			Lubodziessh,		Lubodzisz, Liubodzisz, Lubodziesz,	90, 144, 357,	Lubodzież
			Siemkowo,		Szienthkowa, Siermikowo, Siemikowo,	90, 144, 357,	Siemkowo
			Lnyano,		Lniano,	90, 144, 357,	Lniano
			Wenthwie,		Wenthwie, Mitwis, Mitwis vide Wętwie, Wetphie,	90, 144, 357, 574,	Wętfie
			Vheri,		Wyri, Werry, Wery,	90, 144, 357,	Wery
			Swynyolessie[132)],		Symolieszie, Sinołęsz, Swinolessie nobilium curia una, pars villae Jastrzębie, paroch. Drzycim,	90, 144, 357, 589,	Brzęczek✠
			Rowienicza,		Rowiennicza, Rowiennica, Rowienicze,	91, 144, 357,	Rówienica
			Splawye,		Spławie, Splawie,	90, 144, 357,	Spławie
			Msshano,		Msano, Mssano,	90, 357,	Mszano
			Wirzchi,		Wierschy praedium,	377,	Wierzchy
			Siroslaw,		Zirosław, Sierosław, Sieroslaw,	90, 144, 357,	Sierosław
			Ossie,		Ossie, Osie,	93, 124, 127, 147, 148, 248, 273, 340, 376, 377,	Osie
			Myedzwno,		Miedzno,	148, 377,	Miedzno
					Lubochinia, Liubzinia,	90, 144, 356,	Lubocheń
					Dąmbrowka, Dąbrowka, Dambrowka,	90, 144, 356,	Dąbrówka[140)]
					Jastrzębie, Jastrzębie nobilium,	90, 144, 357,	Jastrzębie[131)]
					Zalieszie, Zalesie, Zaliessie,	90, 144, 357,	Zalesie Szlacheckie[135)]

					Grodek,	91, 124, 144, 356,	Gródeczek
					Brzemiona,	357, 377,	Brzemiona[136)]
					Hamer,	357,	
					Molendinum dictum Zur,	377,	Żur[144)]
					Molendinum Tlein,	377,	Tleń[145)]
					Lipieniek villa noviter locata,	377,	
					Brzeziny,		Brzeziny[133)]
17	**Garc Wielki**	Garcz, Garczenses, Garczensem, Gross Gartz, Garcensis, Garc, Garczensis,	Parochialis Garcz,	116	Garcz, Garczenses, Gross Gartz, Garczensem, Garcensis, Garc, Garczensis,	65, 315, 332, 333, 337, 427, 428, 442, 443, 444, 451, 535, 560,	Garc Wielki
			Rudno,		Rudno, Rudnam, Rauden,	332, 427, 428, 440, 442, 444, 583,	Rudno[121)]
			Grąblino,		Gremblino, Greszlino, Gremblin, Greblino,	332, 428, 442, 444,	Gręblin
			Medziląnz,		Medzilącz,	444,	Międzyłęż
18	**Garczegorze**	Garczigorz, Garzigar,	Parochialis Garczigorz,	117	Garzigar, **1890:** mapa [113],		Garczegorze
			Wilkowo,		Villkow, **1890:** mapa [113],		Wilkowo
			Kąmblowo,		Kamelow, **1890:** mapa [113],		Kębłowo Nowowiejskie[78)]
			Rekowo[77)],		Reckow, **1939:** mapa [312],		Rekowo Lęborskie
			Oblowicz,		Obliwitz, **1939:** mapa [312],		Obliwice
19	**Garczyn**	Garczino, Garczyno, Gartschin,	Parochialis Garczino,	119	Garczyno, Garczino, Gartschin,	47, 49, 115, 116, 243, 258, 274, 295, 528, 560,	Garczyn
			Lyniewo,		Liniewo, Liniowo, Lienewko,	244, 295, 571,	Liniewo
			Lyniewko,		Liniewko małe, Małe Linowo, Lienowo,	244, 295, 571,	Liniewko
			Lubiesshino,		Lubiessino, Lubiszyno,	244, 295,	Lubieszyn
			Orle,		Orlie,	243,	Orle
			Krthowo,		Kotowo, Kartowo,	295, 565,	Chrztowo
			Rowne,		Rowne,	243,	Równe[82)]
			Wiecze,		Wiecce maius,	403,	Stary Wiec
			Czolpino,				
			Malikowo,				Dolne Maliki
			Sobancze,		Soban, Sobanczice,	243, 295,	Sobącz
			Plachta,		Płachty,	244, 295,	Płachty
20	**Gdańsk**	Gdano, Gedanensis, Gedanum, Gedanensium, Gedanensibus, Danzig, Gedani, Gedano, Gedaniae,	Parochialis s. Catherine in Gdano,	112	Gedanensis, Gedanum, Gedanensium, Danzig, Gedanensibus, Gedani, Gedano, Gedaniae,	9, 40, 221, 454, 459, 505, 508,	Gdańsk
			Ora,		Ohr, Ochra, Orunia, Oran,	221, 261, 403, 405, 407,	Orunia
			Schonefelt,				Łostowice
			Vonnembergk,				Ujeścisko
			Czuchanke,				Suchanino
			Nynkow,				Jasień
			Kowal,				Kowale
			Czankoczin,				Zakoniczyn
			Rambow,				Rębowo
			Mugow,				Migowo
			Siderkow,				Szadółki
			Colpin,				Kiełpino Górne
			Czapel,		Czapel,	26,	Czaple[enklawa]
			Piskerdorff,				Piecki
			Clipingensgoth[27)],				Kiełpinek
			Sidlicz,				Siedlce
			Langheffurth,				Wrzeszcz
21	**Gniew**	Mewa,	Parochialis Mewa,	116	Mevensis, Gniew, Meva,	69, 70, 76,	Gniew

		Mevensis, Gniew, Meva, Mevensem, Mevensi, Meve, Gniewie,			Mevensem, Mevensi, Meve, Gniewie,	333, 386, 420, 422, 425, 520, 523, 524, 525, 526, 530, 531, 535,	
					Winnagóra,	425,	
22	**Godziszewo**	Godzessewo, Godziszewo, Godzissewo, Godzisseviensi, Godziszeviam,	Parochialis Godzessewo,	119	Godziszewo, Godzissewo, Godzisseviensi, Godziszeviam,	50, 116, 231, 232, 323, 402,	Godziszewo
			Demlyno,		Demblino, Demblin,	50, 116, 231, 253, 321, 403, 536,	Demlin[42)]
			Goląmbiewo minus,		Gołębiewo tertium, Golembiowo,	51, 402,	Gołębiewko
			Goląmbiewo medium,		Gołębiewo secundum, Golembiowo,	50, 402,	Gołębiewo Średnie
			Goląmbiewo tertium,		Gołębiewo primum, Golembiowo,	50, 402,	Gołębiewo
			Cobierzino,		Kobierzyno, Kobiertschin,	402, 566,	Kobierzyn
			Sczirbiczino,		Scirbyczyno, Szczerbiecino,	51, 402,	Szczerbięcin
			Thurza,		Thurze maius, Turze maius,	51, 402,	Turze
			Thurza minor,		Thurze minus, Turze minus,	51, 402,	Małe Turze
			Domaska,		Domaska,	50, 402,	Damaszka
			Borusshewo maior,		Boroszewo maius,	51, 402,	Boroszewo
			Borusshewo minor,		Boroszewo minus, Boroszewko,	51, 402,	Miejscowość zaginiona
			Zigowicze[40)],		Zigowicze, curia, Żygowice,	51, 402,	Żygowice
			Sczienisko,		Srzeńsk, Tsczienisko,	51, 402,	Trzcińsk
			Rosczesshewo,		Rosciszewo,	51, 402,	Rościszewo
			Rosczessewo minor,		Rosciszewko,	51,	Rościszewko
			Obandzino,		Obazyno, Obazino, Obozino,	49, 116, 231, 253, 322, 402,	Obozin
23	**Goręczyno**	Goransshino, Goręczyno, Goręczino, Goręczinensis, Gorzęcino, Goreczino,	Parochialis in Goransshino,	113	Goręczyno, Goręczino, Goręczinensis, Gorzęcino, Goreczino,	27, 109, 211, 212, 228, 265, 471,	Goręczyno
			Colpyno,		Kałpino, Kalpino, Kiełpino,	26, 109, 211, 212, 265, 472,	Kiełpino
			Ostrzicza,		Ostrzycze, Ostrzycza, Ostrsycze,	27, 211, 471,	Ostrzyce
			Slawkowo,		Sławkowo, Schlaffkau,	27, 471, 586,	Sławki
			Runthi,		Rathy, Ręty,	27, 471,	Ręty
			Wicziechotowo,		Wiczchowo, Wicieszkow,	27, 472,	Wyczechowo
			Borcze,		Buszcze, Bórcz, Burcz, Borcz,	27, 471,	Borcz
					Połęcin, Pollentschin, Polyszyno, Polesino,	27, 472, 580,	Połęczyno
					Somonin, Semlin, Semono, Somanino, Semano, Samonino,	27, 472, 587,	Somonino
24	**Góra**	Gora, Góra, Gorensis, Gorzensis, Gohra,	Parochialis Gora,	117	Góra, Gora, Gorensis, Gorzensis, Gohra,	15, 25, 106, 193, 268, 269, 272, 481, 482, 561,	Góra
			Knyewo,		Kniewo, Gniewo,	15, 269, 482,	Kniewo
			Bolssewo,		Ulszewo, Bolszewo, Bulszewo, Bulżewo, Nova Taberna, Novam tabernam, Bohlschau,	15, 25, 108, 193, 198, 268, 482, 553,	Bolszewo
			Smechowo,		Somiechowo, Smiechowo, Schmechau,	15, 482, 587,	Śmiechowo
			Naniecz,		Nanicze, Nanicz, Nanitz,	15, 482, 575,	Nanice
			Zelowo,		Zeliewo, Zelewo, Seelau,	15, 482, 596,	Zelewo
			Pąnthkowicze,		Pąthkowicze, Petricowice,	15, 482,	Pętkowice
			Orla,		Orlie, Orla,	15, 482,	Orle

					Borkowo,	15,	Borkowo Lęborskie
					Rybno,	482,	Rybno[73)]
25	**Grabowo**	Grabowo,	Parochialis Grabowo,	115	Grabowo,	69, 303, 316, 419, 420, 535,	Grabowo
					Wielblądowo, Wielbłądowo,	304, 419,	Wielbrandowo[95)]
26	**Gruczno**	Groczno, Gruczno, Grocznensis, Gruczensi, Gruczensis, Groczna, Grocznam,	Parochialis Groczno,	121	Gruczno, Groczno, Grocznensis, Gruczensi, molendino Gruczensi, Gruczensis, Groczna, Grocznam,	82, 85, 122, 127, 133, 134, 246, 340, 341, 342, 344, 346, 350,	Gruczno
			Cossowo,		Koszowo, Kossowo, Kossovo, Cossovo,	82, 134, 342, 343, 350,	Kosowo
			Chrostkowo,		Krostkowo, Krosthkowo, Krostkovo,	134, 343,	Chrystkowo
			Thopolno,		Thopolno, Topolno, Topolnensem, Topolnensi,	134, 340, 344, 352, 353,	Topolno
			Ruthki,		Rudki parva, Rudki, Rutki villae monialium Culmensium, Rutkii, Rutki,	82, 134, 344, 350, 352,	Rudki
			Luskowo,		Łuskowo, Liuszkowo maius, Liuszkowo, Luskowo maior, Luscovo maiori,	82, 134, 343,	Luszkowo
			Maloczіechowo,		Maloczіechowo, Malacziechovo,	134, 343,	Małociechowo
			Banyewo,		Bagniewo, Bagniewo nobilium,	134, 343,	Bagniewo
			Barlyno,		Parlino,	134, 343,	Parlin
					Dorobno, Dorobna,	82, 350,	
					Grabowo,		Grabowo[114)]
					Niedzwiedzie, Miedzwiedz nautarum domus,	134, 344,	Niedźwiedź[146)]
					Liuszkowo minus, parva Luskovo, Luskowo nobilium,	134, 343, 350,	Luszkówko
					Wieczkowo, Więczkowo,	132, 134, 343,	Więckowo✠[111)]
					Zurow molendinum, molendino, Czurowo molendinum,	134, 344,	Żurowo✠[112)]
					Hamer Pidinek, Hamer, Pidinek duo molendina,	134, 343,	
					Cieleszyno,		Cieleszyn[113)]
27	**Janowice**	Ianowicz, Gross Jannewitz,	Parochialis Ianowicz,	117	Gross Jannewitz, **1891:** mapa [316],		Janowice
			Ianowicz maior[76)],		Klein Jannewitz, **1889:** mapa [320],		Janowiczki
			Niebądzino,		Wobensin (Niebensin), **1889:** mapa [320],		Niebędzino
			Rathochowicz,		Rettkewitz, **1889:** mapa [320],		Redkowice
			Vithorosse,		Vitröse, **1889:** mapa [320],		Witoradz✠[75)]
			Chorzelyewo,		Chotzlow, **1889:** mapa [320],		Chocielewko
			Pogorsshewo,		Puggerschow, **1890:** mapa [113],		Pogorszewo
			Rozgorza,		Rosgars, **1891:** mapa [316],		Rozgórze
28	**Jeżewo**	Iezowo, Jeżewo, Jeżowo, Jeżow, Jeżeviensibus,	Parochialis Iezowo,	122	Jeżewo, Jeżowo, Jeżow, Jeżeviensibus,	91, 92, 124, 127, 145, 146, 147, 248, 359, 363,	Jeżewo
			Brzeziny,		Buzcziny, Brzeziny,	148, 377,	Brzeziny
			Busshno,		Buszna, Buszna molendino, Bussno,	146, 361,	Buśnia,
			Czersk,		Czirsk, Czersko,	92, 146, 361,	Czersk Świecki

			Laskowicze,		Laskowicze, Laskowica, Laskowice,	92, 146, 361,	Laskowice
			Crampionicze,		Krapienicze, Krapiewice, Krąpiewice, Krampiewicze,	92, 146, 361,	Krąplewice
			Bedlino,		Bedlno, Belno, curia Bedlno,	92, 146, 360,	Belno
			Lipno maius,		Lipno wielkie, Lipno, Lipna maior, maiori Lipno, Lipinensem,	91, 146, 360, 364, 475,	Lipno
			Lipienka,		Lipno minus, Lipienki, minori Lipienko, Lipienko minus,	91, 146, 361,	Lipienki
			Piskarzewicze,		Piskarki, Piskarki curia,	91, 146, 360,	Piskarki
			Thassewo,		Taszewo, Thassewo, Stassewo,	91, 146, 360, 364,	Taszewo
			Biale,		Białe, Białłe, Biale,	91, 146, 360,	Białe
			Langnowo,				
			Iaszcze,		Jascz,	92, 361,	Jaszcz
			Buczek,		Buczk, Buczek,	92, 146, 361,	Buczek
			Oslowo,		Osłowo, curia Osławski,	92, 146, 360,	Osłowo
29	**Kielno**	Kielno, Kielnensis, Kielnam, Kelnensem, Kielna, Colmae, Kelnae,	Parochialis Kielno,	114	Kielno, Kielnensis, Kielnam, Kelnensem, Kielna, Colmae, Kelnae,	37, 38, 111, 200, 214, 223, 261, 403, 409, 410, 411, 484, 531, 532,	Kielno
			Boyąn,		Bojanie,	409,	Bojano
			Varzno minor,		Warzno minus, Minor Warzinko,	409, 532,	Warzenko
			Lanczicza,		Lessicze[5)], Lezino[5)],	409, 485,	Łężyce
			Dobrzewino,		Dobrzewino,	409,	Dobrzewino
			Vesshno nobilium,		Wiczlino, Wiscino,	409, 532,	Wiczlino
			Mnissewo minor,		Minor Mniszewo,	532,	Miszewko
			Czieczissewo desertum,		Czieczawa,	455,	Czeczewo
			Colczkowo,		Koleczkowicze, Koliszkowo,	409, 532,	Koleczkowo
					Niewiadowo, deserta,	409,	Tuchomek[8)]
					Myszowo[7)], Mnissewo[6)],	25, 409,	Miszewo[7)]
					Warzno maius, Warzno maiori, Warzno majus,	409, 410, 532,	Warzno
					Klossowo,	409,	Kłosowo
					Szynwald, Schonwaldt, Szinwald, Sinwalt, Schonenwaldt, Sinwald, Sinchwalt, Schonwalth,	38, 112, 201, 261, 274, 409, 410, 531, 532, 534, 536,	Szemud[62)]
					Domierze, Donomirze,	410, 532,	Donimierz[63)]
					Przydozino,	532,	Przetoczyno
					Lebne, Lente,	37, 532,	Łebno
					Klossowo, Kloszowo,	409, 532,	Kłosowo
					Kczewo, Ieziszowo,	25, 532,	Kczewo[9)]
30	**Kiezmark**	Kieszemarg, Kieszmark, Kisemark,	Parochialis Kieszemarg,	123	Kieszmark, Kisemark,	7, 519,	Kiezmark
			Shmerblogk,		Schmerblock,	519,	Błotnik[22)]
31	**Kłodawa**	Clodawa, Kłodowa, Kłodawa, Klodowa, Klodavien, Klodoviensis, Klodaviensis, Clodaviensis,	Parochialis Clodawa,	118 119	Kłodowa, Kłodawa, Klodowa, Klodavien, Klodoviensis, Klodaviensis, Clodaviensis,	40, 41, 45, 113, 218, 219, 220, 232, 260,	Kłodawa
			Clesczewo,		Klesczewko,	41,	Kleszczewko[36)]
			Wolikowo[39)],		Ulkowo,	41,	Ulkowy
			Lagussewo,		Lakuszewo,	41,	Łoguszewo
			Zakrzewo[38)],		Zakrzewo,	41,	Zakrzewo✠
			Clobuczewo,		Kłobuszewo,	41,	Kłobaczewo✠[37)]
			Trąmpki,		Trąbki małe,	41,	Trąbki Małe
			Slawies,		Zła Wieś,	41,	Zła Wieś
					Kaski,	41,	Kaczki
32	**Kokoszkowy**	Kokoskowo,	Parochialis	120	Kokoszkowy, Kokoskowy,	67, 68, 69,	Kokoszkowy

		Kokoszkowy, Kokoskowy, Kokoszkowo,	Kokoskowo,		Kokoszkowo,	119, 170, 229, 253, 293, 294,	
			Lenowicz,		Linowcz, Linowiec,	68, 294,	Linowiec[86)]
			Cziecholewo,		Cholewi, Ciecholewy,	68, 294,	Ciecholewy
			Craungk,		Krąg,	68, 294,	Krąg
			Orzechowo[85)],				Orzechowo✠
					Zabno,	67-68, 294,	Żabno[88)]
33	**Koszwały**	Gosthwalth, Goczfful, Koszwały, Gotteswalde, Gottswaldt,	Parochialis Gosthwalth,	123	Goczfful, Koszwały, Gotteswalde, Gottswaldt,	7, 519,	Koszwały
34	**Kościelna Jania**	Czerkiewna, Jania Czerkiewna, Jania Kosczielna, Jania Czerkewna, Jania Koscielna,	Parochialis Czerkiewna,	115	Jania Czerkiewna, Jania Kosczielna vel Czerkewna, Jania dicta Koscielna,	73, 160, 301,	Kościelna Jania
			Ianya,		Jania, Stara Jania, Iania, Janie, Sthara Jania,	73, 149, 158, 160, 161, 250, 300, 301,	Stara Jania
			Lesszna Ianya,		Lieszna Jania, Lessna Jania, Lessnia Jania, Lesna Jania,	73, 160, 161, 301,	Leśna Jania
					Kownatka molendinum,	301,	Kornatka
35	**Kościerzyna**	Cosczierzino, Koscierzyno, Kosczierzyn, Kościerzynensis, Koscierzynensem, Bernensi, Bernense, Bernam, Bernenses, Kościerzynae, Bern, Berendt, Behrend, Koscierensis, Bernensis, Berna, Koscierzynensi, Kościerzynensi, Bernensibus, Koscierzino, Kościerzino, Koscierzinensis, Koscierzyn, Bernensem, Kościerzyna, Kosczierzyno,	Parochialis Cosczierzino oppidum,	119 120	Koscierzyno, Kosczierzyn, Kościerzynensis, Bernensi, Koscierzynensem, Bernam, Bernense, Bernenses, Bern, Kościerzynae, Berendt, Behrend, Koscierensis, Bernensis, Berna, Koscierzyn, Koscierzynensi, Koscierzino, Kosczierzyno, Kościerzynensi, Bernensibus, Kościerzino, Koscierzinensis, Bernensem, Kościerzyna,	30, 33, 110, 206, 207, 264, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 460, 461, 462,	Kościerzyna
			Piersczewo,		Persczewko, Pirzchowko, Pirszewko, Klein Pirschaw, klein pirschaw, Pierszewko, Pierschowko,	31, 32, 452, 454, 455, 457, 458,	Pierszczewko[30)]
			Skorzewo,		Skorzewo, Sczorzowo, Skorzowo,	31, 456, 458,	Skorzewo
			Klyncza,		Wielgo Klincze, Klincze maior, Gross Klintz, Klincze maius,	31, 453, 456, 458,	Wielki Klincz
			Klyncza minor,		Malo Klincze, Klincze minor, Klein Klintz, Klincze minus,	31, 453, 456, 458,	Mały Klincz
			Vanglicovie predium,		Wąglikowicze, Wąglikowice, Wąglinowice,	31, 453, 458,	Wąglikowice
			Skorzne[30)],				Szymbark
			Grabowo,		Grabowo, Grabowo Gedanensium,	31, 453, 457, 460,	Grabowo Kościerskie
			Rakownicza,		Rękownycza, Rokownica, Rekownice, Rakownicza, Rekownicza,	31, 453, 457, 460,	Rekownica
			Mynczowo[30)] deserte,		Monszowo,	458,	Szymbark
			Klobuczewo deserte,				Kłobuczyno
			Sykorzyno,		Sykorzyno, Sikowino, Sikorzyno,	31, 453, 457, 458,	Sikorzyno
			Lipussh,		Lippus, Lipus, Lipusz, Lipusensi,	30, 33, 111, 206, 241, 263, 274, 452, 460, 461,	Lipusz
			Calissh,		Kalisz, Calisz,	33, 206, 461,	Kalisz
			Szarnowo,		Sarnowy, Zarnowo, Sarnowo,	31, 453, 457, 458,	Sarnowy

			Cząnsthkowo,		Czesthkowo, Częstkowo,	31, 456, 458,	Częstkowo
			Gosthumye,		Gosthyn, Gosthomie,	33, 461,	Gostomko
					Lubania, Lubiana, Lubiano,	31, 456, 458,	Łubiana
					Korne, Corne,	31, 456, 458,	Korne
					Thuskowy, Tuskowy,	33, 461,	Tuszkowy
					Velin,	33, 461,	Dywan[31)]
					Borowski, Borowiec, Molendinum Borowski,	33, 461,	Borowiec
					Radonia, Redinia, Raedun,	33, 241, 461,	Raduń
					Służyn, Sloza,	33, 461,	Śluza
					Glowczyk,	461,	
					Dziemiany,	462,	Dziemiany
					Zdroiewscy,	462,	
					Żolnowski,	462,	
					Szydlice, Schiedlitze, Schydlitze, Schidlice,	453, 455, 456, 458,	Szydlice
					Bendomin, Bendomino,	453, 457, 460,	Będomin
					Parchoczyno, Parchorzyno, Parchoczino,	453, 457, 458,	Barkoczyn[32)]
					Nova Villa, Neven Dorffen, Neve Dorff, Nevedorff, Nowawies,	453, 456, 458,	Nowa Wieś
36	**Koźliny**	Gythlanth, Ichlania, Itlania, Güttland, Gottlandt,	Parochialis Gythlanth,	123	Ichlania, Itlania, Güttland, Gottlandt,	7, 517,	Koźliny
			Kieslin[26)],				
			Frigewalth[25)],				Ptaszniki
37	**Krokowa**	Crokow, Krokow, Krokowo, Krakowo, Crocovienses, Crocoviensem, Crokoviam, Krockau,	Parochialis Crokow,	116	Crokow, Krokow, Krokowo, Krakowo, Crocovienses, Crokoviam, Crocoviensem, Krockau,	14, 35, 106, 194, 269, 307, 308, 309, 310, 481, 568,	Krokowa
			Gosczino,		Goscyno, Goschin,	308, 562,	Goszczyno
			Ielądzino,		Gołędznio, Gelsin,	308, 564,	Jeldzino
			Slawosshino,		Sławoszyno, Gross Schlawoschin,	310, 586,	Sławoszyno
			Parssicze,		Parszyc, Parschütz,	308, 578,	Parszczyce
			Warzissewo[66)],		Warsau, Warzyszewo,	308, 593,	Warzewo✠
			Mienkowicze,		Muenkowicz,	308,	Minkowice
			Suliczicze,		Szulitacz, Sullitz,	308, 589,	Sulicice
					Lissowo, Lissau,	308, 571,	Lisewo[68)]
38	**Królów Las**	Krolowilyass, Krolowilasz, Krolowiliasz, Krolowi Las, Krolowy lass, Krolowilass, Kroliowi lass, Krolowi lass, Królowy las,	Parochialis Krolowilyass villa monasterii Pelplinensis,	116	Krolowilasz, Krolowiliasz, Krolowi Las, Krolowy lass, Krolowilass, Kroliowi lass, Krolowi lass, Królowy las,	74, 120, 149, 163, 250, 274, 326, 446, 449, 450,	Królów Las
					Nowa Czerkiew, Nowa Cerkiew, Novaczerkiew, Nowaczerkiew, Nowacerkiew, Nowa Czierkiew, Nova Cirkiew, Nowa Cirkiew, Nowa-Czerkiew,	74, 149, 161, 163, 164, 250, 274, 325, 326, 337, 387, 445, 446, 447, 449, 450,	Nowa Cerkiew
39	**Lalkowy**	Lalkowi, Lalkowy, Lialkowi, Lalkoviensis, Lalkowe, Lalkowo, Lalkoviam, Lialkowy,	Parochialis Lalkowi,	115	Lalkowy, Lialkowi, Lalkoviensis, Lalkowe, Lalkowo, Lalkoviam, Lialkowy,	70, 71, 72, 149, 156, 249, 273, 302, 381, 382,	Lalkowy
			Rinkowka,		Rinkowka, Rynkowka,	71, 156, 382,	Rynkówka
			Frącza,		Frącz, Frząca, Frąncza,	71, 156, 382,	Fręca
			Smąthowo,		Szmetowo curia, Ssmethowo, Smenthowo,	71, 156, 382,	Smętowo[93)]
			Smątowo parvum,		Smetowko curia, Smenthowko,	71, 382,	Smętówko
					Kopitkowo, Kopithkowo, Kopytkowo,	71, 73, 156, 169, 382,	Kopytkowo
					Włoszienniczа, Wlosienicza, Włossienicza,	71, 156, 382,	Włosienica[94)]
					Udziecz, Budzieś,	71, 382,	Udzierz

40	**Leszkowy**	Leczkow, Leczkowy, Leczkaw,	Parochialis Leczkow,	123	Leczkowy, Leczkaw,	7, 518,	Leszkowy
41	**Leśno**	Lessno, Lieszno, Leszno, Lesno,	Parochialis Lessno,	120	Lieszno, Leszno, Lesno; Lesno, **1874:** mapa [102],	67, 119, 240, 241, 257, 461,	Leśno
			Thrzibonya,		Trzebanie; Trzebuhn, **1903:** mapa [285],	241,	Trzebuń
			Orlik,		Orlik; Orlik, **1874:** mapa [102],	241,	Orlik
			Glowczewicze,		Głowczowicze; Glowczewitz, **1874:** mapa [102],	240,	Główczewice
					Radonia, Redinia, Raedun; Raduhn, **1874:** mapa [102],	33, 241, 461,	Raduń
					Nowy Młyn; Lamk Mühle, **1874:** mapa [102],	241,	Lamk
42	**Lębork**	Lamborg, Lauenburg,	Oppidum Lamborg,	117	Lauenburg, **1890:** mapa [113],		Lębork
			Naidorff,		Neuendorf, **1890:** mapa [113],		Nowa Wieś Lęborska
43	**Lignowy Szlacheckie**	Lebnow, Lignowy, Lignowo, Lignoviensis, Lignoviensem, Libenow, Lignowi, Liebenau, Lignoviensi,	Parochialis Lebnow,	116	Lignowy, Lignowo, Lignoviensis, Lignoviensem, Libenow, Lignowi, Liebenau, Lignoviensi,	69, 325, 326, 327, 330, 331, 425, 426, 427, 428, 444, 489, 490, 535, 536, 571,	Lignowy Szlacheckie
			Sprudow,		Szprudowo, Sprudowo, Sprudow, Sprudawa,	69, 325, 327, 331, 338, 426, 427, 428, 535,	Szprudowo
			Ianusshewo,		Janusowo, Janussowo, Januszewo, Alt Janischau,	327, 330, 426, 563,	Janiszewo
			Conradsthen,		Kursin, Kurstyno,	327, 426,	Kursztyn
44	**Lubichowo**	Lubiechowo, Lubiechoviensis, Lubiechow,	Parochialis Lubiechowo,	115	Lubiechowo, Lubiechow, Lubiechoviensis,	67, 119, 235, 236, 256, 274, 295,	Lubichowo
			Stheklino,		Steklno,	236,	Szteklin
			Biuthowo,		Biotowo,	236,	Bietowo
			Bialochowo,				Białachowo
			Zieliona gora,		Zielona Góra,	236,	Zielona Góra
			Iwiczno deserta,		Iwiczna,	236,	Iwiczno
			Ossowo,		Ossowo,	236,	Osowo Leśne
45	**Lubiewo**	Lubyewo, Lubiewo, Lubjejewo, Lubjewo,	Parochialis Lubyewo,	122	Lubiewo, Lubjejewo, Lubjewo,	87, 123, 127, 129, 140, 247, 340, 374,	Lubiewo
			Clonowo,		Klonowo, Klunowo,	87, 140, 374,	Klonowo
			Sucha,		Sucha, Suche, Molendinum dictum Suski,	86, 139, 374,	Sucha
			Truthnowo,		Trutnowo, Trudnowo, Trudniewo,	87, 140, 374,	Trutnowo
					Błądzin,		Błądzim[129)]
					molendinum Zabrzyński, Ząbcziński, Ząbrzyński,	374,	
46	**Luzino**	Lusshino, Luzino, Luzyno, Lusczino, Luszin, Lusin,	Parochialis Lusshino,	117	Luzino, Luzyno, Lusczino, Luszin, Lusin,	37, 111, 202, 217, 262, 470, 471, 573,	Luzino
			Cąmblowo,		Kamłowo, Kamlau,	471, 565,	Kębłowo[79)]
			Gosthiczino,		Goszczinino, Gestizino, Gossentin,	268, 471, 562,	Gościcino
			Robakowo,		Robaczkowo, Robbackau,	471, 583,	Robakowo
			Gowyno maior,				Gowino
			Gowyno minor,				Małe Gowino
			Sopassino,		Sopiszino, Sopieschin,	471, 587,	Sopieszyno
			Ustarbowo,				Ustarbowo
			Dąmbrowka,		Dąbrowka, Damerkau,	471, 558,	Dąbrówka[142)]

			Cesthkowo,		Czestkowo, Czenstkau, Grünberg,	471, 557,	Częstkowo
			Trzebelyno,		Strzebielino,	471,	Strzebielino
			Barnomyno,		Barlomino,	471,	Barłomino
			Milnyno,		Milvino, Mellwin,	471, 574,	Milwino
			Wissoczino,		Wysoczno, Wyschetzin,	471, 595,	Wyszecino
47	**Lubiszewo Tczewskie**	Lubissewo, Lubiszewo, Lubieszewo, Lubiszow,	Parochialis Lubissewo,	118	Lubiszewo, Lubieszewo, Lubissewo, Lubiszow,	51, 52, 53, 56, 117, 232, 254, 397, 398,	Lubiszewo Tczewskie
			Rikossyno,		Rykoszyn,	52, 398,	Rukosin
			Stanislawie,		Stanisławie, Stanislavie,	52, 398,	Stanisławie
			Klesczowo[48)],		Klisczewo, Kleszczewo, Kleschkau,	63, 118, 228, 229, 253, 566,	Kleszczewo[enklawa]
			Wątkhkowi,		Wetkowy, Wentkowy,	52, 398,	Wędkowy
			Swarozyno,		Swarzyno, Szwarożyn, Swarczyn, Swarozin,	52, 53, 397, 398,	Swarożyn
			Zgrzynyno,		Girzynk, Zgerzynk,	52, 399,	Zwierzynek
			Reglino,				
			Lenowo,		Linowko, Liniewken,	52, 398, 571,	Liniewko
			Molzewo,		Mulżewo maius, Mulzewo,	52, 398,	Małżewo
			Molzewo minor,		Mulżewo minus, Mulczewko,	52, 398,	Małżewko
			Sliwino,		Sliwiny, Sliwino, Sliwno, Schliewen,	57, 396, 587,	Śliwiny
					Gosczyn, Goszyn,	52, 398,	Goszyn[47)]
					Młyn (Wentkowy)	398,	
48	**Lublewo**	Lublewo, Lubielewo, Lubieliewo, Lubieleszffo,	Parochialis in Lublewo,	112	Lubielewo, Lubieliewo, Lubieleszffo,	43, 114, 215, 259, 413,	Lublewo
			Bankow,				Bąkowo[101)]
			Sulmyno,	113			Sulmin
			Lapino,		Lapin,	26,	Łapino
			Mankoczin,		Makoszyn,	26,	Mankocin
49	**Łeba**	Leba,	Parochialis Leba oppidum,	118	Leba, **1942:** mapa [314],		Łeba
			Sczonurze,		Schönehr, **1942:** mapa [314],		Szczenurze
50	**Łebcz**	Lepcz, Lepcze, Łepcze, Löbsch, Lepczensi,	Parochialis Lepcz,	116	Lepcze, Łepcze, Lepcz, Löbsch, Lepczensi,	12, 13, 105, 193, 196, 268, 270, 273, 478, 570,	Łebcz
			Clapowo,		Chłapow, Klapow, Chlapowo,	13, 196, 479,	Chłapowo
51	**Matarnia**	Maternum, Materna,	Parochialis ad s. Maternum,	114	Materna,	24, 26, 108, 189, 266,	Matarnia
			Biesshowo villa,				Bysewo[21)]
			Basthenhaghe,				Bysewo[21)]
			Lessino maior,		Major Leżyn,	26,	Leźno[20)]
			Colpino minor,				Kiełpinek
			Smągorzino,				Smęgorzyno
52	**Mechowo**	Mechow, Nowa Mechow, Mechowo, Mechoviensi, nova Mechow, Mechau,	Parochialis Mechow,	116	Mechow, Nowa Mechow, Mechowo, Mechoviensi, Villa nova Mechow, Mechau,	16, 17, 106, 126, 197, 198, 223, 270, 275, 481, 508, 573,	Mechowo
			Daczelub,		Darżłow, Dorlowo,	16, 481,	Darżlubie
53	**Michale**	Michalie, Michale,	Parochialis Michalie,	122	Michalie, Michale,	94, 127, 148, 249,	Michale
			Prakwyno,		Praczyno, Prathuin, Pratwin,	93, 366,	Bratwin
54	**Mierzeszyn**	Nierzesshino, Nierzeszyno, Nierzeszino,	Parochialis Nierzesshino,	119	Nierzeszyno, Nierzeszino,	48, 115,	Mierzeszyn
			Glazberk,				Szklana Góra
55	**Miłobądz**	Milobądz, Miłobącz, Miłobądz, Milobączensis, Milobąndz,	Parochialis Milobądz,	118	Miłobącz, Miłobądz, Milobączensis, Milobąndz, Myląbąndz, Miłobądzensi, Milobącz, Milobąndzensi,	62, 118, 233, 254, 274, 398, 400, 401, 506, 537,	Miłobądz
			Dąmbrowka,		Dąmbrowka, Dambrowka,	234, 401,	Dąbrówka

		Myląbądz, Miłobądzensi, Milobącz, Milobądzensi,					Tczewska
			Dalwyn,		Dalwin, Delwyn,	63, 118, 233, 254, 402, 506, 536,	Dalwin
			Zelislaw,		Zenisławki, Żenisławki, Senslau,	401, 597,	Żelisławki
			Rambelcz,		Rembiless, Rembielcz,	234, 401,	Rębielcz
			Hagensthin,		Pszotki, Przczólki,	234, 401,	Pszczółki
			Kalnik,		Koloninek, Kulinko,	234, 401,	Kolnik
					Miesczyno, Mieszczyno,	234, 401, 537,	Mieścin
					Malenino, Malinino,	234, 401, 537,	Malenin
					Lukoczino, Lokocino,	234, 401,	Łukocin
					Skowarcz,	234, 401,	Skowarcz
					Spęgawa, Szpęgawa,	234, 401,	Szpęgawa
					Rozgarczek,	234,	
					Zaiączkowo, Zajączkowo,	401,	Zajączkowo[96)]
56	**Niedamowo**	Niedamowo, Jadamowo, Iadamowo,	Parochialis Niedamowo,	119	Jadamowo, Iadamowo,	32, 48, 115, 243, 257, 295, 296,	Niedamowo
			Polessie,		Polesie maius,	296,	Podleś Wielki
			Stawiska,		Stawiska,	296,	Stawiska
			Lubanye,		Lubanie,	296,	Lubań
			Poliessie minor,		Polesie minus,	296,	Podleś Mały
			Barkoczino,		Parchoczyno, Parchorzyno, Parchoczino,	453, 457, 458,	Barkoczyn
57	**Niewieścin**	Niewiesczino, Niewieszcino, Niewiescino, Niewiesczyno, Niewieścino, Niewieściensensi,	Parochialis Niewiesczino,	121	Niewiesczino, Niewieszcino, Niewiescino, Niewiesczyno, Niewieścino, Niewieściensensi,	84, 122, 127, 135, 136, 246, 273, 340, 353,	Niewieścin
			Mroczno,		Mruczino, Mroczno,	84, 136, 353,	Mroczno✠[119)]
			Pruscz,		Pruscze, Pruscz, Pruszcz,	84, 136, 353,	Pruszcz[115)]
			Waldowo,		Wałdowo, Waldowo,	84, 136, 353,	Wałdowo
			Sbrachlino,		Zbrachlino, Brachlino,	84, 136, 353,	Zbrachlin
			Czieliesshin minor,		Czieleszinko, Cieleszynko,	84, 353,	Cieleszynek✠[118)]
			Czieliessyno maior,		Czieleszino, Cieleszyno, Cieleszyno maius,	84, 136, 352, 353,	Cieleszyn
			Ząmbowo,		Zembowo, Zębowo,	84, 136, 353,	Zębowo✠[117)]
			Sopanyno,		Sapomino, Szopanino, Saponino,	84, 136, 353,	Suponin
			Sopanynko,				Soponinek✠[116)]
			Grabowo,		Grabowo, Grabowo per Abbatissam Culmensem, Grabowo villae monialium Culmensium, Grabovo, Grabowo molendinum,	82, 136, 344, 350, 352, 353,	Grabowo
			Coszieliecz,		Kozielcy, Kosielecz, Kościelec,	84, 136, 353,	Kozielec
58	**Nowa Wieś Rzeczna**	Nowawies, Nowa Wiesz, Nowawieś, Nowawiesz, Neudorf,	Parochialis Nowawies,	115	Nowa Wiesz, Nowawieś, Nowawiesz; Neudorf, **1910:** mapa [90],	66, 119, 244, 258, 295, 542,	Nowa Wieś Rzeczna
			Sumyno,		Summin, **1910:** mapa [90],		Sumin[enklawa]
59	**Nowe**	Nove oppidum, Oppidum Nowe, Nowe, Civitas Nowe, Novensis, Novensi, Novae,	Nove oppidum,	114	Oppidum Nowe, Nowe, Civitas Nowe, Novensis, Novensi, Novae,	70, 96, 149, 166, 378, 380, 381, 509,	Nowe
			villa Zapusta oppidi,				Zapusty✠[89)]
			Bochlino,		Bochlin, Bochlino,	153, 379,	Bochlin
			Camyonka,		Kamionka,	153, 378,	Kamionka
			Cosczieliecz deserta villa,		Kosczielecz, Kozielecz,	153, 379,	Kozielec
					Rychlawa wielkie, Richlawa,	153, 378,	Rychława
					Rychlawa male,	153,	
					Mielewo, Mieliwe maius,	153, 378,	Milewo
					Mieliwe minus,	378,	Milewko

					Kuczicze,	153,	Kończyce
					Rybaczy na dolie, Rybaki, Fischerei,	153, 583,	Rybaki✠[90)]
					Mniskie Jeziorko, lacus,	380, 575,	
					Xzięży rów, fossa,	380, 595,	
60	**Oksywie**	Oxiva, Oxiew, Oksywie, Oxiwa, Oxiwija, Oxhöft,	Parochialis Oxiva,	114	Oxiew, Oksywie, Oxiwa, Oxiva, Oxiwija, Oxhöft,	20, 107, 126, 190, 267, 272, 537, 577,	Oksywie
			Gdinino,		Gdynina, Gdinensis, Gdinensem, Gdingen,	20, 107, 191, 560,	Gdynia
			Redlowo,		Radlowo, Radłowo, Hoch Redlau, Radlowensi, Radlovensi, Radlow,	20, 21, 107, 190, 200, 267, 271, 482, 581,	Redłowo
			Chwarzno predium,		Chwarzno, Quarszau,	20, 555,	Chwarzno
			Withomyno,				Witomino
			Oliva,		Oliva, Olivae, Olivense, Olivensis, Olivenses, Olivensem, Olivensi,	189, 190, 191, 192, 267, 483, 484,	Oliwa[enklawa]
					Obluże, Obluzie,	20, 107,	Obłuże
					Pogorze,	20,	Pogórze
					Koszakowo,	20,	Kosakowo
					Pirwoszyno,	20,	Pierwoszyno
					Mechenka,	20,	Mechelinki
					Mosty, Brück,	20, 575,	Mosty
61	**Opalenie**	Opalyno, Opalienie, Opalenia, Oppalienie, Opalenie,	Parochialis Opalyno,	114 115	Opalienie, Opalenia, Oppalienie, Opalenie,	77, 121, 149, 168, 169, 251, 301, 302, 303,	Opalenie[91)]
			Mesterwalth,		Misterwald,	77, 169, 302, 303,	Opalenie[91)]
					Iazwiska, Jazwisska, Jazwiska,	77, 169, 303,	Jaźwiska
62	**Osieki**	Osiek, Ossecken,	Parochialis Osiek,	118	Ossecken, **1875:** mapa [157],		Osieki
			Bialagora,		Wittenberg, **1877:** mapa [313],		Białogóra
			Bssyno,		Reckendorf, **1877:** mapa [308],		Brzyno
			Nadole,		Nadolle, **1877:** mapa [308],		Nadole
			Prussowo,		Prüssau, **1875:** mapa [157],		Prusewo
			Chodzissewo maior,		Gotendorf, **1875:** mapa [157],		Choczewo
			Chodzissewo,		Goten, **1875:** mapa [157],		Choczewko
			Curowo,		Kurow, **1939:** mapa [217],		Kurowo
			Czakoczin,		Zackenzin, **1939:** mapa [217],		Ciekocino
			Biebrowo,		Bebbrow, **1939:** mapa [217],		Biebrowo
			Slawossewo,		Schlaischow, **1939:** mapa [217],		Słajszewo
			Iaczkowo,		Jatzkow, **1875:** mapa [157],		Jackowo
			Kierzkowo,		Kerschkow, **1875:** mapa [157],		Kierzkowo
63	**Parchowo**	Parchow, Parchowo,	Parochialis Parchow, Parchowo,	113	Parchowo,	34, 263, 452, 463,	Parchowo
			Iamno,		Jamno,	34, 463,	Jamno
			Vlicewo,				
			Nakla,		Nakla, Naklia,	34, 206, 463,	Nakla
			Sylczno,		Sielczno, Szyliczna,	34, 463,	Sylczno
			Zakowo,		Zakowo, Żakowo,	34, 464,	Żakowo
			Zakowko,		Zukowko, Żukowko,	34, 463,	Żukowko
			Grabowo,		Grabowo,	34, 464,	Grabowo Parchowskie
			Sulenczyno,		Sulecino, Suleczino,	34, 463,	Sulęczyno
			Podiazi,		Podiazi, Poiazy,	34, 464,	Podjazy

			Costhnicza,		Chosznicza, Kośnicza,	34, 464,	Chośnica
					Vitele,	34,	
					Kistewski, Kistowski,	34, 464,	Kistowo
					Zdumowski, Zdunowice, Zdunowicze,	34, 463,	Zdunowice
					Golczewo, Golucewo,	34, 463,	Gołczewo
					Pryczka[29)],	464,	Parchowo
64	**Pawłowo**	Pawlowo,	Parochialis Pawlowo	119			Pawłowo
65	**Piaseczno**	Piasseczno, Piaseczno, Piassecznensem, Piaseczensis, Piasezensis,	Parochialis Piasseczno,	115 116	Piaseczno, Piasseczno, Piassecznensem, Piaseczensis, Piasezensis,	76, 149, 165, 166, 168, 250, 251, 303, 334,	Piaseczno
			Ielien,		Jelienie, Jelenie,	69, 386, 389,	Jeleń
			Rakowiecz,		Rakowiecz,	70, 389,	Rakowiec
					Gogalewo, Gogolewo, Gogolowo,	76, 166, 168, 251, 390,	Gogolewo
66	**Pieniążkowo**	Pianiąskowo, Pieniąskowo, Pieniaskowo, Pieniuszkowo, Pieniąszkowo, Pieniąszkoviensis, Pieniaskoviensem,	Parochialis Pianiąskowo,	115	Pieniąskowo, Pieniaskowo, Pieniuszkowo, Pieniąszkowo, Pieniąszkoviensis, Pieniaskoviensem,	72, 73, 149, 157, 169, 251, 303, 387, 520,	Pieniążkowo
			Dambrowka,		Dambrowka, Dąbrowka,	72, 169, 388,	Dąbrówka[143)]
			Pulwssy,		Pułwsie, Pulwsie,	72, 169, 388,	Półwieś
			Smarzewo,		Smarzewo, Szwargoszewo, Smarżewo,	72, 169, 388,	Smarzewo
			Wlossyenicza,		Włoszienniczа, Wlosienicza, Włossienicza,	71, 156, 382,	Włosienica
			Colimaga,		Kolmiaga,	72,	Kulmaga
					Czirwieńsk, Czerwieńsko,	72, 388,	Czerwińsk,
					Luchowo,	72, 388,	Luchowo
					Ostrowite, Ostrowithe,	72, 169, 388,	Ostrowite
					Kopitkowo, Kopithkowo, Kopytkowo,	71, 73, 156, 169, 382,	Kopytkowo
					Sswierkoczin, Tannenrode,	169, 589,	Świerkocin[92)]
67	**Pinczyn**	Pynczino, Pinczyno, Pińczino, Pinschin,	Parochialis Pynczino,	120	Pinczyno, Pinczino, Pińczino; Pinschin, **1910:** mapa [90],	48, 116, 226, 252, 403, 536,	Pinczyn
			Szemlyno,		Gr. Semlin, **1910:** mapa [90],		Semlin
			Pisczenicza,		Pischnitz, **1910:** mapa [90],		Piesienica
			Siczemino,		Suzemin, **1910:** mapa [90],		Sucumin
			Gora,		Gorra, **1874:** mapa [103],		Góra
68	**Płochocin**	Plochoczino, Płochoczin, Plochoczin, Plochęcin, Plochoczyn, Plochoczyno,	Parochialis Plochoczino,	115	Płochoczin, Plochoczin, Plochęcin, Plochoczyn, Plochoczyno,	79, 121, 149, 155, 384,	Płochocin
			Krzewyno,		Krzywin,	79,	Krzewiny
			Bankowo predium,		Bękowo, Benkowo,	79, 384,	Bąkowo[100)]
69	**Poledno**	Poledno, Polidno, Polydno, Polednie,	Parochialis Poledno,	121	Polidno, Polydno, Poledno, Polednie,	83, 94, 127, 132, 133, 134, 246, 248, 344, 354,	Poledno
			Drosdowo,		Drozdowo, Drozdovo,	83, 132, 354,	Drozdowo
			Rosana,		Rozanna,	83, 132, 354, 371,	Różanna
			Wieczkowo.		Wieczkowo, Więczkowo,	132, 134, 343,	Więckowo✠[110)]
			Wieczkowo minus,		Wieczkowka curia, Więczkowo minus,	83, 371,	
			Launky,		Lankie, Lankie nobilium,	370, 371,	Polskie Łąki[126)]
70	**Pręgowo**	Prugow, Prągowo, Prągow, Prongow, Prągownensis, Prangow,	Parochialis in Prugow,	113	Prągowo, Prągow, Prongow, Prągownensis, Prangow,	43, 44, 114, 202, 215, 216, 217, 218, 259, 412,	Pręgowo
			Ostroski,		Ostruski, Ostroski,	44, 413,	Ostróżki
			Buskow minor,		Kleinbuskow,	216,	Buszkowy Dolne
			Buskow maior,		Buskowy, Grozbuskow,	44, 216,	Buszkowy Górne

			Domachowo,		Domachowo, Domakow,	44, 216,	Domachowo
			Zaskoczym,		Zaskoczno, Szeszkryszyn,	44, 216,	Zaskoczyn
			Czernyewo,		Cierzniowo, Cierniow, Czerniowo,	44, 216, 227, 413,	Czerniewo
			Clesczewo maior,		Kliszczewo, Kleskow, Kleszczewo,	44, 216, 413,	Kleszczewo[35)]
			Warcz desertum,		Warcz,	44, 216, 413,	Warcz
			Zolowko,		maiori Zulawa, Zuławka, Zulawka, maiori Zuława,	8, 43, 44, 114, 216, 218, 225, 259, 274,	Żuława
			Gosshino,		Gossino, Gottsein, Gosinino,	44, 216, 413,	Goszyn
			Bilkowo minor,		Bielkowo małe, Kleinbelkow, Wilkowko,	44, 216, 413,	Bielkówko
			Bilkow parvum,				
			Bilkow maior,		Bielkowo wielkie, Grosbelkow, Wilkowo,	43, 216, 413,	Bielkowo
			Lyssowo praedium nobilium,		Liszewo, Lisow,	44, 216,	Lisewiec
					Rexszin, Rekczin,	216, 405,	Rekcin[16)]
					Chudomin, Chudomino,	216, 405,	Chudomin✠[11)]
					Lawenstein,	216,	Elganowo[1, 33)]
					Kaski, Kascko, Kąski,	41, 223, 413,	Kaczki[1)]
					Lagnowo[2)],	413,	Łęgowo[1)]
					Pruszcz[3)],	413,	Pruszcz Gdański[1)]
					Czepiolki[4)],	413,	Czapielsk[1)]
					Lubielewo[4, 19)],	413,	Lublewo[1)]
71	**Pruszcz Gdański**	Prausth, Prusth, Pruszcz, Pruscz, Prust,	Parochialis in Prausth, Prusth,	112	Pruszcz, Pruscz, Prust,	40, 112, 220, 221, 260, 413,	Pruszcz Gdański
			Rostow,				Roszkowo[15)]
72	**Przodkowo**	Zeffelth, Zephelt, Przędkowo, Przodkowo, Przetkowo, Herfeldt, Przodkoviae, Przetkowa, Psodkowo,	Parochialis Zeffelth, Zephelt,	114	Przędkowo, Przodkowo, Przetkowo vulgo Herfeldt, Przodkoviae, Przetkowa, Psodkowo,	38, 112, 214, 266, 403, 411, 412, 531, 533, 536,	Przodkowo
			Cobusshewo,		Kopsowo,	533,	Kobysewo
			Smolczino,				Smołdzino
			Cossowo,		Cosso, Kosso, Kossowo,	214, 266, 275, 411, 533,	Kosowo
73	**Przyjaźń**	Renephelt, Reinfeldt,	Parochialis in Renephelt, Renephelt,	113	Reinfeldt,	215, 259,	Przyjaźń
			Nyestampowo,				Niestępowo
74	**Przysiersk**	Przessiersk, Przysierszk, Przyszierszk, Priszierszk, Przyssiersko, Przyssiersk, Przissiersk, Przysiersk, Przysiersczensi, Przysiersko,	Parochialis Przessiersk,	121	Przysierszk, Przyszierszk, Priszierszk, Przyssiersko, Przyssiersk, Przissiersk, Przysiersk, Przysiersczensi, Przysiersko,	83, 122, 131, 132, 133, 246, 344, 353, 354,	Przysiersk
			Pnyewienko,		Pniewienko,	132,	
			Pnyewno maior,		Pniewno,	83, 132,	Plewno
			Budyn,		Budni, Budin, Budzin,	83, 132, 133, 354,	Budyń
			Cawieczin,		Kawęczyno, Kawieczin, Kaweczin,	83, 132, 354,	Kawęcin
			Biechowo maior,		Biechowe, Biechowo Wielgie,	83, 132,	Biechowo
			Conopath,		Konopaczie, Konopath, Conopath,	83, 132, 354,	Polski Konopat
			Bukowiecz,		Bukowiecz,	83, 132, 354,	Bukowiec
					Poledno,		Poledno[109)]
					Wieczkowka, Wieczkowo,	83, 132,	Więckowo✠[110, 111)]
					Laki, Lukie,	83, 132,	
					Drozdowo, Drozdovo,	83, 132, 354,	Drozdowo[108)]
					Rozanna,	83, 132, 354,	Różanna[107)]

						371,	
					Biechowko,	83, 132,	Biechówko
					Bramka,	132,	Bramka
					Brzechomko, Przechowo,	354,	Przechowo[106)]
75	**Puck**	Paucensis, Pucensis, Putzig, Pucen., Pucensi, Puczka, Puczensis, Pucko, Puck, Pucensem, Puczko, Putzensis, Putzensi, Putzenses, Pucenses, Pucensibus,	Districtus Paucensis, parochialis ibidem,	116	Pucensis, Putzig, Pucen., Pucensi, Puczka, Puczensis, Pucko, Puck, Pucensem, Puczko, Pucense, Putzensis, Putzensi, Putzenses, Pucenses, Pucensibus,	9, 12, 20, 104, 105, 189, 192, 193, 195, 196, 197, 269, 270, 271, 272, 310, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 507, 581,	Puck
			Polczin,		Palczyno, Polzin,	10, 474, 580,	Połczyno
			Zelestrin,		Selistrowo, Zielistryowo, Sellistrau,	10, 477, 596,	Żelistrzewo
			Blądzikowo,		Błądzikowo, Blądzikowo, Blandzikau,	10, 476, 552,	Błądzikowo
			Oslonyn,		Osłonino, Osłonin,	10, 476,	Osłonino
			Bruzdowo,		Brudzewo, Brosdowo, Brusdau,	10, 476, 554,	Brudzewo
			Celibowo,		Kolibowo, Celibowo, Celbau,	10, 475, 555,	Celbowo
			Slawtowo olim,		Slatowo maior, Slavutowo, Sławutowo maius, Gross Schlatau,	10, 477, 586,	Sławutowo
			Slawtowo minor,		Slatowo minor, Sławato, Sławutow minus, Klein Schlatau,	10, 477, 586,	Sławutówko
			Brezin,		Brzezino curia, Brzezno, Brzezinense, Bresin,	10, 476, 575,	Mrzezino
			Felyn,		Rwedelino,	476,	Widlino[56)]
			Polchowo,		Polkowo, Palchowo. Polchau,	10, 476, 580,	Połchowo
					Smolino, Smolno, Schmollin,	10, 476, 587,	Smolno
					Ruczewo curia, Rucewo, Rutzau,	10, 477, 584,	Rzucewo
76	**Reda**	Reda, Rheda, Rhedam, Rhedensis, Rhedensi,	Parochialis Reda,	117	Rheda, Rhedam, Reda, Rhedensis, Rhedensi,	15, 18, 106, 192, 268, 272, 409, 484, 485,	Reda
			Cziechoczin,		Czechoczyno, Ciechocin,	18, 485,	Ciechocino
			Recowo,		Rakowo, Rekau,	18, 485, 582,	Rekowo Dolne
			Zagor,		Zagorze, Sagorsch,	18, 485, 596,	Rumia Zagórze
			Gniewowo,		Gniewowo, Gnewau,	18, 485, 561,	Gniewowo
			Piliessewo predium,		Pieleszewo, Pielosiewo, Pelzau,	18, 107, 485, 579,	Pieleszewo
					Lętzicze, Łężyce, Lezino, Lessicze, Lensitz,	18, 409, 485, 570,	Łężyce[57)]
					Zbichowo, Sbichau,	485, 596,	Zbychowo
77	**Rokitnica**	Mughemhaym, Minghnighagen, Minginhagen, Minginhagien, Mingensagen,	Parochialis Mughemhaym, Mughemhaym,	112	Minghnighagen, Minginhagen, Minginhagien, Mingensagen,	43, 114, 215, 259,	Rokitnica
78	**Różyny**	Rozembergk, Rozenberk, Rosenberg, Rosemberg, Rozenberg, Rozemberg,	Parochialis Rozembergk,	118	Rozenberk, Rosenberg, Rosemberg, Rozenberg, Rozemberg,	41, 113, 219, 260, 403, 405, 408,	Różyny
			Langnow,		Lęgnowo, Łęgnowo, Legnowo, Lagnowo, Langnau, Langenau, Lągnowo, Langoviensis, Langenowo, Łęgowo,	40, 42, 113, 219, 220, 260, 403, 405, 407, 408, 413,	Łęgowo
79	**Salino**	Sawolino, Saulin,	Parochialis Sawolino,	118	Saulin, **1877:** mapa [311],		Salino
			Chinowo,		Chinow, **1927:** mapa [156],		Chynowie
			Carthkowicze,		Gartkewitz, **1875:** mapa		Gardkowice

					[157],		
			Lanthowo,		Lantow, **1875:** mapa [157],		Łętowo
			Gnyewino,		Gnewin, **1877:** mapa [308],		Gniewino
			Borkowo maior,		Borkow, **1939:** mapa [217],		Borkowo Lęborskie
			Borkowo minor,		Klein Borkow, **1939:** mapa [217],		Borkówko
			Swarthowo,		Schwartow, **1939:** mapa [312],		Zwartowo
			Swarthowo minor,		Klein Schwartow, **1939:** mapa [312],		Zwartówko
			Baussownicza,		Bonswitz, **1939:** mapa [312],		Bąsewice
			Thanczino[74)],		Tauenzin, **1939:** mapa [312],		Tawęcino
			Swichowo,		Schwichow, **1877:** mapa [311],		Świchowo
80	**Serock**	Siroczko, Seroczko, Seroczk, Sseroczko, Szieroczko, Serock, Szeroczk, Serocensi,	Parochialis Siroczko,	121	Seroczko, Siroczko, Seroczk, Sseroczko, Szieroczko, Serock, Szeroczk, Serocensi,	85, 122, 127, 137, 247, 340, 370, 375,	Serock
			Lassewo maior,		Laszewo, Łassewo,	85, 137, 375,	Łaszewo
			Lassewo minor,				Kolonia Łaszewo✠[125)]
			Golissicze,		Gołuszicze, Gołuszice, Goluszicze,	85, 137, 371, 375,	Gołuszyce
			Lowyn maior,		Lowin,	85, 137, 375,	Łowin
			Lowyn minor,		Lowinek, Lowienek, Lowienko,	85, 137, 375,	Łowinek
			Nieczessewo,		Nieczszewo, Niedziszewo, Nieciszewo,	85, 137, 375,	Nieciszewo
			Iasieniecz predium,		Iasieniecz, Iasięniecz,	137, 312,	Stary Jasiniec[120)]
			Rudno,				Rudno[122)]
			Lubanye,				Lubania-Lipiny
					Brzezno, Brzeszno, Brezno,	85, 137, 375,	Brzeźno[124)]
					Wodzin,	86,	Wudzyn
					Jasieniec arcem, Jasiniec arx,	375,	Nowy Jasiniec
					Glinki villa D. Abbatis Coronoviensis,	375,	Glinki[123)]
					Molendinum Lipkorz,	375,	
					Molendinum Chochołek,	375,	
81	**Sianowo**	Snianowo, Snyanowo, Swianowo, Szwianowa, Swianowa,	Parochialis Snianowo, Snyanowo, villa deserta,	113	Swianowo, Szwianowa, Swianowa,	36, 111, 204, 223, 262, 274, 470	Sianowo
			Bandargowo,		Wedergowo	36	Będargowo
			Bancze,				Bącz
					Stawiszewo, Stawissowo,	36, 470,	Staniszewo
					Mirachowo	36	Mirachowo
82	**Skarszewy**	Skarssewo, Skarszewy, Skarszeviensem, Skarszew, Skarszeviensis, Skarszeviensi, Schöneck, Schoneczk, Skarsowiensis,	Parochialis Skarssewo oppidum,	119	Skarszewy, Skarszeviensem, Skarszew, Skarszeviensis, Skarszeviensi, Schöneck, Schoneczk, Skarsowiensis,	50, 67, 119, 218, 231, 253, 321, 322, 402, 528, 586,	Skarszewy
			Demlyn,		Demblin,	321,	Demlin[42)]
			Naygunth,		Negut,	322,	Bolesławowo
			Mezow,		Mirau,	322,	Mirowo
			Camerow,		Kamirowo,	322,	Kamierowo
			Czarnoczino,		Czarnoczin, Czarnocin,	322, 323,	Czarnocin
			Bozepole,		Bożepole,	322,	Boże Pole Królewskie
			Sczodrowo,		Szczodrowo, Sczodrowo,	45, 46, 115, 228, 252, 402,	Szczodrowo
			Zabno,		Zabno,	67, 294,	Żabno
			Lynoviecz,		Linowcz, Linowiec,	68, 294,	Linowiec[87)]

			Postulewo,		Postolowo,	322,	Postołowo
			Strzepowo,		Trzepowo, Strzepowo, Strippau, Trepowo,	47, 591,	Trzepowo[enklawa]
					Obazino,	322,	Obozin[43)]
83	**Skórcz**	Skorcz, Skorc, Skurcz, Skorć, Szkorcz,	Parochialis Skorcz,	115	Skorcz, Skorc, Skurcz, Skorć, Szkorcz,	78, 149, 303, 319, 320, 418, 419, 535,	Skórcz
			Wielbrądowo,		Wielblądowo, Wielbłądowo,	304, 419,	Wielbrandowo
84	**Stara Kiszewa**	Kissewa, Kiszewo, Kiszewa, Kyszewa, Kissewo, Kiszowo, Kiszowa,	Parochialis Kissewa maior,	119	Kiszewo, Kiszewa, Kyszewa, Kissewo, Kiszowo, Kiszowa,	48, 116, 226, 242, 258, 536,	Stara Kiszewa
			Kissewa minor,				Zamek Kiszewski
			Bukowiecz,				Stary Bukowiec
			Chwarzno,				Chwarzno
			Chwarzno aliud,				Chwarzenko
			Bozepolye,				Boże Pole Szlacheckie
85	**Stare Polaszki**	Polaskowi, Polaskowy, Poliaszkowy, Polaszkowi, vetus Poliaskovi, Poliaszkowi,	Parochialis Polaskowi,	119	Polaskowy, Poliaszkowy, Polaszkowi, vetus Poliaskovi, Poliaszkowi,	48, 116, 243, 258, 527, 528, 536,	Stare Polaszki
			Polaskowi maius,				
86	**Starogard Gdański**	Stargarth, Staragard, Staragardenses, Stharagard, Starogard, Starogardum, Starogardia, Starogardiensis, Starogardt, Starogardiensi, Starogardiensem, Starogardiae,	Parochialis Stargarth. Longa villa ante civitatem dat per gr. 5 plebano;	115	Staragard, Staragardenses, Stharagard, Starogard, Starogardum, Starogardia, Starogardiensis, Starogardiensi, Starogardt, Starogardiensem, Starogardiae,	66, 67, 119, 229, 244, 315, 536, 538, 539, 540, 545, 546,	Starogard Gdański[52)]
			Cothusse,				Koteże
			Rakoczino,				Rokocin
			Molendinum Craungk[53)],				Stary Las
			Cudbor predium,				
87	**Starzyno**	Staryn, Starzyno, Starzino, Starczyno, Starzynam, Starzin,	Parochialis Staryn,	116	Starzyno, Starzino, Starczyno, Starczino, Starzynam, Starzin,	15, 106, 194, 269, 272, 410, 480, 481, 588,	Starzyno
			Domathowo,		Domachno, Domathowo,	16, 480,	Domatowo
			Polchowo[64)],		Pelchowo,	16,	Połchówko
			Parskowa,		Paskowo, Paskowo curia, Parskowo curia, Parschkau,	16, 480, 578,	Parszkowo
			Redessewo,		Radoszewo curia, Radessino, Reddischau,	16, 481, 581,	Radoszewo
					Warblino,	16, 480,	Werblinia
					Kłanino, Clanino,	16, 480,	Kłanino
88	**Steblewo**	Sthoblaw, Stobleviensis, Steblowo, Stublaw, Stublaviensis, Stublaviensi,	Parochialis Sthoblaw,	123	Stobleviensis, Steblowo, Stublaw, Stublaviensis, Stublaviensi,	7, 506, 517, 518,	Steblewo
			Giemlicz, Giemlicze, [270], str. 52-53,		Giemlicze, Gemlicz, Gemlice, Gemlicensem, Gemlicze, Gemlicensi, Cziçlicze, Czielcze, Giemlicensis,	7, 8, 103, 225, 252, 274, 506, 517, 518,	Giemlice
			Pangefelth,		Langenfeld, Langfeld, Langfeldt,	506, 517, 518,	Długie Pole
			Vosycz,		Ossicze, Wossicz,	7, 518,	Osice
			Krzewikol,		Krzywe Koło, Krievkoll,	7, 517,	Krzywe Koło
89	**Stężyca**	Sthązicza, Stązicza maior, Stązicza minor, Stężycza, Stężycza Wielka, Stęzicza, Steżycza,	Parochialis Sthązicza,	114	Stężycza, Stęzicza, Steżycza, Stężyca,	29, 110, 206, 208, 264, 275, 452, 464, 465,	Stężyca
			Stązicza maior,		Stężycza Wielka,	29,	Stężyca
			Stązicza minor,				Stężyca
			Pirsczewo,		Piecszewo, Pierszczewo, Pierszewo, Gross Pirschaw,	30, 455, 465, 469,	Pierszczewo[30)]

		Stężyca,	Golubye,		Golubie, Golub, Golubischen,	30, 455, 465, 469,	Gołubie
			Przewoz,		Przywos,	465,	Przewóz
			Zuromino,		Zuromyn, Żeronimo,	29, 465,	Żuromino
			Boruczino,		Buwczino, Borucino, Boruczino,	30, 465,	Borucino
			Msczisshewicze,		Mszczyczewicze, Czissowice,	30, 465,	Mściszewice
			Vąnsor,		Wiesziory, Wessory,	30, 465,	Węsiory
			Gosthumye,		Gostomie,	29, 465,	Gostomie
			Camyencza villa deserta,		Kamieniecz, Kamienicza,	30, 465,	Kamienica Szlachecka
			Czaplye,		Czaple, Czapel,	30, 455, 465, 469,	Stare Czaple
			Zgorzale,		Zgorzaly,	465, 469,	Zgorzałe
					Nieczułowicze, Nieszulowicze, Nieszulowice, Niesiołowice, Niesiolowice, Niesolowitz,	29, 465, 576,	Niesiołowice
90	**Strzelno**	Strelyno, Strzelno, Strelno, Strzelin, Strzellin,	Parochialis Strelyno,		Strzelno, Strelno, Strzelin, Strzellin,	13, 105, 195, 269, 273, 479, 588,	Strzelno
			Mirusshino,	116	Mirussino,	13, 479,	Mieroszyno
			Thupadla,		Tupadły, Tupadlo,	13, 480,	Tupadły
			Osthrowo,		Ostrowo, Ostrau,	13, 479, 578,	Ostrowo
			Lyssnowo,		Liszniewo curia, Lisniewo,	13, 105, 480,	Łyśniewo
					Poczyrnino, Pocziernino,	13, 480,	Poczernino
					Czarnowo[65)],	479,	Czarny Młyn
					Carwia,	480,	Karwia
					Czytniewo,	480,	Cetniewo
91	**Strzepcz**	Strepcz, Strzepcz, Srepcz,	Parochialis Strepcz, Strzepcz,		Srepcz,	36, 111, 203, 204, 262, 274, 469,	Strzepcz
			Tluczewo villa deserta,		Tluczewo, Tłuczowo,	36, 469,	Tłuczewo
			Pobloczie,	113	Pobłocie,	37, 470,	Pobłocie
			Tąmpcz,		Tempcze,	37, 470,	Tępcz
			Lebnye,		Lebne,	37,	Łebno
			Lewyno,		Lewino,	37, 470,	Lewino
			Smazino,		Szmazino, Smazino,	36, 470,	Smażyno
			Milostowo,		Miłoszewo, Miloszow,	36, 470,	Miłoszewo
					Linia,	36, 470,	Linia
					Ząblewo, Zabłowo,	37, 470,	Zęblewo
					Barglowo,	470,	
92	**Subkowy**	Sobcow, Sobkowy, Sobkow, Sobkovienses, Sobkoviam, Sobkovii, Sobkoviensis, Szobkowy, Subkoviae, Subkoviensi, Subkoviam, Sobkoviae, Subkoviensibus,	Parochialis Sobcow,		Sobkowy, Sobkow, Sobkovienses, Sobkoviam, Sobkovii, Sobkoviensis, Szobkowy, Subkoviae, Subkoviensi, Subkoviam, Sobkoviae, Subkoviensibus,	65, 118, 220, 235, 256, 292, 318, 319, 381, 440, 441, 449, 450, 451, 459, 545, 546,	Subkowy
			Narkow,		Narkowy, Markow, Narkau,	292, 441, 451, 575,	Narkowy
			Slancza almanica,		Niemiecka Sloncza, Słończa Niemiecka, Niemieczka slańcza, Klein Schlanz,	65, 292, 441, 451, 587,	Mała Słońca[50)]
			Gnysshewa,	120	Gniszewa, Gnieszewa,	65, 293, 441, 451,	Gniszewo
			Wilglowi,		Wielgogłowy, Wieloglowy, Wielgo głowy, Felgenau,	292, 441, 451, 594,	Wielgłowy
			Warczimierz,		Warczimierz maior, Warczymierz maius, Wielki Warczimierz, Warczymierz Maius,	65, 293, 441, 451,	Waćmierz
			Sczardlino,		Czarlin, Czarlino,	65, 293, 441, 451,	Czarlin
			Gorząndziey,		Gorzędziey, Gorzędzey,	53, 117, 399,	Gorzędziej

					Gerdien,	562,	
					Radostow, Radostowo,	65, 293, 441, 451,	Radostowo
					Brzezno, Brzeźno,	65, 293, 441, 451,	Brzeźno Wielkie
					Warczimierz minor, Warczymierz minus, Mały Warczimierz,	65, 293, 441, 451,	Waćmierz
					Polska Sloncza, Słończa Polska, Polska slańcza,	65, 292, 441, 451,	Wielka Słońca
					Garcz, Garczenses, Garczensem,	65, 442, 444,	Garc Wielki[54)]
					Garcz, Garczyński curia,	293, 451,	Garc Mały
					Bruscze, Bruszcze, Bruszce,	65, 292, 441, 443, 451,	Brzuśce
93	**Suchy Dąb**	Czuchodany, Ostrowite, Suchy Dąb, Zochedam,	Parochialis Czuchodany,	123	Ostrowite seu Suchy Dąb, Zochedam,	7, 517, 518,	Suchy Dąb
			Osterwigk,		Osterwick,	518,	Ostrowite
			Grebin,				Grabiny Zameczek
94	**Swarzewo**	Swarzewo, Swarsow, Szwarszowo, Swarzowiensem, Swarzow, Schwarzau, Swarsowo,	Parochialis Swarzewo,	116	Swarzewo, Swarsow, Szwarszowo, Swarzow, Swarzowiensem, Schwarzau, Swarsowo,	11, 104, 126, 196, 215, 270, 275, 477, 478, 509, 589,	Swarzewo
			Gwizdowo[59)],		Gnezdaw, Gniazdowo, Gnesdau,	11, 477, 561,	Gnieżdżewo
			Grozdorff[60)],		Grossendorf, Wielgawies,	11, 478, 594,	Władysławowo
95	**Szemud**	Shonewalth, Szynwald, Schonwaldt, Szinwald, Sinwalt, Schonenwaldt, Sinwald, Sinchwalt, Schonwalth,	Parochialis Shonewalth[61)],	114	Szynwald, Schonwaldt, Szinwald, Sinwalt, Schonenwaldt, Sinwald, Sinchwalt, Schonwalth,	38, 112, 201, 261, 274, 409, 410, 531, 532, 534, 536,	Szemud
			Donyemierz,		Domierze, Donomirze,	410, 532,	Donimierz
96	**Szpęgawsk**	Spangawsko, Spęgawsk, Spegawsk, Szpęgawsk, Szpęgawsko,	Parochialis Spangawsko,	120	Spęgawsk, Spegawsk, Szpęgawsk, Szpęgawsko,	69, 119, 230, 294, 295,	Szpęgawsk
			Zduny,		Zduny,	69, 231, 295,	Zduny
			Rambewalth[49)],		Rinwald, Rynwald,	75, 293,	Rywałd
97	**Śliwice**	Sliwicze, Sliwice, Sliwiec, Szliwicze, Śliwice,	Parochialis Sliwicze,	122	Sliwicze, Sliwice, Sliwiec, Szliwicze, Śliwice,	89, 90, 123, 127, 143, 147, 248, 376,	Śliwice
			Linski,		Glinsko, Linsk,	89, 144, 376,	Lińsk
			Launsk,		Łąsk, Łansk,	89, 376,	Łążek
			Sliniczki,		Sliwicki,	376,	Śliwiczki
			Ossowsko deserte ville,		Ossowko,	376,	Osówek[139)]
					Iasła, Jasła,	144, 564,	Nie znaleziono
					Chmielnikki, Smug, Chmielnikki vel Smug, pratum (łąki) in Śliwice,	376, 555,	
98	**Świecie**	Swieczie oppidum, Svecensis, Swiecze, Swieczie, Swiecie, Svecensem, Svecensis, Swecensis, Sueciae, Suecensi,	Swieczie oppidum,	121	Svecensis, Swiecze, Swieczie, Swiecie, Svecensem, Svecensis, Swecensis, Sueciae, Suecensi,	80, 83, 90, 122, 127, 130, 273, 340, 361,	Świecie
			Iwiągk,		Wiąg, Wiąk, Wyang,	81, 130, 341,	Wiąg
			Morsk,		Mursk, Moszko, Morsk,	81, 130, 341,	Morsk
			Zdzikowi,		Zdikowy, Szdzikowej, Zdzikowy,	81, 130, 341,	Dziki
			Lestwyno,				
			Gorzalkowicze,				
			Czaple maior,		Czaplie dwoie, Czaple dwoje, Czaple,	81, 130, 341,	Czaple[105)]

			Czaple nowe,		Czapelki,	341,	Czapelki
			Sulynowo,		Sulimowo Grodczkie, duo Sulinowo, Sulinowo,	81, 130, 341,	Sulnowo
			Przechowo,		Przęthowo, Przechowo, Brzechomko,	81, 130, 341, 354,	Przechowo[104)]
			Sulinowo aliud,		Sulimowo Miesthkie,	81,	Sulnówko
			Coslowo,		Kozłowo, Kozlowo,	81, 130, 341,	Kozłowo
			Skarssewo,		Skarszewy, Skarzyny,	81, 130, 341,	Skarszewo
99	**Świekatowo**	Siechotowo, Siekotowo, Siekothowo, Siekathowo, Ssiekothowo, Ssiekothoviensis, Sziekothowo, Swiekotoviensis,	Parochialis Siechotowo,	121 122	Siekotowo, Siekothowo, Siekatowo, Ssiekothowo, Ssiekothoviensis, Sziekothowo, Siekotow, Swiekotoviensis, Siekathowo,	86, 87, 123, 127, 138, 139, 140, 247, 367, 368, 370,	Świekatowo
			Zaliessie,		Zalessie,	368, 369,	Zalesie Królewskie
			Siechotowko,				Świekatówko
			Lipienicza,				Lipienica
			Crupoczino,		Krupocin, Krupoczino,	139, 368,	Krupocin
			Sthaunski,		Stąski, Wstąszki, Wstaski,	86, 139, 369,	Stążki
			Branicza,		Branicza,	139, 369,	Branica
			Ostrovithe,		Ostwithy, Ostrowite, Ostrowithe,	86, 139, 368,	Ostrowite
			Błądzin,		Błądzin, Bludzin, Bladzim,	87, 139, 368,	Błądzim
			Schewno,		Siewno, Szewno,	86, 139, 369,	Szewno
			Launki minus,		Łąki, Lukie, Łąnkie,	86, 139, 369,	Małe Łąkie[127)]
			Corithowo,		Korytowo, Korithowo, Koritowo,	86, 139, 371,	Korytowo
					Sucha, Suche, Molendinum dictum Suski,	86, 139, 374,	Sucha[128)]
100	**Święte**	Swiąthe, Swięthe, Swięte, Swente, Swiete, Szwiente, Swiethe, Swiethe maius, Swiente Maiores,	Parochialis Swiąthe,	122	Swięthe, Swięte, Swente, Swiete, Swienthe, Szwiente, Swiethe, Swiethe maius, Swiente Maiores,	93, 124, 127, 146, 248, 340, 364, 366,	Święte
			Marzi,		Marzy, Smarze,	93, 365, 366,	Stare Marzy
			Sartawicze superior,		Sartowicze, Sartawice, Sartawice superiores,	93, 340, 365,	Sartowice
			Sartawicze inferior,		Sartawice inferiores,	365,	
					Stwolno, Stwolno maius, Stwolno vide Stwolno Niemieckie,	93, 366, 589,	Wielkie Stwolno,
					Pratwin,		Bratwin[134)]
					Stwolinko, Swolenko, Stwolinko vide Stwolno Polskie,	93, 365, 589,	Polskie Stwolno
					Swiente Minores,	366,	
101	**Święty Wojciech**	s. Adalberti,	Parochialis s. Adalberti,	112	Praepositura s. Adalberti, Villa s. Adalberti,	39, 261, 403, 404,	Św. Wojciech
			Gutherherbe,		Gutt herberge,	405,	Lipce[12)]
			Swyncza,		Swincz,	404,	Świńcz
			Golmkaw,		Golembkow,	405,	Gołąbkowo
			Boczyąn,				
			Woyanowo,		Wojanowo,	404, 406,	Wojanowo
			Burchfelth,		Borchfeld,	405,	Borkowo[13)]
			Lepcz,		Lepcz,	405,	Lipce[12)]
			Iunochowo,		Junichow,	405,	Jankowo Gdańskie
			Strasshin,		Straszyn,	405,	Straszyn
			Chudomino,		Chudomin, Chudomino,	216, 405,	Chudomin✠
			Prąndziesshino,		Randziszyn,	405,	Prędzieszyn
			Erczieszewo,		Arczyszewo,	405,	Arciszewo
			Rekczino,		Rekczin,	405,	Rekcin
			Boruncza,		Borzęczyn,	405,	Boręczyn
			Husskowo,		Juszkowo, Juskow, Juskowo, Juskovienses, Juskoviam,	403, 405, 406, 408,	Juszkowo
			Bąndosshino,		Bladziszyn (Bedzieszyn),	405,	Będzieszyn

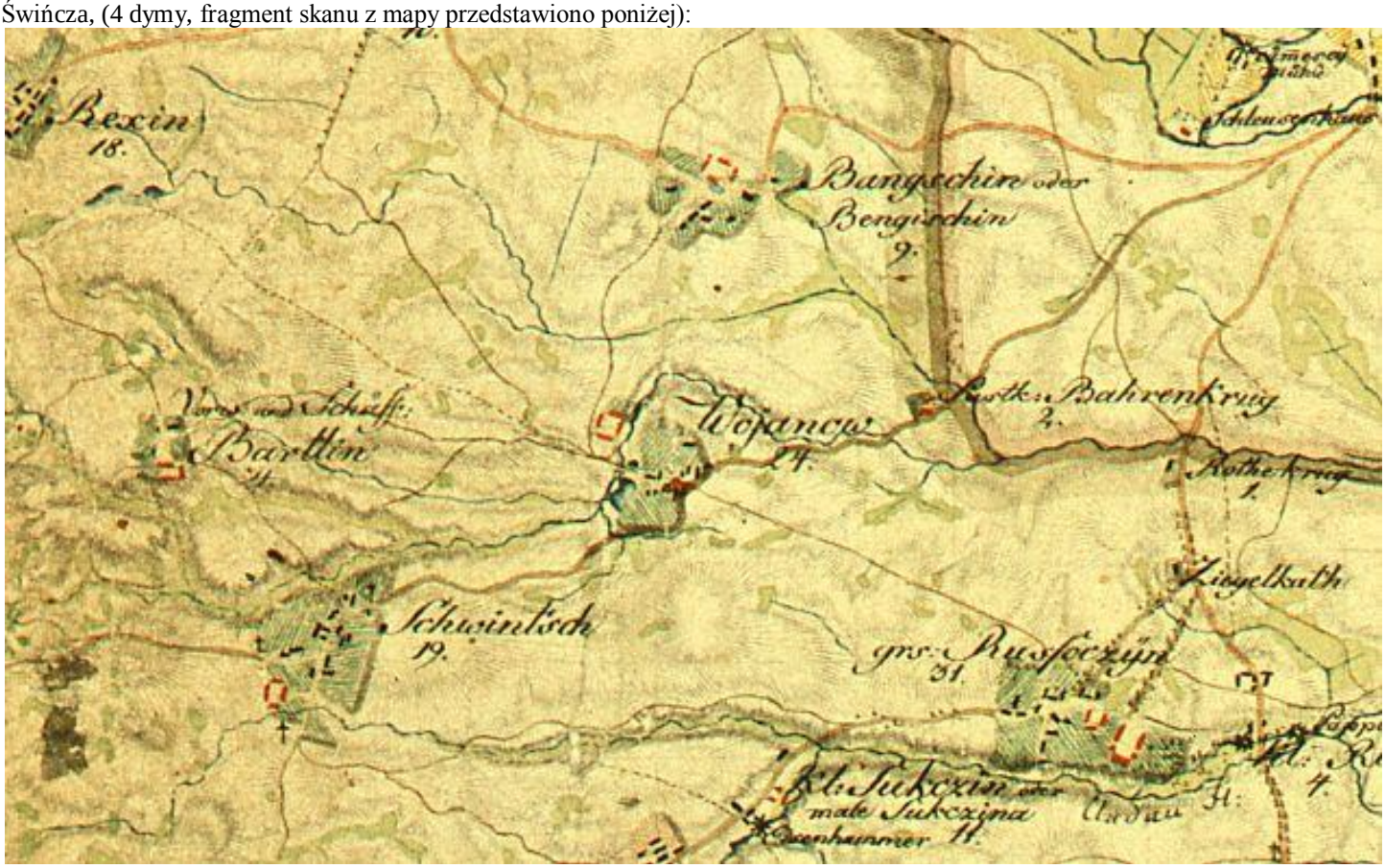
			Russoczino,		Ruszecin,	404,	Rusocin
			Iodethowo,		Geretow vel Gadotow,	404,	Jagatowo[14)]
			Barthlino,		Bartlin,	405,	Bartlin✠[10)]
			Kemnathi,				Ostróżek
			Cziplaw,		Cziplaw,	404,	Cieplewo
					Maczkowo, Maczkow,	39, 405,	Maćkowy
					Ohr, Ochra, Oran,	221, 261, 405, 407,	Orunia
102	**Tczew**	Dirssow, Czczewensis, Dersoviensis, Czewo, Dersavia, Derssaviensi, Dirschovia, Derssaviensis, Dirsoviensis, Dersowia, Dirszoviensi, Cczew, Dersoviensium, Cczewskiego, Derssaviensibus, Dersaviae, Dirsavienses, Dirsoviam,	Parochialis Dirssow oppidum,	118	Czczewensis seu Dersoviensis, Czewo, Dersavia, Derssaviensi, Dirschovia, Derssaviensis, Dirsoviensis, Dersowia, Dirszoviensi, Cczew, Dersoviensium, Cczewskiego, Derssaviensibus, Dersaviae, Dirsavienses, Dirsoviam,	45, 51, 53, 54, 56, 59, 117, 233, 391, 396, 399, 506,	Tczew
			Lawnow[45)],		Suchostrzygi,	57, 396,	Suchostrzygi[44)]
			Stangembergk,		Sembork, Sztembark, Stangenberg, Stangemberg,	57, 396, 590,	Osiedle Staszica[44)]
			Rokithki,		Roskitki, Rokitki,	57, 396,	Rokitki
			Banthorss,				
			Czizikow,		Czyźikowo, Czyżykowo, Zeisgendorf,	57, 395, 557,	Czyżykowo[44)]
			Baldowo,		Baldowo, Bałdowo, Baldau,	57, 395, 551,	Bałdowo
			Knybawa,		Knybawa, Knibawa, Kniebau,	57, 395, 566,	Knybawa
					Sliwiny,		Śliwiny[46)]
103	**Trąbki Wielkie**	Thrąpki magna, Trąmbki wielkie, Trąmpki wielkie, Trąpki Wielkie, Trąbki,	Parochialis Thrąpki magna,	119	Trąmbki wielkie, Trąmpki wielkie, Trąpki Wielkie, Trąbki,	63, 118, 233, 254,	Trąbki Wielkie
			Clipino[34)],				Klępiny[enklawa]
			Lganowo,		Lawenstein,	216,	Elganowo
104	**Trutnowy**	Trutnaw, Trutnowy, Truttenaw,	Parochialis Trutnaw,	123	Trutnowy, Truttenaw,	7, 519,	Trutnowy
			Herczperk,		Herczbergk,	519,	Miłocin
105	**Tymawa**	Thimawa, Tymawa, Tymavam, Tymaviensem, Timavae, Timavam, Timawa,	Parochialis Thimawa,	115	Tymawa, Thimawa, Tymavam, Tymaviensem, Timavae, Timavam, Timawa,	69, 303, 387, 388, 389, 521, 535,	Tymawa
					Jelienie, Jelenie,	69, 386, 389,	Jeleń[102)]
					Rakowiecz,	70, 389,	Rakowiec[103)]
					Bialla,	389,	Bielsk
106	**Wiele**	Wielye, Wiele, Wielie, Wielle,	Parochialis Wielye,	120	Wiele, Wielie, Wielye; Wielle, **1874:** mapa [324],	30, 67, 241, 257,	Wiele
			Piechowicze,		Piechowicze; Piechowitz, **1903:** mapa [285],	242,	Piechowice
			Przitharnya,		Przitarnie; Przytarnia, **1874:** mapa [324],	242, 257,	Przytarnia
			Cliczkowi,		Kliskowi; Klitzkau, **1874:** mapa [324],	241,	Kliczkowy
			Czissowe,		Czissowo; Cissewie, **1874:** mapa [324],	242,	Cisewie
			Karsshino,		Karsnie; Karscyn, **1874:** mapa [324],	241,	Karsin
			Dąmbrowa villa deserta,		Dambrowa praedium; Dombrowo, **1874:** mapa [324],	241,	Dąbrowa
			Ossowo,		Ossowo; Ossowo, **1874:** mapa [325],	242,	Osowo
			Wodry,		Odry; Odry, **1874:** mapa [226],	242,	Odry

			Gorka,		Gorki; Gurki, **1874:** mapa [324],	242,	Górki
			Miecezwno,		Miedzno, **1874:** mapa [324],		Miedzno[84)]
					Borsk molendinum; Borsk, **1874:** mapa [324],	241,	Borsk
					Broda; Brodda, **1874:** mapa [327],	242,	Broda
107	**Wielki Kack**	Kaczko, Kaczk, Kaczensis, Kaczk maior, Katszko, Kack, Kacko, Gross Katz,	Parochialis Kaczko,	114	Kaczk, Kaczensis, Kaczk maior, Kaczko, Katszko, Kack, Kacko, Gross Katz,	21, 22, 107, 200, 271, 482, 565,	Wielki Kack
			Colepka,		Kolebka,	22, 482,	Kolibki
			Bukowino[58)],		Kaczk minor, Kack parvum, Klein Katz,	22, 482, 565,	Mały Kack
108	**Wielki Komorsk**	Comorsko, Komorsko, Komorsk, Comorscensi, Komorsco, Komorscensem, Komorsczensibus,	Parochialis Comorsko,	115	Komorsko, Komorsk, Comorscensi, Komorsco, Komorscensem, Komorscum, Komorsczensibus,	24, 80, 83, 92, 122, 149, 153, 154, 155, 249, 252, 361, 363, 383, 418, 509,	Wielki Komorsk
			Rulewo,		Ruliewo, Rulewo,	80, 122, 155, 383,	Rulewo
					Warliub, Warlub,	80, 155, 383,	Warlubie
109	**Wielki Lubień**	Lubien, Lubin, Lubinensi, Lubiensem,	Parochialis Lubien,	122	Lubin, Lubinensi, Lubien, Lubiensem,	78, 79, 121, 170, 252, 384, 385, 417, 536,	Wielki Lubień
			Munthowi,				Mątawy
			Zaiączkowo,		Zaiączkowo, Zajänczkowo,	170, 417,	Wielkie Zajączkowo
110	**Wielkie Walichnowy**	Falknoff, Waliknowy, Walichnowy, Waliknowo, Walichnowo, Waliknowi, Falkenau,	Parochialis Falknoff,	116	Waliknowy, Walichnowy, Waliknowo, Walichnowo, Waliknowi, Falkenau,	69, 325, 330, 331, 333, 337, 429, 536, 592,	Wielkie Walichnowy
			Raykow,		Raykowy, Raykoviensis, Rajkowy, Raikowi, Raikau,	69, 315, 439, 535, 582,	Rajkowy
			Iablowo,		Jabłowo, Iablovien, Jablowo, Iabłowo,	69, 149, 324, 325, 336, 433, 434, 535, 542,	Jabłowo
			Pancewo,				Pomyje
			Vonental,		Rozental, Rosenthal,	74, 163, 326, 446,	Rożental
			Rechenek[55)],		Klonowka, Clonowka, Klonoviensi, Klonowken,	75, 120, 293, 316, 331, 535, 566,	Klonówka
111	**Wiślina**	Hochczelth,	Parochialis Hochczelth,	123			Wiślina
			Clauszdorff[23)],				Weselno
			Mutterschczencze[24)],				Mokry Dwór
			Kadendorff,				Lędowo
			Krapcz taberna,				Krępiec
112	**Wocławy**	Woczlaw, Goszczlaw, Ocesławy, Wotzlaff, Wotslaw,	Parochialis Woczlaw,	123	Goszczlaw, Ocesławy, Wotzlaff, Wotslaw,	7, 519,	Wocławy
			Sharffembergk,		Scharpenbergk,	519,	Bystra
			Shonaw,		Schoenau,	519,	Stanisławowo
			Sperlingdorff,		Cziskendorff, Wróble, Sperlingsdorf, (falso Cziskendorff),	519, 595,	Wróblewo
			Grebin,				Grabiny Duchowne
113	**Wysin**	Wyssino, Wysino, Wiszino, Wisino,	Parochialis Wyssino,	119	Wysino, Wiszino, Wisino,	46, 115, 227, 252, 274, 403,	Wysin
			Ilownicza,		Iłownica, Jełownica, Gillnitz,	46, 403, 564,	Iłownica
			Shumless,				Szumleś Szlachecki
			Nowewiecze,		Wieccze nowe, Wieccze	46, 403,	Nowy Wiec

					minus,		
					Satarpy,	46,	Szatarpy
					Skrzydłowo, Skridłowo,	46, 115, 403,	Skrzydłowo
					Trepowo,	46,	Trzepowo[41)]
114	**Zblewo**	Zblewo, Zbliewo,	Parochialis Zblewo,	115	Zblewo, Zbliewo,	49, 68, 88, 116, 227, 244, 258, 295,	Zblewo
			Nieradowo,		Nieradowo,	49,	Miradowo
			Radzieiowo,		Radzieiowo,	49,	Radziejewo
			Borzechowo,		Borzechowo,	49,	Borzechowo
					Klinski curia,	49,	
					Białochowo,	49, 116,	Białachowo[99)]
115	**Żarnowiec**	Zarnowicz, Zarnowiecz, Żarnowiecz, Żarnowiec, Zarnowiec, Zarnowitz,	Parochialis Zarnowicz,	117	Zarnowiecz, Żarnowiecz, Zarnowiec, Żarnowiec, Zarnowitz,	14, 105, 269, 272, 305, 306, 307, 310, 596,	Żarnowiec
			Ribno,		Rybno, Rieben,	306, 310, 482, 583,	Rybno
			Colcowo,		Kolukowo, Karlikowo, Karlikau,	306, 309, 310, 565,	Karlikowo[70)]
			Lyssowo,		Lissowo,	306, 310,	Lisewo[67)]
			Luboczin,		Lubocin, Lubocina,	309,	Lubocino
			Lanthowicz,		Lantowicze, Lantowin, Latowice,	306, 309, 310,	Łętowice[69)]
					Opalino, Oppalino,	306, 309,	Opalino
					Wysoka, Wyssoka,	306, 310,	Wysokie[72)]
					Lubkowa, Lubekow,	306, 309, 310,	Lubkowo
					Carthuszyno, Kartosino, Carthosino, Kartoszyno,	306, 309, 310,	Kartoszyno✠[71)]
					Sobanczyce, Sobenczyca, Sobencz, Sobenczyce,	306, 308, 309, 310,	Sobieńczyce
					Swieczyno, Sweczino, Sweczyno,	306, 309, 310,	Świecino
					Tulowa,	306,	Tyłowo
					Wierschucino,	308,	Wierzchucino
					Nadole,	309,	Nadole
					Vdargowo, Udargowo,	309, 310,	Odargowo
116	**Żukowo**	Zukowo, Żukow, Zukow, Zukovium, Zukoviensis, Żukoviae, Żukoviam, Succoviensis, Zucoviensem, Zukovio, Zukovii, Żukoviense,	Parochialis Zukowo,	113	Żukow, Zukow, Zukovium, Zukoviensis, Żukoviae, Żukoviam, Succoviensis, Zucoviensem, Zukovio, Zukovii, Żukoviense,	25, 28, 37, 111, 189, 190, 213, 265, 266, 409, 505, 531,	Żukowo
			Othnyno,				Otomino
			Borkowo,		Borkow,	25,	Borkowo
			Exowo,		Kczewo, Ieziszowo,	25, 532,	Kczewo
			Mnyssowo,		Myszowo, Mnissewo,	25, 409,	Miszewo
			Malkowo,		Malkowo,	25,	Małkowo
			Sharcz,				Nie znaleziono
			Strzelyn,		Strzelinko bona deserta,	25,	Wilczy Młyn✠
			Lessyn minor,		Parva Leżyn,	26,	Lezienko✠
			Pąmpowo,		Pempowo,	24, 25,	Pępowo
			Lniscze,				Lniska
			Glincze,		Glincz,	25,	Glińcz
			Fedelyn,		Widlin,	26,	Widlino[enklawa]
			Tokar,		Tokary,	25,	Tokary
			Skrzessewo,		Skrzeszowo,	25,	Skrzeszewo
					Major Leżyn,	26,	Leźno[20)]
					Lapin,	26,	Łapino[17)]
					Makoszyn,	26,	Mankocin[18)]
					Czapel,	26,	Czaple[28)]

[1)]Pomyłkowo dopisane przez pisarza nazwy wsi z innych parafii, por. [68], str. 20.
[2)][8-9], "*Per errorem villae Łęgowo (Langnau) ecclesiam (cf. supra, pag. 407) scriptor hoc loco iterum commemoravisse videtur.*", str. 413.
[3)][8-9], "*Ex eodem codice Pelplinensis, fol. 60.*", str. 413.
[4)][8-9], "*Ex eodem codice, fol. 61 et 62, quae praeter nomina ecclesiarum nihil aliud tradunt.*", str. 413.

[5)][8-9], "*'Lessicze', olim spectabat ad Kielnam, sed propter haeresim aversa Rhedam, subditi 5 solvunt ut supra.*", str. 409; "*Villae parochiales. Rheda, ... Lezino, rustici 4, ...*", str. 485.
[6)][8-9], "*Mnissewo asserunt nonnulli Żukoviam spectare, curiae duae, ...*", str. 409.
[7)]Miszewo, przypisane do parafii żukowskiej, do parafii kielneńskiej należy Miszewko.
[8)]Andrzej Januszajtis w swojej książce "Sulmin. Niezwykłe dzieje podgdańskiej wsi", [50], podaje, że w dokumencie z dnia 5 marca 1283 roku, książe Mściwój oddaje cystersom oliwskim 16 wsi w okolicach Gdańska jako rekompensatę za należące dotąd do nich wsie w ziemi gniewskiej, które musiał przekazać Krzyżakom, wśród nich ... Nywadów (Tuchomko), ...", str. 12, na współczesnych mapach topograficznych widnieje nazwa miejscowości *Tuchomek* lub *Tuchomka*, k. Tuchomia, [161], str. 16; por. Georgius Schwengel, [19], str. 337-344. Źródła w Pommerellisches Urkundenbuch [236] z dnia 5 marca 1283 roku, podają w łacińskim tekście dokumentu historyczne nazwy wsi Tuchomek, które przekazał pomorski książę Mściwój (*niem. Herzog Mestwin von Pommern, łac. Mestwino duce Pomeranie*) klasztorowi oliwskiemu: *Nywadov*, str. 312, *Nivadowe*, str. 314, *Tuchome cum toto stagno adiacente, Nivadow*, str. 315, 316, *Thuchummye cum toto stagno adiacente, Nywadowe*, str. 319.
[9)]Kczewo, przypisane do parafii żukowskiej w 1534 roku.
[10)]Bartlin✠, nazwa miejscowości zaginiona, znajdowała się k. Wojanowa. **2014:** Ks. Leszek Jażdżewski, Przeszłość ... [302]: "*W dokumencie z 1315 r. biskupa włocławskiego Gerwarda wymieniono następujące wsie (podano 9 nazw) należące do parafii św. Wojciecha: ... Bartlin, ... W XV wieku do parafii należały 24 miejscowości. W XVI wieku do parafii należały (podano 22 nazwy) następujące miejscowości: ... Bartlin, ... [1], str. 65.*", str. 64.
1796-1802: Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację zaginionej miejscowości *Bartlin✠ (folwark i owczarnia, niem. Bartlin)*, k. Świńcza, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

1936: Słownik Arnolda, …[4]: "***Bartlin**, folwark i owczarnia, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina wiejska Swińcz, parafia katolicka i ewangelicka Pruszcz. W dokumentach Bartolino; 1570: Bartlinye. ... Folwark leży na południowo-wschodnich stokach morenowej Góry Bartlińskiej (99 m npm.) nad doliną strugi Gans. Od 1315: Bartlin opłacał meszne klasztorowi w Mogilnie wskutek zmiany posiadłości między Gerwardem biskupem włocławskim a klasztorem w Mogilnie; 1570: własność szlachecka, folwark, 2 ogrodników, 7 włók; 1682: dobra ziemskie, 1 właściciel, 140 morgów folwarcznych; 1789: szlachecka owczarnia; 1880: wieś; 1895: ludności 8. ...*", kolumny 561-562.
[11)]Chudomin✠. Przypisany do parafii św. Wojciecha w 1534 roku.
[12)]Lipce. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Lipce**. Pierwotną nazwę posiadłości położonej na wysoczyźnie powyżej kanału Raduni zapisywano jako Lepsch (1350), Lipcza (1598) i Lepitz (1755). Drugą częścią dzisiejszych Lipiec była **Dobra Gospoda** (Gute Herberge, 1367) przy drodze, po drugiej stronie kanału. Dawne Lipce były aż do XIX stulecia własnością szpitala św. Elżbiety. Od ok. 1500 roku dzierżawili je właściciele Dobrej Gospody. ...*", str. 108-109.
[13)]Borkowo, k. Maćkowych (Gdańsk).
[14)]Jagatowo, k. Świńcza. Omówienie nazwy miejscowości *Jagatowo* podano w Rozdziale 2, Nr 81 w tablicy głównej.
[15)]Roszkowo, nazwa miejscowości nie występuje na mapie [303] (prawdopodobnie błąd edytorski), a znajduje się na podobnej (oraz wszystkich innych) mapie [304], obie mapy z taką samą skalą 1 : 75 000 i rokiem wydania 2004. Mapy te są szczegółowe, bardzo przydatne do celów ustalania współczesnego położenia miejscowości. Miejscowość Roszkowo znajduje się na Żuławach Wiślanych, w pobliżu Pruszcza Gdańskiego i Cieplewa, przy drodze Nr 227 prowadzącej do Trutnowych, mapy [161, 261].
1796-1802: Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Roszkow (niem. Rostau)*, (20 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

1879: Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Rostau* = *Roszkowo*, Powiat Gdański (Kreis Danzig), kolumna 6.

[16)]Rekcin, przypisany do parafii św. Wojciecha w 1534 roku.

[17)]Łapino, przypisane do parafii Lublewo w 1534 roku.

[18)]Mankocin, przypisany do parafii Lublewo w 1534 roku.

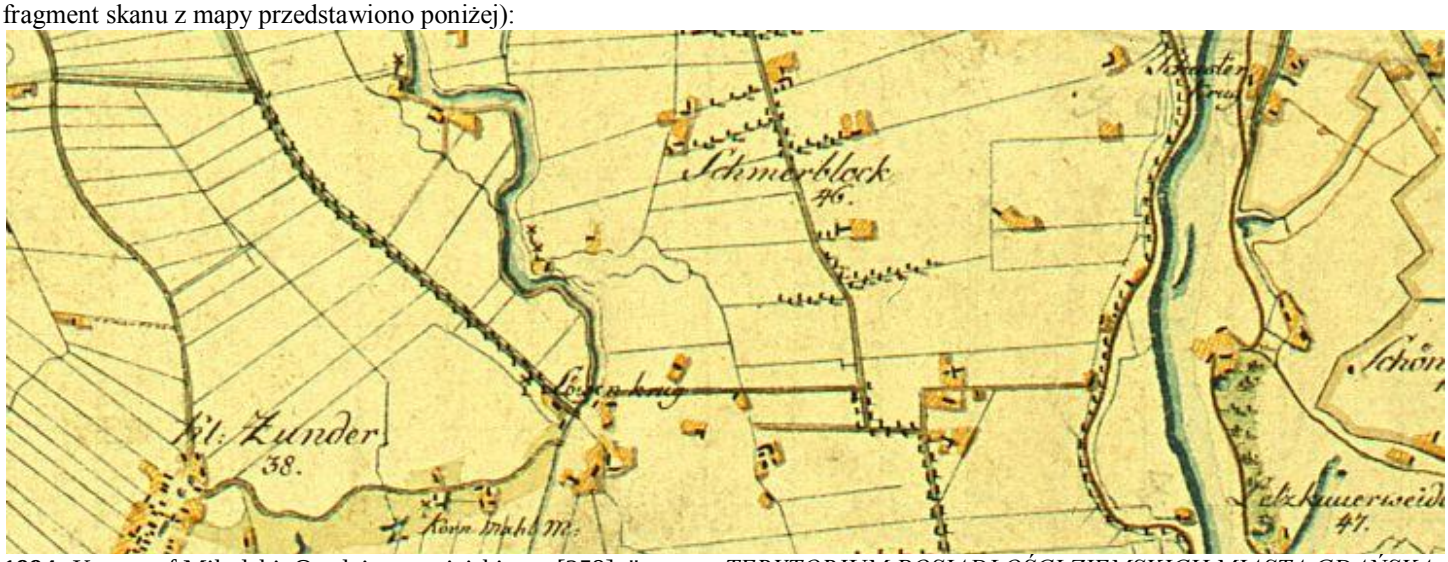
[19)]Przypisany do parafii Lublewo w 1534 roku.

[20)]Leźno, przypisane do parafii Matarnia w 1534 roku. W wiekach późniejszych wieś Leźno było wspólną własnością proboszczów Żukowa i Matarni. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Matarnia***, ... *Parafia obejmowała 15 wsi, w tym jedną - **Leźno** - wspólnie z Żukowem. 'Do Materni dają podany (poddani) żyta korcy 8 y owsa 8, a zaś do Żukowa żyta korcy 4 y owsa 4'. 'Kolendę wybiera ksiądz pleban Maternski dwie lecie, a trzeciego roku Żukowski'*.", str. 114-115.

[21)]Bysewo. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Bysewo.*** *... Był także młyn (wiatrak), przypisany do 'drugiego Bysewa'. W 1570 r. wieś, należącą do króla, dzierżawił Tomasz Sokołowski, ... Kościół parafialny był w Matarni. W tym czasie zaczyna się pojawiać w rejestrach bliźniacza wieś Bastanowo (1582), po niemiecku zwana Bastenhagen. W 1664 r. Bysewo należało do Mikołaja Bąkowskiego, a Bastanowo do Grzegorza Borkmana. ...*", str. 115. Z wizytacji [270] wynika, że podwójna nazwa wsi Basthenhaghe (Biesshowo) = Bysewo, pojawiła się w dokumentach wcześniej, bo już w 1534 roku, str. 114.

[22)]Błotnik, k. Kiezmarka.

1796-1802: Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Błotnik (niem. Schmerblock)*, k. Cedrów Małych, (46 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 1. (Obecna nazwa) Błotnik, (Nazwy występujące w źródłach) Schmerblock, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 190.

[23]Clauszdorff. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Klausdorf, früher gemeinsame Bezeichnung für Krampitz, Weißhof, Scheibe und einen Teil von Guteherberge, Kr. DzgN.*", str. 58, (Klausdorf, wcześniej wspólne oznaczenie dla Krampitz (obecnie Krępiec), Weißhof (obecnie Weselno), Scheibe (obecnie nie istniejące) i części Guteherberge (obecnie część Lipiec), powiat gdański niziny).

1796-1802: Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości wymienionych powyżej w języku niemieckim w [37], (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

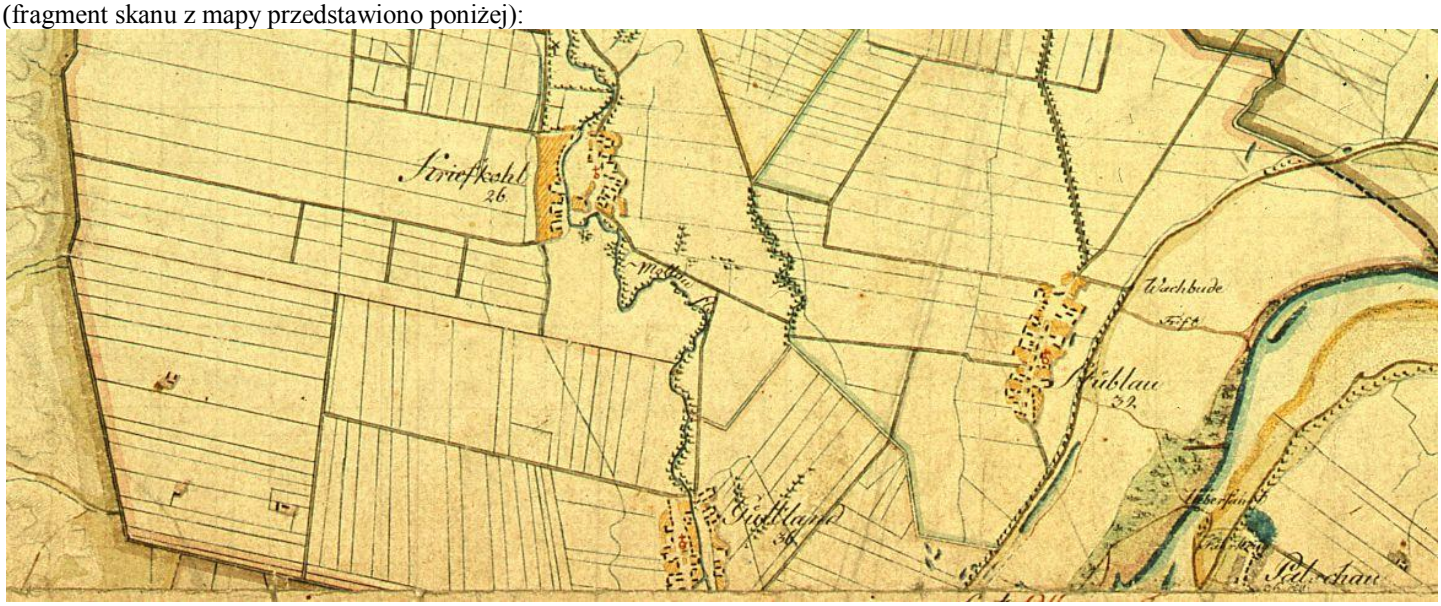
[24]Mutterschczencze. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Nassenhuben, Kr. DzgN., früher auch Mutterstrenz, Nassenhof*", str. 81.

1796-1802: Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Nassenhuben (obecnie Mokry Dwór)*, k. Wiśliny, wymienionej powyżej w [37], (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

[25]Frigewalth. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Freienwalde. Freywalde. Vrienwalde gehörte zu Kriefkohl, Kr. Dir.*", str. 40. Por. Rozdział 2, miejscowość Krzywe Koło, Nr 120.

1796-1802: Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Guttland (obecnie Koźliny)* wymienione powyżej w [37], (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

Lecz w otoczeniu miejscowości *Kriefkohl* na mapie Schroettera [273] nie ma żadnych dodatkowych określeń zbliżonych brzmieniem do *Frigewalth* z roku 1534. Wydaje się, że historyczną nazwę *Frigewalth* należy odczytać (przestawiając części nazwy) jako *Vogelgreif* z roku **1905**, mapa [193], fragment z mapy poniżej:

Obecnie *Vogelgreif* (*Ptasi gryf*) to *Ptaszniki*, k. Czatkowych.

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "(*Tablica*) *TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 59.* (*Obecna nazwa*) *Ptaszkowo,* (*Nazwy występujące w źródłach*) *Vöglers,* (*Rodzaj gospodarczy w 1570 r.*) *WR* (*wieś rybacka*)*,* (*Rodzaj gospodarczy w 1700 r.*) *WR* (*wieś rybacka*)*,*", str. 191.

[26)]Kieslin. Można przypuszczać, że wieś *Kieslin* była kiedyś częścią obecnej miejscowości *Koźliny*. Pełny tekst zapisu [270] dotyczący parafii Koźliny: "*Parochialis Gythlanth de 36 mansis 9 marc. dat simul cum Kieslin insimul* (jednocześnie z Kieslin razem) *; Frigewalth de 6 mansis 1½ marc.*", str. 123. Wynika z zapisu, że stawka dziesięciny za 1 łan dla obu wsi (Koźliny i Ptaszniki) jest taka sama i wynosi ¼ pruskich marek (podano przelicznik na floreny [270] "... *marcas 12 prutenicales alias flor. 8.*", str. 114. Dziesięcina wyrażona w florenach po przeliczeniu wynosiłaby dla wsi Koźliny 6 florenów, dla wsi Ptaszniki 1 floren. Należne biskupowi dziesięciny wyrażone były w różnych pieniądzach, jak marki pruskie, fertony, obole, solidy, skojce, floreny i grosze. Przydatne informacje o pieniądzach na Pomorzu od początku XIV wieku podaje ksiądz Stanisław Kujot w swojej historii *Opactwa Pelplińskiego* [306], "*... czemu np. złoty znacznie większą miał wartość niż nasze złote pruskie, niemówiąc już o złotych polskich. ... Dla ułatwienia rachunku liczono jednak zwykle na inne wartości, w których żadnych monet nie wybijano. Tak się utworzyły wyrazy ferto czyli wiardunek, oznaczający czwartą część grzywny, i skojec, scotus, zawierający dwudziestą czwartą część grzywny. Jeżeli więc przywilej pelpliński żądał od włóki w Nowejcerkwi 8 skojców, niemógł gospodarz wypłacić tej sumy w skojcach ani we wiardunkach, bo te monety wcale nie istniały, lecz wiedział, że ma zapłacić ośm razy dwudziestą czwartą część grzywny. ... Każda mennica biła z grzywny* (opartej na ustalonej wadze srebra) *prawdziwej albo zaniżonej 60 denarów czyli szelągów, ... Na szeląg szło 12 fenygów, więc na całą grzywnę 720 fen. ... Roku 1528 zaprowadzono między królewskimi a trzema pruskiemi mennicami zrównanie wartości monet, przyjmując za podstawę niemiecki talar wartujący 4 marki 92 fen. Na wzór tych talarów poczęły już roku 1526 mennice polskie bić złote, które już dawniej istniały we walorze talarów. Taki złoty* (floren) *miał 30 groszy, z których każdy zawierał 16 fenygów nowej waluty niemieckiej. Obok złotych wybijały pruskie mennice dawne grzywny po dwadzieścia groszy; my dla odróżnienia od pierwotnych grzywien zwać je będziemy markami pruskiemi. Roku 1526 (według Czackiego; według Vossberga dopiero 1570) poczęto też bić talary w Polsce, równając je w wartości do ówczesnych złotych. ...*", str. 315-321. **1927:** Stefan Inglot [357] w opracowaniu źródła poboru [270] z roku 1534 podaje: "*Zaznaczyć także musimy, że Inwentarz z roku 1534 podaje wysokość czynszu i opłat pieniężnych, świadczonych na rzecz biskupstwa, w różnej monecie, w takiej, jaka lokalnie była najwięcej używana. Wiemy zaś, że majątki biskupstwa włocławskiego były bardzo rozrzucone. Konieczną więc było rzeczą sprowadzić te rodzaje monet do jednego mianownika, a tym, jako najczęściej występujący i stosowany, był floren. ... na podstawie Inwentarza możemy ustalić relacye tych monet. Przedstawiają się one następująco: floren - 30 groszy, grzywna 'numeri Polonicalis' - 48 groszy, grzywna 'numeri Pruthenicalis' - 20 groszy, grosz - 18 denarów, 1½ grosza - 1 skojec, grosz - 3 solidy, grosz - 24 obole.*", str. 7-8. Oto przeliczniki pieniądza z roku 1664, [42]: "*... płaci annuatim pruskich grzywien 10, facit fl. 6 gr. 20, ...*", str. 31; dalej: "*... Jest tam włok 10, ... Płacić powinni według przywileju z każdej włoki grzywien pruskich 90, facit do roku fl. 600. ...*", str. 38: dalej: "*... Kościół w tym mieście* (Skarszewy) *jest murowany, collationis regiae. Włok do niego jest 7. Nadto miasto według przywileju krzyżackiego locationis civitatis względem tacy dawać powinno żyta korcy 77 i 15 scotów pruskich pieniążkow, za ktore teraz z osiadłości albo z domu płacą mieszczanie po piąci szelągów.*", str. 306; dalej: "*...* (starostwo Tolkmickie) *płacą mieszczanie* (Tolkmicko) *annuatim marcas 13, facit fl. 8 gr. 20,...*", str. 425; dalej: "*... Z osobna za drogi manu coniuncta daje ta wieś* (Klaukendorff = Klakendorf = Wodynia, położona pomiędzy Podgrodziem i Krzyżewem, mapa [310]) *marcas Pruthenicas centum* (100)*, facit fl. 66 gr. 20,...*", str. 426; por. przeliczniki pieniądza, Andrzej Januszajtis [50], str. 14-15, oraz świetnie opracowane podsumowanie kwestii monetarnych: **2012:** Prusy Królewskie ..., [260], str. 178-182.

[27)]Clipingensgoth. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Kiełpino.*** *Podmokły obszar na północ od szosy do Kartuz, przecięty nasypem linii kolejowej z 1914 roku, to teren dawnego jeziora Kołpino (Colpyn, 1235, od kaszubskiego kołp czyli łabędź). Przez jezioro przepływała rzeczka Kolpnica (Culpniza, 1323), dopływ Strzyży. Od jeziora wzięła nazwę miejscowość* ***Kiełpinek****, określona w krzyżackim dokumencie z 1376 roku jako Prsegarsino (Przegarzyno) alias Kielpink. W 1399 roku wieś Klipping otrzymały gdańskie pokutnice* (brygitki)*, co stało się przyczyną sporów z brygitkami, ...*", str. 113. Stąd sugestia, że

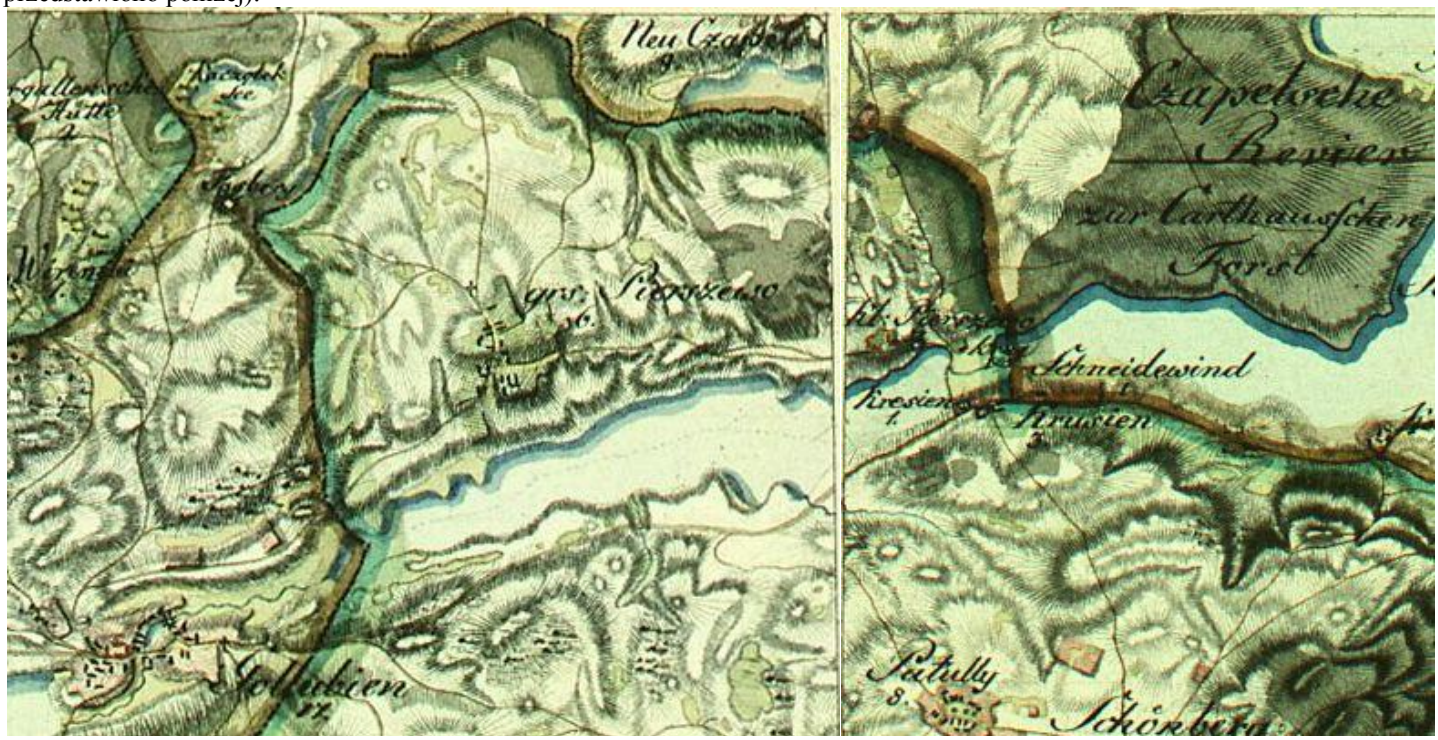
Clipingensgoth = *Klipping* = obecny ***Kiełpinek***. Lecz Jakób Fankidejski [39] opisując dobra (8 wiosek), jakie posiadały brygitki gdańskie, nie wymienia nazwy *Klipping*, str. 68-70.

[28)]Czaple, przypisane do parafii Św. Katarzyny w Gdańsku w 1534 roku.

[29)]Pryczka. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Pryczka lag bei Parchau, Kr. Karth.*", str. 95. Na mapie Schroettera [282] nie znaleziono w otoczeniu Parchowa żadnej miejscowości o nazwie podobnej do *Pryczka*. Przypisano do Parchowa.

[30)]Pierszczewo i Pierszczewko. Miejscowości leżące nad Jeziorem Patulskim. W 1534 roku Pierszczewo należało do parafii Stężyca, a Pierszczewko do parafii Kościerzyna.

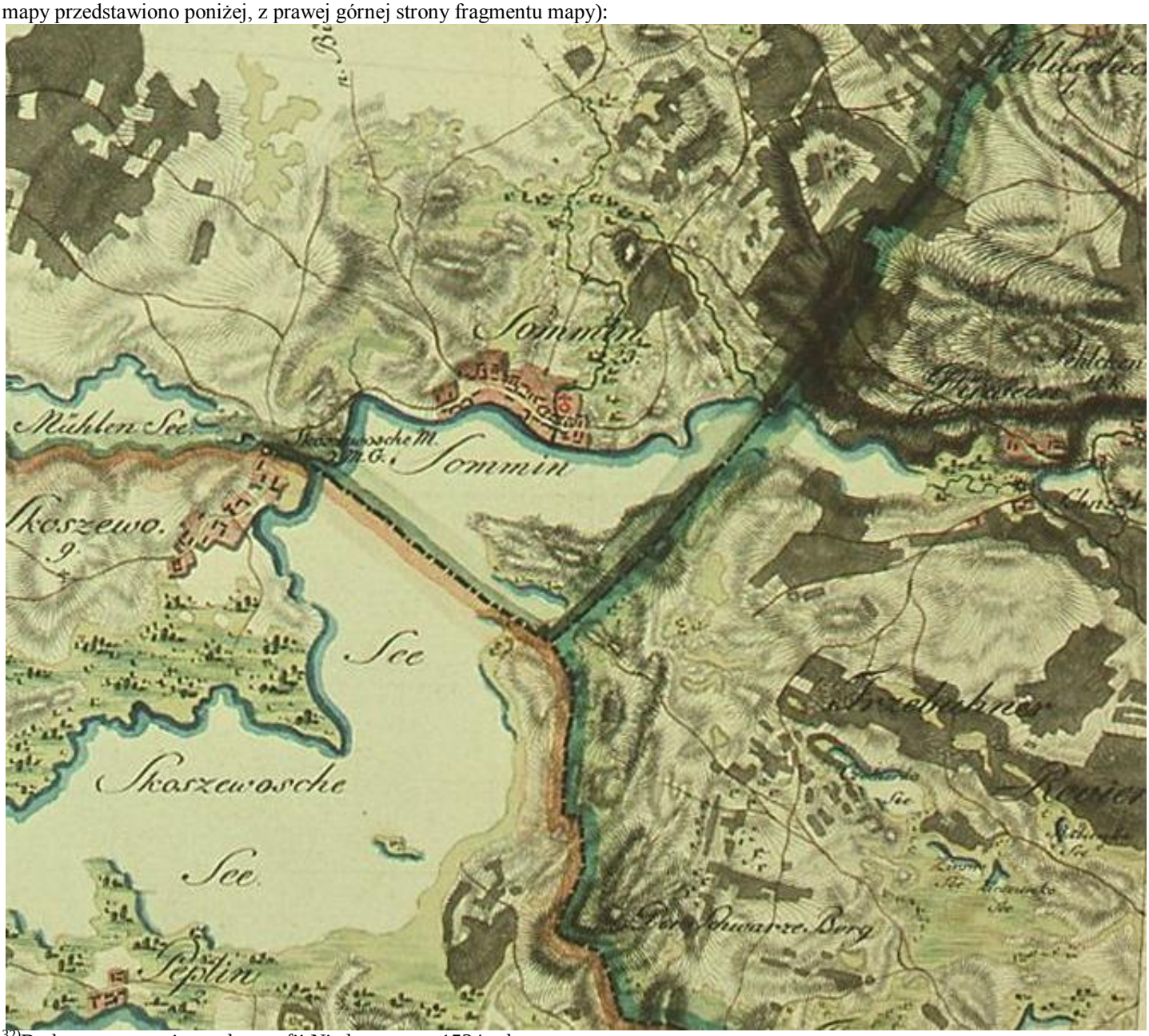
1796-1802: Mapy Schroettera [281, 271] podają lokalizację miejscowości *Pierszczewo (niem. grs: Pierszewo)*, k. Gołubia, oraz lokalizację miejscowości *Pierszczewko (niem. kl: Pierszewo)*, k. Krzeszny, (dwa zestawione koło siebie fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej):

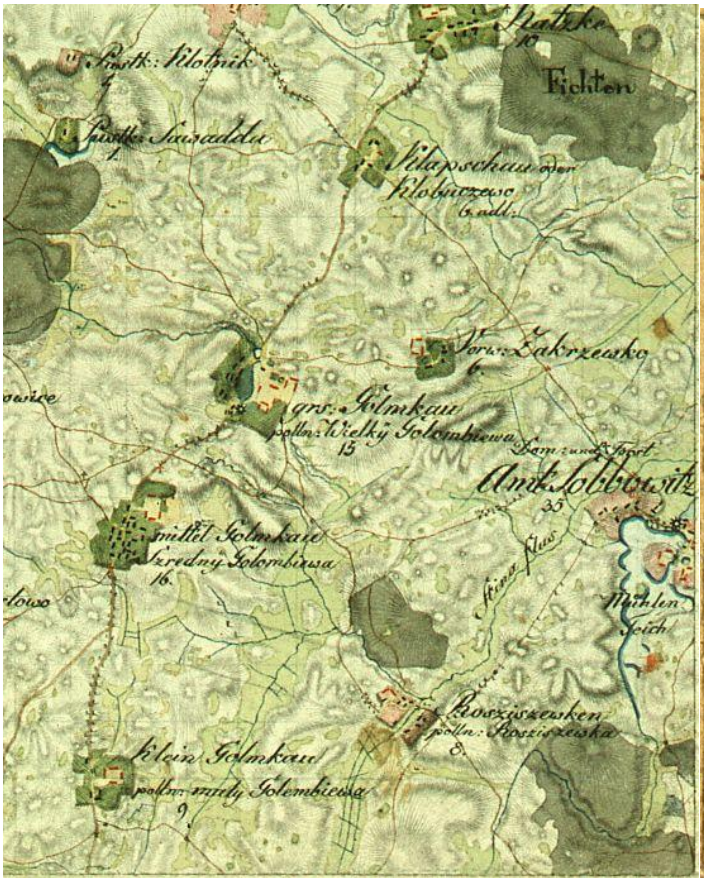
1887: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Pierszczewo*** *i* ***Pierszczewko****, niem. Gross i Klein Pierschewo, w dokumentach Pirchen, Pirschau, Pirscevo 1284, dobra rycerskie, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia ewangelicka Szymbark, katolicka Stężyca, odległe od Kartuz 2½ mili. Razem z Teklewem obejmują te dobra 5 posiadłości większych, 9 gburstw i 4 zagrody, wogóle 2482 morgów, łącznie z jeziorem mającem 194 morgów. W 1868 roku było tu 269 mieszkańców, 208 katolików, 61 ewangelików, 30 domów. Pierszczewo leży na zachodnim brzegu długiego jeziora, Patułami zwanego. Należało dawniej do ziemi piersznej, którą w 1284 roku Mestwin nadał swej ciotce Gertrudzie. W 1311 roku przyłączono Pierszczewo do wójtostwa tczewskiego. Między rokiem 1347 a 1350 wystawił wielki mistrz Henryk Dusemer dla Pierszczewa przywilej z prawem magdeburskim. W 1413 roku została ustanowiona granica między Pierszczewkiem a Czaplami, ... Według wizytacji Szaniawskiego z roku 1710 płaciło Pierszczewo mesznego 5 korcy żyta i tyleż owsa, Pierszczewko 1 korzec żyta i tyleż owsa. ... Zdaje się, że Pierszczewo było za czasów książąt pomorskich głównym punktem ziemi piersznej, zanim jego miejsce zajęła Kościerzyna. Tam bowiem gdzie dziś granica Pierszczewa, Golubia, Zgorzałego i Starych Czapli się schodzą, tuż nad jeziorem Łąkiem, znajduje się odosobniona wyniosłość, spadająca na około stromo do łąk przyległych. ... U podnóżka góry krzyżują się drogi wszystkich wyżej wymienionych wsi. Jeszcze dziś zowie się ten pagórek według niemieckiego źródła Schlossberg, z czego wynika, że tu stał kiedyś gród warowny. ...*", str. 100; dalej: "***Pierszna****, w dokumentach 1284 roku Terra Pirsna, ziemia należąca do Pomorza. Obejmowała północno-zachodnią część powiatu kościerskiego, od Starego Grabowa aż do granicy bytowskiej i przytykający do niej skrawek powiatu kartuskiego, od Gostomia aż do jeziora Ostrzyckiego. Na północ graniczyła z nią ziemia chmielnieńska, na południe zaś garecka. ... Ziemię tę nadał Mestwin II roku 1284 ciotce swojej Gertrudzie, córce Sambora II, w granicach od dawna oznaczonych, wraz z 22 wsiami w niej leżącemi, ... Costerina (to jest Kościerzyna), Zelonino (Zielenina), Bandomino (Będomin), Netuse albo Neruse? (Stare Grabowo albo Rekownica)* (w źródle [236], *"... Netuse n. Quandt Neu-Grabau ...", str. 349*), *Grabovo (Stare Grabowo), Lubna (Lubiany), Korne, Gostome (Gostomie), Zkorevo (Skorzewo), Scorewo (wieś zaginiona na wschód od Patuł, na obszarze dzisiejszej wsi Szymbarka), Uneraze (leśnictwo Unrest, pod Stężycą? dziś Gruenhof zwane), Saple (Stare Czaple), Pirscevo (to jest Pierszczewo i Pierszczewko, gdzie był główny gród tej ziemi), Golube (Golubie), Potuli (Patuły), Sicorino (Sikorzyno), Pchuce (Puc), Zgorale (Zgorzałe), Manecevo (Mansovo, wieś zaginiona pod Szymbarkiem), Clobucino (Kłobucin) i Sarevo (później Zarzow* (Zarow)*, dziś Nowe Czaple). ... Wsie powyższe istnieją z małymi wyjątkami jeszcze dziś, są więc już przeszło 600 lat stare a mają same polskie nazwy. Roku 1312 sprzedała Gertruda tę ziemię Krzyżakom za 300 grzywien. W wystawionym na to dokumencie zowie się ona 'Domicella, filia ducis Sambori' i poświadcza, że to uczyniła 'non coacta sed spontanea voluntate',* (bez przymusu, lecz dobrowolnie z własnej woli) *...*", str. 100-101.

[31)]Velin, obecnie *Dywan*, k. Somin, nad jeziorem Dywańskim (Lipusz). **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Divan, Kr. Ber., früher Velin, Welin, Diwan*", str. 35. **1903:** Roczniki TNT [7]: *"... Z pobliża Parchowa należą do niej trzy osady, Gostomko, Żołno i Zdroje, które w XVI wieku razem z zaginionym już majątkiem szlacheckim Velin na dobre istniały i pewnie do bardzo dawnych należą. ...*", str. 229; oraz **1899:** Visitationes ..., [8-9], "***1599:*** *... capitaneatus Kościerzynensis. ... Velin, curia Mirachoviensis, ...*", str. 460-461. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lipusz****, ... Wsie parafialne: ... Dywan, ...*", str. 297. Miejscowość *Dywan* znajduje się k. Somin (Dziemiany).

1796-1802: Mapa Schroettera [345] podaje lokalizację miejscowości *Dywan (niem. Dÿwan)*, k. Pełka, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej, z prawej górnej strony fragmentu mapy):

[32]Barkoczyn, przypisany do parafii Niedamowo w 1534 roku.
[33]Elganowo, przypisane do parafii Trąbki Wielkie w 1534 roku.
[34]Clipino, przypisano do miejscowości *Klępiny*, k. Sobowidza. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Klempin, Kr. Dir., früher auch Klępiny*", str. 59. Jednak przyjęcie tej tożsamości spowoduje, że należy także założyć rozcięcia terenu w 1534 roku parafii Trąbki Wielkie przez wsie należące do parafii Kłodawa, lub powstania enklawy parafii Trąbki Wielkie na terenie parafii Kłodawa. Według [1], "*... na ogół nie ma wypadków, by jedna parafia posiadała enklawy na terytorium innej. ...*", str. 23, dotyczy to jednak rekonstrukcji sieci parafialnej Pomorza w drugiej połowie XVI wieku. Jednak obecnie opracowywana mapa obszarów parafii dotyczy okresu przedreformacyjnego, według źródła [270] opublikowanego przez Bolesława Ulanowskiego, roku 1534. Ponieważ źródło [270] zawiera, jako dodatek, spis dziesięcin, ułożony parafiami, więc jego istotą jest tylko pobór pieniędzy z dekanatów (districtus) w formie różnego rodzaju monet. Spotkano w spisach dziesięcin [270] sześć przypadków wystąpienia enklaw jednej parafii na obszarze (zawsze obrzeżu) sąsiedniej parafii, np. na obszarze parafii Lublewo znajduje się enklawa Widlino z parafii Żukowo. Wieś Klępiny, jako dobra królewskie należały do starostwa sobowidzkiego, przynależność kościelna w 1664 roku do parafii Kłodawa, [42], str. 337-338, wiek wcześniej Klępiny należały do parafii Trąbki Wielkie, [1], str. 145, jeszcze wcześniej, w 1534 roku Klępiny (*Clipino*), też do parafii Trąbki Wielkie, [270], str. 119.
[35]Kleszczewo, k. Trąbek Wielkich.
[36]Kleszczewko, k. Różyn.
[37]Kłobaczewo✠, miejscowość zaginiona, k. Kaczek.
[38]Zakrzewo. Źródła w Pommerellisches Urkundenbuch [236] z dnia 31 lipca 1280 roku, podają w łacińskim tekście dokumentu historyczne nazwy 4 wsi , które przekazał pomorski książę Mściwój (*niem. Herzog Mestwin von Pommern*) klasztorowi w Lądzie: "*... contulimus fratribus de Lenda in Polonia ordinis Cisterciensis has hereditates subscriptas, quarum una vocatur Clodava* (Kłodawa)*, secunda Malavilla* (Zła Wieś)*, tercia Succino magnum* (Żukczyn)*, et ecclesia cum dote antiquitus assignata, scilicet Sacrsevo* (Zacrevo, Zachrczewken bei Lagschau)*, hereditas iuxta Lagussov* (dobra w pobliżu Łoguszewa)*, sita, ...*", str. 268.
1796-1802: Mapy Schroettera [271, 273] podają lokalizację zaginionej miejscowości *Zakrzewo✠ (niem. Vorw: Żakrzewko)*, k. Gołębiewa, (6 dymów, dwa zestawione koło siebie fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej):

Wiek później, na mapie [193] z 1905 roku, folwark *Żakrzewko* już nie figuruje.

[39)]Wolikowo. Na mapie Schroettera [273] (powyżej) miejscowość *Ulkowy*, k. Skowarcza, nosiła niegdyś nazwę *Uhlkau oder Wulkow* (16 dymów), stąd wynika przypisanie historycznej nazwy *Wolikowo* do obecnej *Ulkowy*.

[40)]Zigowicze predium. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Zygowitz, Kr. PrSt., früher auch Cichowice*", str. 131. Na współczesnej mapie [161], poniżej Trzcińska znajduje się leśniczówka Żygowice, dopiero poniżej której leży miejscowość Ciecholewy. Ze źródeł archiwalnych [8-9] wynika, że w Żygowicach znajdował się dwór (*curia*), str. 51. Na mapie Schroettera [276], poniżej Trzcińska (*niem. Labuhnken oder Trignsk* (15 dymów)) znajduje się miejscowość *Zygowice* (1 dym), poniżej której, w znacznej odległości, znajduje się miejscowość Ciecholewy (*niem. Cicholewo oder Ciechlau*, (21 dymów)). Z tych powodów należy wykluczyć tożsamość *Zigowitz = Ciecholewy*, sugerowaną w [37], i utrzymać przypisanie historycznej miejscowości *Zigowicze predium* do położenia obecnej leśniczówki *Żygowice*, k. Trzcińska.

[41)]Trzepowo, przypisane do parafii Skarszewy w 1534 roku.

[42)]Demlin, przypisany w wykazie dziesięcin [270] jednocześnie do parafii Godziszewo i Skarszewy w 1534 roku. W parafii Godziszewo "*... Demlyno de 10 mansis per 3 scot.; ...*", w parafii Skarszewy "*... Demlyn, ...* (podano jeszcze 8 nazw miejscowości z parafii Skarszewy) *... de omni manso per 4 solid.; ...*", str. 119.

[43)]Obozin, przypisany do parafii Godziszewo w 1534 roku.

[44)]Czyżykowo, Suchostrzygi, Osiedle Staszica, obecnie dzielnice miasta Tczewa.

[45)]Lawnow, obecnie Suchostrzygi, dzielnica miasta Tczewa. Na mapie Schroettera [277], k. Tczewa, znajduje się wieś "*Lanau oder Suchostrzygi*", 24 dymy.

[46)]Śliwiny, przypisane do parafii Lubiszewo w 1534 roku.

[47)]Goszyn, k. Tczewa.

[48)]Klesczowo, Kleszczewo k. Pogódek.

[49)]Rambewalth. Nazwa miejscowości jest bardzo podobna do *Rambelcz* (Rębielcz), która to nazwa wystąpiła już w wykazie parafii Miłobądz. Przyjęto, że historyczna nazwa *Rambewalth* (z racji podobieństwa) pomyłkowo została wpisana do parafii szpęgawskiej, a w rzeczywistości nazwa dotyczy miejscowości Rywałd k. Szpęgawska. Drugiej nazwy, podobnej do Rywałd, nie znaleziono w całym wykazie dziesięcin [270], str. 112-123. Na mapie Schroettera [276], k. Szpęgawska, występuje nazwa miejscowości *Riewalde* (27 dymów). Pół wieku później w wizytacji Rozrażewskiego, Rywałd (*Rinwald, Rynwald*) przypisany jest do dóbr królewskich Klonówka, w pobliżu Szpęgawska, [8-9], str. 75, 293.

[50)]Mała Słońca. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Schlanz, Klein-, Kr. Dir., früh. auch Słońca mała und Słońca niemiecka*", str. 105.

[51)]Starogard Gdański, *Oppidum Stargarth*, miasteczko Starogard w parafii Bobowo.

[52)]Starogard Gdański, *Longa villa ante civitatem*, długa wioska pod miastem w parafii Starogard.

[53)]Molendinum Craungk, miejscowość zaginiona. Młyn znajdował się w pobliżu obecnego Starego Lasu, mapa Schroettera [276], *Rokoczinscho Mühle*, lężącym pomiędzy Starym Lasem i Nową Wsią Rzeczną.

[54)]Garc Wielki, przypisany do parafii Garc Wielki w 1534 roku.

[55)]Rechenek. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Klonowken, Kr. PrSt., früher Klonowka, Renkieczkie, Reicheneck*", str. 59.

[56)]Widlino. Na mapie Schroettera [255], pomiędzy Rekowem Górnym (*niem. Reckau*) i Połchowem (*niem. Polchau*) znajduje się *Schäfereÿ Wedlin* (owczarnia Wedlin), (1 dym, folwark szlachecki). Na niemieckiej mapie [122] z 1940 roku, znajduje się folwark Wedlin (*niem. Vw. Wedlin*), k. Połchowa (*niem. Polchau*). Na współczesnych polskich mapach figurują różne nazwy: Wiedlino Górne

[161], w miejscu Rekowa Górnego [303]; Widlino [309], obok Rekowa Górnego; lub też dwie nazwy podobne do siebie, obie k. Połchowa: Wędlino [310], w miejscu dawnej owczarni (*niem. Wedlin*), [255], i dodatkowo Wedliny [310], w miejscu, gdzie na niemieckiej mapie [122] nic nie ma.

[57)]Łężyce, przypisane do parafii Kielno w 1534 roku.

[58)]Bukowino. Nazwa miejscowości zaginiona, obecnie Mały Kack. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Bukowino**, osada na obszarze miasta Gdyni, parafia katolicka Wielki Kack, ewangelicka Orłowo. 1789: Buckowyn; 1865 i później, niem.: Brauchitschhof; (Baer daje dawniejsze Bukowin, Lorentz - Bukowina, obie bez daty). Osada leży na południe od miasta Gdyni w dzielnicy Mały Kack. Ludności 15. Budynków mieszkalnych 1. 1789: szlachecka owczarnia, dymów 1; 1885: ludności 13; 1895: ludności 9; 1921: osada spisana łącznie z folwarkiem Mały Kack. ...*", kolumny 863-864.

[59)]Gwizdowo, obecnie Gnieżdżewo, k. Swarzewa. **1796-1802:** Mapa Schroettera [255] podaje lokalizację miejscowości *Gnieżdżewo (niem. Gnesdau)*, (18 dymów, królewscy, 8 dymów, osadnicy).

[60)]Grozdorff, obecnie Władysławowo. **1796-1802:** Mapa Schroettera [255] podaje lokalizację miejscowości *Władysławowo (niem. Grossendorf, polln: Wielgawies)*, (20 dymów, królewscy, 2 dymy, osadnicy).

[61)]Shonewalth, obecnie Szemud. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Schönwalde, Kr. Nst., früher auch Szynwaldt und Schenwald*", str. 106. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Szemud (niem. Schönwalde)*, k. Donimierza Wielkiego, (12 dymów).

[62)]Szemud, przypisany do parafii Szemud w 1534 roku.

[63)]Donimierz, przypisany do parafii Szemud w 1534 roku.

[64)]Polchowo, obecnie Połchówko, k. Świecina. Nazwa miejscowości *Polchowo* występuje dwukrotnie w sąsiadujących parafiach: Starzyno ("*Polchowo in toto dat marc. 2 gr. 4;*") i Puck ("*Polchowo;*"). **1796-1802:** Mapa Schroettera [255] podaje lokalizację miejscowości *Połchówko (niem. Pollkowke polln: Pollchowken)*, (16 dymów). Przypisano historyczną nazwę *Polchowo* z parafii Starzyno do obecnego Połchówka, znajdującego się w pobliżu Starzyna.

[65)]Czarnowo, obecnie Czarny Młyn. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Czarny Młyn**, osada młyńska, powiat morski, gmina i parafia katolicka Strzelno, gromada Mieroszyno, parafia ewangelicka Puck. Nazwa miejscowości: Czarnowski Młyn; 1789: Czarnausche Muehle; 1879: Czarnowski Młyn, niem. (też później) Czernauermuehle; (Baer daje też dawne Czarnowo, bez daty). Osada młyńska leży o 1,5 km od Mieroszyna, w zwężeniu podmokłej doliny rzeki Czarnej, między kępami Ostrowską (a raczej jej wydmiastym przedłużeniem) a Swarzewską. Ludności 35. Budynków mieszkalnych 4. Obszaru 155 ha. Gospodarstwa rolne 4. Osada występuje już w XVI wieku; 1789: królewski młyn, dym 1; 1871: mieszkańców 26; 1885: ludności 37; 1895: ludności 56; 1921: osada młyńska, budynków mieszkalnych 3, ludności 25, w tym mężczyzn 13, kobiet 12, katolików 24, ewangelików 1, Polaków 24, Niemców 1., ...*", kolumna 1082. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Czarnauermühle, Kr. Ptz., früher Czarnowo und Czarnowski Młyn*", str. 32.

[66)]Warzissewo, przypisano do zaginionej nazwy miejscowości *Warzewo✠*, które znajdowało się k. Lisewa, w parafii Krokowa. **1796-1802:** Mapa Schroettera [255] podaje lokalizację miejscowości *Warzewo✠ (niem. Vorw: Warsau, Schankhaus oder Warzewo)*, k. Lisewa, (6 dymów).

[67)]Lisewo, k. Rybna, przypisane do parafii Żarnowiec w 1534 roku. **1796-1802:** Mapa Schroettera [255] podaje lokalizację miejscowości Lisewo *(niem. Vorw: Lissow)*, k. Tadzina.

[68)]Lisewo, k. Krokowej, znajduje się na terenie parafii Krokowa w 1534 r. **1796-1802:** Mapa Schroettera [255] podaje lokalizację miejscowości Lisewo *(niem. Vorw: Lissau od: Lissow)*, k. Warzewa✠ , (6 dymów).

[69)]Łętowice, k. Krokowej. **1796-1802:** Mapa Schroettera [255] podaje lokalizację miejscowości *Łętowice (niem. Lankiewitz oder Lanckwitz)*, k. Parszczyc, (8 dymów).

[70)]Karlikowo, k. Lubocina. **1796-1802:** Mapa Schroettera [255] podaje lokalizację miejscowości *Karlikowo (niem. Karlckau oder Karlkow)*, k. Sobieńczyc, (13 dymów).

[71)]Kartoszyno✠, obecnie teren byłej budowy Elektrowni Żarnowiec.

[72)]Wysokie, k. Chrzanowa.

[73)]Rybno, przypisane do parafii Żarnowiec w 1534 roku.

[74)]Rugewo i Thanczino, parafia Salino, powiązane są ze sobą zapisem w [270]: "*... Thanczino dat marc. 1, simul cum alia villa Rugewo; ...*", str. 118, oraz "*Parochialis Brezen ... Rugewo deserta villa.*", str. 117. Wynika z tego wniosek, iż te dwie miejscowości są położone blisko siebie. Przypisanie historycznej nazwy *Rugewo* do nazwy miejscowości *Brzyno (niem. Reckendorf)*, k. Wierzchucina, k. Jeziora Żarnowieckiego, **1877:** mapa [308], jest nieuzasadnione (pomimo pewnego podobieństwa w brzmieniu nazw *Rugewo - Reckendorf*), gdyż w wykazie parafii Osieki [270] znajduje się już miejcowość *Bssyno*, przypisane do obecnego Brzyna, str. 118 (na podstawie podobieństwa w brzmieniu nazw *Bssyno - Brzyno*). W wykazie nazw miejscowości okręgu lęborskiego z drugiej połowy XVI wieku [1], str. 132-136, który obszarem pokrywał się nieomal dokładnie z terytorium dekanatu lęborskiego, str. 59, znaleziono nazwę miejscowości *Rozgórze (niem. Rosgars)*, str. 135, oraz w pobliżu Tawęcina znaleziono na pruskiej mapie miejscowość *Rekowo Lęborskie (niem. Reckow)*, **1939:** mapa [312]. Obie te pruskie nazwy miejscowości (*Rosgars*, *Reckow*) brzmieniem przypominają historyczną nazwę Rugewo. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu lęborskim istniały dobra szlacheckie *Rozgórze (Rosgars)*, należące do Wejherów, herbu własnego, pochodzenie nieokreślone, str. 135. Parafia Janowice, dekanat lęborski, okręg lęborski, str. 154. Na współczesnych mapach znajduje się miejscowość *Rozgórze* [310], lub *Rozgorze* [315], k. Janowic (Lębork), *(niem. Rosgars)*, **1891:** mapa [316]. Ponieważ *Rozgórze* należy do parafii Janowice, należy tę wersję także wykluczyć. Według publikacji **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1]: "*... Do parafii Brzeźno Lęb.: Brzeźno Lęb., Pużyce, Łęczyce, Kisewo, Strzelęcino, część Rekowa Lęb., Kaczkowo i Świetlino. ...*", str. 59; wynika, że *Rekowo* tylko w części należała do parafii Brzeźno Lęborskie. Historyczne *Rugewo* było wsią opuszczoną (*deserta villa*), i nie miał kto płacić dziesięciny, jednak w wykazie [270] podane jest w parafii Brzeźno Lęborskie, str. 117. Ostatecznie przyjęto przypisanie historycznego *Rugewo* do Rekowa (parafia Brzeźno Lęborskie), położonego bliżej Tawęcina, [317], a fakt podwójnego wystąpienie nazwy wsi *Rugewo* w [270], str. 117, 118, zaznaczono na tworzonej mapie przez wypełnienie kolorem kółka, oznaczające położenie wsi *Rugewo*, kolorem obszaru parafii Salino.

[75)]Witoradz✠, nazwa miejscowości zaginiona, położona między Chocielewkiem i Czarnówką (Lęborsk).

[76)]Ianowicz maior, prawdopodobnie błąd pisarza, powinno być *Ianowicz minor*.

[77)]Rekowo, parafia Garczegorze, tożsame z historycznym Rugewo (por. [74)]), a fakt potrójnego wystąpienie nazwy wsi (*Rugewo, Rugewo, Rekowo*) w [270], str. 117, 118, zaznaczono na tworzonej mapie przez umieszczenie dodatkowego kółka (wypełnionego kolorem parafii Brzeźno Lęborskie, a przypisane do parafii Garczegorze) obok kółka, oznaczającego położenie części wsi *Rekowo*, przypisane do parafii Brzeźno Lęborskie.
[78)]Kębłowo Nowowiejskie, k. Lęborka.
[79)]Kębłowo, k. Gościcina (Luzino).
[80)]Strzeszewo, mapy [161, 303, 310, 315, 317], Strzeżewo, mapa [319].
[81)]Zdrzewno, mapy [161, 315, 317, 319], Zdrzewo, mapa [310].
[82)]Równe, k. Chrztowa, mapa [317].
[83)]Główczewice, przypisane do parafii Leśno w 1534 roku.
[84)]Miedzno, mapy [315, 317, 321, 323], Miedzino, mapa [161].
[85)]Orzechowo✠, nazwa miejscowości zaginiona, lokalizacja nieznana. Odrzucono najprostsze przypisanie do nazwy miejscowości *Okole*, k. Żabna, pomimo podobieństwa w brzmieniu, gdyż nazwa *Okole* pojawia się dopiero w 1711 roku, [258], str. 179. Na mapie Schroettera [276], obecna miejscowośc *Okole* nosiła wcześniej nazwę *Pustkowie Okoln*, 2 dymy, a więc nie Orzechowo lub podobnie. **1911:** Rejestry poborowe ..., [330], podają: "***1570:*** *Orziechawo* (Orzechowo) *ad parochiam Kokoszkowa in Dirschoviensi districtu, habet 30 mansos. ...*", str. 130. Nazwę miejscowości *Orzechowo* cytują autorzy [1], jako należącą do parafii Kokoszkowy, str. 68, lecz na mapie sieci parafialnej nie podają jej lokalizacji, uważając ją za miejscowość zaginioną, [1], mapa, str. 183-184. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Orzechowo****, w dokumentach Orsechow, Orsecow i Orschechow, jezioro pod Skarszewami, powiat kościerski, wymienione roku 1258 w przywileju Sambora, ... obacz P.U.B. von Perlbach, str. 639)*", str. 611. Źródła w Pommerellisches Urkundenbuch [236] podają w wykazie miejscowości "*Orschechow (Orsechow, Orsecow), See bei Schöneck, *147, *193, *217.*", str. 639; dalej: ... 10 lipca 1258 roku, podają w łacińskim tekście dokumentu (falsyfikat) "... Herzog Sambor von Pommern ... *de eadem directe ad aliam pinum non longe a lacu Orschechow*[2)] *ex utraque parte singnatam, ...*", str. 147, (objaśnienie w stopce dla "[2)]*Beim Dorfe Jarischau (ö. von Pogutken) ...*"; dalej: "Herzog Sambor von Pommern ..., podają w łacińskim tekście dokumentu (falsyfikat). Uwaga redaktora: *Die Urkunde, welche sich in der Grenzbeschreibung eng an die beiden Fälschungen von 1258 anschliesst und ihrerseits wieder in den falschen Urkunden Mestwins von 1274 (s. unten) benutzt ist, kann ebenfalls nicht für echt gelten, doch scheint Eingang und Schluss mit Zeugen, Datum und unverdächtigem Siegel einer echten Urkunde Sambors entlehnt zu sein. Die Sicherung der Grenzen, die hier rund um das Gebiet beschreiben werden, war wohl der Zweck der Fälschung. Der Rechtsinhalt im zweiten Theil nach der Grenzbeschreibung stimmt wörtlich mit der grossen Fälschung von 1274 überein, z. B. in Bezug auf die Strassengerichtsbarkeit.* (Dokument, który w opisie granic dokładnie powtarza się w obu falsyfikatach z 1258 roku, także w fałszywym dokumencie Mestwina z 1274 roku (patrz na dole strony), dotyczy również, jak się wydaje, autentycznego dokumentu Sambora, kompletnego, ze świadkami, datą i budząca zaufanie pieczęcią. Prawdopodobnie opis granic ziemskich był celem fałszerstwa. Treść prawna dokumentu w drugiej części po opisie granic obszaru, zgadza się dosłownie z falsyfikatem z 1274 roku, na przykład odnośnie określenia lokalizacji szlaków.) ... 26 luty 1269 roku, ... *de dicto autem monticulo ad quandam pinum signatam ex omni parte non longe a lacu Orsecow dictum super collem, ...*", str. 192-193; dalej: "... 2 stycznia 1274 roku, ... Mestwin Herzog von Pommern ..., *De dicto autem monticulo ad quandam pinum signatam ex omni parte non longe a lacu, qui Orsechow dicitur, super collem, ...*", str. 215-218.
[86)]Linowiec, przypisany także do parafii Skarszewy.
[87)]Linowiec, przypisany także do parafii Kokoszkowy.
[88)]Żabno, przypisane do parafii Skarszewy w 1534 roku.
[89)]Zapusty✠, miejscowość zaginiona, wybudowanie do Bochlina (Bochlin Miejski). Nazwa miejscowości *(niem. Die Neuenburger Zapusten)*, **1900:** mapa [288], na mapie z 1909 r. widnieje nazwa *Sapusten*, podobnie na mapie z 1928 roku.
1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT NOWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. 1. (Obecna nazwa) Bochlin Miejski, (Nazwy występujące w źródłach) Zapust, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 167.
[90)]Rybaki✠, nazwa miejscowości zaginiona, obecnie przedmieście miasta Nowe, od strony Wisły, *(niem. Fischerei)*, **1900:** mapa [288]. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT NOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 17. (Obecna nazwa) Rybaki*[osiedle obecnie nie istniejące]*, (Nazwy występujące w źródłach)-, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WR (wieś rybacka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WR (wieś rybacka),*", str. 165.
[91)]Opalenie. W XVI wieku Opalenie składało się z 2 części: Opalenia i Münsterwalde, [1], str. 99. **1911:** Rejestry poborowe ..., [330] podają: "***1570:*** *... **Oppalino** villa in qua templum habet 28 mansos de quibus parochus 3 mansos habet, ad praedium vero 4 mansi pertinent et 3 mansi hoc anno nuper possessi. Nobilis Albertus Konaiieczki regiam contributionem soluit: 18 mansi possessi ad 20 gr., 1 opifex 8 gr. Summa facit flor. 12 gr. 8. **Misterwalde** ad parochiam Oppalino. Nobilis Albertus Konaiietzki habet praedium et 5 colonos, regiam contributionem soluit: 10 mansi possessi ad 20 gr., 5 hortulani ad 2 gr., 2 rotae ad molam ad 24 gr., 1 opifex 2 gr., 3 cauponae annuae ad 12 gr., 2 piscatores ad 8 gr. Summa facit flor. 10 gr. 12. ...*", str. 182. Powyższe źródło [330] z 1570 roku rozdziela dobra na Opalenie i Misterwalde, na pruskich mapach obecna miejscowość *Opalenie* nosiła nazwę w XIX wieku *Münsterwalde* (**1889:** mapa [221]). Krzysztof Mikulski [258] podaje: "*... c) zwiększyliśmy stan sieci osadniczej o 117 osiedli, które w XVII wieku 'usamodzielniły się', a w źródłach podatkowych z XVI wieku były traktowane jako części składowe (lub ujęte razem) innych (większych, sąsiednich) osiedli i w konsekwencji w Atlasie [1] nie występują jako osiedla samodzielne [4]. ([4]... powiat nowski: ... Meisterwalde (WF (WF - wieś z folwarkiem) - włączona przez M. Biskupa [1] do pobliskiego Opalenia, od którego występowała odrębnie aż do XVIII wieku)), ... Posiadały one zatem już w XVI wieku podstawy materialne (zabudowania) i topograficzne (odosobnienie terytorialne), nie miały tylko odrębności organizacyjnej. ...*", str. 54-55.
[92)]Świerkocin, k. Grudziądza, *(niem. Tannenrode)*, k. Nowej Wsi, **1900:** mapa [106].
[93)]Smętowo, mapa [161], Smętowo Graniczne, mapa [304, 329, 331].
[94)]Włosienica, przypisana do parafii Pieniążkowo w 1534 roku.
[95)]Wielbrandowo, przypisane do parafii Skórcz w 1534 roku.
[96)]Zajączkowo, k. Tczewa.
[97)]Wielkie Zajączkowo, k. Warlubia, przypisane do parafii Wielki Lubień w 1534 roku.
[98)]Bzowo, k. Warlubia.
[99)]Białachowo, przypisane do parafii Lubichowo w 1534 roku.
[100)]Bąkowo, k. Warlubia.

[101)]Bąkowo, k. Lublewa.
[102)]Jeleń, przypisany do parafii Piaseczno w 1534 roku.
[103)]Rakowiec, przypisany do parafii Piaseczno w 1534 roku.
[104)]Przechowo, obecnie dzielnica miasta Świecie, **2013:** mapa [333].
[105)]Czaple, k. Świecia.
[106)]Przechowo, przypisane do parafii Świecie w 1534 roku.
[107)]Różanna, przypisane do parafii Poledno w 1534 roku.
[108)]Drozdowo, przypisane do parafii Poledno w 1534 roku.
[109)]Poledno, przypisane do parafii Poledno w 1534 roku.
[110)]Więckowo✠, miejscowość zaginiona, wybudowanie do Gawrońca, **2008:** mapa [334], k. Poledna (Świecie n. Wisłą). Na mapie zawartej w publikacji Mariana Biskupa i Andrzeja Tomczaka [1], znajduje się między miejscowościami Poledno i Różanne (w parafii Przysiersk) kółko z napisem Więckowo, str, 183. Na polskiej mapie WIG **1933:** mapa [335] znajduje się k. Poledna folwark Więckowo, na niemieckiej mapie w tym miejscu znajduje się folwark Wienskowo, **1913:** mapa [93].
[111)]Więckowo✠, miejscowość zaginiona, k. Poledna (jak wyżej), przypisane do parafii Poledno w 1534 roku.
[112)]Żurowo✠, miejscowość zaginiona, k. Gruczna, w kierunku Bagniewa. Na mapie zawartej w publikacji Mariana Biskupa i Andrzeja Tomczaka [1], znajduje k. Gruczna (w parafii Gruczno) kółko z napisem Żurowo, str. 183. Na polskiej mapie WIG **1933:** mapa [335] znajduje się k. Gruczna miejscowość Żurowo; na niemieckiej mapie znajduje się nazwa Surawermühle, **1913:** mapa [93].
[113)]Cieleszyn, przypisany do parafii Niewieścin w 1534 roku.
[114)]Grabowo n. Wisłą, k. Cieleszyna, przypisane do parafii Niewieścin w 1534 roku.
[115)]Pruszcz, k. Chełmna.
[116)]Soponinek✠, miejscowość zaginiona, k. Soponina. Na mapie zawartej w publikacji Mariana Biskupa i Andrzeja Tomczaka [1], znajduje nad Wisłą, k. Soponina i Kozielca (w parafii Niewieścin) kółko z napisem Soponinek, str. 183. Na polskiej mapie WIG **1933:** mapa [200] znajduje się k. Grabowa miejscowość Soponinek; na niemieckiej mapie znajduje się nazwa Supponninek, **1906:** mapa [111].
[117)]Zębowo✠, miejscowość zaginiona, k. Niewieścina. Na mapie zawartej w publikacji Mariana Biskupa i Andrzeja Tomczaka [1], znajduje k. Niewieścina (wieś parafialna) kółko z napisem Zębowo, str. 183. Na polskiej mapie WIG **1933:** mapa [200] w okolicach Niewieścina nie znaleziono żadnej miejscowości z nazwą przypominającą brzmienie *Zębowo*; podobnie na niemieckiej mapie [111] w otoczeniu miejscowości Rasmushausen (obecnie Niewieścin) też nie znaleziono nazwy przypominającej *Zębowo* (*niem. Zahn----).* Możliwe, że dotyczy to miejscowości Zawada (mapa [200]); lecz na mapie [1] miejscowość Zawada jest umieszczona na północny-zachód od Niewieścina, str. 183.
[118)]Cieleszynek✠, miejscowość zaginiona, k. Cieleszyna. Na mapie zawartej w publikacji Mariana Biskupa i Andrzeja Tomczaka [1], znajduje k. Cieleszyna (parafia Niewieścin) kółko z napisem Cieleszynek, str. 183. Na polskiej mapie WIG **1933:** mapa [200] znajduje się k. Cieleszyna miejscowość Cieleszynek; na niemieckiej mapie znajduje się nazwa Schelenschin (obecnie Cieleszyn), nieco powyżej w prawo - Friedrichs-dank (obecnie bez nazwy, na mapie WIG - Cieleszyn), **1906:** mapa [111]. Mapa WIG [200] odwraca usytuowanie tych miejscowości - obecny Cieleszyn nosi nazwę Cieleszynek w 1933 roku.
[119)]Mroczno✠, miejscowość zaginiona, nie znaleziono lokalizacji.
[120)]Stary Jasiniec, mapa [331], Stary Jasieniec, mapa [334].
[121)]Rudno, k. Pelplina, parafia Garc Wielki.
[122)]Rudno, k. Serocka, parafia Serock.
[123)]Glinki, k. Serocka.
[124)]Brzeźno, k. Serocka.
[125)]Kolonia Łaszewo✠, miejscowość zaginiona, mapa WIG **1933:** Kol. Łaszewo, [335]. Mapa WIG [335] odwraca usytuowanie tych miejscowości - obecne Łaszewo nosi tam nazwę Kol. Łaszewo, i znajduje się w miejscu zaginionej Kolonia Łaszewo✠, na niemieckiej mapie **1913:** [93] w tym miejscu nic nie znajduje się. Historyczne Łaszewo na mapie WIG nosi nazwę D. Łaszewo (dwór, gorzelnia), na współczesnej mapie nie ma w tym miejscu żadnej nazwy miejscowości.
[126)]Polskie Łąki, k. Bukowca, parafia Poledno.
[127)]Małe Łąkie, k. Świekatowa, parafia Świekatowo.
[128)]Sucha, przypisana do parafii Lubiewo w 1534 roku.
[129)]Błądzim, przypisany do parafii Świekatowo w 1534 roku.
[130)]Zalesie, k. Cekcyna.
[131)]Jastrzębie, k. Drzycimia.
[132)]Swynyolessie, oraz nieco późniejsze [330], "*Szwiniolieszii ad parochiam Drzietczin...*", str, 187, które zostało rozwiązane przez Tadeusza Baranowskiego, wydawcę źródła [330], jako Swinoles, obecnie zostało przypisane do miejscowości Jastrzębie, k. Drzycimia. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] podają: "*Jastrzębie, właściciel W. Świnoleski, [330], str. 187; - Nazwa Szwiniolieszii rozwiązana przez Baranowskiego jako Świnoleś uległa zmianie na Jastrzębie - por. SłG XI 712*", str. 107. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Świnolesie*** *1649, Sinolesie 1682, Szynalesie 1768, w dokumentach Swinolicze 1310, Swynoles 1415, także Brzęczek, niem. Bschenschek, dawniej szlachecki folwark do Jastrzębia, w powiecie świeckim, dziś zwinięty. Roku 1390 nadaje zakon Henrykowi z Pnia 5 wsi, między niemi i Świnolesie na prawie chełmińskim, ... Dziedzicami byli 1676 Fabian Orłowski, przed rokiem 1701 kasztelan kruszwicki Czapski, potem aż do roku 1736 Andrzej Pawłowski, poczem potomkowie. Roku 1768 zostały Jastrzębie, Świnolesie i Sołowiec sprzedane przez Andrzeja Pawłowskiego za 31000 złp. asesorowi malborskiemu Gabryelowi Steffens. Roku 1791 nabył Świnolesie Henryk Knoff za 5200 talarów, roku 1799 zaś na subhastacyi Ignacy Tuchołka za 6545 talarów. Roku 1773 obejmował folwark 4 włóki, 6 dymów, 30 mieszkańców, katolików; czysty dochód z folwarku i młyna wynosił 1776 roku 59 talarów 86 groszy, 2 fenigi. ...*", str. 712. Obecnie zdecydowano się przyjąć za Krzysztofem Mikulskim [258] wersję Swynyolessie → Brzęczek✠, str. 173, traktując historyczną nazwę Świnolesie jako obecnie zagubioną, z lokalizacją w pobliżu obecnego Jastrzębia. Należy dodać, że w źródle [8-9] (koniec XVI wieku) występują równocześnie nazwy wsi Świnolesie i Jastrzębie, jako wyraźnie rozróżnialne posiadłości ziemskie, określane jako "*Swinolessie nobilium curia una, pars villae* (część wsi) *Jastrzębie, paroch. Drzycim*", str. 589. Na polskiej mapie WIG **1933:** mapa [336] znajduje się pomiędzy miejscowościami Jastrzębie i

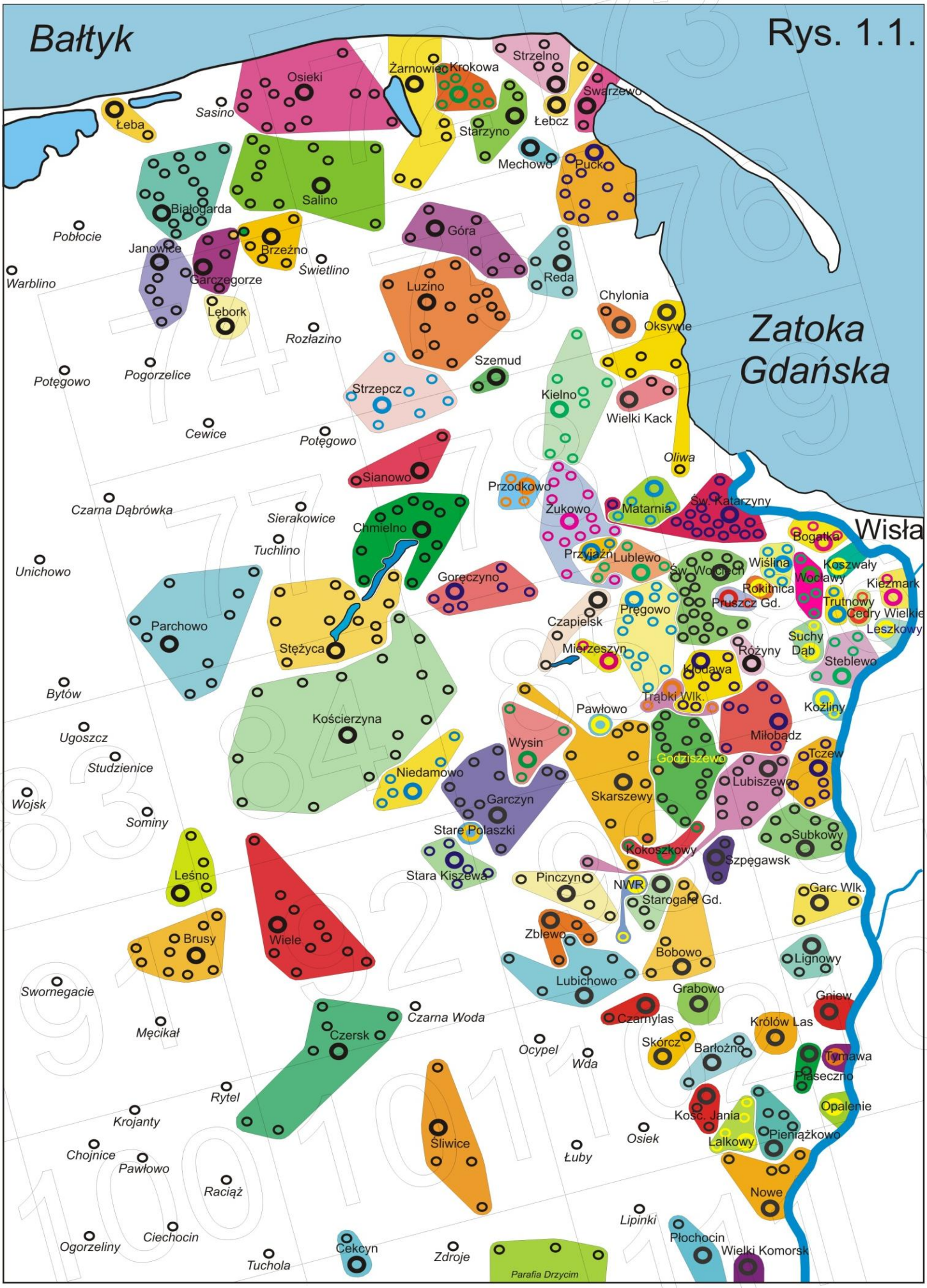
Drzycim niezabudowana miejscowość Brzęczek, będąca z dużym prawdopodobieństwem tożsamą z historyczną zaginioną miejscowością *Swynyolessie* z 1534 roku. **1873:** Na niemieckiej mapie [83] w tym miejscu znajduje się znajduje się nazwa folwarku *Brenczek*, z kilkoma budynkami widocznymi na mapie. Wiek wcześniej, na mapie Schroettera [318] też znajduje się ta sama miejscowość o nazwie *Brzenczek*, (5 dymów). Nie jest to mała miejscowość na mapie [318], w porównaniu do pobliskiego Jastrzębia (*niem. Jastrzembie*, 12 dymów), lub Drzycimia (*niem. Dritzmin*, 28 dymów).
[133)]Brzeziny, k. Miedzna, przypisane do parafii Jeżewo w 1534 roku.
[134)]Bratwin, przypisany do parafii Michale w 1534 roku.
[135)]Zalesie Szlacheckie, k. Drzycimia.
[136)]Brzemiona, k. Drzycimia.
[137)]Zamarte, k. Cekcyna.
[138)]Okiersk, k. Zalesia.
[139)]Osówek, k. Szlachty. Na polskiej mapie WIG **1933:** mapa [337] znajduje się k. Szlachty miejscowość Osówek; na niemieckiej mapie w tym miejscu znajduje się nazwa miejscowości Ossoweg, **1932:** mapa [128].
[140)]Dąbrówka, k. Drzycimia.
[141)]Dąbrówka, Bobowa,
[142)]Dąbrówka, k. Luzina.
[143)]Dąbrówka, k. Pieniążkowa.
[144)]Żur, dawny młyn, obecnie zapora elektrowni wodnej na rzece Wda, k. miejscowości Spławie.
[145)]Tleń, dawny młyn na rzece Wda, k. miejscowości Wierzchy.
[146)]Niedźwiedź, n. Wisłą, k. Gruczna.

Powyższa **Tablica 1.1.** zawiera 603 nazw wsi i 116 nazw parafii wymienionych w źródle [270] z 1534 roku (razem 719 historycznych nazw miejscowości z terenu Kaszub), pochodzących z 10 dekanatów: lęborskiego, puckiego, mirachowskiego, gdanskiego, żuławskiego, tczewskiego, zaborskiego, gniewskiego, nowskiego, świeckiego. Na poniższym rysunku **Rys. 1.1.** ograniczono obszar mapy od południa do obszaru Kociewia, na mapie widoczny obszar parafii sięga do linii Cekcyn - Płochocin - Nowe. Trzeba dodać, że definicja dekanatu jako obszaru liczącego 10 kościołów, bardzo wcześnie przestała odpowiadać zakładanej niegdyś liczebności. Ksiądz Leszek Jażdżewski [302], podaje: "*... Dekanaty. Organizacja terytorialna Kościoła w ujęciu schematycznym mieści się w trzech wymiarach: diecezja - dekanat - parafia. Sam wyraz dekanat wskazuje, że obejmuje on 10 kościołów. ... Dokładna liczba dekanatów archidiakonatu pomorskiego podana jest w spisie z 1420 r. Wymienia ona dekanaty: świecki, gdański, lęborski, pucki, tczewski, nowski i kościerski. ... Ten ostatni w XVI w. nazywano także mirachowskim. ... Dekanaty nie zdołały nigdy określić stałej swej siedziby, po prostu dlatego, iż urząd ten zazwyczaj był łączony z beneficjami plebańskim, niekoniecznie najintratniejszymi, ale zawsze zajmowanymi przez duchownych najbardziej predysponowanych do pełnienia takiej funkcji, zawsze też wyznaczał ich biskup. ... Funkcje dziekana sprowadzały się do pośrednictwa między duchowieństwem parafialnym a archidiakonem.*", str. 42-43. Przykładowo w źródle [8-9] podano: "*Decanatus Minoris Insulae seu Stobleviensis, qui habet ecclesias numero 12.*", str. 7; "*Civitas Gedanensis intra et extra muros habet ecclesias numero 16. ... Decanatus Pucensis, qui habet ecclesias numero 17.*", str. 9; "*Decanatus Mirchoviensis seu Kościerzynensis habet ecclesias no. 16.*", str. 25. W źródle [270], na początku wykazu dziesięcin używano wymiennie *Decanatus* i *Districtus*, potem już tylko *Districtus*, "*... Decanatus Gdanensis et Mirochoviensis. ... Districtus Mirochoviensis. ...*", str. 112-113. Słownik łaciny kościelnej [233], podaje: "*decanatus - dekanat, obszar kilku parafii z dziekanem (jednym z proboszczów) na czele.*", str. 174; następnie: "*districtus - powiat, obwód.*", str. 206.

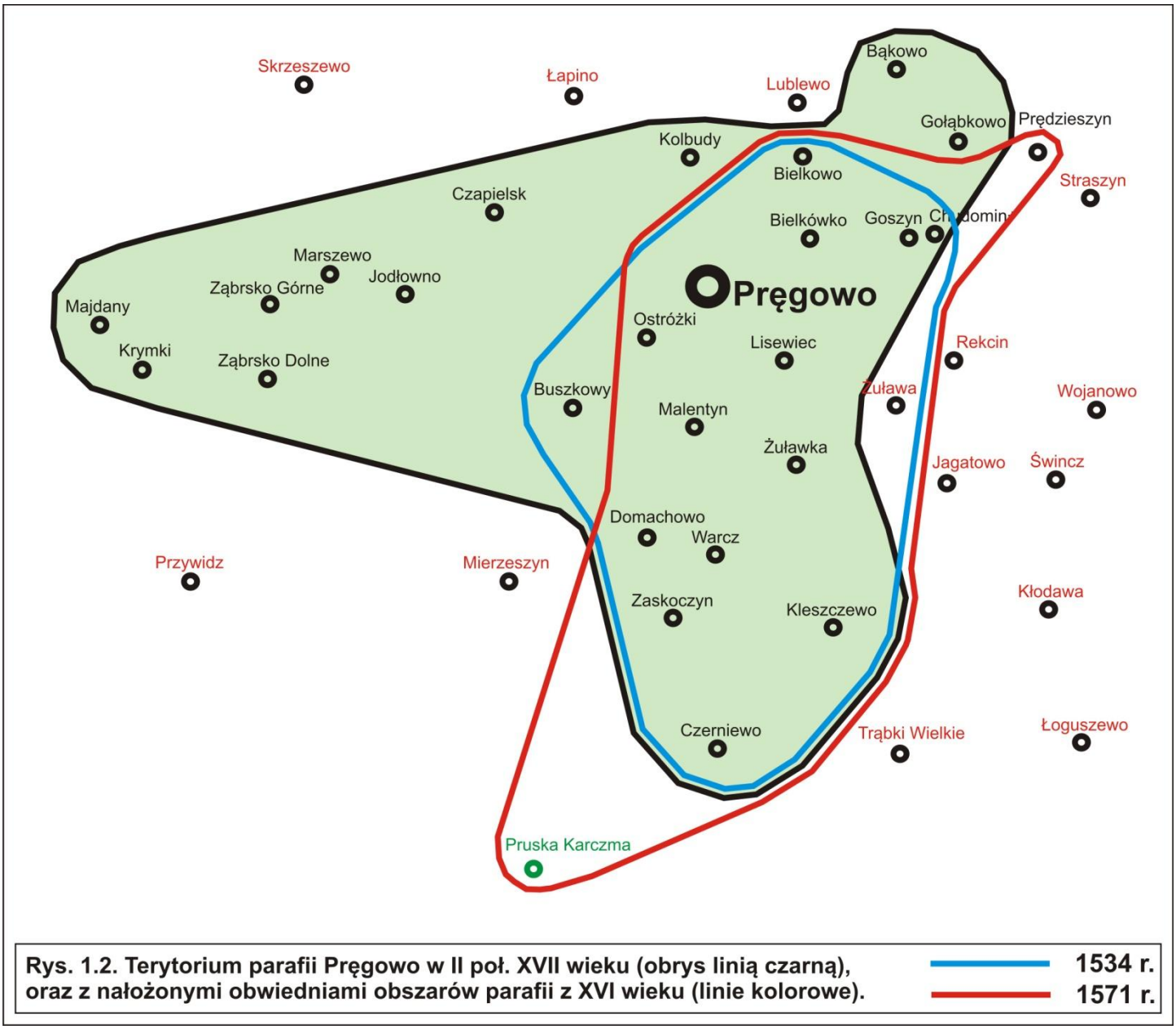
Wizytacje Rozrażewskiego [8-9] nie mogły objąć parafii dekanatu lęborskiego wskutek przejęcia kościołów przez protestantów w końcu XVI wieku, str. 39, 112; [1], str. 59. W tym wypadku podawano w tablicy jedynie nazwy miejscowości, odczytane z niemieckich map, oraz odnośniki do map. Dotyczy to parafii Salino, Osieki, Łeba, Brzeźno Lęborskie, Janowice, Lębork, Garczegorze, Białogarda. Podobnie postępowano w przypadku trzech parafii dekanatu zaborskiego, Brusy, Leśno i Wiele, które nie mogły być wizytowane w 1582 i 1583 roku, [8-9], str. 67, 119; lecz w 1584 roku wizytacje zostały przeprowadzone; kościołów odzyskanych od protestantów z wykazu z roku 1596, ([8-9], str. 535-536): parafia Pinczyn; a także parafii zajętych już przez protestantów: Nowa Wieś Rzeczna.

Ogólnie, prawie wszystkie historyczne nazwy miejscowości z roku 1534, wymienione w źródle [270], są brzmieniem bardzo podobne do nazw współczesnych, odczytanych z map topograficznych. Tak więc przypisanie obecnej lokalizacji do nazw historycznych ze źródła [270] zasadniczo nie nastręczało dużych trudności. Wynikało to z prac komisji do ustalania nazw miejscowości, działającej w Polsce na Pomorzu po drugiej wojnie światowej.

Graficzne tworzenie mapy obszarów poszczególnych parafii na **Rys. 1.1.** polegało na wypośrodkowaniu przebiegu najbardziej prawdopodobnego pasa granicznego terenu, rozdzielającego obszary sąsiadujących parafii, przebiegającego pomiędzy punktami oznaczającymi miejscowości jednej parafii i punktami miejscowości należących do parafii sąsiedniej. Obszar nieokreślonej przynależności (pas graniczny) do parafii wymienionych w źrodle [270], przybiera niekiedy znaczny rozmiar. Obszary parafii zostały zaznaczone jasnymi, różniącymi się kolorami. Zaznaczano wyłącznie obszary potwierdzone obecnością kółek, oznaczających nazwy miejscowości, które zostały wymienione w źródle [270]. Nie rozszerzano tak określonego obszaru parafii na miejscowości sąsiednie, które nie były wykazane w źródle [270], a które też były zaliczane do obszaru tej parafii (lub innej parafii) na podstawie danych pochodzących z innych źródeł. Uniknięto dzięki temu błędu polegającego na przywłaszczeniu obszaru należącego z całą pewnością do innej parafii. Przykładowo, na tworzonej mapie nie zabarwiano obszaru zajmowanego przez wsie dużej parafii Rozłazino, istniejącej w pierwszej połowie XVI wieku ([136], Tom IX, str. 838-839, w której jest wymieniony w 1414 roku proboszcz parafii Rozłazino). Z jakiś powodów wizytatorzy w 1534 roku nie ujęli w wykazie dziesięcin tej parafii [270]. Naturalnymi granicami był brzeg morski (Zatoki Gdańskiej, Morza Bałtyckiego), rzeki Wisły, dużych jezior, itp. Archaizacja mapy parafii wystąpiła jedynie w przypadku przedstawienia rzeczywistego kształtu rzeki Wisły przy ujściu do Zatoki Gdańskiej w XVI wieku. Wisła uchodziła wówczas (do roku 1840) do Zatoki Gdańskiej w pobliżu miasta Gdańska, [307], str. 84-86. Kształt pozostałych elementów mapy jest współczesny, jak np. ciągłość półwyspu helskiego. Przynależność enklawy do parafii macierzystej zaznaczano poprzez ich połączenie wąskim korytarzem terytorialnym. Jeśli ta sama miejscowość jest przypisana do dwóch sąsiednich parafii, to na tworzonej mapie obszarów parafii, kółko, oznaczające miejscowość wymienioną dwukrotnie, wypełnia się kolorem obszaru parafii sąsiedniej.

Bałtyk
Rys. 1.1.
Zatoka Gdańska
Wisła
Osieki
Żarnowiec
Krokowa
Strzelno
Swarzewo
Łeba
Sasino
Łebcz
Starzyno
Mechowo
Puck
Białogarda
Salino
Pobłocie
Janowice
Brzeźno
Świetlino
Góra
Reda
Warblino
Garczegorze
Luzino
Chylonia
Lębork
Oksywie
Rozłazino
Szemud
Potęgowo
Pogorzelice
Strzepcz
Kielno
Wielki Kack
Cewice
Potęgowo
Oliwa
Sianowo
Przodkowo
Czarna Dąbrówka
Sierakowice
Żukowo
Matarnia
Św. Katarzyny
Chmielno
Bogatka
Tuchlino
Przyjaźń
Lublewo
Wiślina
Koszwały
Unichowo
Goreczyno
Św. Wojciech
Wocławy
Kiezmark
Rokitnica
Trutnowy
Pruszcz Gd.
Cedry Wielkie
Parchowo
Pręgowo
Leszkowy
Czapielsk
Suchy Dąb
Stężyca
Mierzeszyn
Różyny
Steblewo
Kłodawa
Bytów
Trąbki Wlk.
Pawłowo
Koźliny
Kościerzyna
Miłobądz
Ugoszcz
Wysin
Tczew
Studzienice
Godziszewo
Niedamowo
Lubiszewo
Wojsk
Garczyn
Skarszewy
Sominy
Stare Polaszki
Subkowy
Kokoszkowy
Szpęgawsk
Leśno
Stara Kiszewa
Pinczyn
NWR
Garc Wlk.
Starogard Gd.
Brusy
Wiele
Zblewo
Bobowo
Lignowy
Swornegacie
Lubichowo
Grabowo
Gniew
Czarna Woda
Czarnylas
Królów Las
Męcikał
Czersk
Ocypel
Skórcz
Barłożno
Tymawa
Wda
Rytel
Piaseczno
Opalenie
Krojanty
Kosc. Jania
Śliwice
Osiek
Pieniążkowo
Chojnice
Łuby
Lalkowy
Pawłowo
Raciąż
Nowe
Lipinki
Ogorzeliny
Ciechocin
Płochocin
Wielki Komorsk
Cekcyn
Zdroje
Tuchola
Parafia Drzycim

Na powyższym **Rys. 1.1.** skrót NWR w nazwie parafii, k. Starogardu Gdańskiego, oznacza Nową Wieś Rzeczną. Rysunek przedstawia rozmieszczenie wiosek parafii biskupstwa włocławskiego z 1534 roku. Na mapę sieci parafialnej nałożono numery sekcji map Schroettera.

Rys. 1.2. Terytorium parafii Pręgowo w II poł. XVII wieku (obrys linią czarną), oraz z nałożonymi obwiedniami obszarów parafii z XVI wieku (linie kolorowe). 1534 r. 1571 r.

Powyżej, na **Rys. 1.2.** przytoczono zmiany obszaru parafii Pręgowo z lat 1534 i 1571, nałożone na mapę parafii z drugiej połowy XVII wieku, cytowaną wcześniej w [68], str. 20.

Obszar parafii Pręgowo z 1571 roku (w źródle podano lata 1570-1571), określony na podstawie źródła [330], zawiera 12 historycznych nazw miejscowości, str. 163-166. Na powyżej przedstawionym Rys. 1.2., obszar parafii jest otoczony obwiednią koloru czerwonego. Miejscowość Pręgowo (*Prangaw*) jest określona jako "*villa, in qua templum in Dirschoviensi districtu*", (wieś z kościołem w powiecie tczewskim). Proboszczem jest "*Venerandus Dns Nicolaus Kosz, canonicus in Frawenburgk*", płacący królowi podatek. Wyszczególniona jest plebanka Popówka (*Popauko*), 2 włóki, od której proboszcz płaci 24 grosze podatku. W sumie podatek wynosi 2 floreny i 22 groszy. Przypisanie obecnej lokalizacji do 9 historycznych nazw wsi z [330] nie nastręcza trudności, część z nich rozwiązuje już w 1911 roku wydawca źródła Ignacy Tadeusz Baranowski: Prędzieszyn (*Prędzin*), Chudomin✠ (*Chudomina*), Czerniewo (*Cziernaw*), Bielkówko (*Billekaw*), Bielkowo (*Gros Billekaw*), Kleszczewo (*Kleszkaw*), Goszyn (*Kosina*), Zaskoczyn (*Zaskoczima*), Domachowo (*Domachowa*).

Problem z przypisaniem (rozwiązaniem nazwy) wystąpił przy nazwie historycznej *Schirschaw*, której do tej pory w literaturze przekonywująco nie rozwiązano. W źródle [330] podano zapis:

> "***Schirschaw*** *ad parochiam Prangaw habet 43 mansos. Octobr., Anno 70. Senatus civitatis Gedanensis regiam contributionem soluit. 43 Mansi ..... ad 12 gros. 1 Caupona haereditaria ..... 20 gros. Czopowe ..... 1 flor. 3 gros. Summa facit flor. 18 gr. 29.*", str. 164.

1911: Ignacy Baranowski nie podał w [330] żadnej sugestii w sprawie rozwiązania tej historycznej nazwy. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak w [1] uznają *Schirschaw*✠ za miejscowość zaginioną, przypisując ją do terytorium miasta Gdańska, podając za Muhlem: "*Wieś połączona później z Pruszczem Gdańskim, Muhl 55. Należała więc zapewne do Gdańskiej Wyżyny.*", str. 129. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Schirzau, auch Schirschau, Schirschnau, lag bei Praust, Kr. DzgH.*", str. 104.

Poszukując obecnej lokalizacji dla historycznej nazwy *Schirschaw*, kierowano się informacjami zawartymi w źródle [330]:

- znajduje się na terytorium parafii Pręgowo;
- jest to własność miasta Gdańska, od której Senat płaci królowi podatek od:
- 43 włók;
- oberży pańskiej;
- czopowy (por. SGKP, [136], Tom V (1884), str. 209);

znaleziono następujący zapis: **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Szerzawa. Magistrat Gdański od 1 ogrodnika i karczmarza pańskiego. 8 gr.*", str. 98; który, jak się wydaje, dotyczy miejscowości o historycznej nazwie *Schirschaw*. Na mapie Schroettera [271] znaleziono dawną nazwę *(niem. Pustk: Prausterkrug oder Czerczawa)*, obecnie jest to Pruska Karczma, blisko Czerniewa, [332], str. 117, oraz Nr 213 tablicy głównej w Rozdziale 2 tej publikacji książkowej. Uderzające jest podobieństwo w brzmieniu nazw: ***Schirschaw*** (1571 r.) - ***Szerzawa*** (1682 r.) - ***Czerczawa*** (1796-1802), następnie ***Prausterkrug*** (XIX wiek) i obecnie ***Pruska Karczma***.

Przyjęta obecnie nazwa ***Pruska Karczma*** jest niezręcznie sformułowana, sugerująca pochodzenie pruskie, tymczasem pochodzi od niemieckiej nazwy Pruszcza Gdańskiego *Praust*, a więc powinna nazywać się 'Pruszczańska Karczma', będącą dokładnym tłumaczeniem niemieckiej nazwy z XIX wieku 'Prausterkrug', **1925:** mapa [22], fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej:

Należy dodać, że na Żuławach Gdańskich znajduje się też miejscowość o obecnej nazwie *Szerzawa*, k. Koszwał; na mapie Schroettera [273] nosi nazwę *niem. Breitenfeldt*, (12 dymów), która nie ma nic wspólnego z nazwą miejscowości *Pruska Karczma*, k. Granicznej Wsi, opisanej w Nr 213 tablicy głównej w Rozdziale 2. Podając rozwiązanie historycznej nazwy *Schirschaw → Pruska Karczma*, istnienie pewnych wątpliwości zaznaczono na **Rys. 1.2.** zielonym kolorem druku obecnej nazwy miejscowości *Pruska Karczma*. Problem lokalizacji Żuławy i Żuławki, których nazwy omówiono w Nr 325 i Nr 326 tablicy głównej w Rozdziale 2, pozostawiono dalej otwarty.

Rozdział 1.2. Wykaz opisanych nazw miejscowości.

Poniższa **Tablica 1.2.** zawiera zbiorczy wykaz 326 nazw miejscowości, które znaleziono podczas analizy dokumentów metrykalnych z parafii Żukowo, Pręgowo, Stare Szkoty, Giemlice i Kościerzyna, opisanych w następnym Rozdziale 2.

Nr	**Tablica 1.2. Nazwa zaginiona✠ lub obecne położenie miejscowości**
1	Angstenbank✠
2	Babi Dół
3	Babidół
4	Banino
5	Barniewice
6	Barwik
7	Bąkowo
8	Będomin
9	Bielkowo
10	Bielkówko
11	Biskupiec
12	Blokus✠
13	Borcz
14	Borkowo (k. Maćkowych)
15	Borkowo
16	Boroszewo
17	Borowa
	Karczma✠
18	Boże Pole Królewskie
19	Braniewo
20	Brętowo
21	Brodnica
22	Bukowa Karczma✠
23	Burchardztwo
24	Buszkowy
25	Bysewo
26	Bystrze
27	Bytów
28	Cedry Wielkie
29	Cegielnia✠
30	Chełm
31	Chełmno
32	Chmielno
33	Choiowka Taberna✠
34	Chojnice
35	Chudomin✠
36	Chwaszczyno
37	Cieszenie
38	Czapielsk
39	Czaple
40	Czechy
41	Czeczewo
42	Czerniewo
43	Częstkowo
44	Częstocin
45	Człuchów
46	Dąbrowa
47	Demlin
48	Dębowa Karczma
49	Długie Pole
50	Dobrogoszcz
51	Dobrzewino
52	Dobrzyń
53	Domachowo
54	Donimierz
55	Dybowo✠
56	Dzierżążno
57	Elbląg
58	Elganowo
59	Frombork
60	Gdańsk
61	Gdynia
62	Glińcz
63	Głodowo
64	Gniew
65	Godziszewo
66	Gołębiewo
67	Goniądz
68	Goręczyno
69	Gostomie
70	Gostomko
71	Goszyn
72	Grabowo
73	Grabówko
74	Grabówek
75	Grzybno
76	Grzybowo
77	Gutowo
78	Hasenberg✠
79	Huta Dolna
80	Huta Górna
81	Jagatowo
82	Jankowo

	Gdańskie
83	Jastrzębie
84	Juszkowo
85	Kaliningrad
86	Kalisz (miasto)
87	Kaliska Kościerskie
88	Kamela
89	Karczma Dominikanska✠
90	Kartuzy
91	Kazanice
92	Kczewo
93	Kębłowo
94	Kielno
95	Kiełpino
96	Kierzkowo
97	Kleszczewo
98	Klępiny
99	Klonowo Górne
100	Kłobaczewo✠
101	Kłosowo
102	Kobysewo
103	Kokoszki
104	Kolbudy
105	Kolnik
106	Kończyce
107	Korne
108	Korona Polska
109	Kosakowo
110	Kosowo
111	Kościerzyna
112	Kozia Karczma✠
113	Kożyczkowo
114	Kraków
115	Krams✠
116	Krąg
117	Krymki (k. Lisewca)
118	Krymki (k. Majdanów)
119	Krynka (k. Przywidza)
120	Krzywe Koło
121	Księstwo Brandenburskie
122	Księstwo Pruskie
123	Leszkowy
124	Lezienko✠
125	Leźno
126	Lębork
127	Lichnowy
128	Lichtfeld✠
129	Lidzbark
130	Liniewko
131	Lipusz
132	Lisewo
133	Litwa
134	Lniska
135	Lotyń
136	Lubawa
137	Lubiszewo
138	Lublewo
139	Luboń
140	Luissenfelt✠
141	Luzino
142	Łapino
143	Łączyno
144	Łęgowo
145	Łoguszewo
146	Łubiana
147	Majdany
148	Malbork
149	Mała Słońca
150	Mały Podleś
151	Mały Klincz
152	Małkowo
153	Mankocin
154	Marszewo
155	Marynowy
156	Matarnia
157	Mazowsze
158	Mezowo
159	Michalin
160	Mierzeszyn
161	Milonki
162	Miłobądz
163	Miłowo
164	Mirachowo
165	Miszewko
166	Miszewo
167	Młynek
168	Morawy
169	Mosty
170	Nicponia✠
171	Niedamowo
172	Niesiołowice
173	Niestępowo
174	Nieżychowice
175	Nowa Cerkiew
176	Nowa Karczma✠
177	Nowa Wieś
178	Nowy Staw
179	Nowy Wiec
180	Oksywie
181	Oliwa
182	Olszanka
183	Orunia
184	Osice
185	Osowa Karczma✠
186	Ostaszewo
187	Ostróżek
188	Ostrzyce
189	Otomin
190	Otomino
191	Owśnice
192	Pawłowo
193	Pawłówko
194	Pępowo
195	Piekło
196	Pieleszewo
197	Pikarnia
198	Płachty
199	Poczernino
200	Podjazy
201	Podlasie
202	Pogódki
203	Polski Konopat
204	Pomieczyno
205	Pomorze
206	Pomysk Wielki
207	Popowka✠
208	Postolin
209	Postołowo
210	Prabuty
211	Prędzieszyn
212	Pręgowo
213	Pruska Karczma
214	Pruszcz Gdański
215	Przechlewo
216	Przejazdowo
217	Przewóz
218	Przodkowo
219	Przyjaźń
220	Przymorze
221	Przywidz
222	Pszczółki
223	Radgkiewicze✠
224	Rajkowy
225	Ratilk✠
226	Ręty
227	Redłowo
228	Reskowo
229	Rębiechowo
230	Rębielcz
231	Ręboszewo
232	Rościszewo
233	Różyny
234	Rybno
235	Rymanowiec
236	Sarnowy
237	Schonschetz✠
238	Sianowo
239	Siedlce
240	Sikorzyno
241	Sitno
242	Skowarcz
243	Skorzewo
244	Skrzeszewo
245	Skrzydłowo
246	Skrzydłówko
247	Sławki
248	Sławutowo
249	Smęgorzyno
250	Smętowo
251	Sminsiks✠
252	Smoleńsk
253	smolni piec✠
254	Smołdzino
255	Sobącz
256	Sobowidz
257	Somonino
258	Sowia Karczma✠
259	Stanisławie
260	Stanowo
261	Stara Huta
262	Stare Szkoty
263	Starogard Gdański
264	Steblewo
265	Stężyca
266	Strzepcz
267	Studzianki✠
268	Studzynski
	Młyn✠
269	Sucha Huta
270	Suchy Dąb
271	Sulęczyno
272	Sulmin
273	Szadółki
274	Szczytno
275	Szklana Huta
276	Szprudowo
277	Sztacgebide✠
278	Św. Wojciech
279	Świecie
280	Świńcz
281	Tczew
282	Tokary
283	Tolkmicko
284	Trąbki Wielkie
285	Treÿ✠
286	Trutnowy
287	Trzepowo
288	Tuchola
289	Tuchom
290	Tuchomek
291	Tuszkowy
292	Uniechów
293	Warmia
294	Warzenko
295	Warzno
296	Wąglikowice
297	Wdzydze Kiszewskie
298	Wejherowo
299	Werszowo✠
300	Węsiory
301	Widlino
302	Wielka Klonia
303	Wielka Słońca
304	Wielki Podleś
305	Wielkie Księstwo Moskiewskie
306	Wielki Puc
307	Wielki Klincz
308	Wilczy Młyn✠
309	Winda
310	Witomino
311	Wojanowo
312	Wrzeszcz
313	Wyczechowo
314	Wysin
315	Wysoka
316	Zagórze
317	Załęże
318	Zaskoczyn
319	Zawory
320	Ząbrsko
321	Zęblewo
322	Żabianka
323	Żukczyn
324	Żukowo
325	Żuława
326	Żuławka

Rozdział 2. Nazwy miejscowości

Stan na dzień 30 czerwca 2015 r.

Poniższa zbiorcza tablica główna **Tablica 2.1.**, zawierająca obecnie 326 nazw miejscowości, jest kontynuacją i uzupełnieniem tablicy z 317 współczesnymi i odpowiadającym im historycznym nazwom miejscowości, zamieszczoną wcześniej w publikacji [332], które znaleziono podczas analizy dokumentów metrykalnych z parafii Żukowo, Pręgowo, Stare Szkoty, Giemlice i Kościerzyna, tam też we wstępie przedstawiono zasady sporządzania opisu poszukiwań archiwalnych, str. 63-64.

Bardzo przydatne w ustalaniu położenia i brzmienia najstarszych nazw miejscowości na Kaszubach okazały się kolorowe, rękopiśmienne mapy Schroettera w skali 1 : 50 000, powstałe w latach 1796-1802, cytowane w [255, 262, 263, 271-273, 275-278, 281, 282, 341-351], w postaci 144 wielobarwnych arkuszy map rękopiśmiennych o wymiarach 45 x 61 cm (wymiary w terenie ok. 24 x 30 km). Wyjątkowa jest orientacja linii kolejnych poziomych arkuszy mapy względem linii równoleżnika, jest bowiem odchylona od równoleżnika o kąt ok. 15°, (czyli kierunek północy odchylony jest w prawo o 15°). Dużo informacji na temat tych map przynosi publikacja Bogdana Zaborskiego [279] z roku 1936, jak np. "*Przeszło sto lat leżały rękopiśmienne mapy Schröttera - Engelhardta w archiwach pruskiego sztabu generalnego. Dopiero w roku 1925 mapy te przestały być uważane za tajne. Przeniesiono je wówczas do oddziału map Pruskiej Biblioteki Państwowej w Berlinie, gdzie są one odtąd dostępne badaczom naukowym*", str. 240; lub dalej: "*Mapę wykonano w skali 1 : 50 000 w dwu tylko egzemplarzach, opublikowano zaś zdjęcie w skali 1 : 150 000*", str. 241, [280]. Mapa rękopiśmienna w skali 1 : 50 000 była opatrzona kartą tytułową "*Karte von den Provinzen Litthauen, Ost- und West-Preussen u. d. Netz-Districte, Berlin 1796-1802*" i była tajna przez cały wiek XIX, [279], str. 262. Ekstrakt z oryginalnej mapy rękopiśmiennej w skali 1 : 150 000 został opublikowany w Berlinie w latach 1803-1806 [279], str. 262, [280]. Poniżej zamieszczono przykładowo kartę Nr 76 [344] rękopiśmiennej mapy Schroettera, zawierającej lokalizację miejscowości Celbowo, Rzucewo, Rewa, Oksywie, Hel.

Każda cytowana historyczna nazwa miejscowości (podana wytłuszczoną kursywą) jest opatrzona datą (tekstem zwykłym w nawiasach okrągłych) pierwszego wystąpienia w źródle archiwalnym i sygnaturą źródła metrykalnego. Jeśli nazwa miejscowości w metryce jest podana w łacińskim określeniu przymiotnikowym, to w wykazie przytaczano pełny zapis określający tę nazwę, np. '***Organarius Zukoviensis*** (1662) E2086,', dotyczący nazwy miejscowości '*Żukowo*'.

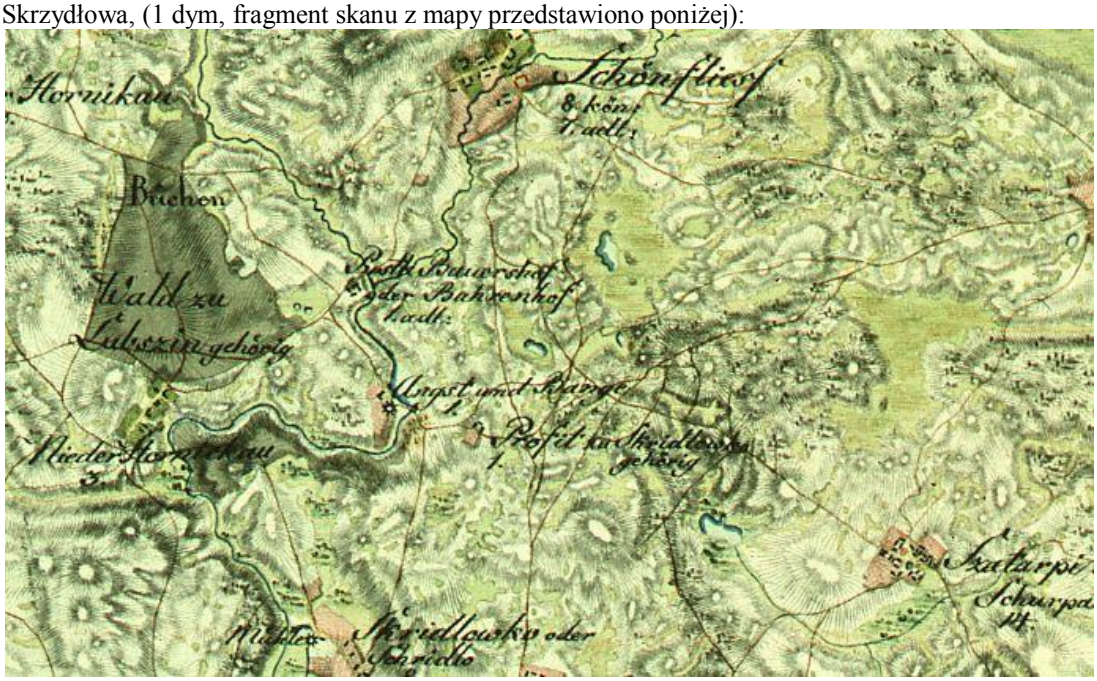
W opisie poszukiwań archiwalnych na pierwszym miejscu umieszczano wyciąg z tablicy: **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258], zawierającej większość nazw miejscowości spotkanych w źródłach pomorskich, na drugim miejscu (jeśli znaleziono nazwę miejscowości) publikację: **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1], do której kilka uzupełniających uwag podał Krzysztof Mikulski w swojej pracy [258], w sprawie dotyczącej kompletności listy nazw miejscowości. Ostatnią pozycją jest zawsze wyciąg z nowszego Słownika Arnolda [4], który jest doprowadzony tylko do litery **Gwda**, lub wyciągu z opisu SGKP [136],

jeśli nazwa miejscowości zaczyna się po literze **Gwda.** Po śmierci księdza Jakóba Fankidejskiego w 1883 roku, który opracowywał opisy miejscowości do SGKP, pracę tę przejął ksiądz dr Romuald Frydrychowicz, wybitny znawca historii parafii i kościołów diecezji chełmińskiej, ukrywający się w podpisie przy hasłach w SGKP pod sygnaturą ***Kś. F.*** lub ***Kś. Fr.*** [339], str. 60-61. Pozostałe dane literaturowe są podawane przed ostatnim opisem, bez wskazanego klucza kolejności. Ciąg znakow ' ... ' oznacza pominięty fragment tekstu cytowanego ze źródła literaturowego. Jeśli występuje więcej wersji poszukiwań archiwalnych dla nazwy historycznej, zgrupowanych w wewnętrznej (pobocznej) tablicy, to w pierwszym bloku tej tablicy (numer 1) podany jest opis poszukiwań archiwalnych dotyczących przypisania nazwy historycznej do nazwy obecnej, jako najbardziej prawdopodobnej możliwości z kilku wariantów zawartych w wewnętrznej tablicy. W opisie każdej historycznej nazwy miejscowości z obszaru Kaszub jest przytoczony odpowiedni fragment z map Schroettera, jeśli to tylko było możliwe.

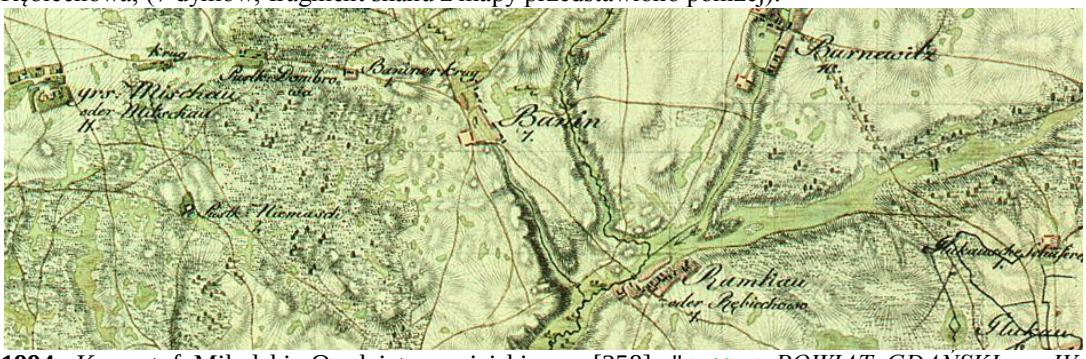
Źródłowe zapisy metrykalne posiadały sygnatury tworzone zgodnie tablicą zamieszczoną w [261], str. 79-80. Duże litery (A,B,C,D, ..) źródła bazy danych określają parafię, skąd pochodzą księgi metrykalne. Kod źródła składa się z dużej litery i liczby. Duża litera kodu jest określona zgodnie z fragmentem tablicy z [261], podanym obok. Liczba jest numerem kolejnego chronologicznie zapisu metrykalnego w bazie danych. Tablica zawiera duże litery sygnatur pięciu parafii, z których były cytowane zapisy metrykalne, podawane w publikacji. Ponadto przydatne były następujące źródła literaturowe zawierające wykazy nazw miejscowości: [7], Spis parafii, str. 377-389; [8-9], INDEX LOCORUM, str. 551-597; [74], Zeszyt VI (1882), Ortsverzeichniss, zawiera nazwy miejscowości z czasów książąt pomorskich, str. 121-138; [208], Miejscowości, str. 242-244; [209], Spis miejscowości, str. 285-369, oraz 428-429; [242], ELENCHUS LOCORUM, str. 296-298; [297], Willy Heidn, "Die Ortschaften des Kreises Karthaus, ...; [298], Szwajcaria Kaszubska, skorowidz miejscowości, str. 101-112; [299], Statuty Kapituły ..., Wykaz osób i miejscowości, str. 301-323; [300], SKOROWIDZ ... miejscowości ..., str. 1-124, [236], Perlbach, Ortsverzeichniss, str. 627-651; [306], wioski Opactwa Pelplińskiego ..., str. 321-415; [330], Wykaz miejscowości, str. XVIII-XLI; [353], Edward Breza, "Nazwy miejscowości GMINY ŻUKOWO", str. 11-85.

Parafia	Chrzty	Śluby	Pogrzeby	Inne
Pręgowo	**A**	**B**	**C**	**D**
Żukowo	**E**	**F**	**G**	**H**
Giemlice	**I**	**J**	**K**	**L**
Stare Szkoty	**M**	**N**	**O**	**P**
Kościerzyna	**Q**	**R**	**S**	**T**

Tablica 2.1. Opis poszukiwań archiwalnych

Nr	Nazwa zaginiona✠ lub obecne położenie	Odczytane nazwy historyczne z zapisów metrykalnych podano na początku bloku tekstowego wytłuszczoną kursywą, oraz ewentualny opis poszukiwań archiwalnych
1	Angstenbank✠	***de Villae Angstenbank*** (1750) B1113, Nazwa miejscowości zaginiona, *(niem. Angst und Bang)*, k. Horników Dolnych. **1925:** mapa [16]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Angstenbank*✠ z młynem (oznaczony gwiazdką na mapie) na rzece Wietcisa pod nazwą *niem. Angst und Bange*, k. Skrzydłowa, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Angstbank, Angstebank v. Egsterbęgski Młyn.*", str. 542; dalej: "*Egsterbęgski Młyn, Angst und Bange (Angstebank, Angstbank) 251. 252.*", str. 548; dalej: "*... Decanatus Mirachoviensus. ... Grabowo. Praedium patrum Cartusianorum. Anno 1631 erexit dominus Ioannes Udalricus Repfius, prior Cartusiae, ... 2 modii siliginis ex Angstbang, ... Parochiani: Grabowo, ubi praedium, scultetia, taberna et 14 casae, omnes catholici. ... Angstebank molitor et 1 chmeto Lutheranus. (Villae omnes Cartusiae) ...*", str. 251-252. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Grabowo Stare. Miejscowość nazywała się od dawna Grabow, Grabowo, z niemiecka Grabau, Alt Grabau, w wizytacji Rozrażewskiego Grabowo Gedanensium. Wieś leży w powiecie kościerskim, posiada pocztę w miejscu; stacja kolejowa Wielki Klińcz. ... Miejscowości należące do parafji. ... 2. Angst i Bang i Burowo, 10 km, ...*", str. 385-387. **1880:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom I, [136]: "***Angstundbangski młyn**, niem. Angst und Bange, według Kętrzyńskiego Engsterberski młyn, powiat kościerski, młyn wodny na Wietcycy, wydany 1738 na wieczystą dzierżawę przez klasztor w Kartuzach. Ma 52 morgi ziemi, mieszkańców:*

		12 katolików, 10 ewangelików.", str. 38. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Engsterbęski Młyn***, *pustkowie, powiat kościerski, gmina Nowa Karczma, gromada Szumles Szlachecki, parafia katolicka Wysin. Nazwa obecna Angsterbang; w miejscu też Angsterbancki Młyn; 1770: Anxterbank; 1879: Egsterbęgski Młyn, niem. (też później): Angst und Bang (Bange); (Lorentz daje też Engsterbęg, - Angstundbangski Młyn; obie bez daty). Osada leży nad Wierzycą, 1 km na wschód od wsi Szumles Szlachecki. Ludności 24. ... Była to posiadłość z młynem, należąca dawniej do klasztoru o.o. kartuzjanów; przywileje klasztorne dane tutejszemu młynarzowi pochodzą z roku 1738 i 1763; 1789: młyn królewski, 1 dym;1881: obszar 205 morgów, 2 domy mieszkalne, ludności 21, w tym katolików 11; ...*", kolumny 1323-1324.
2	Babi Dół	***Babidoł*** (1642) E1342, ***Babi doł*** (1642) E1342, ***Baby Doł*** (1710) E4603, ***Taberna Babidolnensi*** (1712) E4703, ***Babidoł Karczma*** (1719) E5135, ***Silviani Babidolensis*** (1726)**,** E5646, ***ex taberna Babidoł*** (1742)**,** E6752, Przypisano do miejscowości o nazwie *Babi Dół (niem. Krug Babenthal)*, k. Skrzeszewa. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Babi Dół (niem. Babbenthal oder Babbidolska Karczma)*, k. Glińcza, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Babenthal, Kr. Karth., früher auch Babendoll und Babidół*", str. 21. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 12: "*Babidół, powiat kartuski, niem. Krug Babenthal, Obwód leśny i osada przynależna do niego*". **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "*†**Babidół**, karczma na obszarze dzisiejszego powiatu kartuskiego, gmina Żukowo. Niem. 1789 i poźniej: Babenthal; 1885: Krug Babenthal. 1789: szlachecka karczma i cegielnia, dymów 8; 1885: ludności 84; 1921: karczma, budynek mieszkalny 1, ludności 5, w tym mężczyzn 3, kobiet 2, katolicy ...*", kolumna 507; dalej: "*Babidół, leśniczówka państwowa, powiat kartuski, gmina i parafia katolicka Żukowo, gromada Glińcz, parafia ewangelicka Przyjaźń, nadleśnictwo Wysoka. Niem. 1879 i później: Babenthal, 1910: Babenthal, Krug; (Baer daje też dawniejsze Babendoll, bez daty). ... Leśniczówka położona jest w osadzie tejże nazwy przy szosie Kartuzy - Żukowo. Ludności 6. Budynków mieszkalnych 1. ... Teren leśnictwa ciągnie się wzdłuż głęboko wciętej malowniczej doliny rzeki Raduni. Lasy zajmują pagórkowatą wysoczyznę, dno doliny pokryte podmokłymi łąkami. 1 km na północ od leśniczówki na Raduni znajduje się tzw. Most Wycieczkowy. ... Dawniej Babidół był posiadłością norbertanek w Żukowie. ...* ", kolumny 507-508.
3	Babidół	Przypisano do miejscowości o nazwie *Babidół (niem. Babenthal)*, k. Pręgowa. **1905**: mapa [15]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Babidół (niem. Ziegl. Babbenthal oder Babidol)*, k. Pręgowa, (10 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1936: Słownik Arnolda, …[4]: "***Babidół*** *(Babenthal), gmina wiejska w WMG, powiat wyżyny - gdański. Do gminy wiejskiej należą miejscowości: Babidół Cegielnia wieś, Neuheit wieś i część dawnego obwodu dworskiego leśnego Stęgwałd. Ludności 278, w tym mężczyzn 144, kobiet 134. ...*", kolumna 509; dalej: "*Babidół Cegielnia (Ziegelei Babenthal), wieś, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina wiejska Babidół, parafia katolicka Pręgowo, ewangelicka Lublewo. 1789: Babenthal; 1879: Babidół; 1885: Ziegelei Babenthal; (Baer daje też niem. Babendoll, Lorentz - pol. Babodół; obie bez daty). ... Odległość od miasta Gdańska 17,5 km na południowy zachód, poczty i stacji kolejowej Kolbudy (Kahlbude) 2 km. Wieś zabudowana przy drodze w małym parowie, uchodzącym do doliny Reknicy. Ludności 390, w tym mężczyzn 154, kobiet 166, katolików 285, ewangelików 35. Budynków ogółem 95, w tym mieszkań 51 (murowanych 41, innych 10, krytych papą 30, gontami 14, słomą 7. ... Babidół był dawniej posiadłością norbertanek w Żukowie; 1789: szlachecka karczma i cegielnia, dymów 8; ...*", kolumna 509.
4	Banino	***Banino*** (1609) E50, (1643) E1405, (1646) E1528, (1679) E2990, E2992, (1680) E3016, (1688) E3459, (1692) E3629, Przypisano do miejscowości o nazwie *Banino (niem. Banin)*, k. Rębiechowa. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Banino (niem. Banin)*, k. Rębiechowa, (7 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 1. (Obecna nazwa)* Banino, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Banino*, należące do klasztoru w Oliwie, 40 łanów, str. 91. Parafia Matarnia, dekanat pucki, powiat gdański, str. 137. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Opactwo oliwskie. ... Banin. Od 64 morgów pustych. 1 zł. 18 gr.*", str. 71. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Banin****, wieś, powiat kartuski, gmina i gromada Banin, parafia katolicka Matarnia, ewangelicka Karczemki. 1283: Banino; 1789: Banin a. Bullenbrok. ... odległość ... poczty Żukowo 9 km, stacji kolejowej Osowa 5 km, ... Wieś częściowo skupiona przy szosie z Miszewa do Sopotu po obu stronach maleńkiego dopływu rzeki Strzelenki, częściowo rozproszona wokoło na wysoczyźnie dyluwialnej; na wysoczyźnie kilka jeziorek - oczek; nazwa jednego z pól: Trzy Kopce - wzniesienia: Banińska Góra. ... 1283: Mestwin darował Banin klasztorowi cystersów w Oliwie; 1291, 1295: Przemysław II, książe wielkopolski, obdarzył Banin przywilejami; XIV wiek: wieś włościańska na prawie polskim, własność duchowna, włók 40, w tym 8 włók pustych; 1682: dobra duchowne opactwa oliwskiego, 64 morgów; 1789: królewska wieś i folwark dziedziczny dzierżawiony, dymów 6; 1885: obwód dworski, obszaru 772 ha, ludności 144, w tym katolików 131, ewangelików 13; 1895: gmina wiejska obejmuje Banin, Borowce folwark i Borowce osada, ... W Baninie był kościół pod wezwaniem św. Michała, zbudowany przez oliwskich cystersów po roku 1400 zaginął pewno jeszcze w XV wieku; plan odbudowania tego kościoła ułożony przez opata Hackiego w 1698 roku, nie był wykonany. ...*", kolumny 537-538; dalej: "*Banin, gromada, powiat kartuski, gmina Banin. Do gromady należą miejscowości: Banin wieś, Barniewiec folwark, Borowce folwark, Borowce osada młyn, i Nowy Świat folwark. Ludności 568. ...* ", kolumna 538; dalej: "*Banin, gmina, powiat kartuski. Do gminy należą gromady: Banin, Bysewo, Czeczewo, Klukowo, Kokoszki, Matarnia, Miszewo, Pępowo, Rębiechowo, Tuchom i Warzno. Ludności 5000. ...*", kolumna 538.
5	Barniewice	***z Barniewicz*** (1682) E3156, ***de Barniecz*** (1684) E3213, ***de Barniewiec*** (1711) E4672, ***de Barnowic*** (1715) E4906, Przypisano do miejscowości o nazwie *Barniewice (niem. Barnewitz)*, k. Rębiechowa. **1917:** mapa [28]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Barniewice (niem. Barnewitz)*, k. Banina, (10 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 2. (Obecna nazwa)* Barniewice, *(Nazwy występujące w źródłach)* Barnowiec, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Barniewiec*, należące do klasztoru w Oliwie, 50 łanów, str. 91. Parafia Oliwa, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 137. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Opactwo oliwskie. ... Barnowiec, od 24 morgów pustych. 18 gr.*", str. 71. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "*Barniewice występują po raz pierwszy jako Bargnevitz w 1235 r., w potwierdzeniu posiadłości klasztoru oliwskiego przez księcia Świętopełka (dokument jest falsyfikatem, ale opiera się na realiach). W dziesięć lat później określono je jako folwark. W 1570 r. były sporym majątkiem o 50 włókach (840 ha), z czego 15 było 'pustych' (niezasiedlonych). Z 1590 r. pochodzi wiadomość o młynie (wiatraku?). Wieś była przypisana do parafii w Matarni, później do św. Jakuba w Oliwie. W 1782 r. dzierżawił ją kupiec gdański Karol Bauer. W XIX wieku wieś należała do gdańskiej rodziny Frantziusów. ... W rejonie obecnej ulicy Oriona powstał folwark Nowy Świat (Neue Welt, 1820). W 1819 r. 'królewszczyzna' Barniewice liczyła 10 gospodarstw i 67 mieszkańców, ...*", str. 116. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Barniewice**, folwark, powiat kartuski, gmina i gromada Banin, parafia katolicka Matarnia, ewangelicka Karczemki. Gwarowo: Barniewcz; 1220: Bargneuiz; XVI wiek: Barnowicz; niem. 1789 i późniejsze: Barnewitz; 1879: Barnowiec; 1921: Barniewiec. ... Folwark leży na wysoczyźnie dyluwialnej, na stokach płytkiej dolinki strugi, odwadniającej Jezioro Wysokie, w dnie dolinki ogród i łąki. ... 1220: Barniewice otrzymał klasztor oliwski od Świętopełka wzamian za wieś 'Uscov'; administrowane były bezpośrednio przez klasztor; 1291, 1295: Barniewice należące do klasztoru w Oliwie przyjął pod opiekę i obdarzył przywilejami Przemysław II, książe wielkopolski; XVI wiek: własność duchowna, 50 włók; 1789: królewska wieś i folwark, dymów 10; 1885: obwód dworski obejmuje Barniewice i Nowy Świat, obszaru 756 ha, ludności 144, ...*", kolumny 555-556.
6	Barwik	***Barwieck*** (1677) E2860, Przypisano do miejscowości o nazwie *Barwik (niem. Barwick)*, k. Pomieczyna. **1877:** mapa [27]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Barwik (niem. Pustk: Barwick)*, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Barwik**, osada, powiat kartuski, gmina Przodkowo, gromada i parafia katolicka Pomieczyno, parafia ewangelicka Kartuzy. Niem.: Barwick. ... Osada rozrzucona na drobnych wzniesieniach wysoczyzny morenowej, poprzedzielanych torfowiskami; na zachód przepływa struga Dębnica, na południu graniczy z jeziorem Dębnice. Ludności 332, Budynków mieszkalnych 44. ...*", kolumna 568.
7	Bąkowo	***Bąkowo*** (1665) A11**,** ***Bakowo*** (1666) A27**,** ***Bąkoviensis*** (1667) A74**,** ***Bankowo*** (1670) A201**,** ***Banckau*** (1671) A258**,** ***Z Bąkowa*** (1672) B2**,** ***Bonkowo*** (1676) A508**,** ***Bąkow*** (1677) A538**,** ***Kąkowo*** (1701) A1444**,** ***Bękowo*** (1703) A1538**,** ***Bąkau*** (1708) B397**,** ***de Bankow*** (1714) A2298**,** ***Bąnkowo*** (1717) A2471**,** ***ex Bankovia*** (1724) C236**,** ***de Bankowa*** (1726) C268**,** ***Bankau*** (1730) A3301**,** ***de Bąkowa*** (1730) C317**,** ***de Bankowo*** (1730) C330**,** ***Bankoviensis*** (1736) A3798**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Bąkowo (niem. Bankau)*, k. Lublewa. **1925:** mapa [20]. Częstości występowania do roku 1711 różnych form nazwy miejscowości *Bąkowo*(191 = 100%) z parafii Pręgowo podano w [68]: Bąkowo(167), Bakowo(7), Bonkowo(4), Bankowo(3), Z Bąkowa(2), Bąkoviensis(2), ZBąkowa(1), Kąkowo(1), Bękowo(1), Bąkow(1), Bąkau(1), Banckau(1), str. 24. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje nazwę miejscowości *Bąkowo (niem. Bankau)*, (37 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 3. (Obecna nazwa) Bąkowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Bąkowo (Bankau)*, należące do D. Jackowskiej, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 25,3 łana (17,3 łanów folwark), oraz 2 Jackowskich, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 13 łanów, (11 łanów folwark), str. 89. Parafia Lublewo, dekanat gdański, powiat gdański, str. 137. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra*

		ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Bąkowo. JMP. Szwarcwald od 11 ogrodników i karczmarza pańskiego. 1 zł., 18 gr.", str. 81. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Bąkowo*** *(Bankau), dominium z leśniczówką Bąkowo i folwarkiem Gołąbkowo, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina wiejska Janichowo, parafia katolicka Pręgowo, ewangelicka Lublewo. 1571: Banckaw; (Lorentz daje też Bękowo, Bękowa, SGKP - też Bankowo; wszystkie bez daty). ... odległość od miasta Gdańska 11 km na południowy wschód, od poczty w Lublewie (Loeblau) 2 km, stacja kolejowa Kolbudy (Kahlbude) 5 km. Dominium leży przy gościńcu Gdańsk - Kościerzyna, na pagórkowatej wysoczyźnie dyluwialnej; na północny zachód aż do granicy polskiej ciągnie się Las Bąkowski o obszarze ok. 250 ha; w lesie jest Jezioro Otomińskie o obszarze 25 ha, małe jezioro Rambau oraz liczne drobne błota. Ludności 228, w tym mężczyzn 110, kobiet 118, katolików 119, ewangelików 109. Budynków ogółem 30, w tym mieszkań 13 (murowane; kryte przeważnie papą). ... 1571: własność szlachecka, 38 włók, 7 ogrodników, 1 rzemieślnik, 2 karczmy, kupiec; 1682: 1 właściciel, 11 ogrodników i karczmarz (pański); 1789: szlachecki folwark i wieś, dymów 21; 1885: obwód dworski obejmuje Bąkowo, Gołąbkowo i Waldkathe, ...*", kolumny 576-577.
8	Będomin	***Będomino*** (1642) Q6, ***z Bandomina*** (1745) A4559, Przypisano do miejscowości o nazwie *Będomin (niem. Gross Bendomin)*, k. Kościerzyny. **1902:** mapa [97]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Będomin (niem. Gr: Bendomin)*, (11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 4. (Obecna nazwa) Będomin, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Będomin Wielki*, własność szlachecka, pochodzenie nieokreślone, str. 114. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 137. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 58: "*Będomin, Będomino, Będomino wielkie, Będomin wielki, powiat kościerski, niem. Gross Bendomin, Obwód domowy*", dalej: Nr 59: "*Będominek, Będominko, Będomino małe, Będomin mały, powiat kościerski, niem. Klein Bendomin, Gmina wiejska*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Bendomin. Pan Deręgowski od ogrodnika. 4 gr.; Bendominko. Od 3 ogrodników. 12 gr.*", str. 81. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Będomin Wielki***, *folwark, powiat kościerski, gmina Nowa Karczma, gromada Rekownica, parafia katolicka Grabowo, ewangelicka Barkocinek. Gwarowo: Duże Będomino; 1645: Będomino; niem.: Gross Bendomin. ... Folwark położony na wzgórzu morenowym między torfowiskami; przepływa rzeka Wierzyca; na wschód leży Jezioro Będomińskie, własność prywatna. Ludności 94, ... 1599: wieś zniszczona; 1682: dobra ziemskie, 1 właściciel, 1 ogrodnik; 1789: szlachecki folwark i wieś z młynem wodnym i papiernią, dymów 16, właściciel Wybicki; 1885: obwód dworski obejmuje Jednówkę i Wielki Będomin, ... Będomin Wielki jest miejscem urodzenia Józefa Wybickiego (1747-1822), patrioty, działacza z okresu Sejmu Czteroletniego i legionów, twórcy tekstu 'Jeszcze Polska nie zginęła'. ...*", kolumny 596-597.
9	Bielkowo	***Bielkowo*** (1658) A1**,** ***Bilkowo*** (1658) A1**,** ***Bielkoviensi*** (1667) A68**,** ***Papiernia*** (1667) A74**,** ***Bielkowo Maius*** (1668) A118**,** ***Bielkowo Maior*** (1668) A82**,** ***Bielkoviens*** (1668), A102**,** ***Bielkovo Maj:*** (1670) A224**,** ***Bielkowo Maj:*** (1670) A209**,** ***Bielkowo majori*** (1670) B10**,** ***Biełkowo*** (1671) A242**,** ***Bilkowo Wielki*** (1672) A274**,** ***Bielkowo Wielky*** (1674) A401**,** ***Bielkowo papierna*** (1674) A418**,** ***Bielkowo Wielki*** (1676) A500**,** ***Bilkowo Maius*** (1677) A517**,** ***maiori Bielkowo*** (1678) B63**,** ***Bilkowo maiori*** (1679) A627**,** ***Bylkowo maiori*** (1679) A613**,** ***de Bilkowo maiori*** (1679) A627**,** zBielkowa (1679) A611, ***aula maioris Bylkowo*** (1679) A622**,** ***Dwor Bielkowski*** (1681) A657**,** ***Belkowo*** (1684) B88**,** ***de Bielkowa*** (1686) B110**,** ***Bielkoviensis*** (1687) A792**,** ***Młyn Bielkowski*** (1689) B125**,** ***Bilkoviensis*** (1690) A893**,** ***z Hamru Bielkowskiego*** (1704) A1667**,** ***Hamer Bielkowski*** (1705) A1713**,** ***z Hamru*** (1705) A1695**,** ***ztę wsi*** (1706) A1757**,** ***Hamer*** (1707) A1817**,** ***Bielkowo wielkie*** (1708) B395**,** ***Bilkov*** (1711) C139**,** ***Billkowo*** (1713) A2223**,** ***Bilkowo Wielkie*** (1713) B489**,** ***ex Villa wielkiego Bilkowa*** (1714) C144**,** ***Bellkowo maius*** (1715) A2325**,** ***Bylkowo wielkie*** (1715) B517**,** ***Wielkie Bylkowo*** (1716) A2430**,** ***Bylkowo Wielkie*** (1717) A2445**,** ***z Wielkiego Bylkowa*** (1718) C184**,** ***Bylkow Wielkie*** (1719) A2587**,** ***Bylkowo maius*** (1719) C195**,** ***Bylkowo Wielki*** (1720) A2646**,** ***de majori Bylkowia*** (1721) C202**,** ***de Villa Bylkowo wielkie*** (1721) C207**,** ***de Maiori Bylkowia*** (1721) C209**,** ***ex Majori Bylkovia*** (1722) C213**,** ***de Maiori Byllkovia*** (1722) C214**,** ***de Majori Bylkovia*** (1722) C217**,** ***Młyn WielkýBylkowski*** (1724) B609**,** ***Bylkowo Wielk*** (1724) C235**,** ***Papiernia Bylkowska*** (1725) A2990**,** ***Bylkowo Wiel.*** (1725) A3009**,** ***Mlin Bylkowski*** (1726) A3010**,**

de majori Bylkovia (1726) C257***, ex molendo Majori Bylkoviensi*** (1727) C270***, Młyn Wielki Bylkowski*** (1727) A3104***, ex majori Bylkovia*** (1728) C295***, Bylkowo W.*** (1730) B689***, Bylkowo majus*** (1730) A3300***, ex Bylkovia*** (1730) C326***, ex Major: Bylkovia*** (1731) C341***, ex Molendino Bylkoviensi*** (1733) C381***, Z Papierni Bylkowski*** (1733) A3588***, Ex Molendino Bielkoviensi*** (1735) A3711***, Ex Molendino Papiriensis Bielkoviensis*** (1736) A3804***, Bielcoviensis*** (1737) C454***, Ex Molendino Papiriensi Bielcoviensi*** (1738) B861***, Bielkowski Hamer*** (1739) A3997***, Bilcoviensis*** (1739) C590***, Ex Papirea Bielcoviensi*** (1740) A4109***, Ex Molendino Bielcoviensi*** (1740) A4147***, Ex molendino Papiriensi*** (1740) B938***, Hamer Bilcoviensi*** (1741) C651***, Molendino Bielcoviensis*** (1742) C735***, Hamer Bielcoviensis*** (1742) A4254***, Ex Papierniae Bielcoviensi*** (1742) A4313***, Hamer Bielkowskj*** (1745) A4555***, Molendinum Bielcoviense*** (1745) A4577***, de Bielcoviensi Papierni*** (1745) C911***, de Bielkow*** (1750) C1247***,*** Przypisano do miejscowości o nazwie *Bielkowo (niem. Gr. Bölkau)*, k. Pręgowa. **1925:** mapa [20].

Częstości występowania do roku 1711 różnych form nazwy miejscowości *Bielkowo*(302 = 100%) z parafii Pręgowo podano w [68]: Bielkowo(206), Bilkowo(21), Dwor Bielkowski(12), Bielkoviensis(9), Bielkoviensi(5), Bielkowo Maius(5), Bielkowo Wielky(4), Biełkowo(3), Hamer Bielkowski(3), z Hamru(3), Bielkovo Maj:(2), Bielkowo Maj:(2), Hamer(2), Bielkowo majori(2), maiori Bielkowo(2), Bilkowo Maius(2), Bilkowo Wielki(2), Bielkowo wielkie(1), zBielkowa(1), Bielkowo Maior(1), Bielkoviens(1), Papiernia(1), Belkowo(1), z Hamru Bielkowskiego(1), Bilkoviensis(1), Bielkowo Wielki(1), Młyn Bielkowski(1), aula maioris Bylkowo(1), ztę wsi(1), Bilkowo maiori(1), Bylkowo maiori(1), de Bielkowa(1), de Bilkowo maiori(1), Bielkowo papierna(1); str. 24.

1796-1802: Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Bielkowo (niem. gros Belkau oder Bielkowo)*, (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

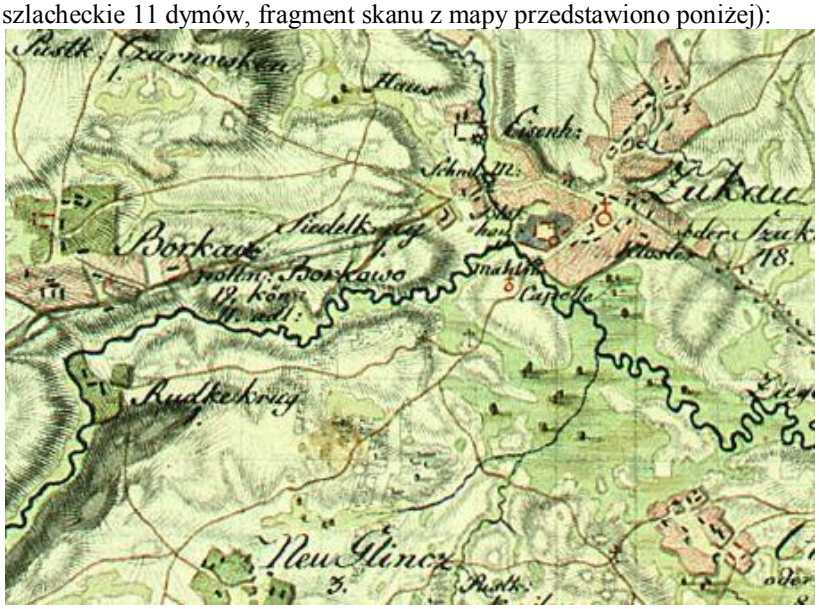
1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDANSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 3. (Obecna nazwa)* Bielkowo*, (Nazwy występujące w źródłach)* -*, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Bielkowo (Gr. Bölkau),* należące do klasztoru w Kartuzach, [50] łanów, str. 119. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 138. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1741: "*Belkowo, Belkowo wielkie (Bielkowo, *Bielkowo wielkie, *Wilkowo), powiat gdański wyżyny, niem. Gross Bölkau (dawniej Bielkowo wielkie, Wilkowo majus), Obwód domowy.*". **1916:** Bolesław Ulanowski [270], Inwentarz ..., ***1534:*** "*Decime pecuniarie in Pomerania. Decanatus Gdanensis et Mirochoviensis. ... Parochialis in Prugow. ... Bilkow maior de quolibet manso per gr. 5;*", str. 113. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Bielkowo*** *(Gross Boelkau), dominium z cegielnią dworską,WMG, powiat wyżyny - gdański, gmina i parafia ewangelicka Lublewo, parafia katolicka Prągnowo. 1570: Gr. Bilekaw; (Baer daje też Bielkowo Wielkie, Wilkowo Majus, Hirsch - niem. Gr. Behlkau, Lorentz - Belkowo, SGKP - Bilkowo; wszystkie bez daty). ... Wieś leży wśród morenowych wzgórz na północ od doliny Raduni, rozlewającej się tu w zaporowe jezioro. Ludności 266, w tym mężczyzn 127, kobiet 139, katolików 85, ewangelików 181. Budynków ogółem 36, w tym mieszkalnych 20, wszystkie murowane, kryte papą. ... 1390: komtur Walrabe von Scharfenberg z Gdańska nadał młyn w Bielkowie na prawie chełmińskim wraz z 7 morgami łąki i wolnym połowem w Raduni; 1395: wieś, młyn i łąki, dotąd majątek rycerski, własność synów Unisława, kasztelana gdańskiego, wraz z folwarkiem Kolbudą darował wielki mistrz krzyżacki Konrad von Jungingen klasztorowi kartuskiemu, zwalniając ze służby zbrojnej, która się Krzyżakom należała; 1399: nadano mieszkańcom 4 włóki wraz z Kolbudą, zniżono ciężary wojenne; 1413: uregulowano dziesięciny na rzecz proboszcza w Lublewie, grunty karczowane wypuszczono za czynszem na prawie chełmińskim, potem je włączono; 1458: Bielkowo spustoszono; 1570: własność szlachecka, 2 koła młyńskie, 6 włók; 1789: królewska wieś i folwark, dymów 24; 1885: gmina wiejska obejmuje Bielkowo, Kończewice, Papiernię i Dolne Kolbudy, ... 1895: jak wyżej, obejmuje Bielkowo, Papiernię, Torfbruch, Waldkathe i Cegielnię, obszaru 484, ludności 370, ... Bielkowo (Boelkau), gmina wiejska, WMG, powiat wyżyny - gdański. Do gminy wiejskiej należą Bielkówko*

<table>
<tr><td></td><td></td><td>wieś z przysiółkami Marienthal, Nicponie, Oberhof, Schlangenberg, Treseburg i kolonia Ziegelscheune, Goszyn dominium i folwark i Lisewo dominium. ...", kolumny 635-636.</td></tr>
<tr><td>10</td><td>Bielkówko</td><td>Bielkowko (1666) A22, Biełkowko (1671) B15, Bilkowko (1673) A335, Bilkowko maly (1675) B44, Z malego Bielkowa (1675) A470, Bielkowko Malÿ (1675) A437, Bilkowo Minus (1677) B56, z Bielkowka (1678) A548, minori Bielkowko (1704) A1595, ex villa Małego Bilkowka (1714) C155, Bielkowko małe (1714) A2297, Male Bilkowko (1714) C157, Bellkowko (1715) A2324, małe Billkowko (1715) C158, Bylkowko (1715) A2361, ex Villa Małego Billkowka (1716) C166, Male Billkowko (1716) A2423, Małe Bylkowo (1716) A2431, Małe Bylkowko (1716) A2436, ex Minori Billkowa (1717) C176, Bylkowko małe (1718) A2515, Bylkowko Male (1719) A2584, Bylkowe male. Z Hamru. (1719) A2604, Bylkowko male (1719) A2597, de Minore Bylkowia (1722) C211, Male Bylkowko (1722) A2735, Bylkowo Male (1722) A2743, Hamer Male Bylkowski (1722) A2750, ex Minore Bylkovia (1722) C219, z Hamru minoris Bylkoviensis (1727) C279, Hamer mali Bylkowski (1727) A3127, Bylkowo minus (1728) A3179, Minori Bylkovia (1731) C359, Karczma MaleBylkowska (1733) B751, ex Bylkowka (1733) C382, Bylkowo male (1734) A3676, Hamer Villae parvae Bilcoviensis (1741) A4166, Ex Hamer parva Bielcoviensi (1747) B1063, Hamer Mało Bielkowskj (1748) B1070, Hamer Mało bielkowskj (1749) C1132, Przypisano do miejscowości o nazwie Bielkówko (niem. Kl. Bölkau), k. Pręgowa. 1925: mapa [20].
Częstości występowania do roku 1711 różnych form nazwy miejscowości Bielkówko(118 = 100%) z parafii Pręgowo podano w [68]: Bielkowko(99), Bilkowko(10), Bilkowko maly(2), Biełkowko(2), Z malego Bielkowa(1), z Bielkowka(1), minori Bielkowko(1), Bilkowo Minus(1), Bielkowko Malÿ(1); str. 24.
1796-1802: Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości Bielkowo (niem. Kl: Belkau oder Bielkowko), (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono powyżej w bloku Bielkowo).
1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 5. (Obecna nazwa) Bielkówko, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark), ", str. 157. 1955: Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie Bielkówko (Kl. Bölkau), należące do M. Swarożyńskiego, herbu Kot, pochodzenie pomorskie, 3 łany, M. Czerniewskiego, herbu Szpak, pochodzenie pomorskie, 9,5 łana, P. Dąbrowskiego - Wojanowskiego, herbu Szeliga, pochodzenie pomorskie, 6,5 łana, A. Jackowskiego, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 6 łanów i P. Arciszewskiego, herbu Prawdzic, pochodzenie polskie, 3,5 łana, str. 114. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 138. 1923: Wg Lorentza [3], Nr 1742: "Belkówko, Belkowo małe (Bielkówko, *Bielkowo małe, *Wilkówko), powiat gdański wyżyny, niem. Klein Bölkau (dawniej Bielkowo małe, Wilkowo), Gmina wiejska.". 1916: Bolesław Ulanowski [270], Inwentarz ..., 1534: "Decime pecuniarie in Pomerania. Decanatus Gdanensis et Mirochoviensis. ... Parochialis in Prugow. ... Bilkowo minor per 5½ solidos de quolibet manso; Bilkow parvum dat gr. 15;", str. 113. 1901: Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … 1682: "Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Bielkówko. JMP. Sumiński od 3 ogrodników. 12 gr.", str. 81. 1936: Słownik Arnolda, …[4]: "Bielkówko (Klein Boelkau), wieś z przysiółkami Marienthal, Nicponie, Oberhof, Schlangenberg, Treseburg i kolonia Ziegelscheune, WMG, powiat wyżyny - gdański, gmina Bielkowo, parafia katolicka Prągnowo, ewangelicka Lublewo. 1570: Billekaw; (Baer daje też Bielkowo Małe, Wilkówko, Hirsch - niem. Kl. Behlkau, Lorentz - Belkówko; wszystkie bez daty). ... Wieś leży wśród wzgórz morenowych na południe od doliny Raduni. Ludności 712, w tym mężczyzn 340, kobiet 372, katolików 471, ewangelików 233, innych 8. Budynków ogółem 196, w tym mieszkalnych 88 (murowanych 82, innych 6; krytych dachówką 21, papą 66). ... 1396: posiadacze Bielkówka: Drziwan, Niclas i Woyczech, otrzymują odszkodowanie od kartuskiego klasztoru za straty wynikłe z zatamowania wody przy młynie w Bielkowie; 1570: własność szlachecka, 28½ włók, 2 ogrodników; 1682: dobra ziemskie, 1 właściciel, 3 ogrodników; 1789: królewska wieś i folwark, dymów 24; 1885: gmina wiejska obejmuje Bielkówko, Nicponie, Schlangenberg i Ziegelscheune, obszaru 572 ha, ludności 833 (Bielkówko 657), w tym katolików 651, ewangelików 178, innych chrześcian 4; ...", kolumna 636.</td></tr>
<tr><td>11</td><td>Biskupiec</td><td>ex deStrictu Bischophs werder (1667) J31, Przypisano do miejscowości o nazwie Biskupiec (niem. Bischofswerder), k. Łasina. 1926: mapa [63].
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.
<table>
<tr><th>LP</th><th>Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy</th><th>Obecna lokalizacja</th></tr>
<tr><td>1</td><td>1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Bischofswerder. Stadt, poln. Biskupice", str. 24. 1879: Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy Bischofswerder = Biskupice, Powiat Suski (Kreis Rosenberg), kolumna 98. 1928: Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… parafia Krotoszyny. ... Miejscowość ta leży w powiecie lubawskim, poczta i stacja kolejowa Biskupiec Pomorski (obecnie stacja kolejowa Bielice k. Biskupca), ... Kuracja powstała skutkiem przedzielenia parafji biskupieckiej nową granicą polityczną z r. 1919, pozostawiającą kościół parafjalny w</td><td>Biskupiec (niem. Bischofswerder), k. Łasina. 1926: mapa [63].</td></tr>
</table></td></tr>
</table>

				Biskupcu po stronie niemieckiej. ... Miejscowości należące do kuracji: ... 4. Biskupiec, dworzec i tartak, ...", str. 489-490. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Biskupiec*** *(Bischofswerder), miasto, Prusy Wschodnie, powiat suski, parafia katolicka i ewangelicka Biskupiec. 1789: Biskupiecz; 1879: Biskupice (SGKP daje ludowe Biskupiec na Oberlądzie, bez daty). ... odległość od miasta powiatowego 29 km na południe, stacja kolejowa końcowa linii Kisielice - Biskupiec, zbudowanej po odcięciu granicą polską dawnej stacji kolejowej (→* ***Biskupiec Pomorski****) na linii Jabłonowo - Iława. ... W pobliżu miasta wznosi się wzgórze, na którym miał stać ongiś letni zamek biskupów pomezańskich. ... 1325: biskup pomezański Rudolf założył miasto, które od niego wzięło nazwę i należało do biskupów pomezańskich; reformację przyjęło wcześnie; 1414: poddało się wojsku Jagiełły; 1454: zostało spalone i oddane na łup wojsku polskiemu; 1726: miasto uległo pożarowi, lecz zostało wkrótce odbudowane na koszt króla; ... mieszkańcy mówią po polsku i niemiecku, są jednak przeważnie ewangelikami; ... Kościół ewangelicki pozostaje w ręku protestantów od 1524 roku; fundowany przez biskupa Rudolfa w 1325, budowany od 1331, gotycki, jednonawowy, ...*", kolumny 660-661.	
		2	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Biskupitz, Kr. Th., früher Bischendorf, Bischfeld, Biskupice, Biskupiec*", str. 24. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Biskupitz = Biskupice*, Powiat Toruński, kolumna 119. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*Dekanat Chełmżyński.… parafia Biskupice. Nazwa obecna ustaliła się w XVI wieku; przedtem stwierdzone są dokumentami Arnoldsdorf (1251), Arnoldestorp (1264), Arnsdorff (1440), po zaborze Biskupitz. Miejscowość ta leży w powiecie toruńskim; stacja kolejowa i poczta w Lubiance. ... Miejscowości należące do parafji: 1. Biskupice, ...*", str. 158-159.	*Biskupice (niem. Biskupitz)*, k. Chełmży. **1909:** mapa [64].
		3	**1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Człuchowskiego. ... Wieś Biskupnica. Włok 77. Kościelnych 2, plebańskich 4, szołtyskich 6, wybraniecka 1, lemańskich 2, szarwarkowych 43, pustych z dawna 19. Gburów bywało 21, teraz jest ich 6. ... Karczmarzow jest 2, piwo zamkowe szynkują i czynszu każdy płaci po gr. 20, facit fl. 1 gr. 10, ... Insze łąki pozarastały, drugie pusto leżą. Kościół collationis regiae.*", str. 158. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Starostwo Człuchowskie. ... Biskupnica. Od morgów osiadłych 41, pustych 25 karczmarza 1. 2 zł 24 gr.*", str. 138. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra królewskie *Biskupnica (Bischofswalde)*, należące do starostwa człuchowskiego, 60 łanów, str. 81.	*Biskupnica (niem. Bischofswalde)*, k. Człuchowa. **1935:** mapa [143].
12	Blokus✠	***Blokus Żuccoviensi*** (1641) E1286, ***Blokhaus*** (1661) E2070, ***Błokhaus*** (1664) E2147, ***Blokuz*** (1666) E2244, ***Blokus*** (1669) E2427, ***Borkowo Sive. Blokus*** (1669) E2427, ***Błokuz*** (1671) E2518, ***Błokus*** (1679) E2976, ***Blokus Zukowski*** (1705) E4295, ***Blokhus*** (1711) E4657, ***Tabernatoris Błockhusiam*** (1712) E4688, ***Bloghus*** (1713) E4812, ***Blokus Karczma*** (1715) E4885, ***Błokus Karczma*** (1715) E4894, ***Blochuska Karczma*** (1718) E5082, ***BlokHus*** (1719) E5150, ***Blokusk*** (1721) E5294, ***zBlokuza*** (1742) E6756, ***ex loco dicte Blokus.ka Taberna*** (1746) E7145, ***Żukowo T****(aberna)* ***Blokus*** (1756)**,** Nazwa miejscowości zaginiona *Blokus✠*. Karczma znajdowała się na terenie Żukowa. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację osady *Blokus✠ w Żukowie (niem. Blockhaus)*, (powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 87: "*Blokus albo Blokuz, powiat kartuski, (Blokus 1750, Blockhaus 1848), osada przynależna dawniej do Żukowy*". **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Blokuz, Blockhaus, dom z ogrodem przy Żukowie nad ujściem Słupianki do Raduni. Oddawna posiadały tu panny karczmę klasztorną, Blokuzka zwaną, obok której znajdował się nad Słupianką hamer i piła.*", str. 50. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***✠Blokus****, osada na obszarze dzisiejszego powiatu kartuskiego, gmina i gromada Żukowo. 1750: Blokus; 1848 i później niem. Blockhaus.*	

		Osada należała dawniej do Żukowa. 1885: ludności 12. ...", kolumna 670. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "*Żukowo, ... wieś kościelna nad rzeką Radunią. ... Dobra klasztorne obejmowały wsi: Babidół, osada z karczmą i domem leśniczego, ...* ***Blockhaus****, ... Cegielnia Stara i Nowa, ... i Żukowo. (razem 70 nazw miejscowości). ...*", str. 850.
13	Borcz	***Burcz*** (1616) E248, ***Borcz*** (1626) E545, ***Borcż*** (1661) E2063, ***Burcż*** (1670) E2472, ***z Burcz*** (1679) E2962, ***z Burcza*** (1711) E4656, ***Borcz*** (1750) E7396, Przypisano do miejscowości o nazwie *Borcz (niem. Bortsch)*, k. Skrzeszewa. **1911:** mapa [18]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Borcz (niem. Bortsch)*, k. Skrzeszewa, (31 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKO-KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 1. (Obecna nazwa) Borcz, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Borcz, właściciele nieokreśleni*, str. 114. Parafia Goręczyno, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 138. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. ... Dobra OO. Kartuzów. ... Burcz. Od 10 morgów osiadłych, 3 ogrodników, karczmarza pańskiego. 1 zł. 5 gr., Dobra OO. Kartuzów in summa fl. 2, gr. 15.*", str. 77; dalej: "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Burcz. Pan Poczernicki od 2 ogrodników. 8 gr. Pan Kłanicki od 8 morgów folwarkowych. 3 gr. Pan Pawłowski od 16 morgów folwarkowych. 6 gr.*", str. 82. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański ... Burcz. P. Jerzy Burski od 3 włók folwarkowych, 2 ogrodników. 3 floreny, 16 groszy. P. Stanisław Pawłowski od 1½ włóki folwarkowej. 1 floren, 15 groszy. Rndi. Patres Carthusiae summatim. 9 florenów, 14 groszy.*", str. 168; dalej: "*... Burcz. P. Wyczlinski od 2 wł. folwarkowych. 2 Flor., Tenże od 4 włok folwarkowych. 4 Flor.*", str. 175. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Bórcz****, folwark, powiat kartuski, gmina Goręczyno, gromada Bórcz, parafia katolicka Kiełpino, ewangelicka Hopowo. 1241: Borzce; 1291: Borch; 1789: niem. Bortsch; 1879: Burcz; 1921: Borcz. Folwark leży na wysoczyźnie morenowej, w dolince dopływu Raduni, między dwoma wzgórzami (215 i 220 m npm), przy szosie Żukowo-Kościerzyna. ... Nad rzeką Radunią jest grodzisko, zwane Górą Zamkową. 1241: Bórcz wymieniony jest wśród wsi kasztelanii Goręczyno, które Sambor nadał biskupowi kujawskiemu; od 1311 r. należał Bórcz do wójtostwa tczewskiego; 1599: było w Bórczu 6 dworów szlacheckich; 1648: przy Bórczu wymienieni oo. kartuzi; 1682: dobra duchowne klasztoru kartuzów, 10 morgów, 3 ogrodników, karczmarz pański, i dobra ziemskie, 3 właścicieli, 24 morgów folwark, 2 ogrodników; 1789: szlachecka wieś i folwark, dymów 23; 1880: wieś szlachecka z folwarkiem Patoka, ...* ", kolumny 748-749; dalej: "*Bórcz, gromada, powiat kartuski, gmina Goręczyno. Do gromady należą: Bórcz, folwark i osada, Cegielnia bor., Mały Dwór osada i Patoka osada. Ludności 326. ...*", kolumna 749.
14	Borkowo (k. Maćkowych)	***Burfelt*** (1702) B297, Przypisano do miejscowości *Borkowo (niem. Borgfeld)*, k. Maćkowych pod Gdańskiem. **1918:** mapa [26]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Borkowo (niem. Borckfeld)*, k. Maćkowych, (50 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 6. (Obecna nazwa) Borkowo Łóstowickie, (Nazwy występujące w źródłach) Burchfeld, Borchfeld, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra miejskie *Borkowo (Borgfeld)*, należące do J. Loytz, 12 łanów, str. 122. Parafia Św. Wojciech, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 138. **1903:** Ksiądz Stanisław Kujot [6] podaje: "*Do parafii*

		Św. Wojciecha należały pod koniec XVI wieku szlacheckie majątki …. Wytlena (Borgfeld, raczej pewnie Bornfeld, od bornen=palić, tlić się),….", str. 123. **1598:** Wizytacja Rozrażewskiego [8], miejscowości parafii Św. Wojciecha, " … *Borchfeld, nobilum, 12 mansi, tenentur solvere ut supra*…", str. 405. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego, ... Burchfeld, Pan Bauer od 10 ogrodników, 3 dorocznych, 22 czynszowników, 2 karczem pańskich. 7 zł. 26 gr.…*", str. 80. **1913:** Ksiądz Stanisław Kujot, … [38]: ***1397:*** "…. *i Piotra z Borgfeld* …", str. 348. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Borgfeld****, wieś i gmina z przysiółkiem Głębokie, Wolne Miasto Gdańsk, powiat wyżyny gdański, parafia katolicka Gdańsk, ewangelicka Orunia. 1570: Borchfelt; 1789: Borchfelde. ... odległość od poczty Orunia (Ohra) 5 km, stacja kolejowa Lipicz (Guteherberge) 3,5 km. Wieś leży na wysoczyźnie morenowej, w lejku źródłowym małego potoczka, na stokach morenowych wzgórz, ... 1570: własność szlachecka, 12 włók; 1648: własność gdańskiego senatu; 1682: 1 właściciel, 10 ogrodników, 3 doroczników, 22 czynszowników, 2 karczmy; 1789: dymów 56; 1880: 253 morgów, 1885: gmina wiejska obejmowała Borgfeld i Głębokie, ...*", kolumny 715-716.
15	Borkowo	***Borkowo*** (1608) E3, ***de Borkowa*** (1684) E3245, ***ex taberna Borcoviensi*** (1711) E4661, ***Scriba de Smelcarnia*** (1718) E5120, ***Bokowo*** (1719) E5183, ***Borkusk*** (1724) E5469, ***Amer Borkowski*** (1739) E6551, Przypisano do miejscowości o nazwie *Borkowo (niem. Borkau)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 20 miejscowości o nazwach *Borkowo*, także z rozszerzeniami, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 243. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Borkowo (niem. Borkau polln: Borkowo)*, (królewskie 19 dymów, szlacheckie 11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKO-KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 1. (Obecna nazwa)* Borkowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Borkowo*, należące do 4 Borkowskich, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 16 łanów, str. 89. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 138. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... dobra Panien Zakonnych Gdańskich. Klucz Żukowski. ... Borkowo. Od ogrodnika i karczmy pańskiej piwo szynkującej iuxta iuramentum inter Terrestria vide Borkowo. 8 gr., Klucz Żukowski in summa fl. 25. 21 gr.*", str. 79. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Borkowo***, *wieś, powiat kartuski, gmina i parafia katolicka Żukowo, gromada Borkowo, parafia ewangelicka Przyjaźń. XVI wiek: Borkowo; 1789: Borckau; 1885: Borkau Adlig i Borkau Koeniglich; niemiecki później: Barkau i Borkau Adlig. ... Wieś leży przy szosie Gdańsk-Kartuzy, nad rzeką Radunią, na krawędzi wysoczyzny morenowej. ... Części wsi noszą nazwy: Borkowo Szlacheckie, Borkowo Królewskie i Borkowo Folwark. Ludności 356. ... 1241: Borkowo należało do kasztelanii*	*Borkowo (niem. Borkau)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23].

				Goręczyno; od 1311: do komturii gdańskiej; 1351: Borkowo otrzymało prawo chełmińskie; 1584: majątek szlachecki, 4 dwory; XVI wiek: własność szlachecka, 16 włók, 1 ogrodnik; 1642: norbertanki w Żukowie uzyskały Borkowo Królewskie w zamian za inne posiadłości; 1682: dobra duchowne, ogrodnicy, karczma (pańska); 1789: wieś szlachecka, dymów 22, ... ", kolumny 720-721.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [349] podaje lokalizację miejscowości *Borkowo (niem. Borkau)*, (26 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 1. (Obecna nazwa)* Borkowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Borkowo*, należące do klasztoru w Pelplinie, karczma, młyn i tartak, str. 119. Parafia Nowa Cerkiew, dekanat nowski, powiat tczewski, str. 138. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego, ... Borkowo. Pan Borkowski od 2 ogrodników i karczmarzów 2, pańskie piwo szynkujących. 16 gr.*", str. 80. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Borkowo,*** *folwark, powiat tczewski, gmina Morzeszczyn, gromada Olsze, parafia katolicka Nowa Cerkiew, ewangelicka Skórcz. 1570: Barckaw; 1789: Borckau; później Borkau. ... Folwark leży przy szosie Gniew-Skórcz, na falistej wysoczyźnie dyluwialnej. ... 1570: młyn, karczma; 1599: wieś i folwark, był tu tzw. szpital; 1682: dobra ziemskie, 2 ogrodników, 2 karczmarzy; 1789: folwark królewski, dymów 23; 1880: dobra w wieczystej dzierżawie, szkoła ewangelicka, gorzelnia. ... Po 1639 roku cystersi pelplińscy wystawili w Borkowie kaplicę pod wezwaniem św. Jakuba; mieszkał tu stale jeden z zakonników aż do sekularyzacji. ...*", kolumny 721-722.	*Borkowo (niem. Borkau)*, k. Morzeszczyna. **1910:** mapa [49].
			3	**1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu lęborskim istniały dobra szlacheckie *Borkowo (Borkow)*, należące do Krokowskich, herbu Wickerau, pochodzenie pruskie, oraz Jackowskich, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, str. 132. Parafia Salino, dekanat lęborski, powiat lęborski, str. 138. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Borkowo*** *(Gross Borkow), miejscowość, pomorskozachodnie, powiat lęborski, gmina wiejska Borkowo, parafia katolicka Lębork, ewangelicka Schwartow. 1348: Borkowo. ... Miejscowość leży na wysoczyźnie morenowej, w odległości 0,5 km od szosy ze Słupska do Żelazna. ... 1905: obwód dworski obejmował Borkowo i Stary Młyn, obszar 489 ha. ...*", kolumna 721.	*Borkowo Lęborskie (niem. Borkow)*, k. Zwartowa. **1939:** mapa [217].
			4	**1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "†*Borkowo, miejscowość na obszarze dzisiejszego powiatu morskiego, gmina Wejherowo. 1583 i później: Borkowo należało do parafii Góra. ...*", kolumna 721.	Nie znaleziono
16	Boroszewo	***Boruszewo*** (1741) B945, Przypisano do miejscowości o nazwie *Boroszewo (niem. Borroschau)*, k. Godziszewa. **1910:** mapa [77]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Boroszewo (niem. gr. Borroschau)*, k. Damaszki, (16 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):			

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 8. (Obecna nazwa)* Boroszewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Boroszewo*, należące do M. Epingena, herbu własny, pochodzenie nieznane, 28 łanów (20 łanów folwark), str. 114. Parafia Godziszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 138. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Borschau, Kr. PrSt., *(=Preußisch-Stargard, powiat Starogard Gdański)* früh. Boroszewo*", str. 27. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** *"Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego, "... Boroszewo. JMP. Bystram od 4 ogrodników, 1 dorocznego i karczmarza pańskiego. 24 gr.*", str. 81. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Boroszewo**, folwark z osadą, powiat tczewski, gmina i parafia katolicka Godziszewo, gromada Boroszewo. 1789: Gr. Boruszau, Gr. Borrussau; 1879: Gr. Borschau; niem., później; Gr. Borroschau, Borroschau (Bayer daje też dawniej Gr. Borrischaw, bez daty). ... odległość od poczty i stacji kolejowej Swarożyn 7 km. Folwark i część osady leżą przy drodze z Turza do Swarożyna, na falistej wysoczyźnie morenowej, pociętej płytkimi dolinkami, wilgotnymi i zatorfionymi. ... Za czasów krzyżackich Boroszewo było lennem na prawie chełmińskim; 1630: obejmowało Boroszewo 22 włóki, na których było osiedlonych 4 włościan; 1648: właściciel Dębiński; w czasie wojen szwedzkich Boroszewo zostało całkowicie zniszczone; 1682: dobra ziemskie, 1 właściciel, 4 ogrodników, 1 dorocznik, karczmarz (pański); 1789: szlachecka wieś włościańska i folwark, karczma i młyn, dymów 16, 12 włók, właściciel szambelan Bystram; ...* ", kolumna 723.

17 Borowa Karczma✠

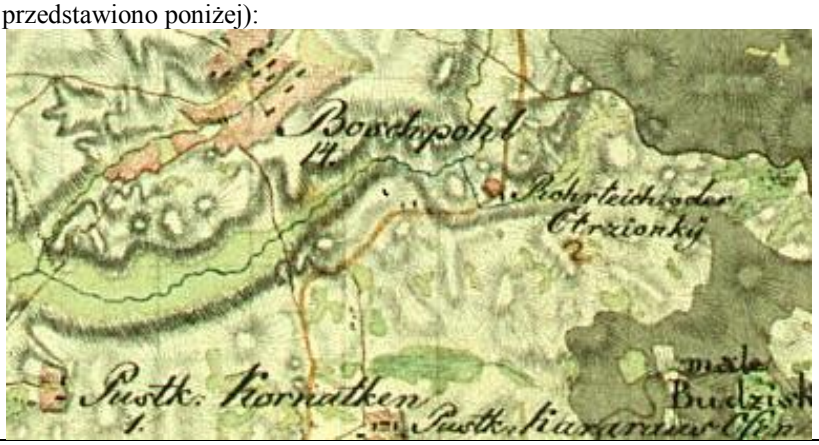
Borowa karczma (1664) E2172, ***ex taberna Borowa*** (1664) E2172, ***Borowa karczma*** (1667) E2292, ***Borowa Karczma*** (1694) E3719, ***Karczma Borowa*** (1699) E3953, Nazwa miejscowości zaginiona *Borowa Karczma✠*. Lokalizacja na obszarze wsi *Borowo*, od obecnej szosy Żukowo - Kartuzy w kierunku jeziora Sitno, *niem. Borrowokrug*, **1905:** mapa [193].

Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Na mapie Schroettera [262] widnieje nazwa karczmy: *Borrowo Krug, polln: Borrowa Karczma*, obecnie Borowo, położone między jeziorami Dzierżąskie, Sitno i Karlikowo, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Wiek później, na mapie **1905:** [193], też widnieje nazwa *Borrowokrug*.	*Borowa Karczma✠. (niem. Borrowokrug)*, **1905:** mapa [193].

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...1. (Obecna nazwa)* Borowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Borowa Karczma, *(Pierwsza wzmianka)* 1662, *(Rodzaj gospodarczy początkowy)* K *(osiedle karczmarskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* K *(osiedle karczmarskie),*", str. 160. Rękopis klasztoru żukowskiego [244]: **1662:** "*Dzierżawa Karczmy Borowej przez Mathiasza Sledzia i jego żony*", karta 82a, H1. **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Borowo, karczma przy drodze kartusko-gdańskiej. Dawniej nazywała się: karczma borowa, po niemiecku Knippelkrug, zapewne od boru klasztornego, przy którym stała. Jako czytamy w aktach żukowskich, zbudowana była na gruncie wioski dawniejszej klasztornej Karlikowa. ...* ", str. 50-51; dalej: "*... Karlikowo, wieś prastara nad jeziorem między Borowem a Sitnem, nabyta darem Mestwina II roku 1260. W sporach granicznych z Kartuzami zachodzi jeszcze roku 1599 i 1652. Krótko po temu zupełnie zburzona została, może przez Szwedów, gdyż późniejsze akta nic o niej nie piszą. Tylko o Borowej karczmie wspominają, że zbudowana była na gruncie Karlikowa. Lud do dziś dnia jezioro leżące przy Borowej karczmie blisko szosy nazywa karlikowskie jezioro. Tam więc ta wieś leżała.*", str. 53. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Borowa Karczma → Borowo**, powiat kartuski.*", kolumna 724; dalej: "*Borowo, wieś, powiat kartuski, gmina i parafia ewangelicka Kartuzy, gromada Dzierzążno, parafia katolicka Żukowo. 1750: Schippelkrug; 1879: Borowo osada i Borowa Karczma, niem. Borowokrug; 1885: Borrowo; niem. później Krug Borowo; (Lorentz daje Borowo Dzierząskie, bez daty). ... stacja kolejowa Dzierzążno 1,7 km. Wieś leży wzdłuż szosy Kartuzy - Żukowo w otoczeniu lasów państwowych (nadleśnictwo Wysoka i Kartuzy), w dolinie strugi , płynącej do leżącego na północ jeziora Sitno. Części wsi noszą nazwy: Babi Skok, Krzywda (Krzywy Dół) i Kurza Męka. Ludności 158; 1 rybak. Budynków mieszkalnych 23. Karczma. Obszaru 149 ha. Gospodarstw rolnych 11. 1880: wieś z folwarkiem Babi Skok, Krzywy Dół i Kurza Męka. 1885: gmina wiejska, ... ludności 200 (Borowo 116), w tym katolików 174, ewangelików 26. ...* ", kolumna 727.	
			2	**1796-1802:** Na mapie Schroettera [276] widnieje niemiecka nazwa karczmy *(niem. Pust: Stobbenkrug)*, k. Góry, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ... 3. (Obecna nazwa)* Borowa Karczma, *(Nazwy występujące w źródłach)* Stobbenkrug, *(Pierwsza wzmianka)* 1701, *(Rodzaj gospodarczy)* K *(osiedle karczmarskie),*", str. 182. **2013:** Podróże litewskiego magnata ... [257]: "*(Rok 1721) ... 5 Octobris. Wyjechaliśmy ze Gdańska na noc do Kaczek. 6 Octobris. Na popas do Borowej Karczmy[71], na noc do Woytalu. 7 Octobris. Na popas do Techowej Karczmy[72], na noc na Choynice do Człuchowa. ...* ", str. 40-41. Przypisy. [71]Borowa Karczma, szlachecka osada karczmarska w pow. tczewskim (K. Mikulski [258], op. cit., s. 182). [72]Techowa Karczma, karczma w starostwie człuchowskim, nazwa przypuszczalnie pochodzi od administratora tego starostwa (w 1714) Wawrzyńca Techa (Lustracja 1765, t. 1, cz. 3, s. 120). Pozostałe przypisy:	*Miejscowość k. jeziora Struga (niem. Stobbenkrug).* k. Pogódek. **1874:** mapa [103].

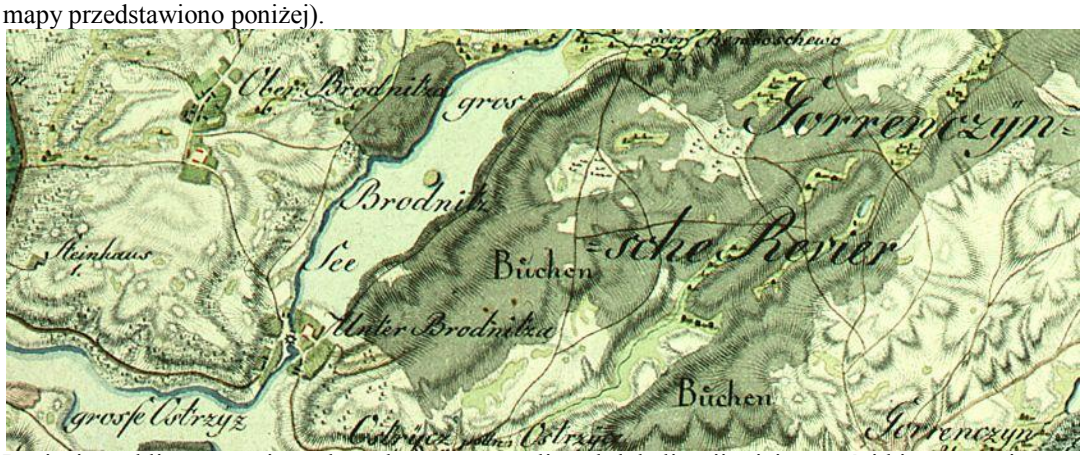
[59]Wojtal, wieś szlachecka w powiecie tucholskim w woj. pomorskim (K. Mikulski [258], ... s. 188); [61]Kaczki, wieś szlachecka w powiecie tczewskim w woj. pomorskim (K. Mikulski [258], op. cit., s. 180).
1749: Georgius Schwengel [19] podaje "*Parochia Pinczynensis. ... Item Gora, Pustkowo do niey, Borowa Karczma germanice: Stobben Krug, ...*", str. 181. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***†Borowa Karczma**, miejscowość na obszarze dzisiejszego powiatu kościerskiego, gmina Pogódki, gromada Koźmin. Niem.: Stobbenkrug. 1789: szlachecka karczma, dymów 1, należała do Góry; 1848: Borowa Karczma jeszcze istniała. ...*", kolumna 724.

			3	**1796-1802:** Na mapie Schroettera [351] w miejscu obecnej miejscowości *Borowy Młyn*, widnieje nazwa *(niem. Heidekrug oder Borrowa Karczma)*, (1 dym szlachecki, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT NOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...1. (Obecna nazwa) Borowy Młyn, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1635, (Rodzaj gospodarczy początkowy) M (osiedle młyńskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) M (osiedle młyńskie),*", str. 165. (Z poprzednich opisów terytorialnych wynika, że Borowy Młyn znajduje się w powiecie nowskim, wg. podziału terytorialnego z XVI-XVII wieku, chociaż w powiecie świeckim w wykazie [258] też znajduje się Borowy Młyn, z datą pierwszego wystąpienia w źródłach 1662 r., str. 175. Nie znaleziono w wykazie [258] Borowej Karczmy.) **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***†Borowa Karczma**, miejscowość na obszarze dzisiejszego powiatu świeckiego, gmina Warlubie, gromada Warlubie, I. 1789: Heydekrug; (Baer daje też niem. Heidemuehlkrug, bez daty). 1773: osiedle należące do Płochocina, wydzierżawione na 40 lat; 1789: szlachecka karczma, dymów 1; 1882: karczma, przyłączona do Płochocina. ...*", kolumna 724.	*Borowy Młyn (niem. Heidemühl)*, k. Płochocina (Nowe). **1910:** mapa [259].
18	Boże Pole Królewskie	***de Bozego Pola*** (1739) B899, ***Bozepole*** (1743) B982, Przypisano do miejscowości o nazwie *Boże Pole Królewskie (niem. Königl. Boschpol)*, k. Skarszew. **1925:** mapa [22]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			
			1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Boże Pole Królewskie (niem. Boschpohl)*, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Boże Pole Królewskie (niem. Königl. Boschpol)*, k. Skarszew. **1925:** mapa [22].

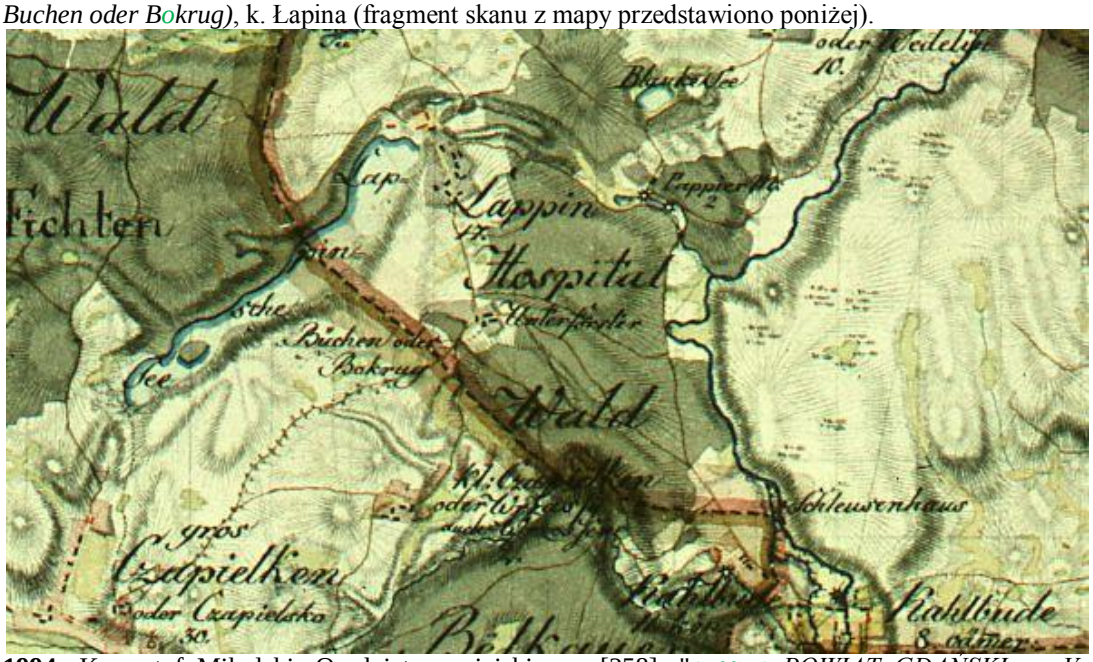
				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 5. (Obecna nazwa) Boże Pole Królewskie, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 176. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Boże Pole* parafia Skarszewy, należące do starostwa skarszewskiego, 40 łanów, str. 110. Parafia Skarszewy, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 138. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Skarszewskiego Wieś Bożepole. Ta wieś ma włok 40. Z tych szołtys Andrzej Kruza trzyma włok 4 za przywilejem krzyżackim de data w Krolewcu die 28 mensis aprilis anno 1300. ... Gburów było przedtem 7, teraz 2. Każdy gbur trzyma włok 2, czynszu płacą po fl. 40, facit fl. 80. Z tych każdy powinien robić jako w Dęblinie, to jest gnoj wozić trzy dni, orać albo włoczyć sześć dni. ... Karczmarz ma na imię Michał Klocek, ten siedzi na trzech włokach, miał na to prawo, ale przez nieprzyjaciela spalone. ...*", str. 307. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Skarszewy, powiat kościerski, ... Miejscowości należące do parafji: ... 2. Bożepole (Boschpol) ...*", str. 570-572. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Bożepole. Pani Węsierska od 2 ogrodników. 8 gr.*", str. 81. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Boże Pole Królewskie**, wieś i gromada, powiat kościerski, gmina, parafia katolicka i ewangelicka Skarszewy. 1570: Bozepol; 1789: Boschpohl; 1885 i późniejsze niem.: Boschpol Kgl. ... Odległość od miasta powiatowego 35 km na wschód, urząd gminy, poczty i stacji kolejowej Skarszewy 7 km. Wieś leży przy granicy WMG, na wysoczyźnie dyluwialnej. Centrum wsi zabudowane jest w kształcie ulicowego przysiółka, wybudowanie rozproszone na zachód i południe zwie się Rusia. ... 1570: własność szlachecka, 40 włók, 1 szklarz, 5 czeladników, 1 karczmarz; 1597: wieś królewska należąca do Skarszew; 1789: królewski folwark, emfiteutyczny majątek i wolne sołectwo, dymów 16; 1885: gmina wiejska, obszar 562 ha, ludności 306, w tym katolików 39, ewangelików 259, innych chrześcian 8; 1910: budynków zamieszkanych 43, gospodarstw 50, ludności 310, w tym Polaków 39, Niemców 269; 1921: budynków mieszkalnych 43, ludności 273, mężczyzn 132, kobiet 141, katolików 68, ewangelików 205, Polaków 83, Niemców 190. ...*", kolumna 745.
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Boże Pole Szlacheckie (niem. Bozepohle)*, k. Zamku Kiszewskiego, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 9. (Obecna nazwa) Bożepole Szlacheckie, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F° (folwark z 1-2 gburami), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Bożepole* parafia St. Kiszewa, należące do P. Maliszewskiego, herbu Godziemba, pochodzenie polskie, 2 łany, str. 114. Parafia Stara Kiszewa, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 138. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Kiszewa Stara, powiat kościerski, ... Miejscowości należące do parafji: ... 4. Bożepole Szlach. ...*", str. 557-559. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37]	*Boże Pole Szlacheckie (niem. G.Boschpohl),* k. Starej Kiszewy. **1874:** mapa [103].

				podają: "*Boschpol, Kr. Ber., früher auch Bozepole", str. 27. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Boże Pole Szlacheckie**, folwark, powiat kościerski, gmina i parafia katolicka Stara Kiszewa, gromada Lipy. 1570: Bozepol; 1789: Bozepole, Boschpohl; 1885 i późniejsze niem.: Boschpol Adlig; (SGKP daje też Boszpol, bez daty). ... odległość od miasta powiatowego 28 km na południowy wschód, urząd gminy i poczty Stara Kiszewa 5 km, stacja kolejowa Zblewo 9 km; komunikacja autobusowa do Zblewa i Kościerzyny. Folwark leży przy szosie Zblewo - Stara Kiszewa, nad rzeką Wierzycą, która poniżej folwarku przełamuje się przez zagradzające jej drogę wzgórza morenowe, u stóp których leży folwark. ... 1570: własność szlachecka, 2 włóki osiadłe, 1 karczma; 1682: 1 właściciel, 2 ogrodników; 1789: szlachecki majątek i folwark, dymów 10; 1880: obszaru 967 morgów, w tym ziemi ornej 575 morgów, łąk 50 morgów, lasu 306 morgów; 1885: obwód dworski obszaru 255 ha, ludności 100, katolicy; 1910: budynków zamieszkałych 7, gospodarstw 17, ludności 84; 1921: budynków mieszkalnych 7, ludności 113, w tym mężczyzn 51, kobiet 62, katolicy, Polacy. ...", kolumna 746.	
			3	**1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu lęborskim istniały dobra szlacheckie *Bożepole Wielkie (Gr. Boschpol),* należące do Bochenów, herbu Ptak, i Łętowskich, herbu Wydra, pochodzenie pomorskie, str. 132. Parafia Rozłazino, dekanat lęborski, okręg lęborski, str. 138. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Boże Pole**, (Gross Boschpol), miejscowość i stacja kolejowa, ... powiat lęborski, gmina wiejska Boże Pole, parafia katolicka Rozłazino, ewangelicka Godętowo. 1333: Bozepol; (Lorentz daje też Boże Pole Wielkie, bez daty). ... odległość od miasta powiatowego 15 km na wschód; stacja kolejowa i poczta w miejscu. Wieś leży w dnie pradoliny Redy - Łeby po obu stronach Łeby, przy szosie z Lęborka do Wejherowa, 3,5 km od polskiej granicy. ... Kościół ewangelicki. 1905: obwód dworski obejmował Boże Pole, miejscowość i stację kolejową i Wiesenkaten, obszaru 1059 ha, budynków zamieszkałych 25, gospodarstw 49, ludności 297, ... w tym Polaków 90, Niemców 207; 1925: gmina wiejska, ... obszaru 1063 ha, budynków zamieszkałych 47, gospodarstw 87, ludności 455, w tym katolików 106, ewangelików 349; ...", kolumna 744-745.	*Bożepole Wielkie (niem. Groß Boschpol)*, k. Lęborka. **1877:** mapa [218].
			4	**1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu lęborskim istniały dobra szlacheckie *Bożepole Małe (Kl. Boschpol),* należące do Bochenów, herbu Ptak, i Łętowskich, herbu Wydra, pochodzenie pomorskie, str. 132. Parafia Rozłazino, dekanat lęborski, okręg lęborski, str. 138. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Boże Pole Małe** (Klein Boschpol), gmina wiejska, ... powiat lęborski. ... odległość od miasta powiatowego 16 km na wschód, stacja kolejowa Boże Pole 1 km. Wieś leży w dnie pradoliny Łeby - Redy, po obu stronach rzeki Łeby, w odległości 2 km od granicy polskiej. Na wysoczyźnie dyluwialnej na południe oraz w dnie doliny Łeby wzdłuż granicy ciągną się lasy. Dno pradoliny miejscami zabagnione. W miejscowości urząd celny. Do gminy wiejskiej należą miejscowości: Ankerholtz, Boże Pole Małe i Luisenthal. 1905: obwód dworski obszaru 1064 ha, budynków zamieszkałych 19, gospodarstw 42, ludności 267, w tym Polaków 4, Niemców 263; 1925: gmina wiejska obszaru 1196 ha, budynków zamieszkałych 40, gospodarstw 69, ludności 336, w tym katolików 65, ewangelików 271; ...", kolumny 745-746.	*Bożepole Małe (niem. Klein Boschpol)*, k. Lęborka. **1877:** mapa [218].
			5	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Bozepole, Kr. Gr., (Gr.=Graudenz, powiat Grudziądz) früher auch Gottsfelde und Bozepolko", str. 27. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Szynwałd, powiat grudziądzki, stacja kolejowa Wydrzno, k. Łasina ... Miejscowości należące do parafji: ... 4. Nogat (Nogoten, Nogath) i Bożepole ...*", str. 340-342. **1906:** Wykaz … [62]: "*Bozepole, Vw. (folwark), Kreis Graudenz, Amts. Graudenz, Post. Niederzehren (Czarne Dolne).*", str. 20. Zaginiona polska nazwa miejscowości *Bożepole* (*niem. Bozepole)*, folwark, znajdowała się na mapie na wschód od jeziora *Kuchnia (niem. Kuchnia)*, ok. 1,5 km na na zachód od obecnej miejscowości *Nogat* (*niem. Nogath)*. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Boże Pole**, osada, powiat grudziądzki, gmina Łasin, gromada Nogat, parafia katolicka Szynwałd, ewangelicka Szembruk. 1789: Bozepol, Gottsfelde; 1885 i późniejsze niem.: Bozepole; (Baer daje też Bozepolko, Froelich - Boschpol). ... Rozproszona osada leży tuż przy granicy Prus Wschodnich, na wysoczyźnie morenowej, na wschód od	*Miejscowość k. jeziora Kuchnia (niem. Bozepole)*, k. Łasina. **1898:** mapa [105].

			jeziora Kuchnia. Od wsi Szembruk oddziela osadę rynnowa dolina Gardęgi. ... Ludności 91. Budynków mieszkalnych 12; domy z cegły i drzewa. ... 1782: własność Kalksteinow; 1789: szlacheckie osiedle należące do Nogatu, dymów 3; 1880: folwark dóbr Nogat obszaru 684 morgów, 2 domy, ...", str. kolumna 744.	
		6	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Bozepole gehörte zu Galsburg, angebl. eingeg. in Neubruch, Kr. Br. (=Briesen, powiat Wąbrzeźno)*", str. 27. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia* Golub, *powiat wąbrzeski, ... Miejscowości należące do parafji: ... 2. Bożepole (Neubruch) ...*", str. 290-293. Zaginiona polska nazwa miejscowości *Bożepole* (*niem. Neubruch)*, znajdowała się na mapie ok. 1,5 km na na wschód od obecnego *Owieczkowa* (*niem. Owieczkowemjeziorem)*. **1906:** Wykaz … [62] zawiera obie nazwy miejscowości: *Bozepole* i *Neubruch*: "*Bozepole, Ab. (wybudowanie), Kreis Briesen (Westpr.), Amts. Gollub, Post. Gollub.*", str. 20, oraz "*Neubruch, D. (wieś), Kreis Briesen (Westpr.), Amts. Gollub, Post. Gollub.*", str. 133. Na niemieckiej mapie z 1909 roku widnieje już tylko nazwa *Neubruch*.	*Miejscowość k. Owieczkowa (niem. Neubruch)*, k. Golubia-Dobrzynia. **1909:** mapa [104].
		W celu uzyskania dodatkowych danych należy wrócić do pierwszego oryginalnego zapisu metrykalnego ślubu, w którym: " … *copulatus **Adrianus Bałach** nativis de Jastrzębia cum **Eleonora Kartalsowa** Vidua nativa de Bozego Pola …* ", B899, postanowili w roku 1739 wziąć ślub w katolickiej parafii Pręgowo. Miejscowość urodzin pana młodego "*Jastrzębie*" może znajdować się k. Dziemian. Jak wynika z zapisu metrykalnego ślubu, dom panny młodej (wdowy) znajduje się w miejscowości *Dolne Buszkowy*, dokąd *Eleonora Kartalsowa* przybyła z miejsca urodzin, więc należy poszukiwać miejscowości znajdującej się blisko Buszkowych i Dziemian. Może to być miejscowość *Boże Pole* w parafii Skarszewy, gdzie kościół parafialny był w rękach protestantów, co mogło być powodem przybycia wdowy *Eleonory* do katolickiej parafii w Pręgowie w celu powtórnego zamążpójścia.		
19	Braniewo	***ex Civitate Braunsberg*** (1664) J27, ***Brunsbergam*** (1708) E4513, Przypisano do miasta o nazwie *Braniewo (niem. Braunsberg)*, **1937:** mapa [56]. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Braunsberg = Braniewo al. Brunsberg*, [11], kolumna 219. **1749:** Georgius Schwengel - … *Brunsbergiam* … , str. V, … *Brunsbergensis* …, str. 79, … *Brunsbergae* …, str. 103, 107, 139, 140, 141, 238, … *Brunsberch* … , str. 401, [19]. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Brunsberga** (Braunsberg, Ostpreussen), miasto powiatowe, Prusy Wschodnie, parafia katolicka i ewangelicka Brunsberga. 1879: Braniewo alias Brunsberk. ... Miasto leży na krawędzi dyluwialnej wysoczyzny nad rzeką Pasłęką, w miejscu, gdzie ona wpływa na swą deltową nizinę nad Zalewem Wiślanym. ... Brunsberga jest ważnym węzłem kolejowym, rozchodzą się stąd linie kolejowe do Elbląga przez Młynary, do Królewca przez Świętą Siekierkę, do Melzaka (Pieniężno), i wąskotorowa do Elbląga przez Frombork. ... Centrum kulturalne i przemysłowo-handlowe Warmii, ... Początki Brunsberga wiążą się z podbojami Zakonu Krzyżackiego na terenie pogańskich Prus. Zakon wybudował tu w 1241 roku zamek drewniany, zburzony w następnym roku. W roku 1255 biskup Warmii, Anzelm, ponownie założył gród i miasto, które nazwano od imienia biskupa Brunona, ... Prusacy (Prusowie pogańscy) w powstaniu 1261 roku oblegli Brunsbergę i używszy podstępu zmusili Krzyżaków do opuszczenia miasta, przy czym miasto uległo spaleniu. ... Po stłumieniu powstania w 1273 roku odbudował miasto Jan Fleming z Lubeki; w 1284 roku miasto otrzymało przywileje, ... Zajęte w 1461 roku przez Polaków nadal pomyślnie się rozwijało; ... Lyceum Hosianum hojnie uposażone otrzymało od regenta koronnego Bażyńskiego bogatą bibliotekę, wywiezioną później przez Gustawa Adolfa do Upsali. ... W 1626 roku Szwedzi zajęli miasto i dla uwolnienia od rabunku kazali zapłacić 50.000 talarów kontrybucji. Mimo to wszystkie kosztowności kościołów i biblioteki wywieziono do Szwecji, gdzie znajdują się do dzisiaj. ...*", kolumny 807-812.		
20	Brętowo	***Brentowo*** (1738) E6506, (1746), B1040, Przypisano do miejscowości o nazwie *Brętowo (niem. Brentau)*, obecnie dzielnica Gdańska. **1918:** mapa [26]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Brętowo (niem. Brentau od: Bringenthal auch Bringen)*, k. Matemblewa (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 6. (Obecna nazwa) Brętowo, (Nazwy występujące w źródłach) Bringenthue, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) M (osiedle młyńskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) M (osiedle młyńskie),*", str. 159. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę		

		Gdańska: "*Brętowo, ... wywodzi nazwę od małego lewobrzeżnego dopływu Strzyży, zwanego niegdyś Bringenthue (1602) lub Bringenzu, w uproszczonej postaci Bringtau, Brintau, a od 1784 regularnie , Brentau, co spolszczono na Brętowo. ... W 1625 roku powstała położona nad nią posiadłość o tej samej nazwie 'położona we wsi Strzyża', własność Schröerów. Były tu kuźnica i młyn prochowy. ...*", str. 63-64. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Brentowo*** *(Brentau), gmina wiejska, Wolne Miasto Gdańsk, powiat wyżyny-gdański, parafia katolicka Brentowo, ewangelicka Gdańsk. ... Wieś leży przy szosie Gdańsk-Kartuzy, w głęboko wciętej w wysoczyznę morenową dolinie rzeki Strzyży. Wieś tworzy kilka skupień domów. Najniżej leży kolonia i dom wychowawczy Silberhammer, o 0,5 km wyżej, w dolinie, folwark Lobeckshof, a 0,5 km od niego, w bocznej dolince, przysiółek Baerenwinkel. Nieco powyżej folwarku leży przy szosie do Kartuz właściwe Brentowo z cegielnią, dalej zaś na południe - Brentowo wybudowanie, nad strugą Strzyżą - przysiółek Nawitz z cegielnią i młynem (Jaśków Młyn?), ... Brentowo jest starą miejscowością; około XV wieku majątek należał do oliwskich cystersów; 1785: królewska wieś, dymów 9; 1885: gmina wiejska, oprócz dzisiejszego obszaru obejmująca jeszcze Nowy Szotland; obszaru 382 ha, ludności 764 (Brentowo 216), ...*", kolumny 763-764.
21	Brodnica	***Brodnica*** (1630) E685, Przypisano do miejscowości o nazwie *Brodnica Dolna (niem. Nieder Brodnitz)*, k. Ostrzyc. **1877:** mapa [131]. Przypisanie do *Brodnicy Dolnej* wynika z podanej w zapisie E685 profesji ojca dziecka, (*Davidis Molitoris*), który jest młynarzem. Lokalizacja młyna wodnego jest bardzo prawdopodobna w Brodnicy Dolnej, gdyż na mapie Schroettera z roku ok. **1800:** [262] młyn jest zaznaczony symbolem gwiazdki ☼. Jeśli nie było w zapisie dodatkowych określeń lokalizacyjnych jak Górna lub Dolna, (np. w E1771, ***Brodnica*** (1652))**,** wpisywano tylko jednowyrazową nazwę miejscowości *Brodnica*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Brodnica Dolna (niem. Unter Brodnitza)*, k. Ostrzyc, oraz *Brodnica Górna (niem. Ober Brodnitza)*, (6 dymów), (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej). Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ... 6. (Obecna nazwa) Brodnica Dolna, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1662, (Rodzaj gospodarczy początkowy) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 164. *Jeśli przyjąć poprawność przypisania nazwy historycznej do tej konkretnej miejscowości (Brodnica Dolna), to należałoby przesunąć datę pierwszej wzmianki w dokumentach z roku 1662 na rok 1630.* **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Brodnica. Pan Jan Lniski od 10 ogrodników, 2 kół na małej wodzie, karczmarza 1 pańskiego. 2 zł. 14 gr. Jerzy Grabowski od 1 ogrodnika. 4 gr.*", str. 156. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "*Brodnica Dolna, wieś i wybudowanie, powiat kartuski, gmina Chmielno, gromada i parafia katolicka Górna Brodnica, ewangelicka Szymbark. Niem.: Brodnitz Nieder. ... stacja kolejowa Wieżyca, 4,5 km. Wieś leży na przesmyku między jeziorem Wielkie Brodno a jeziorem Ostrzyckim, ... w dnie głębokiej rynny fluwioglacjalnej. ... Przed rokiem 1625 należała Dolna Brodnica do Ustarbowskich, w roku 1648 i później do rodziny Lniskich, do której należy obecnie jezioro Brodno; 1789: wieś szlachecka, dymów 9; 1880: wieś rycerska z folwarkiem Ostowo (Ostrowo), obszaru 578 ha, ...*", kolumny 780-781.	*Brodnica Dolna (niem. Nieder Brodnitz)*, k. Ostrzyc. **1877:** mapa [131].
2	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 6. (Obecna nazwa) Brodnica Górna, (Nazwy występujące w*	*Brodnica Górna (niem. Ober Brodnitz)*, k.

			źródłach) -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* *F* *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* *F* *(folwark)*, ...", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Brodnica*, należące do dwóch właścicieli szlacheckich, pochodzenie nieokreślone, str. 94. Parafia Chmielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 138. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "*Brodnica Górna, wieś i wybudowanie, powiat kartuski, gmina Chmielno, gromada i parafia katolicka Brodnica Górna, ewangelicka Szymbark. 1249: Brodnicza (jezioro), 1295: Brodnica (jezioro), niem.: Brodnitz Ober. ... Wieś zabudowana w kształcie ulicówki, leży na wysoczyźnie morenowej na zachód od jeziora Brodno Wielkie, przy szosie Kartuzy - Suleczyno. Wysoczyznę urozmaicają płaskie morenowe wzgórza, wilgotne łąki, leżące w obniżeniach terenu, oraz głęboki wąwóz na wschód od wsi, kierujący się ku jezioru Brodno. ... Od roku 1381 należała Brodnica do wójtostwa Mirachowo; w końcu XVI wieku była majątkiem szlacheckim; 1682: 2 właścicieli, 11 ogrodników, młyn, karczmarz; 1789: wieś szlachecka, dymów 7, 1880: wieś rycerska i szlachecka z folwarkiem Kamionka, obszaru 432 ha. ... 1885: gmina wiejska Brodnica obejmowała: Brodnicę Dolną, Brodnicę Górną, Dekę, Grzebieńcz, Kalkę, Kamionkę, Lonk, Ostowo, Sarnówko i Szklaną Hutę, obszaru 1628 ha, ludności 651, ... 1910: budynków zamieszkałych 106, gospodarzy 143, ludności 883, w tym Polaków 797, Niemców 86, ...", kolumna 781.	Ręboszewa. **1877:** mapa [131].
		W powyższym wykazie pominięto inne duże miejscowości (miasta) o nazwie *Brodnica*, z powodu wysoce prawdopodobnego braku powiązania z nazwą historyczną miejscowości *Brodnica*, znalezioną w zapisie metrykalnym chrztu z parafii Żukowo.		
22	Bukowa Karczma✠	***Bukowa Karczma*** (1734) A3658, Nazwa miejscowości zaginiona. Znajdowała się na obszarze obecnego Łapina k. Żukowa. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Bukowa Karczma✠ (niem. Buchen oder Bokrug)*, k. Łapina (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... V. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...1. (Obecna nazwa) Buchenkrug*[osiedle obecnie nie istniejące]*, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1676, (Rodzaj gospodarczy początkowy) K (osiedle karczmarskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) K (osiedle karczmarskie),*", str. 161. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 169: "*(Bukowa karczma), powiat kartuski, niem. (Buchkrug), osada przynależna 1839 r. do Łapina*" w rozdziale A "*Nazwy miejscowości położonych w części polskiej Kaszub*". Lecz tenże Lorentz [3] wymienia powtórnie identyczną mazwę miejscowości pod Nr 1748: "*(Bukowa karczma) powiat dawny kartuski, niem. (Buchenkrug), osada przynależna dawniej do Łapina*" w rozdziale B "*Nazwy miejscowości położone w części Kaszub przynależącej do Wolnego miasta Gdańska*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają: "*Buchenkrug gehörte zu Lappin, Kr. Karth.*", [37], str. 29. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "*✠Bukowa Karczma, osada na obszarze dzisiejszego powiatu kartuskiego, gmina Żukowo, gromada Łapino. Niem.: Buchkrug, Buchenkrug. 1839: osada należąca do Łapina. 1885: ludności 19. ...*", kolumna 856.
23	Burchardztwo	***Burchart*** (1671) E2527, ***Burchartostwo*** (1699) E3958, ***Burchat*** (1708) E4526, ***Burchartewo*** (1712) E4696, ***Burchactwo*** (1716) E4938, ***Burcharstwo*** (1727) E5719, Przypisano do miejscowości o nazwie *Burchardztwo (niem. Burchardswo)*, k. Kartuz. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Burchardztwo (niem.*		

		Burchardtswo), k. Kartuz (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...2. (Obecna nazwa)* Burchardztwo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Pierwsza wzmianka)* 1595, *(Rodzaj gospodarczy początkowy)* HS *(huta szkła)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* P *(pustkowie)*,", str. 160. *Pewne wątpliwości budzi data pierwszej wzmianki w dokumentach (1595), skoro ta osada leśna przyjęła nazwę od osadnika Burcharda dopiero w 1671 roku. Także określenie miejscowości w 1700 jako pustkowie jest nie do przyjęcia wobec faktu istnienia szeregu wzmianek w metrykach chrztów z lat 1699-1727.* **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Burcharctwo, w lesie klasztornym, przy drodze z Gradów do Kartuz, założone r. 1671, jako wykazuje metryka żukowska. Na klasztornym czynszu osiadł tu i dom sobie zbudował niejaki Burchard, podług którego Burcharctwem ta osada nazwaną została. Także i leśny mieszkał tu dla straży odległego lasu.*", str. 51. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Burchactwo**, osada, powiat kartuski, gmina, parafia katolicka i ewangelicka Kartuzy, gromada Mezowo. 1921: Burchardztwo; SGKP daje też Borchardztwo. ... Osada leży na polanie w lasach nadleśnictwa Kartuzy, przy leśniczówce Kartuzy. Ludności 35. Budynków mieszkalnych 6. Obszar 36 ha. ... 1921: budynków mieszkalnych 7, ludności 58, w tym mężczyzn 27, kobiet 31, ...*", kolumna 867.
24	Buszkowy	***Rębiska Buszkowskie*** (1714) A2244, ***Buszkowey dołne*** (1717) A2444, ***de Wypich*** (1737) B832, ***Wypich Buszkowskj*** (1737) B832, ***Wypich Buszkoviensis*** (1738) A3921, ***Inferiori Buscoviensis Villa*** (1738) C513, ***Superiori Buśźkowy*** (1738) B862, ***Rębiska Buskoviensis*** (1738) C509, ***Gorne Buszkowy. de Wypich*** (1740) A4106, ***De Wypich Buszcoviensi*** (1740) A4157, ***Wypych*** (1742) A4281, ***de Rębisk Buszkowskich*** (1742) C746, ***Wypich Buszkowski*** (1744) A4469, ***Rembiska Buszkowskie*** (1745) A4597, Przypisano do miejscowości o nazwie *Buszkowy (niem. Ober-Buschkau)*, oraz *(niem. Unter-Buschkau)*, k. Pręgowa; **1905:** mapa [15]. Do powyższego wykazu historycznych nazw miejscowości wpisywano nazwy napotkane w metrykach po 1711 roku w [228], nie figurujące w poniżej przytoczonym zestawieniu nazw wcześniej opublikowanych w [68]. Częstości występowania do roku 1711 różnych form nazwy miejscowości Buszkowy(425 = 100%) (parafia Pręgowo), podano w [68]: Buszkowy Gorne(173), Buszkowy Dolne(79), Buszkowy(40), Buszkowo Gorny(17), Buszkowo dolny(14), Buszkowo(7), Buszkowo Gornÿ(6), Buszkow(5), Buszkowy dolny(4), Gorne Buszkowy(4), Buszkowy Gurne(4), Buszkowo Gorne(4), Superiori Buszkowo(4), Buszkoviensis(4), Buszkowo Superiori(3), Buskowo(3), Buszkowo Dolnÿ (3), de Buszkowi(3), Dwor Buszkowski(2), Buszowo dolny (2), de Buszkow gornych(2), Buszkowy Gorny(2), Buszkowo Gorni(2), Buszkowe(2), Buskow(2), interiori Buszkowo(2), Buszkowi interiori(2), Supiori Buszkowo(1), Buszkovo(1), Superiori Buszkowy(1), Buszkow Gornÿ(1), Buszkow gornych(1), Buszkovo Superiori(1), Buszkau(1), Buskowŷ Gorne(1), Buskowy Gorne(1), Buskowy Dolne(1), Buskowy(1), Buskowo ex Aula(1), z Buszkow(1), Busz(1), Nowa Wieś Buszkowska(1), Buszkowŷ gorne(1), de Buszkowo gornych(1), Buszkowŷ dolne(1), Ex Buszkau Dolnego(1), zBuszkow Gornych (1), Superiori Boszkowo(1), Gorny Buszkowo(1), Buszkowe dolnÿ(1), Super. Buszkowo(1), Buszkowo dolni (1), de Buszkov gornych(1), Buszkowo(1), Buszkowo Gurny(1), Buszkowe gornÿ(1), Gorne Buskowy(1); str. 24-25. Nazwa miejscowości zaginiona, *(niem. Wippich)* k. Buszkowych, **1905:** mapa [15]. Znajdowała się w odległości około 1 km na południe od Górnych Buszkowych. Ksiądz Alfons Mańkowski [41] podaje: "*Wypych jest nazwą kilku miejscowości w Prusach Zachodnich. Wypych molendinum ad Lubaviam (1789), Wypych wybudowanie w Buszkowach koło Prągowa. Wypychowo wybudowanie klonowskie w powiecie tucholskim. Wszystkie wywodzą się od nazwiska rodzinnego Wypych tak dziś, jak dawniej często zachodzącego w Prusiech Zachodnich, np. Wypych ogrodnik (N. Brzozie 1732).*", str. 270. W nazwie miejscowościwystępuje techniczne określenie (*Rębiska*) obiektu ziemskiego. Jeśli nie ma identyfikacyjnego określenia nazwy miejscowości, rzeczywiste przypisanie może tylko wynikać z kontekstu zapisów lub położenia zapisu metrykalnego w czasie. Historyczna nazwa miejscowości *Rębiska* wydaje się być ogólna, związana jest z charakterem wykonywanej pracy na tym terenie - *wyręby lasów.* Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach podanych w tablicy, a znalezionych w metrykach. LP | Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy | Przypisanie 1 | ***Rębiska Buszkowskie, de Rębisk Buszkowskich, Rembiska Buszkowskie,*** | Buszkowy

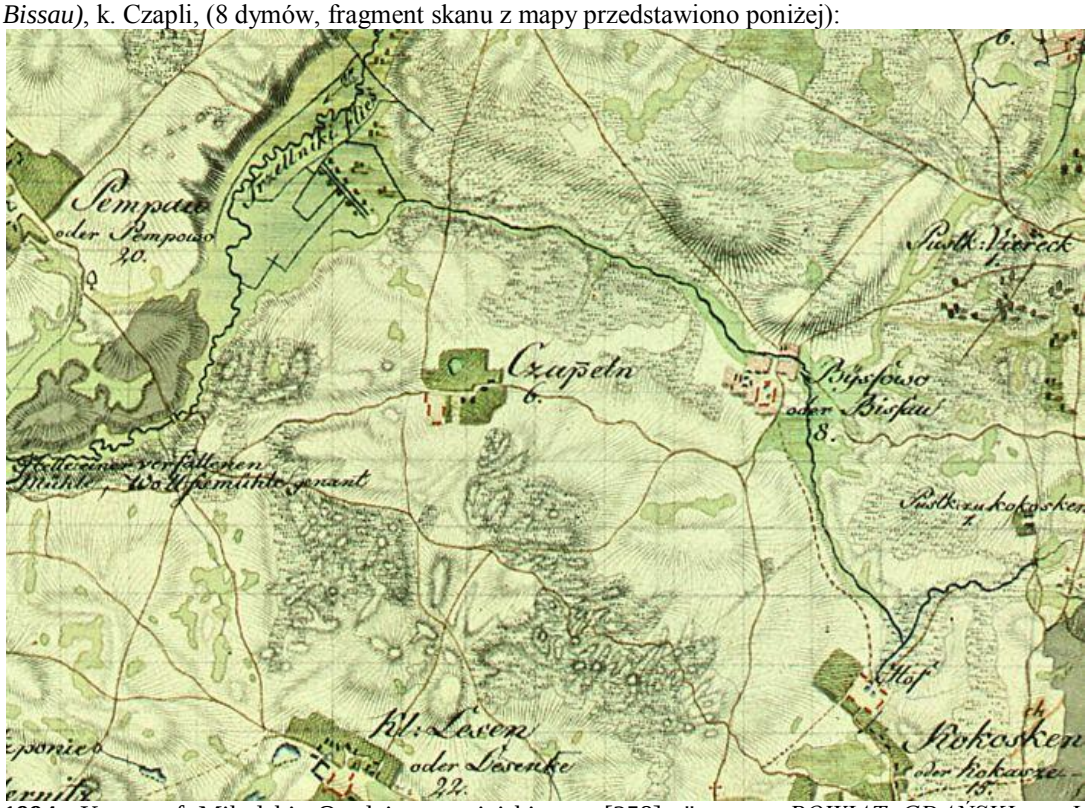
		2	***Rębiska, Z Rębisk Czapielskich,***	Czapielsk
		3	***de Rębisk Gedanensis,***	Gdańsk
		4	**1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1267: "*Rębiska, powiat kartuski, niem. Rembisko, osada przynależna do Warzna*".	Nie szukano
		5	**1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1268: "*(*Rębisko), powiat wejherowski, niem. (Riembisko), osada przynależna 1848 r. do Szymałdu*".	Nie szukano
		6	**1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje: "*Pustkie = Pustki, Putijańska, Puzdrowo, Rębiska; Rembienitza = Rębienica, Powiat Kartuski (Kreis Karthaus)*", kolumna 15.	Nie szukano
		7	**1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje: "*Rambiscz = Rębiszcze, Powiat Lęborski (Kreis Lauenburg)*", kolumna 227.	Nie szukano
		8	**1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Rębiska, Rembiska (Rąbiska) 128*", str. 562; dalej: "*Parochiani (Prangoviensis) ... Buszkowo dolny, Buszkowo gorny, Rąbiska, Wybichowo. (Bona) Nblis Borkman. …*", str. 128.	Nie szukano

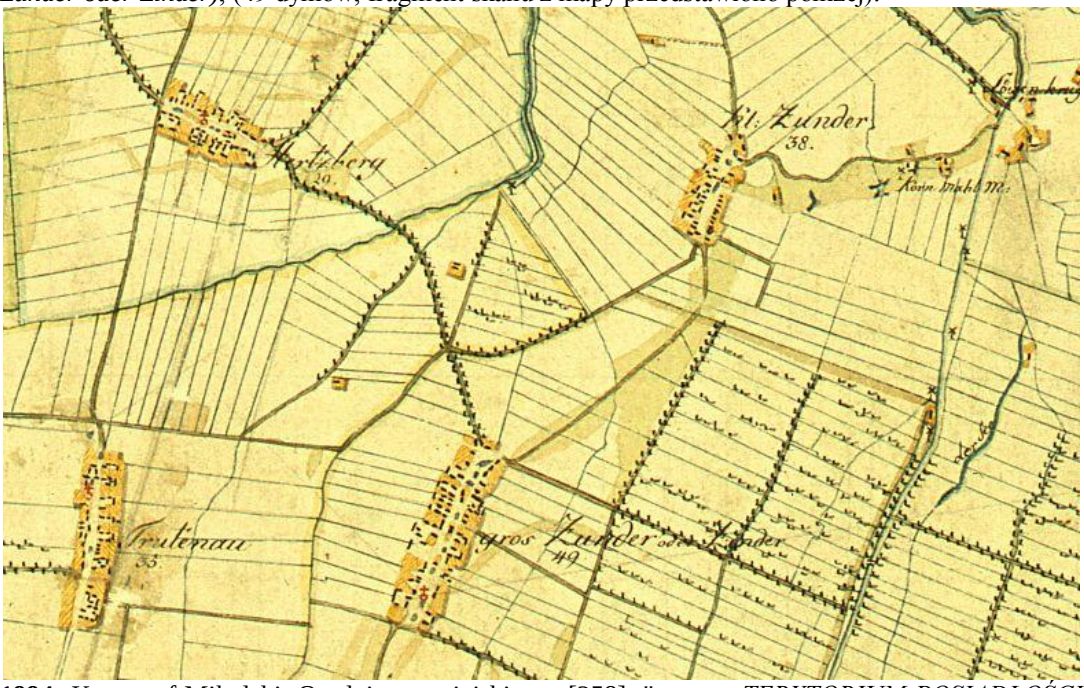
1796-1802: Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Buszkowy Górne (niem. Ober Buschkau)*, (35 dymów), oraz *Buszkowy Dolne (niem. Unter Buschkau)*, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 8. (Obecna nazwa)* Buszkowy Dolne, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 157. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 9. (Obecna nazwa) Buszkowy Górne, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Buszkowy (Buschkau)*, własność szlachecka, pochodzenie nieokreślone, str. 89. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat gdański, str. 139. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Buszkowy*** *(Buschkau), gmina wiejska, WMG, powiat wyżyny gdański. Nazwa dzierżawcza od imienia Buszek. Do gminy wiejskiej należą: Buszkowy Dolne folwark z przysiółkiem, Buszkowy Górne wieś z przysiółkiem i Johannisthal folwark. Ludności 709, w tym mężczyzn 344, kobiet 365. Budynków ogółem 185, w tym mieszkalnych 92 (murowanych 61, krytych słomą 42). ...* ***Buszkowy Dolne*** *(Nieder Buschkau), folwark, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina wiejska Buszkowy, parafia katolicka Pręgnowo, ewangelicka Mierzeszyn. 1885: Buschkau; (SGKP daje też Buszkowo Dolne, bez daty). ... Folwark leży na morenowej wysoczyźnie, na północ od doliny rzeki Kłodawy; na zachód od wsi wysoczyzna wznosi się stromym stopniem w wyższy poziom; krawędź tę podkreśla wąski pas lasu. Do folwarku należą miejscowości: Hinter Wippich, Lenzberg i Buszkowo cegielnia. Ludności 236, w tym mężczyzn 115, kobiet 121, katolików 81, ewangelików 155. ... 1311: Buszkowy miały prawo niemieckie; 1584: majątek szlachecki; 1682: 5 ogrodników, karczmarz; 1789: wieś szlachecka i folwark, dymów 13; 1885: obwód dworski, ludności 166, ... w tym katolików 49, ewangelików 117; ...,* ***Buszkowy Górne*** *(Ober Buschkau), wieś, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina wiejska Buszkowy, parafia katolicka Pręgnowo, ewangelicka Mierzeszyn. SGKP daje też Buszkowo Górne, bez daty. ... Wieś zabudowana w kształcie ulicówki leży na wysoczyźnie morenowej ponad doliną Kłodawy, osłonięta od północy lasami nadleśnictwa Stęgwałd. Do wsi należą miejscowości: Hauung, Kossenberg, Lenzberg, Pappenwinkel i Wippich. Ludności 431, w tym mężczyzn 203, kobiet 228, katolików 128, ewangelików 302. Budynków ogółem 130, w tym mieszkalnych 68 (murowanych 37, krytych słomą 40). Obszaru 450 ha. Zajazd, parę sklepów, kilku rzemieślników. 1682: 57 morgów, 2 karczmarzy; 1789: wieś szlachecka, dymów 30; 1885: gmina wiejska, obszaru 449 ha, ludności 572. ...*", kolumna 873.

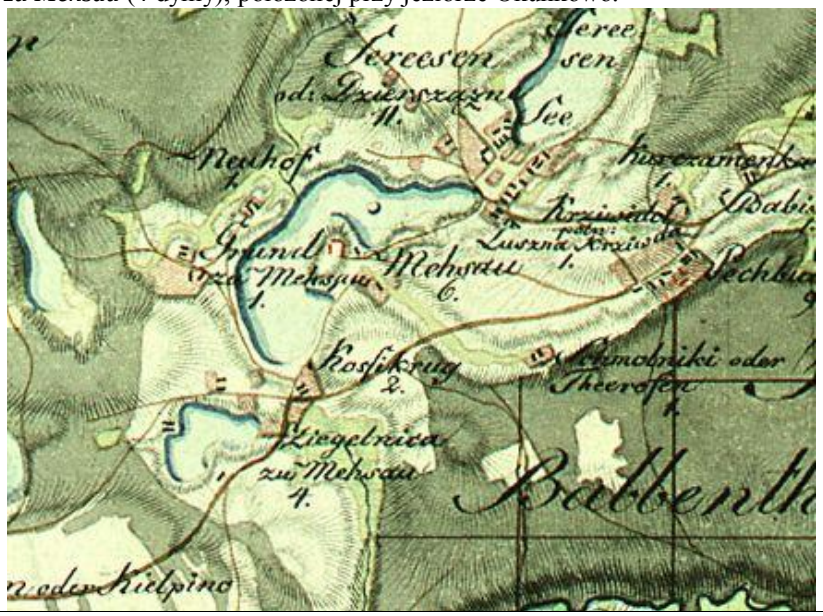
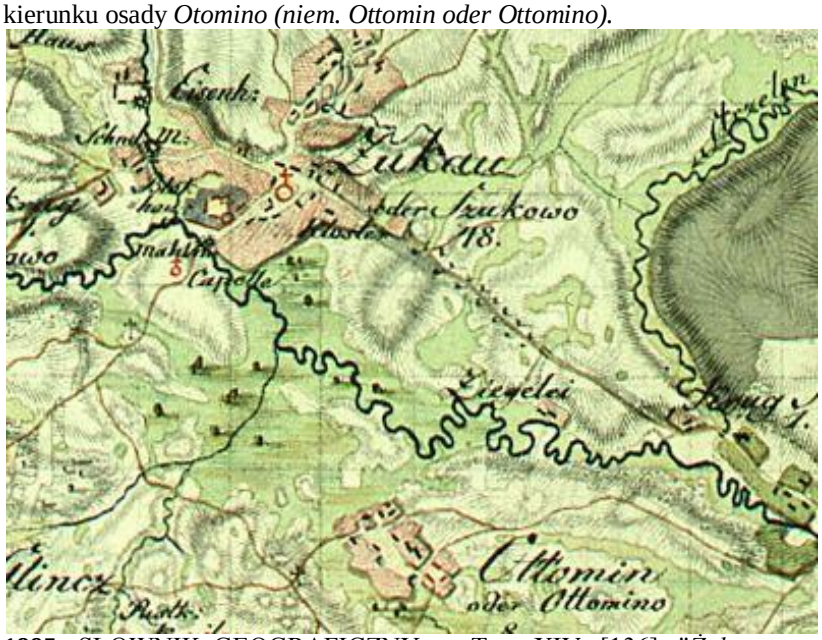
25	Bysewo	***Bysowo*** (1670) E2465, ***Bissowo*** (1721) E5256, ***Arendarius Byssoviensis*** (1724) E5493, ***Harendarÿ***

		Byssowski (1724) E5494, ***Byssowo*** (1724) E5507, Przypisano do miejscowości o nazwie *Bysewo (niem. Bissau)*, k. Leźna. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Bysewo (niem. Bÿssowo oder Bissau)*, k. Czapli, (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 3. (Obecna nazwa)* Bysewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 156. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra królewskie *Bysewo*, dzierżawione przez T. Sokołowskiego, 16,5 łana, str. 89. Parafia Matarnia, dekanat pucki, powiat gdański, str. 139. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Bysewo***. *Pierwsze wzmianki pochodzą z XIV wieku (Beschow, 1315, Bysschow, 1321, Bessow, 1342) - niekiedy z dodanym określeniem Małe. Majątek graniczył z posiadłościami Oliwy. W 1404 r. był własnością Jeszkego z Bysewa, który sprzedał połowę komturowi gdańskiemu za 143 grzywny. Grunty obejmowały 16,5 łana (277 ha). Był także młyn (wiatrak), przypisany do 'drugiego Bysewa'. W 1570 r. wieś, należącą do króla, dzierżawił Tomasz Sokołowski - ten sam, co w Jasieniu. Kościół parafialny był w Matarni. W tym czasie zaczyna się pojawiać w rejestrach bliźniacza wieś Bastanowo (1582), po niemiecku zwana Bastenhagen. W 1664 r. Bysewo należało do Mikołaja Bąkowskiego, a Bastanowo do Grzegorza Borkmana. ... W 1819 r. szlachecki majątek Bysewo wraz z 'Vieregge' (!) liczyło 7 'dymów' i 57 osób. ... Dziś tereny dawnego Bysewa, włączonego do miasta w 1973 r. - zajmuje lotnisko. ...*", str. 115. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Byssowa i Bastenhagen, ... Wieś Byssowo. Zasiadła na 16 włok, na ktorych bywało gburów 4, każdy trzymał po 4 włoki. Teraz niemasz tylko jeden, odkupując szarwark, płaci co rok na ś. Marcin. fl. 90. Karczmarz Szymon Firoga na gościńcu Gdańskim ma kilka morgów roli przez pana Berkmana (sic!) nadanych. Piwo pańskie szynkować powinien. Płaci od karczmy fl. 21. ...*", str. 361-362. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Dzierżawy. ... Byssowo, Bastanowo. Od 50½ morgów osiadłych, karczmarza pańskiego, (Juramentum vide Kokoszkowy). 2 zł. 19 gr.*", str. 68. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Bysewo***, *folwark, powiat kartuski, gmina Banino, gromada Bysewo, parafia katolicka Matarnia. Gwarowo też Biesewo; XVI wiek: Boszowie, 1789: Bussau; 1879: Bysowa i Biesowo, niem. Bysowo i (też później) Bissau; (Baer daje też dawniejsze Byszowo, bez daty). ... Folwark leży w dolinie pośrodku rozproszonej wsi, ... XVI wiek: własność szlachecka, 16½ włók osiadłych, 1 ogrodnik; 1682: Bysewo z Firogiem 50½ morgów, karczmarz; 1789: królewski majątek w zastawie, dymów 6; 1880: wieś, ...* ", kolumna 878; dalej: "***Bysewo***, *wybudowanie, powiat kartuski, gmina Banino,gromada Bysewo, ... Wybudowanie rozproszone leży na wysoczyźnie morenowej lekko falistej, po obu brzegach szerokiej doliny małego dopływu Strzelenki; jedna samotna zagroda. Bysewo Stare leży już na stokach czołowomorenowego pasma wzgórz (172 m npm), osłaniającego dolinę od południa. ...*", kolumna 878; dalej: "***Bysewo***, *gromada, powiat kartuski, gmina Banino. Do gromady należą: Bysewo folwark, Bysewo wybudowanie, Bysewo Stare osada, Czaple folwark, Czaple pustkowie i Firóg wieś. ...*", kolumna 878.
26	Bystrze	***Biesterfeldt*** (1661) J19, Przypisano do miejscowości o nazwie *Bystrze (niem. Biesterfelde)* k. Gnojewa, **1913:** mapa [53].

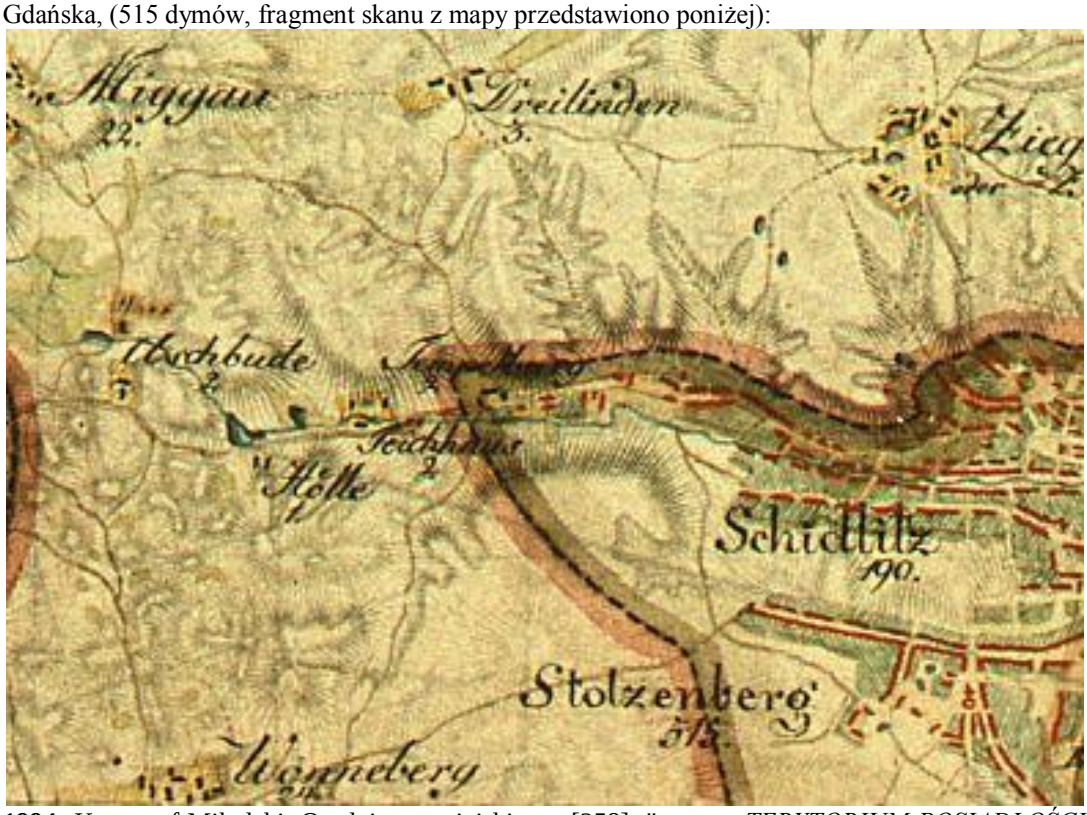
		1796-1802: Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Bystrze (niem. Biesterfelde)*, (24 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Województwo Malborskie. Dobra królewskie. ... Kąt Montowski. ... Bisterfeld. Od morgów 398. 39 zł. 24 gr.*", str. 34. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Biesterfeld, Kr. Mbg., früher auch Beisterfeld, Bystrze*", str. 24. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Bysterfelde = Bystrze*, w powiecie malborskim [11], kolumna 27. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Bystrze*** *(Biesterfelde), wieś ze strażnicą, Wolne Miasto Gdańsk, powiat wiejski-żuławski, gmina wiejska Bystrze, parafia katolicka Wielkie Mątwy, ewangelicka Kończewice. 1582: Beisterfeldt; 1879: niem. Bysterfelde. ... Wieś zabudowana w kształcie rzędówki leży przy szosie z Tczewa do Wielkich Mątw, na żuławach, o 2 km na wschód od Wisły. ... 1582: 36 włók osiadłych, 10 ogrodników; 1682: dobra królewskie - 398 morgów, i dobra szlacheckie - 595½ morgów, w tym 124 morgów pustych, karczma; 1789: królewska wieś z katolickim kościołem filialnym, dymów 21; 1885: gmina wiejska, ludności 229, w tym katolików 160, ewangelików 69; ...*", kolumna 882.
27	Bytów	***ex Civitate Bythoviensi*** (1749) B1101, Przypisano do miasta o nazwie *Bytów (niem. Bütow)*. **1941:** mapa [75].
28	Cedry Wielkie	***Grosen Zinger*** (1647) J1, Przypisano do miejscowości o nazwie *Cedry Wielkie (niem. Gr. Zünder)* k. Kiezmarku, **1903:** mapa [54]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Cedry Wielkie (niem. gros Zunder oder Zinder)*, (49 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 7. (Obecna nazwa)* Cedry Wielkie, *(Nazwy występujące w źródłach)* Grosse Zünder, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 190. **1955:** Marian Biskup i

		Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Żuławy Steblewskie) istniały dobra miejskie *Cedry Wielkie (Gr. Zünder)*, str. 128. Parafia Cedry Wielkie, dekanat steblewski, terytorium miasta Gdańska, str. 139. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Gr. Zünder = Wielkie Cedry*, [11], kolumna 8. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje "*Dekanat Tczewski. .. Kościół w W. Cędrach (Gr. Zünder).*", str. 205. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Cedry Wielkie*** *(Gross Zuender), wieś z przysiółkiem Wielkie Cedrowskie Pole i gmina wiejska, Wolne Miasto Gdańsk, powiat niziny-gdański, parafia katolicka Giemlice, ewangelicka Wielkie Cedry. SGKP daje też Wielkie Cędry, bez daty. ... Wieś w kształcie rzędówki leży na równinie Gdańskich Żuław, pociętej równoległą siecią rowów melioracyjnych, przy szosie z Pruszcza do Szymbarka. Ludności 857, ... Kościół ewangelicki. 1350: pierwszy przywilej, nadany przez wielkiego mistrza krzyżackiego; 1353: Winryk von Kniprode nadał uposażenie kościołowi i plebanowi; włók 60, ... 4 włóki proboszczowskie; 1530: kościół przeszedł w posiadanie protestantów; 1593: wieś i parafia ewangelicka; 1880: obszar 5598 morgów, ...*", kolumna 896.
29	Cegielnia✠	***Cegielnia*** (1702) E4126, (przykładowe) W nazwie miejscowości występuje techniczne określenie obiektu przemysłowego. Jeśli nie ma identyfikacyjnego określenia nazwy miejscowości, rzeczywiste przypisanie może tylko wynikać z kontekstu zapisów lub położenia zapisu metrykalnego w czasie. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach określonych jako ***Cegielnia***, a znalezionych w metrykach. Jeśli w przypadku wystąpienia innych określeń technicznych (młyn, szeperia (owczarnia), karczma, Koperhamer (kuźnia miedzi, mosiądzu), itp.) są określenia identyfikacyjne w postaci nazwy miejscowości, to przypisywano lokalizację do tych nazw miejscowości. Ponieważ w tym rozpatrywanym przypadku pojawiła się pojedyńcza nazwa techniczna (*Cegielnia*), zebrano w tablicy wszystkie spotkane przypadki nazw miejscowości z wyrazem nazwy historycznej ***Cegielnia***, wnioskując o rzeczywistym przypisaniu do miejscowości, jeśli zamieszkują je te same rodziny. Jeśli takich informacji w źródłach metrykalnych nie znaleziono, wówczas wpisywano w podstawowej bazie danych ogólną nazwę zaginioną miejscowości *Cegielnia✠*.

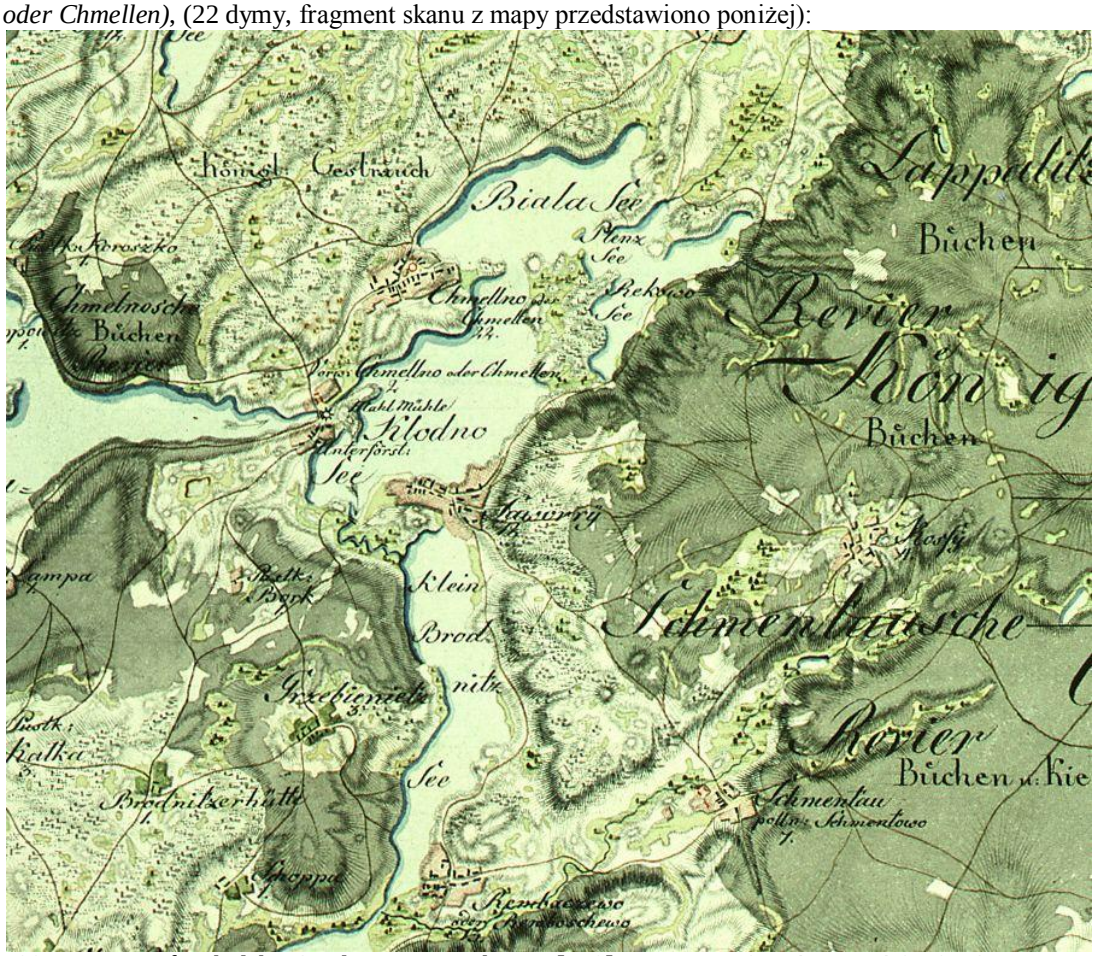
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***Cegielnia Zaskoczynska*** (1744) A4484, ***Cegielnia Zaskoczynensis*** (1746) A4663, ***de Cegielni Zaskocinskiey*** (1748) C1099, ***Cegielnia Zaskoczynska*** (1766)**,** **1796-1802:** Na mapie Schroettera [271] znaleziono położenie cegielni zaskoczyńskiej, *(niem. Ziegl:)* 	Zaskoczyn
2	***Cegielnia Mało Bielkowska*** (1763)**,** ***Cegielnia mało Bielkowska*** (1771)**,** ***Cegielnia Malo Bielkowska*** (1784)**,** ***Cegielnia Małobielkowska*** (1787)**,** **1796-1802:** Na mapie Schroettera [271] znaleziono położenie cegielni małobielkowskiej, *(niem. Ziegelscheune)*, k. Górnego Pręgowa. 	Bielkówko

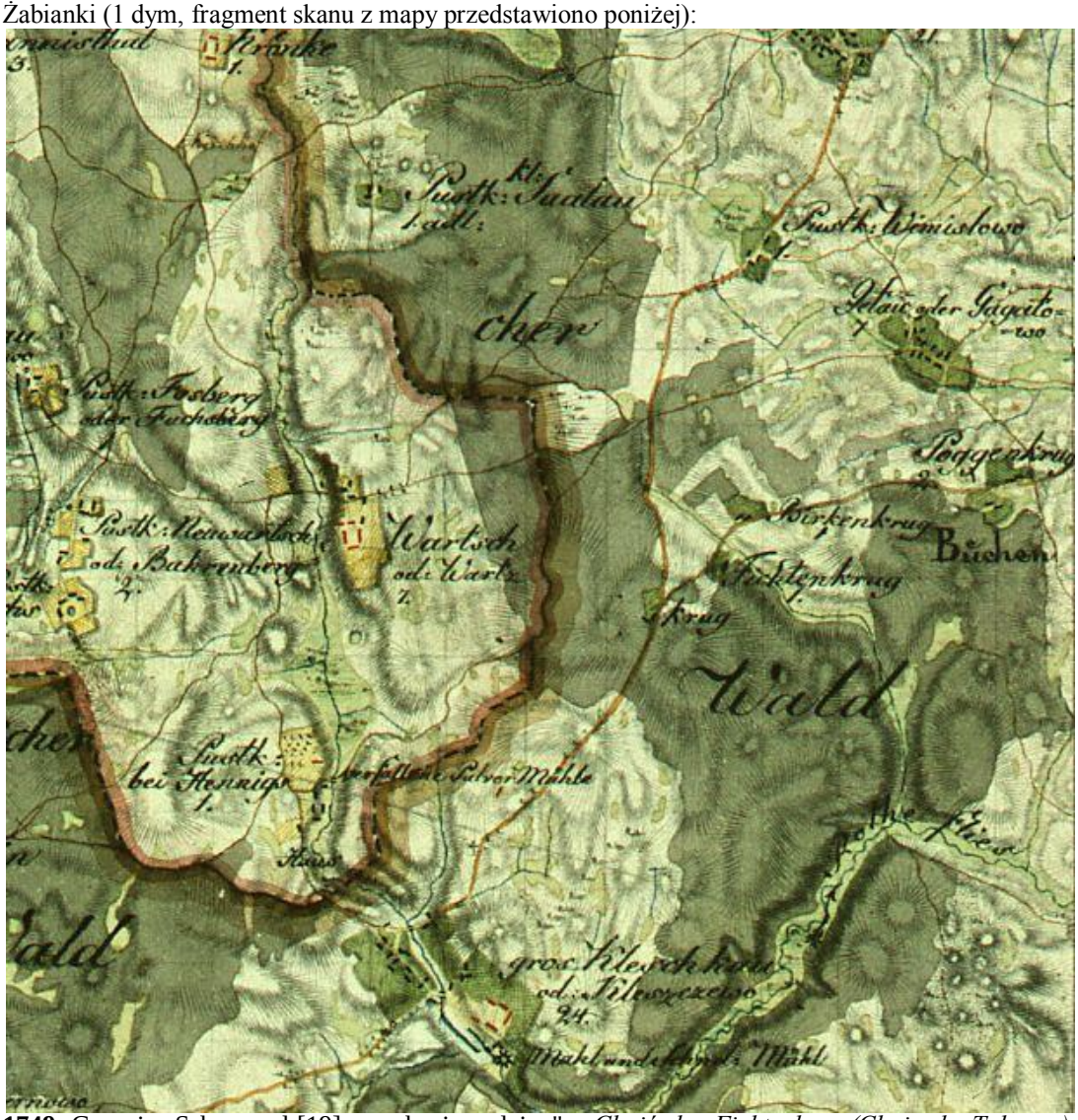
		3	***Ex Cegielnia Kleszczeviensi*** (1739) A4051,	Kleszczewo
		4	***Cegielnia Mezowska*** (1728) E5748, ***Ciegielnia*** (1732) E6111, ***Mezowo. Za Jezierem ~~Sive Cegielnia~~*** (1745) E7032, ***Cegielnia Kozia*** (1771, 1780), ***Cegielnia za Kozą Karczmą*** (1798)**,** **1796-1802:** Na mapie Schroettera [262] widnieje nazwa osady *Ziegelnica zu Mehsau* (4 dymy), położonej przy jeziorze Okunkowo. 	Mezowo
		5	***Ciegielnia Żuk.*** (1728) E5774, ***Cegielnia Zukowska*** (1731) E6047, ***Cegielnia Żukowska*** (1737) E6443, (1747) E7225, (1798)**,** **1796-1802:** Na mapie Schroettera [262] znaleziono położenie cegielni żukowskiej *(niem. Ziegelei)*, nad rzeką Radunią od strony Żukowa, w kierunku osady *Otomino (niem. Ottomin oder Ottomino).* **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "*Żukowo, ... wieś kościelna nad rzeką Radunią. ... Dobra klasztorne obejmowały wsi: Babidół, osada z karczmą i domem leśniczego, ... Blockhaus, ... Cegielnia Stara i Nowa, ... i Żukowo.* *(razem 70 nazw miejscowości).* ...", str. 850.	Żukowo
		6	***Cegielnia*** (1702) E4126, **Ciegielnia** (1707) E4448, ***Ciegielna*** (1708) E4489, ***Cegelnia Dzierząska*** (1723) E5423, ***Ciegielnia Stara*** (1730) E5885, ***Cegielnia Stara*** (1745) E7040, **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Cegielnia stara, na gruncie dawniejszej wioski Wadzyno; należała jako pustkowie do Dzierzążna, mieszkaniec tutejszy, ceglarz, Odrabiał 7 dni szarwarku. ....*", str. 51.	Dzierżążno
		7	Jak wyżej; **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... ... Cegielna nowa istniała w przeszłym wieku pod Lniskami.*", str. 51.	Lniska
30	Chełm		***Stolcemberg*** (1669) E2979, ***ex Stolcenberga*** (1681) E3067, ***Sztolcemberg*** (1688) E3449, ***translata Stolcenbergam*** (1738) C532, ***Sztolcenberg*** (1742) B958, ***Sztolcemberk*** (1743) E6841,	

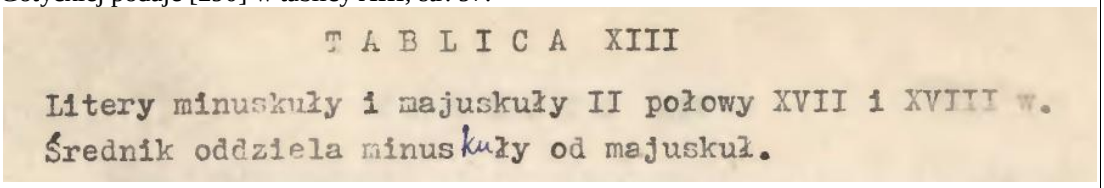
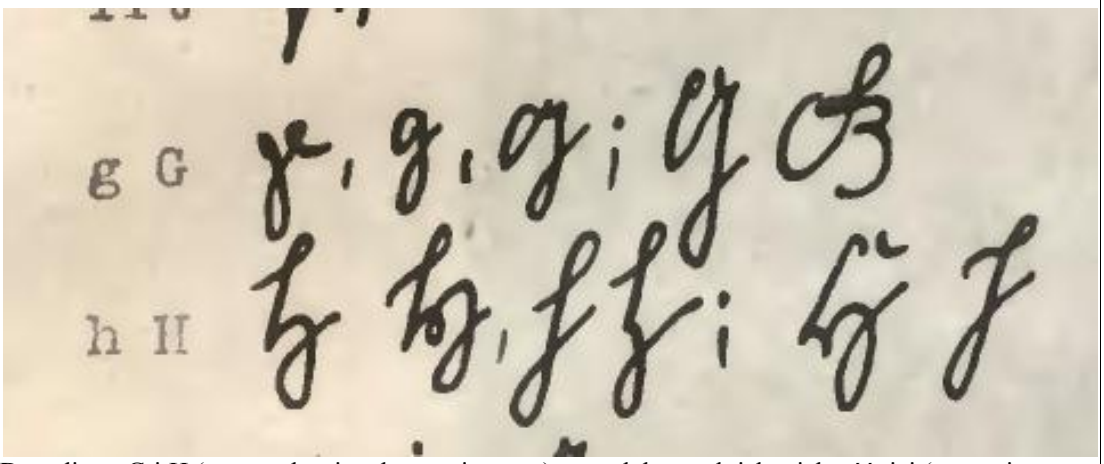
Stolcembergam (1750) F3, Obecnie *Chełm* (*niem. Stolzenberg),* jest dzielnicą Gdańska. **1938:** mapa [12]. **2000:** mapa [267].
1796-1802: Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Chełm (niem. Stolzenberg),* k. Gdańska, (515 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

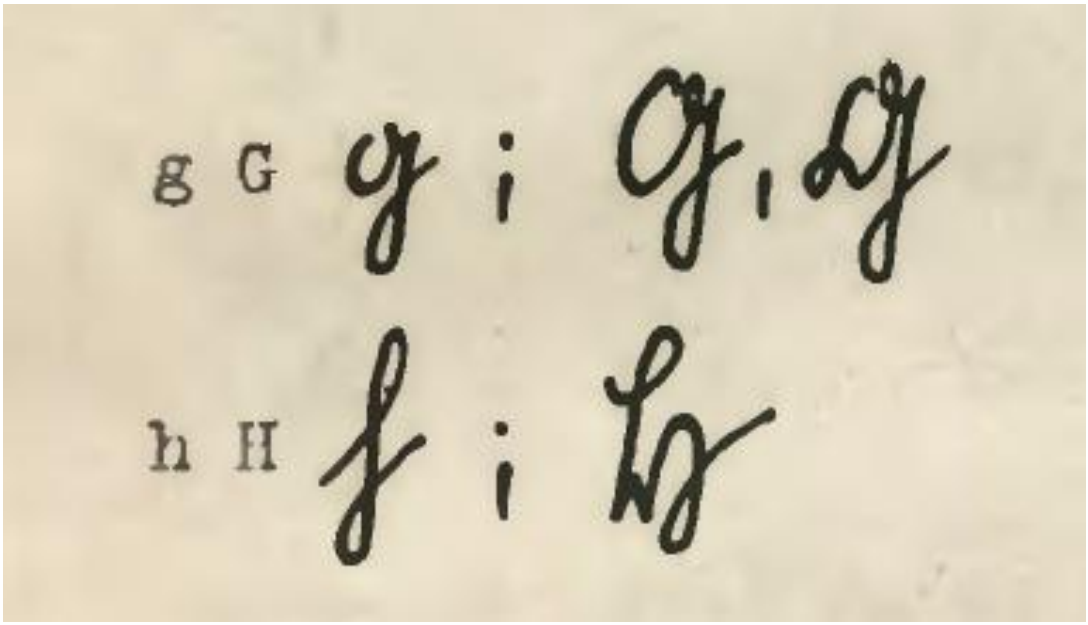

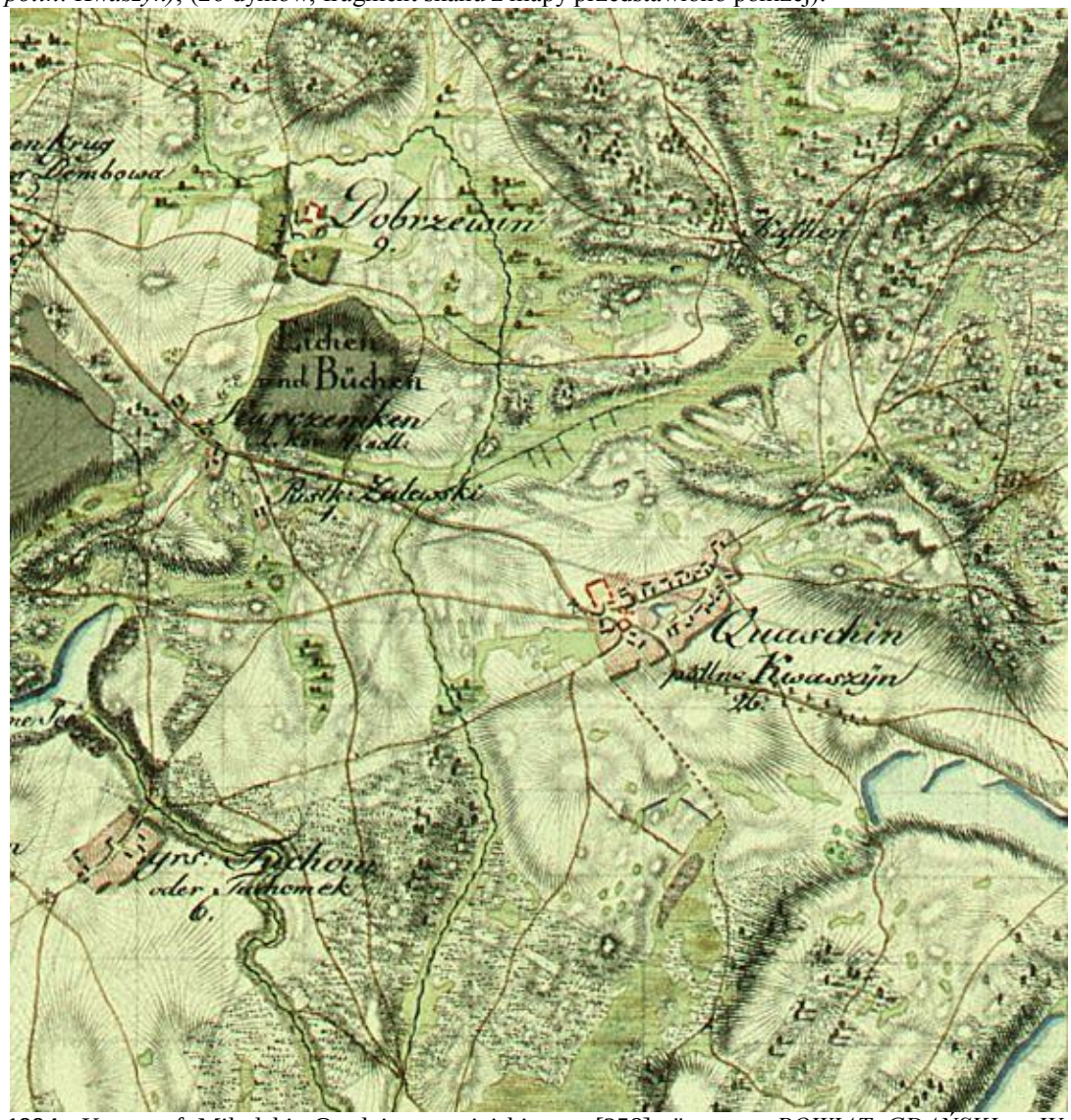
1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... II. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 2. (Obecna nazwa) Chełm, (Nazwy występujące w źródłach) Stolcenberg, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) PM (wieś podmiejska),*", str. 189. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Chełm (Stolzenberg),* należące do biskupstwa włocławskiego, 13 łanów (4 łany folwark), str. 91. Parafia Gdańsk, dekanat gdański, powiat gdański, str. 139. **1582:** Inwentarz dóbr stołowych … [201]: "*Clavis Szobkoviensis in Pomerania. ... Wieś Stolczemberk W tej wsi włók wszystkich: folwarkowych 4, sołtyska wolna 1, kmiecych 8; te 4 włóki folwarkowe arendowali kmiecie w tejże wsi i dawają każdego roku fl. 80, które darowano panu Jerzemu Iherokowy, - ... Nomina colonorum Lorincz Hiwner, Paul Dominik, Jakub Hantel, ...*", str. 294. **1598:** Inwentarz dóbr stołowych … [203]: "*Wykaz ... Stolzenberg (Stolczemberg), wieś, obacz przedm. Gdańska 185-6*", str. 249; dalej: "*Clavis Sobcoviensis ... Stolczemberg. Jacobus Antel colit mansos possessionatos 2; Paulus Dominik colit mansos possesionatos 3; Lorens scultetus 2 mansos colit, tertium scultetialem a censu et laboribus liberum. Praediales mansi 4; ex his colit Jacobus Antel unum cum medio, Paulus Dominik unum, Cristinus tabernator unum mansum, scultetus medium. - ... Hortulani 3; ...*", str. 185-186. **1916:** Bolesław Ulanowski [270], Inwentarz ..., ***1534:*** "*CLAVIS SOBCOVIENSIS IN POMERANIA. ... Stolczembergk villa, habet 8 mansos censuales et 4 prediales; de quolibet manso censuali solvitur per gr. 15 pro festo s. Martini et per 2 pullos ac quadruplicis grani per 3 mensuras. ... Nomina colonorum: Augustinus in 3 mansis censualibus; Bartholomeus Bernardus in 3 censualibus et 1 prediali; Georgius Hasse in 2 censualibus et 1 prediali; Petrus Heysse in 2 predialibus et in taberna. Summa census iuncta taberna et ortis: flor. 17 gr. 20; ...*", str. 55. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Stoltzenberg (Stoltzenberg, Stolcemberg) ...*", str. 566, dalej: "*... Facies hodierna templorum Gedanensium ... 6. Ecclesia patrum Reformatorum in Stoltzenberg fundata 1666 ...*", str. 119; dalej: "*... in monte Stolcemberg ...*", str. 154; dalej: "*... Monasterium Stolcenbergense Patrum Reformatorum. De prima fundatione: ...Anno 1664 die 31 Ianuarii deputati sunt ... Stolcenbergam prope Gedanum, ...*", str. 394; dalej: "*... Ioannes Ignatius Bąkowski, palatinus Pomeraniae, w roku 1666. w Gdansku pod tytułem ś. Antoniego Padewskiego Ojcom Reformatom z gruntu kościół y klasztór wystawił. ...*", str. 396. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Chełm*** *był zachodnią częścią Górki wymienionej w 1277 r., należącej do biskupów kujawskich. W 1356 r. określono ją jako Nową (Nova Gorca) - w odróżnieniu od Starej - Biskupiej. W 1437 r. spotykamy po raz pierwszy nazwę Stolzenberg (Nova Gorca alias Stolczenberg, dosłownie Wyniosła Góra), spolszczoną w 1948 r. na Chełm. ... W 1666 r. osiedlili się na Chełmie franciszkanie - reformaci i wznieśli klasztor i kościół, który przetrwał do czasów napoleońskich. ...*", str. 48. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. ... Klucz subkowski. ... Sztolcemberk. Pan Lerchenfeld od 48 morgów osiadłych, 4 doroczników 2 zł. 28 gr., Pani Borontowa od 72 morgów*

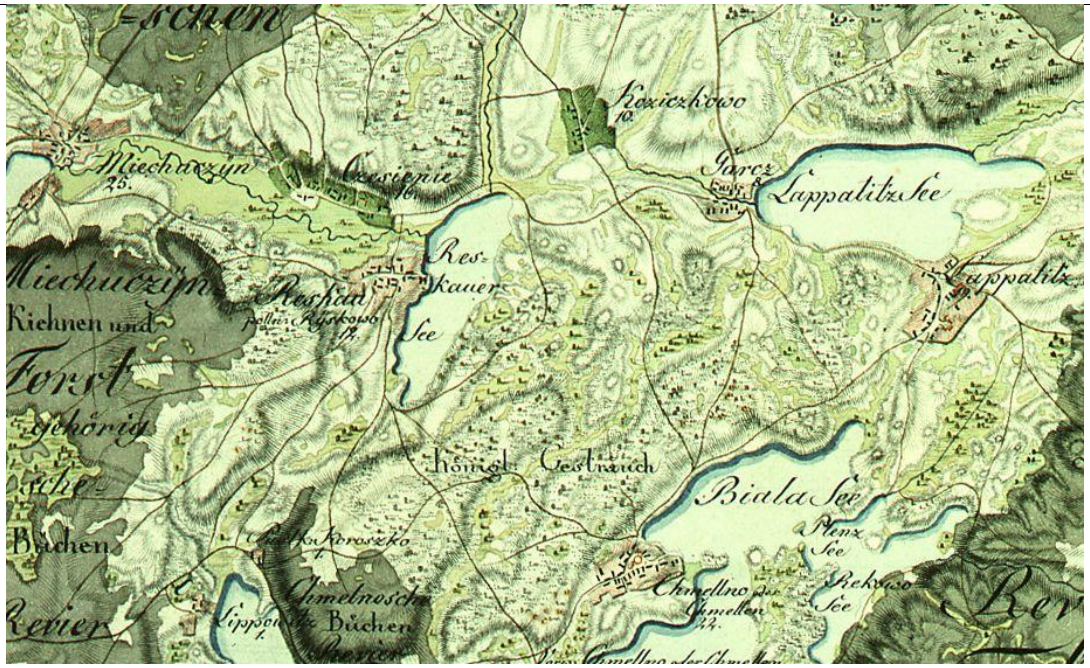
		osiadłych, 8 doroczników. 4 zł. 20 gr., Szottland sine Juramento. 25 zł.", str. 76. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Stolzenberg***, *góra i miasto, dziś już nieistniejące, tuż pod Gdańskiem, w zachodniej stronie. Góra Stolzenberg (210 stóp npm wysoka) i wieś tej nazwy, stanowiąca przedmieście gdańskie, wskazują dziś jego położenie. ... Góra Stolzenberg należała w części do włocławskich biskupów, w części do kapituły. Osada istniała już 1456 roku. Tego bowiem roku dnia 1 czerwca przez zaciężnych żołnierzy z Starogardu i Nowego, przychylnych Krzyżakom, złupiona została, ... Roku 1461 i 1462 ponownie przez Krzyżaków była zaczepiona, ... Roku 1520, gdy w Prusiech znów się srożyła wojna, został Stolzenberg wraz z okolicznemi przedmieściami przez Gdańszczan spalony. Ten sam los spotkał go 1577 roku, wówczas przypatrywał się pożarowi osady Stefan Batory z góry biskupiej. Roku 1657 palili Stolzenberg Szwedzi, a 1734 roku, kiedy na rozkaz gdańskiej rady miejskiej niektóre domy w Petershagen zostały spalone, rozszerzył się ogień dalej i zniszczył prawie cały Szotland i Stolzenberg. Roku 1772 dobra duchowne tuż pod Gdańskiem, mianowicie Szotland, Stolzenberg, Św. Wojciech i Szydlice, przeszły na własność rządu pruskiego. ... W 1687 roku pobierał proboszcz przy kaplicy królewskiej w Gdańsku ex monte Stolcenbergensi od 4½ włók 2½ korcy żyta i tyleż owsa, ... Za staraniem gwardyana Antoniego Brueckenthal stanął 1734 roku nowy kościół murowany. Lecz i ten został 1807 roku wraz z całym Stolzenbergiem zburzony. Ostatni zakonnicy wynieśli się z gruzów 1813 roku. ... ksiądz Brueckenthal, służył dawniej w wojsku ruskim, gdzie doszedł stopnia generała. Piotr II, bawiąc 1729 roku w Gdańsku, odwiedził go i hojną obdarzył jałmużną. Gdy 1734 roku Ruscy Gdańsk oblegali, wówczas Brueckenthal, przeor konwentu, klasztorowi wielkie wyświadczył usługi. ...*", str. 362-363.
31	Chełmno	***ex Culmensi Paltu*** (1744) B995, ***Assessortrix Terrestris Culmensis*** (1749) A4895, Przypisano do miasta o nazwie *Chełmno*, (k. Świecia n. Wisłą). Wyrażenie *ex Paltu* można przypisać do określenia *z województwa* (*palatinatus - województwo*) [134], str. 77, lub dzielnica. Przyjęto podawać tylko nazwę miasta, podobnie jak dla *Civitate*.
32	Chmielno	***Chmielna*** (1679) E2936, ***Sylvanus Chmielnensis*** (1743) E6861 Przypisano do miejscowości o nazwie *Chmielno (niem. Chmelno)*, k. Łapalic. **1906:** mapa [138]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Chmielno (niem. Chmellno oder Chmellen)*, (22 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 1. (Obecna nazwa)* Chmielno, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 164. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra kościelne *Chmielno*, należące do klasztoru w Żukowie, 25 źrebów., str. 97. Parafia Chmielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 139. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Klucz Żukowski. ... Chmielno. Od 10 morgów osiadłych, 4 ogrodników, karczmarza pańskiego, 2 kół młyna wielkiego. 3 zł. 5 gr.*", str. 79. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]:

		"***Chmielno**, wieś, powiat kartuski, gromada i parafia katolicka Chmielno, parafia ewangelicka Kartuzy. 1220: Cimeln; 1235: Chmelna; 1280: Cmelna, 1284: Gmelno; XVI wiek: Chmielna; 1789: Chmielno, niem. Chmelen; od 1879: niem. Chmelno. ... Wieś leży nad Jeziorem Białym nieregularnie zabudowana nad jego południowo-zachodnim brzegiem; ... Na zachód od głównego ośrodka wsi, zwanego Chmielnem Dolnym rozproszone są na wzgórzach samotne zagrody zwane Chmielno Górne; jedna z zagród zwie się Osową Górą. Większe i starsze obszary polne noszą nazwy: Grodzisko, Długa Łąka, Kruszewiec i Włochew. ... Chmielno należy do najstarszych osad na Pomorzu; już w czasach przedhistorycznych znajdował się tu warowny gród; 1220: Chmielno wymienione wśród wsi dawnych nadanych klasztorowi oliwskiemu; 1235: Chmielno występuje jako siedziba kasztelanii (zniesionej przez Zakon Krzyżacki); 1280: Mestwin II podarował Chmielno norbertankom z Żukowa; 1316: Chmielno zwolnione od ciężarów prawa polskiego, później przyłączone do pobliskiego Mirachowa; XVI wiek: wieś z kościołem, 25 źrzebi, karczma, rzem., 1 włóka młyńska i młyn; 1579: wieś parafialna, klasztorna, ... 1885: gmina wiejska obejmowała Bukowinki, Chmielno, Chmielonko, Dolną Lampę, Górną Lampę, Lochow, Osową Górę. ... Parafia sięga czasów założenia chrześcijaństwa; ufundowali ją książęta pomorscy. Kościół katolicki parafialny, pod wezwaniem św. Piotra i Pawła jest budowlą murowaną z r. 1845, znacznie powiększoną w roku 1887 i zbudowaną na miejscu starego drewnianego, o którym zachowały się szczegółowe opisy (od XVI wieku). Kościół dawny wzniesiony z bierwion dębowych, miał układ bazylikowy i był fundowany przez Damrokę († 1223), córkę Świętopełka I pomorskiego; od roku 1280 należał kościół do norbertanek żukowskich; zburzony w roku 1845. ...", kolumny 971-973.
33	Choiowka Taberna✠	***Choionki*** (1740) A4083, ***Choionka*** (1745) A4553, ***de Chrionki*** (1749) C1156, Nazwa miejscowości zaginiona. *Choiowka Taberna✠ (niem. Fichtenkrug)*, k. Kleszczewa, znajdowała się na skrzyżowaniu dróg *Warcz-Świncz* i *Kleszczewo-Żuława*. **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *(niem. Fichtenkrug)*, k. Żabianki (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1749:** Georgius Schwengel [19] w wykazie podaje: "*... Chojówka, Fichtenkrug (Choiowka Taberna) ...*", str. 545; dalej: "*... Parochiani: ... Choiowka Taberna ... Bona Mgfici Trębecki ...*", str. 127-128. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Fichtenkrug gehörte zu Kleschkau, Gr.-, Kr. DzgH.*", str. 39. **1923:** Wg Lorentza [3], w wykazie niemieckich nazw miejscowości: *Fichtenkrug* → Nr 1387: "*Sosnowa karczma, powiat dawny gdański, niem. (Fichtenkrug), osada przynależna do Smęgorzyna*". Szukając dalej: **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Smengorschin, Kr.*

		DzgH., früh. auch Szmiengorzino", str. 110. Być może F. Lorentz [3] nie podał precyzyjnie przypisania, gdyż *Fichtenkrug* to w tłumaczeniu → *Świerkowa (lub Sosnowa) Karczma*, która prawdopodobnie nie jest powiązana z *Smęgorzynem*, położonym k. Leźna, blisko Gdańska. **1881:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom II, [136]: "*Fichtenkrug (niem.), 1. ob.Sosnowa karczma. (nie ma w Słowniku Geograficznym ...)*", str. 385; dalej: "*Gdańsk, (str. 513-531) ... 2) bitych traktów jest 9: ... 8) z Pruszcza do Sosnowej Karczmy (Fichtenkrug), ...*", str. 528; dalej: "*... Roku 1863 było traktow przez rząd budowanych 7, długości mil 55; ... nadto 3 nowe miano rozpocząć: ... 2) z Pruszczu na Wojanowo i Świńcz do Sosnowej Karczmy (Fichtenkrug), ...*", str. 531.
34	Chojnice	***Conecum*** (1748) E7265, Przypisano do miasta o nazwie *Chojnice (niem. Konitz)*, **1940:** mapa [66].
35	Chudomin✠	***Chudomino*** (1667) A50, ***Hudomino*** (1668) A121, ***Chudomin*** (1674) A423, ***z Chudomina*** (1707) A1836, Nazwa miejscowości zaginiona. *Chudomin✠*, k. Goszyna. **1796-1802:** Mapy Schroettera [271, 273] podają otoczenie miejscowości *Goszyn (niem. Goschin)*. Pozostałością po Chudominie około roku **1800:** jest pustkowie *(niem. Pustk: Gludomin)*, (2 dymy, dwa zestawione około siebie fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): Na mapie **1905:** [193] w miejscu *Pustk: Gludomin* nie ma już żadnej nazwy miejscowości. Można błędnie odczytać nazwę miejscowości *Gludomin* widniejącą na mapie [273], jako *Hudomin*, wiedząc, że nazwa musi dotyczyć miejscowości o nazwie Chudomin lub Hudomin, gdyż zbitka liter *H* i *Gl* może wyglądać podobnie w odręcznym pismie, a w żadnym źródle historycznym (za wyjątkiem tej mapy [273]) nie spotkano nazwy *Gludomin*. **1960:** Karol Górski w Neografii Gotyckiej podaje [290] w tablicy XIII, str. 97: TABLICA XIII Litery minuskuły i majuskuły II połowy XVII i XVIII w. Średnik oddziela minuskuły od majuskuł. Duża litera G i H (na rys. drugie od prawej strony) są podobne, tak jak wiek później (na poniższym rysunku Tablica XVII, [290], str. 105):

		T A B L I C A XVII Litery minuskuły i majuskuły z XIX w. Typ północno-niemiecki. Średnik oddziela minuskuły od majuskuł. Na mapie Schroettera [273] z dyskutowanym zapisem nazwy pustkowia *Gludomin* (*Hudomin*) nietypowe jest górne podwinięcie małej litery *l*, które nie występuje w innych tekstach, zawierających małe litery *l*. Jednakże górne podwinięcie jest cechą charakterystyczną dużej litery *G*, jak to można zauważyć w dużych literach *G* w innych nazwach na tej mapie, a więc nie było to cechą małej litery *l*. Można przypuszczać (chociaż jest to mało prawdopodobne), że pisarz przystępował do napisania dużej litery *H*, lecz nie położył poziomej kreski (poprzeczki) w środku znaku, tak jak to jest widoczne dla niewątpliwie dużej litery *H*, na przykład w nazwie miejscowości *Hüttenfeld*, [271] (po prawej stronie tekstu). Ponieważ na mapie Schroettera [273] duża litera G jest rysowana tak samo w innych nazwach miejscowości, przyjęto ostatecznie zapis pustkowia *Gludomin*, zaznaczając wątpliwości zielonym kolorem druku liter *Gl*. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 10. (Obecna nazwa) Chudomin, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Chudomin,* należące do J. Garczyńskiego, herbu Junosza, pochodzenie pomorskie, 12 łanów, str. 114. Parafia Św. Wojciech, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 139. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Chudonim. JMP. Ferber od 5 włók folwarkowych i karczmarza pańskiego. 1 zł. 11 gr.*", str. 82. (Ale dwie strony dalej następuje drugi zapis, bardzo podobny w treści do pierwszego) "*Goszyn pod Gdańskiem. Pan Ferber od 5 ogrodnikow i karczmarza pańskiego. 24 gr.*", str. 84. **1902:** Roczniki TNT [6]: "*... Do parafii (Św. Wojciecha) należały pod koniec XVI wieku oprócz nowszych przysiołków te same osady, które ją jeszcze teraz składają, więc szlacheckie majątki ... Chudomin, ...*", str. 123. **1897:** Visitationes H. Rozrażewski … [8-9]: "*Prągowo. Regia ecclesia. ... Habet pagos, qui parocho in rebus fidei parere deberent: ... Chudomin, ...*", str. 216. **1917:** Roczniki TNT [38]: " *…i sołtysi Wawrzyniec z Chudomina (dziś w obrębie Gosina w paraf. prągowskiej) ...* ", str. 338. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***†Chudomin,*** *miejscowość, Wolne Miasto Gdańsk, na obszarze dzisiejszego powiatu wyżyny-gdańskiego, gmina wiejska Bielkowo. 1339: Chodomyn; XVI wiek: Chudomina. Chudomin istniał już za książąt pomorskich; 1339: wielki mistrz zamienił tu prawo polskie na chełmińskie, Chudomino miało wówczas 16 włók roli; XVI wiek: własność szlachecka, obszar 12 włók, 2 ogrodników, karczma; 1682: dobra ziemskie, 1 włościanin, 5 włók folwarcznych, karczma pańska; potem brak wiadomości o Chudominie, być może przyłączony został do Goszyna, koło którego był położony. ...*", kolumna 1014.
36	Chwaszczyno	***Chwaszczyno*** (1621) E380, ***CHwascino*** (1633) E847, ***Kwascino*** (1633) E847, ***CHwascinski*** (1633) E866, ***Chwascino*** (1633) E866, ***CHwasczyno*** (1638) E1174, ***Chwaszczyno*** (1733) E6138,

		Przypisano do miejscowości o nazwie *Chwaszczyno (niem. Quaschin)*, k. Gdyni. **1917:** mapa [28]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Chwaszczyno (niem. Quaschin, polln: Kwaszÿn)*, (26 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 8. (Obecna nazwa)* Chwaszczyno, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Chwaszczyno*, należące do biskupstwa włocławskiego, 40 łanów, podany jako płatnik opat oliwski, K. Geschkau, str. 91. Parafia Chwaszczyno, dekanat pucki, powiat gdański, str. 140. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Klucz subkowski. ... Chwaścino. Od 65 morgów osiadłych, 3 ogrodników i karczmarza pańskiego. 3 zł. 23 gr.*", str. 75. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Chwaszczyno**, wieś z wybudowaniem Chwaszczyńskie Pustki, powiat morski, gmina, gromada i parafia katolicka Chwaszczyno, parafia ewangelicka Karczemki. 1283: Quarsino; XIII, XIV wiek: Quassin, Quassino, Fascino; później Kwascino, Kwaszczyno; XVI wiek: Chwaszćno; 1583: Chwaszczyno; 1789 i później niem.: Quaschina. Kwaschin; 1879: Chwaszczyn; (Schultz daje też dawniejsze Quarschien, bez daty). ... Wieś zabudowana w kształcie owalnicy leży na wysoczyźnie morenowej, przy szosie z Oliwy do Szemuda. ... 1283: Mestwin II zapisał Chwaszczyno razem z 14 innymi wioskami klasztorowi cystersów w Oliwie, jako wynagrodzenie za ziemię gniewską, którą zabrali Krzyżacy; 1301: cystersi ustąpili Chwaszczyno biskupom kujawskim (za dziesięcinę), w których posiadaniu wieś pozostała aż do I rozbioru Polski; XVI wiek: wieś z kościołem, 40 włók, (4 włóki proboszcza), 1 ogrodnik, karczma; 1682: 65 morgów, 3 ogrodników, karczmarz (pański); 1773: wieś, 13 właścicieli, każdy ma 16¼ morgów, 3 włóki probostwa; w tymże roku nastąpiła sekularyzacja folwarku, obejmującego 67 włók chełmińskich, ... Parafię założyli w roku 1283 cystersi oliwscy; w roku 1301 oddali ją biskupom włocławskim, którzy ją posiadali aż do sekularyzacji. ...*", kolumny 1016-1017.
37	Cieszenie	***Cieszen*** (1689) E3510, Przypisano do miejscowości o nazwie *Cieszenie (niem. Zeschin)*, k. Reskowa. **1906:** mapa [138]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Cieszenie (niem. Czesienie)*, k. Miechucina, (16 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 8. (Obecna nazwa)* Cieszenie, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Cieszenie*, należące do B. Fala, pochodzenie pomorskie, 4,50 łana, str. 95. Parafia Chmielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 140. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Mierachowskiego, ... Wieś Miechucin. ... Graniczy ta wieś z dobrami ziemiańskimi wsią Cieszeniem i Ryszkowem wsią panien zakonnych Zukowskich z jednej, a z drugiej strony z Borzestowem, dziedziczną wsią, które różne części lasów, gruntów i jezior, z dawna do starostwa przynależące, sobie przywłaszczają, ...*", str. 376. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Cieszenice. Jan Cieszyński od 2 ogrodników. 8 gr., Marcin Gostomski od 4 ogrodników. 20 gr.*", str. 160. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 240: "*Cieszenie, powiat kartuski, niem. Zeschin, gmina wiejska*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Czeszennie s. Zeschin*", str. 33; dalej: "**Zeschin, Kr. Karth., seit 1867; früher Czeszennie und Cieszenie*", str. 130. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Cieszenie**, wieś z wybudowaniem i gromada, powiat kartuski, gmina i parafia katolicka Chmielno, ewangelicka Mirachowo. 1358:Czeschin; XVI wiek: Czieszienye; 1789: Czesienie; 1867 i później niem. Zeschin; (Baer daje też Czeszennie, Hirsch - Czeczenie, SGKP - Cieczewie, Czeczewie; wszystkie bez daty). Dawniej Cieszyn, nazwa dzierżawcza od imienia Ciesz. ... poczta Miechucino 4 km, stacja kolejowa Reskowo 1-3 km. ... Wieś rozproszona leży na wysoczyźnie morenowej, ograniczonej od południa i wschodu rynnową doliną Łeby i jeziora Reskowskiego. Na stokach doliny i na jej dnie leży przy szosie Kartuzy - Sierakowice jedynie skupienie domów. ... Rozproszone zagrody na wysoczyźnie zwane są wybudowaniem, a jedną z nich Cegielnią, ongis była tam istotnie cegła. ... 1358: nadanie na prawie polskim 6 właścicielom; XVI wiek: własność szlachecka, 4½ włóki osiadłe, 1 ogrodnik; 1682: dobra ziemskie, 2 właścicieli, 6 ogrodników; 1789: królewska wieś i folwark z katolickim kościołem, dymów 17; ...*", kolumny 1039-1040.
38	Czapielsk	***z Hutt Czapielskich*** (1716) C174, ***Budy Czapielskie*** (1716) B528, ***Z Rębisk Czapielskich*** (1726) A3025, ***Z Rębisk Czapielskich*** (1726) A3025, ***Czapielskie Pustkowe*** (1726) A3029, ***Huthi Czapielskie*** (1730) A3304, ***Z Pustkowia*** (1731) A3365, ***Pustkowe Czapielskie*** (1732) A3512, ***Z Pustkow Czapielskich*** (1733) A3521, ***Pustkowo*** (1736) B821, ***Pustkowo Czapielskie*** (1737) A3906, ***Pustkowy Banaszowe*** (1740) A4135, ***Pustkowo Banaszowe*** (1741) C670, ***de Pustkowia Banasza*** (1746) C949, ***de Pustkovia Banasza*** (1746) C952, ***Pustkowe Banaszowe*** (1748) A4847, ***Z Zalesia alias od Banacha*** (1761)***, Banach. Pustkowie Czepielskie*** (1764)***, Banach vel Zalesie*** (1796)***,*** Przypisano do miejscowości o nazwie *Czapielsk (niem. Gr. Czapielken)*, oraz *(niem. Klein Czapielken)*, k. Pręgowa. **1905:** mapa [15]. Do powyższego wykazu historycznych nazw miejscowości wpisywano nazwy napotkane w metrykach po 1711 roku w [228], nie figurujące w poniżej przytoczonym zestawieniu nazw, wcześniej opublikowanych w [68], w którym powiązano miejscowości o nazwach Huty (Górna i Dolna) z Czapielskiem, ze względu na te same rodziny zamieszkałe w dobrach jezuickich, traktowanych wtedy jako wybudowania do Czapielska [68], str. 27-29. W wieku XVIII miejscowości o nazwach Huty ... usamodzielniły się jako wyraźnie wyodrębniona miejscowość z nazwą i ustaloną lokalizacją, którą podają mapy Schroettera z przełomu XVIII i XIX wieku. Częstości występowania od 1711 roku różnych form nazwy miejscowości Czapielsk(312 = 100%) (parafia Pręgowo) podano w [68]: Czapielsk(163), Czapielsko(68), Uty Czapielskie(23), Uta Czapielska(14), Czepielsko(6), Czapielskie Uty(5), Uty(4), de Uty(2), Uta(2), Capielsko(2),

Czapielscensis(1), Czapiel…(1), Ciapielsko(1), Czapielsko(1), Czapielszko(1), Czepielensis(1), Czepielsk(1), Czapielsk(1), Cziepelsko(1), Capelsko(1), ex Villa Czapielska(1), z uty Czapielskiej(1), Gorna Uta(1), Młyn Czapielski(1), Szczepldsko(1), Uta Dolna(1), Uta Gorna(1), Uta Gorna Czapielska(1), Uty Dolne(1), Uty Gorne(1), z Czapielska (1), z Uty(1), Cziepielsko(1), str. 25.

Występują również nazwy złożone, zawierające techniczne określenie obiektu: ***z Hutt Czapielskich*** (1716) C174, ***Budy Czapielskie*** (1716) A2420, ***Z Rębisk Czapielskich*** (1726) A3025, ***Huthi Czapielskie*** (1730) A3304, W nazwie miejscowości występuje techniczne określenie (*Pustkowie*) obiektu ziemskiego. Jeśli nie ma identyfikacyjnego określenia nazwy miejscowości, rzeczywiste przypisanie może tylko wynikać z kontekstu zapisów lub położenia zapisu metrykalnego w czasie. Są trudności z dokładnym przypisaniem nazw do obecnej miejscowości. *Pustkowia* to były tereny dziewicze, lub porzucone przez poprzednich użytkowników wskutek wojen, zarazy, lub też nadmiernego obciążenia podatkami [204], str. XXVII. Lecz pamięć o nazwie (jeśli była wcześniej) zaginęła. Przypisanie nazw zawierających rdzeń *Pustki* do konkretnej rodziny pozwala na rzetelne przypisanie tych nazw do obecnej miejscowości. Spotykano też inne *Pustki*, np. *Pustkowie w Studziennicy*.

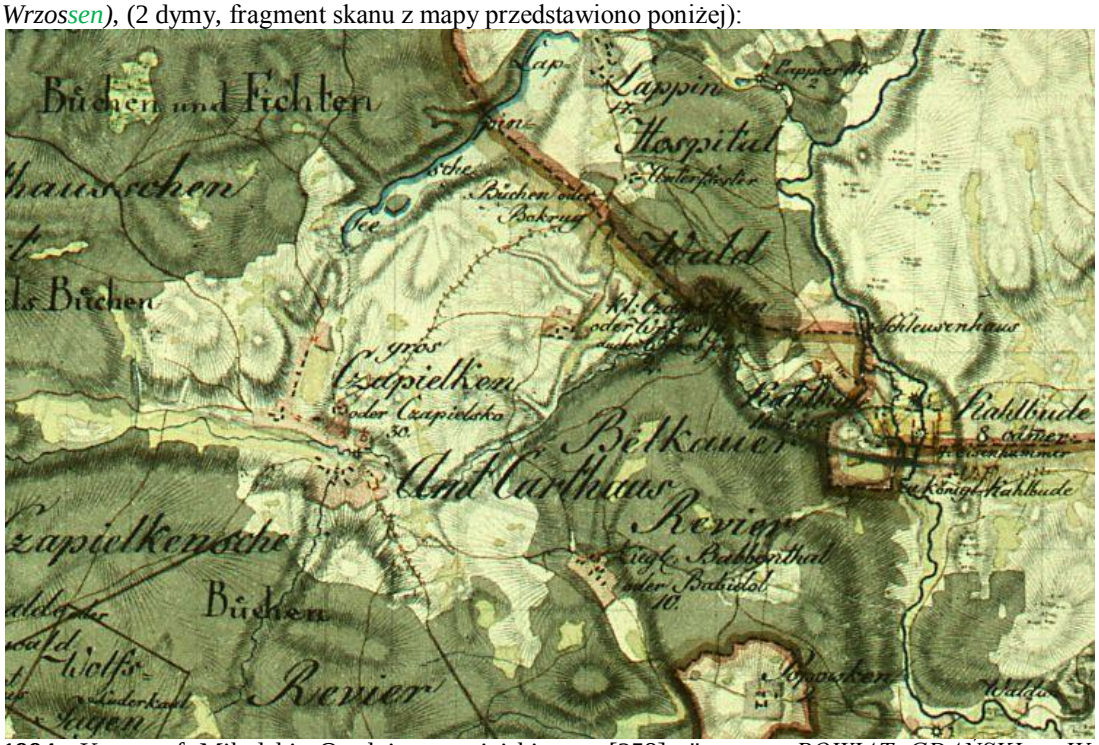
Ksiądz Alfons Mańkowski [41] podaje: "*Pałasz nazywało się pod koniec 18. wieku pustkowie suleczyńskie (Suleczonko). W r. 1788 zapisano tę miejscowość jako Pałasz suleczyński sive Ustka, ... Jak nazwa powstała, o tem świadczy wzmianka pod r. 1799: Joannes Pałasz Lutheranus de praedio Pałasz. Nazwisko dotąd w powiecie kościerskim istnieje.*", str. 267.

Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach podanych w tablicy, a znalezionych w metrykach.

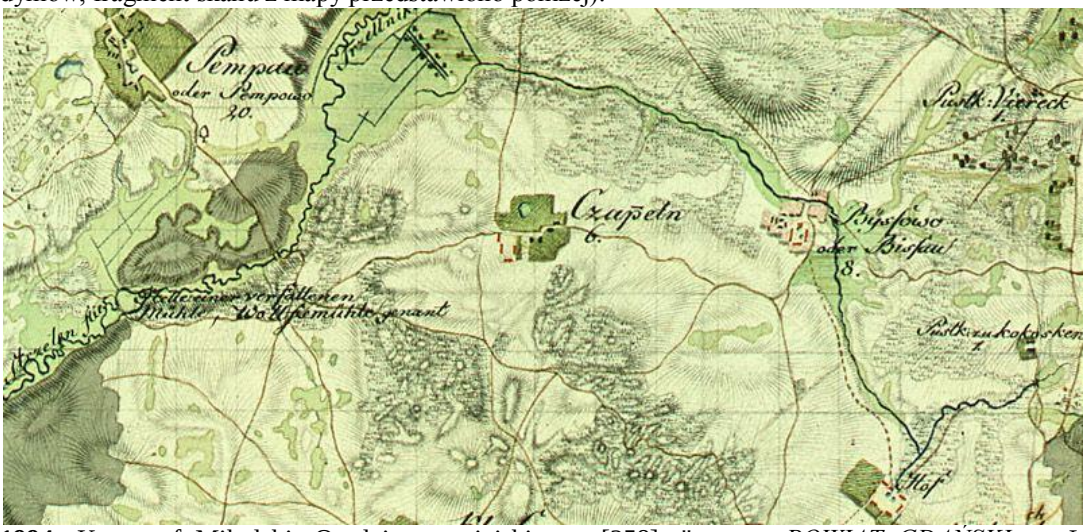
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***Pustkowy Banaszowe*** (1740) A4135, ***Pustkowo Banaszowe*** (1741) C670, ***de Pustkowia Banasza*** (1746) C949, ***de Pustkovia Banasza*** (1746) C952, ***Pustkowe Banaszowe*** (1748) A4847, ***Z Zalesia alias od Banacha,*** (1761), ***Banach. Pustkowie Czepielskie,*** (1764), ***Banach vel Zalesie,*** (1796). Nazwa miejscowości zaginiona. Na mapie [193] widnieje miejscowość *Zalesie*, położona między Jodłownem i Pomlewem. Przejrzano zapisy metrykalne do roku 1803 i znaleziono 3 podwójne nazwy miejscowości historycznych, występujące w metrykach pręgowskich z lat 1761-1796, (w nawiasach podano rok wystąpienia), dotyczące lokalizacji Pustkowo Banaszowe✠. Przyjęto, że znajdowało się w dobrach klucza czapielskiego. Wiąże się z przybyciem Laurentego Banaszyka z Jastrzębia (k. Dziemian), do Dolnego Ząbrska i wzięcie ślubu z Marianną Wilczkowną w parafii pręgowskiej w 1739 r. Nazwa miejscowości *Pustkowy Banaszowe* pojawia się po raz pierwszy w roku 1740 w zapisie chrztu Marianny Wencel, gdzie "*Laurentius Banasz et Anna Wilkowa*" są świadkami. Wcześniej na tym pustkowiu prawdopodobnie mieszkał Stanisław Banasz, który zmarł w *Pustkowo Banaszowe* w roku 1741. W roku 1741 w rodzinie Laurentego i Marianny Banaszów urodził się w *Pustkowo Banaszowe* syn Jan. Oto kolejne chrzty dzieci narodzonych w tej miejscowości: Franciszek Krupski, Wojciech Banasz, 1743 r., Adam Banasz, 1746, Anna Banasz, 1748 r., Ewa Banach, 1750 r., Andrzej Barlau, 1751 r., Marianna Banasz, 1752 r., Katarzyna Banach, 1755 r. W roku 1761 miejscowość *Pustkowo Banaszowe*✠ otrzymuje drugą nazwę Zalesie (*Z Zalesia alias od Banacha)*. Rodzina Banaszów dalej tam mieszka. Jednak zapisach metrykalnych występuje zasadniczo stara nazwa *Banach*. Rok 1763 - *Banach Pustkowie*, 1764 - *Banach. Pustkowie Czepielskie*, 1767 - *Od Banacha*, 1769, 1772, 1773, 1774, 1776, 1777, 1784, 1794, 1798, 1799, - *Banach*, 1787 - *Na Banachowym*, 1796 - *Banach vel Zalesie*. Ksiądz Alfons Mańkowski [41] podaje: "*Banach czyli Pustkowie Banaszowe istniał w 18. wieku między Mierzeszynem a Prągowem; nazwę wziął od osadnika Banacha, jak tego dowodzi niezbicie zapiska metryczna: Laurentius Banach in Pustkowie Banach (Prąg. 1741. 55), Banasz in pustkowie Banaszowe. W krótce potem (1761) wchodzi w użycie nazwa Zalesie: 'z Zalesia alias od Banacha', 'Banach vel Zalesie' mniej więcej do r. 1800; około r. 1820 istnieje tylko 'Banach'.*", str. 262.	*Czapielsk. Zalesie*, **1905:** mapa [193].
2	***Czapielskie Pustkowe*** (1726) A3029, ***Z Pustkowia*** (1731) A3365, ***Pustkowe Czapielskie*** (1732) A3512, ***Z Pustkow Czapielskich*** (1733) A3521, ***Pustkowo*** (1736) B821, ***Pustkowo Czapielskie*** (1737) A3906, Powyżej wymienione nazwy z rdzeniem *Pustki* przypisano do klucza czapielskiego, zasiedlanego przez zakonników z Gdańska na przełomie XVII-XVIII wieku.	Czapielsk

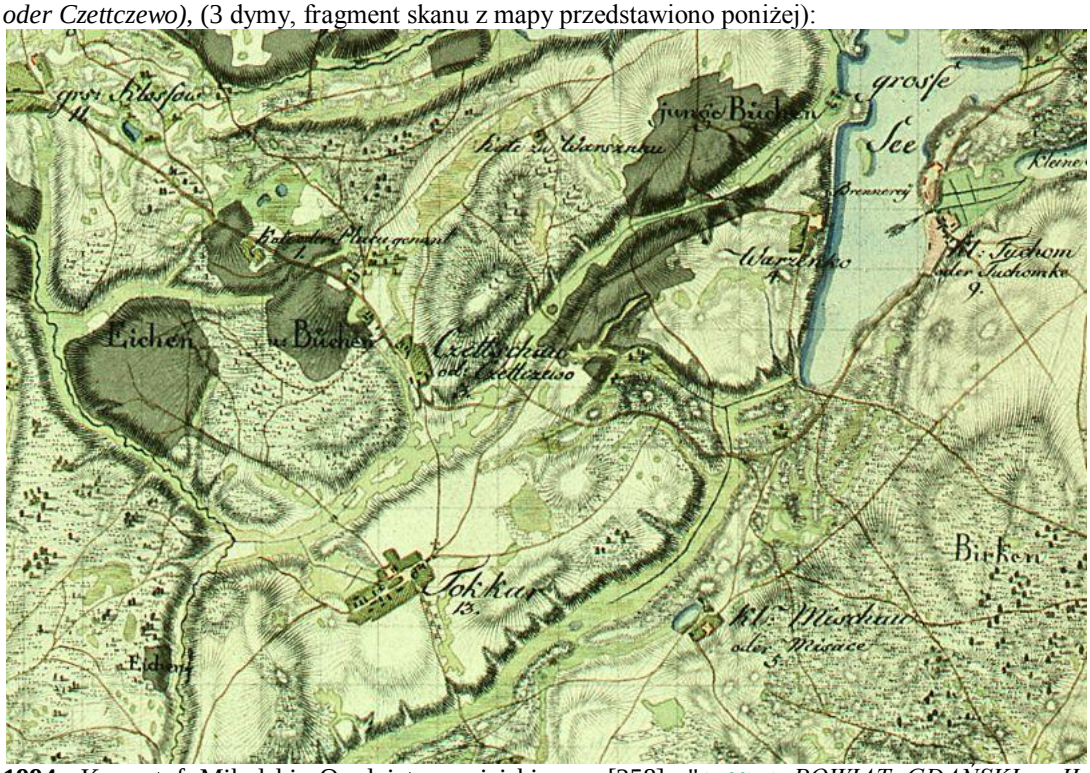
1796-1802: Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Czapielsk (niem. gros Czapielken, oder Czapielsko)*, (30 dymów), oraz *(niem. Kl: Czapielken, oder Wrzossy auch*

Wrzossen), (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

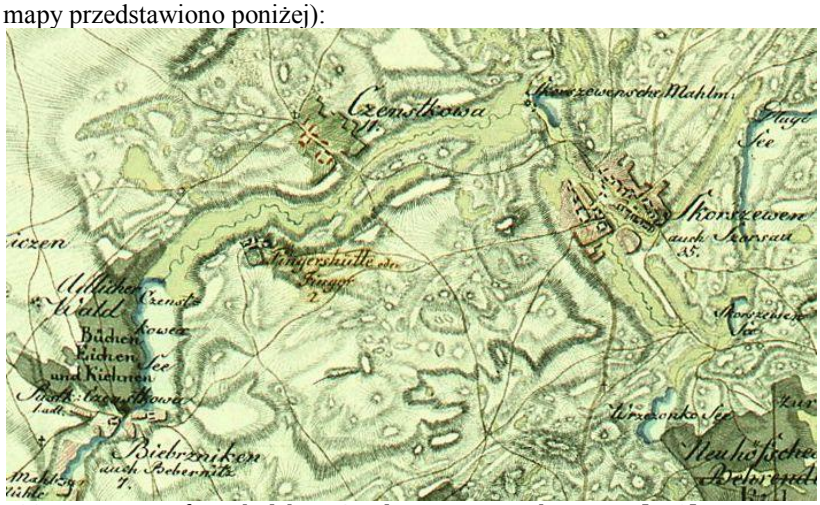
1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 9. (Obecna nazwa)* Czapelsko*osiedle, które przeszło z własności szlacheckiej do kościelnej*, *(Nazwy występujące w źródłach)* Czepilsk, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Czapelsko (Schaplitz)*, należące do W. Jackowskiego, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 40 łanów (27 łanów folwark), str. 89. Parafia Czapelsko, dekanat gdański, powiat gdański, str. 140. **2008:** Andrzej Januszajtis, "Krótka historia Czapielska", [17]: "*... w latach 1428-1434 potwierdzono dawne granice. ... Do Czapielska należało Jodłowno (Stygwałd lub Sztynwald) i Ząbrsko z lasem i jeziorem. Kolejnym dziedzicem wsi był Stefan von Schepelitzko. ... W 1454 roku wspomniany Stefan zadeklarował się jako zwolennik Związku Pruskiego i przeciwnik Krzyżaków i wziął udział w wojnie trzynastoletniej, która przywróciła Pomorze Gdańskie Polsce. ... Tymczasem na Pomorzu zaczęła się szerzyć reformacja. W 1570 roku nowy właściciel Czapielska, Wilhelm von Jatzkow (Jackowski) osadza w kościele ewangelickiego duchownego. ... Kolejnym właścicielem wsi był Krzysztof von Bersowitz, ... W 1617 roku spadkobiercy Berzewiczego sprzedali Czapielsk jezuitom ze Starych Szkotow za 31,5 tys. zł. Zrekatolizowany kościół stał się filią kościoła Bożego Ciała w Pręgowie, które w 1593 roku na krótko stało się własnością jezuitów (dotychczas należało do brygidek). ... Pogarszający się stan doprowadził do zamknięcia kościoła w 1841 roku. ... W 1861 roku doszło wreszcie do odbudowy kościoła, na koszt kościoła w Pręgowie, ... Po I wojnie Czapielsk stał się miejscowością nadgraniczną (po stronie Wolnego Miasta Gdańska). ...*", str. 1-3. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Czapielsk Królewski*** *(Czapielken Koeniglich), wieś z folwarkiem Czapielsk Mały Królewski, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina wiejska Czapielsk, parafia katolicka Pręgnowo, ewangelicka Przyjaźń. 1885: Gross Czapielken; 1910; gmina wiejska Koeniglich Czapielken; (Lorentz daje Czapelsko Królewskie, Czapielsk, Czapielki, SGKP - Czapielsk Wielki Królewski, wszystkie bez daty). ... Wieś zabudowana w kształcie ulicówki, i folwark leżą w dolince Reknicy w sąsiedztwie wzgórz (do 200 m npm.), w odległości 1-2 km od granicy polskiej. ... Czapielsk Wielki Królewski był niegdyś własnością jezuitów w Szotlandzie; po kasacie zakonu rząd pruski wydał go w roku 1775 w wieczystą dzierżawę dwu włościan i zagrodnikowi; 1880: wieś włościańska, obszaru 81 morgów, ludności 28, w tym katolików 8, domów 3; 1885: gmina wiejska Czapielsk Wielki i Mały, obszaru 89 ha, ludności 126 (Wielki Czapielsk 83), w tym katolików 47, ewangelików 79, budynków mieszkalnych 6 (Wielki Czapielsk 4); 1895: jak wyżej, ludności 87 (Wielki Czapielsk 33), w tym katolików 54, ewangelików 33, budynków mieszkalnych 10 (Wielki Czapielsk 4); 1910: gmina wiejska Czapielsk Królewski, obszaru 89 ha, budynków zamieszkałych 10, gospodarstw 17, ludności 85, w tym Polaków 28, Niemców 57, ...* ***Czapielsk Mały Królewski*** *(Klein Czapielken Koeniglich), folwark, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina Czapielsk, parafia katolicka Pręgnowo, ewangelicka Przyjaźń. XVII wiek: Czapielska Huta; 1789 i poźniejsze niem.: Klein Czapielken; 1879: Czapielsk Mały; (Lorentz daje Czapielsko Małe, bez daty). Folwark leży na wysoczyźnie morenowej w odległości 2 km na północny wschód od wsi Czapielsk Królewski, a na południe od Jeziora Łapińskiego, nad którym biegnie granica polska. Czapielsk Mały należał do jezuitów w Szotlandzie, którzy go w wieku XVII na nowo założyli pod nazwą Czapielska Huta; 1789: królewskie osiedle, dymów 2; 1820: Czapielsk Mały wydano na własność 3 włościan i 3 zagrodnikom; 1880: wieś włościańska, obszaru 295 morgów, ludności 70, w tym katolików 25, domów 6; ...,* ***Czapielsk Wielki Szlachecki*** *(Gross Czapielken*

		Adlig), folwark z przysiółkiem Louisenhof, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina Czaple, parafia katolicka Pręgnowo, ewangelicka Przyjaźń. XVI wiek: Cziepelko; 1789: Gross Czapielken; 1879: Czapielsk Wielki; 1885: Czapielken Adlig; 1895 i późniejsze niem.: Gross Czapielken Adlig (Baer daje dawniejsze Czapielsk, Cziepielsko; Lorentz: Czapelsko Szlacheckie i Czapelsko Wielkie; wszystkie bez daty). ... Folwark i przysiółek leżą w dnie doliny Reknicy, na północ od szosy z Gdańska do Kościerzyny. W folwarku Czapielsk Wielki Szlachecki i przysiółku Louisenhof: ludności 206, ... 1323: nadanie prawa chełmińskiego; XVI wiek: własność szlachecka, 40 włók, 1 ogrodnik, karczma, młyn; 1584: była tu katolicka kaplica; 1597: wieś szlachecka, zamieszkała wyłącznie przez ewangelików; w 1 połowie XVII wieku Czapielsk Wielki był własnością jezuitów, którzy urządzili tu parafię i utrzymywali dom misyjny dla Kaszub; w małym kościele znajdującym się od dawna we wsi, odprawiano w niedzielę i święta nabożeństwa; oprócz tego jezuici mieli prywatną kaplicę murowaną, przy domu; jeszcze w roku 1772 rezydował w Czapielsku Wielkim jako kapelan ex-jezuita; po kasacie zakonu rząd pruski wydał Czapielsk Wielki w posiadanie prywatne; 1789: królewski folwark i wieś z katolicką kaplicą; dymów 42; 1847: wzniesiono na nowo kościołek pod wezwaniem św. Mikołaja (filia Pręgnowa); 1880: wieś o obszarze 2454 morgów, ... 1885: obwód dworski obejmował Czapielsk Szlachecki, Helenhof, Louisenhof i Nowy Dwór, obszaru 627 ha, ludności 211, ...", kolumny 1057-1058.
39	Czaple	***Czaple*** (1683) E3200, ***Czaple*** (1734) E6208, Przypisano do miejscowości o nazwie *Czaple (niem. Czapeln)*, k. Bysewa. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Czaple (niem. Czappeln)*, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 6. (Obecna nazwa) Czaple, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 156. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra królewskie *Czaple*, dzierżawca L. Werden, 30 łanów, str. 89. Wieś Czaple, część, Parafia Matarnia, dekanat pucki, powiat gdański, pozostała część wsi Czaple, parafia Żukowo,dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 140. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Kaszubskich i inszych, na których pp. Werdom (zastawione) ... Wieś Czaple Werdowska. W tej wsi zastaliśmy pp. Gronczewskich, synów nieboszczyka pana Marcina Gronczewskiego, viceekonoma Malborskiego za prawem wlewkowym od jmci pana Jana Werdy, syna nieboszczyka pana Jana Werdy, podkomorzego Pomorskiego. W tej wsi włok 60, z tych szołtyskich 6; szołtysa niemasz. Gburów było przed wojną przeszłą 6. Teraz nic nie masz, ci gburowie przedtym dawali po grzywien 100. Zagrodnik jest jeden, ten na gburstwie siedzi. Szarwarkuje codzień co potrzeba.*", str. 348; dalej: "*Folwark w Czaplach. Ten pańskim bydłem zarabiają, ... Nie zostaje się więcej nad expensa na dozorcę i potrzeby ekonomiczne tylko intraty fl. 30 gr. 16. ...*", str. 349. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Dzierzawy. ... Czaple. Od 56 morgów pustych. 1 zł. 12 gr.*", str. 69. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Czaple**, folwark i pustkowie, powiat kartuski, gmina Banino, gromada Bysewo, parafia katolicka Matarnia, ewangelicka Przyjaźń. 1284: Saple, 1789: Czappel; 1879: niem. Czappeln; 1895 i późniejsze niem.: Czapel. ... Folwark leży 1,5 km na południowy-zachód od Bysewa, na silnie falistej wysoczyźnie morenowej, porozcinanej wąwozami, kierującymi się ku pobliskiej dolinie Strzelenki. ... 1283: Czaple otrzymali cystersi oliwscy; w końcu XVI wieku: dwór szlachecki; 1789: szlachecki folwark, dymów 5; 1895: gmina wiejska obejmowała Czaple, Stare Czaple i Nowe Czaple, obszaru 734 ha, ludności 310. ...*", kolumna 1059.
40	Czechy	***ex Regno Bohemiae*** (1736) B819, Czechy.
41	Czeczewo	***ze Czezewa*** (1682) E3145, ***Czczewo*** (1683) E3187, ***Czeczawa*** (1703) E4225, ***Czeczewo*** (1712) E4733, ***Fabri Czeczaviensis*** (1730) E5909, ***Czeczewa*** (1731)**,** ***Czeczawa*** (1735) E6260, Przypisano do miejscowości o nazwie *Czeczewo (niem. Czeczau)*, k. Tokar. **1877:** mapa [27]. Istnieją jeszcze inne miejscowości o nazwie Czeczewo, lecz z racji oddalenia od Żukowa nie wzięto ich pod uwagę.

		1796-1802: Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Czeczewo (niem. Czettschau oder Czettczewo)*, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 12. (Obecna nazwa)* Czeczewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Cieciszewo, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* OO *(osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Czeczewo, pochodzenie i herb nieokreślone*, str. 89. Parafia Kielno, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 140. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Czeczewo**, wieś, powiat kartuski, gmina Banino, gromada i parafia katolicka Czeczewo, ewangelicka Karczemki. M.T. Ciciszewo; 1789 i później niem.: Czetschau; 1879: Cieciszewo; (Baer daje też dawniejsze Czezschau, Lorentz - Czeczawa, Kczeczawa; SGKP - Czeczowo, niem. Czeczau; wszystkie bez daty). ... Wieś zabudowana wzdłuż drogi leży na równinnej wysoczyźnie morenowej; na południowy-wschód od wsi wysoczyzna opada w głęboką dolinę strugi, uchodzącej do Trzech Rzek. ... Czeczewo występuje w r. 1311; 1682: dobra ziemskie, 1 właściciel, 3 ogrodników; 1760 i 1769: Czeczewo posiadał starosta starogardzki Kczewski; 1789: wieś szlachecka, dymów 7; 1880: wieś w 2 częściach, obejmowała 11 posiadłości włościańskich, 9 zagrodników, obszar 1752 morgów, ludności 298, w tym katolików 271, domów 32; 1885: gmina wiejska obejmowała Czeczewo, Martynki i Popowce, obszaru 448 ha, ludności 298. ...*", kolumna 1089.
42	Czerniewo	Przypisano do miejscowości o nazwie *Czerniewo (niem. Scherniau)*, k. Zaskoczyna. **1925:** mapa [22]. Częstości występowania do 1711 roku różnych form nazwy miejscowości Czerniewo(116 = 100%) (parafia Pręgowo) podano w [68]: Czerzniewo(90), Czerniewo(14), Czierniewo(3), Cierniowo(2), z Cierniewa(1), de Cierniewa(1), Czierzniewo(1), Czierznewo(1), Czierniwo(1), Czerzniewo(1), Czerznewo(1); str. 25. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Czerniewo (niem. Czersniau oder Czernowo)*, k. Trąbek Wielkich, (13 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

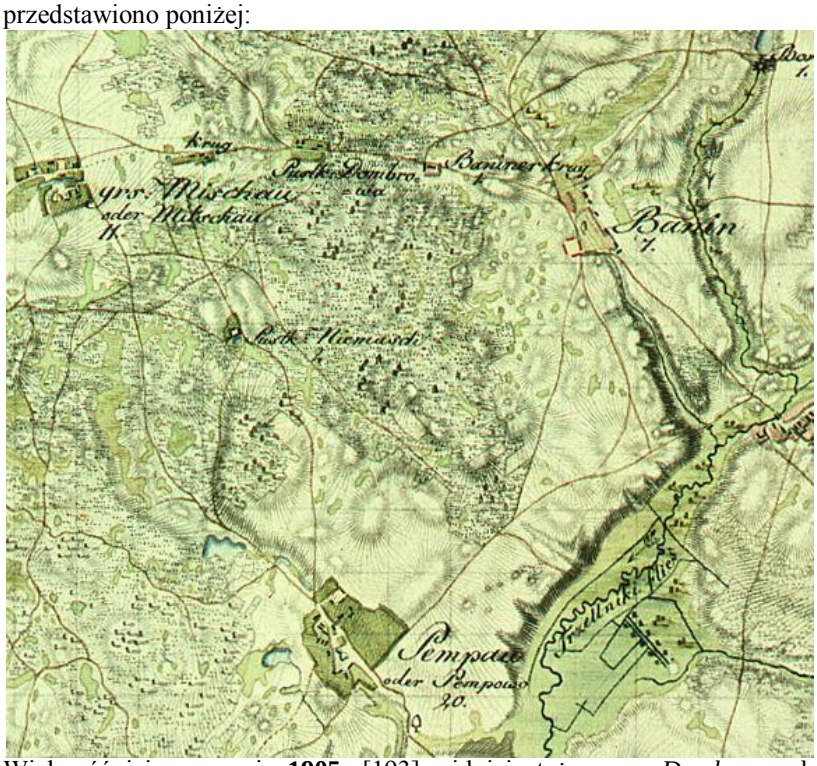
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 13. (Obecna nazwa)* Czerniewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka)*,", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Czerniewo (Scherniau),* należące do 3 Czerniewskich, herbu Szpak, pochodzenie pomorskie, 20 łanów, M. Orlewskiego, herbu Cielątkowa, pochodzenie polskie, 13 łanów, G. Ganca, herb nieznany, pochodzenie pomorskie, 6 łanów, A. Jackowskiego, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 1 łan, str. 116. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 140. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Czerniewko*** *(Klein Scherniau), przysiółek, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina Czerniewo, parafia katolicka Trąbki, ewangelicka Mierzeszyn. Nazwa miejscowa też: Mueckenfang; 1879: niem. Klein Czerniau; (Baer daje też dawniejsze Mueggenfeld, bez daty). ... 1885: ludności 18, budynków mieszkalnych 2; 1895: ludności 16, budynków mieszkalnych 3. ...* ***Czerniewo*** *(Scherniau), wieś, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina Czerniewo, parafia katolicka Trąbki, ewangelicka Mierzeszyn. 1570: Cziernaw; 1582: Czernau; 1789: Czersnau; 1879: też Czerzniewo, niem. Czerniau; od 1906: Scherniau; (Baer daje dawniejsze Gross Scherniau, bez daty). ... Wieś zabudowana w kształcie ulicówki leży przy szosie Gdańsk - Celmerostwo - Skarszewy, na stokach małej, zabagnionej dolinki w dorzeczu Kłodawy. Do wsi należy przysiółek Czerniewko. Ludności 248, w tym mężczyzn 130, kobiet 118, katolików 163, ewangelików 85. Budynków ogółem 82, w tym mieszkalnych 37 (murowanych 30, krytych słomą 21). ... 1311: Czerniewo wymienione w obwodzie gdańskim; 1570: własność szlachecka, 40 włók, 3 ogrodników, karczma; 1582: 23 włóki osiadłe, 7 ogrodników; 1682: dobra ziemskie, 4 właścicieli, 6 ogrodników, 2 karczmarzy (pańskich); 1789: dymów 20; 1880: wieś szlachecka, obszaru 2081 morgów, ludności 247, w tym katolików 131, domów 31, ...* ***Czerniewo*** *(Schwarzenfelde), dominium, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina Czerniewo, parafia katolicka Trąbki, ewangelicka Mierzeszyn. Niem. 1885: Czerniau, od 1905: Schwarzenfelde. Odległość od miasta Gdańska 23,5 km na południe, poczty Schwintsch-Hinterfeld 6,5 km, stacji kolejowej Sobowidz 10 km. Ludności 111, w tym mężczyzn 57, kobiet 54, katolików 42, ewangelików 61, innowierców 8. ...*", kolumny 1093-1094.
43	Częstkowo	***Częstkowo*** (1726) E5639, Przypisano do miejscowości o nazwie *Częstkowo (niem. Grünberg)*, k. Donimierza. **1939:** mapa [283]. Dość subiektywny wybór lokalizacji miejscowości z dwóch identycznych nazw *Częstkowo* na pierwszą podaną w poniższej tablicy, położonej w pobliżu Donimierza, wynika z obecności chrzestnego Józefa Niemajowskiego w dwóch zapisach: E5639 (Częstkowo), oraz w zapisie E5643 (Tokary), czyli w pewnej bliskości siebie. Nieco dalej znajduje się drugie *Częstkowo*, k. Kościerzyny. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

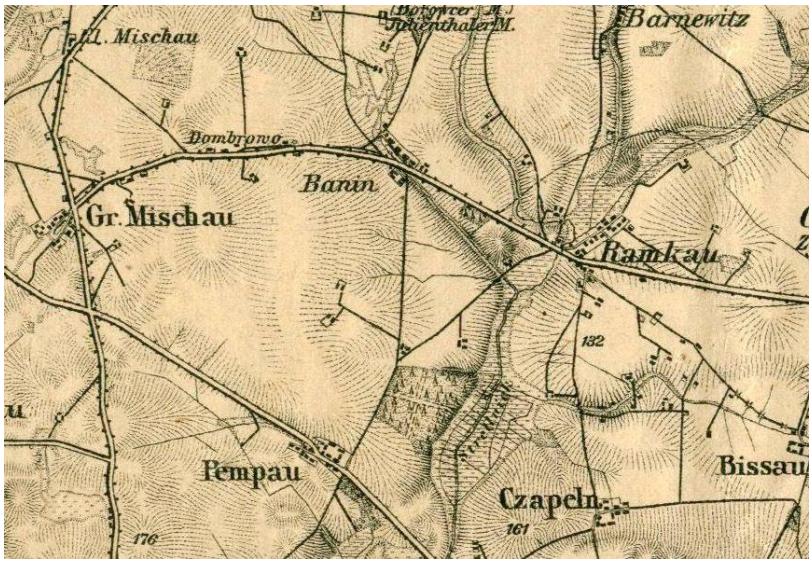
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [263] podaje lokalizację miejscowości *Częstkowo (niem. Czenstkau),* k. Donimierza, (18 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 9. (Obecna nazwa)* Częstkowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka)*,", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra szlacheckie *Częstkowo*, należące do 5 Częstkowskich, herbu Pobóg, pochodzenie pomorskie, 12 łanów, str. 101. Parafia Luzino, dekanat mirachowski, powiat pucki, str. 140. **1912**: Max	*Częstkowo (niem. Grünberg)*, k. Donimierza. **1939:** mapa [283].

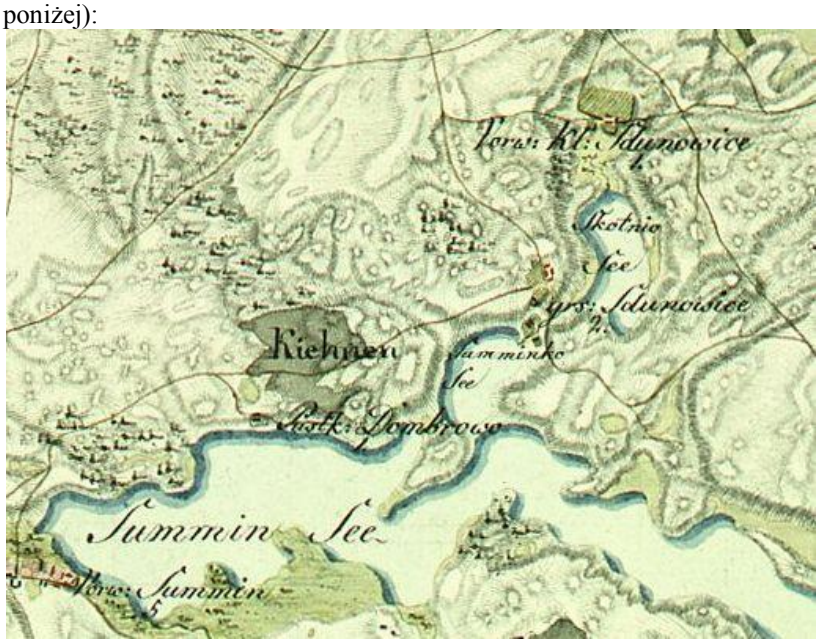
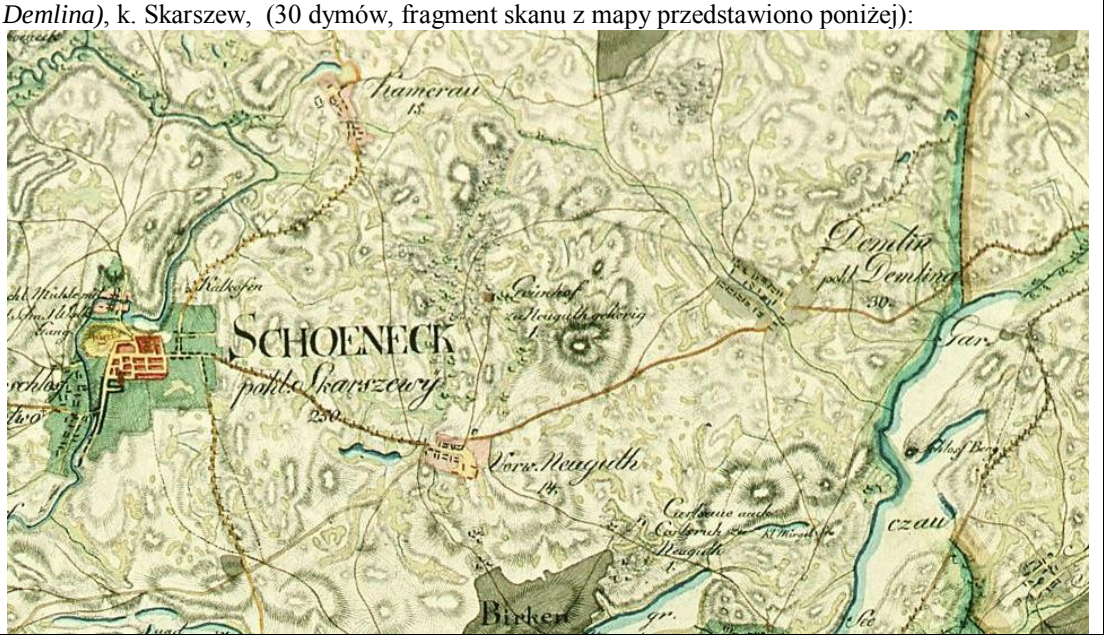
				Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Czenstkau s. Czenstkowo und Grünberg*", str. 33; dalej: "**Grünberg, Kr. Nst., seit 1879, früher Czenstkau, Częstkowo*", str. 46. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 265: "*Częstkowo wieś (Cząstkowo), powiat wejherowski, nazwa niemiecka - Grünberg, Gmina wiejska*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Częstkowo. Adam Robakowski od 1 ogrodnika. 4 gr., Jerzy Częstkowski od 1 ogrodnika. 4 gr., Jan Tępski od 1 ogrodnika. 4 gr., Malotka od 1 ogrodnika. 4 gr.*", str. 162. **1954:** Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku [137]: ***1627-1628:*** "*... Dochody które są accidentales Starostwa Puczkiego od pastwiska i leśnego, ... Z Częstkowa dają - fl. 4, gr. 26, ...* ", str. 21; dalej: ***1678:*** "*INWENTARZ STAROSTWA PUCKIEGO ... JMP. Jakub, sądowy ziemski mirachowski, i Wojciech Łebinscy, bracia rodzeni, dóbr Częstkowa dziedzicze, ...* ", str. 65. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Częstkowo**, wieś, powiat morski, gmina Wielki Donimierz, gromada Częstkowo, parafia katolicka Luzino, ewangelicka Smażyno. XVI wiek: Częnstkowa; niem. 1879: Czenstkau; późniejsze Gruenberg; (Lorentz daje też Cząstkowo, bez daty). ... odległość od miasta powiatowego Wejherowa 16 km na południowy zachód, urząd gminy 4 km, poczty Smażyno 3,5 km, stacja kolejowa Luzino 10 km. Wieś zabudowana w kształcie ulicówki leży przy drodze z Wejherowa do Smażyna, na falistej wysoczyźnie morenowej, ... Na wschód od wsi leży pustkowie Krowia Góra, zwane też Górki. ... Częstkowo należało niegdyś do starostwa Mirachowo; 1374: otrzymało prawo magdeburskie; XVI wiek: własność szlachecka, 12 włók, 3 ogrodników; 1599: dwory sześciu szlachty; 1682: dobra ziemskie, 4 właścicieli, 4 ogrodników; 1880: wieś rycerska z przyległościami obejmowała 1 folwark i 38 posiadłości włościańskich, obszaru 137 włók, ludności 356, budynków mieszkalnych 25, szkoła; 1885: gmina wiejska obejmowała Bór, Częstkowo, Golicę, Szeperię i Zisken, obszaru 1054 ha, ludności 449, ... w tym katolików 435, ewangelików 14; 1910: budynków zamieszkałych 58, gospodarstw 78, ludności 483, w tym Polaków 439, Niemców 44. ...* ", kolumna 1107; dalej: "*Częstkowo, gromada, powiat morski, gmina Wielki Donimierz. Do gromady należą: Bór osada, Częstkowo wieś, Golica osada, Krowia Góra osada, Lipka osada i Szeperia osada. ...* ", kolumna 1107.	
			2	***Częstkowo*** (1642) Q10, ***Częstkowo*** (1643) Q75, **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Częstkowo (niem. Czenstkowa)*, k. Skorzewa, (11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 16. (Obecna nazwa) Częstkowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 180. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Czenstkau s. Czenstkowo und Grünberg*", str. 33; dalej: "**Czenstkowo, Kr. Karth., früher Częstkowo, Czenstkau*", str. 33; dalej: "*Czenstkowo s. Zinsgau*", str. 33; dalej: "**Zinsgau, Kr. Karth., seit 1912; früher Czenstkowo, auch Bebernitz*", str. 131; dalej: "*Bebernitz s. Zinsgau*", str. 22; dalej: "**Bebernitz, Kr. Ber., früh. Biebrznica und Wieprznica*", str. 22. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 68: "*Biebrznica - obacz Wieprznica*"; dalej: Nr 1607: "*Wieprznica (*Biebrznica), powiat kościerski,*	*Częstkowo (niem. Zinsgau)*, k. Skorzewa. **1919:** mapa [125].

				nazwa niemiecka - Bebernitz (dawniej Biebrznica), Gmina wiejska i osada przynależna do Bukowej góry"; dalej: Nr 260: "*Cząstkowo, obacz Częstkowo, folwark i wieś*"; dalej: Nr 264: "*Częstkowo, folwark (Cząstkowo), powiat kartuski, nazwa niemiecka - Zinsgau (dawniej Czenstkowo), Obwód domowy*"; **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Kościerzyńskiego. ... Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Biebrznica pustkowie albo karczma. Pół mile od Kościerzyny jest pustkowie Biebrznica nazwane, na którym piwo pańskie szynkują. Tego possesorem jest Paweł Kulas, ktory prawa i miejsca tego nabył od Pawła Piechowskiego, ktore mu jmpan Gerhard Donhoff, starosta Kościerzyński nadał 1629, płaci z tego na ś. Mercin fl. 4....* ", str. 283; dalej: "*Owśnice pustkowie. ... Tenże uskarżył się, iż mu dziedzicy i possesorowie wsi ziemiańskiej Czestkowa niemałą część gruntu, w przywileju jego opisanego i ograniczonego, za rzeką Kanią odbierają, siać na nim i zbierać nie dopuszczają. ...*", str. 284; dalej: "*Młyny okupne starostwa Kościerzyńskiego. Młyn Biprznicki. Poł mile od miasta na rzece, z jeziora Skorzewskiego, Długie nazwanego, strużką przez jezioro Częstkowskie do tegoż młyna przychodzącej. ...*", str. 294. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Częstkowo. P. Paweł Częstkowski od 2 ogrodników - 8 gr., P. Marcin Żuromski od 7 morgów folwarkowych. 2 gr., P. Jakób Częstkowski od 6 morgów folwarkowych. 2 gr., P. Tomasz Gostkowski od 7 morgów folwarkowych. 2 gr., P. Władysław Częstkowski od 10 morgów folwarkowych. 3 gr.*", str. 83. **1954:** Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku [137]: Dokument: *Kościerzyna, 8 maja **1711:*** "*... za pokorną suppliką utciwego Wojciecha Ufsznickiego, który, że na lemaństwie w Skorzewie mieszkając, ... A to z tej przyczyny, aby bronił granicy starostwa kościerzyńskiego, graniczącej [z] IMPP. Częstkowianami. ...* ", str. 183-184. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Częstkowo**, wieś, powiat kartuski, gmina i parafia ewangelicka Stężyca, gromada Skorzewo, parafia katolicka Kościerzyna. 1789: i późniejsze niem. Czenstkowo; (Baer daje też dawniejsze Czenstkau, oraz 1912 i późniejsze niem. Zinsgau, dawniej Bebernitz; Diec. - dawniej Czesthkowo; Lorentz - też Cząstkowo; SGKP - niem. Ludwigslust; wszystkie bez daty). Odległość od miasta powiatowego 29 km na południowy zachód, urząd gminy 5 km, poczty Kościerzyna 5 km, stacja kolejowa Skorzewo 3 km. Wieś zabudowana w kształcie rzędówki leży na wysokim prawym brzegu rzeki Reknicy, w odległości 2,5 km na zachód od Skorzewa. Ludności 105. Budynków mieszkalnych 11; budynki dawnego pałacu są murowane, inne drewniane. Gospodarstw rolnych 6; samodzielne; płodozmian. 1374: przywilej lokacyjny; 1599: 2 dwory szlacheckie; 1682: 5 włościan, 30 morgów folwark, 2 ogrodników; 1789: szlachecka wieś, dymów 9; 1885: obwód dworski obejmował: Częstkowo, Kartowo, Ludwikowo i Wieprznicę, obszaru 802 ha, ludności 171, ... w tym katolików 136, ewangelików 35; 1910: budynków zamieszkałych 15, gospodarstw 25, ludności 175, w tym Polaków 148, Niemców 27; 1921: spisano łącznie 3 folwarki: Częstkowo, Karłowo i Wieprznicę, budynków mieszkalnych 11, ludności 102, w tym mężczyzn 51, kobiet 51, katolików 88, ewangelików 13, ...* ", kolumny 1106-1107.
44	Częstocin			***Ossenkop*** (1749) B1080, Przypisano do miejscowości o nazwie *Częstocin (niem. Ochsenkopf)*, k. Połęczyna, (Przywidz). **1925:** mapa [16]. *Ochsenkopf (pol. Oksenkop)*, **1935:** mapy WIG [172]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Częstocin (niem. Pollnisch Ossenkopf)*, k. Połęczyna, (3 dymy), oraz *(niem. deutsch Ossenkopf)*, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...5. (Obecna nazwa) Częstocin Polski, (Nazwy występujące w źródłach) Osenkop, (Pierwsza wzmianka) 1670, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),* ", str. 184. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...17. (Obecna nazwa) Częstocin Niemiecki, (Nazwy występujące w źródłach) Osenkop, (Pierwsza wzmianka) 1628, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 178. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Skarszewskiego. ... Pustkowia starostwa Skarszewskiego. ... Osenkop pustkowie. Dwuch ludzi mieszka na jednym dworze, płacą po fl. 20, facit fl. 40*", str. 310. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Ochsenkopf, Kr. Ber., seit 1876 gemeinsame Bezeichn. für Deutsch- und Poln.-Ochsenkopf, früher auch Ossenkopp*", str. 85. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1807: "*Oksenkop (Wołowe głowy), powiat dawny kościerski, niem. Ochsenkopf (dawniej Ossenkopp), gmina wiejska*". **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1808: "*Oksenkop niemiecki, powiat dawny kościerski, niem. (Deutsch Ochsenkopf), część gminy wiejskiej Oksenkop*". **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1809: "*Oksenkop polski, powiat dawny kościerski, niem. (Polnisch Ochsenkopf), część gminy wiejskiej Oksenkop*". **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Osenkop** 1.) **Polski**, niem. Pol. Ochsenkopf, wieś włościańska, powiat kościerski, stacja pocztowa Przywidz, parafia katolicka i okręgowy urząd stanu cywilnego Stare Grabowo, 1½ mili odległości, parafia ewangelicka Szymbark, szkoła Szpon, ... W 1868 roku 47 mieszkańców, 35 katolików, 12 ewangelików, 4 domy. W 1856 roku 21 mieszkańców. Osenkop leży w pobliżu granicy powiatu kartuskiego, nad małą do Wieprzycy uchodzącą rzeczką. Według wizytacji Szaniawskiego z roku 1710 płacili tutejsi mieszkańcy proboszczowi grabowskiemu 2 korce żyta i tyleż owsa, ... 2.) **Osenkop Niemiecki**, niem. Deutsch Ochsenkopf, wieś włościańska, tuż obok poprzedniej. Posiada przywilej z roku 1786. Zawiera 5 gburstw i 1 zagrodę, 632,25 morgów obszaru, 59 mieszkańców ewangelików, 7 domów. ...*", str. 618.
45	Człuchów	***Terrestris Człuchoviensis*** (1747) A4752, Przypisano do miasta o nazwie *Człuchów*. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Człuchów, Schlochau (Człuchow, Sluchovia).*", str. 547; dalej: "*... Decanatus Człochoviensis. ...*", str. 466.
46	Dąbrowa	***Dąmbrowa*** (1674) E2675, ***Dąbrowa*** (1674) E2694, Przypisano do miejscowości o nazwie *Dąbrowa* (*niem. Dombrowo)*, k. Banina. **2000:** mapa [266]. **1898:** mapa [23]. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: podaje 38 nazw miejscowości *Dąbrowa*, również z dodatkowymi określeniami, kolumny 1138-1147. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***Z Dąbrowy Miszewskiey*** (1706) E4338, ***Dombrowo*** (1714) E4817, ***Karczma Dąbrowa*** (1718) E5092, ***ex taberna dicta Dąmbrowa*** (1738) E6461, **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Pustk:(owie): Dombrowa*, k. Banina. Fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej: Wiek później, na mapie **1905:** [193] widnieje też nazwa *Dombrowo*, k.	*Dąbrowa* (*niem. Dombrowo)*, k. Banina. **2000:** mapa [266]. **1898:** mapa [23].

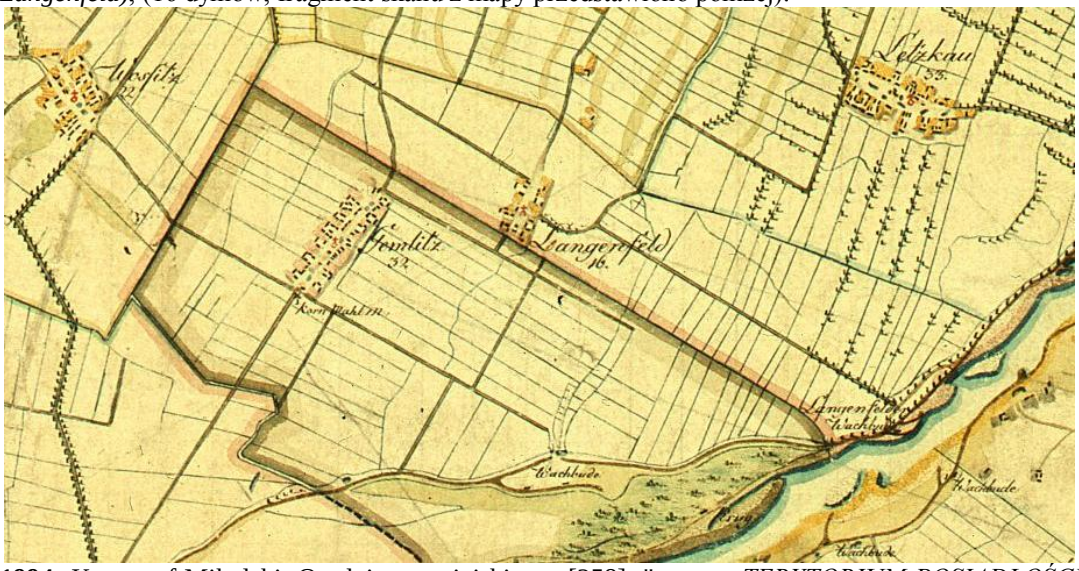
				Miszewa. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Dombrowo gehörte zu Pempau. Kr. Karth.*", str. 35. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Dąbrowa Miszewska**, osada, powiat kartuski, gmina Banino, gromada Warzno, parafia katolicka Kielno, ewangelicka Karczemki. 1879: Dąbrowa, niem. Dombrowa; niem. późniejsza: Dombrowo. ... Osada leży na wysoczyźnie morenowej, przy szosie z Miszewa do Gdańska. W sąsiedztwie liczne jeziorka-oczka. Ludności 24. Budynki mieszkalne 3. Obszar 70 ha. ... 1885: osada do folwarku Miszewko, ludności 11; 1921: budynków mieszkalnych 3, ludności 25, w tym mężczyzn 14, kobiet 11, katolików 21, ewangelików 4. ...*", kolumna 1146.	
			2	Na mapie Schroettera **1796-1802:** [262] w pobliżu Bojana nie znaleziono nazwy miejscowości *Dombrowa*. Można przypuszczać, że nazwa miejscowości *Dombrowa* zaistniała na mapach po roku **1800**. Na mapie **1905:** [193] widnieje tylko nazwa *Bojahnswalde* (ok. 1 km na zachód od Bojana), lecz na podobnej mapie [28], w tym miejscu nazwa miejscowości *Bojahnswalde* jest uzupełniona napisem w nawiasie (*Dombrowa*). **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Dąbrowa**, osada, powiat morski, gmina Chwaszczyno, gromada Bojan, parafia katolicka Kielno, ewangelicka Karczemki. Nazwa miejscowości też Syberia; 1885: Dombrowa i Bojahnswalde; 1921: Bojan; Lorentz i nazwa obecna: Dąbrowa Bojańska. Dąbrowa leży 1 km na zachód od wsi Bojan. Ludności 62, w tym 3 rodziny robotników rolnych. Budynków mieszkalnych 6, w tym 2 domy robotników. Obszar 131 ha. Gospodarstwo folwarczne 1, o obszarze 109 ha i 2 gospodarstwa rolne włościańskie (12 i 10 ha) położone na południe od folwarku. Była to osada powstała na gruntach wsi Bojan z połączenia dwu pierwotnie oddzielnych miejscowości; 1885: budynków mieszkalnych 3, ludności 42 (Dombrowa), i budynku mieszkalnego 1, ludności 5 (Bojahnswalde); 1895: budynków mieszkalnych 7, ludności 65 (Dombrowa); 1921: osada Dąbrowa spisana łącznie z wsią Bojan. ...*", kolumny 1140-1141. Powyższe informację wykluczają możliwość przypisania tej nazwy miejscowości do historycznej nazwy ***Dąmbrowa*** z roku 1674.	*Dąbrowa (niem. Bojahnswalde (Dombrowa))*, k. Bojana. **1917:** mapa [28]. Polska nazwa miejscowości: *Dąbrowa*, **1935:** mapy WIG [239].
			3	Na mapie Schroettera **1796-1802:** [282] w pobliżu Mściszewic nie znaleziono nazwy miejscowości *Dombrowo*. Można przypuszczać, że nazwa miejscowości *Dombrowo* zaistniała na mapach po roku 1802. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Dąbrowa Klukowska**, osada, powiat kartuski, gmina Kamienica Szlachecka, gromada Klukowa Huta, parafia katolicka Mściszewice, ewangelicka Sierakowice. 1879: Dąbrowa, niem. (też później): Dombrowo; 1921: Dąbrowo (przy Klukowej Hucie); (Lorentz daje też Dąbrówka Klukowska, bez daty). ... odległość poczty Klukowa Huta 3 km, stacja kolejowa Skorzewo 12 km. Ludności 141. Budynków mieszkalnych 14. Obszaru 203 ha. ... Gospodarstw rolnych 11. 1885: budynków mieszkalnych 3, ludności 36; 1895: budynków mieszkalnych 13, ludności 82; 1921: budynków mieszkalnych 22, ludności 157, w tym mężczyzn 84, kobiet 73, katolicy. ...*", kolumna 1146. Powyższe informację wykluczają możliwość przypisania tej nazwy miejscowości do historycznej nazwy ***Dąmbrowa*** z roku 1674.	*Dąbrowa (niem.Vw. Dombrowo)*, k. Mściszewic. **1902:** mapa [84].

		4	Na mapie Schroettera **1796-1802:** [281] w pobliżu jeziora Sumino, k. Zdunowic Dużych (Sulęczyno), odnaleziono nazwę miejscowości *niem. Pustk: Dombrowo)*, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Na współczesnych mapach w tym miejscu nie ma żadnej nazwy miejscowości. Także na pruskiej mapie [187] z roku 1877 w tym miejscu nie znaleziono żadnej nazwy miejscowości. Można przypuszczać, że nazwa miejscowości *Dombrowo* zaginęła na mapach po roku 1802.	*Dombrowo*✠, k. Zdunowic Małych, nad jeziorem Sumin. *Miejscowość zaginiona.*
		5	***S kacka*** (1674) E2704, Można się domyślać z kontekstu w zapisach metrykalnych, że jest ta nazwa miejscowości powiązana z *Dąbrową*. Przypisano do zaginionej nazwy "*Dąbrowa Kacka*✠, lub też określa po prostu miejscowość *Kack*. Dąbrowa Kacka✠ znajdowała się k. Wiczlina. Możliwe jest także bezpośrednie przypisanie historycznej nazwy *S kacka* do *Wielkiego Kacka*, k. Gdyni. Na mapie Schroettera **1796-1802:** [272] w pobliżu *Wiczlina* nie znaleziono nazwy miejscowości *Dombrowa*. Można przypuszczać, że nazwa miejscowości *Dombrowa* zaistniała na mapach po roku 1802. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Dąbrowa Kacka****, osada, powiat morski, gmina Chwaszczyno, gromada i parafia katolicka Wielki Kack, ewangelicka Mały Kack. Nazwa miejscowości też: Dąbrowy. Osada leży 2-3 km na zachód od wsi Wielki Kack, przy szosie do Wiczlina. 8 budynków mieszkalnych; 4 gospodarstwa rolne, 3 o obszarze 2-5 ha i 1 12 ha, oraz 6 rodzin robotniczych.*", kolumna 1146.	*Dąbrowa*, k. Wiczlina. **2013:** mapa [269]. Dąbrowa Kacka✠ lub Wielki Kack. *Dąbrowa*, k. Wiczlina. Mapy [28] i [239] nie podają lokalizacji współczesnej *Dąbrowy*.
47	Demlin	***Demlyno*** (1737) B841, ***Dęblin*** (1741) B951, Przypisano do miejscowości o nazwie *Demlin (niem. Demlin)* k. Skarszew, **1910:** mapa [77]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Demlin (niem. Demlin pohl. Demlina)*, k. Skarszew, (30 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 		

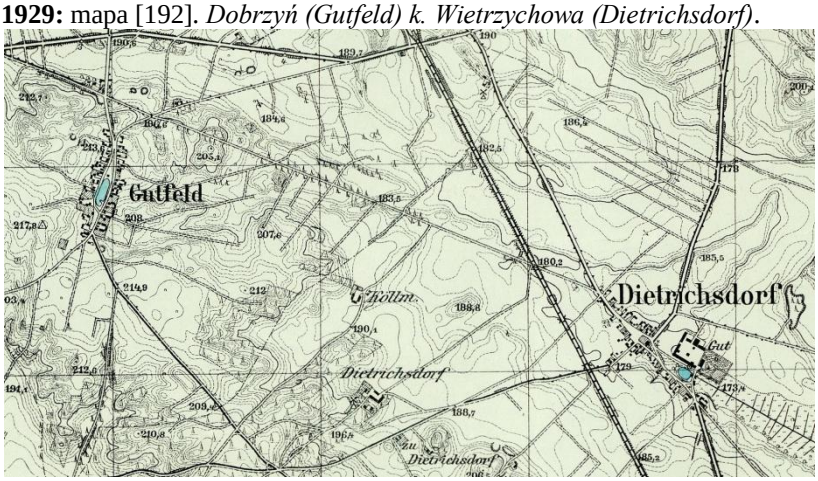
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 15. (Obecna nazwa) Demlin, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 176. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Dęblin*, należące do starostwa skarszewskiego, 40 łanów, str. 111. Parafia Dęblin, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 141. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje opis kościoła w Demblinie, zajętego przez luteran: "*Dekanat Tczewski. ... Kościół w Demblinie ... roku jednak 1583 znajdował się w dobrym stanie, budowany był z drzewa; ... po wojnach i spustoszeniach szwedzkich podupadł, a w roku 1686 zupełnie już leżał w gruzach, kamień tylko do święconej wody stał jeszcze i wieża z dwoma dzwonami. ...*", str. 207. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Skarszewskiego Wieś Demblino. Ta wieś ma włok 40. Szołtys jeden ma na imię Jakub Fott, ktory trzyma włok 4 za przywilejem krzyżackim in anno 1336 i za kupnem przez Bartosza Fotta, ojca swego u Macieja Fotta, szołtysa z tejże wsi Dęblina in anno 1634 sub actu in castroSkarszowiensi ... ... W tej wsi był kościołek, od którego tylko wzrąb stoi i dzwonów dwa. Tacą dają do kościoła Skarszewskiego, ...*", str. 306-307. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*… Starostowie Bażyńscy na Skarszewach zawładnęli wspólnie z mieszczanami kościołem miejscowym około roku 1562, a także kościołami w Demblinie i Dalwinie. ...*", str. 77; dalej: "*... Skarszewy. ... Kościół parafialny w Dęblinie, pod wezwaniem św. Małgorzaty. Założyli go zapewne joannici przed rokiem 1370. ...Miejscowości należące do parafji: ... 6. Dęblin (Demlin) ...*", str. 571-572. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Demlin**, wieś, powiat kościerski, gmina Skarszewy, gromada Demlin, parafia katolicka i ewangelicka Skarszewy. 1305: Demplin; 1570: Demlin; 1664: Demblino; 1879: Dęblin; niem. Demlin. ... odległość od miasta powiatowego 42 km na wschód; urząd gminy 5 km, poczty Godziszewo 3 km, stacja kolejowa Nygut 3 km, ... Wieś zabudowana w kształcie widlicy leży przy szosie Skarszewy - Tczew, nad małym potoczkiem, dopływem Jeziora Godziszewskiego. Okolica pagórkowata; drobne torfowiska i stawki. ... 1198: książę Grzymisław darował Demlin joannitom sprowadzonym do Starogardu; 1334: wieś ustąpiono Zakonowi Krzyżackiemu; 1570: wieś królewska do starostwa skarszewskiego, 40 włók osiadłych, 1 karczma, 4 ogrodników, 2 rzemieślników, kowal; 1664: 4 włóki sołtysa, dziedziczne, nadto trzymał on 3 włóki lemańskie albo wybranieckie i 5 gburskich; gburów 6, w tym 3 miało po 3 włóki, dwu nowo-osiadłych na 4 włókach, jeden trzymał 5 włók pustych; karczmarz na 1 włóce; reszta włók pustych; 1789: królewska wieś, folwark i majątek wolno-sołecki, dymów 23; 1885: gmina wiejska obejmowała Demlin i Nowe Gołębiewko, obszaru 989 ha, ludności 625, ... 1921: budynków zamieszkałych 67, ludności 410, mężczyzn 189, kobiet 221, katolików 141, ewangelików 269, Polaków 139, Niemców 271; 1931: gmina wiejska, obszaru 991 ha, ... Kościół parafialny, założony zapewne przez joannitów przed 1370 rokiem. Według wizytacji z 1583 roku kościół drewniany w dobrym stanie; były przy nim zwykłe 4 włóki plebańskie; 1593: odebrany z rąk luterskich; podczas wojen szwedzkich bardzo podupadł; 1664: z kościółka 'tylko zrąb stoi i dzwonów dwa'; 1686: kościół był w ruinie. ... **Demlin**, gromada, powiat kościerski, gmina Skarszewy. Do gromady należą: Demlin wieś, Nowe Gołębiewko, osada Karolewo, pustkowie Mirowo, folwark Małe Mirowo, kolonia Modrowo, folwark Modrowo leśniczówka, Nygut stacja kolejowa. Ludności 944. ...*", kolumny 1169-1170.
48	Dębowa Karczma	***Debowa karczma*** (1640) E1249, Przypisano do miejscowości o nazwie *Dębowa Karczma (niem. Eichenkrug)*, k. Kielna. **1917:** mapa [28]. Polska nazwa miejscowości: *Dębowa Karczma*, **1935:** mapy WIG [239]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***Migen Krucht*** (1712) E4738, Dotyczy zapisu metrykalnego "*Migen Krucht. Clarissimus Dnus Valentinus Eimowski Parochus Kielnensis 26 Octob: baptizavit **Andream** Micháèlis Strunk et Ursulae Conjugum. Patrini Stanislaus Szhum et Helena Szhumowna.*". Prawdopodobnie miejscowości *Migen Krucht* należy szukać w parafii Kielno, której proboszcz Valentinus Ignatius Haymowski (alias Hayman), [19], str. 146, chrzci dziecko o imieniu Andrzej. Najbliżej Kielna znajduje się Dębowa Karczma, na mapie Schroettera **1796-1802:** [262] pod nazwą *Eichen Krug oder Dembowa*, zbliżona brzmieniem do nazwy historycznej *Migen Krucht*. Nazwy historycznej *Migen Krucht* nie znaleziono w żadnym źródle archiwalnym. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje nazwę miejscowości *Dębowa Karczma (niem. Eichen Krug oder Dembowa)*, k. Dobrzewina, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Dębowa Karczma (niem. Eichenkrug)*, k. Kielna. **1917:** mapa [28]. Polska nazwa miejscowości: *Dębowa Karczma*, **1935:** mapy WIG [239].

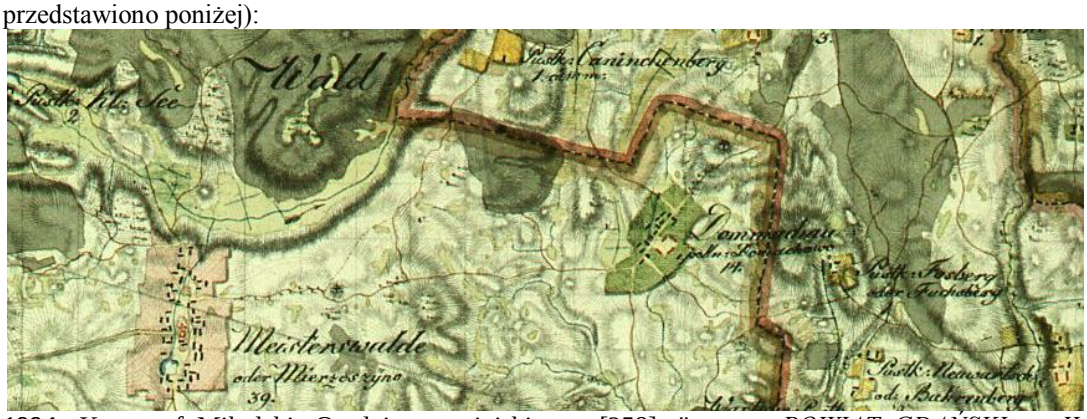
				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...3. (Obecna nazwa) Dębowa Karczma, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1701, (Rodzaj gospodarczy początkowy) K (osiedle karczmarskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) K (osiedle karczmarskie),*", str. 157. *Jeśli przyjąć poprawność przypisania nazwy historycznej do tej konkretnej miejscowości (Dębowa Karczma), to należałoby przesunąć datę pierwszej wzmianki w dokumentach z roku 1701 na rok 1640.* **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Eichenkrug gehörte zu Tuchom, Gr.-. Kr Karth.*", str. 37. **1881:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom II, [136]: "***Dębowa karczma**, niem. Eichenkrug, osada, powiat wejherowski, o 3½ mili od miasta Wejherowa oddalona.*", str. 25. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Dębowa**, osada, powiat morski, gmina Chwaszczyno, gromada Dobrzewino, parafia katolicka Kielno. 1921: **Dębowa Karczma**; niem. Eichenkrug. Odległość od miasta powiatowego Wejherowa 26 km, poczty Kielno 2 km, stacji kolejowej Osowa 9,5 km. ... Osada leży przy szosie z Gdańska do Wejherowa, na zachód od wsi Dobrzewino. Ludności 62, w tym 6 rodzin bezrolnych. Budynków mieszkalnych 6, ... 1885: budynków mieszkalnych 3, ludności 24; 1921: budynków mieszkalnych 3, ludności 29, w tym mężczyzn 17, kobiet 12, katolicy. ...*", kolumna 1183.	
			2	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Eichenkrug gehörte zu Quadendorf. Kr. DzgN.*", str. 37. (Znaleziono tylko nazwę *Knüppellkrug (Knüppel Krug)* - Dylowa karczma, k. Przejazdowa (Quadendorf), mapy [147, 193 (poniżej)]): 	Nie znaleziono
			3	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Eichenkrug. Kr. Nst,. (Nst. = Neustadt, Wejherowo) früher Dębowa*", str. 37.	Nie znaleziono
			4	**1881:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom II, [136]: "***Dębowa karczma**, folwark, powiat ciechanowski, gmina Bartołdy, parafia Zielona, od Płocka wiorst 90, od Ciechanowa wiorst 20, od Przasnysza wiorst 6, od drogi bitej wiorst 3. Rozl. wynosi morg 104, a mianowicie: grunta orne i ogrody morgów 80, łąk morgów 14, pastwisk morg 7, nieużytki i place morg 3. Budynki murowane 1, drewniane 3. Folwark powyższy oddzielony od dóbr Janin.*", str. 25.	*Dębowa Karczma* , k. Przasnysza. [161].
			5	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*… Miejscowości należące do parafji Klonówka (powiat starogardzki, nad Wierzycą, poczta i stacja kolejowa w Pelplinie): ... 7. Dębina (Eichwalde), pow. tczewski.*", str. 560-561.	Nie szukano
			6	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Eichwalde, Kr. Lö., (=Löbau, powiat Lubawa, k. Iławy) seit 1866, früher Dembien, Dębin, Dambien*", str. 37.	Nie szukano
			7	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Eichenau, Kr. Th., (=Thorn, powiat Toruń), seit 1865, vorher Dembiny und Dęby, auch Unter den Eichen*", str. 37.	Nie szukano
			8	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Dembnitz, Kr. Nst., (=Neustadt, powiat Wejherowo), früher Dębnica*", str. 35.	Nie szukano
			9	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Dembnitz, gehörte zu Charlotten, Kr. Kart. (=Karthaus, powiat Kartuzy)*", str. 35. **1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 309: "*(Dębnica szarlocka), powiat kartuski, niem. (Dembnitz*	Nie szukano

				1823 r. Dembnica M. P.), osada przynależna 1848 r. do Szarloty".	
			10	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Dembie oder Dembina, eingegangen zu Pr.-Lanke, Kr. Br.* *(=Briesen, powiat Wąbrzeźno)*", str. 34.	Nie szukano
			11	**1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 306a: "*Dębina, powiat kościerski, osada przynależna do Piechowic*". **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "…*parafia Dziemiany, powiat kościerski, ... Parafia powstała niedawno. ... Z dniem 1. 1. 1924 ustanowiona została samodzielna parafia.... Miejscowości należące do parafji: ... 9. Piechowice, Dębina, Dąbrówka, Kloc, Szablewo. ...*", str. 382-384.	Nie szukano
49	Długie Pole			***ex Langenfe..*** (1664) I63, ***Langfeldensis*** (1664) I63, ***Langenfelde*** (1666) K37, Przypisano do miejscowości o nazwie *Długie Pole (niem. Langfelde)* k. Giemlic, **1903:** mapa [54]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Długie Pole (niem. Langenfeld)*, (16 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 10. (Obecna nazwa) Długie Pole, (Nazwy występujące w źródłach) Langenfeld, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 190. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Żuławy Steblewskie) istniały dobra miejskie *Długie Pole (Langfelde)*, str. 128. Parafia Giemlice, dekanat steblewski, terytorium miasta Gdańska, str. 141. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Długie Pole*** *(Langfelde), wieś i gmina wiejska, Wolne Miasto Gdańsk, powiat niziny-gdański, parafia katolicka Giemlice, ewangelicka Lublewo. ... odległość poczty Wielkie Cedry 4 km, stacja kolei wąskotorowej Giemlice 2 km. Wieś leży na równinie Żuław Gdańskich. Niewielki lasek; role osuszane rowami. Ludności 243, ... Szkoła ewangelicka. 1884: wieś włościańska, obszar 1993 morgów, 3 gburów, 2 zagrodników, 169 katolików, 52 ewangelików, 12 domów, szkoła; 1885: gmina wiejska, obszar 508 ha, ...* ", kolumna 1194; por. **2013:** Dariusz Dolatowski [326], monografia "Giemlice i Długie Pole".
50	Dobrogoszcz			***dobrogosc*** (1643) Q111, Przypisano do miejscowości o nazwie *Dobrogoszcz (niem. Dobrogosch)*, k. Wielkiego Puca. **1902:** mapa [97]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Dobrogoszcz (niem. Dobrogoscz)*, k. Wętwie, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...7. (Obecna nazwa) Dobrogoszcz, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Pierwsza wzmianka) 1662, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 182. *Jeśli przyjąć poprawność przypisania nazwy historycznej do tej konkretnej miejscowości (Dobrogoszcz), to należałoby przesunąć datę pierwszej wzmianki w dokumentach z roku 1662 na rok 1643.* **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Dobrogoszcz. Bona abiurata, nil reperitur.*", str. 84; dalej: "*Klincz mały. Pan Jezierski od 5½ morgów osiadłych, 10½ pustych (vide Dobrogoszcz). 16 gr., Pani Powalska od 5 ogrodników. 20 gr.*", str. 89; dalej: "*Puc. P. Jezierski od 2 ogrodników (vide Dobrogoscz). 8 gr.*", str. 95. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Dobrogoszcz**, wieś, powiat kościerski, gmina, parafia katolicka i ewangelicka Kościerzyna, gromada Dobrogoszcz. 1789: Dobrogoss; niem. poźniejsze Dobrogosch. ... odległość od miasta powiatowego, poczty, stacji kolejowej i urzędu gminy w Kościerzynie 6 km na północny zachód (wschód!). Wieś zabudowana w kształcie ulicówki leży nad jeziorem Dobrogoszcz (obszaru 70 ha, własność prywatna) po wschodniej jego stronie. Na wschód od wsi torfowiska. Ludności 95. Budynków mieszkalnych 16; domy budowane z cegły i pruskiego muru. Obszaru 127 ha. ... 1682: dobra ziemskie, spustoszone po wojnach szwedzkich; 1789: szlachecki folwark, dymów 5; 1881: wieś szlachecka, 7 posiadłości włościańskich, 7 ogrodników, obszaru gruntów ornych 693 morgów, ludności 108, budynków mieszkalnych 14; 1885: gmina wiejska, obszaru 177 ha, ludności 110, w tym katolików 1, ewangelików 109; 1895: gmina wiejska obejmowała Dobrogoszcz i Dąbrówkę, obszaru 272 ha, ludności 189, ... 1921: budynków mieszkalnych 17, ludności 106, w tym mężczyzn 57, kobiet 49, katolików 38, ewangelików 68, Polaków 68, Niemców 38, ... Dobrogoszcz, gromada, powiat kościerski, gmina Kościerzyna. Do gromady należą: Dąbrówka wieś, Dobrogoszcz wieś, Puc folwark, Puc wieś, Wętwie folwark. Ludności 373. ...*", kolumny 1204-1205.
51	Dobrzewino	***Dobrzewino*** (1633) E824, ***Dobrowino*** (1633) E855, Przypisano do miejscowości o nazwie *Dobrzewino (niem. Wertheim)*, k. Chwaszczyna. **1917:** mapa [28]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Dobrzewino (niem. Dobrzewin)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 14. (Obecna nazwa) Dobrzewino, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 157. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 324: "*Dobrzewino (*Dobrowino), powiat wejherowski, niem. Wertheim (do 1873 r. Dobrzewin), Obwód domowy*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Wertheim, Kr. Nst., seit 1873; früh. Dobrzewin und Dobrowin*", str. 123. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Dobrzewino*, należące do czterech właścicieli: J. Klawińskiego, 3 łany, A. Maczkowicza, 6 łanów, F. Dobrzewińskiego, 3 łany, B.

<table>
<tr><td></td><td></td><td>Marika, 3 łany, wszyscy pochodzenia pomorskiego, str. 89. Parafia Kielno, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 141. 1901: Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … 1682: "Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Dobrzewino. Pan Łebiński od 3 ogrodników i karczmarza pańskiego. 16 gr. Pan Dobrzewiński od 3 ogrodników i karczmarza pańskiego. 16 gr. Pan Chmieliński od 30 morgów folwarkowych i szynkowania piwa pańskiego. 15 gr.", str. 84. 1936: Słownik Arnolda, …[4]: "Dobrzewino, wieś, powiat morski, gmina Chwaszczyno, gromada Dobrzewino, parafia katolicka Kielno, ewangelicka Karczemki. 1570: Dobrziewin; 1789: Dobrzewin; 1879 i później niem.: Wertheim; (Baer daje też Dobrowin; Lorentz - Dobrowino, obie bez daty). ... Wieś rozproszona leży na falistej równinie wysoczyzny morenowej. Drobne torfowiska, odwadniane dwoma strugami. ... Obszar 640 ha. ... Od roku 1311 wieś należała do komturii gdańskiej; XVI wiek: majątek szlachecki, 16 włók, 4 właścicieli; 1682: 3 właścicieli opłaca od 30 morgów folwarcznych, 6 ogrodników, 2 karczmarzy; 1784: wieś szlachecka, dymów 16; 1881: (łącznie z osadą Granicznik i Karczemki Szlacheckie) obejmowało Dobrzewino majątek rycerski i 4 posiadłości gburskie, obszaru 81 włók, budynków mieszkalnych 19, ludności 229, w tym katolików 185, ewangelików 44; 1885: obwód dworski obejmował osady: Dobrzewino, Dębowa Karczma, Granicznik, Karczemki i Leśnictwo, obszaru 832 ha, ... 1910: obszar 878 ha, budynków zamieszkałych 57, gospodarzy 74, ludności 421, w tym Polaków 378, Niemców 43; ...", kolumny 1206-1207.</td></tr>
<tr><td>52</td><td>Dobrzyń</td><td>Dobrzynie (1677) B48, Przypisano do miejscowości o nazwie Dobrzyń (niem. Gutfeld), k. Nidzicy. 1929: mapa [192]. Wydaje się, że może dotyczyć też miejscowości Dobrzyń koło Włocławka. Ale bliżej Pręgowa znajduje się Golub-Dobrzyń koło Wąbrzeźnia lub Dobrzyń koło Działdowa.
2013: Atlas …, [161] podaje wykaz 7 miejscowości o nazwach Dobrzyń, także z rozszerzeniami, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 250.
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach podobnych do powyżej podanych w metrykach.
<table>
<tr><th>LP</th><th>Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy</th><th>Obecna lokalizacja</th></tr>
<tr><td>1</td><td>1929: mapa [192]. Dobrzyń (Gutfeld) k. Wietrzychowa (Dietrichsdorf).

1936: Słownik Arnolda, …[4]: "Dobrzyń (Gutfeld), wieś ze stacją kolejową i gmina w Prusach Wschodnich, powiat niborski (Neidenburg=Nidzica, pomiędzy Mławą a Ostródą), parafia katolicka Nibork, ewangelicka Łyna. 1789: Dobrzynen, ... Ludność daje też dawniej Sokoły, niem. Sokole, Dobersin, wszystkie bez daty. ... Wieś zabudowana w kształcie owalnicy leży na południowo wschodnich stokach morenowego wzgórza, przy drodze z Dąbrówna do Łyny. ... 1355: nadanie 37 włók chełmińskich, właściciele tutejsi nazywali się Dobrzyńskimi (Doberschinsky); 1600: ludność wyłącznie polska; 1789: wieś chełmińska, dymów 16; ...", kolumna 1208.</td><td>Dobrzyń (niem. Gutfeld), k. Nidzicy. 1929: mapa [192].</td></tr>
<tr><td>2</td><td>1936: Słownik Arnolda, …[4]: "Dobrzyń (Neudank See), jezioro, pogranicze, powiat człuchowski. Małe jezioro między wsią Pawłówko a jeziorem Szczytno i do niego odwodnione małą strugą zwaną Dobrzynką.", kolumna 1208.</td><td>Dobrzyń (niem. Seehof), k. Przechlewa, w pobliżu jeziora Poddębie (niem. Neudank See). □□□□: mapa [95].</td></tr>
<tr><td>3</td><td>1936: Słownik Arnolda, …[4]: "Dobrzyń (Dobbrin See), jezioro, Prusy Wschodnie, powiat łecki. ... Jezioro morenowe przy folwarku Berkowo, odwodnione nikłą strugą do Orzysza.", kolumna 1208.</td><td>Nie szukano</td></tr>
</table></td></tr>
<tr><td>53</td><td>Domachowo</td><td>Przypisano do miejscowości o nazwie Domachowo (niem. Domachau), k. Zaskoczyna. 1905: mapa [15].
Częstości występowania do 1711 roku różnych form nazwy miejscowości Domachowo(82 = 100%) (parafia Pręgowo) podano w [68]: Domachowo(80), Domachowa(1), Domachow(1); str. 25.</td></tr>
</table>

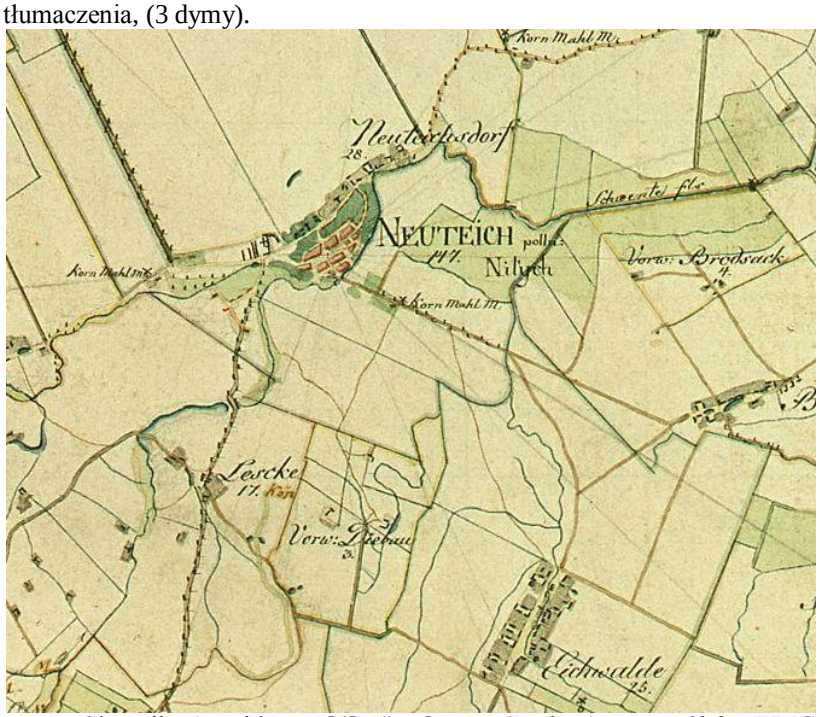
		1796-1802: Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Domachowo (niem. Dommachau polln: Domachowo)*, k. Mierzeszyna, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 15. (Obecna nazwa) Domachowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Domachowo (Domachau)*, należące do St. Domachowskiego, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 3,5 łana, oraz W. Jeżewskiego, herbu Sas, pochodzenie pomorskie, 3,5 łana, str. 115. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 141. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Domachowo*** *(Domachau), dominium, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina Zaskoczyn, parafia katolicka i ewangelicka Mierzeszyn. Nazwa dzierżawcza od imienia Domach. ... odległość od miasta Gdańska 23 km na południowy zachód; poczty Mierzeszyn 3 km, stacja kolejowa Straszyn - Prędzieszyn (Straschin - Prangschin) 11 km. Dominium leży przy szosie z Mierzeszyna do Pruszcza, u źródeł Zaskoczyńskiej Strugi, między morenowymi wzgórzami (do 200 m npm.). Ludności 129, w tym mężczyzn 65, kobiet 64, katolików 66, ewangelików 63. Budynków ogółem 10, w tym mieszkalnych 5 (murowane, kryte papą). Obszar 275 ha. ... 1650: właściciel Hertmański; 1789: właściciel Zboiński; dawniej istniała tu w pobliżu dworu kaplica prywatna; 1885: obwód dworski, obszaru 276 ha, budynków mieszkalnych 14, ludności 74, w tym mężczyzn 39, kobiet 35, katolików 31, ewangelików 43; 1910: budynków zamieszkałych 6, gospodarstw 20, ludności 118, w tym mężczyzn 58, kobiet 60, Polaków 31, Niemców 87. ...*", kolumna 1211-1212. W Słowniku Arnolda [4], znajduje się opis miejscowości **Donachowo** (obecne Danachowo, k. Klukowej Huty (Stężyca)), w którym wymienione są historyczne nazwy wsi: "*1570: Domachowa; 1583: Domachowo i Domakow; 1789: Domachau; 1895: Domachowo; niem. późniejsze Dommachau; 1921: Domachowo; (Lorentz daje też niem. Donnakowo, bez daty). ...*", kolumny 1216-1217, które doskonale przystają do opisu miejscowości Domachowo w parafii Pręgowo. Obecna miejscowość Danachowo, k. Klukowej Huty, nie istnieje na mapie Schroettera **1796-1802:** [282]; wiek później, na niemieckiej mapie **1902:** [84], w tym miejscu znajduje się tylko wybudowanie *Donnakowo*, a więc nie wieś, jak to mogło wynikać z opisu w Słowniku Arnolda. Cytowana powyżej w opisie wsi Donachowo [4], historyczna nazwa "*1570: Domachowa;...*", pochodzi ze źródła [330]: "*Domachowa ad parochiam Prangaw. Anno 70* (1570) ...", str. 166, i nie dotyczy obecnego Danachowa k. Klukowej Huty. Kolejne cytowania [4]: "*1583: Domachowo i Domakow;...*", pochodzą ze źródła [8-9], str. 44, 216, i także dotyczą miejscowości Domachowo w parafii Pręgowo. W dalszym opisie wsi Donachowo [4] podano: "*1570: wieś szlachecka, 2 właścicieli po 3½ włóki, ...*", przytoczony tekst pochodzi ze źródła [330]: "*Nobilis Stenzeslaw Domachawski ad suam partem regiam contributionem soluit: 3½ mansi ad 12 gr. Nobilis Albertus Jiesziewski ad suam partem regiam contributionem soluit: 3½ mansi ad 12 gr. ...*", str. 166, i też dotyczy Domachowa w parafii Pręgowo. Prawdopodobnie redaktorzy Słownika Arnolda [4] ulegli mylnej sugestii F. Lorentza [3], kierującego poszukiwania Domachowo → Donachowo, Nr 333, "*Donachowo (Domachowo), powiat kartuski, niem. Donnakowo Gen., Osada, przynależna do Klukowej huty*", i część informacji dotyczących Domachowa (parafia Pręgowo) zamieścili błędnie w opisie wsi Danachowo (parafia Stężyca). Poniżej podano opis Domachowa z SGKP. **1881:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom II, [136]: "***Domachowo*** *1.) niem. Dommachau lub Dommachowau, dobra rycerskie, powiat gdański, parafia Pręgowo; szkoła w Warczu, poczta w Pruszczu. Odległość od Gdańska 3 mile. Obszaru ornej ziemi ma 1077 morgów; katolików 36, ewangelików 38, domów mieszkalnych 4. Dawniej w ręku polskiem: roku 1650 posiada Domachowo Hertmański, roku 1766 Prądzyński asesor tucholski, 1789 Kazimierz Zboiński. Oddawna istniała tu kaplica prywatna dla wygody duchownej dziedzica. Wizyta biskupa Rybińskiego z roku 1789 pisze, że stała na osobnym miejscu koło dworu. Teraźniejszy posiadacz Niemiec. 2.)* ***Domachowo****, osada należąca do Klukowej Huty, powiat kartuski, parafia Stężyca.*", str. 111.
54	Donimierz	***Dominierz*** (1725) E5545, Przypisano do miejscowości o nazwie *Donimierz (niem. Dennemörse)*, k. Szemudu. **1877:** mapa [27].

1796-1802: Mapy Schroettera [263, 262] podają otoczenie miejscowości *Donimierz (niem. grs. Dennemoersz)*, (13 dymów), oraz *(niem. kl: Dennemoersz)*, (10 dymów, dwa zestawione fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej):

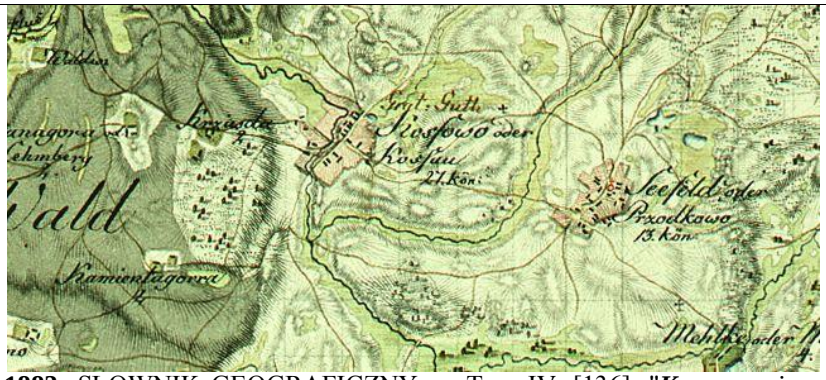
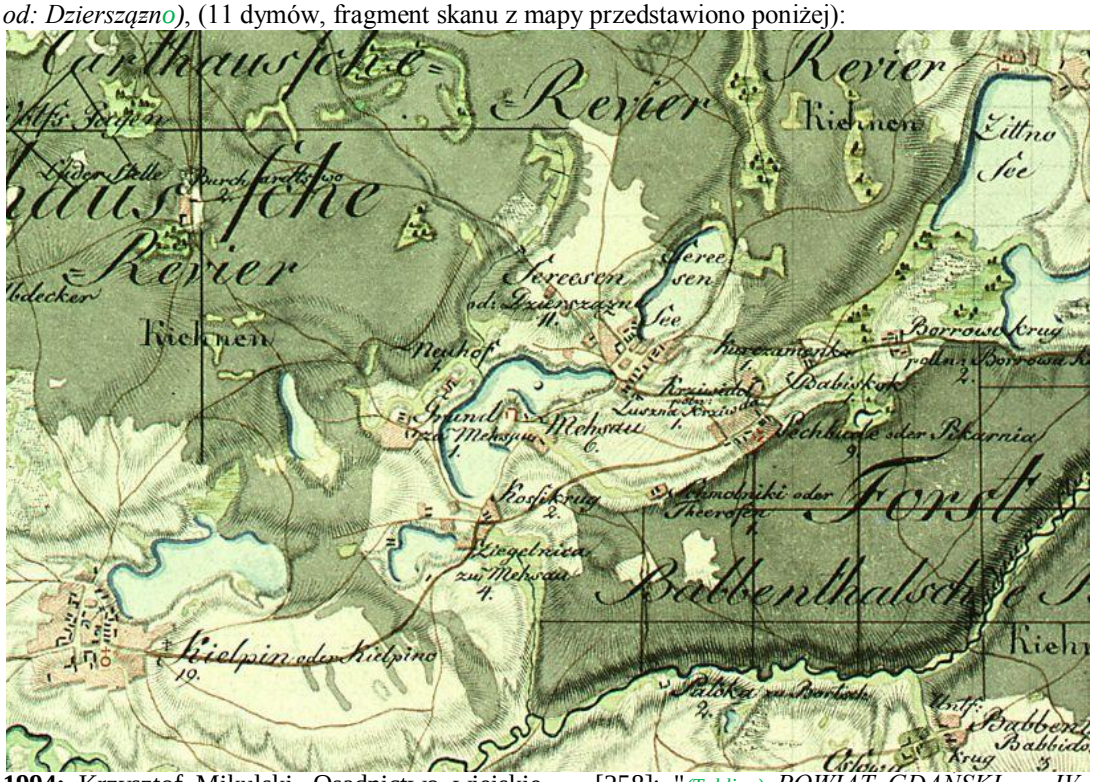

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 12. (Obecna nazwa)* Donimierz Wielki, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 163. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 11. (Obecna nazwa)* Donimierz Mały, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Donimierz*, należące do 4 Donimirskich, herbu Jeleń, pochodzenie pomorskie, 12 łanów, str. 95. Parafia Kielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 141. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Donimierz Wielki**, wieś, powiat morski, gmina i gromada Wielki Donimierz, parafia katolicka Szemud, ewangelicka Smażyno. 1570: Doniomirsz; 1596: Donimirze; 1879: też Wielki Dołmierz; niem.: Gross Dennemoerse; (SGKP daje też Dółmierz, Baer dawniejsze Domierze, obie bez daty). ... odległość od miasta powiatowego i stacji kolejowej Wejherowo 17,5 km na południe, poczty Szemud 2 km. Wieś leży przy szosie z Wejherowa do Kartuz, między Szemudem a Łebnem, nad strugą Gościciną, której dolinka silnie się wcina w chaotyczne wzgórza morenowe. Na północ od wsi, równolegle do rynnowej doliny Gościciny, ciągnie się oz w postaci długiego na około 3 km wału, oddzielający torfowisko Gęsia Krzywda od doliny, zwany w części pod nazwą Czarną Górą (207 m npm.). W okolicy liczne drobne torfowiska. Ludności 110. ... Według najstarszych wzmianek wieś w posiadaniu rodziny Donimierskich; 1570: 12 łanów; własność 4 braci; 1682: 5 właścicieli, 21 ogrodników, 3 karczmy, młyn; 1789: szlachecka wieś, dymów 28; we wsi stacja pocztowa; 1885: gmina wiejska obejmowała Donimierz Wielki i miejscowość Granicznik i Otalżyno Donimierskie, obszaru 752 ha, ludności 196, ... w tym katolików 183, ewangelików 13; 1895: wymieniono też miejscowość Wielki Las; 1910: jak wyżej, budynków zamieszkałych 30, gospodarstw 47, ludności 310, w tym Polaków 304, Niemców 6; 1921: jak wyżej, budynków mieszkalnych 30, ludności 342, w tym mężczyzn 164, kobiet 178, katolicy, Polacy; ... Fragment wsi utrwalił rysunkiem malarz gdański Daniel Chodowiecki w roku 1773 w swym 'Dzienniku podróży gdańskiej', ... **Donimierz Mały**, wieś, powiat morski, gmina i gromada Wielki Donimierz, parafia katolicka Szemud, ewangelicka Smażyno. 1789: Klein Dennemoers; 1879: też Mały Dołmierz; niem.: Klein Dennemoerse; (Lorentz daje też: Doniemierz Mały, Dolmiesz Mały; obie bez daty). ... odległość od miasta powiatowego i stacji kolejowej Wejherowo 18 km na południe, urząd gminy 0,5 km, poczty Szemud 2,5 km. Wieś leży w sąsiedztwie wsi Wielki Donimierz, na zachód od niej, po drugiej stronie Gościciny. Kilka zagród rozproszonych w odległości około 1 km od wsi noszą nazwę miejscową Donimierskie Góry. Ludności 133. Budynków mieszkalnych 13. Obszaru około 170 ha. ... Do wieku XVIII prawdopodobnie łącznie z Wielkim Donimierzem; 1789: wieś szlachecka, dymów 18; 1881: obszaru 82 włóki, budynków mieszkalnych 11, ludności 138, w tym katolików 128, ewangelików 10; 1885: gmina wiejska obejmowała Mały Donimierz i osadę Szękowana i Zabłotne, obszaru 633 ha, ludności 149, ... w tym katolików 140, ewangelików 9; 1895: jak wyżej oraz tartak Donimierska Piła; 1910: budynków zamieszkałych 22, gospodarstw 42, ludności 249, w tym Polaków 240, Niemców 9; 1921: (łącznie Mały Donimierz, Donimierska Piła, Nowa i Stara Szękowana) budynków mieszkalnych 33, ludności 272, w tym mężczyzn 140, kobiet*

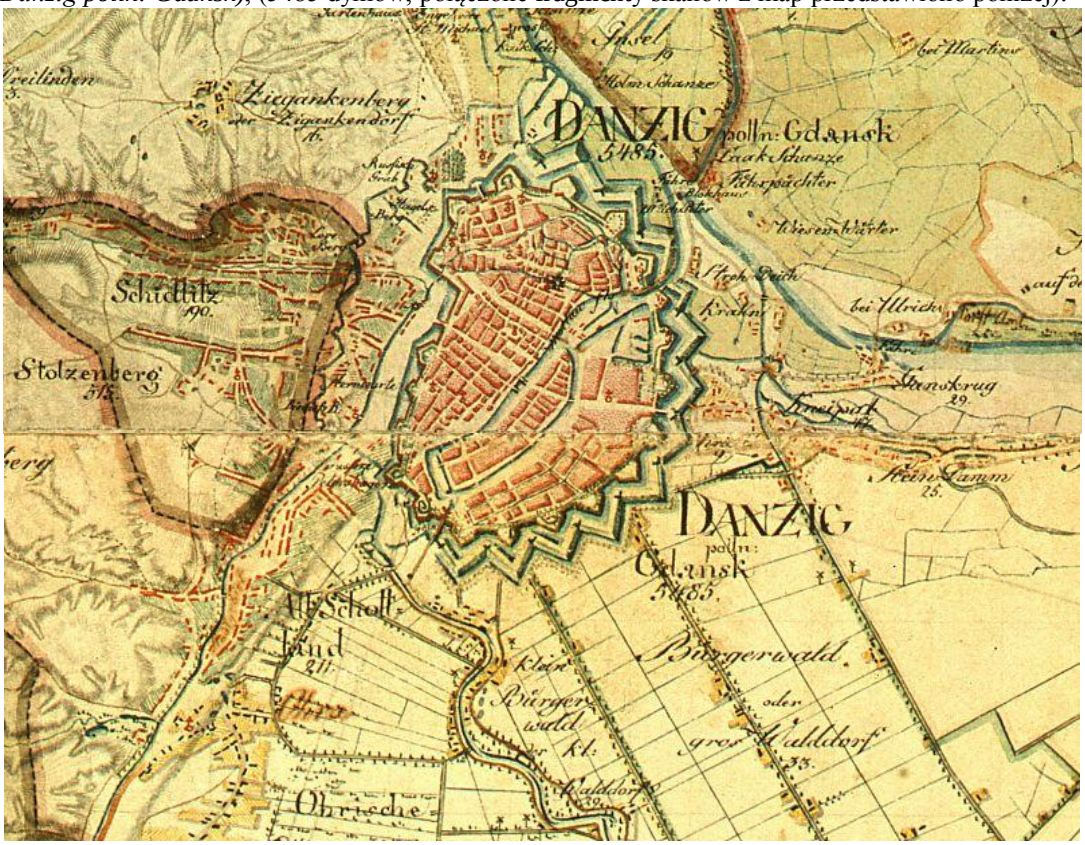
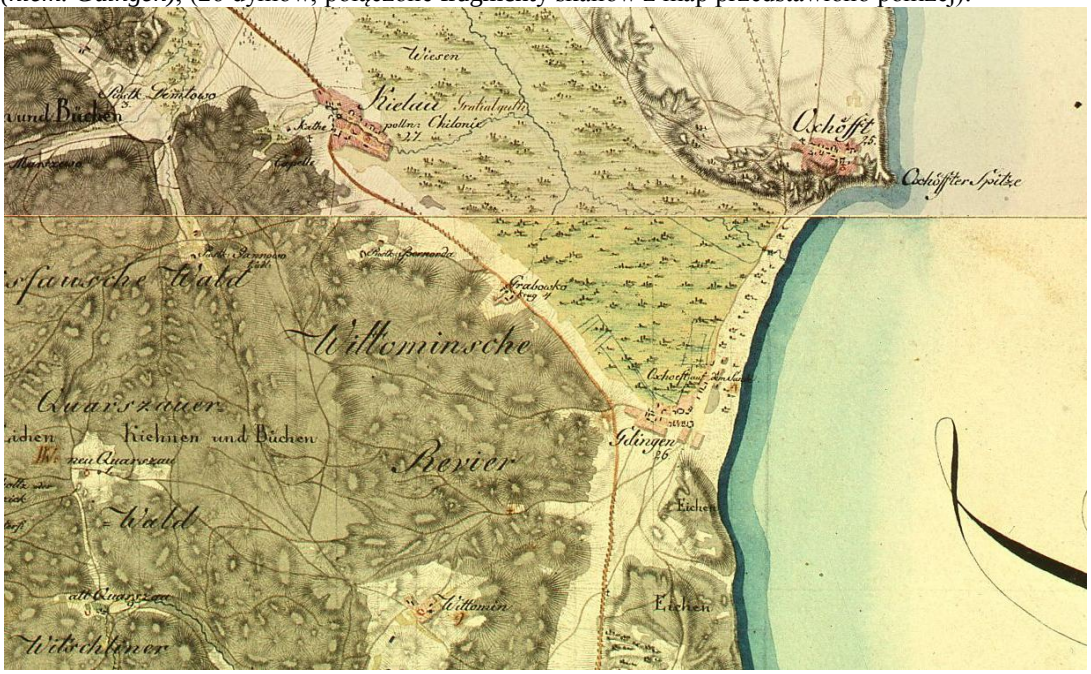
		132, katolików 271, ewangelików 1, Polaków 272; ...", kolumny 1217-1218.
55	Dybowo✠	***Dybowo*** (1699) E3963, E3969, (1706) E4349, Nazwa miejscowości zaginiona *Dybowo✠*. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: Podaje 6 miejscowości o nazwie Dybowo (powiat jańsborski, margrabowski, szczycieński, toruński, żuławski i ządzborski), kolumny 1256-1259. Nazwa miejscowości *Dybowo* jest dwukrotnie cytowana w zapisach z roku 1699: *Dybowo. Die eodem (14 czerwca) ego idem baptizavi **Mariannam** Andreae et Annae Koza. Patrini: Martinus Lemanczyk, et Elisabetha Mularka.* E3963; oraz: *Dybowo. Die 2. Augusti ego idem baptizavi **Mariannam** Martini et Margarethae Lemanczyk. Patrini: Nobilis Michàél Tuchlinski, et Virgo Catharina Tuchlinska.* E3969. oraz jeden raz w 1706 roku: *Dybowo. Ego Joachim Gönner 14 Martÿ baptizavi **Andream** Michäelis et Catharinae Calwer. Patrini Nblis D. Casimirus Czapiewski et V. Dorothea Czapiewska,* E4349. Wymienione są trzy różne rodziny o nazwiskach: Andrzej i Anna Koza, Marcin i Małgorzata Lemanczyk, oraz Michał i Katarzyna Calwer. Pierwsza rodzina jest cytowana wcześniej (E3692) i pochodzi z Mezowa, druga i trzecia rodzina nie jest wymieniona w bazie danych do 1708 roku. Ale istnieją silne powiązania pomiędzy tymi rodzinami, gdyż świadek z pierwszego zapisu (*Martinus Lemanczyk*) jest z kolei ojcem dziecka z drugiego zapisu (*Martini et Margarethae Lemanczyk*). Świadek z drugiego zapisu *Nobilis Michàél Tuchlinski* jest 5-krotnie wymieniany jako świadek w latach 1698-1700 na chrztach dzieci urodzonych w Dzierżążnie (2-krotnie), oraz jednokrotnie w Dybowie, Miszewie i Mezowie. Z kolei *Virgo Catharina Tuchlinska* jest 8-krotnie wymieniona jako świadek w latach 1696-1700 na chrztach dzieci urodzonych w Dzierżążnie (5-krotnie), oraz jednokrotnie w Mezowie, Borowej Karczmie✠ i Dybowie✠. W trzecim zapisie chrztu E4349 wymieniona jest matka dziecka Katarzyna Kalwer, która jako świadek (*Catharina Calwrowa*) jest cytowana w zapisie chrztu E4347 rodziny z Dzierżążna. Szlachecka rodzina Kazimierza i Elżbiety Czapiewskich (cytowana jako świadkowie w zapisie E4349) zamieszkuje w owym czasie w Mezowie. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	Z zestawienia, podanego powyżej, można wnosić, że *Dybowo✠* (folwark) mogło znajdować się w pobliżu tych wymienionych miejscowości jako wybudowanie do któregoś z nich, a więc na obszarze parafii Żukowo.	Dybowo✠. Okolice Mezowa, Dzierżążna, Borowa
2	Najbliżej Żukowa znajduje się przysiółek (*niem. Diebau*) k. Nowego Stawu na Żuławach, w pobliżu obecnej wsi Laski. Jest najwcześniej cytowany na mapie Schroettera [277] jako folwark *Diebau*, nie ma polskiego tłumaczenia, (3 dymy). **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Dybowo*** *(Diebau), przysiółek, WMG, powiat wyżyny-żuławski, gmina Laski, parafia katolicka i ewangelicka Nytych. 1789: Duebau. Odległość od wsi Laski 1,5 km na wschód. 1789: królewski folwark, dymów 6; 1801: wydane w wieczystą dzierżawę; 1881: wieś włościańska, 3 posiadaczy, obszar 14 włók, ludności 30, w tym*	*(niem. Diebau)*, k. Nowego Stawu. **1925:** mapa [69]; *(niem. Vorw. Diebau)*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [277].

				katolików 13, ewangelików 1, menonitów 16, domów 3; 1885: ludności 32, budynków mieszkalnych 3. ...", kolumny 1258-1259. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Szotland Stary**, ... dobra wydzierżawione: ... **Dybowo** w powiecie malborskim o 6½ włóki (1100 florenów), ...*", str. 24.	
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [350] podaje lokalizację miejscowości *Dybowo✠ (niem. Vorw: Diebau oder Schlosshuben)*, n. Wisłą, k. Gniewa, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ... 22. (Obecna nazwa) Dybowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1624, (Rodzaj gospodarczy początkowy) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) zag. (osiedle zaginione),*", str. 178. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustracya starostwa Gniewskiego. ... Zamek Gniewski. ... Brama Dybowska spalona i szańcem zarzucona. ...*", str. 28; dalej: "*... Wsi do starostwa Gniewskiego należące. ... Folwark Dybowski. Wszystkie budynki i stodoły podczas wojny Szwedzi spalili na tym folwarku. Role folwarku tego zasiewają mieszczanie Gniewscy włok 2½, to jest pan Grzegorz Radomski lentwojt Gniewski ma darowaną sobie na tym folwarku włokę jedną, ktorej połowicę bez czynszu trzyma, a z drugiej połowy ma płacić czynsz taki, jaki drudzy z półwłoki płacić będą. Na co pokazał konsens księżny jmci Krystyny Anny z Lubomierza Radziwiłowej, kanclerzyny W. X. Lit. de data w zamku Gniewskim die 31 octobris anni 1663, facit fl. 15. Item włokę jedną na tymże folwarku trzyma Jerzy Szarta za konsensem także księżny jej mci, ad annum 1663 nic nie płacił, dopiero in anno 1664 na Ś. Marcin ma zapłacić, fl. 30. Item Brzozowski trzyma półwłoki płaci, fl. 30.*", str. 43-44.	Nie znaleziono
			4	Możliwe (lecz mało prawdopodobne) jest też przypisanie do Dubowa k. Stężycy, zakładając, że pisarz parafialny trzykrotnie popełnił ten sam błąd, pisząc *Dybowo* zamiast *Dubowo*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości Dubowo *(niem. Pustk: Dubowo)*, k. Żuromina, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Dubowo, k. Żuromina, (niem. Abbau Dubowo).* **1902:** mapa [84].
			5	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kosowo (niem. Kossowo oder Kossau)*, (27 dymów, królewskie, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Wybudowanie Duba✠ do Kosowa.*

				 1883: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kosowo***, *niem. Kossowo, włościańska wieś,... wraz z wybudowaniem Krzywda i* **Duba** *liczy obszaru morgów 1709, ...*", str. 469. Istnieje nikłe prawdopodobieństwo, iż cytowane wybudowanie *Duba*✠ do Kosowa jest tym historycznym *Dybowem*✠ z przełomu XVII-XVIII wieku. Na mapie Schroettera [262] w okolicach Kosowa nie ma nazwy *Duba*. Z zapisu w SGKP wynika, że wybudowanie *Duba* musiało powstać po XVIII wieku.	*Kosowo (niem. Kossowo)*, k. Przodkowa. **1940:** mapa [31].
56	Dzierżążno			***Dzierząźno*** (1608) E11, ***Dzierzazno*** (1620) E341, ***Dzierzezno*** (1620) E359, ***Dzierząźno*** (1655) E1888, ***Dzierżążno*** (1661) E2060, ***Dżierząźno*** (1669) E2404, ***Dzierząźno*** (1676) E2803, ***Dzierżążno*** (1690) E3537, ***Dzierżążno*** (1690) E3541, ***de Dzierząźna*** (1705) E4307, ***Dzierząźno*** (1712) E4702, ***de Dzierząźna*** (1712) E4702, ***Sculteti Dzierząźnensis*** (1726) E5604 ***Dzierżążno*** (1745) E7018, ***z dzierząźna*** (1750) E7459, Przypisano do miejscowości o nazwie *Dzierżążno (niem. Seeresen)*, k. Kartuz. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości Dzierżążno *(niem. Sereesen od: Dzierszązno)*, (11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...10. (Obecna nazwa) Dzierżążno, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F^{o} (folwark z 1-2 gburami),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra kościelne *Dzierząźno,* należące do klasztoru w Żukowie, 30 łanów (18 łanów folwark), str. 97. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 141. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. ... Klucz Żukowski. ... Dzierzazno. Od 5 morgów osiadłych, 5 ogrodników, karczmarza pańskiego. 1 zł. 1 gr.*", str. 79. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Dzierżążno***, *wieś i stacja kolejowa, powiat kartuski, gmina i parafia ewangelicka Kartuzy, gromada Dzierżążno, parafia katolicka Żukowo. XVI wiek: Schereschen; 1682: Dzierzażno; 1789: niem.: Seresen; niem. późniejsze: Seeresen; (Baer daje też wcześniej Dzierząźno, bez daty). ... Wieś leży przy szosie z Kartuz do Gdańska, na przesmyku między Jeziorem Mezowskim a Dzierząskim. W sąsiedztwie występują lasy nadleśnictwa Kartuzy i Wysoka. Części wsi (wybudowania) noszą nazwy: Hamburg, Ameryka, Gapia Góra. Ludności 336. ... Budynków mieszkalnych 41. ... 1241: Wieś*	

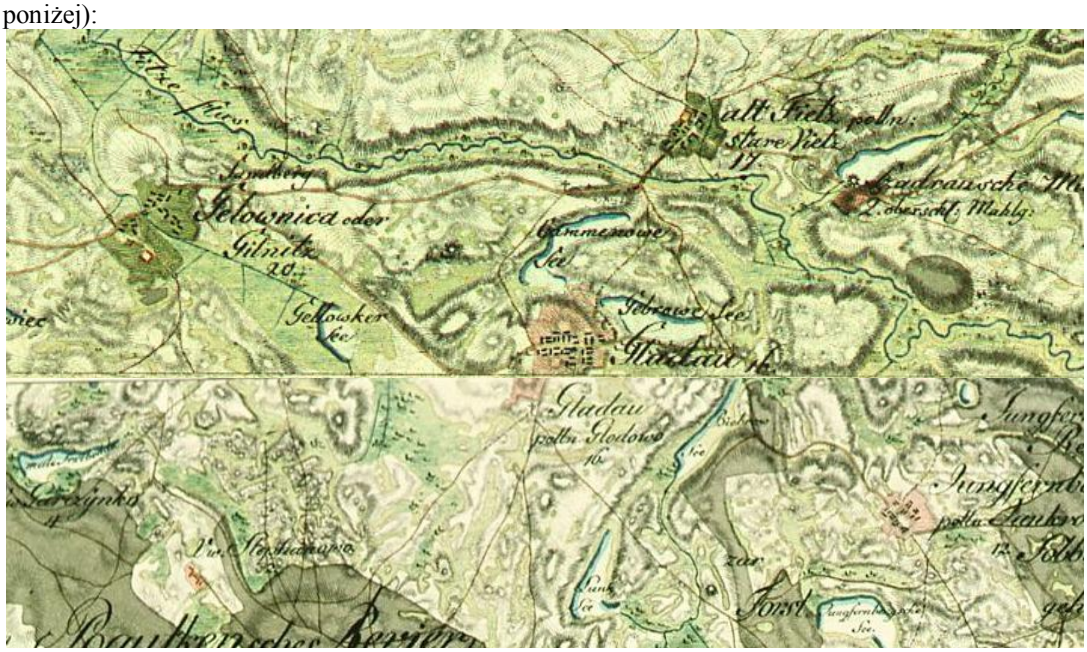
		należała do obwodu kasztelanii w Goręczynie; początkowo własność książęca, następnie klasztoru cysterskiego w Oliwie; 1316: przy zamianie różnych dóbr odstąpiona klasztorowi w Żukowie; w XVI wieku grunty leżały odłogiem po zniszczeniach po uprzednich wojnach z Zakonem; 1557: wieś była oddana w wieczystą dzierżawę jednemu z rajców gdańskich w celu odrestaurowania gospodarczego, później znów własność klasztorna; wieś liczyła 30 włók (na 18 był folwark), 4 ogrodników, 8 rzem., karczma, 2 młyny; ok. połowy XVIII wieku mieszkało we wsi 11 włościan; 1789: królewska wieś, dymów 11; 1826: włościanie nabyli prawa własności; ... 1895: gmina obejmowała Dzierzążno i wsi Pikarnia i Sitno, obszaru 818 ha, ludności 647, ... 1921: Dzierzążno wieś spisana łącznie z osadą Krzywy Dół i Kurza Męka, budynków mieszkalnych 41, ludności 309, ...", kolumna 1281.
57	Elbląg	***Elbinga nativum*** (1738) B855, Przypisano do nazwy miasta *Elbląg (niem. Elbing)*. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*… Elbląg, Elbing (Elbinga) …*", str. 548; dalej: "*… in exilio Elbingae mortuum ac sepultum, …*", str. 35; dalej: dalej: "*… Elbingam cives 1090 …*", str. 44; dalej: ***1295:*** "*… in Elbingam peregre …*", str. 310.
58	Elganowo	***Z Ąlgonowa*** (1675) B39, ***Olgonowo*** (1680) B75, ***Ogonowo*** (1744) B1005, ***Ołganowo*** (1746) B1042, ***Ołgonowo*** (1747) B1048, Przypisano do miejscowości o nazwie *Elganowo (niem. Lamenstein)*, k. Trąbek Wielkich. **1925:** mapa [22]. *Lamenstein (pol. Elganowo)*, k. Granicznej Wsi *(niem. Grenzdorf)*. **1934:** mapa WIG [181]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Elganowo (niem. Lammenstein oder Olgonowo)*, (16 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 19. (Obecna nazwa) Elganowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Elganowo (Lamenstein)*, należące do trzech właścicieli: J. Bystram, herbu Tarnawa, pochodzenie polskie, 4,5 łana; J. Kupiecki, herb nieznany, pochodzenie polskie, 2,5 łana, oraz A. Jackowski, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 3 łany, str. 115. Parafia Trąbki Wielkie, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 141. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Elganowo*** *(Lamenstein), dominium, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina Elganowo, parafia katolicka Wielkie Trąbki, ewangelicka Sobowidz. 1570: Ulganowa; 1879: niem. Lahmenstein. ... odległość od miasta Gdańska 28 km na południe, stacja kolejowa Sobowidz 7 km, poczta w miejscu. Zabudowania dominium leżą we wsi Elganowo, przy szosie. Ludności 127, w tym mężczyzn 61, kobiet 66, katolików 28, ewangelików 95, innowierców 4. Budynków ogółem 47, w tym mieszkalnych 16 (murowanych; krytych gontami 8, papą 8). Obszaru 342 ha. 1570: własność szlachecka, 40 włók, 2 ogrodników; 1682: dobra ziemskie, 1 właściciel, 30 morgów folwarcznych; 1789: szlachecka wieś, folwark i karczma, dymów 24; 1881: dobra szlacheckie, obszaru 1578 morgów, ludności 863, w tym katolików 670, ewangelików 190, mojżeszowych 3, domów 83, szkoła; 1885: obwód dworski obszaru 308 ha, ludności 66, w tym katolików 41, ewangelików 25; 1910: obszar 341 ha, budynków zamieszkałych 17, gospodarstw 20, ludności 118, w tym Polaków 14, Niemców 104. ...* ***Elganowo*** *(Lamenstein), wieś, WMG, powiat wyżyny gdański, ... Wieś zabudowana w kształcie widlicy z peryferycznym rozproszeniem leży przy szosie z Pszczółki do Kościerzyny przez Celmerowstwo, częściowo w dolinie rzeki Rotfliess, częściowo na stokach sąsiednich wzgórz morenowych o wysokości 150 m, 148 m i 139 m (Gapia Góra). Nazwy pól: Piaski i Morgi. ...*", kolumna 1313.
59	Frombork	***Frauburgensis*** (1664) J27, Przypisano do miasta o nazwie *Frombork (niem. Frauenburg)*, k. Braniewa, **1937:** mapa [56]. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Frauenburgia v. Frombork*", str. 548.
60	Gdańsk	***Gedanensi*** (1672) B22, ***Civis Gedanensis*** (1679) A622, ***ze Gdąnska*** (1706) A1744, ***Mercator Dantiscanus*** (1725) E5545, ***ex lateraria Gedanensis*** (1744) E6926, ***ex Sub Urbio Gedanensis*** (1744) E6973, ***ex Urbe Gedanensi*** (1745) E7048, ***ex Civitate Gedanensi*** (1746) B1032, ***Civis***

		Gedan. (1747) A4780, ***Cive et Mercatore Gedanensi*** (1747) B1061, ***Gedanum per Warcz*** (1748) B1076, ***Gedanensibus*** (1748) B1068, ***nativos Gedano*** (1748) B1076, ***nativam Gedano*** (1749) B1085, Przypisano do miasta o nazwie *Gdańsk.* **1796-1802:** Na mapach Schroettera [272, 273] przedstawiono lokalizację miasta Gdańsk *(niem. Danzig polln: Gdansk)*, (5485 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): Szczegółowy opis historycznego Gdańska podają: **1881:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom II, [136], str. 513-531, oraz **1936:** Słownik Arnolda, …[4], kolumny 1411-1443.
61	Gdynia	***ex villa Gdynia dicta*** (1747) E7210, ***ex villa Gdynia*** (1750) E7406, Przypisano do miasta o nazwie *Gdynia*. **1796-1802:** Na mapach Schroettera [344, 272] przedstawiono lokalizację miejscowości *Gdynia (niem. Gdingen)*, (26 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...5. (Obecna nazwa) Gdynia, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 171. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra kościelne *Gdynia*, należące do klasztoru w Kartuzach, 34 łany, str. 103. Parafia Oksywie, dekanat pucki, powiat pucki, str. 142. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "*Gdynia, miasto portowe i powiat grodzki. ... W ciągu krótkiego czasu stała się z małej wioski*

		największym miastem Pomorza i jednym z głównych portów Europy. ... Wieś Gdynia jako jedna z bardzo dawnych siedzib kaszubskich wspominana była w różnych dokumentach nie tylko polskich ale i skandynawskich, poczynając już od XIII wieku. Gdynia wieś w początku XIII wieku należała do włości księcia Świętopełka, który w 1224 roku darował ją opactwu cysterskiemu w Oliwie; w 1253 Gdynia należała do majętności panów na Rusocinie pod Gdańskiem, wymieniona w akcie biskupa kujawskiego Wolimira, jako należąca do parafii Oksywie; w 1380 roku przeszła na własność powstałego w Kartuzach zakonu kartuzjanów, w drodze darowizny dziedzica Jana z Rusocina, syna Piotra, palatyna gdańskiego; mnisi osiedlili tu ogrodników i uporządkowali sprawy połowów; 1429: nadano nowy przywilej; XVI wiek: własność duchowna w Gdyni obejmowała 34 włóki, w osadzie była karczma, 4 ogrodników, 4 chałupników; 1772: Gdynia prócz sołectwa obejmowała 7 zabudowań gospodarczych i osadę karczemną, razem 20 włók; do wsi należał przysiółek Grabówek; po ostatnim rozbiorze Polski Gdynia przeszła na rzecz skarbu pruskiego i stała się wsią królewską, 21 dymów; ...", kolumny 1444-1463.
62	Glińcz	***Glincz*** (1608) E13, ***Glincze*** (1618) E295, ***Glinsko*** (1618) E296, ***Glińcz*** (1723) E5430, ***Glincż*** (1725) E5535, ***Opilionis Glinczynensis*** (1729) E5857, ***Glinc*** (1737) E6404, Przypisano do miejscowości o nazwie *Glińcz (niem. Glintsch)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Na mapie Schroettera [262] widnieją dwie nazwy miejscowości *Glińcz (niem. Neu Glincz)*, 3 dymy, oraz *(Alt Glincz polln: Starÿ Glincz)*, 6 dymów, (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach poniżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***Stary Glincz*** (1624) E462, ***Glincz Stary*** (1629) E654, ***Glincż Stary*** (1671) E2553, ***Stary Glincż*** (1673) E2666, ***Glincz stary*** (1706) E4353, ***de Glincz veteri*** (1706) E4370, ***Glincz Starÿ*** (1709) E4564, ***Glincz vetus*** (1709) E4568, ***Glincz Stari*** (1712) E4719, ***Starÿ Glincz*** (1713) E4773, ***Glińcz Stary*** (1720) E5247 ***Stary Glińcz*** (1720) E5247, ***Glincz Starÿ*** (1750) G4, ***Glincz vulgo Stary*** (1772)**,** **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 11. (Obecna nazwa) Glińcz, Stary, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F*	*Glińcz, (niem. Alt-Glintsch)*, k. Żukowa, **1898:** mapa [23].

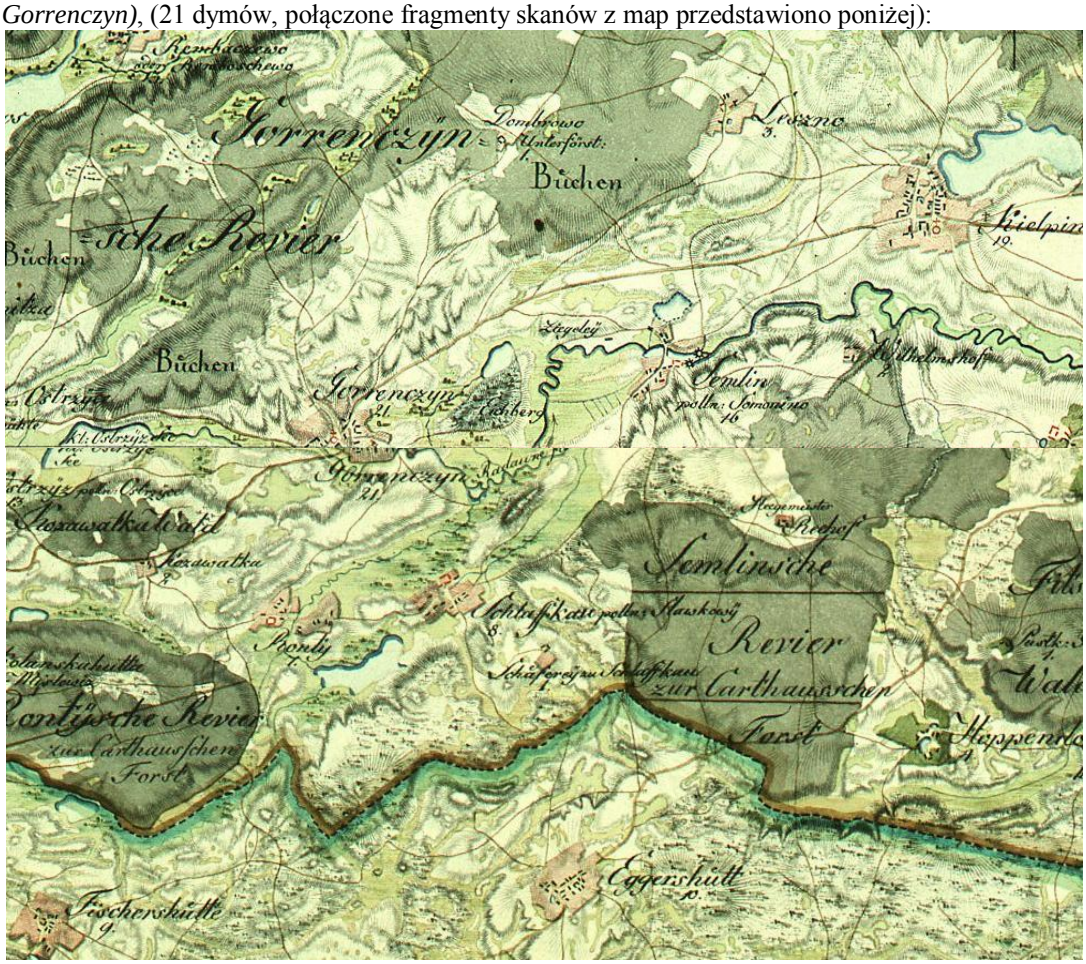
				(folwark), ", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Glińcz Stary,* należące do klasztoru w Żukowie, str. 91. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 142. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Glińcz Stary**, wieś z wybudowaniem, powiat kartuski, gmina i parafia katolicka Żukowo, gromada Glińcz,parafia ewangelicka Przyjaźń. Też Glińcz Górny; 1789: Alt Glintz; 1885 i później niem.: Alt Glintsch; (Hirsz daje Glince Gross, bez daty). ... Wieś rozproszona leży na pagórkowatej wysoczyźnie morenowej na południe od Glińcza Nowego. ... Od roku 1311 Stary Glińcz należał do obwodu gdańskiego; 1316: norbertanki w Żukowie otrzymały od Krzyżaków wzamian za swoje dobra leżące nad Wisłą za Świeciem dobra w pobliżu klasztoru oraz 57 grzywien, za które dokupiły Stary Glińcz; 1360: wielki mistrz krzyżacki potwierdził to kupno, odtąd klasztor utrzymywał tu swój folwark i sam nim zarządzał; 1745: był tu nowo wzniesiony dwór i 4 domy mieszkalne; ... 1792: rząd pruski wydał Stary Glińcz w wieczystą dzierżawę; ...*", kolumna 1488.	
		2	***Glincz Młody*** (1685) E3291, ***Glincz Slachetny*** (1686) E3308, ***Glincz Szlachetny*** (1694)**,** ***Glincz Szlachetny*** (1694) E3687, ***Glincz Szlachetni*** (1712) E4730, ***Glincz Schlachetni*** (1712) E4747, ***Glincż Szlachetny*** (1725) E5557, ***Glincz Szlach.*** (1726) E5606, ***Glincz Szlachetny*** (1734) E6236, ***Glincz Szlach:*** (1750) F8, ***Glincz Szlachetnÿ*** (1750) F8, **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 16. (Obecna nazwa) Glińcz, Nowy, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Glińcz Nowy,* należące do 3 Glińskich, 8 łanów, T. Borkowskiego, 4 łany, G. Witka, 3 łany, wszyscy herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, str. 89. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 142. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Glincz nowy. Pani Jerzyna Glińska od 2 ogrodników. 8 gr., Pani Alexandrowa Glińska od 2 ogrodników. 8 gr.*", str. 85. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Glińcz Nowy**, wieś z wybudowaniem, powiat kartuski, gmina i parafia katolicka Żukowo, gromada Glińcz, parafia ewangelicka Przyjaźń. Też: Glińcz Dolny; 1750: Glińcz Szlachetny; 1789: Adelich Glintz albo Glyntz; 1885 i później niem. Neu Glintsch. ... Wieś zabudowana w kształcie ulicówki z rozproszonymi zagrodami leży przy szosie z Żukowa do Kościerzyny, na pagórkowatej wysoczyźnie morenowej, wznoszącej się na prawym brzegu Raduni. ... Nowy Glińcz należał niegdyś do dóbr rycerskich w Sulminie; około połowy XVI wieku dziedzicem w Nowym Glińczu był między innymi, Wojciech Gliński, który po zabiciu swego brata uszedł z kraju, wskutek czego część jego przeszła na własność Rzplitej; 1570: Zygmunt August darował część tę norbertankom w Żukowie; 1748: 4 działy (klasztoru żukowskiego, Glińskiego, Lipińskiego i Geschau); 1789: szlachecka wieś złożona z kilku małych folwarków, dymów 15; 1881: dobra szlacheckie obszaru wraz z kuźnią Rutki 1541 morgów, ...*", ... ***Glińc**z, gromada, powiat kartuski, gmina Żukowo. Do gromady należą: Babi Dół leśniczówka i osada, Nowy Glińcz wieś z wybudowaniem i Stary Glińcz wieś z wybudowaniem. Ludności 387. Budynków ogółem 116, w tym mieszkalnych 55. Obszar 1436 ha, w tym ponad 700 ha lasów. ...*", kolumna 1487.	*Glińcz (niem. Neu-Glintsch)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23].
		3	**1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***†Glińcz**, osada na obszarze dzisiejszego powiatu morskiego, gmina Chwaszczyno, gromada Bojan. Niem.: Glinitsch; Lorentz daje Glińcz Głodowski; obie bez daty. Może to dawne Glińc = ogółem polski Gliniec, nazwa topograficzna. Obecnie jest to dół, gdzie się kopie glinę. 1848: osada należąca do Głodowa Bojańskiego.*", kolumna 1487.	Nie szukano
		4	**1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Glińcz**, cegielnia, powiat morski, gmina Wejherowo, gromada Łężyce. Nazwa miejscowa: Peterjaz, też: Glińsk. Cegielnia przy wsi Łężyce, należąca do folwarku. Ludności 12; 1 ceglarz z rodziną. Budynków mieszkalnych 1. ...*", kolumna 1487.	Nie szukano
63	Głodowo	***głodowo*** (1643) Q98, Przypisano do miejscowości o nazwie *Głodowo (niem. Gladau)*, k. Skarszew. **1904:** mapa [73]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 17 miejscowości o nazwach *Głodowo*, także z rozszerzeniami,			

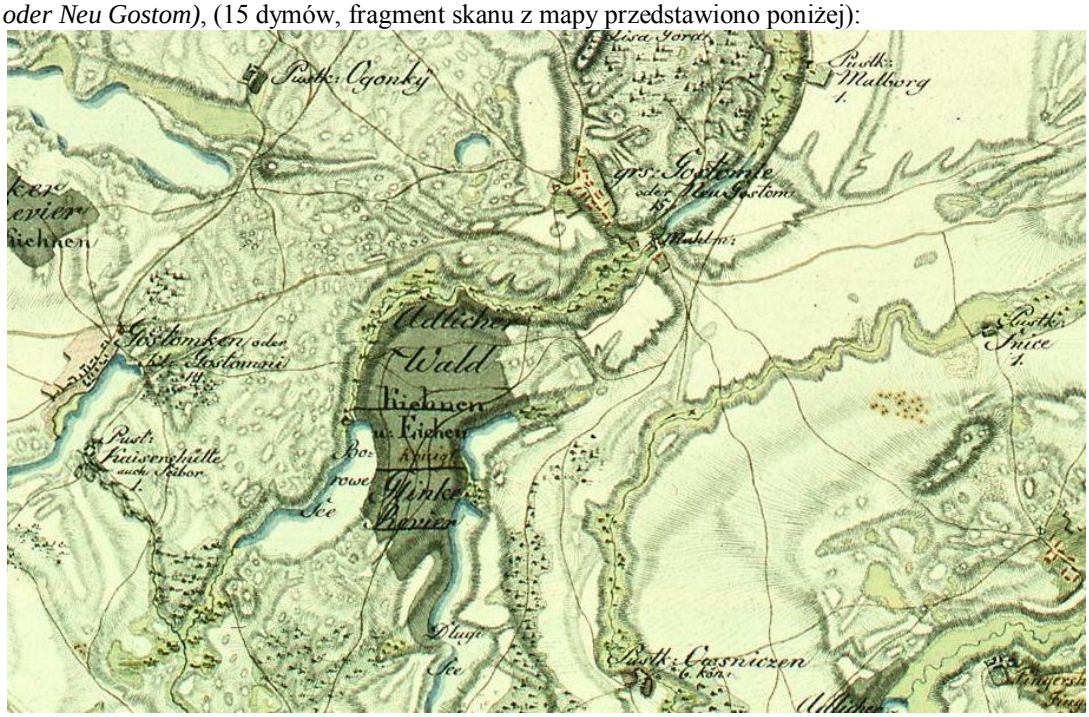
		znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 253. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271, 276] podaje lokalizację miejscowości *Głodowo (niem. Gladau, polln. Glodowo)*, k. Starego Wieca, (16 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 12. (Obecna nazwa) Głodowo, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Głodowo*, należące do klasztoru w Pelplinie, 40 łanów, str. 120. Parafia Pogódki, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 142. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Opactwo Pelplińskie. ... Głodowo. Od 40 morgów osiadłych. 2 zł.*", str. 74. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Głodowo****, wieś i stacja kolejowa, powiat kościerski, gmina Liniewo, gromada Głodowo, parafia katolicka i ewangelicka Pogódki. 1375: Iłowiec, błoto przy wsi położone; 1570: Glodaw; 1789: Gloddau; 1879 i późniejsze niem.: Gladau; (Baer daje też dawniejsze Illowintz, SGKP - pierwotne Iław, Iłowo, potem Kłodowa; wszystkie bez daty). Wysokość 150 m npm.; odległość od miasta powiatowego 27 km na wschód, ... Wieś zabudowana w kształcie widlicy leży na morenowym wzgórzu. Na północ od wsi płynie w głęboko wciętej dolince rzeka Wietcisa. Na terenie wsi leżą 3 jeziora: Gobrowo, Lonka i Deka, własność prywatna. ... 1258: Sambor II darował Głodowo wraz z kluczem pogódkowskim cystersom na fundację klasztoru w Pogódkach, przeniesionego następnie do Pelplina; 1354: wieś czynszowa klasztoru cystersów; 1570: 40 włók, karczma; 1771: ostatni przywilej klasztorny; 1789: królewska wieś z majątkiem wolnosołeckim, dymów 16; 1819: uwłaszczenie włościan; 1881: wieś włościańska, obszaru 2494 morgów, budynków mieszkalnych 34, ludności 323, w tym katolików 37, ewangelików 278, mojżeszowych 8, szkoła ewangelicka, karczma; 1885: gmina wiejska obejmowała Głodowo i Zieloną Wieś, obszaru 637 ha, ludności 359, ...* ", kolumny 1496-1497.
64	Gniew	***Civitate Gniw*** (1664) J28, Przypisano do miasta o nazwie *Gniew (niem. Mewe)*, **1889:** mapa [57]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [350] podaje lokalizację miejscowości *Gniew (niem. Mewe polln: Gniewo)*, (196 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1912: Max Bär i Walther Stephan podają: „**Mewe, Stadt, früher auch Gniew*", [37], str. 76. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Mewe = Gniew*, [11], kolumna 87. **1749:** Georgius Schwengel [19] - … *castrum Gemewa (Mewa)* …, str. 39, … *Mevae* …, str. 85, … *Decanatus Mevensis* … *Meva* …, str. 183, 455, … *Mevensis* …, str, 184, ***1230:*** "… *terram Gymew* …", str, 311.
65	Godziszewo	***Godziszewo*** (1715) B508, Przypisano do miejscowości o nazwie *Godziszewo (niem. Gardschau)*, k. Skarszew. **1909:** mapa [21]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Godziszewo (niem. Garczau pohl: Godzÿszau)*, k. Demlina, (55 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 13. (Obecna nazwa)* Godziszewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Godziszewo*, należące do klasztoru w Lądzie, podana w źródłach tylko jako *villa, in qua templum*, str. 120. Parafia Godziszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 142. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. ... Klucz Godziszewski. Godziszewo. Od 65 morgów osiadłych, 8 ogrodników, 2 karczem pańskich, koła małego młyna. 5 zł. 2 gr.*", str. 77. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Godziszewo**, wieś, powiat tczewski, gmina, gromada i parafia katolicka Godziszewo, ewangelicka Turze. 1256: Godeschowo; 1258: Godeschowe alias Gotsowe; 1276: Goseszewo; XVI wiek: Godischaw; 1583: Godziszewo; 1789: Garczau alias Godischau; 1869 i później: niem. Gardschau. ... Wieś leży u zbiegu szos do Skarszew, Tczewa, Starogardu i Gołębiewa (Wolne Miasto Gdańsk), nad rzeką Styną, wypływającą z Jeziora Godziszewskiego. ... 1256: nadanie wsi Godziszewo nowo powstającemu klasztorowi cystersów (później w Pelplinie); 1301: przekazanie Godziszewa przez opata pelplińskiego biskupowi kujawskiemu; 1328: biskup kujawski odstąpił Godziszewo cystersom w Lądzie; w wieku XV wieś ucierpiała bardzo z powodu wojen; 1657: pod Godziszewem Szwedzi ponieśli klęskę, pobici przez Czarnieckiego; 1710: wieś znowu zniszczona przez Szwedów; po sekularyzacji klasztoru wieś królewska; ... 1789: królewska wieś z folwarkiem, młynem i katolickim kościołem, dymów 38; ... Parafię założył prawdopodobnie około roku 1198 książę pomorski Grzymisław. Do parafii należał już przed rokiem 1600 kościół filialny w Obozinie. ...*", kolumny 1524-1525.
66	Gołębiewo	Przypisano do miejscowości o nazwie *Gołębiewo (niem. Gr. Golmkau)*, k. Sobowidza. **1909:** mapa [21]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Gołębiewo (niem. grs: Golmkau polln: Wielkÿ Golombiewa)*, 15 dymów, *Gołębiewo Średnie (niem. mittel Golmkau Szredny Golombiewa)*, 16 dymów, oraz *Gołębiewko (niem. Klein Golmkau polln: maly Golembiewa)*, 9 dymów, (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach podanych w tablicy, a znalezionych w metrykach.

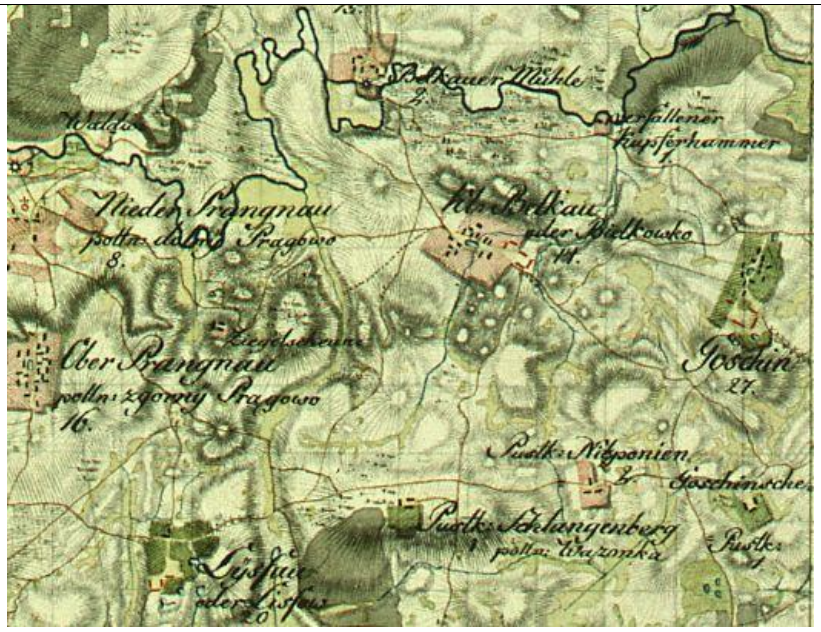
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***Golembiewo*** (1671) B14, ***Gołembiewo*** (1715) B508, ***Gołębiewo*** (1736) B828, ***Gołębiewo Wielkie*** (1747) B1049, **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 22. (Obecna nazwa) Gołębiewo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),* ", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Gołębiewo (Gr. Golmkau)*, należące do dwóch Gołębiewskich, herbu Mur, 25 łanów (20 łanów folwark), i J. Pisińskiego, herbu Róża, 4 łany, pochodzenie właścicieli nieokreślone, str. 115. Parafia Godziszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 142. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Gołembiewo wielkie. Od 7 ogrodników, 4 dorocznych i karczmarza pańskiego, (vide Elganowo). 1 zł 18 gr.*", str. 84. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gołębiewo*** *(Gross Golmkau), wieś, Wolne Miasto Gdańsk, powiat wyżyny-gdański, gmina wiejska Gołębiewo, parafia katolicka Prągnowo, ewangelicka Sobowidz. Baer daje też dawne Golembkow, Reyman-Golamkaw, obie bez daty. ... Wieś zabudowana luźno leży na skrzyżowaniu szos z Gdańska do Starogardu i z Pszczółek do Kościerzyny, na falistej wysoczyźnie morenowej, ... Wieś łącznie z przysiółkiem i cegielnią Kłobuczewo i przysiółkiem Zakrzewko liczy ludności 546, ... 1452: wzmianka o Gołębiewie; 1682: dobra ziemskie, 7 ogrodników, 4 dorocznych, karczmarz (pański); 1789: wieś szlachecka (wojewody Czapskiego), dymów 22; 1820: 16 dymów, włók 18, ludności 104; 1881: dobra szlacheckie z folwarkiem Bukowiec; ... 1900: Gołębiewo kupiła Komisja Kolonizacyjna; ...*", kolumna 1549.	*Gołębiewo (niem. Gr. Golmkau)*, k. Sobowidza. **1909:** mapa [21].
2	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 23. (Obecna nazwa) Gołębiewo Średnie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),* ", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Gołębiewo Średnie (Mittel Golmkau)*, należące do J. Gołębiewskiego, herbu Mur, pochodzenie nieokreślone, 19,5 łana (10 łanów folwark), i F. Klińskiego, herbu Junosza, pochodzenie pomorskie, 12,5 łana, str. 115. Parafia Godziszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 142. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Gołembiewo średnie. Jejm. Pani Podwojewodzina Pomorska od 8 ogrodników i 2 karczem pańskich. 1 zł 10 gr.*", str. 84. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gołębiewo Średnie*** *(Mittel Golmkau), folwark, Wolne Miasto Gdańsk, powiat wyżyny-gdański, gmina Gołębiewo, parafia katolicka Wielkie Trąbki, ewangelicka Sobowidz. 1570: Mittel Goląmbkaw; 1583: Gołębiewo Secundum; 1789: Mittel Golmkau; 1879: też Rumianowo. ... Folwark leży przy szosie z Gdańska do Starogardu, w odległości 1 km od granicy polskiej. Część wsi nosi nazwę Budka Celna, pola Szwagrowice (Szwagrówiec), pagórek zalesiony - Ruska Góra. ... 1570: własność szlachecka, 32 włóki, w tym 10 włók należących do folwarku, 1 ogrodnik, karczma, 1 rzemieślnik, sprzedawcy wina; 1583: 31 włościan, 1682: dobra ziemskie, 1 właściciel, 8 ogrodników, 2 karczmy (pańskie); 1789: wieś szlachecka, dymów 11; 1820: 17 dymów, 14 włók, ludności 88; 1885: obwód dworski obejmował Gołębiewo Średnie, Szwagrowice i Wymysłowo, obszar 682 ha, ... 1889: wymieniona też Kamionka; ...*", kolumny 1550-1551.	*Gołębiewo Średnie (niem. Mitt. Golmkau)*, k. Elganowa. **1909:** mapa [21].
3	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 21. (Obecna nazwa) Gołębiewko, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),* ", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały	*Gołębiewko (niem. Kl. Golmkau)*, k. Rościszewa. **1909:** mapa [21].

				dobra szlacheckie *Gołębiewko*, należące do J. Tratz, herb i pochodzenie nieokreślone, 20 łanów (4 łany folwark), str. 115. Parafia Godziszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 142. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Gełembiówko. Pan Wiecki od 3 ogrodników i karczmarza pańskiego. 16 gr.*", str. 84. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gołębiewko**, folwark z wybudowaniem i stacja kolejowa (Gołąbiewko), powiat tczewski, gmina i parafia katolicka Godziszewo, gromada Gołębiewko, parafia ewangelicka Turze. 1570: Kl. Goląmbkaw; 1789 i później niem.: Kl. Golmkau; (Kujot daje Gołębiewo Małe, bez daty). ... Folwark leży w odległości 0,5 km od granicy Wolnego Miasta Gdańska, przy szosie z Gdańska do Starogardu, na pagórkowatej wysoczyźnie morenowej. Ludności ogółem 182, ... 1570: własność szlachecka, 20 włók, w tym 4 folwarczne; 1682: 1 właściciel, 3 ogrodników, 1 karczmarz pański; 1789: szlachecki majątek i karczma, dymów 9, właściciel Polak; 1820: domów 7, ludności 39, włók 7; ... 1885: obwód dworski obszaru 288 ha, ...*", kolumna 1548.	
		4		**1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gołębiewko Nowe**, osada, powiat kościerski, gmina, parafia katolicka i ewangelicka Skarszewy, gromada Demlin. 1879 i później, niem.: Neu Golmkau; 1921: Gołębiewo Nowe. ... Osada rozproszona leży na pagórkowatym terenie wysoczyzny morenowej, w odległości 1-2 km na północ od Demlina. Ludności 106. Budynków mieszkalnych 16. ... 1881: włościańska wieś przyłączona do Demlina; ...*", kolumna 1549.	*Nowe Gołębiewko (niem. Neu-Golmkau)*, k. Demlina. **1910:** mapa [77].
67	Goniądz			***Civitate Goniądz*** (1744) B994, Przypisano do miasta o nazwie *Goniądz* k. Grajewa. Na terenie Prus Królewskich nie znaleziono nazwy miejscowości zbliżonej wymową do historycznej nazwy *Civitate Goniądz*. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: ". .. *Wykaz skarbowy poborów z 1578 wymienia w woj. podlaskim miasta: ... Goniądz, ...* ", str. 412.	
68	Goręczyno			***Goręczyno*** (1744) B992, ***Goręczyn*** (1744) B1010, Przypisano do miejscowości o nazwie *Goręczyno (niem. Gorrenczyn)*, k. Somonina. **1877:** mapa [131]. **1796-1802:** Mapy Schroettera [262, 271] podają lokalizację miejscowości *Goręczyno (niem. Gorrenczyn)*, (21 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 16. (Obecna nazwa) Goręczyno, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI

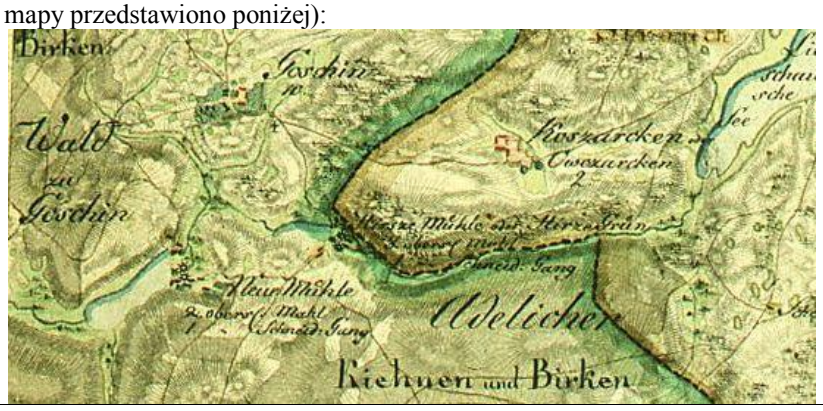
		wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Goręczyno*, należące do klasztoru w Kartuzach, 40 łanów, str. 120. Parafia Goręczyno, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 142. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*Goręcin, Gorrenschin (Goręczino, Goręzyn, Goręzyno, Goranczin, Gorrentzin)*", str. 549; dalej: "*Goręczino. De erectione et dotatione ecclesiae Goręczinensis ...**1241:** ... 18 villis opulentam videlicet: Goranczino, Wąkcowo, Zakowice, Lesno, Kiełpino, Warcino, Derizno, Karlikowo, Borcze, Sardopardy, Wysiecechowo, Semanino, Sławkowo, Bozenkowo, Rana, Ranikowo, Darkance, Ostriche*", str. 231. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Goręczyno**, wieś z wybudowaniem, i gromada, powiat kartuski, gmina i parafia katolicka Goręczyno, ewangelicka Szymbark. 1241: Goranchino, Goruchino; 1250: Goranczin, Gorancin; XVI wiek: Gorenczino; 1879: Goręcin, niem.: Gorrenczyn; 1885 i później niem.: Gorrenschin; (Diec. daje też Goręcino i Gorentzin, obie bez daty). ... Wieś zabudowana w kształcie widlicy leży w dnie doliny Raduni. ... Goręczyno jest jedną z najstarszych osad Pomorza; za czasów książąt pomorskich (na początku XIII wieku) było siedzibą kasztelanii goręczyńskiej i posiadało gród obronny; 1241: książę pomorski Sambor II zapisał całą kasztelanię biskupom kujawskim za zwolnienie Pomorza z dziesięciny, kasztelania obejmowała wówczas 18 wsi; 1282: kasztelania wróciła do książąt pomorskich, a książę Mszczuj II przywrócił dziesięcinę biskupom; za czasów krzyżackich Goręczyno było w obrębie wójtostwa tczewskiego (od roku 1311); 1380: wielki mistrz krzyżacki Winryk von Kniprode nadał na własność jeden dział w Goręczynie (30 włók) wraz z Somoninem (60 włók) dwom dziedzicom oraz drugi dział w Goręczynie oddzielnie wraz z sądownictwem; ... 1462: ojcowie kartuzjanie z Kartuz nabyli połowę Goręczyna od jego właściciela Macieja; 1466: Kazimierz Jagiellończyk wcielił te dobra do majątku duchownych, nadając wsi Goręczyno prawo magdeburskie. 1474: ojcowie kartuzjanie nabyli resztę wsi Goręczyno i część Somonina od właściciela Jana za 300 grzywien; XVI wiek: wieś klasztorna z kościołem, 40 włók, 1 rzemieślnik, 5 ogrodników, karczma; ... 1789: królewska wieś z katolickim kościołem, dymów 21; ... Parafia Goręczyno należy do jednej z pierwszych na Pomorzu; ...* ", kolumny 1557-1559.
69	Gostomie	***Gostomie*** (1643) Q88, ***de Gostomia*** (1744) B1002, Przypisano do miejscowości o nazwie *Gostomie (niem. Gostomie)*, k. Kościerzyny. **1919:** mapa [125]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Gostomie (niem. grs: Gostomie oder Neu Gostom)*, (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 24. (Obecna nazwa) Gostomie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Gostomie*, należące do A. Gostomskiego, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 30 łanów, str. 115. Parafia Stężyca, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 142. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Parochia Stężycensis. ... Gostumie: Generosus Dominus Mathias Gostomski, Nobilis (i wszyscy następni) Michael Kostka, Albertus Wyszk, Mathias Kistowski, Mathias Iakusz Gostomski, Andreas Iakusz Gostomski, Ioannes Gawin, Elisabeth Częstkowska, Ioannes Czapiewski, Vladislaus Kostka, Ioannes Lisecki, Thomas Gawin.*", str. 526. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Gostumie. Z całej wsi od 190 morgów folwarkowych, 3 ogrodników i karczmarza pańskiego. 2 zł. 27 gr.*", str. 85. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gostomie**, wieś, powiat kartuski, gmina, parafia katolicka i ewangelicka Stężyca, gromada Gostomie. 1284: Gostome; 1571: Gostomia; 1789: Gostomnie i Gostomie; 1879: niem.: Gross

		Gostomie. ... Wieś leży na pagórkowatej wysoczyźnie morenowej, we wcięciu dolinnym na lewym stoku dolinki Czarnej Wody (Czystej Wody). ... Wieś zabudowana jest w kształcie widlicy, jedno gospodarstwo leży samotnie w odległości 1,5 km na zachód od wsi nad Jeziorkiem. Opodal wsi dwa inne wybudowania Kółtowo i Parowie. Liczne nazwy polne: Brzeziny, Kamienny Dół, Łóżko, Rejza, Rzepiska, Tuczki, Zamkowisko. Ludności 185. ... Była to wieś na prawie polskim; 1284: Gostomie wraz z innymi miejscowościami wchodzącymi w skład ziemi, nadał Mszczuj swej ciotce Gertrudzie; od 1311 wieś należała do wójtowstwa tczewskiego; w XVI wieku majątek szlachecki obszaru 30 włók; 1682: dobra ziemskie, 190 morgów folwarcznych, 3 ogrodników, karczmarz (pański); 1789: szlachecka wieś złożona z 12 małych folwarków, dymów 30 (własność 12 szlachciców); 1881: wieś rycerska, obejmowała 12 części folwarcznych, posiadłość młyńską, włościan było 13, zagrodnik 1, ...", kolumny 1567-1568.
70	Gostomko	***Gostomko*** (1643) Q91, Przypisano do miejscowości o nazwie *Gostomko (niem. Gostomken)*, k. Kornego. **1877:** mapa [187]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Gostomko (niem. Gostomken oder kl: Gostomni)*, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono powyżej w opisie Gostomia). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 24. (Obecna nazwa) Gostomko, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 176. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Gostomko*, należące do starostwa kościerskiego, [11] łanów, str. 111. Parafia Lipusz, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 142. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Wieś Gostomko. Ta wieś ma włok, jako się z inkwizycyi pokazało 11. ... Bywało gburów 4, teraz jest ich 3, ktorzy po dwie włoce trzymają. ... Szołtystwa possessor jest Maciej Kropidło alias Plata, wnuk Jana Kropidła, ktoremu to szołtystwo iure hereditario nadane było od nieboszczyka jmpana Krzysztofa Kostki, starosty Kościerzyńskiego anno 1595, ... Karczmarzów jest 2, jeden Jan Wierzba na Szymeczkowskim z Katarzyną, nieboszczyka Bartosza Kropidła pozostałą corką, ktorej tęż karczmę ociec i z matką legował, drugi Grzegorz Flis. Za jednym prawem siedzą, na tęż karczmę i z włoką roli od nieboszczyka jmpana Krzysztofa Kostki nadanym anno 1583, ... Gburstwo jedno, Byczkowskie nazwane, okupił sobie Andrzej Skoczkowski za fl. 200 wiecznemi czasy, ...* ", str. 287-288. **1954:** Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku [137]: ***1686:*** "*... Inwentarz starostwa kościerzyńskiego, ... Wieś Gostomko włok 15. Sołtys Maciej Plata, ... Kaczmarze: Marcin Wierzba i Grzegorz Flis, ... Andrzej Skoczkowski, leman, ... Gburzy czynszowi Piotr Tarzała, ... Bartosz Dziemiański, ... Paweł Fabiańczyk, ...*", str. 115-116; dalej: "*Płatnicy (na miesiąc). ... Wieś Gostomko 27 gr. ... SUMARIUSZ GENERALNEJ INTRATY, ... Wieś Gostomko, włok 15, czynszu 103 fl. 26 gr.*", str. 130-131. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** *Dobra królewskie Województwa Pomorskiego, ... Starostwo Kościerzyńskie. ... Gostomko. Od 43 morgów osiadłych, 1 karczmarza pańskiego. 2 zł. 8 gr.*", str. 61. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gostomko****, wieś z wybudowaniem, powiat kościerski, gmina, parafia katolicka i ewangelicka Lipusz, gromada Gostomko. XVI wiek: Gostomije; 1583: Gostomko; 1789 i później niem.: Gostomken; (Lorentz daje też Gostomek, bez daty), ... Wieś zabudowana w kształcie ulicówki z peryferycznie rozproszonymi kilku zagrodami leży w silnie zalesionej okolicy, na rozległej polanie nad Jeziorem Gostomskim (obszar 26 ha, głębokość 4 m, własność prywatna). Przez teren wsi płynie struga Borowa. Na północ od wsi moczary o obszarze 3 ha. ... Za czasów krzyżackich dobra służebne w obwodzie kościerskim; XVI wiek: dobra starostwa kościerskiego, 2 kmieci, 2 ogrodników, 1 rzemieślnik, 1 karczmarz; 1664: wieś miała 11 włók, z tego gburskich 8, sołeckich 2, karczmarska 1; 1789: królewska wieś, dymów 11; 1881: wieś włościańska, obszaru 4673 morgów, domów 20, ludności 185, katolicy; 1885: gmina wiejska obejmowała Gostomko i osadę Ścibórz, obszaru 1181 ha, ludności 173, ... w tym katolików 168, ewangelików 5; 1895: do gminy wiejskiej włączono jeszcze osadę Żołna, obszaru 1659 ha, ludności 225, ... w tym katolików 213, ewangelików 12; 1910: jak wyżej, obszaru 1415 ha, budynków zamieszkałych 25, gospodarstw 32, ludności 210, w tym Polaków 196, Niemców 8, ...*", kolumny 1568-1569.
71	Goszyn	Przypisano do miejscowości o nazwie *Goszyn (niem. Goschin)*, k. Bielkówka. **1925:** mapa [20]. Częstości występowania do 1710 roku różnych form nazwy miejscowości Goszyn(157 = 100%) (parafia Pręgowo) podano w [68]: Goszyno(118), Goszino(18), Goszynensis(3), Goszyn(3), Goszÿno(2), Goszўno(2), Goszin(2), Gossino(2), gosino(2), Zgoszyna(1), z Goszyna(1), Gószino(1), Goszinensis(1), Gosinensis(1); str. 25. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwie podanej w lewej kolumnie tablicy głównej.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Goszyn (niem. Goschin)*, k. Pręgowa, (27 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Goszyn (niem. Goschin)*, k. Bielkówka. **1925:** mapa [20].

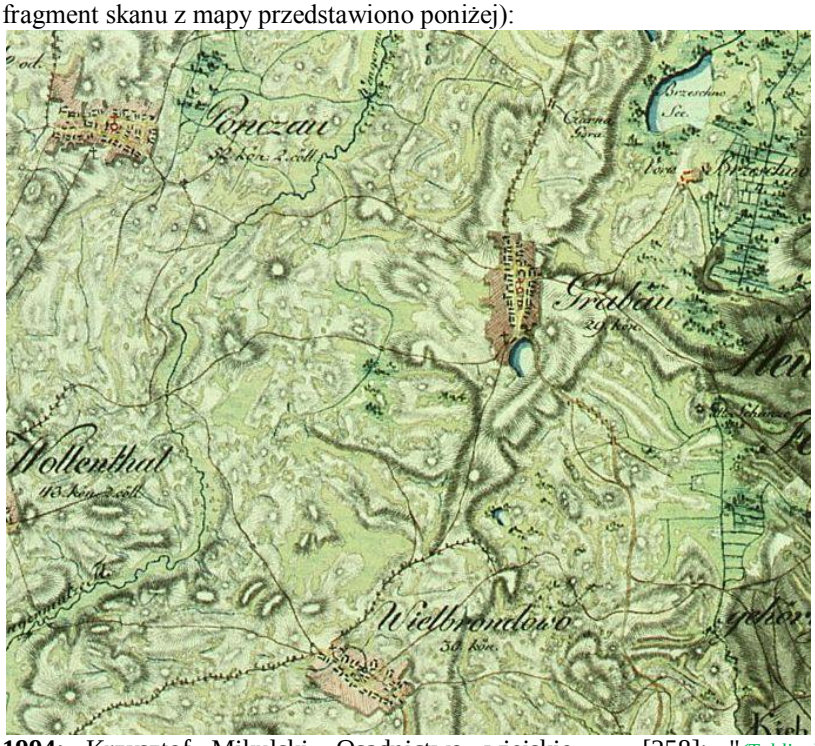

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 18. (Obecna nazwa)* Goszyn, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Goszyn (Goschin), parafia Pręgowo,* należące do Bartlińskiej, herbu Szpak, pochodzenie pomorskie, 14,5 łana, oraz do B. Lubańskiego, herbu 3 liście, pochodzenie pomorskie, 2 łany, str. 115. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 143. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Goszyn pod Gdańskiem. Pan Ferber od 5 ogrodników i karczmarza pańskiego. 24 gr.*", str. 84. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Goszyn*** *(Goschin), dominium z folwarkiem, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina wiejska Bielkowo, parafia katolicka Pręgowo, ewangelicka Lublewo. 1315: Koczyne; 1570: Kosina; SGKP daje też Gosin, bez daty. Nazwa dzierżawcza od imienia Gosz albo Goch. ... odległość od miasta Gdańska 14 km na południowy zachód, poczty Straszyn - Prędzieszyn 3 km, stacja kolejowa Goszyn (Goschin) na linii Pruszcz - Stara Piła w miejscu. Dominium leży na wysoczyźnie morenowej, na prawym brzegu Raduni, na południe od zaporowego jeziora, elektrowni w Prędzieszynie. Ludności 202, w tym mężczyzn 96, kobiet 106, katolików 175, ewangelików 27. Budynków ogółem 53, w tym mieszkalnych 12 (murowane). Przed 1315 rokiem wieś dawała dziesięcinę prepozyturze św. Wojciecha pod Gdańskiem; 1597: wieś; 1682: dobra ziemskie, 1 właściciel, 5 ogrodników, karczmarz (pański); 1877: owczarnia liczyła 1200 sztuk, gorzelnia parowa o sile 8 koni; 1881: szlacheckie dobra z folwarkiem Chudomin, domów 15; 1885: obwód dworski obszaru 534 ha, ludności 232, w tym katolików 190, ewangelików 42; 1910: budynków mieszkalnych 12, gospodarczych 33, ludności 212, w tym Polaków 7, Niemców 205. ...*", kolumny 1572-1573.

			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Goszyn (niem. Goschin)*, k. Młynki (Tczew), (10 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Goszyn (niem. Goschin)*, k. Swarożyna. **1910:** mapa [77].	

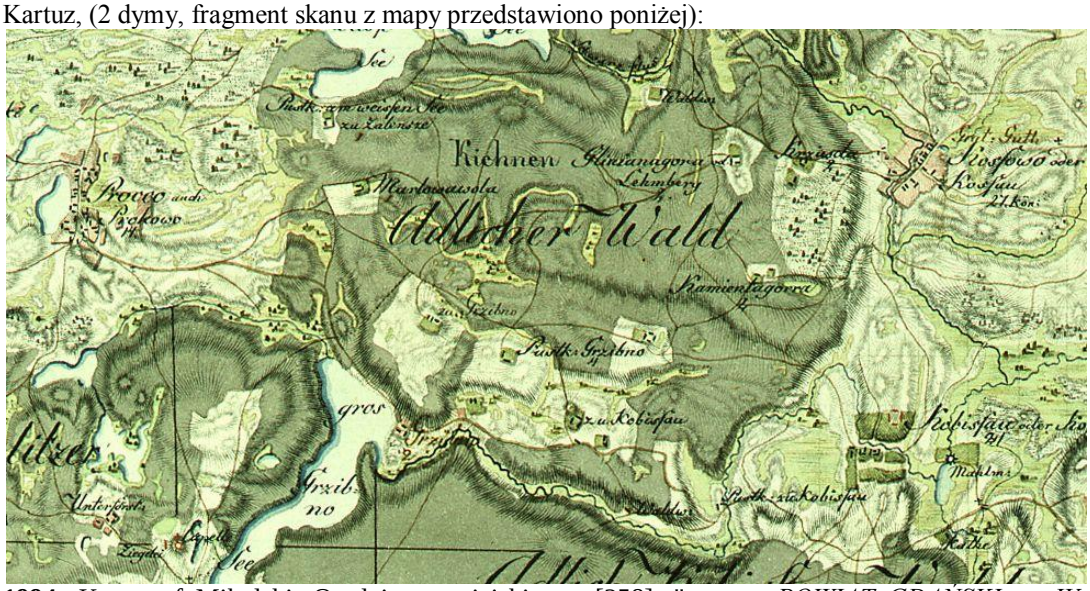
				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 25. (Obecna nazwa)* Goszyn, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Goszyn, parafia Lubiszewo*, własność szlachecka, herb i pochodzenie nieokreślone, 18 łanów, str. 115. Parafia Lubiszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 142. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Goszyn pod Tczewem. Pan Szeliski, od 2 ogrodników, karczmarza pańskiego, 2 kół młyńskich wielkich. 2 zł., 12 gr.*", str. 85. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Goszyn****, folwark z osadą Goszyńskie Wybudowanie, powiat tczewski, gmina Godziszewo, gromada Wędkowy, parafia katolicka Lubiszewo, ewangelicka Swarożyn. 1789: Goschyn; 1879: Goszyn, niem. (też późniejsze) Goschin; 1921: Gorzyn; (Baer daje też wcześniejsze Reglin, bez daty). ... Folwark i osada leżą na pagórkowatej wysoczyźnie morenowej, na lewym brzegu Szpęgawy, na skraju lasów majątku Swarożyn, Ludności 92, w tym folwark 79, osada 13. Budynków mieszkalnych 9, w tym folwark 7, osada 2. Obszar 518 ha, w tym gruntów ornych 396, sadów i ogrodów 10 ha, łąk 12 ha, pastwisk 40 ha, inne 60 ha; ... Za czasów krzyżackich Goszyn było lennem na prawie polskim; 1342: w przywileju dla klasztoru oliwskiego występuje jako dwór przy młynie, położonym na południe od Jeziora Lubiszewskiego; w czasach polskich Goszyn należał dłuższy czas do starościńskiej rodziny Kickich, potem Goszyn odprzedano i włączono do majoratu szpęgawskiego; ... 1682: 2 ogrodników, karczma i młyn; 1789: szlachecki folwark i wieś, dymów 6; 1820: obszaru 11½ włók chełmińskich (na 2 włókach - las brzozowy), domów 9, ludności 60; 1861: szlachecki majątek obszaru 3027 morgów, ludności 152, w tym katolików 61, ewangelików 91; 1885: obwód dworski, obszaru 518 ha, ludności 112, w tym katolików 77, ewangelików 35; 1910: budynków zamieszkałych 6, gospodarstw 25, ludności 125, w tym Polaków 84, Niemców 41; ...*", kolumna 1573.	
72	Grabowo			***Grabowo*** (1747) B1054, Przypisano do miejscowości o nazwie *Grabowo Kościerskie (niem. Alt Grabau).* **1902:** mapa [97]. *Grabowo*, k. Kłobuczyna. **1937:** mapa WIG [165]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 38 miejscowości o nazwach *Grabowo*, także z rozszerzeniami, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 255. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.	
			LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
			1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Grabowo (niem. Alt Grabau, polln: Stary Grabowo)*, k. Rekownicy, (28 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 17. (Obecna nazwa)* Grabowo Kościerskie*osiedle, które przeszło z własności szlacheckiej do kościelnej, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem),*", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1]	*Grabowo Kościerskie (niem. Alt Grabau).* **1902:** mapa [97]. *Grabowo*, k. Kłobuczyna. **1937:** mapa WIG [165].

				wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Grabowo*, należące do Doręgowskich, herbu 2 Trąby, pochodzenie zachodnio-pomorskie, str. 115. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 143. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabowo**, wieś, folwark i pustkowia, powiat kościerski, gmina Nowa Karczma, gromada i parafia katolicka Grabowo, ewangelicka Szymbark. 1284: Grabowo; 1291: Grabowe; 1649: Grabowo Gedanensium; 1879: Grabowo Stare, niem. (też późniejsze) Alt Grabau; (Lorentz daje też Grabowa, bez daty); pustkowie w 1921 roku zwało się Grabowskie Pustkowie, niem. Leopoldsberg. ... Wieś z folwarkiem leży przy szosie Zblewo-Wielki Klińcz-Kartuzy, w małej podmokłej kotlince, otoczonej morenowymi pagórkami, na północ od Jeziora Grabowskiego, ... kilka gospodarzy z pustkowi ... o 1,5 km na wschód od wsi nosi nazwę Stare Grabowo. ... 1284: Grabowo występuje wśród miejscowości nadanych przez Mszczuja II krewnej jego Gertrudzie; ... 1312: Gertruda odstąpiła wieś (wraz z całą ziemią Pirsna) Krzyżakom; w XVI wieku wieś szlachecka w posiadaniu możnej rodziny Doręgowskich; 1617: dobra klasztoru w Kartuzach, ... Kościół parafialny katolicki pod wezwaniem św. Anny jest skromną budowlą barokową, murowaną, wzniesioną przez kartuzów w roku 1631; ...*", kolumny 1609-1610.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Grabowo (niem. Grabowo)*, k. Parchowa, (10 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 13. (Obecna nazwa)* Grabowo Parchowskie, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Grabowo*, należące do J. Grabowskiego, herbu Jelita pr., pochodzenie pomorskie, 9 łanów.", str. 95. Parafia Parchowo, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 143. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** *"Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Grabowo. JP. Heydensteyn od 2 ogrodników. 8 gr.*", str. 156. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabowo**, wieś, powiat kartuski, gmina i parafia katolicka Parchowo, gromada Grabowo, parafia ewangelicka Suleczyno. XVI wiek: Grabowo. ... odległość od poczty w Suleczyno 7 km, stacji kolejowej Lipusz 14 km. Wieś zabudowana w kształcie ulicówki leży na wschodnich stokach rynny jeziora Moczydło (Mausz). ... Za czasów krzyżackich były to dobra służebne na prawie polskim w obwodzie Mirachowo; XVI wiek: własność szlachecka, włók 9; 1789: 4 działy (folwarki) szlacheckie, dymów 10; 1881: wieś, wraz z Dąbrówką, ... domów 14, ludności 134, katolicy; 1885: gmina wiejska, wymienione Grabowo, Dąbrówka, Ostrów, Mausz, ...*"; dalej: "*Grabowo, gromada, powiat kartuski, gmina Parchowo. Do gromady należą Grabowo wieś i pustkowia; Banczewo (ludności 5, budynków mieszkalnych 1), Danowo (ludności 10, budynków mieszkalnych 1); Dąbrówka, Dębowo (ludności 10, budynków mieszkalnych 1); Grabkowo, Grajnetówka, Krzniaki i Szachowo. Ludności 116, budynków mieszkalnych 16. Obszar 593 ha….*", kolumny 1608-1609.	*Grabowo Parchowskie (niem. Grabowo)*, k. Sylczna. **1877:** mapa [187]. *Grabowo*, **1935:** mapa WIG [190].
			3	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 19. (Obecna nazwa)* Grabowo, *(Nazwy występujące*	*Grabowo (niem. Grabau)*, k. Białego Boru.

				w źródłach) -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* *WDS*^{o} *(wieś drobnoszlachecka z gburami)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* *WDS* *(wieś drobnoszlachecka)*,", str. 154. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra szlacheckie *Grabowo (Grabau)*, należące do B. Grabowskiego, herbu Jelita pr., pochodzenie pomorskie, 12 łanów (9 łanów folwark), M. Roika, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 2 łany, 7 Wierzbiętów, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 19 łanów, P. Bieńka, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 2 łany, oraz M. Schulza, herbu nieznanego, pochodzenie nieokreślone, 1 łan, str. 84. Parafia Koczała, dekanat chojnicki, powiat człuchowski, str. 143. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Człuchowskiego. ... Grabowo. JP. Samuel Borzyszkowski ... JmP. Stanisław Prądzyński ... JP. Jakób Grabowski ... JP. Andrzej Grabowski ... P. Maciej Grabowski ... P. Grzegorz Grabowski ... P. Michał Grabowski ...*", str. 144-145. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabowo*** *(Grabau), gmina wiejska, Pogranicze, powiat człuchowski, parafia katolicka Ekfir, ewangelicka Białembork. 1374: Grabowo; SGKP daje niem. Gr. Grabau, bez daty. Wieś zabudowana w kształcie widlicy na falistej równinie morenowej. Wokół wsi rozproszone wybudowania i miejscowości: Flussberg (2 km na południowy zachód), Johannisberg (2,5 km na północ), Petersberg (3 km na północny zachód), Steinberg (2 km na północny wschód), Torfstich (3 km na północny zachód). ... 1374: nadanie 60 włók na prawie chełmińskim; 1381: potwierdzenie przywileju na 50 włók; za czasów polskich właściciele tutejsi przyjęli nazwę Grabowskich; XVI wiek: własność szlachecka; 36 włók, 1 rzemieślnik; 1682: dobra ziemskie, 7 właścicieli, 150 morgów, 1789: szlachecka wieś, folwark, karczma, młyn, kościół katolicki, dymów 44; 1881: dobra rycerskie i wieś, ... W Grabowie od dawna istniał kościół katolicki pod wezwaniem św. Andrzeja, drewniany, ...* ", kolumna 1608.	**1936:** mapa [220].
			4	**1796-1802:** Mapa Schroettera [349] podaje lokalizację miejscowości *Grabowo Bobowskie (niem. Grabau)*, k. Pączewa, (29 dymów królewskich, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT NOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 4. (Obecna nazwa)* Grabowo Bobowskie, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* *W* *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* *W* *(wieś rolnicza)*,", str. 165. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie nowskim istniały dobra królewskie *Grabowo*, należące do starostwa osieckiego, 54 łany, str. 97. Parafia Grabowo, dekanat gniewski, powiat nowski, str. 143. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Osieckiego. ... Wsi starostwa Osieckiego. ... Wieś Grabowo. Ta wieś ma włok 60. Z tych plebańskich 6. Szołtyskich 6, które trzyma Paweł*	*Grabowo Bobowskie (niem. Grabau)*, k. Skórcza. **1910:** mapa [49].

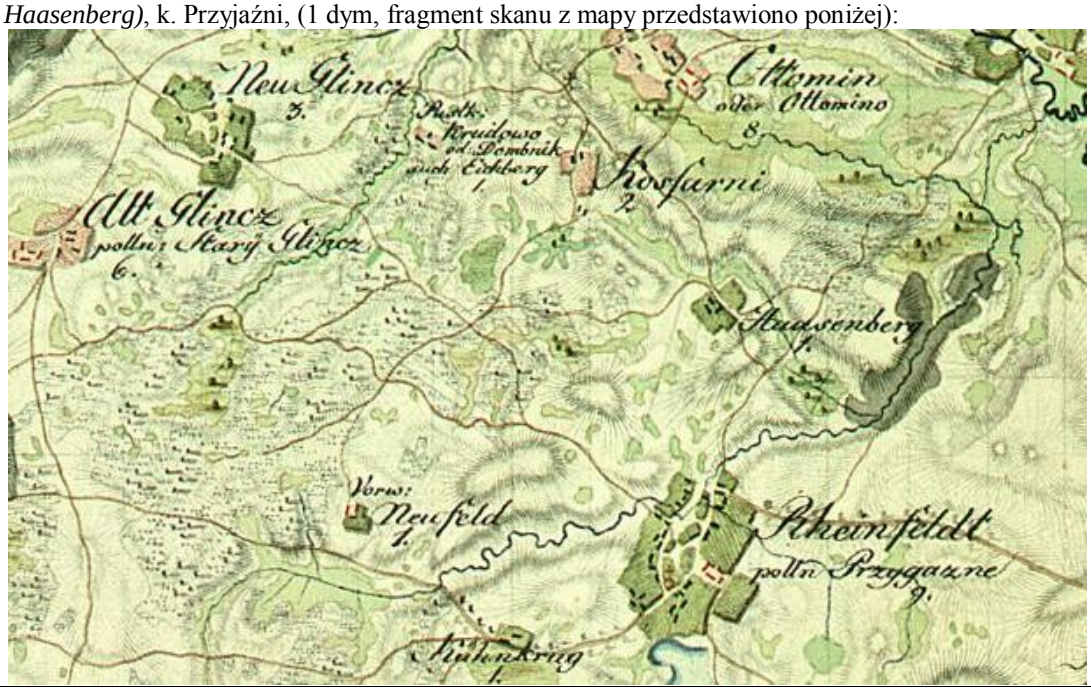
				Kleyna za przywilejem krzyżackim anno 1336, a za confirmatią najaśniejszego krola jmci, szczęśliwie nam panującego anno 1650. ... Gburów było przed wojną 9, teraz tylko 2, ... Karczma jest ale pusto leży,włoka była do niej. ... Kościoł jest Sacrae Regiae Majestatis collationis. Tacą zwyczajną dają do kościoła Skorzeckiego po połkorca żyta i owsa, także i szołtys. Tej wsi odjęto włok 4 do Bobowa, starostwa Gniewskiego. ...", str. 320. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Starostwo Osieckie. ... Grabowo. Od 99½ osiadłych, 41 pustych morgów, i karczmarza pańskiego. 6 zł. 4 gr.*", str. 58. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabowo***, *wieś, powiat starogardzki, gmina, gromada i parafia katolicka Bobowo, ewangelicka Skórcz. XVI wiek: Grabowa, 1660: Grabowo; niem. Grabau; (Diec. daje Grabowo Kociewskie, bez daty). ... Wieś zabudowana w kształcie owalnicy z peryferycznym rozproszeniem, leży przy szosie z Gniewa do Bobowa, nad małym jeziorem, na pogórkowatej wysoczyźnie morenowej, ... w pobliżu Grabowa leżał historyczny gród, w dokumencie z 1274 roku zwany 'Scossow', 1354: potwierdzenie przywileju prawa chełmińskiego; wieś miała 60 włók, sołeckich 13 włók; 1365: ponowny pomiar ról we wsi Grabowo; 4 włóki ujęto dla wsi Bobowo, starostwa gniewskiego; XVI wiek; wieś królewska, 54 włóki osiadłe, w tym proboszcz miał 4 włóki; ... Parafia wymieniona w 1398 roku; w 1596 kościół odebrano luteranom i przekazano jako filię proboszczowi w Skórczu; ...*", kolumny 1614-1615.	
			5	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT ŚWIECKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 1. (Obecna nazwa)* Grabowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 175. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie świeckim istniały dobra kościelne *Grabowo*, należące do klasztoru benedyktynek w Chełmnie, folwark, str. 110. Parafia Gruczno, dekanat świecki, powiat świecki, str. 143. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Powiat świecki. ... Starostwo Jasinieckie. ... Dobra Ziemskie. ... Grabowo i Grabówka. Od ogrodników 5, karczem 2, i młyna małego. 1 zł., 13 gr.*", str. 111. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabowo***, *folwark, powiat świecki, gmina Pruszcz, gromada Grabówko, parafia katolicka Topolno, ewangelicka Wałdowo. 1209: Grabowa i Grabuwa. ... Folwark leży przy szosie z Kozielca do Topolna, po lewym brzegu Wisły, u stóp krawędzi doliny, ... Wieś należała niegdyś do książąt pomorskich; 1209: podarowana klasztorowi norbertanek w Żukowie, następnie wymieniona z Zakonem Krzyżackim (dla zbytniej odległości) na inne wsi; później była aż do sekularyzacji w posiadaniu benedyktynek z Chełmna; 1676: ludności 61; 1682: Grabowo z Grabówkiem, dobra ziemskie, 5 ogrodników, 2 karczmy, młyn; 1773: 5 chełmińskich włók, 18 gospodarzy, ludności 90, w tym 17 gospodarzy, 2 rzemieślników, 2 kupców; 1789: królewska wieś i folwark, dymów 10; ...*", kolumny 1615-1616.	*Grabowo (niem. Grabowo)*, k. Suponina. **1906:** mapa [111].
			6	**1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabowo*** *(Gross Grabau), wieś i gmina wiejska, Prusy Wschodnie,powiat kwidzyński, parafia katolicka i ewangelicka Kwidzyn. ... Wieś rozproszona leży na nizinie w dnie doliny Wisły, przy szosie z Kwidzyna do Nebrowa. ... 1789: królewska emfiteutyczna wieś, dymów 21; 1881: wieś włościańska, obszar 1379 morgów, budynków 54, budynków mieszkalnych 21, ludności 225, w tym katolików 24; hodowla drzew owocowych; 1910: gmina wiejska, obszar 439 ha, budynków zamieszkałych 29, gospodarzy 37, ludności 191, w tym Polaków 3, Niemców 188; ...*", kolumna 1611.	*Grabowo (niem. Gr. Grabau)*, k. Kwidzyna. **1889:** mapa [221].
73	Grabówko	***Grabówko*** (1748) B1077, ***Grabowko*** (1750) B1126, Przypisano do miejscowości o nazwie *Grabówko (niem. Neu Grabau)*, k. Grabowa Kościerskiego. **1925:** mapa [16]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 7 miejscowości o nazwach *Grabówko*, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 255. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			
			LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
			1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Grabówko (niem. Neu Grabau, polln: Nowe Grabowo)*, k. Rekownicy, (16 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Grabówko (niem. Neu Grabau)*, k. Nowej Karczmy.

				 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 18. (Obecna nazwa) Grabówko*[osiedle, które przeszło z własności szlacheckiej do kościelnej]*, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 183. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Decanatus Mirachoviensus. ... Parochiani: Grabowo, ... Grabowko, ubi scultetus catholicus et 10 chmetones Lutherani.*", str. 251. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabówko**, wieś i wybudowanie, powiat kościerski, gmina Nowa Karczma, gromada Grabówko, parafia katolicka Grabowo, ewangelicka Barkocin. 1789 i późniejsze, niemieckie: Grabau Neu; 1879: Nowe Grabowo alias Grabówko; (Lorentz daje też Grabówka, bez daty). ... odległość do poczty Grabowo 3 km, stacja kolejowa (Barkoczyn) 6 km. Wieś zabudowana w kształcie owalnicy z małym jeziorem w środku, leży na pagórkowatej wysoczyźnie morenowej między jeziorami: Grabowskim, Grabówko, Kamionka, Psinko. ... Przez teren wsi przebiega kolejka gospodarcza do Lubania i Barkocinka. ... 1617: wieś nabyli kartuzjanie; 1665: gospodarzy 5; 1670: gospodarzy 12, karczma; 1724: 10 kmieci i sołtys, część katolicy, część luteranie; 1789: wieś królewska, dymów 13; po sekularyzacji rząd pruski nadał w 1820 roku włościanom prawa własności. ...*", kolumna 1619.	**1925:** mapa [16].
		2	**1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Powiat świecki. ... Starostwo Jasinieckie. ... Dobra Ziemskie. ... Grabowo i Grabówka. Od ogrodników 5, karczem 2, i młyna małego. 1 zł., 13 gr.*", str. 111. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabówko**, wieś, powiat świecki, gmina Pruszcz (k. Bydgoszczy), gromada Grabówko, parafia katolicka Topolno, ewangelicka Wałdowo. 1879: Grabówko; niem. Grabowko; (Diec. daje też Grabówka, bez daty). ... Wieś rozproszona leży na lewym brzegu Wisły, na zalewowej nizinie nadrzecznej. Ludności 64. Budynków mieszkalnych 10. Obszar wraz z osadą młyńską Grabowski Młyn i osadą Grabowskie Góry, z którymi stanowi kompleks miejscowości pod wspólną nazwą Grabówko, ... Grabówko miało zapewne wcześniejsze dzieje wspólne z blisko leżącym Grabowem; podobnie jak Grabowo, w wcześniejszym okresie własności klasztoru w Żukowie; następnie aż do rozbiorów w posiadaniu benedyktynek z Chełmna; 1773: duchowny majątek i wieś z 3 chełmińskimi włókami i 28 morgów ziemi włościańskiej, 19 gospodarzy, ... 1789: królewska wieś, dymów 11; 1881: wieś włościańska i młyn wodny, ...*", kolumna 1620.	*Grabówko (niem. Grabowko)*, k. Topolna. **1906:** mapa [111]. *Grabówko*, **1933:** mapa WIG [200].
		3	**1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabówko** (Klein Grabau) wieś i gmina w Prusach Wschodnich, powiat kwidzyński, parafia katolicka i ewangelicka Kwidzyn. ... Wieś rozproszona leży na nizinie w dnie doliny Wisły, przy szosie z Kwidzyna do Wielkiego Nebrowa. ... We wsi krzyżuje się linia kolei wąskotorowej z Kwidzyna do Rusinowa z linią normalnotorową z Kwidzyna do Smętowa. ... 1789: królewska emfiteutyczna wieś, dymów 46; 1881: wieś włościańska, obszaru 5335 morgów, ... 1910: ... ludności 645, w tym Polaków 14, Niemców 631; ... W pobliżu wsi nad Wisłą są szańce wojenne, które w 1807 roku Napoleon kazał usypać dla obrony przejścia przez Wisłę. ...*", kolumny 1619-1620.	*Grabówko (niem. Klein Grabau)*, k. Kwidzyna. **1906:** mapa [149].
		4	Miejscowość zaginiona. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabówko**, wybudowanie, powiat kartuski, gmina Kamienica Szlachecka, gromada*	Nie znaleziono

			Żuromino, parafia katolicka i ewangelicka Stężyca. ... Wybudowanie leży 2,5 km na zachód od wsi Żuromino. Gospodarstw rolnych 2 o obszarze 12 i 28 ha.", kolumny 1618-1619. *Na współczesnych mapach oraz Schroettera [282] w tym miejscu znajduje się Dubowo.*
74	Grabówek		***ex taberna Grabowka*** (1750) E7406, Przypisano do miejscowości o nazwie *Grabówek*, obecnie dzielnica Gdyni. **2013:** mapa [269]. **1796-1802:** Na mapie Schroettera [272] widnieje nazwa karczmy *Grabówek (niem. Grabowka Krug)*, k. Gdyni, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 6. (Obecna nazwa) Grabówek, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) K (osiedle karczmarskie),*", str. 171. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra kościelne *Grabówek*, należące do klasztoru w Kartuzach, str. 103. Parafia Oksywie, dekanat pucki, powiat pucki, str. 143. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grabówek****, przedmieście miasta Gdyni, powiat gdyński grodzki. 1879: niem. Grabow Krug; niem. późniejsze: Grabau; 1921: Grabówko; (Diec. daje Grabówka, Lorentz - Grabówka Gdyńska, obie bez daty). Przedmieście leży w odległości około 2 km od centrum miasta, przy szosie do Chylonii, u stóp stromych południowych stoków pradoliny, porosłych lasami nadleśnictwa Chylonia. ... 1384: nadanie wsi kartuzjanom na prawie chełmińskim; we wsi 10 włók, karczma; 1406: odnowienie przywileju; 1429: wydanie Grabówka w dzierżawę pobliskiej wsi klasztornej (→ Gdyni); 1526: ówczesny właściciel Chyloni przywłaszczył sobie Grabówek i dopiero wyrokiem specjalnej komisji zwrócono wieś klasztorowi; 1670: wieś i folwark, browar i karczma; 1786: rząd pruski po zaborze dóbr duchownych oddał tę posiadłość w wieczystą dzierżawę; 1881: posiadłość z karczmą na bitym trakcie do Gdańska, obszaru 174 morgów, domów 4, ludności 51, w tym katolików 38, ewangelików 13; 1885: osada należąca do gminy wiejskiej Gdynia, ludności 57; 1921: budynków mieszkalnych 5, ludności 61, w tym mężczyzn 27, kobiet 34, katolicy, Polacy; ...* ", kolumna 1618.
75	Grzybno		***z Grzybna*** (1691) E3600, ***Grzybno*** (1703) E4263, Przypisano do miejscowości o nazwie *Grzybno (niem. Gribno)*, k. Kartuz. **1940:** mapa [31,193]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Grzybno (niem. Grzÿbno)*, k. Kartuz, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...7. (Obecna nazwa) Grzybno, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1670, (Rodzaj gospodarczy początkowy) K (osiedle karczmarskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 160. **1881:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom II, [136]: "***Grzybno****, niem. Grzibno, powiat kartuski, Grzybno stare, niem. Alt-Grzibno,*

		włościańska wieś nad jeziorem Grzybnem, od którego nazwę wzięła, w tem miejscu gdzie rzeka Słupianka, zwana także strugą Grzybno, wypływa i zaraz potem młyn pędzi, w okolicy lesistej. Obejmuje posiadłość włościańskich 4 posiadł, z młynem 1, zagrodników 11, obszaru ziemi morgów 375, ... Aż do sekularyzacyi duchownych dóbr należała ta wieś wraz z całym obszernym borem do oo. kartuzyan w Kartuzach. Roku 1386 mistrz wielki krzyżacki Konrad Czolner von Rotenstein podarował te bory (przeszło 42 włók po obu stronach jeziora Grzybna) klasztorowi w Kartuzach. ... Wieś teraźniejsza Stare Grzybno powstała dopiero po roku 1600, lecz nie wiadomo napewno kiedy. Za czasów wojen szwedzkich istniała już. Roku 1660 piszą akta, że w 3 wsiach: Kartuzach, Prakowie i Grzybnie przed wojną ... Ostatnie przywileje nadał klasztor r. 1692 i 1738. Po sekularyzacyi dóbr duchownych rząd pruski oddał role uprawne na własność włościanom, bory zaś sam zatrzymał, których jest znaczna jeszcze przestrzeń. Grzybno górne, niem. Ober-Grzibno, włościańska wieś, leży nieco wyżej na północ, także nad jeziorem Grzybnem, ... obejmuje drobne pustkowia i wybudowania: Grzybno dolne (Unter Grzibno), Grzybno średnie (Mittel Grzibno), Melgrowa góra, Pieczyska, Ossowa góra, Sarnowo, Sośniak i Ucisk, ... Parafia Przodkowo, szkoła i poczta Kartuzy, dokąd odległość pół mili. ...", str. 893.
76	Grzybowo	***Grzÿbowo*** (1642) Q16, Przypisano do miejscowości o nazwie *Grzybowo (niem. Grzibau)*, k. Wąglikowic. **1902:** mapa [284]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Grzybowo (niem. Grzÿbowen)*, k. Lizaków, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 27. (Obecna nazwa)* Grzybowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* OO *(osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 176. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Grzybowo**, wieś, powiat kościerski, gmina Kościerzyna, gromada Grzybowo, parafia katolicka Lipusz. 1789: Grzybnau; niem. Grzybowen; niem. późniejsze Grzibau; ... odległość od miasta powiatowego, urzędu gminy, poczty i stacji kolejowej Kościerzyna 8 km na południowy zachód. Wieś leży po obu brzegach rzeki Trzebiochy, na falistej równinie. Na terenie wsi leżą jeziora: Sominko (37 ha) i Babiniec (8 ha); na północ od niej silnie rozgałęzione jezioro Sudomie. W sąsiedztwie wsi lasy częściowo prywatne, częściowo państwowe. nadleśnictwo Wawrzynowo. Ludności 233. Budynków mieszkalnych 21. Obszaru 381 ha, w tym gruntów ornych 246 ha, sadów i ogrodów 4 ha, łąk 23 ha, pastwisk 13 ha, lasów 22 ha, innych 73 ha. ... 1789: szlachecka wieś, dymów 12; 1831: nadanie włościańskie, prawa własności; 1881: włościańska wieś z młynem, obszaru 4843 morgów, 8 gburów, 8 zagrodników, domów 22, ludności 246, w tym katolików 217, ewangelików 29; 1885: gmina, obszaru 529 ha, ludności 172, w tym katolików 158, ewangelików 14; 1910: obszaru 381 ha, budynków zamieszkałych 22, gospodarstw 34, ludności 206, w tym Polakow 201, Niemców 5; 1921: budynków mieszkalnych 24, ludności 184, w tym mężczyzn 86, kobiet 98, ... Grzybowo, gromada, powiat kościerski, gmina Kościerzyna. Do gromady należą: Grzybowo wieś, Grzybowski Młyn osada młyńska z leśniczówką i Smolak wybudowanie. ...*", kolumna 1708.
77	Gutowo	***Gutowo*** (1747) B1049, Przypisano do miejscowości o nazwie *Gutowo (niem. Guttowo)*, k. Lidzbarka. **1911:** mapa [183]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Radoszki. Nazwa ta zachodzi od roku 1570. Poprzednio były w użyciu nazwy Radischkow 1408, Radisko 1414, Radisco 1429. Prusacy pisywali Radoszk, później Radosk. Miejscowość leży w powiecie brodnickim, ... Parafję założyła niezawodnie kapituła chełmińska po r. 1289, w którym całą tę okolicę przejęła od biskupa Wernera. ... Miejscowości należące do parafji: ... 4. Gutowo, folwark, 2 km; 5. Gutowo (Gutaw 1414), wieś, 3 km; ...*", str. 431-432. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gutowo**, wieś, folwark i stacja kolejowa, gromada, powiat brodnicki, gmina Grążawy, gromada Gutowo, parafia*	*Gutowo (niem. Guttowo)*, k. Lidzbarka. **1911:** mapa [183].

				katolicka Radoszki, ewangelicka Górzno. 1414: Gutaw; 1574: Guttowe; 1651: Gutowo; niem.: Guttowo (Guttau), ... leży przy szosie i torze kolejowym z Brodnicy do Lidzbarka, na prawym brzegu rzeki Brynicy, ... Gutowo było własnością kapituły chełmińskiej; 1414: Gutowo wymienione wśród wsi, które poniosły szkody w wojnach z Zakonem; 1429: kapituła wystawiła nowy przywilej na prawo lenne; 1666: wieś szlachecka, gbur 1 (było 5), ogrodników 3 (było 8), karczmarz, młynarz; 1773: w Gutowie był folwark i 18 włościan; 1789: królewska wieś, folwark i młyn, ...", kolumny 1718-1719.	
			2	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Rumian. ... poczta i stacja kolejowa jest w Rybnie Pomorskim. ... Miejscowości należące do parafji: ... 3. Gutowo, 3 km, ...*", str. 449-451. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gutowo**, wieś i gromada, powiat lubawski, gmina Prątnica, parafia katolicka Rumian. 1429: Gutaw; 1566: Gutau; 1570: Guttau; 1574: Guttove; 1594 (i późniejsze niemieckie): Guttowo; 1646: Gutowo. ... odległość od stacji kolejowej Rybno 7 km. Wieś zabudowana w kształcie widlicy, leży przy granicy niemieckiej , w dolince między morenowymi wzgórzami. ... Były to dobra stołowe biskupów chełmińskich, 1566: biskup zapisał wieś swemu krewnemu; 1570: 10 ogrodników; 1594: przeniesienie włościan z wyniszczonej wsi Tynwałd do folwarku Gutowo; ... 1646: obszar 60 włók, w tym folwarku 12 włók, role folwarczne 'zapuszczone' lasem; 1676: na folwark przeznaczono 3 włóki sołtysa; 1759: w folwarku szarwarkowało 4 ogrodników, ...*", kolumna 1720.	*Gutowo (niem. Guttowo)*, k. Rybna. **1911:** mapa [184].
			3	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Czarnowo. ... Miejscowość ta leży w powiecie toruńskim, ... Miejscowości należące do parafji: ... 2. Gutowo, 8-10 km, ...*", str. 644-646. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gutowo**, wieś, powiat toruński, gmina Smolno, gromada Gutowo, parafia katolicka Czarnowo, ewangelicka Wielka Zła Wieś. 1789: Gutta alias Guttau, ... Około 1732: założenie wsi na gruntach, które Toruń otrzymał w 1457 r. za przywilejem króla Kazimierza; 1773: wieś obejmowała 19½ włók ziemi czynszowej; ... do 1778 r. napływali do Gutowa niemieccy koloniści; ...*", kolumny 1720-1721.	*Gutowo (niem. Guttau)*, k. Pędzewa. **1936:** mapa [186].
			4	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Czersk. ... Miejscowość ta leży w powiecie chojnickim, ... Miejscowości należące do parafji: ... 6. Gutowiec, 9 km, ...*", str. 217-220. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Gutowiec**, wieś, powiat chojnicki, parafia katolicka i ewangelicka Czersk, gromada Cis. Niem.: Guttowitz; ... Wieś rozproszona leży na polanie wśród Borów Tucholskich, przy szosie z Chojnic do Czerska. ...*", kolumna 1718.	*Gutowiec (niem. Guttowitz)*, k. Kurkowa. **1874:** mapa [185].
78	Hasenberg✠	***Hosen Berg*** (1707) E4475, ***Hasen Berg*** (1709) E4577, ***Hazenberg*** (1714) E4816, ***Hasenberk*** (1719) E5138, ***Hasębark*** (1721) E5276, ***Hasembark*** (1723) E5406, ***Hazemberk*** (1741) E6724, Do 1803 roku nazwa *Hasenberg✠* we wszystkich żukowskich metrykach więcej nie wystąpiła. Nazwa miejscowości zaginiona *Hasenberg✠*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Hasenberg✠ (niem. Haasenberg)*, k. Przyjaźni, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 			

Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Hasenberg gehörte zu Rheinfeld. Kr. Karth., eingeg.*", str. 48.]. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Hasenberg 136*"; dalej: "*Parochiani Zukovienses: ...Bona baronis Golcz. ...Hasenberg: 1 colonus.*", str. 136. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 505: "*(bez nazwy) powiat kartuski, niem. Hasenberg, dawniej Kosarni, Osada przynależna 1820 r. do Przyjaźni*". Jednakże na mapie Schroettera [262] występują równocześnie nazwy miejscowości *Kossarni* k. Otomina (i Żukowa) oraz *Haasenberg*, bardziej na południe, k. Przyjaźni (*Rheinfeldt poll. Przyjazne*). (Nazwa miejscowości *Kosarni* występuje na mapie z ok. 1855 r. Miejscowość znajduje się w połowie odległości pomiędzy Lniskami i Przyjaźnią, [50], str. 32-33 (wkładka z rycinami). Na późniejszych pruskich mapach nazwa już nie występuje. Inna możliwość to *Kosarni* = Koziarnia. W metryce żukowskiej w zapisie chrztu znaleziono nazwę miejscowości *Kozarnia* (1784), por. punkt 6 tej tablicy.)	*(niem. Haasenberg)*, k. Przyjaźni. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262].
2	**1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1664: "*Zajączkowo klókowskie, powiat dawny gdański, niem. Hasenberg, Osada przynależna do Klókowa*". (Dokładniejsza lokalizacja miejscowości *Hasenberg* (polska nazwa *Zajączkowo*), blisko Klukowa, znajduje się na polskiej mapie WIG **1938:** [251].) Lecz na mapie Schroettera [262] widnieje k. Klukowa (niem. *Gluckau*) tylko *Gluckausche Schaferei* (owczarnia klukowska). **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "*Hasenberg (niem.), osada należąca do Klukowa, powiat gdański, o 1¾ mili od Gdańska, parafia Maternia, szkoła Klukowo, stacja pocztowa Oliwa.*", str. 39.	*Na południe od Owczarni, (niem. Hasenberg)*, k. Klukowa. **1898:** mapa [23], **1905:** mapa [193], **1935:** mapa [252].
3	**1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Hasenberg*** *(niem.), wieś, powiat wałecki, obacz Dolaszewo.*", str. 39.	Nie szukano
4	**1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Hasenberg*** *(niem.), obacz Hozanbark.*", str. 39; dalej: "*Hozanbark, niem. Hasenberg, wieś, powiat szczycieński, na wschód jeziora Dymer, przy bitym trakcie szczycieńsko-biskupieckim, o 1¼ mili od Biskupca, blisko granicy powiatu reszelskiego. Wieś Hozanbark należała zdawna do obszernych dóbr Filipa von Wildenau, który roku 1399 zapisał ją prawem chełmińskiem wiernemu słudze swojemu Henrykowi Hasenberger. ...* ", str. 170.	Nie szukano
5	**1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Hasenberg*** *(niem.), dobra, powiat welawski, stacja pocztowa Tapiawa.*", str. 39.	Nie szukano
6	**1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kozia góra****, niem. Kossenberg, osada do wsi Buszkowy, powiat kartuski, poczta Stęgwałd.*", str. 542. Na pruskiej mapie [15] występują koło siebie dwie nazwy miejscowości: *Kossenberg*, k. Szklanej Góry (*niem. Glasberg*) oraz *Kaninchenberg*, k. Domachowa (*niem. Domachau*). Podobnie na mapie Schroettera **1796-1802:** [271] widnieją nazwy: *Pustk: Kossenberg*, k. Buszkowych (*niem. Unter Buschkau*) oraz *Pustk: Caninchenberg*, k. Domachowa (*niem. Dommachau, polln: Domachowo*).	*Kozia Góra (lub Kozia Górka) (niem. Kaninchenberg)*, k. Buszkowych. **1905:** mapa [15].

79 Huta Dolna

Dolne Huty (1736) A3821, ***Huthy dolne*** (1730) A3349, ***Dolna Huta*** (1736) B830, ***de Dolney huty*** (1736) B830, ***Dolne Huta*** (1741) A4167, Przypisano do miejscowości o nazwie *Huta Dolna (niem. Nieder Hütte)* k. Przywidza, **1911:** mapa [18].

1923: Wg Lorentza [3], Nr 1757: "*Dolna huta, powiat dawny kartuski, niem. Niederhütte (dawniej Unterhütung), osada przynależna do Górnej huty*". Na tej podstawie przypisywano nazwy miejscowości tylko z rdzeniem *Huty* (np. *Huthy*) do *Huty Górnej*, jako nazwy miejscowości nadrzędnej względem *Huty Dolnej*. Dodatkowo występować powinno pewne powinowactwo chmur osób znajomych w zapisach metrykalnych z *Huty Górnej* i rozpatrywanej *Huthy*.

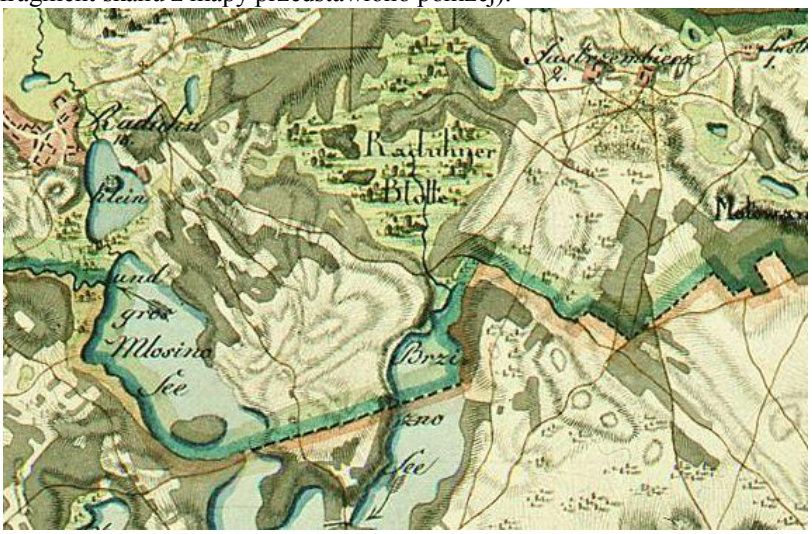
1796-1802: Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Huta Dolna (niem. Nieder Hütte polln: gdolnahutta),* (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

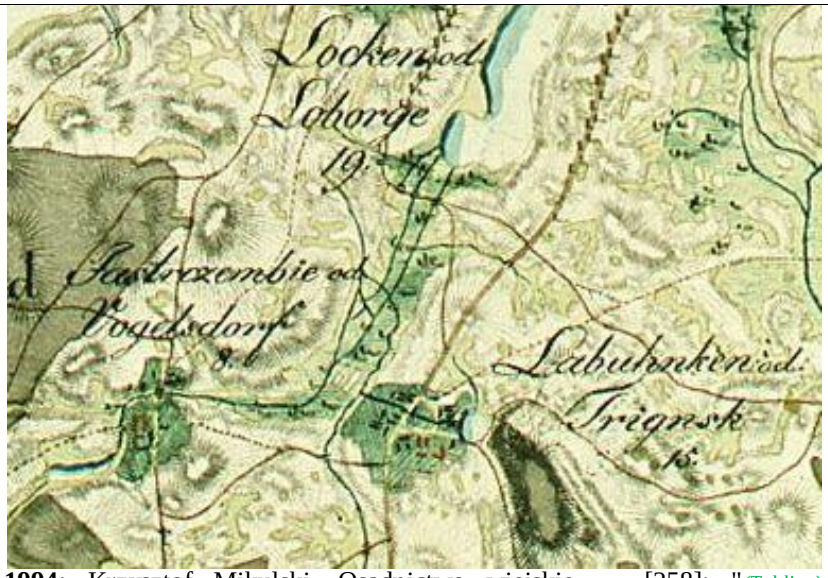
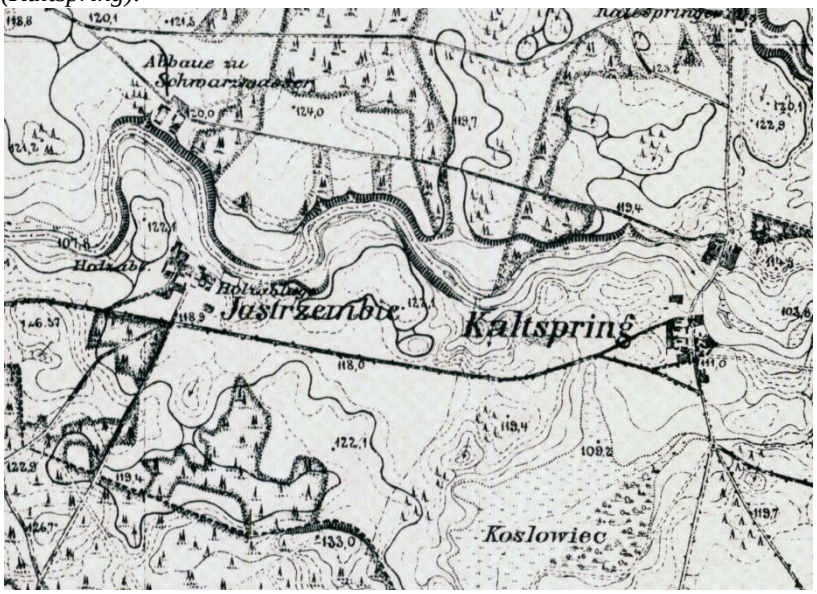

		1936: Słownik Arnolda, …[4]: "***Dolna Huta**, (Niederhuette), wieś, WMG, powiat wyżyny gdański, gmina Górna Huta, parafia katolicka Pręgnowo, ewangelicka Przywidz. Lorentz daje dawniejsze Unterhuetung, bez daty. Wysokość 175 m npm.; odległość od miasta Gdańska 28 km na południowy zachód, poczty Przywidz 4 km, stacja Kolbudy 12 km. Wieś leży w dnie głębokiej doliny rynnowej między Jeziorem Somerkowskim i jeziorem Glamke. Ludność i budynki spisane łącznie z Górną Hutą. W miejscu szkoła ewangelicka. 1885: do gminy wiejskiej należały miejscowości: Dolna Huta i Neuhoeferfeld, obszaru 75 ha, ludności 108, w tym mężczyzn 54, kobiet 54, katolików 17, ewangelików 91; 1886: 4 posiadłości gburskie, 20 zagród, 21 domów, ludności 146, w tym katolików 16, ewangelików 130, ...*", kolumna 1210.
80	Huta Górna	***Huty Gorne*** (1730) A3307, ***Huthy*** (1730) A3312, ***Hutha Gorna*** (1731) A3382, ***Hutha Ribja*** (1732) A3435, ***Huthy gorne*** (1733) A3553, ***Z Ryby Huthy*** (1733) A3519, ***Ryby Huta*** (1734) B777, ***Rybia huta*** (1735) B799, ***de Rybiehuty*** (1735) B797, ***Rybia Huta*** (1736) B822, ***de Rybiey huty*** (1737) B832, ***de Rybieyhuty*** (1737) C463, ***Rybiahuta*** (1737) C464, ***de Rybiey Huty*** (1742) B963, ***de Rybia huty*** (1745) B1030, ***de Villa Rybiey Huty*** (1750) B1110, Przypisano do miejscowości o nazwie *Huta Górna (niem. Ober Hütte)* k. Przywidza, **1911:** mapa [18]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Huta Górna (niem. Oberhütte oder Ribbenhütte)*, (10 dymów, powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1749:** Schwengel wymienia „*Rybio-hutta*" jako dobra w parafii pręgowskiej w kluczu czapielskim, należące do Jezuitów z Gdańska, [19], str. 128, również w wykazie: „*Rybiahuta, Fischershütte (Rybiahutta)*", str. 564. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1761: "*Gorna huta. powiat dawny kartuski, niem. Oberhütte (dawniej Oberhütung), gmina wiejska*". **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Górna Huta**, (Oberhuette), gmina wiejska, WMG, powiat wyżyny gdański, parafia katolicka Pręgnowo, ewangelicka Przywidz. Baer daje dawniejsze Oberhuetung, SGKP - też Rybia Huta, obie bez daty. Wysokość 245 m npm.; odległość od miasta Gdańska 28 km na południowy zachód, poczty Przywidz 3 km, stacja kolejowa Kolbudy 12 km. Wieś Górna Huta zabudowana w kształcie ulicówki z peryferycznym rozproszeniem leży na wyniosłym wzgórzu morenowym, na lewym brzegu rzeki Reknicy. Do gminy wiejskiej Górna Huta należy wieś Dolna Huta. Ludności 209, w tym mężczyzn 109, kobiet 100. Budynków ogółem 82, w tym mieszkalnych 37 (murowanych 24). Obszar 283 ha. W XVII wieku Górną Hutę założyli jezuici; 1789: królewska wieś, dymów 8; 1869: ludności 162, w tym katolików 33, ewangelików 129, domów 25; 1885: gmina wiejska, obszar 207 ha, ludności 152; 1889: wieś włościańska, 15 gburstw, 12 zagród, obszar 207 ha, w tym 118 ha roli, 1 ha lasu, 14 ha łąk; później złączono z gminą wiejską Dolna Huta; 1910: obszar 283 ha, budynków zamieszkałych 38, gospodarstw 40, ludności 248, Niemcy; ...*", kolumna 1588.
81	Jagatowo	***Agatowo*** (1672) A277, ***Z agatowa*** (1675) B43, ***de Agatowa*** (1680) B74, ***Jagatowo*** (1737) B842, Przypisano do miejscowości o nazwie *Jagatowo (niem. Gr. Jetau)*, k. Świńcza. **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Jagatowo (niem. Jetau oder Gagatowo)*, k. Żabianki, (7 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 19. (Obecna nazwa)* Jagatowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Jagatowo (Jetau)*, należące do trzech właścicieli: F. Dąbrowskiego, herbu Szeliga, 4 łany; Wojanowskiego, oraz Bartlińskiej, herbu Szpak, 12 łanów, wszycy pochodzenie pomorskie, str. 115. Parafia Św. Wojciech, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 143. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Jetau, Kr. DzgH., früher Gadotow, Jagatowo, Jadotaw*", str. 53. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Jagatkowo. P. Rydygier od 84 morgów pustych, karczmarza pańskiego (vide Bartlin). 2 zł. 7 gr.*", str. 86. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Jagatowo**, niem. Jetau, folwark do Wojanowa, powiat gdański, przy bitym trakcie skarszewsko-gdańskim; parafia św. Wojciech, szkoła Swincz, poczta i stacya kolei żelaznej Pruszcz. Odległość od Gdańska 2 mile.*", str. 366.
82	Jankowo Gdańskie	***Jętkowy*** (1749) B1099, Przypisano do miejscowości o nazwie *Jankowo Gdańskie (niem. Jenkau)*, k. Straszyna. **1925:** mapa [20]. *Jankowo*, **1936:** mapa WIG [168]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

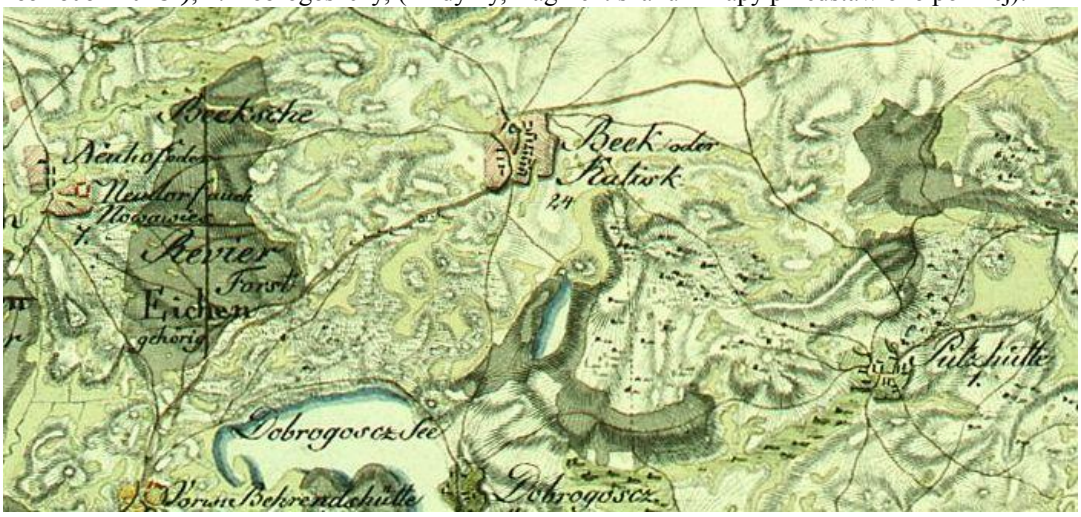
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Jankowo Gdańskie (niem. Jenkau oder Gentkau)*, k. Bąkowa, (13 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 20. (Obecna nazwa) Jankowo Gdańskie, (Nazwy występujące w źródłach)* Janichowo, Janakowo, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra miejskie *Jankowo (Jenkau)*, dzierżawca J. Loytz, folwark, str. 122. Parafia Św. Wojciech, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 143. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Jenkau, Kr. DzgH., früher Janichowo, Jankowo, Janiechaw*", str. 53. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Janichowo. Pani Rydgierowa od 2 ogrodników. 8 gr.*", str. 86. W rejestrze GUS-TERYT dla województwa pomorskiego, powiatu gdańskiego, gminy Kolbudy, znaleziono nazwę miejscowości *Jankowo Gdańskie (wieś)*. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Janichowo**, alias **Jankowo**, niem. Jankau, dobra rycerskie, powiat gdański, przy bitym trakcie kościersko-gdańskim, ... Parafia i poczta Gdańsk, dokąd odległość wynosi tylko przeszło milę (>7,4 km). Janichowo jest starą osadą: roku 1315 biskup kujawski Gerard ustępuje z niej swoich dziesięcin na korzyść oo. benedyktynów w pobliskim św. Wojciechu. W drugiej połowie przeszłego wieku posiadał tę wieś Karol Fryderyk von Conradi, pan obszernych włości w tutejszej okolicy. ... ufundował we wsi Janichowo wyższy zakład naukowy pod nazwą imienia swojego "Conradinum", ... Wspaniałomyślny fundator umarł w Gdańsku roku 1798. ...*", str. 400.	*Jankowo Gdańskie (niem. Jenkau).* **1925:** mapa [20]. *Jankowo*, **1936:** mapa WIG [168].

			2	Nazwa miejscowości zaginiona *Jankowo✠*. Znajdowało się na Żuławach Wiślanych, pomiędzy Broniewem a Żuławką, [223, 338]. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 19. (Obecna nazwa) Jankowo Żuławskie, (Nazwy występujące w źródłach) Jankendorf, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 190. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska *Szkarpawa* istniały dobra miejskie *Jankowo Żuławskie (Jankendorf)*, str. 128. Parafia Tujsk, diecezja pomezańska, terytorium miasta Gdańska, str. 143. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Jankowo** 1. niem. Jankendorf, wieś, powiat malborski, należy do Szkarpawy, na nizinach malborskich, zajmuje posiadłości 7, zagrodników 13, włók 27, ewangelików 189, katolików 8, menonitów 23, domów 20, parafia Fürstenwerder, poczta Neumünsterberg; odległość od Malborka 4 mile (30 km)*", str. 412. W rejestrze GUS-TERYT dla województwa pomorskiego, powiatu nowodworskiego, gminy Stegna, nie znaleziono nazwy miejscowości *Jankowo Żuławskie*.	*Jankowo✠ (niem. Jankendorf)*, k. Broniewa. **1925:** mapa [222]. *Jankowo (niem. Jankendorf)*. **1936:** mapa WIG [223].
83	Jastrzębie		***de Jastrzębia*** (1739) B899, Przypisano do miejscowości o nazwie *Jastrzębie Dziemiańskie (niem. Koenigsdorf (Jastrzembie))*, k. Dziemian, **1874:** mapa [102]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 17 miejscowości o nazwach *Jastrzębie*, także z rozszerzeniami, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 259. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.		
			LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
			1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [275] podaje lokalizację miejscowości *Jastrzębie Dziemiańskie (niem. Jastrzembiem)*, k. Radunia, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *Dziemiany, powiat kościerski, ... Parafia powstała niedawno. ... Z dniem 1. 1. 1924 ustanowiona została samodzielna parafia. ... Miejscowości należące do parafji: ... 6. Jastrzębie (Daszki, Königsdorf), ...*", str. 382- 383. **1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 550: "*Jastrzębie, Daszki, powiat kościerski, niem. Königsdorf, Gmina wiejska*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Königsdorf, Kr. Ber., früher Jastrzębie, Jastrzembie, Daszki*", str. 60. **1906:** Wykaz … [62]: "*Königsdorf, D. Kreis Berent, Amts. Berent, Post. Dzimianen.*", str. 101. Niemieckie mapy po roku 1874 zawierają tylko nazwę miejscowości *Königsdorf*. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Jastrzębie**, niem. Jastrzembie, ... wieś włościańska, wydana przywilejem starościńskim dnia 5 lutego 1757 roku, w piaszczystej i lesistej okolicy, blisko granicy powiatu chojnickiego. Obejmuje gburów 3, zagrodników 2, obszaru morgów 2015, katolików 64, domów 7. Parafia Wiele, szkoła Piechowice, poczta Kalisz. Odległość od Kościerzyny 3 mile (22 km);*", str. 503.	*Jastrzębie Dziemiańskie (niem. Koenigsdorf (Jastrzembie))*, k. Dziemian, **1874:** mapa [102].
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Jastrzębie (niem. Jastrczembie oder Vogelsdorf)*, k. Trzcińska, (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Jastrzębie (niem. Jastrzembie)*, k. Obozina

			 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...12. (Obecna nazwa) Jastrzębie Skarszewskie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1662, (Rodzaj gospodarczy początkowy) PS (piec smolny), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 182. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Jastrzębie**, folwark do Obozina, pół mili od Skarszew, przy granicy powiatu starogrodzkiego, nad strugą zwaną w starych dokumentach Jastrzębie, która do jeziora obozińskiego (przedtem Stanko) wpada; aż do tej strugi dosięgały włości joannitów, dane im przez księcia Grzymisława 1198 roku.*", str. 503.	(Skarszewy). **1910:** mapa [77].
		3	**1874:** mapa [226]. *Jastrzębie (Jastrzembie)*, k. *Zimnych Zdrojów (Kaltspring):* **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Jastrzembie verein. 1876 mit Kalt-spring, Kr. PrSt.*", str. 52. Na mapach Schroettera [275, 348] nie znaleziono nazwy *Jastrzębie* lub podobnej (połączone fragmenty skanów przedstawiono poniżej): 	*Jastrzębie (niem. Jastrzembie)*, k. Czarnej Wody (Czersk). **1874:** mapa [226].

				Na połączonych skanach z map Schroettera widoczny jest bieg rzeki Wdy (*niem. Schwarz Wasser*), nad którą obecnie znajdują się miejscowości: Złe Mięso *(niem. Złemięso oder Bösenfleisch)*, Jastrzębie *(...* nieczytelne, ale nie Jastrzębie*)*, Zimne Zdroje *(...* nieczytelne*)*. Wynika z tego, że nazwa miejscowości *Jastrzębie* pojawiła się na mapach dopiero w XIX wieku. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Jastrzębie**, niem. Jastrzembie, wieś włościańska, powiat starogrodzki, w okolicy lesistej i piaszczystej, przy Czarnej Wodzie, blisko granicy powiatu chojnickiego, pół mili od bitego traktu chojnicko-starogrodzkiego i od stacyi kolei żelaznej w Czarnej Wodzie (Schwartzwasser). Obejmuje włościan 4, zagrodników 3; obszaru ziemi morgów 532, katolików 67, domów 10. Parafia i szkoła w Łęgu, poczta Czarna Woda. Odległość od Starogrodu 5 mil.*", str. 503.	
			4	**1796-1802:** Mapa Schroettera [318] podaje lokalizację miejscowości *Jastrzębie (niem. Jastrzembie)*, k. Drzycimia, (12 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT ŚWIECKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 28. (Obecna nazwa) Jastrzębie, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 174. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie świeckim istniały dobra szlacheckie *Jastrzębie*, właściciel W. Świnoleski, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 12 łanów, str. 107. Parafia Drzycim, dekanat świecki, powiat świecki, str. 143. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*… Powiat świecki. Starostwo Jasinieckie. ... Dobra Ziemskie. ... Jastrzębie. Od ogrodników 3. 12 gr.*", str. 111. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Falkenhorst, Kr. Schw., seit 1874. vorher Jastrzembie*", str. 39. Niemieckie mapy po roku 1874 podają nazwę: **1908:** *Falkenhorst (Jastrzembie).* **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Jastrzębie**, niem. dawniej Jastrzembie, za krzyżaków Jestersheym, roku 1874 przezwane Falkenhorst, rycerskie dobra , powiat świecki. Wraz z młynem Brzęczek obejmują obszaru morgów 3983, budynków 22, domów 14, katolików 114, ewangelików 36. Parafia Drzycim, szkoła Lniano, poczta Brunstplatz. Jastrzębie zachodzi roku 1360 pod nazwą Jestersheim. Za krzyżaków była to wieś włościańska, ...*", str. 503.	*Jastrzębie (niem. Jastrzembie)*, k. Drzycimia, (Świecie n. Wisłą). **1873:** mapa [83].
			5	**1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*… Województwo Chełmińskie. ... Dzierżawy królewskie. ... Jastrzembie. Morgów osiadłych 39, pustych morgów 5. Karczmarza 3. Młyn o jednym kole na małej wodzie. 2 zł, 21 gr. ...*", str. 8; (Miejscowość *Jastrzębie* znajduje się na południowy-wschód od Brodnicy.) **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Jastrzębie**, niem. Jastrzembie, roku 1325 zwane Jastrebe, roku 1317 Jastrembe, wieś kościelna parafialna, blisko strugi Pisy, płynącej do Drwęcy, nad polską granicą, ćwierć mili (1,9 km) od traktu bitego lidzbarsko-brodnickiego, ¾ mili (5,5 km) od Górzna, przeszło milę (>7,4 km) od Brodnicy, powiat brodnicki. ... Roku 1325 krzyżacy zapisali tę wieś biskupom płockim (do których dyecezyi wtedy należała), w zamian za opuszczone im dziesięciny z ziemi michałowskiej. ... Wsie parafialne: Jastrzębie, Komorowo, Sobiesierzne, Skrobacyn, Gotardowo, Dzierzno,*	*Jastrzębie (niem. Jastrzembie)*, k. Brodnicy. **1911:** mapy [52,96]

				Gołkówko, Bachor. ...", str. 502-503.	
			6	Nazwa miejscowości zaginiona *Jastrzębie✠*. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Jastrzębie**, niem. Falkenburg, wieś i dominium, o kilka km od Brdy, powiat bydgoski, 1664 morgów, ... 9 domów, 130 mieszkańców, 33 ewangelików, 97 katolików, 58 analfabetów. Stacja pocztowa i kolei żelaznej w Bydgoszczy o 12 km.*", str. 502. **1906:** Wykaz … [62]: W wykazie nie znaleziono nazwy *Falkenburg*. Koło Żołędowa na południowy wschód, w kierunku Wisły (Bydgoszcz Fordon), znajduje się *Las Jastrzębie*.	*Żołędowo wyb. (niem. Falkenburg)*, k. Maksymilianow. **1912:** mapa [224]. *Jastrzębie*, **1933:** mapa WIG [225].
			7	**1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 551: "*(*Jastrzębie będargowskie), powiat wejherowski, niem. (Jastrzembie), osada przynależna 1848 r. do Będargowa*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Jastrzembie gehörte zu Bendargau, Kr. Nst.*", str. 52.	Nie znaleziono
			8	**1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "*Jastrzębie, ... (wymienionych jest 6 miejscowości o tej nazwie, znajdujące się w powiatach: grójecki, kutnowski, koniński, siedlecki, sierpecki, lipnowski), ...*", str. 502.	Nie szukano
84	Juszkowo			***Gyskoviensis*** (1715) B519, ***Juskowo*** (1728) C290, ***de Juszkow*** (1744) B1013, Przypisano do miejscowości o nazwie *Juszkowo (niem. Gischkau)* k. Pruszcza Gdańskiego, **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Juszkowo (niem. Gischkau)*, (29 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 21. (Obecna nazwa) Juszkowo, (Nazwy występujące w źródłach) Gischkau, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 190. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska *Gdańska Wyżyna* istniały dobra niejskie *Juszkowo (Gischkau)*", str. 128. Parafia Św. Wojciech, dekanat gdański, terytorium miasta Gdańska, str. 144. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Juskow s. Gischkau*", str. 54, dalej: „**Gitschkau, Kr. DzgH., früher auch Jaśki, Juskow*", [37], str. 42. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy „*Gischkau = Jaśki*", Powiat Gdański (Kreis Danzig), [11], kolumna 1. **1749:** Georgius Schwengel [19] w wykazie nazw miejscowości dla "*Giszkov v. Jaśki*", str. 549; dalej: "*Jaśki, Gischkau (Gischkov, Gischkau) 121, 488*", str. 551; dalej: "*In Neringa ecclesiae (Gdańsk Niziny) omnes Lutheranae sunt: .... In montanis: (Gdańsk Wyżyny) .... 2. Gischkov ....*", str. 121; dalej: "*Templa intra et extra Gedanum ab haereticis occupata, ... Philippus Kirbach ante 1585. 4. Zu Praust: M.R. 1578 5. In Gischkau: Anton Bosman ante 1610. 6. Zu Löblau: ....*", str. 488. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje "*... Kościół w Juszkowie (Gischkau). Kościół w Juszkowie był przyłączony przed reformacyą jako filialny do kościoła św. Wojciecha; wskutek prawa patronatu, które miał magistrat gdański, wcześnie się dostał innowiercom. Gorliwy biskup Rozrażewski wszystko co mógł uczynił, ażeby kościół wyratować dla katolików: w roku 1583 posłał do Juszkowa osobnego swojego komisarza, którego jednak miejscowy predykant wcale nie dopuścił do kościoła. Zresztą o juszkowskim kościele nic nie wiedzieć z akt tutejszych. ...*", str. 183. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Juszkowo** alias Jużkowo, Jaśki (Kętrzyński), niem. Gischkau, w dokumentach z roku 1220 Uscow, roku 1244 Juscow, wieś włościańska, powiat gdański, nad rzeką Radunią, ma kościół luterski parafialny, szkołę, młyn wodny o 6-ciu kołach, zaledwie ¼ mili od bitego traktu gdańskiego i stacyi kolei żelaznej w Pruszczu. ... Parafia dla katolików św. Wojciech, poczta Pruszcz. Juszkowo należy do najstarszych osad na Pomorzu. Swiadczą o tem najlepiej stare cmentarzyska tu natrafiane z wielu urnami, w których pieniądze rzymskie (denary) znaleziono. Od dawna była to wieś książęca. Mestwin I, książę pomorsko-gdański, będąc chorym, zapisał ją ojcom cystersom w Oliwie.Roku 1220 syn jego Swiętopełk II cofnął zapis i dał w to miejsce cystersom dogodniejszą wieś Barnowiec. Po książętach przejęli Juszkowo krzyżacy. Po nich zbyt szczodry król Kazimierz darował tę wieś z wielu innemi (wsiami) gdańszczanom. Kościół katolicki od początku tu istniał; w XVI wieku jako filialny przyłączony był do św. Wojciecha. Wskutek prawa patronatu, które wykonywał magistrat gdański, wcześnie się dostał innowiercom. ...*", str. 642-643.		

85	Kaliningrad	***Regiomonto*** (1705) E4295, Obecnie Kaliningrad, dawny Królewiec (Königsberg) w Prusach Wschodnich. **1922:** mapy [248-250]. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Regiomontum v. Królewiec.*", str. 563; dalej: "*Królewiec, Königsberg (Regiomontum) 40. 139. 224. 470.*", str. 554; dalej: "** 4. Luderus, dux Brunsvicensis, electus 1331, praefuit annis 4 et obiit 1335, sepultus Regiomonti in ecclesia cathedrali.*", str. 40; dalej: "*2. Ioannes Georgius Leydingk, natus circa 1650 Regiomonti parentibus Lutheranis, dein factus catholicus, in alumnatu pontificio Brunsbergae (obecnie Braniewo) educatus, ...*", str. 139; dalej: "*10. **1674:** Christophorus Sokolnicki, commendarius Chmelnensis. ... Regiomontum se transtulit, ...*", str. 224; dalej: "*... Hohmeister Winrich von Kniprode ... zu Königsberg ...*", str. 470.
86	Kalisz (miasto)	***ex Civitate Calissiensi*** (1749) B1083, Przypisano do miasta o nazwie *Kalisz*, k. Ostrowa Wielkopolskiego. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Kalisz, Kalisch (Calissa) 77. 87.*", str. 551; dalej: "*Suffraganei Vladislavienses. ... **1663:** 12. N. Domaniewski herbu Lubicz, suffraganeus Vladislaviensis 1663. Ex historia collegiii Calissensis, ...*", str. 77; dalej: "*Officiales Gedanenses et vicarii in spiritualibus generales per Pomeraniam. ... **1456:** 4. Andreas Gorzinski, archidiaconus Calissiensis et in terris Pomeraniae wladarius et vicarius generalis. ...*", str. 87.
87	Kaliska Kościerskie	***de Kaliski*** (1643) Q65, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kaliska Kościerskie (niem. Beek)*, k. Kłobuczyna. **1902:** mapa [97]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Kaliska Kościerskie (niem. Beek oder Kalisk)*, k. Dobrogoszczy, (24 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 32. (Obecna nazwa) Kaliska Kościerskie, (Nazwy występujące w źródłach) Bucholtz, Kaliska, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 177. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Wsi niemieckie starostwa Kościerzyńskiego. ... Wieś Bucholc alias Skalsk (=Kaliska Kościerskie), Włok ma 18. Szołtysów 2, mają włok 3, ... Trzy drogi do Gdańska odprawują, ktore odkupują po fl.4, facit za drogę. fl. 12. Gburów jest 5, ktorzy po włoce mają. Sześć dni powinni z kosą, sześć dni grabiami szarwark odprawić i gnoj wozić z folwarku Nowowiejskiego. Płacą ku temu czynszu po fl.6, facit fl. 30. ... Ogrodników jest 2, ręczną robotę odprawują i płacą po fl.3, facit fl. 6. ...*", str. 290. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:** Dobra królewskie Województwa Pomorskiego, ... Starostwo Kościerzyńskie. ... Kaliszka. Od 112 morgów osiadłych, karczmarza pańskiego. 5 zł, 22 gr.*", str. 61.
88	Kamela	***Kamela*** (1633) E867, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kamela (niem. Kamehlen)*, k. Egiertowa. **1911:** mapa [18]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Kamela (niem. Kamehlen)*, k. Nowej Wsi Przywidzkiej, (12 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...34. (Obecna nazwa) Kamela, (Nazwy występujące w źródłach) Kamiella, (Pierwsza wzmianka) 1628, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 179. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Folwarki*

		starostwa Skarszewskiego. ... Kamiella pustkowie. Mieszka czterech gospodarzow, dwaj nowo osiadają, mają wolność od czynszu, jednemu w tym roku wychodzi, a drugi dopiero osiadł, do trzech lat płacić nie powinien. Powinność ich jednak będzie po wyściu lat dawać do zamku Skarszewskiego po florenów 30. A teraz ci dwaj, co z dawna mieszkają, płacą dwiema ratami po florenów 30. facit florenów 60", str. 311. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Kamela**, niem. Kamehlen, wieś włościańska, powiat kartuski, po roku 1600 (<1633) nowo założona, w okolicy lesistej, ... Obszaru liczy morgów 1231, gburów 12, zagrodników 11, katolików 54, ewangelików 119, domów 26. Parafia Goręcin, szkoła w miejscu, poczta Przywidz (Mariensee). Odległość od Kartuz 2 mile. Przedtem należała ta wieś do starostwa skarszewskiego; czyniła szarwarki około utrzymania śluz młyńskich w Skarszewach; obecnie opłaca je pieniędzmi. ...*", str. 729.
89	Karczma Dominikanska✠	***Karczma Dominikanska*** (1733) A3549, Nazwa miejscowości zaginiona. Miejscowość *Karczma Dominikanska*✠ prawdopodobnie znajdowała się nad rzeką Radunią w okolicach Bielkówka. **1749:** Schwengel wymienia *Studzynski Młyn* razem z *Bielkowko mały* i *Hamer mało Biek* jako dobra należące do Dominikanów z Gdańska [19], str. 128. Nazwa miejscowości „*Karczma Dominikanska*" występuje tylko jeden raz w zapisie metrykalnym chrztu z roku 1733, A3549, gdzie wzmiankowana rodzina Michała Frosta i Katarzyny wywodzi się z Bielkówka. Można przypuszczać, że Dominikanie z Gdańska posiadali karczmę w okolicach Bielkówka, którą dzierżawił Michał Frost. W zapisie pogrzebu dziecka Michała Frosta z 1720 roku, ojciec wymieniony jest jako arendator z Bielkówka, C201. Koszt pogrzebu z biciem w dzwony był znaczny, 4 floreny 27 groszy, co świadczy o zamożności dzierżawcy karczmy Michała Frosta.
90	Kartuzy	***Carthusia*** (1708) E4526, ***de Kartus*** (1739) B911, ***de Villae Carthus*** (1750) B1131, ***ex Villa Cartusiensi*** (1750) E7401, Przypisano do miasta o nazwie *Kartuzy (niem. Karthaus)*, k. Kościerzyny. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kartuzy (niem. Carthaus)*, (27 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): ***ex Bonis Carthusiensibus*** (1744) B997, Z okresu krzyżackiego pochodzą posiadłości czternastowiecznego klasztoru kartuzów w Kartuzach, który posiadał 19 wsi położonych w powiatach mirachowskim, tczewskim, puckim i gdańskim. W powiecie mirachowskim, w którym klasztor się znajdował, były 4 wsie, [1], str. 40-42. Nie można więc określić rzeczywistej lokalizacji miejsca pochodzenia osoby z takiego zapisu historycznego.
91	Kazanice	***de Villae Skazaniec*** (1749) B1082, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kazanice (niem. Kazanitz)*, k. Lubawy. **1912:** mapa [227]. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *Parafia Kazanice. Nazwa ta zachodzi w odmianach niemieckich Cazanitz w XIV wieku i Casnitz 1630, dalej jako Kazanicze 1614 r., a od roku 1641 stale Kazanice. Prusacy używali nazwy Kazanitz. Miejscowość ta leży w powiecie lubawskim, poczta jest w Rożentalu, stacja kolejowa w Lubawie. ... Miejscowości należące do parafji: 1. Kazanice, 994 dusz, ...*", str. 436-438.
92	Kczewo	***Kczewo*** (1609) E31, ***Kczowo*** (1625) E489, ***Hamer Kczowo*** (1645) E1512, ***Hamer Kczewski*** (1646) E1530, ***Krzewo*** (1647) E1573, ***Amer Kczewski*** (1657) E1943, ***Kczewo*** (1658) E1981, ***Młyn Kczewski*** (1659) E2000, ***Exauiensis*** (1670) E2501, ***Kczcewo*** (1682) E3150, ***Kczewski Amer*** (1686) E3337, ***Kczczewo*** (1688) E3446, ***de Kczewa*** (1707) E4473, ***Hammer Kczewski*** (1713) E4784, ***Skczewo*** (1713) E4793, ***Silvani uxor Kczewonensis*** (1729) E5868, ***Lesna Kczewska*** (1729) E5869,

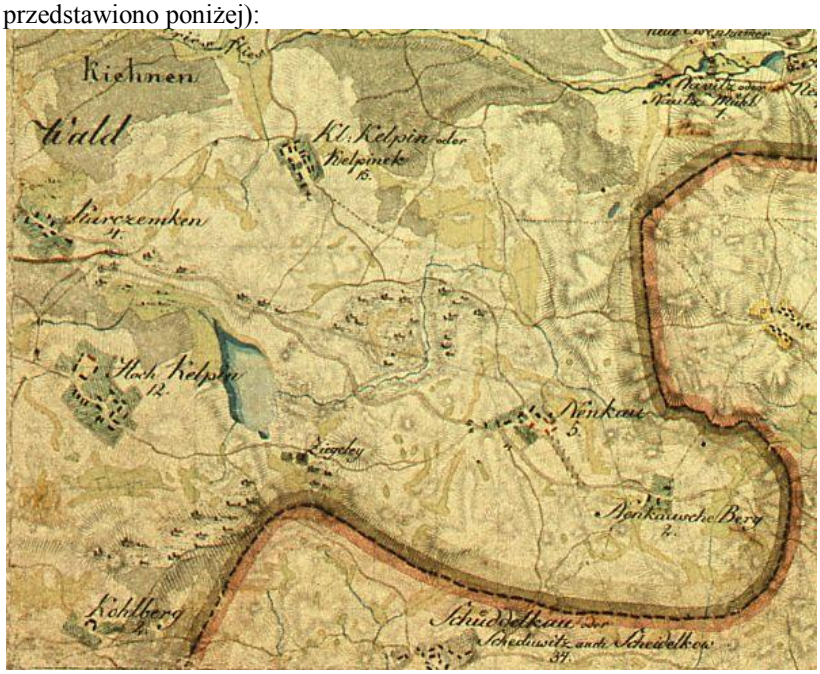
		Kczewo (1730) E5952, ***Arendatoris Villae Kczewa*** (1742) E6808, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kczewo (niem. Exau)*, k. Przodkowa. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kczewo (niem. Exau oder Kczewo)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 22. (Obecna nazwa)* Kczewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Exau, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Kczewo,* należące do 2 Kczewskich, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 16 łanów, str. 90. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 144. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Kczewo. Pani Heynowa od 2 ogrodników, karczmarza pańskiego, 1 koła młyna małego, 2 kół hamerskich wielkich. 2 zł. 27 gr.*", str. 88. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Kczewo**, niem. Exau, rycerskie dobra, powiat kartuski, na bitym trakcie lezieńsko-pomieczyńskim, nad małą strugą, ... Parafia i poczta Żukowo, szkoła Tokary. ... Za krzyżaków Kczewo należało do obszernych dóbr sulmińskich. Roku 1397 posiadacz Przybko zastawił we wsi swojej Kczewo siedm mórg łąki oo. kartuzom w Kartuzach za 30 marek. Roku 1437 Anna z Kczewa (von Exow) wraz z dziećmi Bartłomiejem, Marcinem, Elżbietą i dalszym krewnym Bortach (Bartek?) darowała te 7 mórg na zawsze klasztorowi. Roku 1760 posiadaczem jest jakiś Kczewski, starosta starogrodzki; obecnie niemieckie.*", str. 948.
93	Kębłowo	***Skambłowo*** (1748) B1072, Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o podanych nazwach, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [263] podaje lokalizację miejscowości *Kębłowo (niem. Kamelau oder Kamlowa)*, k. Strzebielina, (18 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 14. (Obecna nazwa) Kębłowo, (Nazwy występujące w źródłach)* Kamlewo, Kamblowo, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 169. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra szlacheckie *Kębłowo,* należące do dwóch Lubockich, herbu trzy liście, pochodzenie pomorskie, 24 źreby, str. 101. Parafia Luzino, dekanat mirachowski, powiat pucki, str. 144. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Powiat Pucki. ... Dobra Ziemskie. ... Kamblowo. Od morgów 87, ogrodników 7, karczemki 1, młynika 1. 5 zł. 27 gr.*", str. 168. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY	*Kębłowo (niem. Kamlau)*, k. Luzina. **1911:** mapa [52]. *Kębłowo*. **1937:** mapa WIG [197].

				… Tom III, [136]: "***Kębłowo**, alias Kambłowo, Kamlewo, niem. Kamlau, w dokumencie roku 1369 Kamelow, 1400 Camelow, rycerskie dobra, powiat wejherowski, w pobliżu granicy pomorskiej. ... Obejmuje 3 działy, gburów 3, wybudowań czyli pustkowi przynależnych 13: Bożejewo, Charwatynia alias Czyściec, Jägerhof, Josephthal, Kozłowskie, Wołowa karczma, Pikronowo, Platen, Platenrode,Wielki las, Nowe Kębłowo, Kębłowski młyn; ... Parafia Luzino, ... poczta Wejherowo, ... Kębłowo istniało za pomorskich książąt i należało do kasztelanii chmielińskiej. Roku 1369 dnia 8 lipca komtur gdański Konrad Czolner von Rotenstein nadał pierwszy znany przywilej: ogrodów było 60 po 15 mórg liczących, prawo chełmińskie. Sołtys Piotr Wegner otrzymał 6 ogrodów wolnych, i trzeci fenig od sądów, od innych dawali po 5 skotów i 1 kurę, proboszczowi także co przynależy, szarwarku odrabiali po 2 dni. Zboże musieli wozić do młyna w Lęborsku.* (Niemalże dokładne powtórzenie tekstu przypisanego dla wioski Kębłowo k. Lęborka, podanego poniżej w punkcie 2 tablicy). *Roku 1400 niewiedzieć z jakiej przyczyny znowu ma polskie prawo lenne; przypuszczają, że to chyba najodleglejsza część wioski była. Roku 1657 król Jan Kazimierz darował Kębłowo wraz z innymi wioskami komendantowi pruskiemu Jerzemu Żur (Schur) za poniesione szkody wojenne. ...*", str. 953-954.
			2	**1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu lęborskim istniały dobra miejskie *Kębłowo (Kamelow)*, należące do miasta Lębork, 60 ogrodów, str. 136. Parafia Garczegorze, dekanat lęborski, powiat lęborski, str. 144. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Kębłowo**, niem. Kamlow, w dokumentach Kamelow, wieś, powiat lęborski, nad strugą Kosowską, pół mili od miasta Lęborka. Roku 1369 komtur gdański Czolner von Rotenstein wydał przywilej: sołtys Piotr Wegener otrzymał 6 ogrodów wolnych, na innych 44 ma osadzić ogrodników prawem chełmińskiem. Czynszować będą od ogrodu po 5 skotów, 2 dni robić, i 1 kurę dadzą; proboszczowi tacy 23 fenigów i biskupowi co należy. Od sądów miał sołtys trzeci fenig. Do młyna wozić mieli do Lęborka. Roku 1437 było ogrodników 60, każdy dawał po 5 skotów, ...*", str. 954.	*Kębłowo Nowowiejskie (niem. Kamelow)*, k. Nowej Wsi Lęborskiej. **1890:** mapa [113].
94	Kielno	***Kielno*** (1631) E713, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kielno (niem. Kölln)*, k. Chwaszczyna. **1917:** mapa [28]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kielno (niem. Koelln oder Kiellno)*, (17 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDANSKI. .... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 10. (Obecna nazwa) Kielno, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F^{o} (folwark z 1-2 gburami),*", str. 156. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra królewskie *Kielno,* dzierżawca L. Werden, 40 łanów (19 łanów folwark), str. 89. Parafia Kielno, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 144. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Kaszubskich i inszych, na których pp. Werdom (zastawione) ... Pustkowie Jasieniowa Łąka Pierwsza. W tym pustkowiu mieszka Fabian Reda, ... Tacą do Kielna daje gr. 18. ... Pustkowie Pomięcino. W tym pustkowiu mieszka Michał Okunek, ... Tacą daje do kościoła Kielińskiego fl. 1. ...*", str. 348; dalej: "*Wieś Kielno Werdowska. Tę wieś trzyma jmć pan Jan Rogaliński z jm panią Anną Werdowną, która się jmci działem z komisyi j.k.m. uczynionymi dostała. Wieś ta zasiadła na włokach 40. Z tych kościelnych 4. ... Karczma jest uprzywijejowana confirmatią serenissimi Vladislai IV de data 1641, ... Kościoł collationis Sacrae Regiae Maiestatis. Tacą ksiądz zwyczajną bierze. Summa prowenta dorocznego wsi Kielna florenów 55 groszy 4. od ktorej należy kwarty simple florenów 11, alterius florenów 11.*", str. 349-350. **1954:** Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku [137]: ***1627-1628:*** "*Wieś Łęzycze. Od Puczka 3 mile, z Cisowem graniczy, z Chiloną, z Kielnią. ...*", str. 18. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Dzierzawy. ... Kielno. Od 22 morgów osiadłych, 2 karczmarzy pańskich, 2 kół małych. 3 zł. 6 gr.*", str. 69. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kielno**,	

		*pierwotnie zapewne Kolno, niem. Kölln, wieś włościańska, parafialna, powiat wejherowski, nad jeziorem, przy bitym trakcie wejherowsko-lezieńskim. Obejmuje rycerskie dobra i wybudowania: Brzozówko, Dębnica, Jügerhof, Lis, Nowa rola, Place, Cegielnię kielińską; obszaru włók 141, gburów 17, katolików 419, ewangelików 81, domów 41. ... Przy wsi znajduje się młyn wodny kieliński. ... Na skutek reformacyi luterskiej kościół po dwakroć opanowany był przez innowierców. ... Wieś Kielno była królewszczyzną z folwarkiem, stanowiła wielki klucz kieliński, do którego należały wioski i dobra oprócz Kielna, Szynwałd, Przodkowo,Czapły, Nynkowy, Bojany, Jeleń i Kosowo. Oddawna trzymali te dobra tak zwane tenuci, czyli dzierżawcy królewscy. Roku 1570 trzyma je Ernst Wejher, roku 1590 Jan Wejher, starostowie puccy. Roku 1654 rząd polski za otrzymaną od Jana Werdy, podkomorzego pomorskiego, starosty nowskiego, pożyczkę 83,900 florenów, oddał te dobra w zastaw synom Werdowym, wolne od wszelkich ciężarów aż do czasów wykupna. ... Kościół filialny w Szynwałdzie (aż do roku 1866 także drugi filialny w Przodkowie, osobno teraz odłączony); wsie parafialne oprócz 21 osad do filii należących: ...(podane 68 nazw miejscowości) ... O nagrobkach, jakie się w tutejszym kościele znajdowały, czytamy w Echo sepulchralis ... 1) Generoso Samueli de Kczewo Kczewski, ..., 2) Generosus Gasparus Uberfeld, ... 3) ... Laurentius Jantzen de majori Warsen, ... 4) ... Praenobilis Dominus Carolus Jantzen de majori Warsen, ...", str. 35-36.
95	Kiełpino	***Kiełpino*** (1703) A1593, ***de Kiełpinko*** (1710) E4622, ***Kolpin*** (1728) E5764, ***Kełpino*** (1738) B880, Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach wyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kiełpino (niem. Kielpin oder Kielpino)*, położonego koło jeziora Dużego i Małego, obecnie rozdzielonych, (19 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 23. (Obecna nazwa) Kiełpino, (Nazwy występujące w źródłach) Culpino, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Kiełpino*, należące do klasztoru w Kartuzach, 50 łanów, str. 120. Parafia Goręczyno, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 144. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Kiełpino. W dokumencie z r. 1241 nazywa się miejscowość Kelpyno, później Culpyn (1382), Kölpin, w czasie zaboru Kelpin. ... powiat kartuski, poczta i stacja kolejowa Kartuzy. ... Miejscowości należące do kuracji: 1. Kiełpino, ...* ", str. 373-374. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*Kiełpin, Kelpin (Colpin, Culpin, Culpyn, Cułpyn, Kiełpino, Kölpin)...*", str. 552; dalej: ***1241:*** "*Samborius dux Pomeraniae castellaniam, quae Goranczin nuncupatur, 18 villis opulentam videlicet: ... Kiełpino, ...*", str. 231; dalej: "*... Villae Kiełpino, *Kartuzy, Grzibno et Lesno ovile spectant ad Culpinensem parochiam.*", str. 234; dalej: parafia kiełpinska "*... Kiełpino. Litterae primae erectionis et dotationis ecclesiae parochialis Kiełpinensis ... in nostra villa Culpin ... Rustici Culpinenses ... et Culpinensem ... parochialis in Colpin ... Colpinenses ... zu Colpin ... In ecclesia Culpinensi ...*", str. 238-242; dalej: ***1730:*** "*Privilegium regium pro nundinis Graboviae celebrantibus Gorenczyno et Kölpin. ... Kołpino ...*", str. 253-254; dalej: ***1382:*** "*... videlicet villam Culpyn cum silva septuaginta mansorum, ...*", str. 411; dalej: ***1386:*** "*... Culpyn ...*", str. 413-415; dalej: ***1525:*** "*... Colpino ...*", str. 420; dalej: ***1391:*** "*... in Cułpyn ...*", str. 423; dalej: "*Chronicon Pomeranie*	*Kiełpino (niem. Kelpin),* k. Kartuz. **1911:** mapa [18].

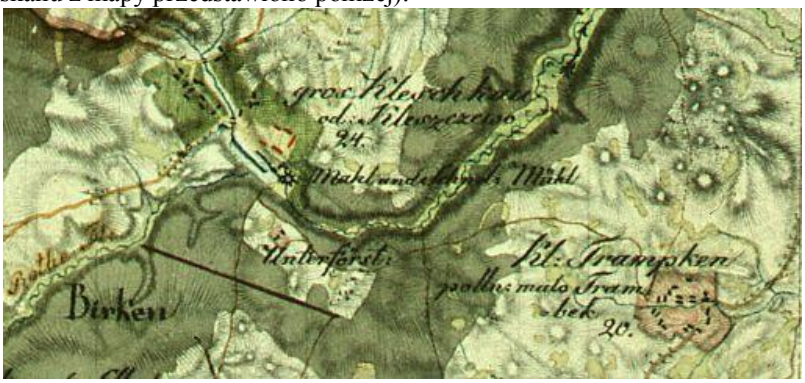
				inserenda: ... Anno 1646 Ecclesia in Kiełpino de novo aedificata ...", str. 466. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Kelpin, Kr. Karth., früher Kalpino, Kiełpin, Koelpin, Kolpin*", str. 57. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiełpin**, w starych dokumentach Culpin, Kelpino, niem. Kelpin, włościańska wieś, powiat kartuski, ... nad znacznem jeziorem kiełpińskiem, po lewym brzegu rzeki Raduni, ¾ mili od Kartuz. ... We wsi jest kościół filialny do Goręcina przyłączony, tytułu św. Michała Archanioła, szkoła elementarna katolicka, młyn wodny; karczma ma przywilej z roku 1780 dnia 20 maja; tak zwana Hakenbuda z 8 kwietnia 1644. ... Kiełpin jest wieś prastara. Początkowo należała do książąt, potem krzyżaków. Roku 1357 Winryk von Kniprode mistrz wielki krzyżacki zapisuje wieś swoją Kiełpin z młynem i jeziorem dwom braciom Fryderykowi i Wyrsegandowi von Rutyten prawem chełmińskiem na własność. Za to mają im służyć w wojnie z koniem gdzie i kiedy potrzeba zamki pomódz stawiaż itd. ... Roku 1391 wygotował klasztor przywilej erekcyjny na kościół, który tu oddawna zapewne już istniał; proboszcz otrzymał 3 włóki, 2 zupełnie wolne, a od 3-ciej mieli osadnicy dawać biskupowi i klasztorowi, tak jak od swoich dawają. Zagrodnicy, osadzeni już wtedy w Kartuzach przy klasztorze także do tego kościoła mieli należeć. ... Roku 1559 wydany przywilej na młyn, który był przez długi czas zupełnie zaniedbany, aż go teraz nowozbudował Konstanty Ferber burmistrz gdański. Czynszował rocznie 4 marki, każdą po 20 groszy licząc. ...*", str. 40-41.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Kiełpino Górne (niem. Hoch Kelpin)*, (12 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 24. (Obecna nazwa) Kiełpino Górne, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Kiełpino Górne (Hoch Kelpin)*, należące do dwóch Kiełpińskich, herbu Rogala, pochodzenie pomorskie zachodnie, 12,75 łanów, str. 90. Parafia Matarnia, dekanat pucki, powiat gdański, str. 144. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Kelpin, Hoch-, Kr. DzgH., früher auch Kiełpin wysoki*", str. 57. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Kiełpin Wysoki. P. Połubicki od 2 ogrodników. 8 gr., P. Kłosiński od 13 morgów folwarkowych. 4 gr., P. Wyszecki z części swej i Panów Kiełpińskich, od 3 ogrodników i karczmarza pańskiego. 16 gr., ...*", str. 88. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Kiełpino.** Podmokły obszar na północ od szosy do Kartuz, przecięty nasypem linii kolejowej z 1914 roku, to teren dawnego jeziora Kołpino (Colpyn, 1235, od kaszubskiego kołp czyli łabędź). Przez jezioro przepływała rzeczka Kolpnica (Culpniza, 1323), dopływ Strzyży. Od*	*Kiełpino Górne (niem. Hoch-Kelpin)*, k. Gdańska. **1918:** mapa [26].

				jeziora wzięła nazwę miejscowość ***Kiełpinek****, określona w krzyżackim dokumencie z 1376 roku jako Prsegarsino (Przegarzyno) alias Kielpink. W 1399 roku wieś Klipping otrzymały gdańskie pokutnice* (brygitki), *co stało się przyczyną sporów z brygitkami, ... W XV wieku rozróżniano już Kiełpinek (Cleyne Culpyn, 1437), na południe od drogi i* ***Kiełpino Górne****, zwane także Wielkim lub Wysokim (Grosse Culpyn, 1438; Hohe Kolpin, 1570), na wzgórzu - na południe od niej. Posiadłość miała status wsi rycerskiej. ...*", str. 113. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiełpin Wysoki****, niem. Hoch-Kelpin, szlacheckie dobra, powiat gdański, blizko traktu bitego kartusko-gdańskiego, ... Wraz z przyległościami Jakubowo i Kolberg zajmuje obszaru morgów 2523, katolików 115, ewangelików 81, domów 15. Parafia Maternia, szkoła Sulmin, poczta Gdańsk. Odległość od Gdańska 1¼ mili. Roku 1860 liczono lasu 5 włók.*", str. 42.	
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Kiełpinek (niem. Kl: Kelpin oder Kelpinek)*, k. Karczemek, (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono powyżej). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 23. (Obecna nazwa) Kiełpinek, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Kiełpinko (Kl. Kelpin)*, należące do Z. Kiełpińskiej, herbu Rogala, pochodzenie pomorskie zachodnie, 14 łanów, str. 90. Parafia Matarnia, dekanat pucki, powiat gdański, str. 144. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Kelpin, Kl.-, Kr. DzgH., früher Kiełpinek, Klein-Kolpin*", str. 57. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Kiełpinek. Od 1 ogrodnika i karczmarza pańskiego. 8 gr.*", str. 88. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiełpinek****, niem. Klein Kelpin, szlacheckie dobra, inaczej Bischowswalde, powiat gdański, przy bitym trakcie kartusko-gdańskim. Obszaru liczą morgów 1117, katolików 110, ewangelików 24, domów 10. Parafia i szkoła Maternia, poczta Gdańsk, dokąd odległość 1¼ mili. Roku 1860 było lasu 5 włók.*", str. 42.	*Kiełpinek (niem. Klein-Kelpin)*, k. Gdańska. **1918:** mapa [26].
			4	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. .... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 28. (Obecna nazwa) Kiełpin, (Nazwy występujące w źródłach) Woltersdorf albo Kiełpin, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 154. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra szlacheckie *Kiełpin (Woltersdorf)*, należące do K. Manteufel, herbu Rogala, pochodzenie pomorskie zachodnie, 60 łanów, str. 84. Parafia Kiełpin, dekanat chojnicki, powiat człuchowski, str. 144. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Konarzyny. powiat chojnicki. ... Miejscowości należące do parafji: ... 10. Kiełpin, ...* ", str. 199-202. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Kielpin majus s. Woltersdorf*", str. 57; "**Woltersdorf, Kr. Schl., früh. Waltersdorf, Kielpin majus, Kolpin*", str. 126. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Człuchowskiego. ... Kiełpin. JP. Piotr Kiełpiński z połowicy swej Kiełpina Wielkiego od morgów osiadłych 2¾, pustych zaś 14½ zagrodników 2. 23 gr. …*", str. 146. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiełpin****, niem. Woltersdorf, rycerskie dobra i wieś, powiat człuchowski; dobra liczą obszaru morgów 4758, wieś 469; budynków razem 49, domów 20, katolików 50, ewangelików 153. Parafia Przechylewo, szkoła w miejscu, poczta Człuchowo. Wieś Kiełpin nad jeziorem Kiełpin, była początkowo dobrami rządowemi. Roku 1355 Henryk von Thaba, komtur człuchowski, wydaje tu 60 włók prawem chełmińskim Henrykowi Steynberg, sołtysowi, z których ma wolnych włók 6, od innych dają po 8 skotów, 2 kury i szarwarkują 3 dni. Arcybiskupowi za dziesięciny płacą po 2 skoty. Sołtys ma 3-ci grosz sądowy i połowę czynszu z karczmy. Dla kościoła były przeznaczone 4 włóki, oprócz powyższych 60; jezioro Kiełpin także było kościołowi zapisane, sołtys w niem tylko małemi narzędziami łowił ryby na użytek. Roku 1375 Winryk von Kniprode, mistrz wielki krzyżacki, nadaje 12 włók w Kiełpinie Jakóbowi z Kiełpina prawem chełmińskim, za co pełnił służbę wojenną itd. ... Kościółek w Kiełpinie dotąd istnieje, tytułu św.*	*Kiełpin (niem. Woltersdorf)*, k. Człuchowa. **1940:** mapa [117].

				Andrzeja, patronatu prywatnego, poświęcony roku 1835, jest jako filialny przyłączony do Przechylewa. Roku 1867 posiadacz Kiełpina baron Hoewel.", str. 41-42.	
			5	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...3. (Obecna nazwa) Kiełpinek, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Pierwsza wzmianka) 1650, (Rodzaj gospodarczy początkowy) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 155. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Kiełpinek, Kiełpin minus s. Hasseln*", str. 57; "**Hasseln, Kr. Schl., früher Kiełpin minus, Kiełpinek, Hasselsdorf*", str. 48. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Człuchowskiego. ... Kiełpinek. JP. Jan Kalsztyn Stoliński od morgów osiadłych 9, pustych 6 i zagrodników 2. 26 gr. ...*", str. 146. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiełpinek*** *albo Hasly, niem. Hasseln, wieś rycerska, powiat człuchowski o milę na północ od Człuchowa, w okolicy lesistej. Ma 3525 morgów obszaru, 15 budynków, 7 domów, 120 ewangelików. Parafia Przechylewo, szkoła Kiełpin, poczta Człuchowo.*", str. 42.	*Kiełpinek (niem. Gut Hasseln)*, k. Człuchowa. **1940:** mapa [117].
			6	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TUCHOLSKI. .... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 19. (Obecna nazwa) Kiełpin, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 186. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tucholskim istniały dobra królewskie *Kiełpin*, należące do starostwa tucholskiego, 60 łanów, str. 123. Parafia Tuchola, dekanat tucholski, powiat tucholski, str. 144. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Tucholskiego. ... Wieś Kielpin. Ta wieś zgorzała funditus, zapalona od Szwedów, dopiero się buduje. Ma włok 60. ... *", str. 196-197. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Tuchola. ... Miejscowości należące do parafji: ... 4. Kiełpin, ... *", str. 700-705. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Kelpin, Kr. Tuch., früher Kielpin, Kolpin*", str. 57. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Starostwo Tucholskie. ... Kiełpin. Od morgów osiadłych 40. 2 zł., Pustych 20. 15 gr., Od karczmy i kowala. 8 gr.*", str. 122. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiełpin****, niem. Kelpin, wieś włościańska do miasta Tucholi należąca, powiat tucholski, około pół mili od Tucholi. Obszaru liczy morgów 6929, budynków 210, domów 92, katolików 580, ewangelików 71. Parafia i poczta Tuchola, szkoła w miejscu. Roku 1349 Konrad Vullekop, komtur tucholski, wystawia przywilej na tę wieś; włók było 50, prawo chełmińskie; sołtys Brenk trzyma 6 włók wolnych i ma trzeci grosz od sądu. ... Łąki wiejskie leżały nad rzeką Brdą. Z boru od strugi aż do wsi mogą drwa wywozić na opał i pastwiska zażywać. Roku 1384 Rüster von Elner, komtur tucholski, wystawia przywilej na karczmę Mikołajowi Klundrowi z 6 morgami leżącemi od strugi Czendy do łąki gnojowej i od góry aż do rzeki Brdy, na prawie chełmińskiem. Oprócz szarwarku dawał czynszu 12 funtów pieprzu. Roku 1570 włók było 60, pustych 16, zagród 6. Roku 1664 wieś ta cała zburzona, zapalona od szwedów, dopiero się buduje; sołtys miał włók 6, lemanów było 2, wybraniec 1; wieś onera tej włóki zastępowała. ...*", str. 42.	*Kiełpin (niem. Kelpin)*, k. Tucholi. **1905:** mapa [120].
			7	**1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Folwarki, przy których wsi niemasz, starostwa Golubskiego. ... Folwark Kiełpin. Wysiewano żyta łasztów 2, teraz rola pusto leży i zarosła, ledwie wysiać może korcy 40. Budynku niemasz żadnego. Siana tam zbierają na zamek. ... *", str. 15-16. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Pluskowęsy. ... powiat wąbrzeski, poczta i stacja kolejowa Kowalewo Pom., ... Miejscowości należące do parafji: ... 4. Kiełpiny (Kolpyn 1420), ...*", str. 300-302. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiełpin****, niem. Kielpin, dobra, powiat brodnicki, przy trakcie bitym brodnicko-toruńskim, o 1 milę od Kowalewa. Obszaru morgów 1214, budynków 12, domów 6, katolików 91, ewangelików 2. Parafia, szkoła Pluskowęsy; poczta Kowalewo.*", str. 40.	*Kiełpiny (niem. Kelpin)*, k. Kowalewa Pomorskiego. **2011:** mapa [328]. **1897:** mapa [121].
			8	**1664:** Opis królewszczyzn … [42]: Powiat Lidzbark, spis miejscowości, str. 512; Wsi starostwa Bratyańskiego, str. 448; "*Lustracyja wsi Kielpina i Kuligów do starostwa Bratyańskiego należących, ... Wieś Kielpin. Zasiadła ta wieś według przywileju krzyżackiego, przed nami produkowanego anni 1391 na włok 60, ... Szołtys Wojciech Bartkowski ma włok 4, ... a na*	*Kiełpiny (niem. Kielpin)*, k. Lidzbarka. **2011:** mapa [328].

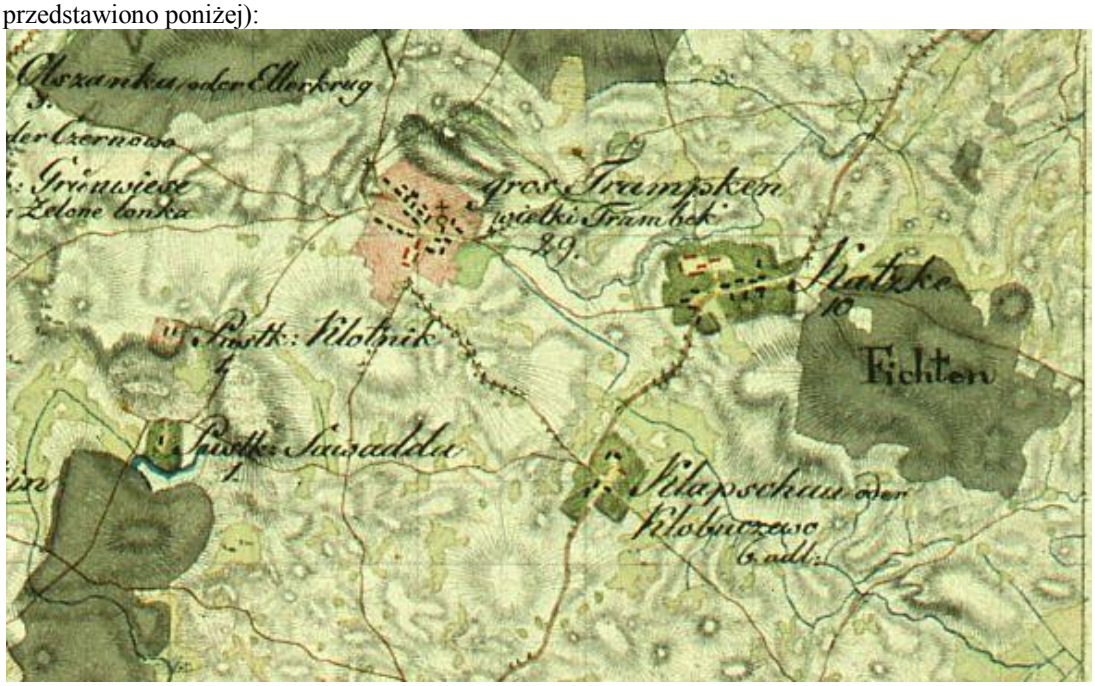
				szarwark chodzą do Chełstowa ... Kościoł jest w tej wsi murowany, ... ", str. 454-455. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Kiełpiny. Nazwa ta ustaliła się pewnie już w XVI wieku. Przedtem zachodzą nazwy Kulpink c. 1410, Kielpin 1543, wreszcie za rządów pruskich urzędowo Kielpin. Miejscowość ta leży w powiecie lubawskim, posiada pocztę w Lidzbarku, najbliższą stację kolejową w Montowie. ... Miejscowości należące do parafji: 1. Kiełpiny. ...* ", str. 421-423. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiełpiny**, niem. Kelpin, wieś, powiat lubawski, na bitym trakcie lubawsko-lidzbarskim, 1 i pół mili od Lubawy. Obszaru morgów 2382, budynków 74, domów 36, katolików 272, ewangelików 18. W miejscu jest kościół filialny, szkoła i poczta. W szematyźmie czytamy: Kościół św. Wawrzyńca w Kiełpinie, filialny do Mroczna, budowany 1745, poświęcony 1832. Wsie do niego należące: Kiełpiny, Kłodzina, Wasiół, Rynek, Żabieniec. Szkoła z wsiami Grądzy, Wasiół i Kłodziną liczy dzieci katolickie 61.*", str. 42.	**1911:** mapa [119].
			9	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Starogród (niem. Althausen). powiat chełmiński, poczta: Chełmno. ... Parafja w Starogrodzie, czyli pierwotnem Starem Chełmnie powstała przed krzyżakami, ... Miejscowości należące do parafji: ... 6. Kiełp (Kolpyn XIV w.), ...* ", str. 153-155. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiełp**, niem. Kielp, Kelp, włościańska wieś, powiat chełmiński, na wyżynach prawego brzegu Wisły, 1 milę od Chełmna. Obszaru liczy morgów 2289, budynków 59, domów 24, katolików 210, ewangelików 70; parafia Starogród, szkoła w miejscu, poczta Chełmno. Kiełp oddawna należał do dóbr stołowych biskupów chełmińskich. W inwentarzu biskupstwa chełmińskiego z roku 1757 str. 55 czytamy: Kiełp, wieś czynszowa, ma włók 30. ... Zaprawni we wsi Kiełp: Maryanna Karczewska, Piotr Skubaczewski, Hiacenty Cętkowski i Kazim. Marchlewicz, za prawem biskupiem do lat 40 danem siedzą. ... Po okupacyi rząd pruski zabrał te dobra i wydał potem na własność włościanom.*", str. 40.	*Kiełp (niem. Kielp)*, k. Chełmna nad. Wisłą. **2011:** mapa [328]. **1906:** mapa [118].
96	Kierzkowo	***de Sztrukhuty*** (1740) B940, ***de Sztruk huty*** (1745) B1023, Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje nazwę miejscowości *Kierzkowo (niem. Strauchhütte)*, k. Piekła Górnego *(niem. Ober Hölle oder gurne pielko)*, (18 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...37. (Obecna nazwa)* Kierzkowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Strokuta, *(Pierwsza wzmianka)* 1628, *(Rodzaj gospodarczy początkowy)* HS *(huta szkła)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* P *(pustkowie)*,", str. 179. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Folwarki starostwa Skarszewskiego. ... Strokuta pustkowie. Trzech gospodarzow płacą po fl. 30, facit fl. 90*", str. 311. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają [37]: "**Strauchhütte, Kr. Ber., (Ber.=Berent, powiat Kościerzyna) früher auch Strukhuta und Kierzkowo*", str. 113. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kierzkowo**, niem. Strauchhütte, włościańska wieś, powiat kościerski, blizko granicy powiatu gdańskiego, przy bitym trakcie kościersko-*	*Kierzkowo (niem. Strauchhütte)*, k. Przywidza. **1925:** mapa [22].

				gdańskim. Obszaru liczy mórg 1670, gburstw 18, zagrodników 21, ewangelików 254, domów 38. W miejscu jest szkoła ewangelicka i karczma. Parafia Skarszewy, poczta Przywidz. Wieś ta otrzymała prawa własności przywilejem z Gdańska dnia 29 czerwca 1819 roku.", str. 51.	
			2	**1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu lęborskim istniały dobra szlacheckie *Kierzkowo (Kerschkow)* należące do Jackowskich, herbu Ryś, oraz Lubiatowskich, herbu Bawół, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 134. Parafia Osieki Lęborskie, dekanat lęborski, okręg lęborski, str. 145. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kierzkowo***, *niem. Kerschkau, w dokumentach Kirschkow, wieś, powiat lęborski, nad strugą do jeziora Sarbskiego wpływającą, niedaleko morza i granicy Prus zachodnich, stosunkowo długo na prawie pierwotnem pomorsko-polskiem osadzona: roku 1437 mieszkańcy dawali jako podatek świnie na św. Mikołaj, prowodt (?) na M.B. Gromniczną, kozy na św. Dominik, roli uprawiali 1 włókę.*", str. 51.	*Kierzkowo (niem. Kerschkow)*, k. Choczewa. **2007:** mapa [310]. **1875:** mapa [157].
97	Kleszczewo	Przypisano do miejscowości o nazwie *Kleszczewo (niem. Gr. Kleschkau)*, k. Trąbek Wielkich. **1909:** mapa [21]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o podanych nazwach, a znalezionych w metrykach.			
			1	Częstości występowania do roku 1711 różnych form nazwy miejscowości Kleszczewo (231 = 100%) (parafia Pręgowo) podano w [68]: Klesczewo(159), Kleszczewo(15), Kliszcewo(8), Klesczewo(7), Dwor Klesczewski(5), Kleszcewo(5), z Kliszcewa(3), Kliesczewo(3), Klesczowo(2), Klescżowo(2), Kleszkau(2), z Klesczewa(2), Kliszczewo(2), Kliscewo(2), Kleßcewo(1), z Kleszczewa(1), Klescewo(1), Klesczew..(1), z Kles… (1), Klesczіewo(1), Kliesciewo(1), Kliszkau(1), Klessevo(1), Clesczewo(1), Klißiewo(1), Z Kliszciewa(1), Klisczewo(1), Młyn Klesczewski(1); str. 25-26. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Kleszczewo (niem. gros Kleschkau od: Kleszczewo)*, (24 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 32. (Obecna nazwa)* Kleszczewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 180. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Kleszczewo (Gr. Kleschkau)*, należące do F. Dąbrowskiego - Wojanowskiego, herbu Szeliga, pochodzenie pomorskie, 24 łany, str. 115. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 145. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kleszczewo***, *niem. Gross Kleschkau, dobra, powiat gdański, przy bitym trakcie skarszewsko-gdańskim, nad Czerwoną strugą. Obszaru liczy morgów 2814, katolików 407, ewangelików 76, domów 41. W miejscu jest cegielnia, młyn wodny i hamernia żelaza. Parafia Prągowo, szkoła Czerniewo, poczta Wielkie Trąbki. Odległość od Gdańska 3 mile. ... Roku 1369 mistrz wielki krzyżacki Winryk von Kniprode wydał przywilej na 40 włók w Arciszewie prawem chełmińskiem dla Hansa i Nitzchen von Cletschow; za to mieli mu służyć w wojnie i inne obowiązki pełnić.*", str. 136.	*Kleszczewo (niem. Gr. Kleschkau)*, k. Trąbek Wielkich. **1909:** mapa [21].
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Kleszczewo (niem. Kleschkau)*, k. Semlina, (22 dymy, fragment skanu z	*Kleszczewo Kościerskie*

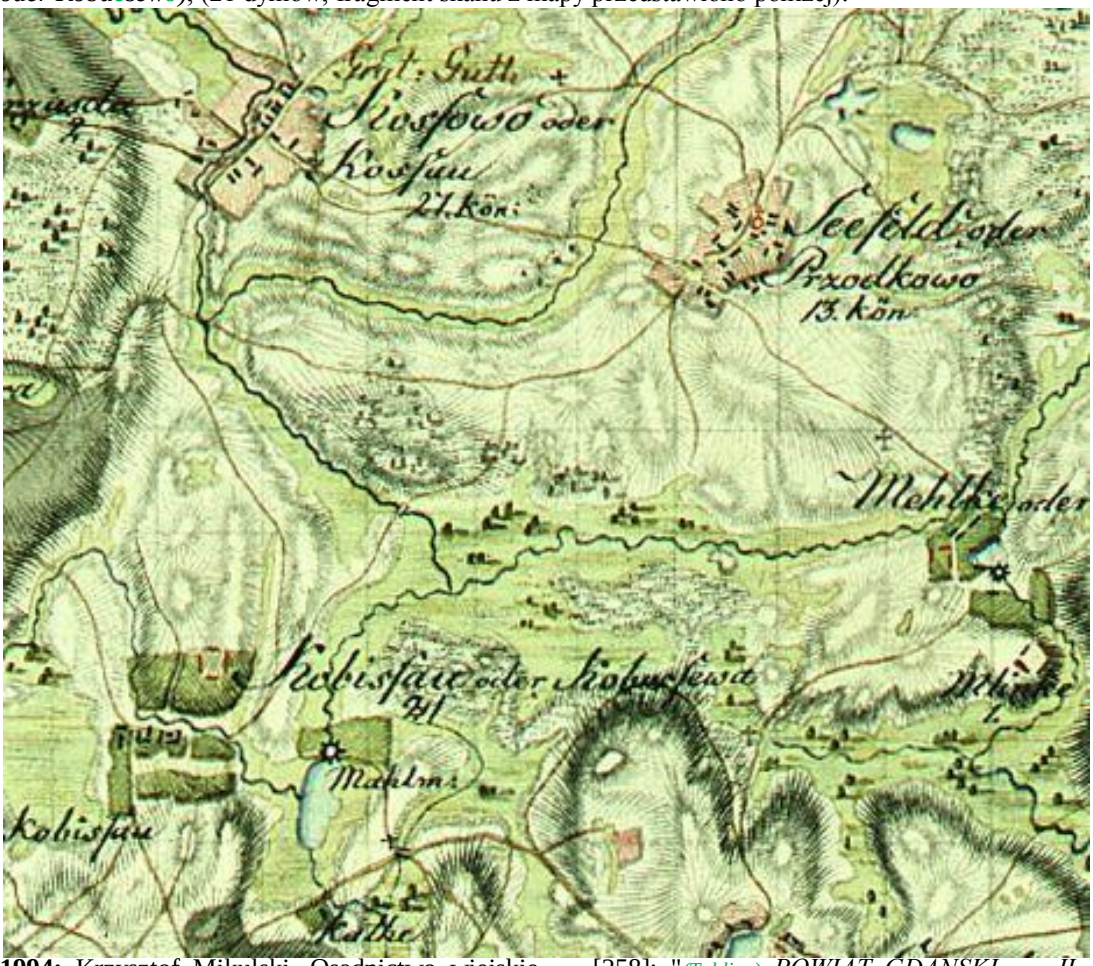
				mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 24. (Obecna nazwa) Kleszczewo Kościerskie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Kleszczewo*, należące do klasztoru w Pelplinie, 50 łanów, str. 120. Parafia Kleszczewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 145. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kleszczewo**, niem. Kleschkau, w starych dokumentach Liebenwalde, włościańska wieś, powiat kościerski, przy granicy powiatu starogrodzkiego, 1¼ mili od Starogrodu, 4¾ mili od Kościerzyny odległa. ... W miejscu znajduje się szkoła ewangelicka i karczma. Parafia Pogutki, poczta Starogród. Kleszczewo jest wieś prastara, do książąt pomorskich od początku należąca. Roku 1258 książę Sambor II zapisał ją wraz z całym kluczem poguckim ojcom cystersom, w Pogutkach nowy klasztor zakładającym. Dokument wylicza 2 jeziora: Długie i Rokitowe przy tej wsi położone; na brzegach jezior rosły wtedy buki. Pierwotnie osadzeni byli mieszkańcy na prawie staro-polskim. Roku 1350 opat pepliński Eberard nadał tej wsi nowe prawo niemieckie czyli chełmińskie, przyczem ciż niemieccy zakonnicy zniemczyli także nazwę i przezwali wieś Liebenwalde. ... Roku 1358 stanęła karczma, od której brał klasztor 1 grzywnę i pół kopy kurcząt. ... Roku 1624 opat Rembowski wydał Kleszczewo wraz z innemi wsiami bratu swemu Krzysztofowi Rembowskiemu w dzierżawę 3-letnią, żeby mu dopomódz na majątku. Roku 1665 dawniejszy opat Karol Czarliński pobierał dochody z Kleszczewa i z Jezierza. ... Kościół oddawna istniał w Kleszczewie. Pierwsza o nim wzmianka zachodzi roku 1350, kiedy opat Eberard naznaczył 4 włóki dla tutejszego proboszcza. Później piątą włókę zapisano na utrzymanie kościoła. Prawo patronatu miał opat z Peplina, tytuł kościoła był św. Jan Chrzciciel. Do parafii należały wioski: Jaroszewo, Czernichowo, Jezierze, Kleszczewo i Wałdowo. W czasie reformacyi kościół podupadł. Roku 1582 stawiano nowy, w pruski mur budowany. ... Nowy kościół służył teraz niespełna 100 ku chwale Bożej. Roku 1653 w niedzielę zapustną odprawiło się w nim ostatnie nabożeństwo. Potem nastało powietrze i wojny, tak, że zaniedbany kościółek zupełnie podupadł, i więcej go już nie odbudowano. Dzwony wzięto do Pogutek, cmentarz ogrodzono i krzyż postawiono. ...*", str. 135-136.	*(niem. Kleschkau)*, k. Pinczyna. **1910:** mapa [90].
98	Klępiny	***Klępin*** (1669) J34, Przypisano do miejscowości o nazwie *Klępiny (niem. Klempin)*, k. Sobowidza. **1909:** mapa [21]. Nazwa miejscowości zawarta była w zapisie ślubu z roku 1669 z parafii Giemlice na Żuławach Gdańskich: "*Die 24 Februarÿ Copulatus est **Joannes Brotzki** filius Pauli Sculteti ex Villa Klępin et **Elisabeth**. filia Davidi **Wotsak** ex willa Gemblitz Testes erant Andreas Wotsak et*			

		Michael Diedert. Cum Pla..", J34. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Klępiny (niem. Klempin oder Klempina)*, k. Sobowidza, (28 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 37. (Obecna nazwa) Klępiny, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Klępiny (Klempin)* należące do starostwa sobowidzkiego, 20 łanów, str. 111. Parafia Trąbki Wielkie, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 145. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Klempin, Kr. Dir., früher auch Klępiny*", str. 59. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. Starostwo Sobowidzkie. ... Klępiny. Od 45 morgów osiadłych, karczmarza pańskiego i 1 koła małego młyńskiego. 2 zł., 26 gr. ...*", str. 55. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*... Wsi starostwa Sobowickiego. ... Wieś Klępiny. Ma włok 20. Szołtyskich wolnych 2, gburskich 18. ... Szołtys Wawrzyniec Oczkowski mieszka na dwuch włokach za prawem od jmci pana Jana Weyhera, wojewody Chełmińskiego anno 1617 nadanym, ... Karczma była, ... Teraz karczma całe zrujnowana zaginęła i żadnego nie czyni prowentu. ... Tacą dają do kościoła Kłodawskiego z włoki półkorca owsa, półkorca żyta. ... Młyn Klępinski. Na wodzie jeziornej ma włok 2, który był spustoszony podczas wojny, dopiero go objął młynarz Faltyn Wilman in anno 1663, ...*", str. 337-338. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Klępiny**, niem. Klempin, włościańska wieś, powiat gdański, nad Czerwoną strugą. Obszaru liczy morgów 1450, gburstw 7, zagrodników 2, katolików 39, ewangelików 200, domów 25. Parafia Trąbki, szkoła w miejscu, poczta i stacja kolei żelaznej Pszczółki (Hohenstein). ... Roku 1783 i 1797 wydana przywilejem rządu pruskiego niemieckim osadnikom, sprowadzanym tu po 2-kroć z Wyrtembergii.*", str. 144.
99	Klonowo Górne	***Gorne Klonowo*** (1735) B797, Przypisano do miejscowości o nazwie *Klonowo Górne (niem. Ober Klanau)* k. Przywidza. **1911:** mapa [18]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Klonowo Górne (niem. Ober Klanau)*, k. Starej Huty, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

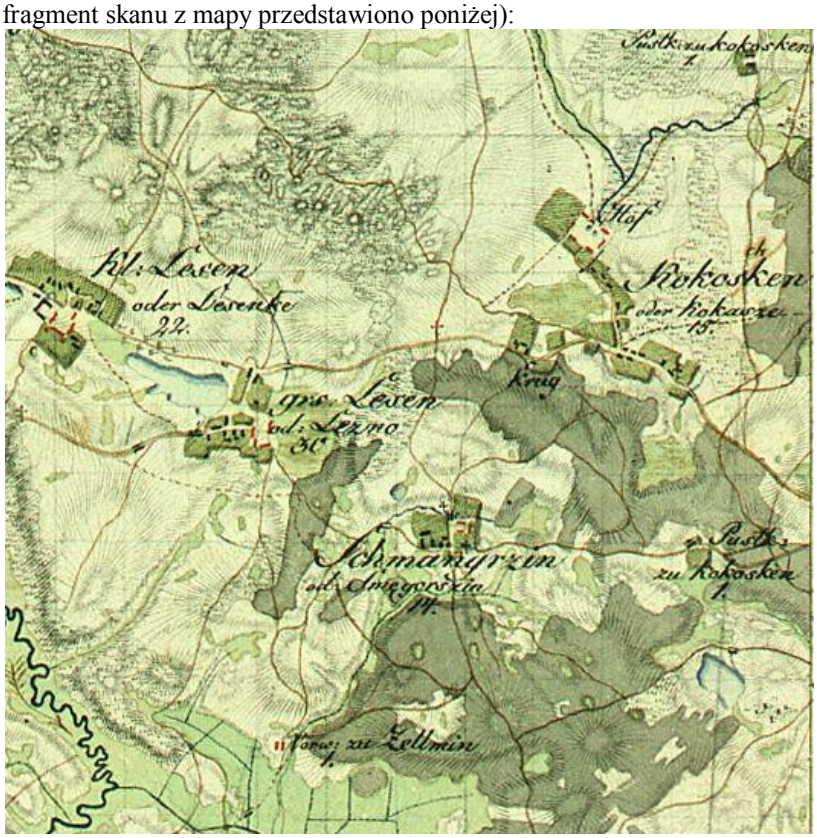
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...14. (Obecna nazwa) Klonowo Górne, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1662, (Rodzaj gospodarczy początkowy) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),* ...", str. 182. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 35. (Obecna nazwa) Klonowo Dolne, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra miejskie *Klonowo,* (Klonowo Dolne), należące do Jana a Kempen, folwark, str. 93. Parafia Czapelsko, dekanat gdański, powiat gdański, str. 145. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają [37]: "**Klanau, Ober- und Nieder-. Kr. Karth., früher auch Górne und Dolne Klonowo*", str. 58. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Klonowo wysokie i niskie. JMP. Linda od 14 ogrodników i karczmarza pańskiego, kowala, 2 kół młyńskich wielkich, 2 kół hamerskich i hakarza. 4 zł., 26 gr.*", str. 87. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Klonowo Górne**, niem. Ober-Klanau, osada do wsi Przywidz, powiat kartuski, miała 1860 roku 4 mieszkańców ewangelików. **Klonowo Dolne**, niem. Nieder-Klanau, wieś włościańska, powiat kartuski, nad jeziorem, blisko traktu bitego kościersko-gdańskiego; gmina, parafia i poczta Przywidz (Mariensee).*", str. 163.
100	Kłobaczewo✠	***Klobaczewo*** (1669) B4, Nazwa miejscowości zaginiona. **1925:** mapa [21], miejscowość *Kłobaczewo✠* widnieje na mapie jako *niem. Klopschau.* Znajduje się w metrykalnym zapisie ślubu: " *…. praesentibus testibus notis Filio Nobil: Christophoro Kłanicki Parochiae Trambecensis et Villa Klobaczewo Possessori …*". W tym ostatnim zapisie należy przypisać: *Parochiae Trambecensis = Parochia Trąbcensis*, [19], str. 166. W Krajowym Rejestrze Urzędowego Podziału Terytorialnego, (stat.gov.pl - TERYT) nie znaleziono nazwy odpowiadającej miejscowości *Kłobuczewo*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Kłobaczewo✠ (niem. Klapschau oder Klobuczewo)*, k. Trąbek Wielkich, (6 dymów, szlacheckie, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Na mapie **1905:** [193] w miejscu *Klapschau (Klobuczewo)* nie ma już żadnej nazwy miejscowości. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 37. (Obecna nazwa) Kłobuczewo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Kłobuczewo (Klopschau)*, należące do Kłobuczewskich, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 10 łanów, str. 116. Parafia Kłodawa, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 145. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Klopschau, Kr. Dir., früher Klapschau, Kłobuszewo, Klobuchiewo,*", str. 59. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Kłobuczewo. P. Klanicki od 1 ogrodnika. 4 gr. Część do Gołębiowa należąca od 1 dorocznika i karczmarza pańskiego (vide Elganowo). 8 gr.*", str. 87. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kłobuczewo**, niem. Klopschau, szlacheckie dobra, powiat gdański, przy bitym trakcie skarszewsko-gdańskim. Obszaru liczą morgów 629, katolików 64, ewangelików 11. W miejscu jest cegielnia. Parafia Kłodawa, szkoła Wielkie Gołębiowo, poczta i stacya kolei żelaznej Pszczółki (Hohenstein). Odległość od Gdańska 3¼ mili.*", str. 178.
101	Kłosowo	***Kłosowo*** (1617) E285, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kłosowo (niem. Klossau)*, k. Kielna, **1877:** mapa [27].

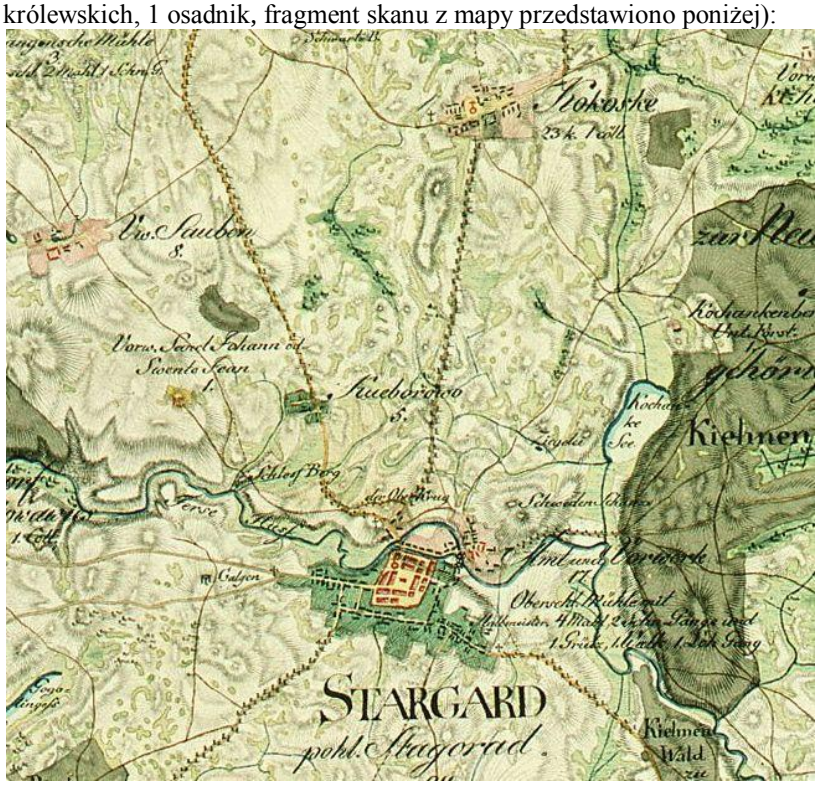
2013: Atlas …, [161] podaje wykaz 3 miejscowości o nazwach *Kłosowo*, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 262.
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

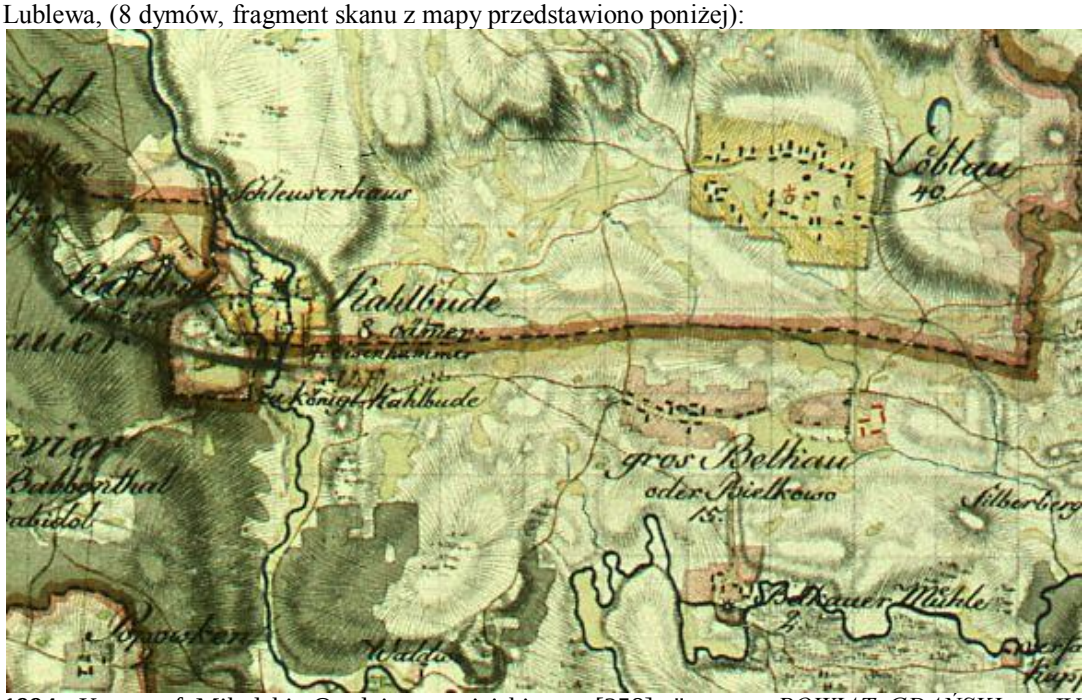
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kłosowo (niem. Gros: Klossow)*, k. Rąbu, (11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 26. (Obecna nazwa) Kłosowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra miejskie *Kłosowo*, należące do Wilhelma a Kempen, 60 łanów (20 łanów folwark), str. 93. Parafia Kielno, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 145. **1923:** Wg Lorentza [3], nr 691: "*Kłosowo, powiat kartuski, (niem. Klossau), Obwód domowy*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Kłosowo, P. Kętrzyński od 2 ogrodników. 8 gr., Pani Kczewska od 5 ogrodników. 20 gr.*", str. 87. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kłosowo**, niem. Gr. Klossau, rycerskie dobra, powiat kartuski, przy granicy powiatu wejherowskiego. Ma przywilej mistrza wielkiego krzyżackiego Pawła von Russdorf z roku 1436; wybudowania: Trzyrzeki, Gogolewo, Piekło i Zagajnik, z któremi liczy obszaru morgów 2313, dobra 1, gburów 6, katolików 213, ewangelików 29, domów 28. Parafia i poczta Kielno, szkoła Tokary; odległe od Kartuz 2 mile. Roku 1789 posiadacz Jakób Łebiński.*", str. 190.	*Kłosowo (niem. Klossau)* k. Czeczewa, **1877:** mapa [27].
2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Kłosowo (niem. Klosowa zu Kl. Montau)*, (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "*Kłosowo, niem. Klossowo, osada i leśnictwo do gminy Wielkie Mątwy, powiat malborski, na wązkim cyplu między Wisłą a Nogatą, naprzeciw Międzyłęża.*", str. 190.	*Kłosowo (niem. Klossowo)*, k. Pogorzałej Wsi. **1913:** mapa [13].

102	Kobysewo	***Kobuszowo*** (1609) E61, ***Cobusowo*** 1613) E167, ***Kobusowo*** (1621) E392, ***de Kobusewa*** (1708) E4481, ***Kobusewo*** (1712) E4732, ***ex Molendino Cobusoviensi*** (1749) E7377, ***Kobussewo*** (1750) F6, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kobysewo (niem. Kobissau)*, k. Przodkowa. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kobysewo (niem. Kobissau oder Kobucsewo)*, (21 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDANSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 27. (Obecna nazwa)* Kobysewo*osiedle, które przeszło z własności królewskiej do szlacheckiej, (Nazwy występujące w źródłach)* Kobusowo, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra królewskie *Kobysewo*, dzierżawca Sokołowski, str. 94. Parafia Przodkowo, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 145. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Kobusewo. JP. Czarliński od 4 ogrodników, 2 danników i młyna o 2 kołach. 1 zł, 24 gr.*", str. 164. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wykaz ... Kobusowo (Kobusewo) 354*", str. 512; dalej: "*Wieś Kobusowo w powiecie Skarszewskim, ... Mając tę wieś, w regestrze skarbowym inter bona regalia do lustrowania sobie podaną, zjachalismy do niej, gdzieśmy zastali possessorkę jmć panią Magdalenę z Konarskich Sczepańską, starościnę Mierachowską, imieniem ktorej szlachetny p. Jakub Wiecki produkował nam naprzód przywilej Konrada Herlichschauzen, mistrza krzyżackiego anni 1422, ktorym tę wieś ze dwudziestu włok i czterech iure hereditario et polonico Gregorio Hamerschmit conferował. Potym dekret krola jmci ś. p. Władysława IV, ex commissione Varsaviae feria sexta SS. Vitti et Modesti martyrum anno 1641 ex seriis partium controversiis ferowany, ktorym pomienioną całą wieś Kobusowo panu Zygmuntowi Sczepańskiemu, staroście Mierachowskiemu wiecznością przysądzono, za ktorym przywileju i dekretu j. k. mci pokazaniem od lustracyi tej wsi, jako już dziedzicznym prawem przysądzonej supersedowaliśmy.*", str. 354. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 697: "*Kobusewo (Kobysewo, Kłobuszewo, Kobzowo?), powiat kartuski, niem. Kobissau (dawniej Kopsowo, Kobusewo), Gmina wiejska*". **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Kobissau, Kr. Karth., früher auch Kopsowo, Kobusewo*", str. 60. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kobusewo*** *albo* ***Kobysewo****, niem. Kobissau, rycerskie dobra, powiat kartuski, ¼ mili od bitego traktu lezieńsko-wejherowskiego, ... nad strugą Słupianką. Obszaru liczy morgów 3149, katolików 141, ewangelików 56, domów 21 (rok 1865). ... parafia i szkoła Przodkowo, poczta Kartuzy, dokąd odległość 1/8 mili. Kobusewo jest wieś prastara. Swiadczy o tem cmentarzysko pogańskie przy wsi, za tak zwanym Brozowem błotkiem, ... Znajdowały się tu huty szklane i żelazne. ... Roku 1442 mistrz wielki krzyżacki Konrad von Erlichshausen zapisał na dziedziczną własność polskiem prawem 24 włók ze wsi swojej Kobusewo, jakiemuś Jerzemu Malleator (hamernik) wraz z sołectwem, hutą żelazną i szklaną (officina vitriaria ferrariaque). ... Następnie dobra te znowu do rządu przypadły. Roku 1570 jest tu tenutarius regius*

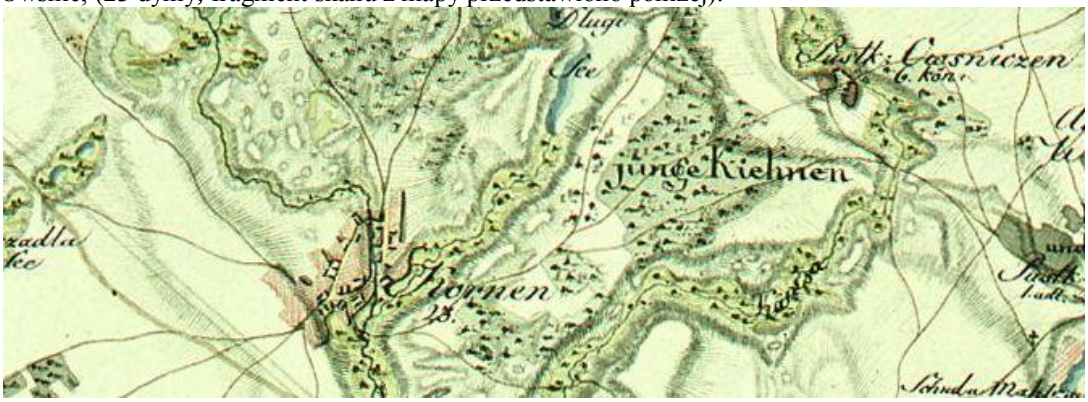
		Tomasz Sokołowski. Później zaś są w posiadaniu szlachty. Roku 1780 posiadacz Czarliński. ... ", str. 208.
103	Kokoszki	***Kokoszkowy*** (1678) E2871, ***Kokoszki*** (1736) E6347, ***Kokoszkj*** (1741) B949, ***zKokoszkow*** (1748) E7297, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kokoszki (niem. Kokoschen)*, obecnie dzielnica Gdańska, **1898:** mapa [23]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

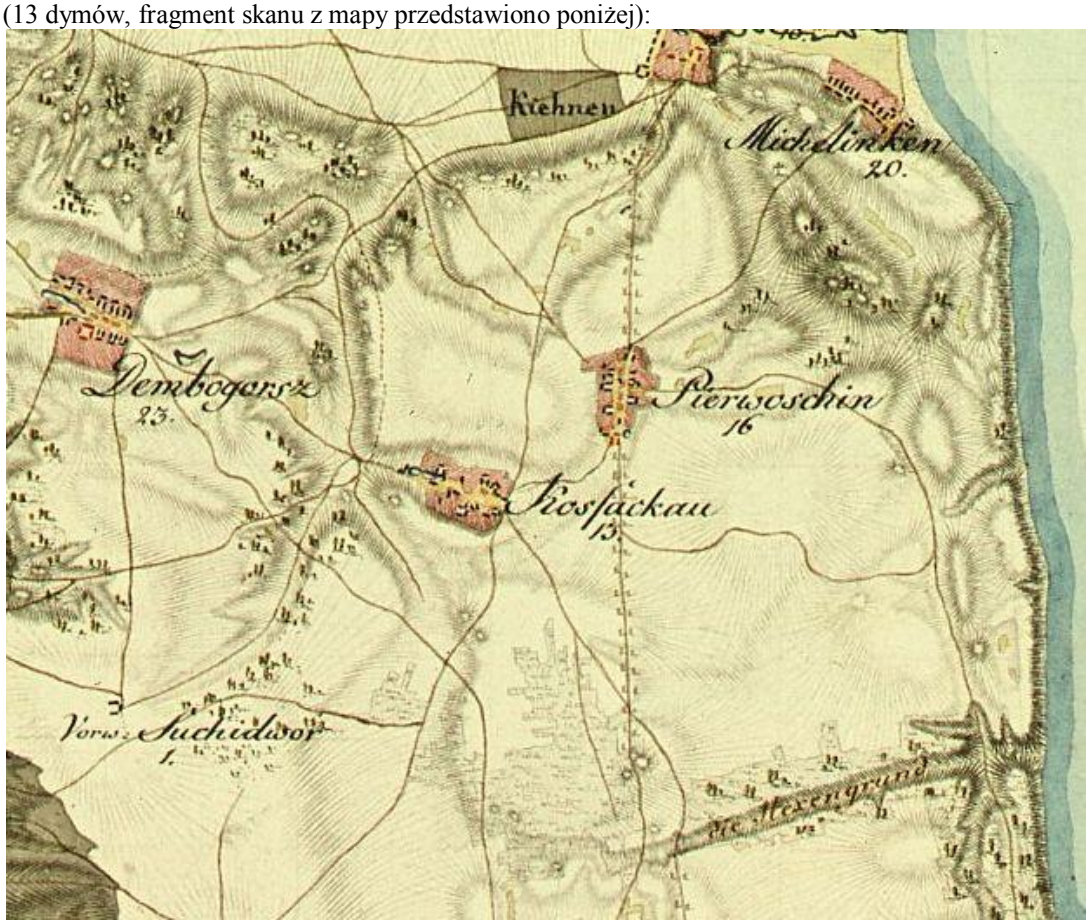
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kokoszki (niem. Kokoschken, oder Kokasze)*, k. Leźna, (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 28. (Obecna nazwa)* Kokoszki, *(Nazwy występujące w źródłach)* Kokoszki albo Burggrafin, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Kokoszki*, należące do Werdena, herbu Odrowąż, 15 łanów, str. 90. Parafia Matarnia, dekanat pucki, powiat gdański, str. 145. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Miejscowości należące do parafji Matarnia: 8. Kokoszki ...*", str. 759-760. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] podaje najstarsze nazwy obecnej dzielnicy Gdańska: "*Coprisivino (1342), Koprisivno (ok. 1400), Kokoszki alias Burggrafin (1570), Kokoszkowy (1682) ...*", str. 113. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Kokoschken, Kr. DzgH., früher Kokoszkowy, Kokoske oder Klein-Bessa*", str. 60. **1906:** Wykaz … [62]: "*Kokoschken, Rg., Zg. Kreis Danziger Höhe, Amts. Danzig, Post. Kokoschken.*", str. 102. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Kokoszkowy. P. Grata od 27 morgów osiadłych, 4 ogrodników i karczmarza pańskiego 2 zł.*", str. 87. **1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 703: "*Kokoszki (Kokoszkowy, Bysewo małe), powiat dawny gdański, niem. Kokoschken (dawniej Kokoszkowy, Klein-Bessa), obwód dom.*". **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Materna***, *albo* ***Maternia***, *... dobra z kościołem parafialnym, powiat gdański, ... stacja pocztowa Oliwa, ... w skład tutejszej parafii katolickiej wchodzą następujące wioski: Materna (181 dusz), Bysewo (380), Czaple (148), Goldkrug czyli Karczemki (33), Klukowo (426),* ***Kokoszki*** *(170), Wysoki Kiełpin (131), Mały Kiełpin (96), Matęblowo (9), Jasień albo Nynkowy*	*Kokoszki (niem. Kokoschken)* obecnie dzielnica Gdańska. **1898:** mapa [23].

				(204), Smęgorzyn (95), Banino (157), Barniewice (21), (szematyzm dyec. z roku 1867. ...", str. 171-172.		
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Kokoszkowy (niem. Kokoske)*, k. Starogardu Gdańskiego, (23 dymów królewskich, 1 osadnik, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 38. (Obecna nazwa)* Kokoszkowy, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F^{o} *(folwark z 1-2 gburami)*,", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Kokoszkowy*, należące do starostwa starogardzkiego, 60 łanów, (7 łanów folwark), str. 112. Parafia Kokoszkowy, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 145. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Parafia Kokoszkowy. Nazwa ta, znana już w XVI wieku i używana obok Kokoszek i dawniejszego Kokoszewa, widocznie bardzo dawna, ustaloną została urzędowo r. 1920. Za krzyżackich czasów przetłumaczono ją na Henewalde, Prusacy przerobili ją na Kokoschken. Miejscowość ta leży w powiecie starogardzkim; ...*", str. 562-564. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje tylko jedną lokalizację: "*Decanatus Starogardiensis. … Ecclesia in Kokoszkowy. ...*", str. 177-182; dalej: ***1653:*** "*Parochi varii. ... 1653 Kokoszkowo die 17. Februarii Illmus Gniewosz episcopus donat patribus Dominicanis Dirszaviensibus ecclesiam Kokoszkoviensem vacantem, tituli sanctae Barbarae instituitque parochum patrem Thomam Trączkowicz priorem Dirszaviensem.*", str. 490-491. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Kokoschken, Kr. PrSt., früher Kokoszkowy, Hennenwald, Hennewald*", str. 60. **1906:** Wykaz … [62]: "*Kokoschken, G. Kreis Pr. Stargard, Amts. Pr. Stargard, Post. Pr. Stargard.*", str. 102.). **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Starogardzkiego. ... Wieś Kokoszkowy. Zasiadła na włokach 60. ... Gburów bywało 16. ... Teraz niemasz żadnego. ... Karczma osiadła, piwo pańskie szynkuje karczmarz i płaci annuatim fl. 24. ... Kościoł jest collationis regiae. .... Folwark Kokoszkowski. ... Przy tym folwarku mieszka rataj, który pańskim bydłem robi.*", str. 301; dalej: "*Taca z Linowca należy do Kokoszkow.*", str. 314. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. Starostwo Starogardzkie. ... Kokoszkowy. Od 17 morgów osiadłych, 2 ogrodników i karczmarza pańskiego. 1 zł. 7 gr.*", str. 56; **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kokoszki*** *albo* ***Kokoszkowy****, niem. Kokoschken, wieś kościelna parafialna, powiat starogrodzki, przy bitym trakcie starogrodzko-skarszewskim pół mili od Starogrodu. ... Wieś Kokoszki istnieje od najdawniejszych czasów. Za książąt pomorskich*	*Kokoszkowy (niem. Kokoschken)*, k. Starogardu Gdańskiego. **1910:** mapa [99].	

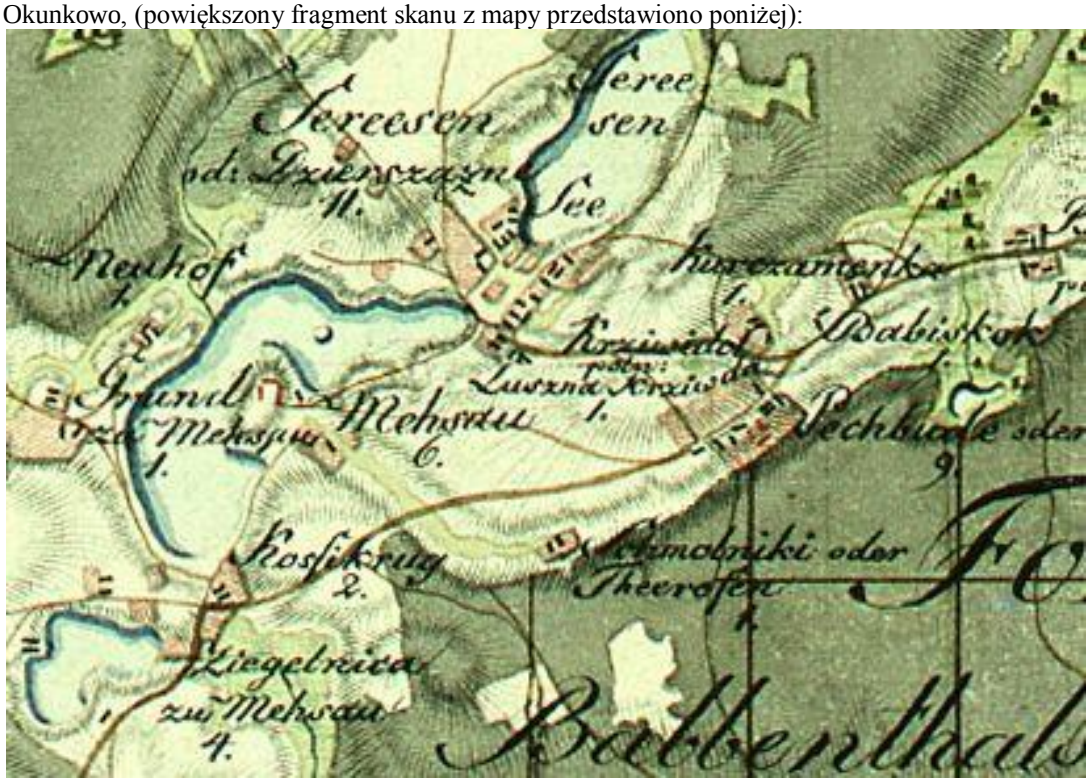
				istniały w jej granicach dwie jeszcze osady Małe i Wielkie Chojno, obecnie nieznane; zachodzą ostatni raz w dokumencie z roku 1287. Kokoszki oddawna były dobra rządowe. Roku 1198 książę Grzymysław darował Kokoszki wraz z całą okolicą joanitom, po których byli dziedzicami krzyżacy, później polacy. Królowie polscy wydawali te dobra w dzierżawę tenutom. ... Kościół tutejszy w skutek reformacyi przez długi czas trzymany był przez luteranów, dopiero w roku 1596 biskup kujawski Rozrażewski nanowo go poświęcił i oddał katolikom. ... Kościół w Kokoszkach, pisze szematyzm dyec. z roku 1867, ... Parafia liczy dusz 1311; wsie parafialne: Kokoszki, Liniewiec, Krąg, Grabowiec, Krąski młyn, Okole, Żabno, Rothho (?), Spęgawsk, Walohaus, Helenowo, Zduny, Zduny cegielnia, Ciecholewy, Kochanka i Bączek. ...", str. 255.	
			3	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Miejscowości należące do parafji Konarzyny: ... 11. Kokoszka ...*", str. 201. **1906:** Wykaz … [62]: "*Kokotzko, Ab., D. Kreis Schlochau, Amts. Schlochau, Post. Schwornigatz.*", str. 102. **1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 702: "*Kokoszka (*Majerowskie), powiat dawny człuchowski, niem. Kokoschka (w 18 w. i Majerowskie Koś.), osada przynależna do gminy w. Konarzynki*".	*Kokoszka (niem. Kokoschka),* k. Swornegacie. **1941:** mapa [100].
			4	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Kokoschken, Kl.-, oder Wolla gehörte zu Kokoschken, Kr. Dir.*", str. 60. Znaleziono jedynie w: **1906:** Wykaz … [62]: "*Kokotzko, Kd. Kreis Culm (=Chełmno) Amts. Culm, Post. Kokotzko.*", str. 102. Prawdopodobnie występuje omyłka w [37]. W powiecie tczewskim znaleziono w wykazie [62] miejscowość "*Wolla, G., Zg. Kreis Dirschau, Amts. Dirschau, Post. Pelplin*", str. 225, **1910:** mapa [55], jest to majątek ziemski *Wolla*, k. Pelplina. W pobliżu na mapie nie ma żadnej miejscowości o nazwie *Kokoschken*.	Nie znaleziono
104	Kolbudy	Przypisano do miejscowości o nazwie *Kolbudy (niem. Kahlbude)*, k. Pręgowa. **1905:** mapa [15]. Częstości występowania do roku 1711 różnych form nazw historycznych miejscowości Kolbudy (23 = 100%) (parafia Pręgowo) podano w [68]: Kalbudy(19), Kalbudỳ(1), Kahlbudo(1), de Kalbud(1), Calbudi(1); str. 26. Pierwsze wystąpienia w źródle [68] powyżej podanych nazw miejscowości: ***Kalbudy*** (1667) A70, ***Kahlbudo*** (1673) A370, ***Kalbudỳ*** (1677) B52, ***Calbudi*** (1684) A702, ***de Kalbud*** (1706) A1807. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Kolbudy (niem. Kahlbude)*, k. Lublewa, (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 23. (Obecna nazwa) Kolbudy Górne, (Nazwy występujące w źródłach) Kohlbude, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) M (osiedle młyńskie),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Kolbudy Górne (Ober Kahlbude),* należące do klasztoru w Kartuzach, karczma, str. 91. Parafia Lublewo, dekanat gdański, powiat gdański, str. 145. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kolbudy Dolne***, *niem. Unter-Kahlbude, wieś do Lublewa należąca, powiat gdański, przy granicy powiatu kartuskiego, nad rzeką Radunią, która to 3 hamernie żelaza i stali i 1 młyn wodny obraca, na bitym trakcie kościersko-gdańskim, przeszło 2 mile od Gdańska. Parafia Prągowo, poczta Lublewo. Urocze położenie w wąskiej dolinie między górami. ...* ***Kolbudy Górne***, *niem. Ober-*						

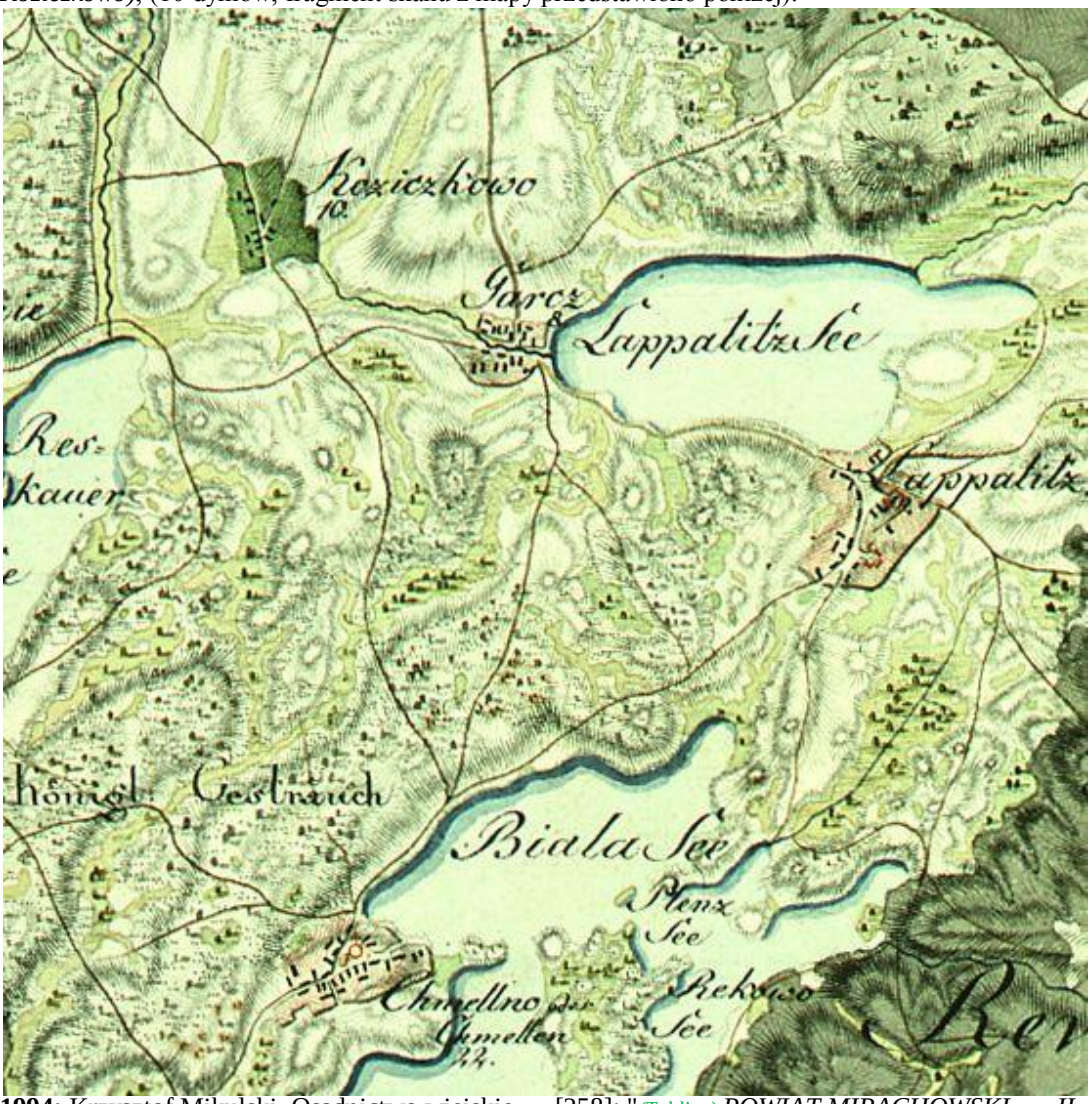
		Kahlbude, folwark i wieś, powiat kartuski, przy bitym trakcie kościersko-gdańskim, w powiecie gdańskim, nad strugą Reknicą, która tu do Raduni wpada i młyny obraca. ... Roku 1395 mistrz wielki krzyżacki Konrad von Jungingen darował tę wieś wraz z pobliskim Bielkowem (Gr. Boelkau) klasztorowi w Kartuzach na własnośc; w Bielkowie było wtedy włók 45, w Kolbudach 5 i młyn wodny. ... Roku 1399 konwent wydał wieś Kolbudy osadnikom z Bielkowa prawem chełmińskim: ... Roku 1670 osadnicy tutejsi dają ze wsi Kolbudy czynszu zł. 3 gr. 10, z hamerni zł. 13 gr. 10, oprócz pewnej ilości żelaza. ... ", str. 258-259.
105	Kolnik	***Kolink*** (1738) B860, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kolnik (niem. Kohling)* k. Pszczółek, **1900:** mapa [51]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Kolnik (niem. Kohling)*, (26 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 42. (Obecna nazwa)* Kolnik*osiedle, które przeszło z własności kościelnej do szlacheckiej*, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Kolnik (Kohling)*, należące do F. Czema, herbu własny, pochodzenie nieznane, 12 łanów, str. 116; oraz dobra kościelne *Kolnik (Kohling)*, należące do klasztoru w Pelplinie, 18 łanów. Jako płatnik 18 łanów klasztornych występuje A. Rembowski, brat opata pelplińskiego, str. 120. Parafia Miłobądz, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 145. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają: „**Kohling, Kr. Dir., früher Koling, Koloninek, Kulinko, Kolnik, Koldink*", [37], str. 60. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Kohling = Kolnik*, kolumna 4. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kolnik**, niem. Kohling, włościańska wieś, powiat gdański, w równem i żyznem położeniu w pobliżu żuław, na bitym trakcie gdańsko-tczewskim, ćwierć mili od stacyi kolei żelaznej w Pruszczu. W miejscu szkoła i cegielnia. Parafia Miłobądz. Obszaru liczy morgów 2318, katolików 22, ewangelików 211, domów 31. Odległość od Gdańska 3¼ mili. Do wsi należy znaczny folwark i wybudowanie Nicponia (Eulenkrug). Roku 1570 wieś ma nazwę Kulinko, posiadacz wtedy jakiś Konarski. Roku 1789 Adam Pałubicki, kapitan pruski.*", str. 265.
106	Kończyce	***Konczÿcze*** (1642) Q42, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kończyce (niem. Gut Conczic)*, k. Nowego nad Wisłą. **1900:** mapa [288]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [251] podaje lokalizację miejscowości *Kończyce (niem. Konczic)*, (24 dymy, królewskie, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT NOWSKI .... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 6. (Obecna nazwa) Kończyce, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 165. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie nowskim istniały dobra królewskie *Kończyce,* należące do starostwa nowskiego, folwark, str. 97. Parafia Nowe, dekanat nowski, powiat nowski, str. 145. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Konschütz, Kr. Schw. (Schw.=Schwetz (Świecie n. Wisłą)), (Gut), früher auch Kończyce, Kuczicze, Kacice, Kansitcz*", str. 61. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** *Dobra królewskie Województwa Pomorskiego, ... Starostwo Nowskie. Kończyce. Od 5 ogrodnikow, 2 dorocznych i karczmarza pańskiego. 1 zł. 2 gr.*", str. 56. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Nowskiego. ... Wieś Kończyce. Gburów tam nie bywało i na ten czas nie masz, tylko ogrodników 4. Karczmarz bez roli, tylko sztuka gory do niej należy, czynszu dawano dorocznego z karczmy fl. 18. Teraz ab anno 1663 płacić poczęto po fl. 9. Piwo przytym zamkowe szynkuje. Druga karczma bywała, ale spustoszała. Młyn w Kończycach. Ma koł dwie, jedno mączne, a drugie słodowe. dają z niego dorocznie łaszt żyta, facit fl. 100. ... Folwark w Kończycach alias Fiohowo (sic!). Pomieszkanie urzędnicze, stodoła o dwu bojowiskach, obory nie złe. ... Ten wszytek folwark, lubo dość wielki, uważając też wielkie expensa na czeladź i robotnika, ponieważ żadnego do roboty nie masz poddaństwa i to, że jmć pani podkomorzyna swoim na nim zarabiać każe bydłem, na zasiewki, wikt zamkowy, wychowanie czeladzi, ratajów i zapłatę ich, wozy i insze ekonomiczne potrzeby wszystek się obraca.*", str. 95-96; dalej: "*(Młyny). ... W tym młynie lub w Kończyckim ojcowie Bernardyni Nowscy pro usu suo mają wolną mielicę, tak żyta, jako i słodow bez miary i młyńskiego. ...*", str. 98. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kończyce**, niem. Konschütz, Konszicz, w dokumentach Canechitz, Kansitz, dobra, powiat świecki, na lewem wzgórzu nadbrzeżnem Wisły, tuż przy mieście Nowem, obszaru zawiera morgów 2014, budynków 29, dymów 10, katolików 131, ewangelików 32. ... Przy folwarku utrzymywany browar, gorzelnia, mleczarnia i cegielnia, ... Roku 1301 król Wacław II nadał tę wieś Piotrowi Święcy, kanclerzowi pomorskiemu, synowi Piotra, wojewody pomorskiego, który i miasto Nowe posiadał z całą milową okolicą. W księdze czynszowej krzyżackiej z XV wieku czytamy: Wieś Kansitz ma 10 włók, każda czynszuje 1 m.; 1 włoka pusta, wolna od czynszu 1 rok, inna pusta 2 lata. ...*", str. 324.
107	Korne	***Korne*** (1643) Q67, Przypisano do miejscowości o nazwie *Korne (niem. Kornen)*, k. Kościerzyny. **1919:** mapa [125]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Korne (niem. Kornen),* k. Owśnic, (23 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 39. (Obecna nazwa) Korne, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Korne,* należące do starostwa kościerskiego, 15 łanów, str. 112. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 145. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Starostwo Kościerzyńskie. ... Korne. Od 85 morgów osiadłych, karczmarza pańskiego. 4 zł. 11 gr.*", str. 61. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Korne**, niem. Kornen, włościańska wieś, powiat kościerski. Tu schodzą się trakty bite do Chojnic, Bytowa i Kościerzyny. Wraz z wybudowaniem Nowa Karczma liczy obszaru morgów 6706, gburstw 15, zagrodników 14, katolików 375, ewangelików 5, domów 32. ... Parafia i poczta w Kościerzynie, dokąd odległość wynosi 1¼ mili. Lemaństwo zostało tu wydane w roku 1624, wieś roku 1750 i dawniej.*", str. 405. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Wieś Korzwy (=Korne). Ma ta wieś, jakośmy z inkwizycyi doszli włok 15. Bywało gburów 5 teraz tylko jeden. Cztery dni w tydzień robić powinien. ... Szołtys Jerzy Pell (wymieniony w metryce kościerskiej ... Jerzeÿ Soltïsz Pel et Annae (Korne (1661)), ma włok 1½ i dawne niwy za przywilejem nieboszczyka jmpana Gerharda Donhoffa i jej mci pani Katarzyny ze Bnina, starostwa Kościerzyńskiego na ten czas possessorow anni 1631. Płacą z tego szołtystwa fl. 2. Insze powinności jako i drudzy szołtysi powinni. Ma wolne ryb łowienie na Borowym Jezierze. Leman Wawrzyniec Flis (wymieniony jako świadek w metryce kościerskiej ... Laurentius Flis (Korne (1666)), ma włok 1½ ... Wojciech Jankowski siedzi na połtoru włok okupnych za consensem*

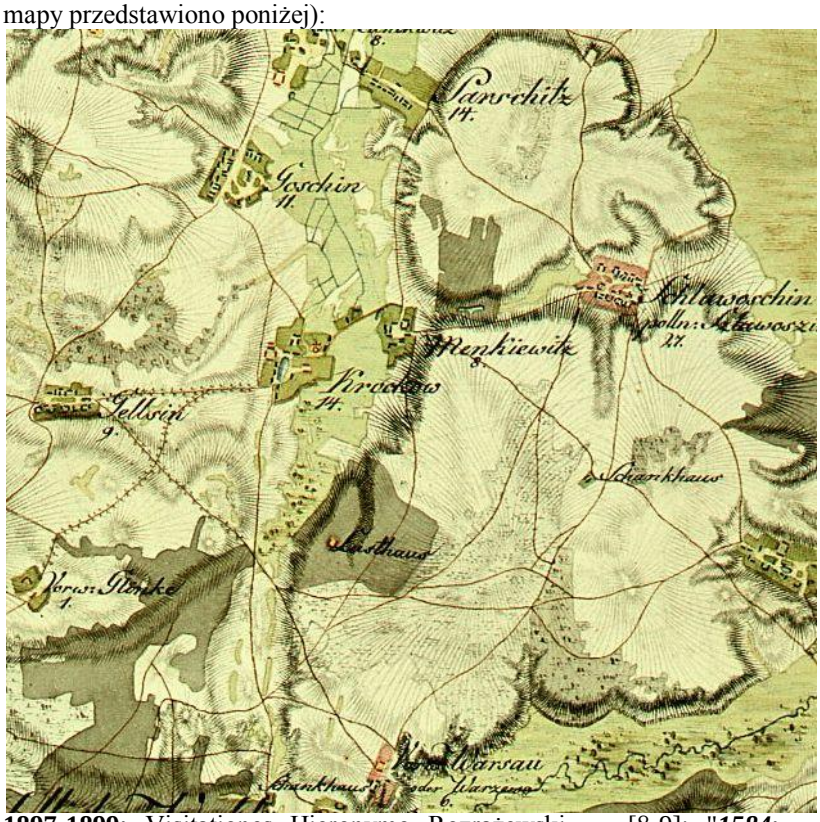
		jmpana starosty anni 1663. Płaci czynszu na ś. Marcin fl. 4. ... Karczmarz Walenty Skorupa ma włok 1½ i rożne morgi, siedzi za przywilejem, rodzicowi jego Tomaszowi Skorupie przez jmpana Gerharda Donhoffa, starostę Kościerzyńskiego nadanym 1631, płaci na ś. Marcin do zamku fl. 3. ... Jurek Leman siedzi na tym miejscu, gdzie przedtym młyn bywał, ktory dla niedostatku wody zaginął. ... Piotr Las siedzi na okupnych włokach 1½ ... Maciej Zdroiewski dziesiątnik na okupie siedzi ... Stanislaw Listownik ma poł włoki, z listami chodzić powinien i dani daje co rok fl. 1. ...", str. 285-286.
108	Korona Polska	***Majori Polonia*** (1740) B921, ***ex Poloniae*** (1744) B995, Korona Polska - tak nazywano Rzeczpospolitą Polską, do obszaru której inkorporowano w 1454 roku Prusy Królewskie, co potwierdził w węższej formie akt pokoju toruńskiego z 1466 roku, jako wynik wojny trzynastoletniej z państwem krzyżackim [132], str. 5-7.
109	Kosakowo	***Kosakowo*** (1673) E2655, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kosakowo (niem. ~~Kossakau~~ Kämperau)*, k. Gdyni. **1944:** mapa [124]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [344] podaje lokalizację miejscowości *Kosakowo (niem. Kossackau)*, (13 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 9. (Obecna nazwa)* Kosakowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 171. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra kościelne *Kosakowo*, należące do klasztoru w Oliwie, str. 103. Parafia Oksywie, dekanat pucki, powiat pucki, str. 146. **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Kedrino i Kosakowo, na oksywskiej kępie w części północnej. Zapisane (klasztorowi w Żukowie) przez księżniczkę Świnisławę r. 1210, ustąpione Oliwie mocą ostatniej ugody r. 1316. Kedrino zapewne zaginęło, gdyż pod taką nazwą nie jest znane.*", str. 53. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kosakowo**, niem. Kossakau, włościańska wieś, powiat wejherowski, w środku żyznej oksywskiej kępy, nad zatoką pucką. Obejmuje gburstw 9, zagrodników 9, ... Parafia Oksywie, ... poczta Zagórze. ... Kosakowo istnieje od najdawniejszych czasów. Roku 1210 przez księżniczkę Swinisławę na fundacyą pp. norbertanek w Żukowie zapisane. Następnie dla różnych sporów roku 1316 klasztorowi oo. cystersów w Oliwie przez te panny odstąpione, przy którym pozostało aż do okupacyi pruskiej. Wtedy przez rząd zabrane i wydane na własność włościanom.*", str. 439.
110	Kosowo	***Kosowo*** (1614) E188, ***małe Kosowo*** (1656) E1899, ***Koszowo*** (1669) E2391, ***Koposow*** (1679) E2952, ***Kąsowo*** (1682) E3127, ***de Kosowa*** (1705) E4315, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kosowo (niem. Kossowo)*, k. Przodkowa. **1940:** mapa [31]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 6 miejscowości o nazwach *Kosowo*, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 266. W poniższym opisie pominięto inne miejscowości o nazwie *Kosowo*, z powodu wysoce prawdopodobnego braku powiązania, z racji odległości, z historyczną

		nazwą miejscowości *Kosowo*, znajdywaną wielokrotnie w zapisach metrykalnych chrztów z parafii Żukowo. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kosowo (niem. Kossowo oder Kossau)*, (27 dymów, królewskie, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 12. (Obecna nazwa)* Kosowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra królewskie *Kosowo*, dzierżawca T. Sokołowski, 25 łanów, str. 89. Parafia Przodkowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 146. **1897:** Visitationes H. Rozrażewski [9] … ***1583:*** "*Cosso. pagus petit catholicum parochum, illi qui in malleo sunt, haereticum, coloni in Serfeldt* (Przodkowo) *partim haereticum. Si surrogetur sacerdos catholicus bonus, salva res erit. - Execut. decr. prior. visit. Pergunt in aedificio finiendo. Expulsus haereticus est praedicans, qui et ecclesiam in Kielno invaserat.*", str. 214. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "(w wykazie) *Kossowo 346, 360, - Kossowo alias Załęże 349*", str. 513; dalej: "*Lustratia wsi Kaszubskich ... Dzierzawa Ninkowska. ... za prawem i konstytucyą anni 1654, ktorą konstytucyą warowana jest im summa i assecurowana tak na Ninkowie, jako też i inszych wsiach mianowicie Prządkowie, Czaplach, Batani alias Boiani, Kielnie, Szynwaldzie, Jeleniu Nowym, Kossowie i innych, ...*", str. 346; dalej: "*Lustratia wsi Kossowa w wojewodztwie Pomorskim, a w powiecie Tczewskim leżącej 19 septembris odprawiona anno 1664. Tej wsi zastaliśmy possessorkę jmć panią Teresę z Konopatu Sczepańską, starościną Grudziącką za przywilejem j. k. mci. dożywotnim prawem conferowanym de data ... Wieś Kossow. Włok niema wymiernych, tylko na niwach pewnych gburzy siedzą, których bywało 9. Teraz jest ich 4, ... Szołtys Jan Brula ma mieć włok 2½ i morgów 4 wolnych, ... Karczma zgorzała, w ktorej piwo pańskie szynkowano, teraz koleją chłopi we wsi piwo biorą pańskie. Granice. Graniczy ta wieś z Prokowem, Kartuzami z Kobusowem szlachecką z Zalęsem alias Kossowem Małym, Przodkowem wsiami krolewskiemi. Folwark w Kossowie. ... Wytrąciwszy na pisarka przy tym folwarku będącego fl. 30, na na białągłowę w folwarku fl. 12, ...*", str. 360-361; dalej: "*Pustkowie Kassowo Nowe alias Załęże. W tym pustkowiu trzyma Jan Rosman włok 4, z tego daje grzywien pruskich 40, facit fl. 26 gr. 20, ... Drogi odprawuje jako zwyczaj, siedząc za prawem i przywilejem pana Macieja z Konopat wojewody Chełmińskiego ...*", str. 349. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kosowo**, niem. Kossowo, włościańska wieś, powiat kartuski, na bitym trakcie leźnieńsko - wejherowskim, ponad strugą bezimienną, ... wraz z wybudowaniem Krzywda i Duba liczy obszaru morgów 1709, gburow 31, zagrodników 13, katolików 478, ewangelików 28, domów 55. Parafia Przodkowo, szkoła Zalesie, poczta Kartuzy, dokąd odległość wynosi 1¼ mili. Około roku 1580 był posiadaczem jakiś Kos. Przed reformacyą istniał tu mały kościół, zapewne filialny do Przodkowa. W wizytacji biskupa Rozrażewskiego taka jest o nim wzmianka: 'Cosso pagus petit catholicum parochum. ...' ... Później zupełnie podupadł kościół w Kosowie i znikąd nie masz o nim wiadomości.*", str. 469.
111	Kościerzyna	***Koscierzyno*** (1738) B868, ***Carnifex Bernensis*** (1742) E6794, ***ex Civitate Bernensem*** (1748) B1067, Przypisano do miasta o nazwie *Kościerzyna (niem. Berent)*. **1919:** mapa [125]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Behrendt, polln: Koscierzyna)*, (136 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 41. (Obecna nazwa) Kościerzyna Dwór*[osiedle obecnie nie istniejące]*, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) Za (zamek), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) Za (zamek),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra miejskie *Kościerzyna,* miasto, 34 łany, str. 22. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 146. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*... Bern, Berna v. Kościerzyna.*", str. 543; dalej: "*Kościerzyna, Berent, (Bern, Berna, Costina, Kościerzyno), Kościerzyńska Huta.*", str. 553. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kościerzyna**, niem. Berent, w starych dokumentach Costrina, Kustryn, Cosceryna, Koscina, miasto powiatowe w Prusach zachodnich, na Kaszubach, w pobliżu licznych jezior; z jednego tuż przy mieście położonego zwanego Wierzysko bierze swój początek i imię rzeka Wierzyca (Ferse-fl.); na bitym trakcie bytowsko-starogrodzkim i nowym gdańskim na Żukowo. Dalej za miastem odłączają się trakty: do Chojnic, do Zblewa i do Gdańska starszy i odleglejszy. ... Do miasta należy posiadłość Kościerska huta. Kościerzyna jest jedną z najstarszych osad Pomorza; od niepamiętnych czasów była naczelnem miejscem obszernej ziemi zwanej Pirsna, Pircha, Pirsza. Za książąt pomorskich należały do tego obwodu wioski: Zelenino, Bandomino, Neruse, Grabowo, Lubna, Gostome, Korne, Skorewo, Unerase, Saple, Pirscewo, Golube, Patuly, Sicorino, Pehuce, Zgorale, Manczewo, Klobucino, Sarewo. Roku 1255 mistrz wielki krzyżacki Poppo von Osterna, niewiedzieć jakim prawem, potwierdza stary przywilej kościoła tatejszego farnego, który oddawna przez książąt był nadany (archiwum w Pelplinie). Roku 1284 książę pomorski Mestwin II zapisał Kościerzynę wraz z całym obwodem siostrze czyli też siostrzenicy swojej Gertrudzie. ... Roku 1312 księżniczka Gertruda sprzedała Kościerzynę wraz z przyległemi dobrami krzyżakom za 300 grzywien. ... Do miasta należała wieś Costrin, teraz Kościerska huta. ... Do Polski została Kościerzyna wraz z zamkiem i całym obwodem przyłączona roku 1466. W miejsce krzyżackich wójtów zasiedli teraz kościerscy starostowie niegrodowi. Około roku 1580 trzyma starostwo Mikołaj Kostka, dobry katolik; dlatego tutejszy kościół nie był wydany na pastwę inowiercom. ... Roku 1750 donosi kościelna wizytacya, że co do jednego wszyscy mieszkańcy w Kościerzynie byli katolicy; ani jednego żyda nie było, ani protestanta. ... Powiat kościerski połączony był przez dłuższy czas z starogrodzkim. ... Ludność przeważnie polska, czyli kaszubska, nieco szlachty drobniejszej. ...*", str. 455-457.
112	Kozia Karczma✠	***Kozia Karczma*** (1708, 1711, 1729, 1732, 1736, 1737, 1740, 1751, 1763), ***de KozeyKarczmy*** (1711) E4668, ***Karczma Kozia*** (1728) E5748, ***zkozykarczmy*** (1739) E6573, ***ex Taberna dicta Kozia Karczma*** (1740) E6676, ***ex taberna dicta Kozia*** (1741) E6715, ***ex taberna dicta Koza*** (1741) E6726, ***Kozia Carczma*** (1745) E7079, ***in Taberna Kozia dicta*** (1750) G6, ***Koza Karczma*** (1750) G6, Nazwa miejscowości zaginiona *Kozia Karczma✠*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację zaginionej karczmy pod nazwą *Kozia Karczma✠ (niem. Kossikrug)*, k. Mezowa, (2 dymy), położonej pomiędzy jeziorami Mezowskim i Okunkowo, (powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 743: "*(Kozia karczma), powiat kartuski, niem. Kossikrug, Osada przynależna 1848 r. do Mezowa*". **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Okunkowo, pomniejsze jezioro, na południe jeziora Wodzna poza Kozią karczmą. Dawniej należało do Wadzyna, obecnie do Mezowa. Imię swoje zawdzięcza okunkom, które*

		w większej ilości tu się znachodziły.", str. 60. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Kossenkrug, Kossykrug, gehörte zu Mehsau, Kr. Karth.*", str. 62. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Koza Karczma 135.*", str. 553; dalej: "*Parochiani Zukovienses:, Bona conventu Zukoviensis. ... 9. Koza Karczma: 1 taberna. ...*", str. 135. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kozia Karczma**, niem. Kossikrug, wybudowanie do Mezowa, powiat kartuski, parafia i poczta Żukowo, nad jeziorem wadzińskiem, własność niegdyś norbertanek w Żukowie. Dawniej była tu karczma dosyć intratna, ponieważ tędy przechodził główny trakt do Gdańska i Kartuz. Obecnie tak karczma jak i wybudowanie całkiem zniesione.*", str. 542.
113	Kożyczkowo	***Koziczkowo*** (1632) E776, Przypisano do miejscowości o nazwie *Kożyczkowo (niem. Kositzkau)*, k. Garcza. **1906:** mapa [138]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Kożyczkowo (niem. Koziczkowo)*, (10 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 18. (Obecna nazwa) Kożyczkowo, (Nazwy występujące w źródłach)* Koziczkowo, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Kożyczkowo,* należące do dwóch Waitenów, pochodzenie nieznane, 3,30 łana, G. Weltersza, pochodzenie nieznane, 2,25 łana i M. Kozickiego, pochodzenie pomorskie, 3,30 łana, wszyscy herbu nieokreślonego, str. 95. Parafia Chmielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 146. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Koziczkowo s. Kositzkau*", str. 63; dalej: "**Kositzkau, Kr. Karth., früh. Koziczkowo, Kosziczkowa*", str. 62. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Koziczkowo. Benedykt Koziczkowski od 2 ogrodników. 8 gr. Zygmunt Kręcki od 3 ogrodników. 12 gr. Gabryel Lewiński od 2 ogrodników i spólnego młyna o 1 kole. 23 gr. Grzegorz Koziczkowski od 1 ogrodnika. 4 gr. Od młyna małego o 1 kole. 15 gr.*", str. 160-161. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Jeziora starostwa Mierachowskiego. ... Jezioro ... Sionowskie toni 5, szlachta Koziczkowska w lecie robi. ...*", str. 386. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Koziczkowo**, Kożyczkowo, niem. Kositzkau, rycerskie dobra, powiat kartuski, na bitym trakcie gdańsko-słupskim, ponad strugą z jeziora Garcze do jeziora reskowskiego płynącą. Obejmuje 4 działy szlacheckie, z wybudowaniem Osusznica liczy morgów 2546 (jezioro 112 morgów), gburów 14, zagrodników 7, katolików 239,*

		ewangelików 44, domów 29. W dobrach znajdują się 2 młyny. Parafia i szkoła Chmielno, poczta Kartuzy, dokąd odległość wynosi 1½ mili. Dziedzic Tempski.", str. 545.
114	Kraków	***Krakowiensis*** (1664) J25, Przypisanie ogólne, do nazwy miejscowości *Kraków*. Nazwa miejscowości zawarta była w zapisie ślubu z parafii Giemlice na Żuławach Gdańskich: "*Anno 1664. die 31 Aug. Copulatus est* ***Joannes SKompsky*** *Krakowiensis et* ***Anna Sborawska*** *ex Civitate Sminsiks, Testes erant Joannes Gursky ex Slonina et Jacobus chorawsky podlascensis*". Można przypuszczać, że niektóre osoby uczestniczące w katolickiej ceremonii ślubu pochodziły z dość odległych regionów Rzeczpospolitej. Pan młody został określony jako *Krakowiensis*, czyli przypuszczalnie z Krakowa, dawnej stolicy Polski, drużba *Joannes Gursky* może pochodzić z miejscowości *Wielka Słońca (niem. Gr. Schlanz)* k. Subkowych (Tczew), drugi drużba *Jacobus chorawsky* pochodzi z Podlasia. Nazwy miasta pochodzenia panny młodej *Civitate Sminsiks* do chwili obecnej nie rozwiązano, można przypuszczać, że znajdowało się w regionie określanym później jako Prusy Wschodnie. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [241] podaje lokalizację miejscowości *Krokowa (niem. Krockow)*, k. Goszczyna, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1897-1899:** Visitationes Hieronymo Rozrażewski ..., [8-9]: "***1584:*** *... Krakowo pagus Reinoldi Krakow. Cum templum ingredi profanatum vellem, ... Ex oppido Puczk ...*", str. 194; dalej: "*Eccl. Paroch. Krakowo Reinholdi Crakow. ...*", str. 269; dalej: "*... Nota, quod quondam in Crocow non erat ecclesia, quia omnes parochiani in Krokow olim pertinebant ad ecclesiam Żarnowiec, ...*", str. 307.	*Krokowa (niem. Krockow)*, k. Żarnowca. **1877:** mapa [308].
2	Przypisano do miejscowości o nazwie *Kraków* (Polska). **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*Kraków, Krakau (Cracovia), ...*", str. 553.	Kraków
3	**1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Krakowice. JP. Bystram od 4 ogrodników i karczmarza, pańskie piwo szynkującego. 20 gr.*", str. 160.	Nie znaleziono
4	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Krakówek s. Wilhelmshof*", str. 63; dalej: "**Wilhelmshof, Kr. Schw,. (*Schw. = Schwetz = Świecie n. Wisłą*), früher Krakówek*", str. 125.	Nie szukano
5	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Krakau, Kr. DzgN., früher auch Krakowiec, Klonowicza, Krokowo*", str. 63. **1796-1802:** Mapy Schroettera [272, 273] podają lokalizację miejscowości *Krakowiec (niem. Crakau oder Kratkau)*, k. Gdańska, (29 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej).	*Krakowiec (niem. Krakau)*, d. Gdańska. **1910:** mapa [147].

Poniżej, ta sama okolica wiek później, **1905:** mapa [193]. Widoczne jest ujście Wisły Śmiałej (1840 r.), Krakowiec leży teraz nad Martwą Wisłą.

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 27. (Obecna nazwa)* Krakowiec, *(Nazwy występujące w źródłach)* Krakau, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 190. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w na terytorium miasta Gdańska - Mierzeja Wiślana, istniały dobra miejskie *Krakowo (Krakau)*, str. 128. Parafia Sobieszewo, diecezja pomezańska, terytorium miasta Gdańska, str. 146. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "*Krakowiec. Osadę na prawie polskim lokowali Krzyżacy w 1424 r. Nazwę zapisano jako Crakauw, obecną wersję podaje już Klonowic, łącznie z karczmą Piaskową (Sandkrug), nazywaną przez flisaków 'Rzymem'. Wieś leżała na kępie między głównym nurtem Wisły a jej ramieniem, zwanym Borduhn. ... W 1819 r. w Krakowcu były 3 karczmy, kuźnia i 28 chałup, w których mieszkały 242 osoby...*", str. 96.

6	Nazwa miejscowości zaginiona, *Krakow✠ ,(niem. Krakow zu Pretoschin)*, k. Czarnej Dąbrowy i Przetoczyna (Wejherowo). **1937:** mapa [178]. Na mapie Schroettera [263] w okolicach Przetoczyna nie znaleziono wybudowania *Krakow.*	*niem. Krakow.* **1937:** mapa [178].

115 Krams✠

de Villae Krams (1750) B1136, Nazwa miejscowości zaginiona, *Krams✠.*

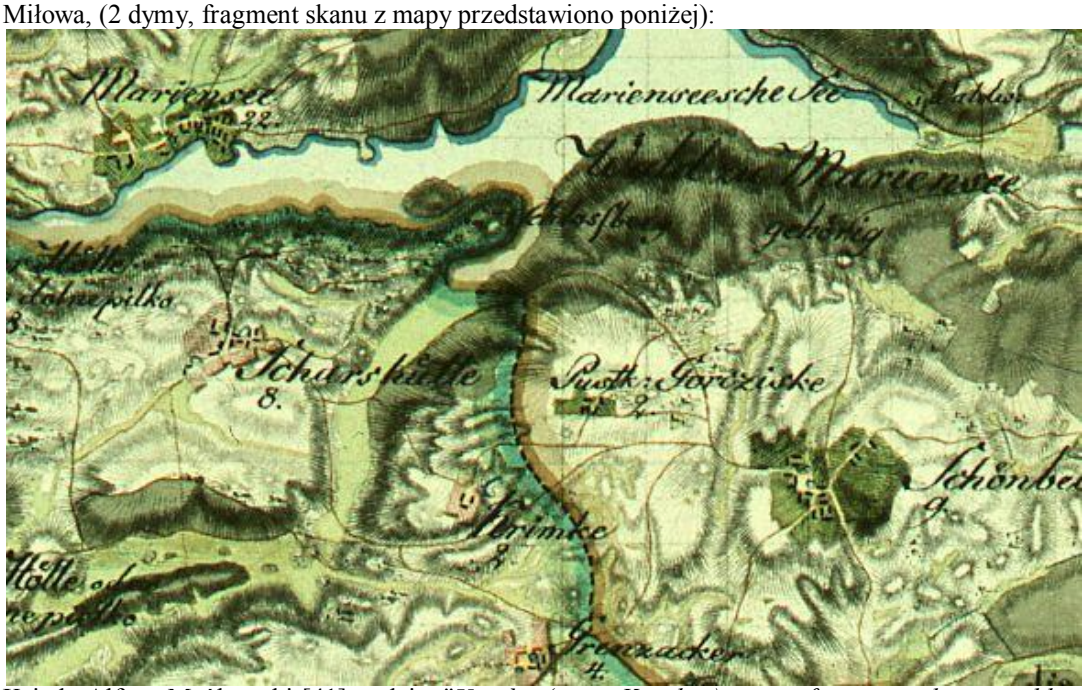
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

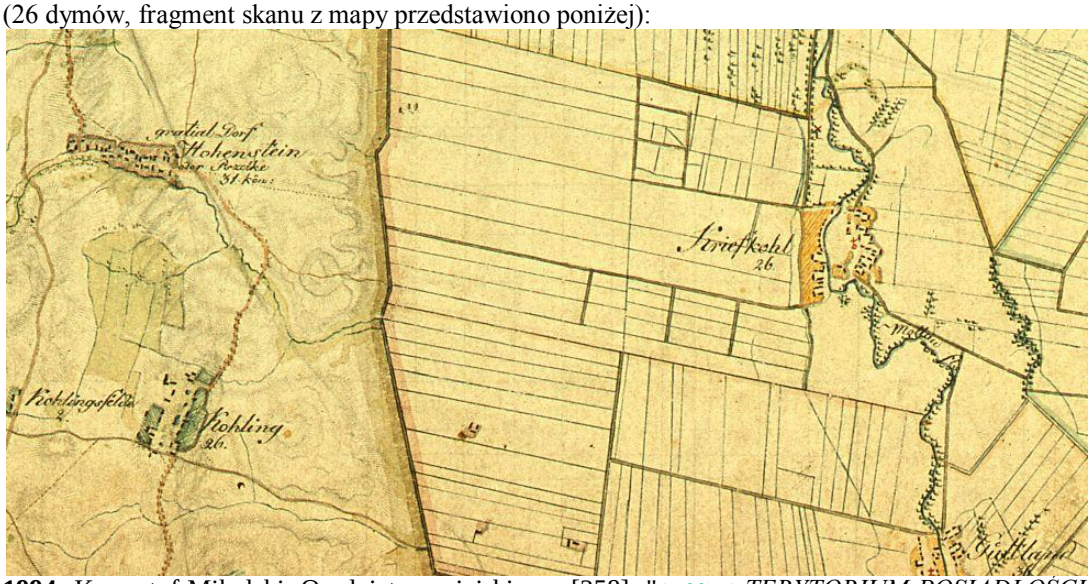
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Krams✠ (niem. Krams)*, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	Krams✠ *(niem. Kramskrug)*, k. Krępca *(niem. Krampitz)*. **1905:** mapa [193]. Krams-Krug, **1936:** mapa WIG [166].

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... II. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 6. (Obecna nazwa)* Kramserkrug*osiedle obecnie nie istniejące, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* K *(osiedle karczmarskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* K *(osiedle karczmarskie),*", str. 189. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "*Orunia. ... Na południe od Oruni właściwej, wzdłuż ulicy Żuławskiej rozciąga się Dolnik (Ohra Niederfeld, 1645), ... Z ulokowanym w kącie u ujścia Starej Raduni do Motławy Dworem Mniszek (Nonnenhof), należącym od 1401 r. do gdańskich brygidek, toczono spory o dojazd po nadmotławskiej grobli (obecnej ul. Przybrzeżnej). Karczmę i 25 ha gruntów odebrano klasztorowi w 1772 r.*", str. 107. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Krams*** *(niem.), powiat gdański, obacz Kramsk.*", str. 609; dalej: "*... 2.) Kramsk, niem. teraz Krams, osada do wsi Orunia, powiat gdański, na Żuławach gdańskich, między Motławą i Łachą, ¾ mili (5,5 km) od Gdańska. Parafia Stary Szotland, ... stacja kolei żelaznej Orunia (Ohra). Osada Kramsk od dawna należała do klasztoru pp. brygitek w Gdańsku. W czasie reformacyi luterskiej zabrana została od jakiegoś sąsiada i dopiero około połowy XVII wieku przez znanego Piotra Rock z Malinina, dobrodzieja klasztoru, z wielkim kosztem napowrót odzyskana. Na koszta procesu sam Piotr Rock nałożył zł. 1500, ✞ 1658, pochowany w kościele pp. brygitek pod ołtarzem św. Krzyża. Po sekularyzacyi dóbr klasztornych przez rząd pruski została ta posiadłość wydana na własność prywatną. W pobliżu położone zabudowania Nonnenhof, także należało do pp. brygitek.*", str. 610.	
			2	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 32. (Obecna nazwa) Krępsk, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza),*", str. 152. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra królewskie *Krępsk (Kramsk)*, należące do starostwa człuchowskiego, 60 łanów, str. 82. Parafia Krępsk, dekanat chojnicki, powiat człuchowski, str. 146. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Kramsk, Kr. Schl., früher auch Krępsk, Krampsko, Krąmpsk*", str. 63. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Człuchowskiego. ... Wieś Krampsk. Włok 64 ... Gburów bywało 22, ... teraz jest gburów 3, ... Ogrodników jest 6 do ręcznej roboty należą. ... Karczem bywało 3, dwie spustoszały, a trzecia piwo zamkowe szynkuje i płaci czynszu gr. 20. ... Borowy zażywa włoki 1, który nic z niej nie daje, tylko puszcze pilnować powinien. Krawiec mieszkający tam czynszu nie płaci, tylko w zamku, gdy potrzeba, robić powinien. Kościoł collationis regiae, tacą ksiądz zwyczajną bierze.*", str. 169-170. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Krępsk***, *niem. Kramsk, włościańska wieś, powiat człuchowski nad jeziorem Krępskiem, ćwierć mili (1,9 km) od bitego traktu białoborsko-człuchowskiego, ... parafia Fersztnowo, ... Roku 1360 Henryk von Thaba komtur człuchowski potwierdza przywilej na młyn tutejszy, który jego poprzednik Rudolf Haken młynarzowi Bernardowi był wystawił, ... Roku 1382 Konrad von Walrode, komtur człuchowski, nadaje sołtysowi Klausowi Virchow sołectwo tutejsze o 7 włókach. ...*", str. 672.	*Krępsk (niem. Kramsk)*, k. Człuchowa. □□□□: mapa [95].
116	Krąg	***de Villa Kregi*** (1743) B985, Przypisano do miejscowości o nazwie *Krąg (niem. Krangen)*, k. Starogardu Gdańskiego. **1940:** mapa [127]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			
			LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
			1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Krąg (niem. Krangen)*, (27 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Krąg (niem. Krangen))*, k. Starogardu Gdańskiego. **1940:** mapa [127].

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 43. (Obecna nazwa) Krąg, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Krąg*, należące do F. Machwica, herbu własny, pochodzenie pruskie, 24 łany (18 łanów folwark), oraz S. Odrowskiego, herbu Jeleń, pochodzenie pomorskie, 5,5 łana, str. 116. Parafia Kokoszkowy, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 146. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Krangen, Kr. PrSt., früher Kron. Krąg. Krangen. vormals Machau*", str. 63. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... parafia Kokoszkowy., powiat starogardzki, ... Nazwa ta, znana już w XVI wieku ..., istnieje kaplica w Krągu, ... Miejscowowości należące do parafji: ... 4. Krąg (Krangen), powiat starogardzki, ...*", str. 562-564. **1906:** Wykaz … [62]: "*Krangen, Rg., Bh. Kreis Pr. Stargard, Amts. Pr. Stargard, Post. Pr. Stargard.*", str. 106. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Kiszewskiego, ... Jeziora. ... Jezioro Krąg. (jez. p. St. Kiszewą)…*", str. 264. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Krąg. Pani Wawrabina od 15 ogrodników z karczmarzem pańskim, 2 dorocznych, 2 kół młyńskich wielkich i tartaku. 4 zł 27 gr.*", str. 89. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Krąg**, niem. Kranken, rycerskie dobra, powiat starogródzki, nad jeziorem Kręskiem, przy granicy powiatu kościerskiego, blisko rzeki Wierzycy, która po za wsią pędzi młyn Kręski. Obszaru obejmuje morgów 4003, katolików 203, ewangelików 70, domów 26. Do gminy tutejszej należy Grabowiec i młyn Kręski. Parafia Kokoszki, szkoła w miejscu, poczta Starogród, dokąd odległość wynosi 1 milę. Wieś Krąg jest gniazdem licznej niegdyś familii szlacheckiej Kręckich, którzy ją także za polskich czasów posiadali. Jezioro Kręckie (obecnie, jak mapy wojskowe podają, zdaje się osuszone) należało dawniej do osady Cystersów w Peplinie.*", str. 652.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [348] podaje lokalizację miejscowości *Krąg (niem. Krong)*, k. Szlachty, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*… parafia Szlachta, powiat starogardzki, Miejscowości należące do parafji: ... 6. Krąg, powiat tucholski, ...*", str. 234-235. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Jeziora Zaborskie i Polne starostwa Tucholskiego. ... Przy wsiach Zaborskich. ... Przy tejże wsi Krąg toni 3. ...*", str. 223. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Krąg**, niem. Krong, wieś włościańska, powiat tucholski, nad jeziorem Długie, w okolicy lesistej i piaszczystej; ma 664 morgów obszaru, 60 budynków, 21 domów, 126 katolików, 10 ewangelików. Parafia i poczta Śliwica, szkoła Lubocin.*", str. 652.	*Krąg (niem. Krong)*, k. Czerska. **1932:** mapa [128].

		3	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT ŚWIECKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 13. (Obecna nazwa) Kręgiel*[osiedle obecnie nie istniejące]*, (Nazwy występujące w źródłach) Lipkosz, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) M (osiedle młyńskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) M (osiedle młyńskie),*", str. 172. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Krangelmühle, Kr. Schw., früher Kręgiel, Krängel, Krengel*", str. 63. **1906:** Wykaz … [62]: "*Krangel, Kreis Schwetz (Weichsel), Amts. Schwetz (Weichsel), Post. Crone an der Brahe.*", str. 106. . **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Jeziora starostwa Świeckiego. ... Jezioro Krąg toni 7. ...*", str. 251; dalej: "*Wsi starostwa Jasinieckiego. ... Młyn Kręgiel alias Lipkosz. Ten młyn spustoszał, z którego płacono łaszt żyta. Na tym miejscu piła postanowiona, która na ten czas prowentu żadnego nie czyni, dla restauracyi tylko trze drzewo.*", str. 232. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Starostwo świeckie. ... Wsie Polskie. ... Od Rybaka Krąg. Od osiadłych morgów 2. 3 gr.*", str. 106. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: " *parafia Serock. ... Miejscowości należące do parafji: ... 8. ... Kręgiel, młyn, 7 km odległy, powiat świecki. ...*", str. 258-261. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kręgiel**, niem. Kraagel, młyn i tartak nad jeziorem Lipkorz, z którego płynie strugaBrdy, w lesistej okolicy, na granicy powiatu bydgoskiego, powiat świecki. Kręgiel przyłączony jest do gminy w Nowym Jasieńcu, budynków 9, domów 2, katolików 20. Parafia i szkoła Serock, poczta Koronowo. W pobliżu w lesie jest góra św. Józefa, niewiedzieć dla czego tak nazwana. Roku 1860 posiadacz Kantak, obecnie Zwoliński.*", str. 669.	*Kręgiel (niem. Krangel Muhle),* k. Nowego Jasińca. **1873:** mapa [101].
117	Krymki (k. Lisewca)		***Z Pustkowia Warckiego od Krymki*** (1759), ***Pustkowie Warckie alias Krimka*** (1762)**, *Pustkowie Warckie alias od Krymki*** (1763), ***Pustkowie Gdańskie Krymka*** (1763), Przypisano do miejscowości o nazwie *Krymki (niem. Krönke)* k. Lisewca, **1905:** mapa [15]. **1906:** W wykazie … [62] są wymienione trzy miejscowości, nazwane ogólnie *Krymki*, blisko siebie położone, o nazwach niemieckich, *Krimken* (Krynka k. Przywidza, wieś), *Krönken* (Krymki k. Lisewca, wybudowanie) i *Krönken* (Krymki k. Majdanów, wieś), str. 107. Przypisanie nazwy historycznej bez dwuczęściowego określenia do obecnej lokalizacji jest trudne i wymaga posiadania dodatkowych informacji. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Krymki (niem. Krönke)*, k. leśniczówki Malentyn, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	

		1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Krönken. Kr. DzgH., früher auch Neu-Mallenczyn*", str. 64.
118	Krymki (k. Majdanów)	***de Krymke Czapielcensis*** (1737) C505, ***Krymska huta*** (1739) A3999, ***Krymka Ciepielska Huta*** (1739) A4014, ***Krymkie Pustkowo*** (1742) A4308, ***De Krymkie Pustkowiae ex Bonis Czapielscensibus*** (1745) A4538, ***Pustkowo Krymkie dictum AARRPP. Soc. Jesu*** (1746) A4669, ***de Krymkie*** (1746) C996, ***Krymkie Pustkowia*** (1747) B1047, ***Krymska Huta*** (1748) A4819, ***Pustkowo Krymkie*** (1750) A4992, Przypisano do miejscowości o nazwie *Krymki (niem. Krönken)* k. Majdanów, **1911:** mapa [18]. *Krönken (pol. Krenki)*, k. Majdanów. **1935:** mapa WIG [172]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Krymki (niem. Kreinke)*, k. Dolnej Huty, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Krönken, Kr. Karth., früher Krimki*", str. 64. **1923:** Lorentz [3] wymienia tylko jedną nazwę, Nr 1784: "*Krenki, dawny powiat kartuski, niem. Krönken (dawniej Krimki.), osada przynależna do Majdanów*". **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Krymki**, niem. Kroenken, włościańska wieś, powiat kartuski. Obszaru liczy morgów 207, gburów 5, zagrodników 5, ewangelików 72, domów 9. Parafia Prągowo, poczta Przywidz (Mariensee). Odległość od Kartuz 2 mile* (=14,8 km, ten dystans w linii prostej był podstawą przypisania tej notatki do miejscowości Krymki (k. Majdanów), dwie pozostałe miejscowości są dalej (>2 mil geograficznych) położone od Kartuz)*. Krymki należały do obszernych dóbr czapielskich, które ojcowie jezuici z Szotlandu nabyli roku 1617 od Krzysztofa Borzewicza. Wtedy jeszcze osada ta nie istniała, tylko bory rosły. Jezuici, wytrzebiwszy lasy, założyli najprzód małe pustkowie około roku 1760* (prawdopodobnie wiek wcześniej, 1660)*. Nieco później nazwali je Krynk, Krynki, a dla lżejszej wymowy Krymki. Roku 1766 wydana była ta osada dwom czynszownikom, którzy płacili rocznie po złp. 60. Nadto mieli szarwark: zwieść przed zimą 3 wiertle drzewa do klasztoru, 9 dni włóczyć, 3 dni gnoić, 3 dni z kosą, 3 z grabiami odrobić; siano do Czapielsk zwieść; przy ryb łowieniu i wszelkiemu budowaniu dopomódz; gęsi 4 dać, kur 8. ... Chróstu rokitowego, grabowego i do palów grabiny, także do opału i budowania drzewa pozwala się. Węgli zaś nie będzie im wolno palić. ... Po okupacyi pruskiej i zaborze dóbr klasztornych wieś ta przeszła w posiadanie prywatne. ...*", str. 753.
119	Krynka (k. Przywidza)	***Krynke alias germanice von der Neüe Anlegung*** (1737) A3876, ***de Pustkowo Krymka dicta Przywydzÿ*** (1738) A3969, ***Pustkowo krynkie*** (1751)**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Krynka (niem. Krimken)* k. Przywidza, **1925:** mapa [22]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Krynka (niem. Krimke)*, k. Miłowa, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Ksiądz Alfons Mańkowski [41] podaje: "*Krynka (niem. Krönken) w parafii prągowskiej w pobliżu Gdańska ma również znamię nazwiska familijnego. Domysł potwierdzają metryki pod. r. 1737, notując Adamus Krynka de Krynka alias von der neuen Anlegung.*(Anno 1737. Krynke alias germanice von

		der Neüe Anlegung. Eodem Anno Die 4ta May Idem qui Supra baptisavi **Evam** Adami et Reginae Krynkow legitimorum Conjugum Filiam. Patrini fuerunt Andreas Krenke et Elisabetha Chytrzynska, A3876). *Z wzmianki w r. 1762 pustkowie warckie alias Krynka wynika, na jakich gruntach nowa osada powstała. W pobliżu istniała druga osada tejże nazwy, oczywiście podobnego pochodzenia. Obie rozróżniano w razie potrzeby tak, że jedną nazwano Krynką gdańską, drugą czapielską.*", str. 266.
120	Krzywe Koło	***Kriwikohl*** (1663) I48, Przypisano do miejscowości o nazwie *Krzywe Koło (niem. Kriefkohl)* k. Pszczółek, **1900:** mapa [51]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Krzywe Koło (niem. Kriefkohl)*, (26 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 29. (Obecna nazwa) Krzywe Koło, (Nazwy występujące w źródłach) Kriefkohl, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 190. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Żuławy Steblewskie) istniały dobra miejskie *Krzywe Koło (Kriefkohl)*, str. 128. Parafia Steblewo, dekanat steblewski, terytorium miasta Gdańska, str. 146. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają: „**Kriefkohl, Kr. Dir., früher auch Krzywe koło, Krievkoll*", [37], str. 64. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Kriefkohl = Krzywe koło*, [11], kolumna 4. **1880:** Jakób Fankidejski podaje wśród utraconych kościołów parafii giemlickiej także *Kościół w Krzywemkole (Kriefkol)*, [25], str. 205. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Krzywe Koło**, niem. Kriefkohl, włościańska wieś do Gdańska należąca, powiat gdański, w najżyźniejszej części Żuław, po obu stronach rzeki Motławy. Obszar liczy morgów 3961, gburow 11, zagrodników 3, katolików 233, ewangelików 222, menonitów 5, żydów 5, domów 30. ... Parafia Giemlice, poczta i stacja kolei żelaznej Pszczółki (Hohenstein). Pierwszy znany przywilej nadał tej wsi pod nazwą Kriwakol mistrz wielki krzyżacki Winryk von Kniprode roku 1363: od 15 włók 11 morgów mieli dawać czynszu 4 marki, ... O włóki sołtyskie były spory roku 1558 i 1591. Przed reformacyą istniał kościół katolicki we wsi, który wcześnie dostał się w ręce innowierców i potem zaginął. ... U gburów panowała, osobliwie dawniej, wielka zamożność i rozrzutność.*", str. 805.
121	Księstwo Brandenburskie	***ex Ducatum Brandeburgico*** (1738) B883, ***ex Ducatu Brandeburgico*** (1738) B852, ***ex Brandeburga*** (1746) B1033, ***ex Brandeburgiam*** (1747) B1055, ***Brandeburgiae*** (1749) B1097, Przypisano do państwa: Księstwo Brandenburskie (Niemcy). Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach podanych poniżej w tablicy, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*... Brandenburg 38,*", str. 544; dalej: "*Genealogia ducum Pomeraniae. ...**1296:** 30. Primislaus II., rex Poloniae. ... Woldemiri, marchionis de Brandenburg, ... A morte Primislai regis de domino terrae Pomeraniae controvertebatur et acriter pugnabatur inter reges Poloniae et Marchiones Brandeburgenses per annos 15. Anno demum 1311 occuparunt Pomerelliam Crucigeri ipsamque tenuerunt ac possederunt usque ad annum 1454. ...*", str. 38. **1880:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom I, [136]: "***Brandenburg**, miasto i prowincya w Prusiech. Prowincya państwa pruskiego, ze stolicą Berlinem, z obwodami potsdamskim i frankfurckim, ... Brandeburska prowincya zawiera prawie całą Marchią brandenburską, oprócz Marchii starej, także niższą Luzacyą, część wyższej Luzacyi i Szląska, nakoniec niektóre powiaty saskie. ... Cała prowincya nazwisko swoje otrzymała od starego miasta Brandenburg, dawniejszego Brennabor czyli Branibor nad Hawelą, ...	*Niemcy*

				zostawując Prusy zniszczone wojnami Szwecyi z Polską i w ogólności kraj cały w okropnym nieładzie. Z synem jego i następcą Fryderykiem Wilhelmem z przydomkiem Elektora Wielkiego, rozpoczynają się dzieje dzisiejszej monarchii pruskiej, którą odziedziczywszy syn jego Fryderyk III, dotychczasowy tytuł elektora na tytuł króla zamienił i po koronacyi w Królewcu 1701 r. zaczął się pisać Fryderykiem I królem pruskim (Według Enc. Org.)", str. 349-351.	
			2	**1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Brandenburg***, *miasteczko, Prusy Wschodnie, powiat świętosiekierski, SGKP daje też Pokarmin, Nowe Zgorzelice, Nowozgorzelce, wszystkie bez daty. Miasteczko Brandenburg leży na wysokości 1-10 m nad poziomem morza, w odległości 28 km na północny-wschód od miasta powiatowego, na brzegu Zalewu Wiślanego, przy ujściu rzeki Świeżej. Stacja kolejowa Ludwigsort w odległości 7 km. ... Przez miasteczko przebiega szosa z Elbląga do Królewca. Ludności 1447. Kościół ewangelicki, ruiny krzyżackiego zamku z 1266 roku. Od początku XIV wieku Brandenburg był komturią; 1752-1819: siedziba powiatu. ... 1925: do gminy wiejskiej prócz miejscowości jak wyżej należą: Brandenburger Heide leśniczówka, Klein Hoppenbruch, Alt Kainen folwark, i Neu Kainen folwark. ...*", kolumna 752.	*Uszakowo (niem. Brandenburg)*, k. Kaliningradu, Rosja. **1916:** mapa [219].
122	Księstwo Pruskie	***ex Ducatu Prusiae*** (1738) B852, ***ex Ducatu Prussiae*** (1746) B1044, Księstwo Pruskie (Prusy Książęce). Księstwo Pruskie (Prusy Książęce) stanowiące do roku 1657 lenno polskie, obejmowały swoim terenem obecne Mazury (Szczytno) i część Rosji (Królewiec). W pierwszej połowie XVIII wieku Prusy Książęce wchodziły w skład Brandenburgi, obejmującej Berlin i zachodnią część Pomorza, mapy [133]. Po roku 1525 sekularyzowane Prusy krzyżackie, które stały się lennem Korony Polskiej, zaczęto określać Prusami Książęcymi, … aż po rok 1701, … W rezultacie rozbiorów Polski … dawne Prusy Książęce, wraz z Warmią, zaczęto nazywać Prusami Wschodnimi (niem. *Ostpreussen*), [132], str. 5-7. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustracya starostwa Bratyańskiego, ... Lustracya wsi Krotoszyna, Wonna i Szwarcnowa do starostwa Bratyańskiego należących, ... Wieś Wonna. ... Tacą poddani dają do kościoła Szwarcnowskiego poł korca żyta, poł korca owsa z włoki. Graniczy ta wieś ze wsią Szwarcnowem, do starostwa także Bratyańskiego należącą z jednej strony, a z drugiej z Księstwem Pruskiem. Jezioro pod tą wsią jest, które do Księstwa Pruskiego należy, ...*", str. 458-459.			
123	Leszkowy	***letzKanus*** (1666) I81, ***letzkau*** (1668) I96, Przypisano do miejscowości o nazwie *Leszkowy (niem. Letzkau)* k. Kiezmarka, **1903:** mapa [54]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Leszkowy (niem. Letzkau)*, (33 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 31. (Obecna nazwa)* Leszkowy, *(Nazwy występujące w źródłach)* Letzkau, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 190. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Żuławy Steblewskie) istniały dobra miejskie *Leszkowy (Letzkau)*, str. 128. Parafia Leszkowy, dekanat steblewski, terytorium miasta Gdańska, str. 146. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają: „*Letzkau, Kr. DzgN., früher auch Leczkowy*", [37], str. 68. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Letzkau = Leszkowy al. Leczkowy*, [11], kolumna 5. **1880:** Jakób Fankidejski podaje wśród utraconych kościołów parafii giemlickiej także *Kościół w Leczkowach (Letzkau)*, [25], str. 204. **1749:** Georgius Schwengel [19]: " … *Letschkov … Leszkowy* …", str. 121; dalej: "… *Leczkov* …", str. 157; dalej: " … *Letzkau* …", str. 487. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Leszkowy*** *albo Leczkowy, niem. Letzkau, włościańska wieś,*		

		powiat gdański, na lewym brzegu Wisły, śród żuławy gdańskiej; stąd wiedzie trakt bity do Gdańska. Obszaru liczy morgów 4403, gburów 10, zagrodników 5, katolików 197, ewangelików 359, menonitów 2, domów 37. Parafia Gemlice, szkoła w miejscu, poczta Wielkie Cędry. ... Pierwszy przywilej, nadany przez krzyżaków, nie wiadomo którego roku, potwierdzony przez Zygmunta Augusta roku 1552; wieś posiadała według niego włók 54, z pomiędzy tych 6 wolnych sołeckich, od innych dawali po 2 marki. Roku 1410 Konrad Letzkau, burmistrz gdański, którego rodzina zapewne stąd się pisała, od krzyżaków najokrutniej zamordowany. Roku 1458 wojska krzyżackie wieś napadły i do szczętu zburzyły. Roku 1626 Leszkowy ponownie spalone przez Szwedów. ... Wieś Leszkowy oddawna była własnością miasta Gdańska.", str. 175.
124	Lezienko✠	***Lezenko*** (1609) E30, ***Lezienko*** (1610) E81, ***Leząko*** (1714) E4855, ***Lesienko*** (1718) E5071, ***Szyperia Lezienska*** (1718) E5075, ***Leżenko*** (1723) E5446, ***Lezienkoviensis*** (1724) E5506, ***Leżienko*** (1736) E6311, ***Owczarnia Leżienska*** (1739) E6545, ***de Lezenka*** (1743) B983, ***Szeperia Lezienkowska*** (1745) E7029, ***Lezien...ska Owczarnia*** (1750) E7420, ***Hortulanus Lezienkoviensis*** (1750) E7420, ***famula Hortulani Lezenkoviensis*** (1750) F6, ***Opilione Lezenkoviensis*** (1750) F7, Nazwa miejscowości zaginiona. *Lezienko✠ (niem. Gut Lessen)*, Leźno. **1898:** mapa [23]. *Lezienko✠* znajdowało się w miejscu obecnego Leźna, na odnodze drogi z Gdańska do Żukowa, w kierunku do Pępowa. Niekiedy osoby zapisujące chrzest wpisywały wymiennie nazwę miejscowości o rdzeniu *Leźno* lub *Lezienko*, szczególnie dla określenia technicznego *Owczarnia* (*Szeperia*), dlatego też dla obu wersji nazw historycznych wpisywano np. *Szeperya Lezienska*, uzależniając rzeczywiste przypisanie do nazwy *Leźno* lub *Lezienko✠* od tych samych rodzin tam mieszkających. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Lezienko✠ (niem. Kl: Lesen, oder Lesenke)*, (22 dymy, powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 30. (Obecna nazwa)* Lezienko, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra królewskie *Lezienko*, dzierżawione przez Loytzów, 11 łanów, str. 89. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 146. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Lezenko. Od 3 ogrodników, 3 dorocznych. 24 gr.*", str. 90. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Parochiani Zukovienses: ... (Bona) Comitatus Lezenko. ...4. Ovile Lezenkense: ... Lezenko: arx et 10 domus. ...*", str. 135-136. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lezienko*** *alias Lezinko (Kętrz.), niem. Kl. Lessen, w dokumentach Kleine Lesin, rycerskie dobra, powiat gdański, w dość uroczej okolicy nad jeziorem Lezienkiem, w pobliżu lasu, na bitym trakcie lezieńsko-wejherowskim, który zaraz opodal przy Leźnie odłącza się od gdańsko-kartuskiego traktu, 1¾ mili od Gdańska. Właściwie Leznem zwaćby się powinna ta wieś, gdyż jest od tamtej i większa i donośniejsza. ... Roku 1382 Winryk von Kniprode, mistrz wielki krzyżacki, zapisuje prawem chełmińskim na dziedziczną własność Piotrowi z Lewina dobra Lezienko 'Cleine Lesin' z 11 włókami, oraz łąki do tych dóbr należące po za granicami wiejskiemi nad rzeką Radunią. ... Za polskich czasów było Lezienko dobrami królewskiemi, które się mężom zazwyczaj dobrze zasłużonym w nagrodę jako dożywocie wydawały. ... Roku 1654 nadał król Abrahamowi von Gehema dobra Lezienko w dożywocie. Potem otrzymał je Jan Jerzy Przebendowski, ... Pod względem kościelnym należało Lezienko wraz z Leźnem początkowo do parafii w Materni. Później, ... Roku 1683 zostało Lezienko ostatecznie do parafii w Żukowie przyłączone. ...*", str. 196-197.
125	Leźno	***Lezno*** (1608) E9, ***Lesno*** (1615) E225, ***Lezno maiori*** (1620) E370, ***Leźno*** (1636) E1077, ***Leznio*** (1651) E1747, ***Magno Lezno*** (1656) E1911, ***zlezna*** (1657) E1931, ***Wielkie Lezno*** (1660) E2046, ***Leszno*** (1681) E3100, ***Arendatorum Villae Lezienka et Lezna Nobilum*** (1686) E3323, ***Leżno*** (1695) E3730, ***de Lezna*** (1708) E4538, ***Łezno*** (1710) E4630, ***Leźno Wielkie*** (1712) E4695, ***Lerzko*** (1713) E4776, ***Lezno Wielkie*** (1715) E4893, ***Dworznik Lezienski*** (1724) E5496, ***Villici Leznensis***

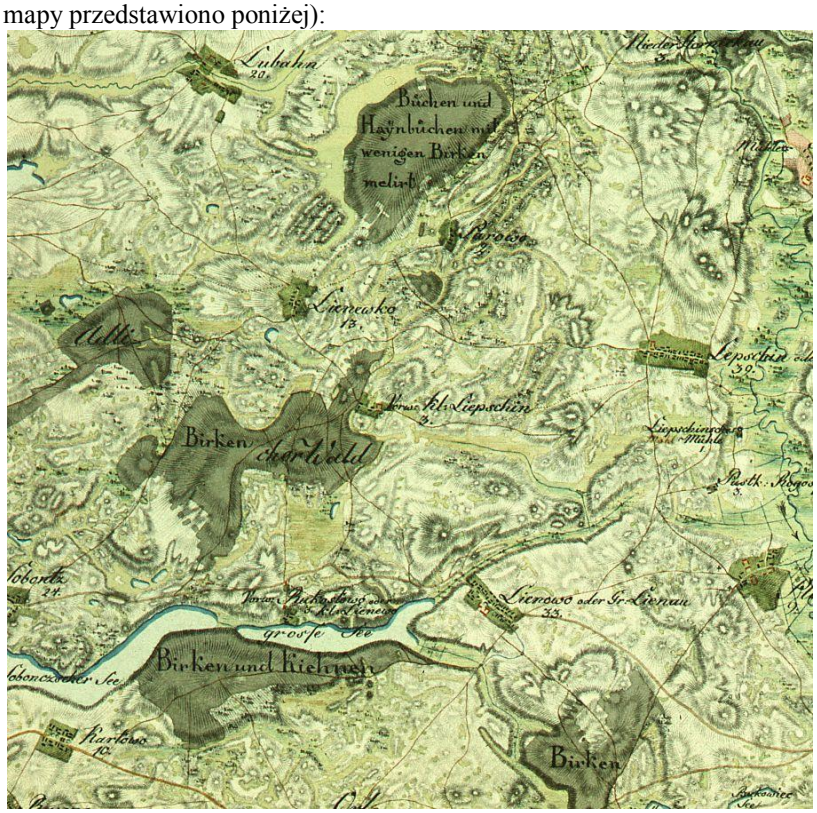
		(1725) E5579, ***Villicus Lezinensis*** (1727) E5687, ***Majori Lezno*** (1732) E6117, ***Lezno*** (1733) E6136, ***Szeperia Lezienska*** (1740) E6645, ***Opilio Lesnensis*** (1741) E6745, ***Szeperya Lezienska*** (1743) E6862, ***Opilionis Lesnensis*** (1743) E6862, Przypisano do miejscowości o nazwie *Leźno (niem. Leesen)*, k. Kokoszek. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Leźno (niem. grs: Lesen, od: Lezno)*, (30 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 31. (Obecna nazwa) Leźno, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza)*,", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra królewskie *Leźno,* dzierżawca A. Hoppe, 22 łany, str. 89. Parafia Matarnia, dekanat pucki, powiat gdański, str. 146. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 823: "*Leźno, powiat dawny gdański, niem. (Gross Leesen), Osada przynależna do Lezienka*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Lezno. Od 93 morgów osiadłych, 108 pustych 2 karczmarzów pańskich. 7 zł. 18 gr.*", str. 90. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lezno**, niem. Gr. Leesen, w dokumentach Grose Lesin, rycerskie dobra, powiat gdański, na bitym trakcie gdańsko-kartuskim, od którego rozchodzi się tu trakt bity lezieńsko-wejherowski, nad jeziorem Lezienkiem, ... 1¾ mili od Gdańska. ... Parafia i poczta Żukowo. ... Roku 1338 Teodoryk von Altenburg, mistrz wielki krzyżacki, zapisuje wiernemu swemu Gotkowi wieś Grose Losin, 26 włók ... Za polskich czasów (nie wiadomo w skutek czego) Lezno było królewszczyzną, mężom zasłużonym w dożywocie wydawaną. Roku 1618 umarł Konrad Heidenstein, sekretarz królewski, brat rodzony Reinholda, który to dobra trzymał, pochowany z nagrobkiem w Żukowie u pp. norbertanek. Roku 1654 nadał król Abrahamowi von Gehema Lezno w dożywocie. Potem otrzymał Lezno Jan Jerzy Przebendowski, wojewoda pomorski i podskarbi koronny; ... była ta wieś zdawna gburami obsadzona, których dopiero w nowszych czasach po okupacyi pruskiej poskupywano. Pod względem kościelnym Lezno należało początkowo do parafii w Materni. Następnie mianowicie w XVII wieku, kiedy wierni także do Żukowa do kościoła uczęszczali, dzieliła się dochodami Maternia z Żukowem. Ostatecznie roku 1683 na stałe przyłączone zostało do Żukowa. Obecny dziedzic Karol Hoene niemiec.*", str. 198.
126	Lębork	***Civitate Leoburgensi*** (1739) B901, Przypisano do miasta o nazwie *Lębork.* **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Lębork Lauenburg (Lauenburg, Lemburg, Lewinburg, Leoburgum)* … ", str. 554. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 2055: "*Lębórg (Lębórch), powiat lęborski, niem. Lauenburg, Miasto*".
127	Lichnowy	***de Wielkich Lychnow*** (1739) B891, Przypisano do miejscowości o nazwie *Lichnowy (niem. Gr. Lichtenau)*, k. Lisewa Malborskiego, **1896:** mapa [48]. Są jeszcze drugie Lichnowy, włościańska wieś parafialna k. Chojnic, Tom V, [136], "*śród czysto-niemieckiej Kosznajderyi ...*", str. 209, której tu nie omówiono, gdyż znaleziona nazwa historyczna *de Wielkich Lychnow* wyraźnie wskazuje na miejscowość *Gross Lichtenau*, k. Szymankowa. **1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Lichnowy (niem. grs: Lichtenau)*, (46 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

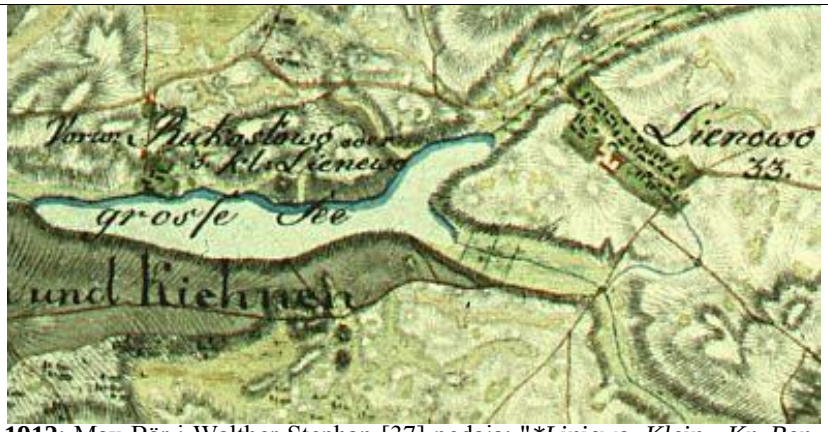
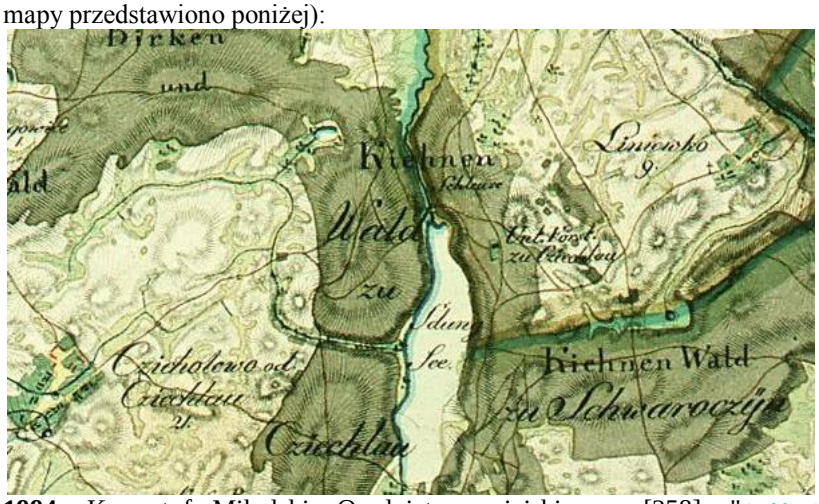
		1901: Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Województwo Malborskie. Dobra królewskie. Ekonomia malborska, Żuława wielka, kąt Szonowski. ... Wielkie Lichtnowy. Od morgów 1503¼ 150 zł, 9 gr., Od karczem 4 16 gr.,...*", str. 35. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Lichtenau, Gr.- und Kl.-, Kr. Mbg., früh. auch Lichnowy u. Lichnowki*", str. 69. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lichnowy**, niem. Gross Lichtenau, w dokumentach Lichtenowe, wieś włościańska, parafialna, powiat malborski, śród żyznych żuław malborskich, 1 milę od Tczewa, 1½ od Malborka. Obszaru liczy włók 212, gburów 17, zagrodników 9, katolików 459, ewangelików 233, menonitów 27, żydów 7, domów 54. ... Wieś Lichnowy należy do najstarszych osad śród żuław. Pierwszy raz wspominana w dokumencie roku 1254: podówczas sławna wyspa Zantyr między Wisłą a Nogatem miała tu swój początek. Roku 1321 Karol z Trewiru, mistrz wielki krzyżacki, wystawił przywilej dla tej wioski, podług którego od włóki dawali czynszu po 2 grzywny i 4 kury, nadto zobowiązani byli po 6 prętów (1 Seil) grobli utrzymywać, dla kościoła przeznaczone było 6 włók roli; tacy proboszczowi dawali po pół korca żyta i tyleż jęczmienia. Roku 1362 Jan von Wildenberg, proboszcz lichnowski, z poselstwem do cesarza wysłany od krzyżaków w sprawach duchownych. Osadnicy gburscy byli tu zdawna nader majętni i dla tego do występków dzikich bardzo skłonni. Roku 1400 piszą o nich, gdy się upili, zakonnika pewnego w wór zaszyli i w kominie powiesili, żeby się uwędził; znowu braciszka po kweście chodzącego, nad ogniem niby pieczeń smażyli, aż się spalił; człowieka jakiegoś, który kotły naprawiał, w skórę nieżywej szkapiny zaszyli i tak 8 dni trzymali. Z proboszczem swoim w rzeczach nieraz najświętszych najgorszych niedorzeczności sobie pozwalali, a komtura nytyskiego za brodę na drzwiach powiesili. Za te i podobne zbrodnie zmuszeni byli wieżę tak zwaną maślaną (Buttermilchthurm) opodal Malborka nad Nogatą sami sobie zbudować, w której potem przez długi czas pokutowali. Roku 1457 krzyżacy wieś zrabowali i spalili wraz z wielu innemi pobliskiemi. Zniemczona ludność skłonna tu była od początku do luteranizmu. ... Roku 1626 Szwedzi wieś zajęli; wkrótce jednak ustąpili z niej przed Polakami, uchodząc pod Malbork i Kościeliczki. ...*", str. 209-210.
128	Lichtfeld✠	***Lichtfeld*** (1678) E2870, ***Lichfeld*** (1679) E2983, ***Lichtfelt*** (1684) E3242, ***Lichfelt*** (1687) E3375, ***Lichtfeldt*** (1697) E3861, ***Lichwelt*** (1720) E5245, ***Lichtefelt*** (1725) E5527, ***Lychtfelt*** (1737) E6435, ***Silvani Lichtfeldensis*** (1737) E6435, ***Lychtfeld*** (1750) E7412, Nazwa miejscowości zaginiona *Lichtfeld✠ (niem. Lichtenfeld)*, k. jeziora Nowa Przyjaźń, w połowie odległości między Łapinem i Przyjaźnią, w pobliżu Glinnej Góry, mapa [303], i nieco dalej położonej miejscowości Mała Przyjaźń, mapy [303, 317]. **1905:** mapa [193]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Lichtfeld✠ (niem. Vorw: Lichtenfeld)*, (folwark, 4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDANSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ... 3. (Obecna nazwa) Przyjaźń, Mała, (Nazwy występujące w źródłach)* Lichtenfeldt, *(Pierwsza wzmianka) 1682, (Rodzaj gospodarczy początkowy) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. *Jeśli przyjąć poprawność przypisania nazwy historycznej do tej konkretnej miejscowości (położonej k. Małej Przyjaźni), to należałoby przesunąć datę pierwszej wzmianki w dokumentach z roku 1682 na rok 1678.* **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 827: "*powiat kartuski, niem. Lichtenfeld, osada przynależna do Przyjaźni*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Lichtenfeldt. P. Piotr Węsierski od 2 ogrodników płaci przy Przyjaźni. 8 gr.*", str. 91. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lichtenfeld** (niem.), osada do dóbr rycerskich Przyjaźni, powiat kartuski, w położeniu lesistem. Przy osadzie tej natrafiono na stare groby skrzynkowe, z których wydobyto kilka urn twarzowych z wyrobami bronzowemi.*", str. 211.
129	Lidzbark	***Lycberg*** (1740) B937, Przypisano do miasta o nazwie *Lidzbark (niem. Lautenburg)*, k. Działdowa,

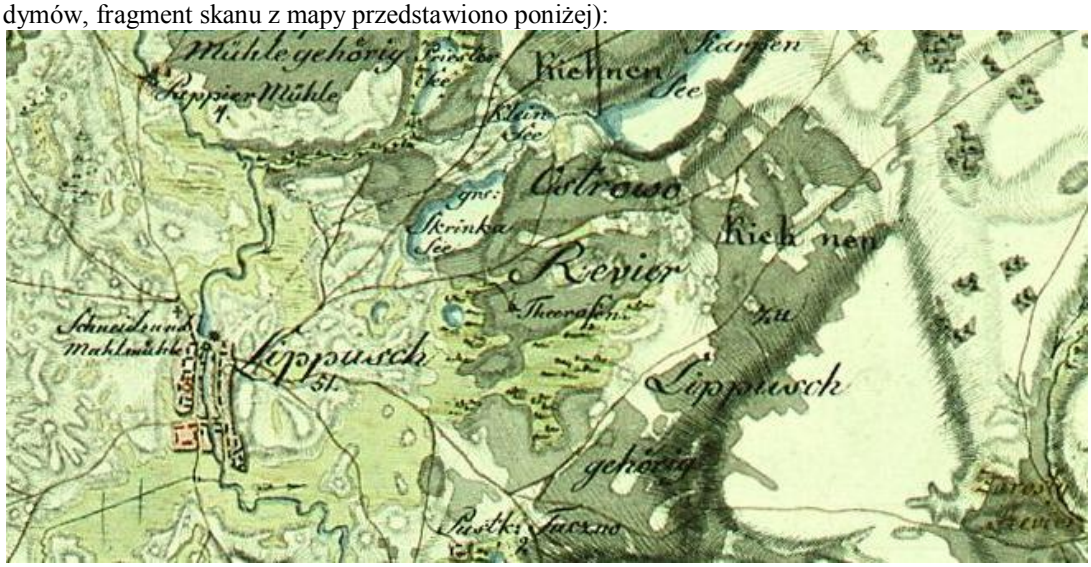
1935: mapa [91].
1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Lautenburg, Stadt, früher auch Lidzbark, Liudbark, Liczbark*", str. 67. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Województwo Chełmińskie, Dobra królewskie, Starostwo Brodnickie ... Klucz lidzbarski. Morgów osiadłych 90. Karczmarzów 2. Zagrodników 3. Młyn na wielkiej wodzie o dwu kołach. 7 zł, 5 gr.*", str. 3.

130 Liniewko

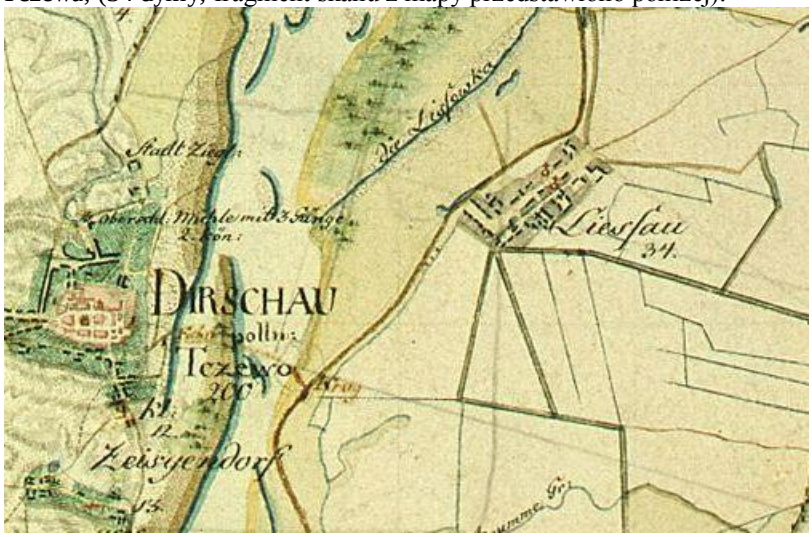
Lyniewko (1737) B834, Przypisano do miejscowości o nazwie *Liniewko Kościerskie (niem. Liniewko)* k. Lubania (Kościerzyna), **1875:** mapa [16].
Dla historycznej nazwy *Lyniewko* można przypisać trzy możliwości lokalizacyjne: obecne *Liniewko Kościerskie (niem. Liniewko)*, folwark w odległości ok. 3 km na południe od *Liniewka Kościerskiego*, *Małe Liniewo (niem. Vorwerk Rukostowo oder Klein Lienewo)*, oraz *Liniewko (niem. Liniewken)*, k. Swarożyna.
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Liniewko (niem. Lienewko)*, k. Lubania, (13 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 46. (Obecna nazwa) Liniewko Kościerskie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Liniewko (parafia Garczyn)*, należące do J. Dzięcielskiego, herbu Dzięcioł, pochodzenie pomorskie, 37,5 łana, str. 116. Parafia Garczyn, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 147. **1923:** Lorentz [3] wymienia jedną nazwę, Nr 832: "*Liniewko, powiat kościerski, niem. Liniewken, gmina wiejska*". **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy "*Lienewko = Liniewko*", Powiat Kościerski (Kreis Berent), [11], kolumna 23. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Liniewko**, niem. Liniewken, dobra rycerskie, powiat kościerski, nad jeziorem, o 2 mile od Kościerzyny. Obszaru 2090 morgów (315 hektarow roli ornej, 20 ha łąk, 121 pastwisk, 54 lasu, 2 nieużytków, ogółem 513,66 ha), 2 działy szlacheckie, 9 gburstw, 97 katolików, 46 ewangelików, 16 domów. Parafia Garczyn, szkoła Sobącz, poczta Nowa karczma.*", str. 240. (Podany opis jest nieścisły we fragmencie dotyczącym położenia Liniewka na jeziorem. Nad jeziorem położone jest Małe Liniewo).	*Liniewko Kościerskie (niem. Liniewko)* k. Lubania. **1875:** mapa [16].
2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację folwarku *Małe Liniewo (niem. Vorw: Rukostowo oder kl: Lienewo)*, k. Liniewa, (3 dymy, powiększony fragment powyższego skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Małe Liniewo (niem. Klein Liniewo)*, k.

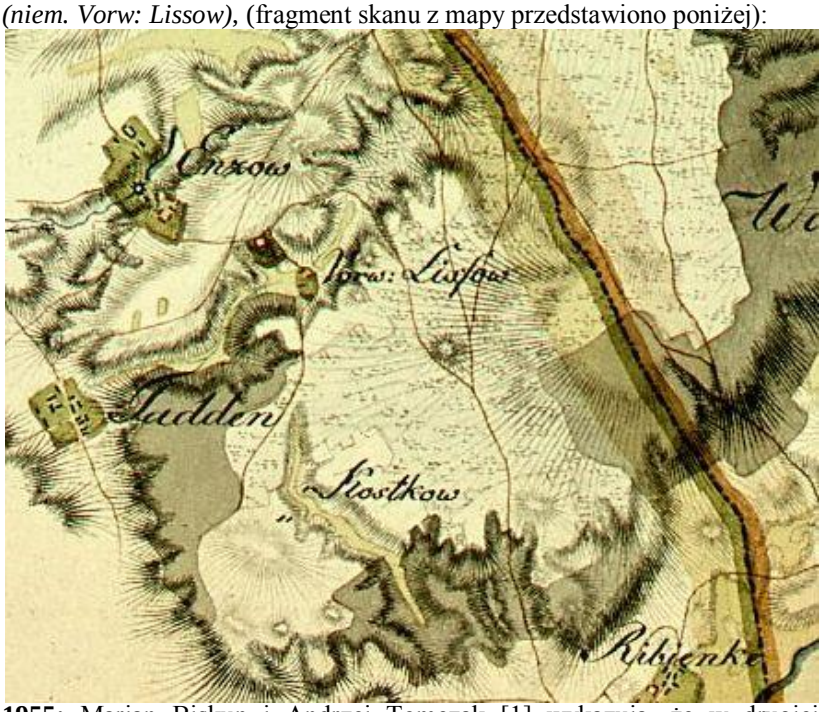
				 1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Liniewo, Klein-, Kr. Ber., früher Kl. Lieniwko, Rokostwo, Rukostwo*", str. 70. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Liniewo**, niem. Gross Liniewo, w dokumentach Lenewo, Leniwe, rycerskie dobra i wieś włościańska, powiat kościerski, nad jeziorem, na bitym trakcie kościersko-zblewskim. Obejmuje Liniewo Małe i Rogoźno, ... W miejscu jest szkoła i karczma, parafia Garczyn, poczta Nowa karczma. Odległość od Kościerzyny 2 mile. ... **Liniewo Małe**, niem. Klein Liniewo, folwark do rycerskich dóbr Liniewa, powiat kościerski, opodal traktu bitego kościersko-zblewskiego.*", str. 240.	Sobącza. **1904:** mapa [73].
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Liniewko (niem. Liniewko)*, k. Ciecholew, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 45. (Obecna nazwa)* Liniewko, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F^o *(folwark z 1-2 gburami), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Liniewko (parafia Lubiszewo)*, należące do P. Dąbrowskiego - Wojanowskiego, herbu Szeliga, pochodzenie pomorskie, 16 łanów, str. 116. Parafia Lubiszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 147. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Liniewken, Kr. Dir., früher Leniwko, Liniewko*", str. 69. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Liniewko**, niem. Liniewken, dobra rycerskie, powiat starogrodzki, w lesistej okolicy nad małą strugą tworzącą zaczątki rzeki Motławy, ćwierć mili od stacyi kolei żelaznej w Swarożynie. Obszaru liczy roli ornej hektarów 190, łąk 8, pastwisk 25, lasu 100, nieużytki 4, wody 8, ogółem obszaru hektarów 341, katolików 33, ewangelików 43, domów 6. Parafia Lubiszewo, szkoła Wętkowy, poczta Starogród, ... Roku 1590 posiadała te dobra Katarzyna Wojanowska. Roku 1656 dnia 10 sierpnia zrana przybyło tu 19 zakonników cystersów i 5 laików, uchodząc przed Szwedami, z Peplina; przez całą noc lasami i polami śpieszyli się, żeby dojść do Gdańska. W Liniewku ukryli się w lesie, by nie zdradzić tajemnej ucieczki. Niemały popłoch wszczął się między nimu, gdy przypadkiem czterech konnych Szwedów przejeżdżało drogę. Wszyscy się rozbiegli. Ale na szczęście Szwedzi ich nie spostrzegli. O 3 godzinie ruszyli ojcowie z lasu i bez przypadku stanęli pod wieczów w Gdańsku.*", str. 240.	*Liniewko (niem. Liniewken)*, k. Swarożyna (Tczew). **1910:** mapa [77].

131	Lipusz	***lupusz*** (1643) Q110, Przypisano do miejscowości o nazwie *Lipusz (niem. Lippusch)*, k. Łubiany (Kościerzyna). **1877:** mapa [187]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Lipusz (niem. Lippusch)*, (51 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 46. (Obecna nazwa)* Lipusz, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Lipusz*, należące do starostwa kościerskiego, [40] łanów, str. 112. Parafia Lipusz, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 147. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Kościerzyńskiego. Wieś Lipusz. Ma ta wieś włok, jakośmy z inkwizycyi doszli 40. Szołtyskich 4, kościelnych 4, gburskich z dawna i teraz zarosłych 32. ... Szołtystwo na dwoje rozdzielone. Na jednej części siedzi Adam Szalewin ... Druga część szołtystwa pusto leży. Karczmarz jest Krzysztof Blakus za przywilejem jmpana Krzysztofa Kostki, wojewody pomorskiego, starosty Kościerzyńskiego anni 1582, ktory pańskie piwo szynkuje. ... Kościoł collationis regiae, księdzu tacą dają z osiadłości korzec żyta, korzec owsa.*", str. 280-281. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Starostwo Kościerzyńskie. ... Lipusz. Od 26 morgów osiadłych, 61 pustych, ogrodnika, karczmarza pańskiego, 1 koła małego młyńskiego. 4 zł., 2 gr.*", str. 61-62. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lipusz***, *niem. Lippusch, włościańska wieś kościelna, powiat kościerski, nad Czarną wodą, która tu młyn i tartak obraca, ćwierć mili od bitego traktu kościersko-chojnickiego, przy granicy Pomeranii i powiatu kartuskiego. Obejmuje oprócz wsi włościańskiej, folwark lipuski i przyległe wybudowania: Karpno, Konitop, Krugliniec, Lubiszewo, Mechowo i Wallachei; obszaru morgów 8334, gburów 12, zagrodników 16, katolików 557, ewangelików 107, domów 55. ... Wieś Lipusz za polskich czasów stanowiła dobra starostwa kościerskiego. Roku 1560 Mikołaj Kostka, wojewoda pomorski, tenuta lipuski; ... Roku 1746 stanął w Lipuszu nowy kościół tytułu św. Piotra i Pawła, w których uroczystość był wielki odpust i jarmark we wsi. ... Wsie parafialne: Lipusz, Kalisz, Tuszkowy, Skwierawy, Grzybowo, Płocice, Wawrzyniec, Dziemiany, Lipuska huta, Śluza, Jabłuszko, Dywan, Pełki, Trawice, Turzonka, Borowiec, Kruszewo, Słone Wielkie i Małe, Wyrówno, Szwedzki ostrów, Schodne, Gostomko, Żołno, Ścibórz, Zdroje. ...*", str. 296-297.
132	Lisewo	Przypisano do miejscowości o nazwie *Lisewiec (niem. Lissau)*, k. Pręgowa. **1905:** mapa [15]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 15 miejscowości o nazwach *Lisewo*, także z rozszerzeniami, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 271. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	Częstości występowania do roku 1711 różnych form nazw historycznych miejscowości Lisewiec (154 = 100%) (parafia Pręgowo) podano w [68]: Lisewo(124), Liszewo(8), Lysewo(7), Lissewo(5), Lisowo(5), Lissew(1), Lissau(1), Lisovo(1), Lisew(1), Lisau(1), str. 26. Pierwsze wystąpienia w źródle [68] powyżej podanych nazw miejscowości: ***Lissewo*** (1658) A3, ***Liszewo*** (1668) A100, ***Lisewo*** (1669) A147, ***Lissew*** (1669) A166, ***Lissau*** (1671) A263, ***Lisowo*** (1677) A534, ***Lysewo*** (1679) A603, ***Lisovo*** (1684) A692, ***Lisau*** (1706) A1800, ***Lisew*** (1707) A1825. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Lisewiec (niem. Lyssau oder Lissew)*, (20 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Lisewiec (niem. Lissau)*, k. Pręgowa. **1905:** mapa [15].

				 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 32. (Obecna nazwa)* Lisewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Lisewo (Lissau),* pochodzenie nieokreślone, str. 90. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat gdański, str. 147. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Lisewo, Lissau (Lisewo) 128,*", str. 555; dalej: "*... ecclesiam Prangoviensem ... Parochiani: ... Lisewo ... (Bona) Nblis de Linda. ...*", str. 128. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje: "*Kaplica w Lisewie. W XVIII wieku należało Lisewo do możnej rodziny Lindów, którzy tu domową kaplicę utrzymywali.*", str. 187. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lisewo** alias Lesewo (z kaszubska), niem. Lissau, w dokumentach Liniscza, rycerskie dobra, powiat gdański, po jednej stronie okolica leśna, przy granicy powiatu kartuskiego. Obszaru obejmuje roli ornej wraz z folwarkiem Malęcinem (Malentyn) ha. 312, ... Parafia Prągowo, szkoła Bielkówko, poczta Pruszcz. ... Roku 1284 książe Mestwin II zapisuje tę wieś na własność Piotrowi, synowi Globuny. ... W XVIII wieku posiadali Lisewo możni Lindowie, którzy tu kaplicę domową utrzymywali. ...* ", str. 301.
			2	**1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Lisewo* (parafia Żukowo),* należące do klasztoru w Żukowie, obecnie miejscowość zaginiona, str. 93. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, 147. **1923:** Lorentz [3] podaje: Nr 843: "*Lisewo żukowskie, powiat kartuski, niem. Lissewo, osada przynależna do Żukowy*". **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lisewo**, niem. Lissowo, wybudowanie do Żukowa, powiat kartuski, parafia, szkoła i poczta w Żukowie. ... Dopiero za mistrza wielkiego Karola z Trewiru r. 1316 nabyły panny (norbertanki) Lisewo z kilku innemi wioskami wzamian za ustąpione krzyżakom Grabowo za Świeciem. Po okupacyi przez rząd pruski zabrane pannom i wydane później na własnośc prywatną. Obacz Klasztory żeńskie w dyec. chełmińskiej, str. 54.*", str. 301. **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Lisewo, wybudowanie Żukowa. (dalej jak powyżej),* ", str. 54.	*Lisewo✠,* k. Żukowa. **1898:** mapa [23].
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Lisewo Malborskie (niem. Liessau),* po drugiej stronie Wisły, naprzeciw Tczewa, (34 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lisewo**, niem. Liessau, włościańska parafialna wieś, powiat malborski, po prawym brzegu*	*Lisewo Malborskie (niem. Lieβau),* k. Tczewa. **1896:** mapa [48].

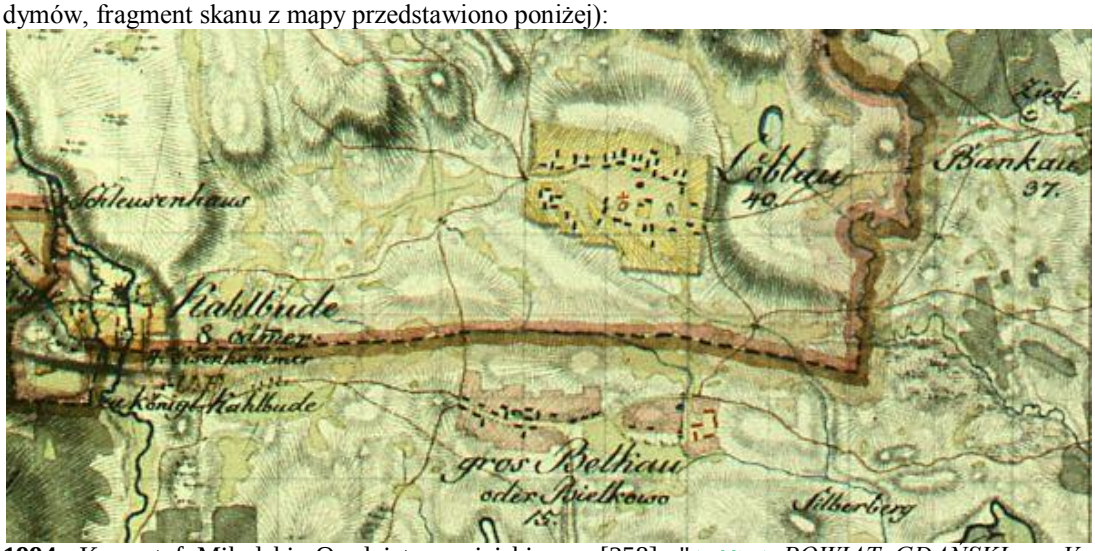
				Wisły, naprzeciw Tczewa, śród Żuław malborskich. ... Odległość od Malborka 2½ mili. Roku 1317 Karol z Trewiru mistrz wielki krzyżacki, wystawił pierwszy znany przywilej dla tej wsi, podług którego osadnicy dawali od włóki czynszu po 1 i pół grzywny; otrzymali nadto 1 włókę wolną celem utrzymania przewozu przez Wisłę; także i prawo małego rybołóstwa było mu nadane. Niemieccy tutejsi mieszkańcy sprzyjali luteranizmowi; roku 1600 przybył tu pierwszy pastor luterski Jerzy Bühle. ...", str. 300-301.	
			4	**1796-1802:** Mapa Schroettera [341] podaje lokalizację folwarku *Lisewo (niem. Vorw: Lissau od: Lissow)*, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 20. (Obecna nazwa)* Lisewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* - , *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 170. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra szlacheckie *Lisewo* należące do M. Lisewskiego, herbu Leliwa, 3 źreby, oraz dwóch Warszewskich, herbu własnego, 3 źreby, wszycy pochodzenie pomorskie, str. 102. Parafia Żarnowiec, dekanat pucki, powiat pucki, str. 147. **1923:** Lorentz [3] podaje: Nr 841: "*Lisewo, powiat pucki, niem. Lissau, obwód domowy*"; dalej: Nr 844: "*Lisewska cegielnia, powiat pucki, niem. Lissaauer Ziegelei, osada przynależna do Lisewa*"; dalej: Nr 845: "*Lisewski młyn, powiat pucki, Lissauer Mühle, osada przynależna do Lisewa*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Lissau, Kr. Ptz., früher auch Lisewo, Liszaw*", str. 71. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: " *parafia Żarnówiec. ... Miejscowość ta leży w pow. morskim; posiada pocztę w miejscu, stację kolejową w Krokowie. ... Miejscowości należące do parafji: ... 11. Lisewo, 10 km (do Żarnowca).* ", str. 524-528. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lisewo***, *niem. Lissau, rycerskie dobra, powiat wejherowski, nad strugą Czarną, która młyn tu należący obraca, opodal traktu bitego gdańsko-krokowskiego. Obejmuje oprócz dóbr, młyn i Warzewo, obszaru włók 35, katolików 10, ewangelików 75, domów 15. Parafia Żarnowiec, szkoła w miejscu, poczta Krokowo. Odległość od Wejherowa 2¾ mili. Lisewo oddawna przyłączone było do dóbr obszernych hrabstwa Krokowa, własności hrabiego Krokowskich. Roku 1342 na granicy z Sobienczycami, gdzie prowadziła droga, znajdowało się błoto Kaliszcze Małe, a nieco dalej Kaliszcze Wielkie. Roku 1352 Kersilice von Knydiswort, komtur gdański, nadaje braciom Bohdanowi i Jakóbowi połowę dóbr Lisewo prawem polskiem; po upływie 6 wolnych lat zobowiązani czynić, co to prawo przepisuje. Około roku 1400 właściciele oddają czynsz jeszcze staropolski, krowy i świni; na wojnę dostawiają jednego zbrojnego. Obecny dziedzic Döring von de Wickerau hrabia von Krockow.*", str. 301. Miejscowość Lisewo znajduje się k. leśniczówki Lisewo i Trzech	*Lisewo (niem. Lissau)*, k. Krokowej. **1919:** mapa [142].

				Młynów, które są położone k. źródlisk Czarnej Wody. Wg GUS-TERYT znaleziono wieś Lisewo, oraz Lisewski Młyn jako część miejscowości, województwo pomorskie, powiat pucki, gmina Krokowa.	
			5	**1796-1802:** Mapa Schroettera [255] podaje lokalizację folwarku *Lisewo (niem. Vorw: Lissow),* (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu lęborskim istniały dobra szlacheckie *Lisewo Kaszubskie (Lissow)* należące do Lisewskich, herbu Leliwa, Dzięcielskich, herbu Dzięcioł, oraz Jackowskich, herbu Ryś, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 134. Parafia Salino, dekanat lęborski, okręg lęborski, str. 147. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lisewo**,wieś w powiecie lęborskim, ziemi pomorskiej.*", str. 301.	*Lisewo (niem. Lissow),* k. Tadzina. **1927:** mapa [156].
			6	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 39. (Obecna nazwa)* Lisewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 155. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra szlacheckie *Lisewo (Lissau)* należące do M. Proch, 7 łanów, oraz B. Wierzbięta, 24 łany, wszyscy herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, str. 85. Parafia Szczytno, dekanat chojnicki, powiat człuchowski, str. 147. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Lissau, Kr. Schl., früher Lisewo, Liziewo*", str. 71. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Człuchowskie starostwo, ... Wsi starostwa Człuchowskiego. ... Rybitwa od postronnych i od jezior. ... Szlachta, którzy od rybitwy płacić nie chcą, ... tak się specyfikuje i wywodzi, który zamek wybierać powinien: ... Lisowo fl. 5 gr. 15. ...*", str. 172. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lisewo**, niem. Lissau, wieś i dobra, powiat człuchowski, w okolicy lesistej, nad strugą Brdą, która tu opodal z jeziora Szczytna wychodzi, ¾ mili od bitego traktu człuchowsko-białoborskiego. Obszaru liczy morgów 3022, budynków 36, domów 14, katolików 58, ewangelików 92. Parafia i poczta Przechylewo, szkoła Szczytno. Ludność od dawna tu niemiecka.*", str. 300.	*Lisewo (niem. Lissau),* k. Przechlewa. □□□□: mapa [95].
			7	**1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lisewo**, niem. Lissewo, w dokumentach Leysaw, Leisau, Lisau, włościańska wieś kościelna, powiat chełmiński, na bitym trakcie wąbrzesko-chełmińskim, 2 i pół mili od Wąbrzeźna, 2 mile od Chełmna. ... Parafia, szkoła i poczta w miejscu. ... Lisewo jest osadą prastarą, pierwszy raz wspomniane roku 1293. Wiejski przywilej lokacyjny krzyżacki zaginął, tyle tylko wiadomo, że wieś ta od dawna osadnikom na czynsz wydawaną była. ... W okolicy tutejszej licznie osiadła szlachta, tak polska jak i niemiecka, krzyżakom nieprzychylna, naprzód się w związek antykrzyżacki tak zwany jaszczurczy (Eidechsengenossenschaft) zespoliła; ... Wójt krzyżacki z pobliskiego zamku Lipinek miał obowiązek czuwać nad obradami tych zgromadzeń i mistrzowi wielkiemu o nich donosić. . ... Roku 1452 na rokach ziemskich tutejszych*	*Lisewo (niem. Lissewo),* k. Kornatowa. **1913:** mapa [155].

				także i włościanie przystąpili do związku jaszczurczego szlachty. Jak przypuszczają, w Lisowie na takich zgromadzeniach powstała pierwsza zbawienna myśl wydalić krzyżaków a Polsce się poddać. ... Wsie parafii: Lisewo, Bielawy, Drzonowo, Firlus, Kornatowo, Krajęcin, Kruszyn, Lipinki, Malankowo, Młynsk, Pniewite, Strucfon. ...", str. 300.	
			8	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Lissau, Kr. Br., (=Briesen, powiat Wąbrzeźno), seit 1903, vorher Lisewo*", str. 71. **1906:** Wykaz … [62]: "*Lissau, Dm., Kreis Briesen (Westpr.), Amts. Gollub, Post. Gollub.; Lissewo, M., D., Ab., Kreis Briesen (Westpr.), Amts. Gollub, Post. Gollub.* ", str. 117. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*parafia Golub. powiat wąbrzeski, ... Miejscowości należące do parafji: ... 5. Lisewo (Lissau), domena, 3 km; 6. Lisewo, wieś i Lisewski Młyn, 3,5 km,...* ", str. 290-294. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lisewski młyn**, niem. Lissewomühle, włość z młynem, powiat brodnicki, nad małym dopływem Drwęcy, przyłączony do wsi Lisewa pod Golubiem, parafia, szkoła i poczta w Golubiu.*", str. 302. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustracya starostwa Golubskiego, ... et 18 mansis agri advocat. in villa Lissowo iacentibus in personas generosorum videlicet ...et cessionis de 18 mansis in villa Lissowo advocatialibus sub eodem actu peractae ac intromissionis in eundem capitaneatum et advocatiam Lissoviensem.*", str. 6; dalej: "*Wieś Lissowo. Jest to wojtostwo, które osobliwym prawem chodzi, ... Ma tam być włok 18. Bywało przedtem gburów 4, ogrodnikow 4 i karczma. Teraz jest ratajow 2, ogrodnikow 5, których powinność jako i w inszych wsiach. Ogrodnik piwo szynkuje. Folwark Lissowski. Na wojtowskich rolach postanowiony, ... Stawki są dwa przy tym folwarku zarybione, spuszczono jeden roku przeszłego. ...*", str. 14; dalej: "*Młyny starostwa Golubskiego. ... 9. Młyn Lisowski. Ten funditus spalony. ...* ", str. 17-18; dalej: "*... 4. Staw Oraźny. Spuszczony po Szwedach dla nieboszczyka jmpana podczaszego, ryb wyboru było 10. Zastawiony. 5. U Lisowskiego młyna pusty. ...*", str. 19.	*Lisewo (niem. Lissewo)*, k. Golubia-Dobrzynia. **1909:** mapa [104].
			9	**1923:** Lorentz [3] podaje: Nr 842: "*Lisewo przymuszewskie, powiat chojnicki, niem. Lissewo, osada przynależna do Przymuszewa*". Obecne *Przymuszewo (niem. Zwangsbruch)* znajduje się k. *Kamienia Krajeńskiego (niem. Camin)*. W pobliżu nie znaleziono żadnego Lisewa.	Nie znaleziono
			10	**1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: *Wymienione 4 nazwy miejscowości Lisewo w powiatach: słupeckim, płońskim i sierpeckim,* "*(Opracował) Br. G.*", str. 299-300.	Nie szukano
			11	**1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: *Wymienione 3 nazwy miejscowości Lisewo w powiatach: inowrocławskimi wrzesińskim,* "*(Opracował) M. St.*", str. 300.	Nie szukano
133	Litwa	***ex Lithuaniam*** (1746) B1041, W XVI wieku istniało Królestwo Polskie i Wielkie Księstwo Litewskie, połączone unią. U schyłku XVII wieku Litwa, jako prowincja, wchodziła w skład Rzeczpospolitej Polskiej, [133], mapy. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Litwa**. Pod nazwą Litwa rozumiemy zarówno ziemie, które są siedzibą szczepu litewskiego, jak niemniej dawne posiadłości w. ks. litewskich, tworzące niegdyś obszerne państwo, co się zjednoczyło z Polską w r. 1386 i tworzyło z nią jedną całość państwową aż do dni upadku polskiej rzplitej. ... akt unii lubelskiej , zawartej w lipcu 1569 r. Litwa odtąd staje się składową cząstką rzplitej; ziemie dawnej Polski dla odróżnienia nazywają się 'koroną'. ...*", str. 330-349.		
134	Lniska	***Lniska*** (1608) E6, ***Lniscze*** (1618) E308, ***Lnisce*** (1620) E343, ***Lnisko*** (1637) E1118, ***Linsko*** (1645) E1496, ***Lninska*** (1645) E1514, ***ze Lnisk*** (1690) E3529, ***Młyn Lniski*** (1705) E4287, ***de Lnisk*** (1707) E4434, ***Lniśk*** (1712) E4743, ***Łnisk*** (1713) E4775, ***Łniska*** (1714) E4819, ***Lgniska*** (1718) E5090, ***Lńiska*** (1719) E5140, ***Braxator Lnisensis*** (1726) E5647, ***Lnïska*** (1731) E5967, Przypisano do miejscowości o nazwie *Lniska (niem. Ellernitz)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Lniska (niem. Ellernitz oder Lniska)*, (19 dymów, powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 		

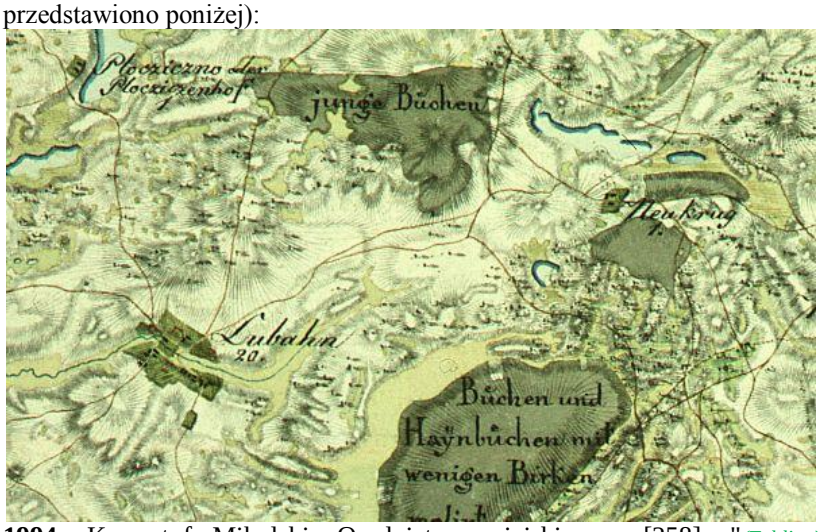
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 33. (Obecna nazwa) Lniska, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Lniska,* pochodzenie właścicieli nieokreślone, str. 90. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 147. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Lniska. P. Vongehema od 3 ogrodników, 2 karczmarzów pańskich. 20 gr.*", str. 90. **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Nicponia, karczma przy Lniskach, obecnie nie istnieje.*", str. 55. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lniska**, niem. Ellernitz, szlacheckie dobra, powiat gdański, w uroczem położeniu, na bitym trakcie gdańsko-kartuskim, nad Strzelniczką, która tu do strugi Raduni uchodzi, przy granicy powiatu kartuskiego, ... stąd miły jest widok na wijącą się po żukowskiej dolinie strugę Raduni, nieomal do koła wzgórzami, lasem umajonemi, otoczonej. ... dziedzic Karol Höne, ... Parafia i poczta Żukowo, szkoła Lezno. ... Roku 1789 posiada L. Grabowski, kasztelanic elbląski. ...*", str. 361.
135	Lotyń	***de Villa Lotin*** (1748) B1066, Przypisano do miejscowości o nazwie *Lotyń (niem. Lottyn)*, k. Nowej Cerkwi (Chojnice). **1940:** mapa [145]. *Lotyń*, **1937:** mapa WIG [189]. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 40. (Obecna nazwa) Lotyń, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 155. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra szlacheckie *Lotyń,* należące do 2 Platenów, herbu nieznanego, pochodzenie nieznane, 12 łanów i 2 folwarki, oraz A. Procha, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 15 łanów (13 łanów folwark), str. 85. Parafia Nowa Cerkiew, dekanat tucholski, powiat człuchowski, str. 147. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Człuchowskiego. ... Barci w borach. Jest ośm borów z dawności w starostwie Człuchowskim, z których takowa zamkowa dań idzie. ... Imć pan Piotr Tuchołka, pisarz ziemski Pomorski przy Polenicy, ... Barci Lotynska oddaje pokowów 9½. ...*", str. 173. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Człuchowskiego. ... Lotyn. JP. Maciej Kleist od morgów osiadłych 17½, od zagrodników 5, karczmarza 1. 1 zł., 25 gr., Tenże od morgów pustych 7½, co już in simplam włożono, i na 5 razy multiplicatum.*", str. 147. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lotyń**, niem. Lottin, w dokumentach Lotine, rycerskie dobra, powiat chojnicki, w lesistej okolicy. Obszaru liczy roli ornej ha. (wraz z folwarkiem Nicponią) 528, łąk 51, pastwisk 38, lasu 81, nieużytków 15, wody 6, ogółem obszaru ha 722, budynków 27, domów 9, katolików 90, ewangelików 45. Parafia Nowa cerkiew, szkoła w miejscu, poczta Sitno; dziedzic Jerzy Rotzoll; ... Wieś Lotyń oddawna istnieje. Roku 1276 książę pomorski Mestwin II zapisał dobra Lotine wraz z pobliską wsią Wysoką podkomorzemu swojemu Wojciechowi pod tym warunkiem, że wrazie, gdyby nie miał po sobie zostawić potomków męskich, jedno z tych dóbr napowrót przypadłyby do księcia, drugie wolno mu było, komu by chciał, podarować. ... Roku 1355 Henryk von Thabach, komtur człuchowski, nadaje dobra Lotyń prawem chełmińskiem na dziedziczną własność Domysławowi, synowi Bartusza, Domysławowi, Sylce, Mikołajowi i braciom Marcinowi i Klemensowi w granicach mniej więcej jak następuje: Od strugi Parznicy do granic wsi Obersys (?), do Nowej cerkwi, Jeziórk, do doliny Turgwedel, do rzeki Dbry (Brdy), wyjąwszy 30 włók Mikołajowi, synowi Domysława, zapisanych, i także wyjąwszy dobra Sucouwe (Żukowo), obok poprzednich włók położone, ... Na wojnę dostawią jednego zbrojnego na koniu; do budowy nowych zamków i t.d. dopomogą na zawołanie i potrzebę. ...*", str. 368.
136	Lubawa	***ex Civitate Lubaviensi*** (1749) B1104, Przypisano do miasta o nazwie *Lubawa*, k. Iławy.
137	Lubiszewo	***Lubiszewo*** (1743) B986, Przypisano do miejscowości o nazwie *Lubiszewo Tczewskie (niem. Liebschau).* **1910:** mapa [130]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Lubiszewo Tczewskie (niem. Liebschau polln: Lybyszewo)*, (22 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

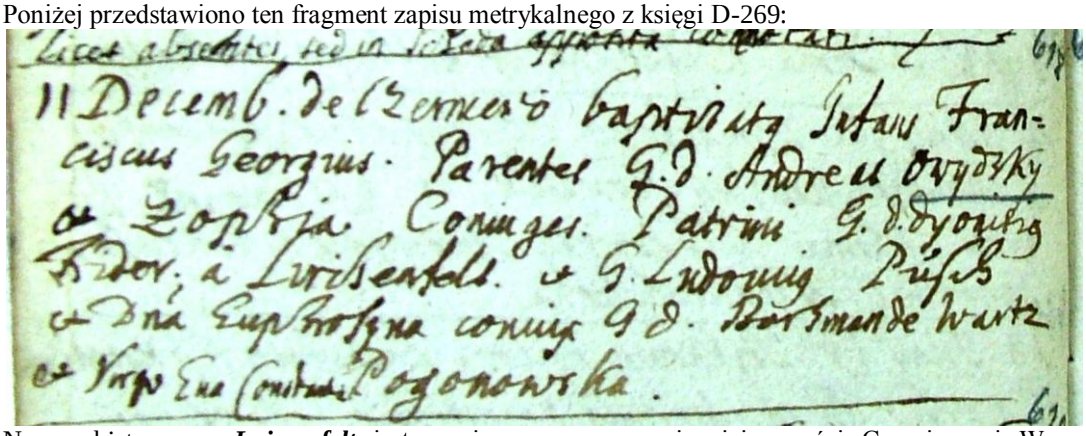
1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...48. (Obecna nazwa) Lubiszewo Tczewskie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Lubiszewo*, należące do starostwa tczewskiego, 27 łanów, str. 112. Parafia Lubiszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 147. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*Lubiszewo, Liebschau (Libiszewo, Liubescho, Libyszewo, Lubissow, Lynbesow) 30. 157. 168. 169. 170. 171. 173. 174. 177. 208. 311. 460. 466. 491.*", str. 556; dalej: "*(Grimisclavus, princeps Pomeraniae: docebitur inferius sub titulo ecclesiae Starogardensis, Lybiszeviensis, Svecensis. ...)*", str. 30; dalej: "*Econtra ex Starogardensi ad Dirszaviensem decanatum translatae sunt ecclesiae: Lubiszewo, Skarszewy, Sczodrowo, Garczyno et ex Mirachoviensi decanatu: Iadamowo, Rekownica.*", str. 157; dalej: "*... ecclesiam in Lubissow ... scilicet Lubissow ...*", str. 168; dalej: ***1239:*** "*… de Lubesow ...*", str. 169; dalej: ***1291:*** "*... de Lubesow ...*", str. 170; dalej: ***1243:*** "*… de Lubesow ... in ipsa villa Lubeschow ...ac praedictorum fratrum de Lubeschow ...*", str. 171; dalej: ***1248:*** "*... castellano de Lubesow ...*", str. 171-172; dalej: ***1198:*** "*Ecclesia Lubiszeviensis. ... ecclesiam Lubiszeviensem sub ipsis christianae religionis in Pomerellia initiis assurrexisse, a Stephano, episcopo Vladislaviensi, ante annum 1198 consecratam fuisse, ...*", str. 173; dalej: "*Stanislaus Karnkovius epistola ... ad Lubiszeviam caesa ... Hodie Lubiszewo omnem illum veterem splendorem amisit, castri istius principum Pomeraniae, ... Parochia Lubiszeviensis incorporata est ecclesiae Dirszaviensi ...*", str. 174; dalej: "*Decanatus Starogardiensis. Circa annum 1642 huic decanatui appropriatae fuere ecclesiae sequentes: ... Lubiszewo, ...*", str. 177; dalej: "*... in Stargard et Libyszewo, ...*", str. 208; dalej: ***1230:*** "*Privilegium Olivense: ... Nos Samborius de Lynbesow et nos Suantepolcus de Gdanzk, Dei gratia principes Pomeraniae, ... Datum in castro Lynbesow anno Domini 1230 sexto Kalendas Ianuarii ...*", str. 311; dalej: "*In decanatu Dirsaviensi sunt ecclesiae: ... Lybiszewo, ...*", str. 460; dalej: "*Chronicon Pomeranie inserenda: **1198:** Equites Hierosolimitani Lybiszeviae et Starogardiae fundati. ...*", str. 466; dalej: "*Parochi varii. ... **1688:** ibidem: Ioannes Franciscus Czarlinski canonicus Vladislaviensis, praepositus Dirszaviensis et Libiszeviensis. ...*", str. 491. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje: "*Kaplica Joannitów w Libiszewie. Libiszewo, właściwie Lubiszewo, teraz licha wioszczyna, była dawniej lubioną od książąt: Sambor II na libiszewskim zamku wraz z całym swym dworem najchętniej przebywał; ...ważniejsza jest inna kaplica libiszewskich Joannitów. Byli to owi sławni rycerze zakonni, ... Do nas sprowadził ich książę Grzymysław jeszcze tego samego XII wieku, zapisując im całą okolicę starogardzką, sięgającą aż do Skarszew i do Libiszewa. ... Jaki był późniejszy los kaplicy libiszewskiej ... nie ma wiadomości; niezawodnie zabrali je dla siebie Krzyżacy, którzy niedługo potem Joannitów z tych stron wyrugowali.*", str. 203. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Liebschau, Kr. Dir., früher auch Lubiszewo, Lippschau, Löbschau, Lubieschaw*", str. 69. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Sobowidzkiego. ... Wsi starostwa Sobowidzkiego. ... Wieś Rukocin. ... Taca należy do kościoła Lubiszewskiego, którą dają po korcu żyta z włóki osiadłej.*", str. 337; dalej: "*Lustratia starostwa Tczowskiego. ... Wsi starostwa Tczowskiego. ... 1. Wieś Lubiszowo. ... Gburów bywało przed wojną 4. Teraz jest ich 3, ... Karczma była, ale cale podczas wojny spalona, którą teraz jmć pan starosta de nowo budować będzie. Targowe podczas odpustu w tej wsi na ś. Trojcę, lubo czasów lepszych kilkadziesiąt złotych czyniło, ... Kościoł collationis sacrae regiae maiestatis. ...*", str. 365; dalej: "*3. Wieś Rokitki. ... Tacą dawano do Lubiszowa ...*", str. 367. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** *Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. Starostwo Tczewskie. ... Lubiszewo. Od osiadłych morgów 114¾ i karczmarza pańskiego. 5 zł. 26 gr.*", str. 54. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lubiszewo*** *albo Libiszewo, niem. Liebschau, w dokumentach Liubessov, Liubessow, Lubeschow, Lubesewo, Lubesow, Lubessowo, Lubesvo, Lubisseu, Lubisco, Lubisow, Lubissow, Lubissowo, Lubsow, włościańska wieś kościelna, powiat starogrodzki, na bitym trakcie skarszewsko-tczewskim, 1 milę od Tczewa, w okolicy górzystej, nad jeziorem Lubiszewskiem; z pod Lubiszewa rzeka Motława bierze swój początek. Obszaru obejmuje morgów 2160; gburów 5, zagrodnikow 16, katolików 513, ewangelików 38, żydow 8; domów 34. Parafia i szkoła w miejscu, poczta i stacya kolei żelaznej Tczew. Odległość od Starogrodu 2¾ mili. Lubiszewo, w okolicy z natury obronnej, na wzgórzu lewego brzegu Wisły, należy do najstarszych osad Pomorza, miało oddawna gród warowny książąt pomorskich. Kościół także od niepamiętnych czasów tu istniał; prebendę przy nim z dwoma kapelanami ufundował w drugiej połowie XII wieku książę Grzymysław; ... Pierwszy znany proboszcz Wilhelm zachodzi tu roku 1198. Tegoż roku 1198 Grzymysław, jeden (jak się nazywa) z książąt pomorskich, zapisuje joanitom kościół w Lubiszewie, ... Na książęcym zamku lubiszewskim zachodzą jako dygnitarze i urzędnicy: kasztelan (roku 1248 Varesous, 1253 Domaslaus), cześnik, podczaszy, stolnik, podkomorzy i wojski. Roku 1229 książę Sambor II obrał na zamku tutejszym stałą rezydencyą swoją i dla tego księciem lubiszewskim, princeps de Liubesow, nazywał się; tak i Mestwin II tytułuje się później księciem lubiszewskim. ... Z przyczyny, że położenie zamku tutejszego nie było dogodne, przeniósł stąd książę Sambor w roku 1243 rezydencyą do pobliskiego Tczewa, gdzie nowy zamek sobie wystawił i miasto założył. ... Za polskich czasów Lubiszewo było dobrami do starostwa starogrodzkiego należącemi. ... Roku 1596 biskup Rozrażewski, głównie żeby przysporzyć dochodow zubożałemu w czasie reformacyi proboszczowi tczewskiemu, przyłączył kościół w Lubiszewie jaką filią do Tczewa; ... Wsie parafialne: Lubiszewo,*

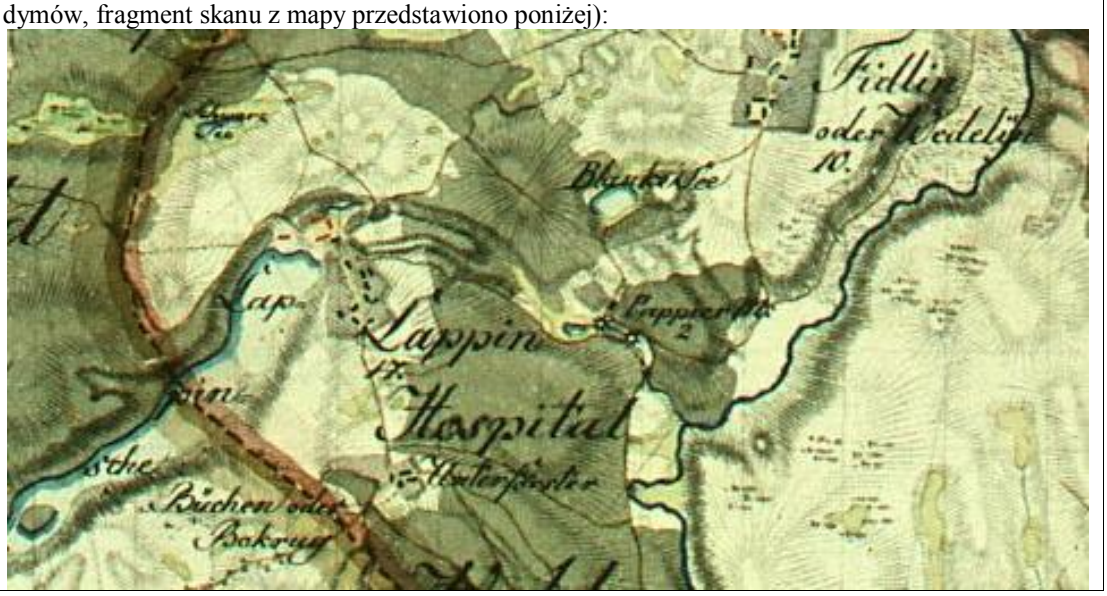
		Piwnice, Stanisławie, Rokocin, Małżewo, Małżewko, Owczarki, Ludwigsthal, Goszyn, Młynki, Swarożyn, Zabagno, Liniewko, Wętkowy. ...", str. 417-419.
138	Lublewo	***Lublewo*** (1708) A1938, ***zLublewa*** (1708) A1947, ***Leblau*** (1744) B998, Przypisano do miejscowości o nazwie *Lublewo Gdańskie (niem. Löblau)*, k. Kolbud. **1905:** mapa [15]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Lublewo (niem. Löblau)*, (40 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... V. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...2. (Obecna nazwa) Lublewo Gdańskie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 161. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Gdańska Wyżyna) istniały dobra miejskie *Lublewo (Löblau)*, str. 128. Parafia Lublewo, dekanat gdański, terytorium miasta Gdańska, str. 147. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lublewo*** *albo Lebława, niem. Löblau, w dokumentach Lubiewo, Lubielewo, Loblow, wieś włościańska kościelna, powiat gdański, w pięknem położeniu, na bitym trakcie gdańsko-kościerskim, przy granicy kartuskiego powiatu, ... Obejmuje obszaru morgów 3755, gburów 24, zagrodników 15; katolików 216, ewangelików 572, żydów 11, dysydentów 5; domów 70. W miejscu jest kościół luterski parafialny, szkoła i poczta; parafia dla katolików Prągowo. ... Lublewo jest osadą prastarą, oddawna własność miasta Gdańska; pierwszy raz wspominane roku 1349. Podówczas kościół tu już istniał. Patronat gdański rychło go sprowadził na luteranizm. Roku 1582 pastor tutejszy Wawrzyniec Grassmann stanowczo oparł się wizytacyi biskupa Rozrażewskiego, który go chciał odebrać. Roku 1683 srogi pożar niemałe poczynił szkody we wsi: zgorzało 13 zabudowań gburskich, szkoła i kościół. Następnego roku 1684 zbudowano nowy kościół, który dotąd stoi. Od roku 1772 otoczona była tu posiadłość gdańska zaokoło zabranemi dobrami pruskiemi i wiele przez to ucierpiała przez dłuższy czas, ...*", str. 420-421.
139	Luboń	***de Villa Lubonia*** (1742) B969, Przypisano do miejscowości o nazwie *Luboń (niem. Lubon)*, k. Lipnicy (Bytów). **1877:** mapa [211]. *Luboń*, **1935:** mapa WIG [212]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych współczesnych lokalizacji miejscowości o nazwach historycznych zbliżonych (lub tożsamych) do nazwy ***Lubonia.***

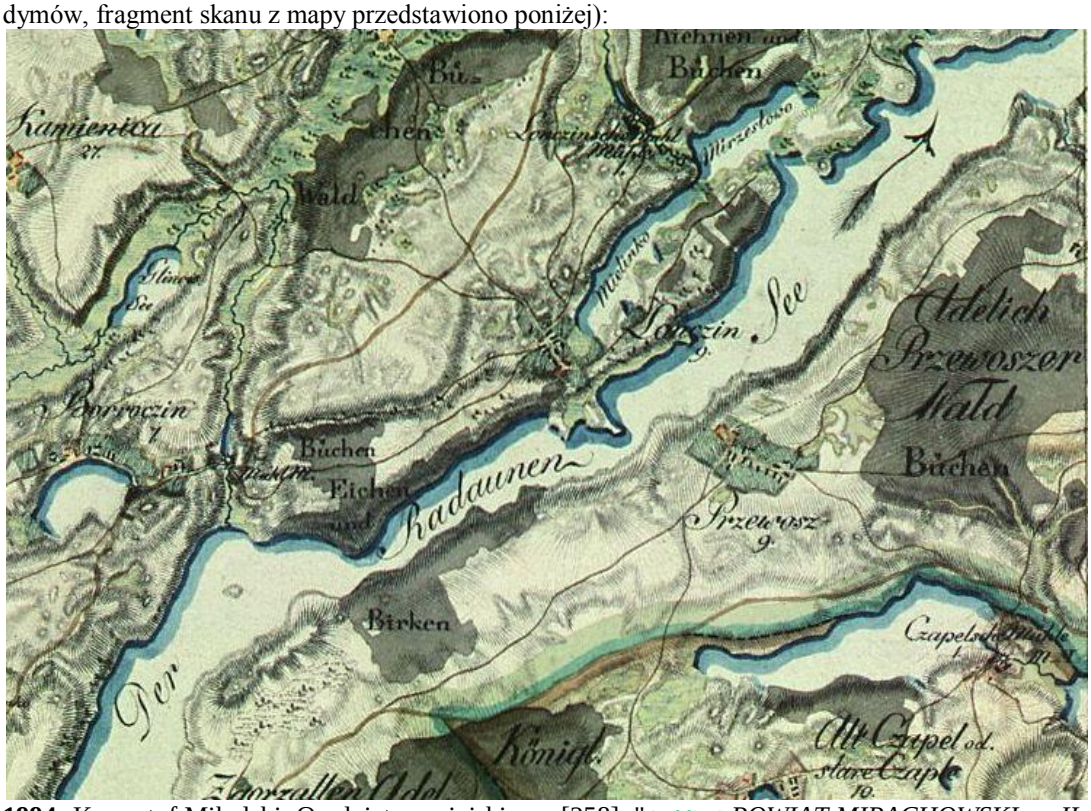
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [345] podaje lokalizację miejscowości *Luboń (niem. Lubon)*, (7 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla*	*Luboń (niem. Lubon)*, k. Lipnicy (Borzyszkowy). **1877:** mapa [211]. *Luboń*, **1935:** mapa WIG [212].

				powstałe w latach 1570-1700. ...10. (Obecna nazwa) Luboń, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1636, (Rodzaj gospodarczy początkowy) P (pustkowie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),", str. 153. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Lubon, Kr. Schl., (=Schlochau, powiat Człuchów) früh. auch Lubonie*", str. 73. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Powiat Człuchowski. ... Starostwo Człuchowskie. ... Lubonie. Od morgów osiadłych 18. 27 gr. ...* ", str. 140. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Człuchowskiego. ... Lubonia pustkowie. Przy granicach pomorskich lokowane za przywilejem jego mci pana Melchra Weyhera, wojewody Chełmińskiego anno 1636 mają mieć tameczni obywatele włok 6, do których jeszcze de integro nie powykopywali. Jest trzech pustkowianów na tym pustkowiu, każdy powinien mieć włok 2. ...*", str. 170-171; dalej: Przypisy: "*Lubonia, teraz Lubonie*", str. 490. **1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 857: "*Lubania (Luboń, Lubonia), powiat dawny człuchowski, niem. Lubon (dawniej Lubonie), gmina wiejska.*". **1906:** Wykaz … [62]: "*Lubon, D., Ab. Kreis Schlochau, Amts. Schlochau, Post. Sobczyn (Kreis Schlochau).*", str. 120. **1904:** Roczniki TNT [208]: "*… Przy gruntach Lubońskich. Całą wsią płacą. Tamże obok ku granicy Bytowskiej ...*", str. 217; dalej: "*Pustkowia w całem starostwie. ... 10. Lubonia nad granicą tucholską i jeziorami Lubonią i Kielskiem, wioska z czasem być może. ...*", str. 220; dalej: "*... u jeziorka Szerzewki pod Lubonią ...*", str. 221; dalej: "*... Pustkowie Lubonia. ...*", str. 229; dalej: "*... Pogłówne z całego starostwa: ... Lubonia 29 fl. 4 gr., ...*", str. 233. **1905:** Roczniki TNT [209]: "*Lubonia. Pustkowie to w pobliżu i sąsiedztwie Hamru, do starostwa człuchowskiego należące, jest jedno z starszych, bo już w wizytacyi Trebnica z r. 1653 umieszczone. Są tu cztery rodziny. (Lubonia, po niemiecku Lubon, erygowana jest za przywilejem wojewody Melchiora Weyhera starosty człuchowskiego d. 8 września 1636 r., Krasce i Kiełbasom nadanego.)*", str. 409; dalej: "*... Jeziora są tu: Wojskie, Brzózk, Kwiatno, Lubonia, Gacki.*", str. 423. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*parafia Zapceń. ... leży w powiecie chojnickim; posiada pocztę w miejscu, stację kolejową w Chojnicach względnie Lubni. ... Kurację utworzył Eksc. X. biskup Okoniewski w maju 1927 r. wyłączając ją z parafji borzyszkowskiej i przekazując jej z parafji lesieńskiej wieś Kłonieczncę. ... Miejscowości należące do kuracji: ... 4. Luboń, 4 km,...*", str. 215-216. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lubönie**, niem. Lubon, włościańska wieś, powiat człuchowski, blisko granicy pomorskiej, między dwoma jeziorami. Obszaru morgów 2121, budynków 29, dymów 9, katolików 97, szkoła. Parafia Borzyszkowo, poczta Lipienice.*", str. 446.
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [275] podaje lokalizację miejscowości *Lubnia (niem. Lubnia)*, (17 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TUCHOLSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...28. (Obecna nazwa) Lubnia, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 186. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tucholskim istniały dobra królewskie *Lubnia*, należące starostwa tucholskiego (Zabory), 20 łanów, str. 124. Parafia Brusy, dekanat zaborski, powiat tucholski, str. 147. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Lubnia, Kr. Kon., früher*	*Lubnia (niem. Lubnia)*, k. Brus. **1874:** mapa [102].

				auch Lubline", str. 73. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Powiat Tucholski. Starostwo Tucholskie. ... Lubnie. Od morgów 12 osiadłych. 18 gr.; Pustych 18. 13 gr. ....*", str. 118. .". **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Jeziora Zaborskie i Polne starostwa Tucholskiego. ... Przy wsiach Zaborskich. ... Przy wsi Lubniu Młosino, które spolne z starostwem Kościerskim, toni 6. ...*", str. 221-223. Województwo pomorskie w II połowie XVI wieku podzielone było na 8 powiatów, w tym tucholski, który składał się z części południowej z Tucholą, połączonej wąskiem gardłem z częścią północną, czyli Zaborami [1], str. 25-26. Wiek później obszar powiatu tucholskiego nie zmienił się, jak wykazano nanosząc nazwy osad z [10] na mapę podaną w [1], str. 181, oraz mapa [52]. Miejscowość ***Lubnie*** [10] znajdowała się w części północnej (Zabory) powiatu tucholskiego, k. Brus. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Jeziora Zaborskie i Polne starostwa Tucholskiego. ... Przy wsi Lubniu Młosino, które spolne z starostwem Kościerskim, toni 6. ...*", str. 223; dalej: "*Barci starostwa Kościerzyńskiego. ... Barć Lubińska ma borów 8, jeden Skorupowski spustoszał, tego połowę ujął leman z Kalisza ...*", str. 294. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lubnia**, w dokumentach Lubna, włościańska wieś, powiat chojnicki, na bitym trakcie chojnicko-kościerskim, w okolicy lesistej i piaszczystej, przy granicy powiatu kościerskiego. Obszaru liczy morgów 7683, budynków 113, domów 49, katolików 378. Parafia i poczta Brusy, szkoła Zalesie. Wieś Lubnia w tak zwanej Zaborni, części puszczy litewskiej położona, istniała od najdawniejszych czasów. Roku 1290 książę Mestwin II zapisuje te dobra wraz z pobliską Damianową Dąbrową (teraz Piechowice) wojewodzie kaliskiemu Mikołajowi na własność. Roku 1296 Władysław, książę polski, darowiznę tę potwierdza. ... Następnie jednak przeszła w posiadanie krzyżaków i zalicza się do ich folwarku w Kosobudach. Za polskich czasów Lubnia należała do dóbr starostwa tucholskiego; lustracja tegoż starostwa z roku 1570 donosi, że w Lubni leżało wtedy 20 włók pustych, 7 było dzierżawą Jerzego Żalińskiego. ...*", str. 439.
		3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Lubań (niem. Lubahn)*, k. Nowej Karczmy, (20 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...49. (Obecna nazwa) Lubań, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Lubań*, należące do M. Pięta, herbu Syrokomla, pochodzenie pomorskie, 12 łanów, str. 116. Parafia Niedamowo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 147. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Lubahn, Kr. Ber., früher auch Lubanie*", str. 72. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Miejscowości należące do parafii Niedamowo (powiat kościerski). ...3. Lubań (Lubahn) i Zielony Dwór. ...*", str. 397. **1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 858: "*Lubań, Lubania (Lubonia), powiat kościerski, niem. Lubahn (dawniej Lubania), gmina wiejska.*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Luban. Pan Stanisław Węsierski od 3 ogrodników. 12 gr.; P. Raphael Ustarbowski od 2 ogrodników. 8 gr.; P. Piotr Węsierski od 1 ogrodnika. 4 gr. ..*", str. 91. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lubań**, niem.*	*Lubań (niem. Lubahn)*, k. Będomina (Kościerzyna). **1902:** mapa [97].

				Lubahn, szlacheckie dobra, powiat kościerski, na bitym trakcie kościersko-gdańsko-starogrodzkim. Obejmuje w 5 działach obszaru morgów 4577, katolików 190, ewangelików 118, domów 27. Parafia Niedamowo, szkoła w miejscu, poczta Nowa Karczma. odległość od Kościerzyny 1½ mili. Największy dział tych dóbr posiadał roku 1880 Jacobsohn z Gdańska; ...", str. 374.	
			4	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Luban lag bei Gr.-Chelm, Kr. Kon. (=Konitz, powiat Chojnice)*", str. 72. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lubań**, w dokumentach Luban, nazywała się kiedyś miejscowość przy wsi Swornigac w powiecie chojnickim. Roku 1382 stanowiła granicę posiadłości do Karczmy swornigackiej należącej. Dokument wymienia następujące granice: najprzód role będące podle Chocimia (ma być Chocina struga) z obu stron do brodu bagnistego podle Lubania, wzdłuż jeziora Łączką nazwanego i role podle strugi Pławchocińskiej (?). ...*", str. 374.	Nie znaleziono, **1940:** mapa [213]. **1937:** mapa WIG [340].
			5	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT ŚWIECKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...41. (Obecna nazwa)* Lubania, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 174. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie świeckim istniały dobra szlacheckie *Lubania*, należące do J. Niemojewskiego, herbu Rola, pochodzenie polskie, folwark, str. 108. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Miejscowości należące do parafii Serock (powiat świecki). ... 4. Lubania (Liedkesfelde) i Lipiny. ...*", str. 260. **1906:** Wykaz … [62]: "*Liedtkesfelde, D. Kreis Schwetz (Weichsel), Amts. Schwetz (Weichsel), Post. Schwekatowo (Kr. Schwetz).*", str. 115. Na niemieckich mapach nazwy miejscowości zmieniały się: *Vw. Lubania* (1873 r.), *Liedkesfelde* (1908, 1913, 1940 r.). **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Lubania aufgeg. 1902 in Liedkesfelde, Kr. Schw.*", str. 72; dalej: "**Liedkesfelde, Kr. Schw., seit 1902, vorher die Orte Lubania und Lipinni*:, str. 69.	*Lubania-Lipiny (niem. Lubania),* folwark, k. Serocka (Świekatowo). **1873:** mapa [101].
140	Luissenfelt✠	***Luissenfelt*** (1679) A626, Nazwa miejscowości zaginiona. Znaleziono tylko podobnie brzmiące nazwy miejscowości: Louisenhof, Louisenhütte, Louisenthal, Louisenwalde, Luisenforst, **1912:** [37], str. 72-73, podobnie **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Louisenfelde** (niem.), obacz Klecewko, por. Louisenwalde.*", str. 368; dalej: "***Louisenwalde** (niem.), powiat sztumski, obacz Klecewka.*", str. 369; dalej: **1883:** SGKP, Tom IV, "***Klecewko**, niem. Kletzewko, od roku 1876 Luisenwalde, rycerskie dobra, powiat sztumski, ...*", str. 121. W tym momencie jest jasne, że nazwa historyczna ***Luissenfelt*** nie może być powiązana z tym ostatnim zapisem. Historyczna nazwa miejscowości występuje w zapisie chrztu z Czerniewa: "*11 Decemb. de Czerniewo baptizatus Infans **Franciscus Georgius**. Parentes G.D. Andreas Owydzky et Zophia Coniuges. Patrini G.D. dyonisius Fidor a Luissenfelt et G. Ludovicus Pusch et Dna Euphrosyna coniux GD. Berkman de Wartz et Virgo Eva Constantia Pogonowska.*". Poniżej przedstawiono ten fragment zapisu metrykalnego z księgi D-269: Nazwa historyczna ***Luissenfelt*** jest powiązana z nazwami miejscowości Czerniewo i Warcz. Chrzestnymi dziecka są osoby wysokiego stanu *Generosus Dominus dyonisius Fidor* z Luissenfelt✠ i Eufrozyna Berkman z Warcza. Można przypuszczać, że Luissenfelt✠ znajduje się w pobliżu Czerniewa i Warcza. Lecz na mapach Schroettera [271, 272, 273] nie znaleziono w tych okolicach nazwy miejscowości zbliżonej do ***Luissenfelt***. Nazwy tej miejscowości oraz nazwiska Fidor nie znaleziono także w [43, 44]. Nazwa miejscowości dalej pozostaje nierozwiązana.		
141	Luzino	***Luzino*** (1747) E7204, ***Parentum Advenarum ex Parochia Luzinensi*** (1747) E7204, Przypisano do miejscowości o nazwie *Luzino (niem. Lusin)*, k. Kębłowa. **1911:** mapa [52]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [263] podaje lokalizację miejscowości *Luzino (niem. Lusino),* k.			

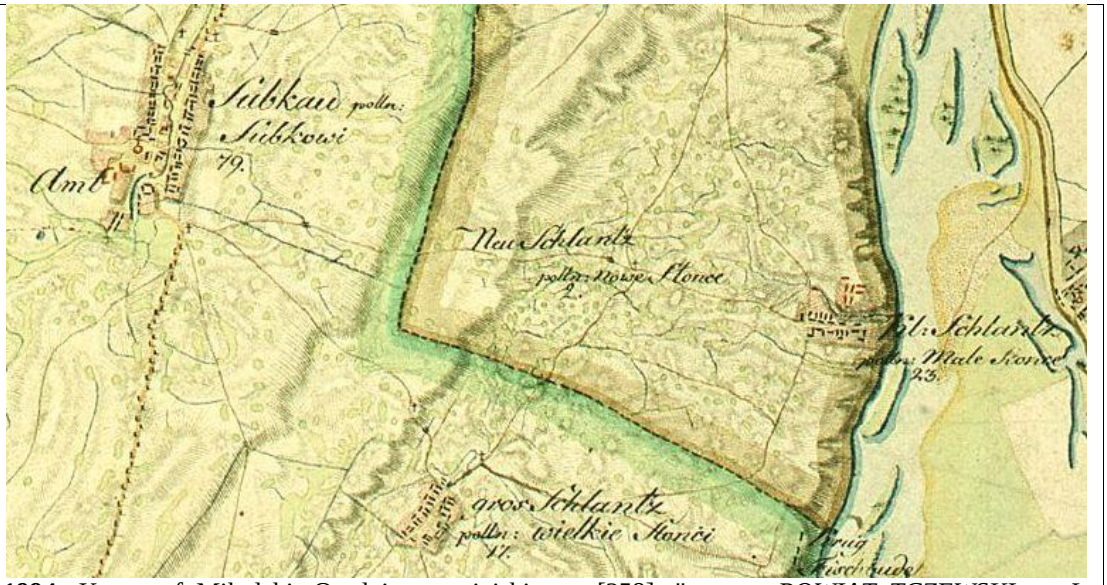
		Robakowa, (34 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...12. (Obecna nazwa)* Luzino, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", oraz dalej: "*13. (Obecna nazwa)* Luzino-Młyn, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* M *(osiedle młyńskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* M *(osiedle młyńskie)*,", str. 171. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra kościelne *Luzino*, należące do klasztoru w Żukowie, 51 łanów, str. 103. Parafia Luzino, dekanat mirachowski, powiat pucki, str. 147. **1754:** Rękopis [244], ***1664:*** "*Anno 1664 die 5 Martÿ. Względem Karczmy Luzinskieÿ y Czinszu retardowanego od wielu lat, stanęło aby Karczmarsz tenże Maciey Mlinarsz za Kwietną Niedzielę tego roku oddał sto złotych polskÿch, a ostatek Klastor mu daruie (intratu Cz.le). A iezely na pomienioni termin nię odda te sto zlotych, tedy Klastorowi wolno będzi prawem przeciwko kaczmarzowi postompycz. Laurentius Ludwigk à Demuth. ....*", karta 81b. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Luzino. Od 25 morgów osiadłych, 6 ogrodników, karczmarza pańskiego, 2 kół młyna małego. 3 zł. 5 gr.*", str. 79. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Luzino**, niem. Lusino, wieś kościelna i dobra, powiat wejherowski, na bitym trakcie leziensko-wejherowskim, nad luzińską strugą. Obszaru obejmuje włók 127, gburów 15, zagrodników 6, katolików 433, ewangelików 118, domów 52. ... Parafia i szkoła w miejscu, poczta Wejherowo, dokąd odległość wynosi 1¾ mili. ... Luzino od dawna należało do klasztoru panien norbertanek w Żukowie, jak przypuszczają, darowane przez księcia Racibora. Kościół tutejszy zapewne przed sprowadzeniem do Żukowa panien (1210) został przez książąt fundowany, o nowszych bowiem kościołach, które panny w dobrach swoich fundowały, są zapiski w aktach klasztornych, tylko o luzińskim nie ma. Roku 1245 biskup kujawski Michał darował pannom swoje dziesięciny z Luzina. ... Parafia luzińska, dekanatu mirachowskiego (kościerskiego), liczy dusz 4225; ... W miejsce obalonego roku 1733 starego kościoła drewnianego, Maciej Rzepczyński, dziekan mirachowski i proboszcz luziński nowy okazalszy wybudował z cegły roku 1740. ... Wsie parafialne: Luzino, Robakowo, Dąbrówka, Gowino, Gowinko, Ustarbowo, Sobieszyn (Sopieszyn?), Przetoczyno, Częstkowo, Milwino, Wyszecino, Barłomin, Strzebielino, Kębłowo, Gościcin, Bismark. ...*", str. 494-495.
142	Łapino	***Lapino*** (1668) A128, ***Łapino*** (1685) A734, ***Łapin*** (1704) A1623, ***Villa ad Xenodochium Gedanensis pertinens*** (1713) A2243, ***de Lapin*** (1715) B521, ***Szeperia Łapinska*** (1732) A6124, ***Szeperya Łapinska*** (1742) A4329, ***de Łapinskiey Szeperyi*** (1750) B1117, Przypisano do miejscowości o nazwie *Łapino (niem. Lappin)*, k. Kolbud. **1905**: mapa [15]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Łapino (niem. Lappin)*, (17 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... V. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...3. (Obecna nazwa) Łapino, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 161. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Łapino (Lappin),* należące do szpitala św. Elżbiety w Gdańsku, str. 91. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 148. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Łapino** albo Łapin, niem. Lappin, rycerskie dobra, powiat kartuski, nad jeziorem Łapińskim i małą strugą do Raduni uchodzącą, która tu pędzi papiernię i fabrykę papy, opodal granic powiatu gdańskiego. Obejmuje wybudowanie Buschkrug, Fischerkathe, Louisenhof, Mąkocin i Papiernię, ... obszaru morgów 2609 (jeziora 173), katolików 97, ewangelików 200, domów 26. Parafia Pręgowo, szkoła Kolbudy, poczta Lublewo. Odległość od Kartuz 2½ mili. ... Rycerskie dobra z przynależnym folwarkiem Mąkocin obejmują roli ornej hektarów 426, łąk 29, pastwisk 50, lasu 86, nieużytków 10, wody 43, ogółem obszaru hektarów 645,39; ... Roku 1389 Mikołaj Hase, który wziął wdowę po Alexym, zapisuje połowę dóbr swoich żonie, drugą połowę spadkobiercom. ... Jak donoszą inne źródła, ... tegoż roku 1389 dobra szlacheckie Łapino przywilejem komtura gdańskiego Wolfa von Zollenhart zapisane zostały na własność szpitalowi św. Elżbiety w Gdańsku. Jak pogodzić z sobą obadwa powyższe doniesienia, trudno orzec. Przy szpitalu zachowała się ta wieś aż do pruskich rządów; roku 1816 wydana na własność rodzinie Windisch.*", str. 590-591.
143	Łączyno	***ze wsi Łątczyna*** (1663) H2, ***Łączyno*** (1697) E3852, Przypisano do miejscowości o nazwie *Łączyno (niem. Lonczyn),* k. Borucina. **1877:** mapa [131]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Łączyno (niem. Lonczin),* (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...20. (Obecna nazwa) Łączyno, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Łączyno,* należące do J. Przewoskiego, herbu 3 pęki ruty, pochodzenie pomorskie, 16 łanów, str. 95. Parafia Chmielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 148. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** *"Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Łączyno. Balcer Limiewski od 2 ogrodników. 8 gr., Pani Muchlińska, wdowa, od 2 ogrodników i młynika o jednym kole. 23 gr.*", str. 156. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Łączyn**, albo Łączyno, według taryfy poborowej z roku 1717, niem. Lonczyn albo Lonschin, dobra rycerskie w powiecie kartuskim, do których należy folwark Wygoda (niem. Wigodda) i młyn (niem. Lonczyner-Mühle). ... Mieszkańców było 1868 roku 176; 39 ewangelików, 137 katolików. (1857 roku 113 mieszkańców), domów mieszkalnych 16; parafia ewangelicka Mirachowo, katolicka Chmielno, ... Własność Teodora Żelewskiego. Łączyno należy do starych osad; od roku 1381 za czasów krzyżackich stolica wójtostwa (Pflegeramt) mirachowskiego które płaciło 1 grzywnę czynszu, ... Według taryfy poborowej na symplę wyrachowanej z roku 1717 płaci Łyśniewski z Łączyna 6 groszy, Muchlińska wdowa z Młyna 15 groszy.*", str. 631.

144	Łęgowo	***Langenauus*** (1663) I51, ***Langenau*** (1665) I68, ***Langnoviensis*** (1737) A3856, Przypisano do miejscowości o nazwie *Łęgowo (niem. Langenau)* k. Pruszcza Gdańskiego, **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Łęgowo (niem. Langenau oder Langnowo)*, (80 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...26. (Obecna nazwa) Łęgowo, (Nazwy występujące w źródłach) Lęgnowo, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Łęgowo (Langenau),* należące do klasztoru w Oliwie, 49 łanów, str. 120. Parafia Kłodawa, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 148. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Langenau, Kr. DzgH., früher auch Lęgnowo, Łęgowo,Langnowo, Legniewo*", str. 67. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Langenau = Łęgowo (al. Langnowo i Legniewo)*, [11], kolumna 5. **1749:** Georgius Schwengel - *Parochia Langnoviensis* - oficjałowie, str. 155-156, 456, … *Langnowo* … str. 457, 460, … *Langnoviae* … str. 490, [19]. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Łęgowo*** *albo Legniewo, Lagniewo, niem. Langenau, w dokumentach Langenow, Langow, Langois, wieś włościańska kościelna, powiat gdański, na bitym trakcie tczewsko-gdańskim, śród żyznej gleby, opodal żuławy gdańskiej; przy wsi przechodzi kolej żelazna gdańsko-tczewska. Obejmuje obszaru morgów 3571, gburów 19, zagrodników 47, katolików 823, ewangelików 234, domów 86. Parafia i szkoła w miejscu, poczta w Pruszczu; ... Roku 1303 Piotr Święca, wojewoda pomorski, wraz z synami Janem i Wawrzyńcem zapisali tę wieś na własność ojcom cystersom w Oliwie. Podówczas znajdowała się w sąsiedztwie Łęgowa wieś Gransino, która następnie zaginęła. ... Roku 1347 Henryk Dusemer, mistrz wielki krzyżacki, osobnym kanałem przeprowadził wodę Kłodawy przez pola łęgowskie obok młyna w wielkim błocisku Grabiny. ... Roku 1460 znowu napadli wieś krzyżacy, splądrowali i do szczętu zburzyli. Podczas reformacyi luterski odstępczy opat Gischkau przefrymarczył Łęgowo Dulskiemu, które dopiero za opata Dawida Konarskiego po długim procesie napowrót odzyskane zostało roku 1611. ... Roku 1656 król Jan Kazimierz przybył tu z pod Chojnic z wojskiem; założono główny obóz przy wsi dla wojska, król udał się do Gdańska, gdzie zabawił aż do 31 stycznia roku następnego. Polacy starali się z pod Łęgowa Szwedom dokuczyć, mianowicie Tczew im odebrać, Szwedzi jednak na 2 mostach rzuconych pod Gniewem i Tczewem na naszą stronę przeprawiwszy się przez Wisłę, wojska polskie rozbili: konnica cofnęła się do Chojnic, piechota do Gdańska; zabrali nam wtedy pod Łęgowem 500 wozów ładownych. Roku 1748 Iwo Rohweder, przeor oliwski i proboszcz łęgnowski, zbudował nowy tutejszy kościół murowany i bogato przyozdobił. Roku 1772 została ta wieś we wieczystą dzierżawę wydana, poczem przeszła na własność osadników. ...*", str. 658-659.
145	Łoguszewo	***Z Lagussewa*** (1672) B27, ***Lagusewo*** (1739) B901, ***Łagusewo*** (1744) B1011, Przypisano do miejscowości o nazwie *Łoguszewo (niem. Lagschau)*, k. Sobowidza. **1909:** mapa [21]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Łoguszewo (niem. Lagschau oder Laguszewo)*, k. Ulkowych, (24 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...52. (Obecna nazwa) Łaguszewo, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra miejskie *Łaguszewo (Lagschau)*, należące do P. Böhme, 45 łanów (18 łanów folwark), str. 122. Parafia Kłodawa, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 148. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Łaguszewo**, niem. Lagschaw, w dokumentach Lagussow, rycerskie dobra, powiat gdański, ćwierć mili od bitego traktu gdańsko-skarszewskiego, 3 mile od Gdańska. Obszaru liczy ziemi ornej hektarów 393, łąk 55, pastwisk 17, lasu 208, nieużytków 11, wody 1, ogółem obszaru hektarów 687,42; dziedzic Muhl; katolików 133, ewangelików 73, domów 15. Parafia Kłodawa, szkoła Wołkowo, poczta Pszczółki. Ku straży lasu pańskiego jest urządzone leśnictwo Borbsack. Łaguszewo należy do najstarszych wsi tej okolicy. Pierwszy raz wspominane roku 1280 jako Lagussov. Roku 1789 posiadacz Jan Trembecki chorąży.*", str. 575.
146	Łubiana	***lubiana*** (1642) Q13, ***łubiana*** (1642) Q14, Przypisano do miejscowości o nazwie *Łubiana (niem. Lubianen)*, k. Lipusza (Kościerzyna). **1919:** mapa [125]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Łubiana (niem. Lubjahnen)*, (17 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...49. (Obecna nazwa) Łubiana, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Łubiana*, należące do starostwa kościerskiego, 16 łanów, str. 112. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 148. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Wieś Łubiana. Ma włok 16. Szołtyskich 3, karczmarska 1, gburskich 12. Gburow bywało 6, teraz jest ich 3, robić powinni po cztery dni w tydzień, czynszu powinni po fl. 1 gr. 15, po korcu owsa, kur po 3, tego dla niedostatku po wojnie nie oddają. ... Karczmarz Stanisław Sarnowski siedzi za przywilejem jmpana Dymitra Weyhera i Katarzyny ze Bnina, de data 1624 Jakubowi Baszy nadanym. Ma włokę jedną. Piwo pańskie szynkuje i płaci na ś. Marcin fl.2.*", str. 286-287. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Lubianen, Kr. Ber., früher Lubian. Lubiana. Lubania.*", str. 72. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Starostwo Kościerzyńskie. ...Lubiania. 32 morgów osiadłych, karczmarza pańskiego. 1 zł., 22 gr., ...*", str. 61. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lubiany**, niem. Lubianen, w dokumentach Lubna, włościańska wieś, powiat kościerski, nad bezimiennem jeziorem, z którego struga uchodzi do Czarnej wody, ćwierć mili od bitego traktu kościersko-bytowskiego. Obszaru liczy morgów 6227, gburów 11, zagrodników 3, katolików 311, ewangelików 23, domów 30. Parafia i poczta Kościerzyna, szkoła w miejscu. Odległość od Kościerzyny 1 mila. Lubiany jest wieś prastara; należała zdawna do ziemi tak zwanej Pirsny albo Kościerskiej. Roku 1284 Mestwin II zapisał tę wieś wraz z całą ziemią siostrze swojej Gertrudzie, wyjmując poddanych od wszelkich ciężarów, sądów, podatków tak polskiego jak niemieckiego prawa.*", str. 399.
147	Majdany	***Maydany Czapielskie*** (1727) B664, ***de Maydan*** (1741) C721, Przypisano do miejscowości o nazwie *Majdany (niem. Maidahnen)*, k. Nowej Wsi Przywidzkiej. **1911:** mapa [18]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Majdany (niem. Maydahnen)*, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		 1923: Wg Lorentza [3], Nr 1790: "*Majdany, powiat dawny kartuski, niem. Maidahnen, Gmina wiejska.*". **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Majdany**, niem. Maidahnen albo Maydahnen i Maidanen, wieś, powiat kartuski, stacja pocztowa Hopy, obejmuje 7 gburstw, 2 zagrody, 317 morgów ziemi, 81 mieszkańców, 80 ewangelików, 1 katolik, 11 domów mieszkalnych; parafia ewangelicka Przyjaźń, katolicka Prągowo; odległość od Kartuz 2 mile. Okrąg urzędu stanu cywilnego Stęgwałd, ...*", str. 918.
148	Malbork	***Assessor Terrestris Mariaeburgensi*** (1747) A4729, ***Palatini Mariaeburgensis*** (1750) E7422, Przypisano do miasta o nazwie *Malbork.* **1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miasta *Malbork (niem. Marienburg)*, (820 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Malborg, Marienburg (Mariaeburgum), ...*", str. 556; dalej: "*... in conventu generali Mariaeburgi die 20 Decembris 1584 ...*", str. 131; dalej: "*... et fratrum in Marienburg anno 1337 ...*", str. 312; dalej: "*... protunc thesaurarius in Marienburg, ...*", str. 366; dalej: "*... piissime obiit ac Mariaeburgi terrae mandatus est. ...*", str. 367.
149	Mała Słońca	***de Villa Małasłonae*** (1748) B1073, Przypisano do miejscowości o nazwie *Mała Słońca (niem. Kl. Schlanz)* k. Subkowych, nad Wisłą, **1913:** mapa [53]. *Mała Słońca*, **1936:** mapa WIG [195]. Leżąca w pobliżu *Wielka Słońca* jest opisana pod Nr 303 tej tablicy głównej. **1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Mała Słońca (niem. Kl: Schlantz, polln: Male Slonce)*, (23 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...82. (Obecna nazwa) Słońca Mała, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F° (folwark z 1-2 gburami), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Słońca Mała,* należące do starostwa tczewskiego, 19 łanów folwark, str. 113. Parafia Subkowy, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 155. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Schlanz, Klein-, Kr. Dir., früh. auch Słońca mała und Słońca niemiecka*", str. 105. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Kl. Schlanz = M. Słońca*, Powiat Starogardzki (Kreis Stargardt), [11], kolumna 36. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Tczowskiego. ... Wsi starostwa Tczowskiego. ... Rybitwa Tczowska. Ta niejednakowy czyni prowent. Teraz jednak rybak Michał Krupecki z Słonczy od łowienia sieciami na Wiśle, gdzie się pław uczyni, daje na rok jmci panu staroście Tczowskiemu fl. 12. Tenże gruntowego i od morgu roli na folwarku Słonckim fl. 3. ...*", str. 368; dalej: "*Folwark Słąncza. Ten całe zniesiony podczas wojny, do tych czas pusto leży, nic a nic tam nie sieją. Przy tym folwarku bywało wojtostwo, teraz spustoszało, na które pokazał teraźniejszy jmpan starosta cesyą pana Cypryana Raczyńskiego vigore consensus, ...*", str. 369. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. Starostwo Tczewskie. Folwark Słoński. Od ogrodników 1. 4 gr., Zajęczkowski od ogrodników 5. 20 gr., Rokitski od pustych morgów 75, 3 ogrodników i szynkowania piwa pańskiego. 2 zł. 12 gr.,*", str. 54. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Słońca Mała**, niem. Klein Schlanz, dobra w wieczystą dzierżawę puszczone, powiat tczewski, tuż nad lewym brzegiem Wisły o 4,5 km na wschód od Subków, ... Roku 1280 nadaje Mestwin, książę pomorski, Małą Słońcę biskupowi płockiemu Tomaszowi, ... Roku 1291 potwierdza Mestwin sprzedaż Małej Słońcy, którą Krzyżacy kupili od Aleksego, ... Roku 1710 pobierał proboszcz subkowski ztąd 10 korcy żyta i tyleż owsa, ... Roku 1780 należała Mała Słońca do Adama Pałubiekiego i liczyła 164 katolików i 4 innowierców, ...*", str. 819.

150	Mały Podleś	***Podlesie minori*** (1642) Q12, Przypisano do miejscowości o nazwie *Mały Podleś (niem. Kl Podless)*, k. Kościerzyny. **1904:** mapa [79]. Leżący w pobliżu *Wielki Podleś* jest opisany pod Nr 304 tej tablicy głównej. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Mały Podleś (niem. Kl: Podlesce)*, k. Sarnowo, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...68. (Obecna nazwa) Podleś Mały, (Nazwy występujące w źródłach) Polesie Małe, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Podleś Mały,* należące do 2 Poleskich, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 6 łanów, str. 117. Parafia Niedamowo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 152. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Podlesie Małe**, niem. Klein Podless, dobra rycerskie, ... 5 klm na południe od Kościerzyny. 237 ha roli ornej i ogrodowej, 22 łąk, 2 pastwiska, 1 nieużytek, razem 262 ha; ... Majętność tę stanowią dobra rycerskie, składające się z 2 działów i wsi szlacheckiej, obejmującej 10 gburskich posiadłości i 3 zagrody. W 1869 roku 216 mieszkańców (146 katolików, 70 ewangelików), 21 domów. ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacili w Małym Podlesiu Zakrzewski i Ustarbowski od 5 włók folwarkowych i 2 ogrodników 5 fl. 16 gr. ... Ciekawe szczegóły zawiera lustracya pruskiej komisyi katastrowej z roku 1772 Małe Podlesie składa się z 3 działów: Łukasz Piechowski ma 2/6, Józef Pawłowski w Blumfeldzie 2/6, Mikołaj Grabski 1/6; ziemię tę sami sobie wymierzyli prętem chełmińskim, 15 stóp zawierającym. ... Niema żadnego lasu, ale na roli ornej stoją stare dęby, których nie wycinają. ... Szlachta tutejsza jest polska, katolicka, mieszkańcy zaś najwięcej protestantami i Niemcami. ...*", str. 424-425.
151	Mały Klincz	***minori Klincz*** (1642) Q19, ***minori Klinc*** (1642) Q38, ***Minori Klincz*** (1643) Q61, Przypisano do miejscowości o nazwie *Mały Klincz (niem. Klein Klinsch)*, k. Kościerzyny. **1902:** mapa [97]. Leżący w pobliżu *Wielki Klincz* jest opisany pod Nr 307 tej tablicy głównej. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Mały Klincz (niem. Kl: Klintz)*, k. Będomina, (34 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ... 33. (Obecna nazwa) Klińcz Mały, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F^{o} (folwark z 1-2 gburami),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Klińcz Mały,* należące do J. Arciszewskiego, herbu Prawdzic, pochodzenie polskie, 8 łanów, str. 116. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 145. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański. ... Klincz Mały. P. Starosta Grudziącki summatim. 21 Floreny. 2 Grosze.*", str. 171. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Klincz Mały**, niem. Kl. Klinsch, rycerskie dobra, nad bitym traktem kościersko-starogrodzkim, ¾ mili od Kościerzyny. Obszaru liczą morgów 2413, katolików 99, ewangelików 58. W miejscu jest szkoła elementarna. Parafia i poczta w Kościerzynie. Pierwszy znany przywilej na tę wieś pochodzi z roku 1295, odnowiony roku 1562. Roku 1570 jest posiadaczem Powalski, ...*", str. 154.
152	Małkowo	***Małkowo*** (1608) E5, ***Mołkowo*** (1617) E267, ***Molkowo*** (1619) E322, ***Malcowo*** (1645) E1511, ***de Mołkowa*** (1711) E4633, ***Pastoris Ovium Małkoviensis*** (1725) E5551, Przypisano do miejscowości o nazwie *Małkowo (niem. Mahlkau)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

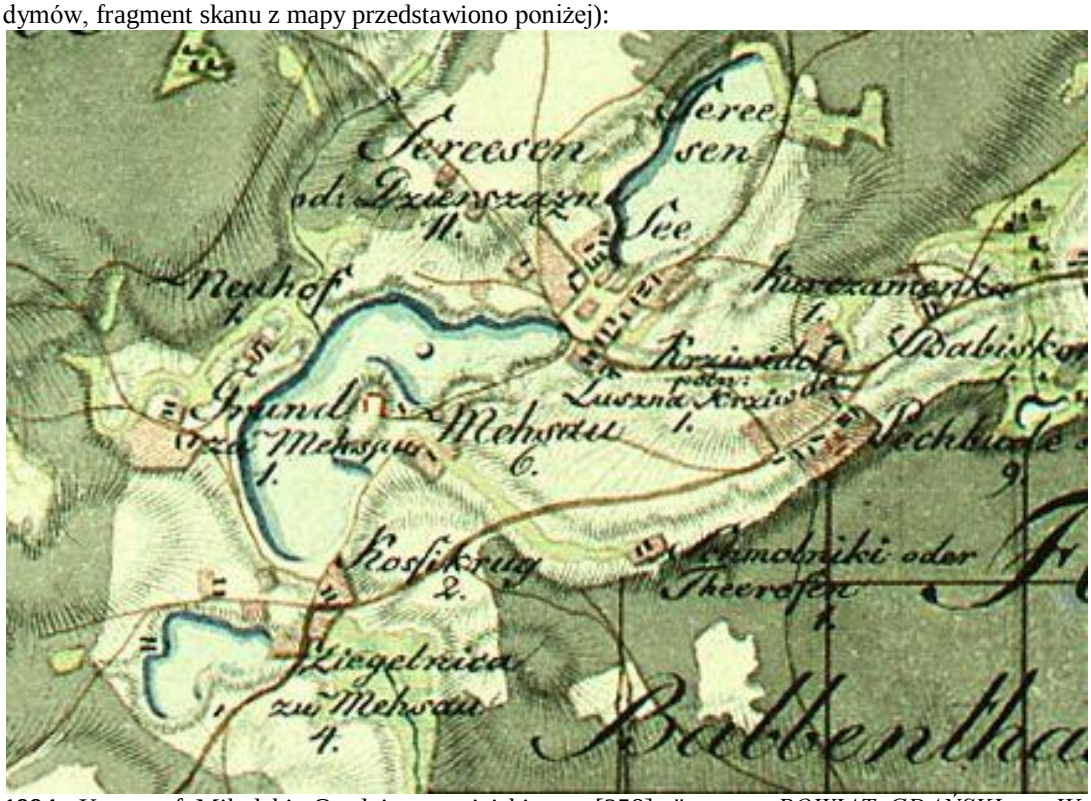
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje nazwę miejscowości *Małkowo (niem. Malkau oder Malkowo)*, k. Żukowa, (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...28. (Obecna nazwa) Małkowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim	*Małkowo (niem. Mahlkau)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23].

				istniały dobra kościelne *Maliki*, należące do klasztoru w Kartuzach, 33 łany, str. 92. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 148. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Malikowy. P. Połubicki od 5 ogrodników. 20 gr.*", str. 92. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Malkowy***, *albo Małkowo, Malkowo, niem. Mahlkau, w dokumentach Malkaw, dobra, powiat kartuski, stacja pocztowa Żukowo o 4 kil. odległa. ... Roku 1868 liczyły Malkowy i wybudowanie Młyńsk razem 169 mieszkańców, ... parafia katolicka Żukowo o ½ mili odległa, parafia ewangelicka Przyjaźń, ... Malkowy należą do starych osad. Roku 1339 nadaje wielki mistrz Dyteryk de Aldenburg wiernemu Janowi za usługi wyświadczone zakonowi: Malkowo, Mniszewo razem 40 włók, dalej 11 włók w Krokowie i ½ włóki łąk i bagien nad Redą, ... Roku 1380 powstała na terytoryum malkowskiem nowa wieś Słupno, ku czemu odłączono od Malkowa 21 włók, ... Tegoż roku dostają od Piotra z Małkow (Erbherr v. M) Vosla i Zolkyn sołectwo w Malkowie, ... Roku 1397 poświadcza wielki mistrz Konrad von Jungingen, że Przibke von Exow, 'Ritter und Herr', za wiedzą zakonu dał klasztorowi w Kartuzach 7 mórg łąk, ... Roku 1428 kupuje Mikołaj von Dobrzesin od Anny von Exow 3½ włóki w Małkach. ... Roku 1583 donosi wizytacya biskupa chełmińskiego Rozdrażewskiego, że w Małkowie było wtedy 30 gburów (włościan), którzy płacili proboszczowi w Żukowie od włóki korzec żyta i korzec owsa, ...*", str. 20-22.
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje nazwę miejscowości *Maliki (niem. Vw: Ober Malkau, poln: Gurni Malkowi, Nieder Malkau, pol: dole Malkowi)* k. Pałubina, (Górne Maliki - 8 dymów, Dolne Maliki - 12 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...54. (Obecna nazwa)* Maliki Dolne, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 181. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...50. (Obecna nazwa) Maliki Górne, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F^{o} *(folwark z 1-2 gburami), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Maliki*, należące do starostwa kiszewskiego, 2 łany i folwark, str. 112. Parafia Stara Kiszewa, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 148. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Kiszewskiego, ... Wieś Małki. Bywała quondam przed wojną, teraz cale zrujnowana, w ktorej szołtystwo pusto leży, do ktorego się odezwała pani Anna Szeliska, szlachetnego niegdy p. Mikołaja Bogurskiego siostra, ktory tego szołtystwa iure hereditario był nabył. Folwark w Małkach w dziedzinie pustej. Ten folwark zasadzony na włokach 12. Zagrodników było przed tym 3, a teraz pusto, jedno w jednej chałupie baba mieszka. Zboża żadnego nie siano począwszy od wojny aż do tego czasu.*", str. 262; dalej: "*... Specificatia granic generalna starostwa Kiszewskiego z dobrami ziemiańskiemi i innemi. ... z possessorami Malikowa - Wąglikowicz. ...* ", str. 265. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** *Dobra królewskie Województwa Pomorskiego, ... Starostwo Kiszewskie. ... Malikowy. Od ogrodnika jednego. 4 gr.*", str. 60.	*Dolne Maliki (niem. Ober Malkau, Nieder Malkau)*, k. Starej Kiszewy. **1874:** mapa [103].

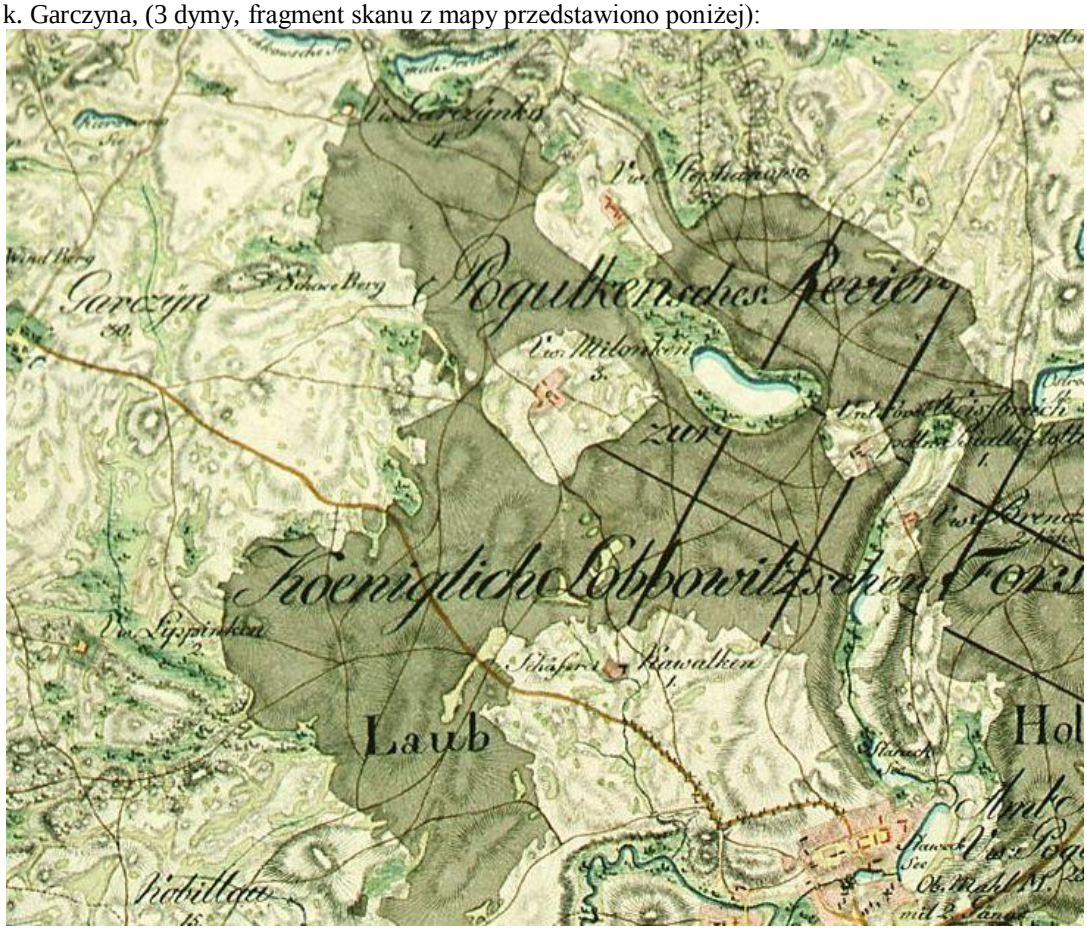
				1885: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Malkowy Dolne*** *albo Malchowy i Malikowy, niem. Nieder-Malkau albo Mahlkau, dobra rycerskie, powiat kościerski, stacja pocztowa Pogótki w odległości 6 kil.; leżą nad Wierzycą, niedaleko granicy powiatu starogardzkiego, o milę od żelaznej kolei z Chojnic do Tczewa prawadzącej. ... 1868 roku było tu 82 mieszkańców, 45 katolików (według szematyzmu dyecezjalnego 54) i 37 ewangelików, 6 domów mieszkalnych. Parafia katolicka Pogótki 1 milę odległości; parafia ewangelicka Nowe Polaszki, szkoły nie ma w miejscu, ... Najbliższa stacja kolei żelaznej Zblewo o 8 kil. odległa.* ***Maliki Górne*** *albo Malchowy, niem. Ober-Malkau albo Mahlkau, majątek prywatny, wydany przez rząd 17 października 1786 na wieczystą dzierżawę, powiat kościerski, stacja pocztowa Pogótki, najbliższa stacja kolei żelaznej Zblewo o 8 kil. odległa. Dobra te leżą nad Wierzycą i obejmują znaczne pokłady torfu. ... 1867 roku było tu 5 domów mieszkalnych i 70 mieszkańców, 43 katolików, 27 ewangelików. Parafia katolicka Stara Kiszewa pół mili odległa; parafia ewangelicka Nowe Polaszki. Odległość do miasta powiatowego Kościerzyny wynosi 3¾ mili. Szkoła ewangelicka Kobyle, dokąd uczęszczają także dzieci katolickie z Malków.*", str. 22.	
153	Mankocin			***Mankocin*** (1746) B1034, Przypisano do miejscowości o nazwie *Mankocin (niem. Vw. Mankenzin)*, k. Łapina. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Mankocin (niem. Mankotzin oder Leppin)*, k. Widlina, (2 dymy, powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... V. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...5. (Obecna nazwa)* Mankocin, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 161. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Mąkocin,* należące do szpitala św. Elżbiety w Gdańsku, str. 92. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 148. **1923:** Lorentz [3] podaje: Nr 928 "*Mękocino, (Mękoczyno, Mąkocino), powiat kartuski, niem. Mankenzin (1839 r. Gross i Klein Mankoczyn), osada przynależna do Łapina*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Mankoschin, Kr. Karth., früher Mankoczyn, Mąkocin*", str. 74. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Mąkocin****, niem. Mankotyin alias Mankoczyn, dok. Mankeczin i Mankoczin, folwark, powiat kartuski, stacja pocztowa Żukowo, należy do dóbr rycerskich Łapino. Mąkocin istniał już r. 1311 jako wieś, której r. 1360 Krzyżacy nadali prawo chełmińskie. ... W wyprawach wojennych stawia Mąkocin razem z Sulminem 2 konie. ... Wskutek zaburzeń wojennych był Mąkocin już kilka lat przed r. 1437 całkiem opuszczony, tak że go 20 maja 1437 r. przyłączono do Łapina za 5 grzywien rocznego czynszu. Łapin należał wtedy do szpitala św. Elżbiety w Gdańsku. Gdy w 17 wieku Gdańszczanie wzbraniali się płacić za Mąkocin proboszczowi w Żukowie 15 korcy żyta i tyleż owsa, zaskarżył 1693 r. proboszcz żukowski Leyding i wygrał proces przed trybunałem w Piotrkowie, ...*", str. 217.
154	Marszewo			***Marszewy*** (1668) A126, ***Marzewo*** (1672) A301, ***Marszewo*** (1675) A476, ***Marszewy*** (1685) A727, ***de Marszew*** (1738) C559, ***Marszewy*** (1748) A4802, Przypisano do miejscowości o nazwie *Marszewo (niem. Marschau)*, k. Czapielska. **1905:** mapa [15]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Marszewo (niem. Marschau)*, k. Jodłowna, (4 dymy, powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	

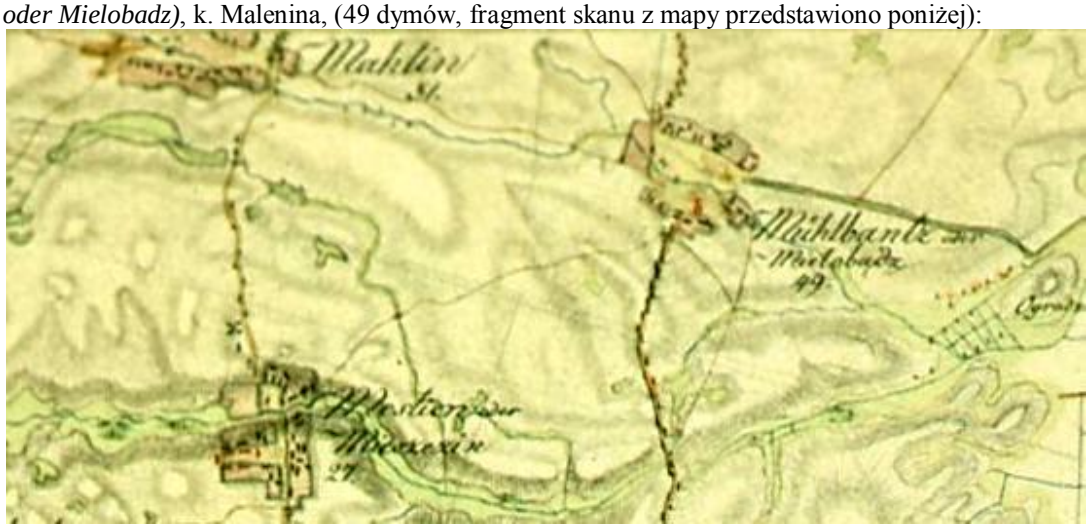
		 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDANSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...18. (Obecna nazwa)* Marszewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Pierwsza wzmianka)* 1662, *(Rodzaj gospodarczy początkowy)* K *(osiedle karczmarskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* K *(osiedle karczmarskie),*", str. 160. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Marszewo*** *albo Marszewy, niem. Marschau, wieś, powiat kartuski, stacja pocztowa Stęgwałd; dawniej własność ojców jezuitów w Szotlandzie przy Gdańsku. Dnia 5 listopada 1820 roku wydał tę wieś rząd pruski, skonfiskowawszy dobra zakonne, dawniejszym czynszownikom na własność. Obszar wynosi 305 morgów; we wsi jest 5 gburskich posiadłości i 6 zagród; roku 1868 było tu 91 mieszkańców, 54 katolików i 37 ewangelików, domów mieszkalnych 10 i cegielnia. Parafia katolicka Dolne Prągowo, ewangelicka Przyjaźń, szkoła Marschauerberg (niemiecka). ...* ***Marszewo, kolonia****, na wykarczowanym polu roku 1817 założona, powiat kartuski, stacja pocztowa Stęgwałd. Zawiera 72 morgi, 14 zagród, 14 domów, 120 mieszkańców, 19 katolików i 101 ewangelików, parafia katolicka Dolne Prągowo, ewangelicka Przyjaźń, szkoła: Czapielsk. ...*", str. 136.
155	Marynowy	***Märùnus*** (1666) K35, ***Margenburgensis*** (1716) C165, ***~~Margeborgensis~~*** (1716) D22, ***Margensch*** (1730) A3286, ***Notarius Margenburgensis*** (1733) A3574, Przypisano do miejscowości o nazwie *Marynowy (niem. Marienau)* k. Nowego Dworu Gdańskiego, **1925:** mapa [69]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [278] podaje lokalizację miejscowości *Marynowy (niem. Margenau),* (81 dymów, osadnicy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Marienau. Kr. Mbg., früher Margenau. Marynowy*", str. 74. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Starostwo Tygienowskie. (Nowy Dwór Gdański) Margenau. Od morgów osiadłych jako i wszędzie 1004, ... 100 zł gr. 12; Od morgów 3 ... 12 gr.,*", str. 43. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia ekonomii Nowodworskiej abo Tygienhoffskiej, odprawiona die 30 septembris 1664. ... Wieś Margenhau. ... ... Kościół jest murowany .... włok do niego 4. Tacą dają ze wsi z włoki półkorca żyta, poł korca*

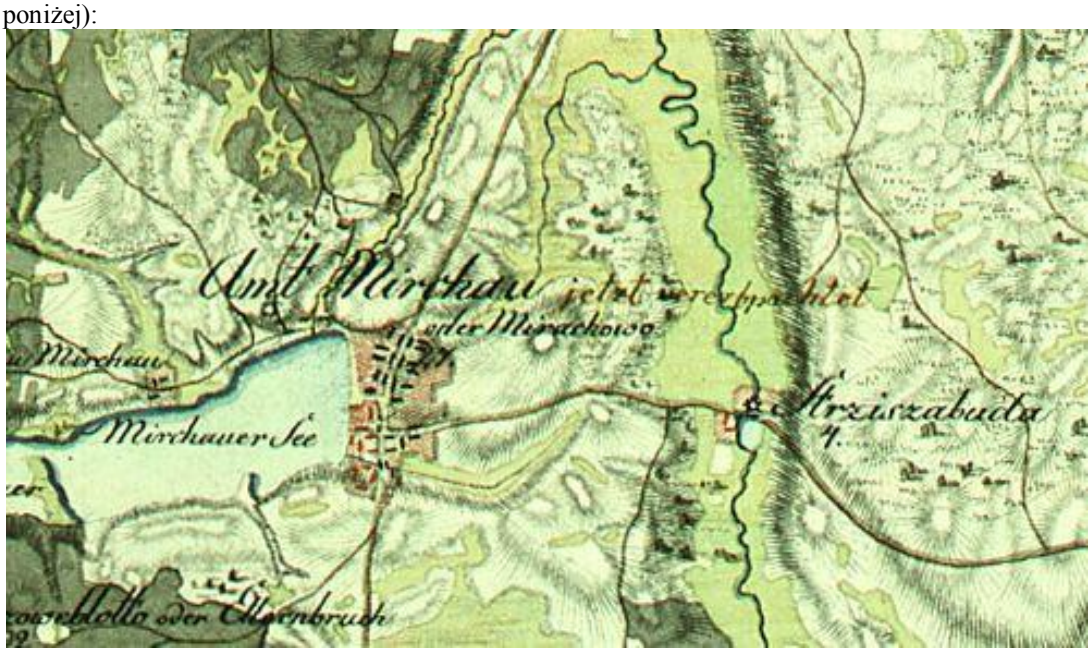
		jęczmienia.", str. 396; dalej: z wsi *Rychnau* *(Rychnowo Żuławskie k. Nowego Dworu Gd., blisko Marynowów)* "*… Tacą dają do kościoła Margienauskiego połkorca żyta, połkorca jęczmienia z włoki.*", str. 394. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Marynowy**, niem. Marienau, duża wieś kościelna parafialna, na żuławach między Wisłą a Nogatem, powiat malborski, stacja pocztowa Nowodwór (niem. Tiegenhof). W skład tej wsi wchodzą także dwa wybudowania: Świętepole z 8-u gburskiemi posiadłościami i cegielnią Muehlenfeld. ... Mieszkańców było w 1869 roku 864, 411 ewangelików, 347 katolików i 106 menonitów, domów mieszkalnych 76. Prócz katolickiego kościoła jest i ewangelicki, także parafialny. ... Do tutejszej parafii przyłączona jest filia Tuga (niem. Tiege); gdzie jest mały kościółek świętego Jakóba. ... Najstarszy przywilej datuje się z 1321 roku. Za czasów krzyżackich około roku 1400 płaciły Marynowy od włóki 1 i pół grzywny czyli 7 i pół talarów czynszu, co świadczy o wielkim dobrobycie mieszkańców, którzy nadto byli wolnymi od robót przy wielkiej tamie. ... Gdy już w XVI wieku protestantyzm i na żuławach szerzyć się zaczął, przeszedł tutejszy proboszcz Maces (pewnie Maciej) na luterską wiarę, a od 1574 roku powoływano dotąd już regularnie ewangelickich proboszczów. ...*", str. 159.
156	Matarnia	***Maternia*** (1625) E512, Przypisano do miejscowości o nazwie *Matarnia (niem. Mattern)*, k. Firogi. **1905:** mapa [193]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Matarnia (niem. Mattern)*, k. Złotej Karczmy, (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...29. (Obecna nazwa)* Matarnia, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F^{o} *(folwark z 1-2 gburami)*,", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Matarnia,* należące do klasztoru w Oliwie, 40 łanów, str. 92. Parafia Matarnia, dekanat pucki, powiat gdański, str. 148. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "*Matarnia - należała do wsi, przyznanych w 1283 r. klasztorowi oliwskiemu przez Mściwoja II jako rekompensata za odstąpione Krzyżakom posiadłości w okolicach Gniewa. Nazywała się wtedy Chojno. W sąsiedztwie było także Małe Chojno (parvum Choyno, 1283). Pierwsza wzmianka o kościele w Chojnie pochodzi z roku 1398, ale mógł on być ufundowany przed 1220 r. Uległ zniszczeniu wraz z obiema wsiami w czasie wojny trzynastoletniej. W drugiej połowie XV wieku cystersi założyli nową wieś i kościół św. Materna. W 1472 r. wymieniony jest Mikołaj, pleban 'ad s. Maternum'. ... W 1682 r. było '40 włók osiadłych i 26 pustych'. Parafia obejmowała 15 wsi, w tym jedną - Leźno - wspólnie z Żukowem. ... Obronę Stanisława Leszczyńskiego w Gdańsku w 1734 r. odczuła cała okolica. Po przejściu żołnierzy króla Stanisława Rosjanie splądrowali wieś. Po odejściu wroga wyremontowano kościół. ... W 1748 r. proboszczem był Bernard Matęblewski. Jego następca Izydor Tokarzewski, który objął urząd rok później, umówił się z nim, 'że ma się kontentować tytułem prebendarza, wyżywieniem i akcydensami kościelnymi, on sam zaś będzie pobierał wszelkie dziesięciny i przychody z zasiewów rolnych'. Umowa przebiegała bez zakłóceń. ... Do Matarni zaliczano także Złotą Karczmę (Goldkrug), założoną w 1707 r. przez Jana Lerchenfeldta z Brętowa. Spis w roku 1819 wykazał 19 'dymów', dwie karczmy (jedną była Złota Karczma), kuźnię i 148 mieszkańców. ...*", str. 114-115. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące ... Opactwo oliwskie. ... Matarnia. Od 40 morgów osiadłych, 28 pustych. 2 zł. 21 gr.*", str. 70. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Materna** albo Maternia, niem. Mattern albo Matern, dobra z kościoła parafialnego, powiat gdański, o 1½ mili odległe, stacja pocztowa Oliwa, 6 kil. odległości. ... należy do Materni jeszcze karczma Goldkrug, probostwo, 1 gburstwo i 2 zagrody. Mieszkańców było w 1869 roku 181, katolików 166, ewangelików 15, domów mieszkalnych 16. Parafią ewangelicką jest Gdańsk: w skład tutejszej parafii katolickiej wchodzą następujące wioski: Materna (181 dusz), Bysewo (380), Czaple (148), Goldkrug czyli Karczemki (33), Klukowo (426),*

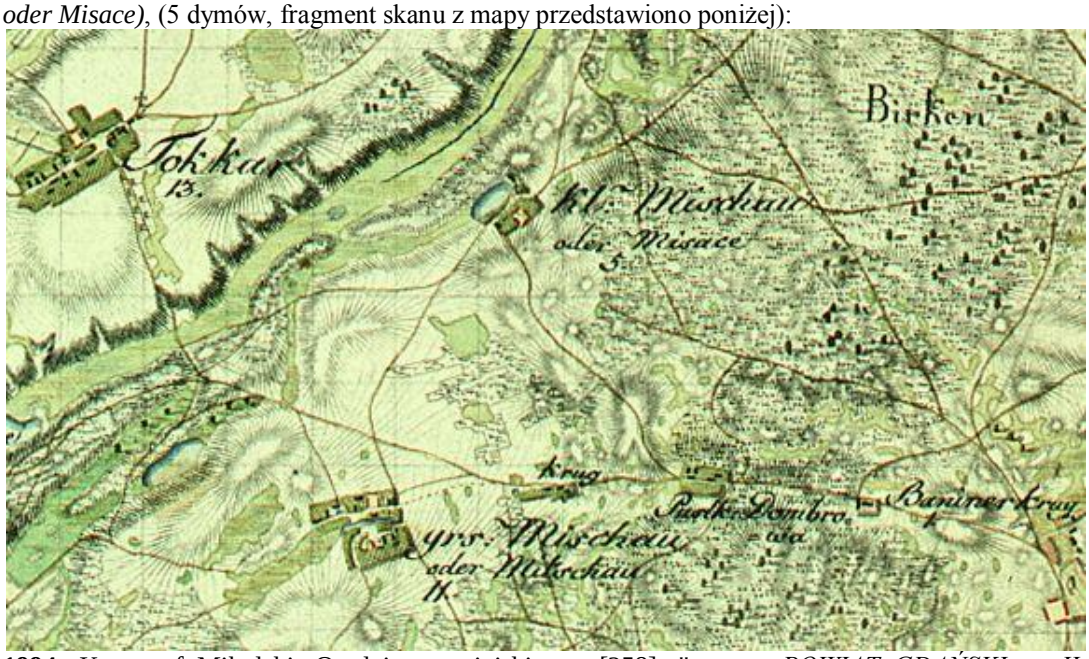
		Kokoszki (170), Wysoki Kiełpin (131), Mały Kiełpin (96), Matęblowo (9), Jasień albo Nynkowy (204), Smęgorzyn (95), Banino (157), Barniewice (21). ... Materna była dawniej własnością cystersów oliwskich, którym ją był darował książę pomorski Sulisław zaraz przy założeniu klasztoru 1170 roku. ... W dokumencie erekcyjnym Materna nie jest jednak wymieniona, być może, że się ukrywa pod jedną z tam zachodzących wiosek, a ksiądz Kujot sądzi, że nią jest wieś 'Choyno', wymienione w przywileju z 1283 roku, bo ta osada leżała 1342 na terytoryum Kokoszek, wsi w pobliżu Materny leżącej. ... Patron kościoła św. Maternus dał jej dzisiejszą nazwę. ... Podczas wojny gdańskiej za Batorego został tutejszy kościół całkiem zrabowany. Patronem kościoła był św. Maternus, od którego ta wieś wzięła później swą nazwę. Z wizytacyi biskupa Madalińskiego, (1681-1691), spisanej w 1686 i 1687 roku, dowiadujemy się nadto, że w Materni był kościół murowany św. Walentego; ściany były bielone, w kościele stał jeden ołtarz, po prawej stronie była zakrystya także murowana; na dachu z dachówki stała mała wieżyczka, deszczułkami kryta bez dzwonu. ... Do parafii były podówczas następujące wsie przyłączone: Maternia, Klukowo, Kokoszki, Czaple, Smogorzyn, Bysowo, Banino, Wysoki Kiełpin, Mały Kiełpin, Nenkowy, Leszno i Bassenhaff; ... Odpust św. Walentego odbywał się z wielkim udziałem wiernych w sam dzień 14 lutego. ...", str. 171-173.
157	Mazowsze	***ex Mazovia Maiori*** (1641) E1322, Przypisano ogólnie do Mazowsza, obecnie regionu Polski. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "… *W czasach historycznych* ***Mazowsze*** *rozpadło się na liczne księstwa, z których Dobrzyń, Kujawy, Łęczyca, Sieradz odrębne zupełnie miały losy i do Mazowsza nie liczyły się. Zrazu były w Mazowszu dwie główne dzielnice, które wytworzyły się z państwa Ziemowita I, obejmującego Płock, Czersk, Ciechanów, Wyszogród, Wiznę, Pułtusk, a zlały się znowu po zgonie Konrada II (†1294) jednego jego syna. ... Po wcieleniu Mazowsza do korony powstaje województwo rawskie koronne i 3 kasztelanami, ... województwo płockie ... z wojewodą i 3 kasztelanami. ...*", str. 188-189.
158	Mezowo	***Mezowo*** (1616) E250, ***Stare Mezowo*** (1633) E867, ***Męzowo*** (1638) E1155, ***de Mezowa*** (1705) E4311, ***Mezewo*** (1719) E5161, ***Villicus Mezoviensis*** (1725) E5578, ***Mezowo*** (1736) E6306, Przypisano do miejscowości o nazwie *Mezowo (niem. Mehsau)*, k. Kartuz. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Mezowo (niem. Mehsau)*, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...30. (Obecna nazwa)* Mezowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra kościelne *Mezowo*, należące do klasztoru w Żukowie, str. 97. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 149. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Mezowo***, *niem. Mehsau, w dokumentach Mesaw, dobra rycerskie, z wybudowaniem Kozią Karczmą zwanem, powiat kartuski, stacja pocztowa Kartuzy, 6 km odległości; ... w uroczej okolicy, na małym półwyspie śród jeziora wadzyńskiego. ... Do Mezowa zalicza się jeszcze 19 posiadłości gburskich i 15 zagród prywatnej własności. ... parafia ewangelicka Kartuzy, katolicka Żukowo; okrąg urzędu stanu cywilnego Żukowo. W 1258 roku dnia 26 lipca zapisuje książę pomorski Świętopełk II pannom norbertankom Mezowo ... wraz z jeziorem Wadzynem; sądzą jednak (historycy), że dokument ten nie jest autentyczny i że dopiero roku 1316*

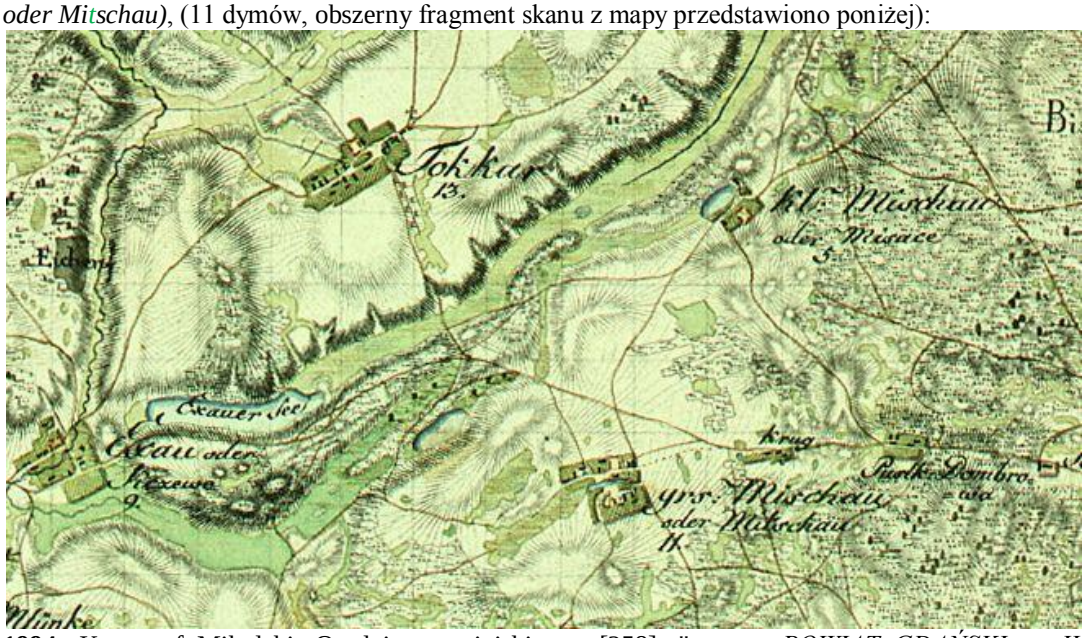
		Mezowo przeszło na własność panien, gdy dotąd należało do klasztoru oliwskiego, ... Jak przypuszczają acta żukowskie, została ta wieś z pobliskim Wadzynem i Dzierząznem zburzona przez Krzyżaków w wojnie około roku 1454. W sto lat później otrzymał te opustoszałe wsie (roku 1557) w wieczystą dzierżawę Konstanty Ferber, radny miejski gdański; rocznej dzierżawy płacił 100 grzywien. On to na nowo Mezowo odbudował. Później jednak w XVII wieku dzierżawę odjęły panny i same gospodarstwo prowadziły. Roku 1748 stały tu prócz dworu 3 domy dla robotników, ... Pierwotnie była ta wieś osadzona na prawie niemieckim, ...", str. 267.
159	Michalin	***Huthi Michalskie*** (1730) A3287, Przypisano do miejscowości o nazwie *Michalin (niem. Michaelshütte)* k. Przywidza, **1911:** mapa [18]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Michalin (niem. Michaelshütte)*, k. Huty Dolnej, (7 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 1796: "*Michalska huta, dawny powiat gdański, niem. Michaelshütte, osada przynależna do Klonowa dolnego*". **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Przywidz**, niem. Mariensee, ... Według wizytacji Trochowskiego z roku 1765 należały do niego: Przywidz, Młyn Przywidzki, Klonowo Dolne i Górne, Jakubska Huta, **Michalska Huta**, Stara Huta, Szklanna Huta, Pomlewo, Szenbek, Garczyska i Watarzynki. ...*", str. 241-242.
160	Mierzeszyn	***Mierzeszyno*** (1668) A96, ***Nierichczyno*** (1669) A184, ***Pustkowo Mierzeszynensi*** (1736) B827, ***Meisterwald*** (1736) A3776, ***Meistervald*** (1737) A3859, Przypisano do miejscowości o nazwie *Mierzeszyn (niem. Meisterswalde*), k. Pręgowa **1905:** mapa [15]. **2013:** Atlas …, [161] podaje w wykazie tylko 1 miejscowość o nazwie *Mierzeszyn*, znajdującą się w obecnych granicach Polski, str. 275. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Mierzeszyn (niem. Meisterswalde oder Mierzeszÿno)*, k. Miłowa *(niem. Schönbeck)*, (39 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...51. (Obecna nazwa)* Mierzeszyn, *(Nazwy występujące w źródłach)* Meisterwaldt, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy*

		w 1700 r.) W (wieś rolnicza),", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Mierzeszyn (Meisterwalde)*, dzierżawca J. Szorc, 60 łanów, str. 112. Parafia Mierzeszyn, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 149. **1749:** Georgius Schwengel [19] wymienia parafię *Nierosinensem (Meisterwald)* na obszarze dekanatu gdańskiego, str. 127, 161. Na mapie (niedokładnej) dekanatu gdańskiego miejscowość parafialna *Nierosino* pokrywa się w przybliżeniu z położeniem obecnego Mierzeszyna, str. 16a. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Rozenberku i Mieroszyna w wojewodztwie Pomorskim, a w powiecie Tczowskim leżących, ... Wieś Mieroszyn alias Meisterwaldt. Ma wieś ta 60 włok. … Szołtystwa jest possesorem Arent Ophagen, syn Hendrika Ophagen ... Jezioro. Jest do tej wsi należące jezioro graniczne, Głęboczk nazwane, przy granicy Klonowskiej, wsi dziedzicznej pana von der Lindy, ...*", str. 371-372. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Mierzyszyn** alias Mierzeszyn (dokument z roku 1686 Miereszyn, Miereszczyn 1717 rok), niem. Meisterwalde, wieś włościańska z kościołem parafialnym; powiat gdański, ... Parafia mierzyszyńska liczyła według szematyzmu dyecezjalnego z 1867 roku 555 dusz, ... W skład parafii wchodzą nastepujące wsie: Mierzyszyn (242 dusz), Graniczna wieś (69), Kaninchenberg (3), Wippich (13), Lenzberg (22), Kossenberg (123), Zalesie (40), Popenwinkel (13), Friedrichshof (19) i Hanung (11); ... Wizytacya biskupa Madalińskiego z roku 1686 donosi, że w Mierzyszynie, podówczas dobra królewskie stanowiącym, był kościół filialny, należący do parafii ś. Wojciecha pod Gdańskiem, znajdował się jednak w bardzo opłakanym stanie, ściany były popękane, dach zepsuty, cmentarz nie miał żadnego ogrodzenia; nabożeństwo wcale się nie odprawiało; kielich i patenę przechowywano u ś. Wojciecha pod Gdańskiem. ...*", str. 359.
161	Milonki	***Milonki*** (1742) B963, Przypisano do miejscowości o nazwie *Milonki (niem. Milonken)*, k. Głodowa. **1904:** mapa [73]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Milonki (niem. Vw: Milonken)*, k. Garczyna, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1925:** Józef Krzepela, Spis miejscowości … [44]: "*Milonki (Milonken) kość. p. Pogódki.*", str. 72. **1906:** Wykaz … [62]: "*Milonken, D. Kreis Berent, Amts. Schöneck (Westpr.), Post. Gladau (Westpr.)*", str. 127. **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Milonken. Kr. Ber., früher auch Milonki*", str. 77. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Miejscowości należące do parafii Pogódki: ... 15. Milonki (Melonken) ...*", str. 400-401. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Milonki**, niem. Milonken, wieś, powiat kościerski, stacja pocztowa Pogódki, tamże szkoła i parafia katolicka, ewangelicka Skarszewy. Zawiera 4 gburskie posiadłości i 1 zagrodę, razem 240,55 morgów obszaru; 5 domów, 35 mieszkańców w 1868 roku. Odległość od miasta powiatowego 3½ mili, od wsi parafialnej kościelnej ¼ mili. Wieś ta została wydana na własność zapisem z dnia 23 października 1788 roku, 'Varia acta' w Pelplinie wymieniają kolonię Milonki, położoną w kluczu pogódzkim,jako własność cystersów w Pelplinie (str. 80). Mała ta osada jest otoczona cała lasem.*", str. 429.

162	Miłobądz	***Milobądzensis*** (1647) I8-I9, ***ze wsi Miłobądza*** (1669) H8, ***Miłobądz*** (1749) B1103, Przypisano do miejscowości o nazwie *Miłobądz (niem. Mühlbanz)*, k. Tczewa. **1900:** mapa [51]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Miłobądz (niem. Mühlbantz oder Mielobadz)*, k. Malenina, (49 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...35. (Obecna nazwa) Miłobądz, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 184. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Miłobądz*, należące do biskupstwa włocławskiego, 37 łanów (8 łanów folwark), str. 120. Parafia Miłobądz, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 149. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Miłobądź***, *niem. Mühlbanz (w dokumentach Mylovantz 1320, Milobandze), wieś z kościołem parafialnym, powiat gdański, stacja pocztowa i stacja drogi żelaznej Pszczółki (Hohenstein) 4 kil. odległy, leży nad bitym traktem z Tczewa do Gdańska wiodącym, niedaleko linii kolei łączącej też miasta. Ma bardzo urodzajną glebę. ... Parafia ewangelicka Rębielcz. ... W 1868 roku 83 mieszkańców, 63 katolików, 20 ewangelików, 14 domów; podatek klasowy wynosił 39 talarów, ... Miłobądź jest jedną z najstarszych osad w tutejszej okolicy. ... Roku 1250 podaje Sambor do wiadomości, że biskup kujawski Michał dał mu 300 grzywien, gdy był na wygnaniu, za to nadaje mu oprócz innych wsi i Miłobądz. ... W 1257 roku odnawia Sambor ten przywilej biskupowi Wolimirowi, za co mu tenże dopłaca 100 grzywien, ... Podobnie wystawia Mestwin roku 1286 w Gdańsku dokument, w którym powiada, że powątpiewał o wolnościach i swobodach tych majątków, które stolica biskupia posiadała od Sambora, a którymi były: Miłobądz, Czarnomino i Wysin z Skrzydłowem i Skrzydłówkiem. ... Roku 1286 zezwala Mestwin wystawić w Miłobądzu na strumyku między wsią a Zajączkowem młyn i jaz, oddając rzeczkę całą z obu brzegami biskupom, ... We wsi była karczma prywatnej własności; karczmarz był jednak obowiązany brać piwo z dworskiego browaru miłobądzkiego. Siedział tu i sołtys na 2 włókach, który wybierał podatki od gburów i posłańca konnego z listami wysyłał; ... Nowa wiara luterańska znalazła tu wielu zwolenników, tak dalece, że prawie ani jeden nie był prawdziwym katolikiem, ... Po okupacyi wydał rząd wieś dawniejszym czynszownikom na własność, a folwark biskupi puścił jako domenę w dzierżawę. ...Wydany świeżo drugi zeszyt 'Zabytków budownictwa i sztuki Prus zachodnich', zawiera szczegółowy opis kościoła w Miłobądzu z 6 rycinami, ... Wspaniała ta świątynia pochodzi z XIV wieku, jest cała w cegłę murowana; jej główną ozdobę stanowi wysmukła wieża. ...*", str. 434-436.
163	Miłowo	***Szembuk*** (1712) A2151, ***Szenbuk*** (1744) B1007, Przypisano do miejscowości o nazwie *Miłowo* (*niem. Schönbeck)*, k. Przywidza, mapa [22]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Miłowo (niem. Schönbeck)*, k. Jeziora Przywidzkiego, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...57. (Obecna nazwa) Miłowo, (Nazwy występujące w źródłach) Szynbuk, Dietrichswald, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 181. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** *Dobra królewskie Województwa Pomorskiego, Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego, "... Szenbuk. JP. Linda od 1 ogrodnika i karczmarza dańskiego (vide Glasberg)…",* str. 98. Są to dobra ziemskie rodziny Lindów obejmujące również: *Glasberg* (Szklana Góra), *Klonowo wysokie i niskie* (Klonowo Górne i Klonowo Dolne), *Przywidz* (Przywidz) i *Sczerbięcin* (Szczerbięcin k. Godziszewa). **1927:** Józef Krzepela, Rody ziem pruskich, [43]: "*Szembek (Schönbek) kart. p. Mierzyszyn,...*", str. 96; dalej: "*Schönbeck w. m. Gdańsk. 1682 (Szenbuk) Linda.*", str. 164. **1925:** Podobnie, [44] "*Szembek (Schönbeck) ...gniazdo Szembeków herbu własnego (...)*", str. 116. Także: **1772:** [45] "*.. von Kanden-Trzciński, ... Besitzer von Szemburk, Mariensee, Glasburg, Pomlau, Klonow und Michelsgut, ...*", str. 31. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Szenbek*** *(w roku 1765), niem. Schoenbeck, wieś na Kaszubach, powiat kościerski, stacja pocztowa Przywidz, parafia katolicka Mierzyszyn, dawniej Przywidz, szkoła ewangelicka w miejscu, ... 1885 roku 57 domów, 67 dymów, 373 mieszkańców, 47 katolików, 326 ewangelików, z których na Gorczyska przypada 8 domów, 58 mieszkańców, na Jeziora (niem. Kleinsee) 1 dom, 11 mieszkańców, na Lichtstaedt 2 domy, 17 mieszkańców. Wizytacya Rybińskiego z roku 1780 opiewa, że wieś tutejsza należała wówczas do Franciszka Trzcińskiego, ...*", str. 895.
164	Mirachowo	***Z Huty Mirachowskiej*** (1672) H84, ***Mirachowo*** (1687) E3398, ***Assessortrix Terrestris Mirachoviensis*** (1748) A4877, Przypisano do miejscowości o nazwie *Mirachowo (niem. Mirchau)*, k. Sianowa. **1906:** mapa [138]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Mirachowo (niem. Mirchau oder Mirachowo)*, (7 dymów, (dopisek: teraz wydzierżawiony), fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ... 17. (Obecna nazwa) Mirachowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) Za (zamek), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) Za (zamek),* ", str. 162. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra królewskie *Mirachowo*, należące do starostwa mirachowskiego, folwark, str. 94. Parafia Strzepcz, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 149. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Mierachowskiego, ... Wieś Mierachowo. W tej wsi jest dwor, residentia pp. starostow Mierachowskich, drzewiany, stary i słaby, z różnemi izbami i pokojami, dla przystojnego pomieszkania przysposobionemi, a teraz przez jmci pana starostę restarowanemi, wystawiony, w którym jest kapliczka katolicka. Skarbiec podle dworu w sadzie murowany. Nad jeziorem budynek drewniany, gdzie podstarości mieszkiwa, zły. Bliżej dworu drewniany budyneczek, na dole więzienie, a na wierzchu izdebka. Szpichlerz podle samego dworu cale zły. Browar w tyle dworu za okopem nowo zbudowany. Tamże trochę dalej stajnia nowa dla koni. ... Karczma Mierachowska ma kilka morgów roli, ... Leman Mikołaj alias Kowalczyk, ktory tylko ogrod ma i chałupę, szarwarkuje niedziel dwie ... Młyn Mierachowski. Niedaleko wsi Mierachowa jest młyn na rzece, ktora z Sianowskiego jeziora wynika. ...*", str. 375-376. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Mirachowo***, *Mirochowo (1583 r.), niem. Mirchau, Mirchow (dokumenty Mirchaw, Myrgow), wieś włościańska, dobra rycerskie i leśnictwo, powiat kościerski. ... Do wsi liczą się jeszcze 2 wybudowania Ziegelscheune i Olszowe błoto. ... Parafia katolicka Sianowo, ewangelicka Mirachowo. ... Mirachowo, dobra rycerskie, mają 1466*

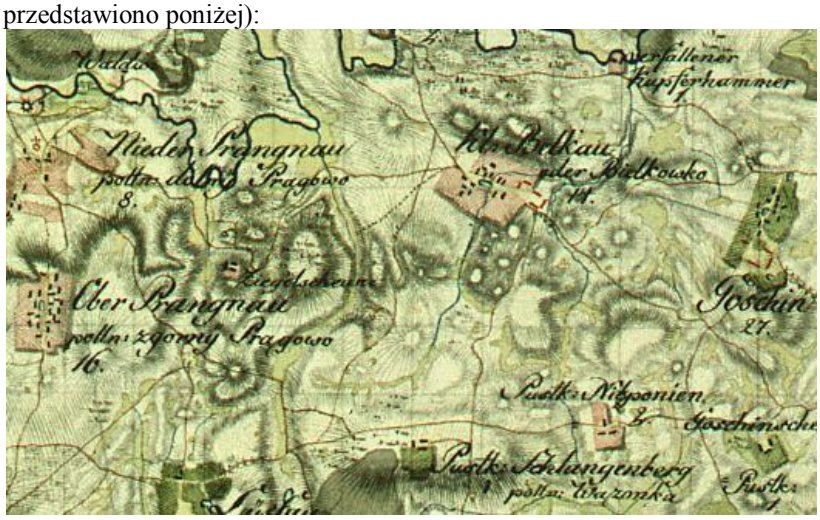
		morgów obszaru. ... Mirachowo, osada leśna, należy do nadleśnego, ... Za czasów książąt pomorskich należało Mirachowo do kasztelanii gdańskiej i leżało w tzw. ziemi chmielnińskiej (Land Chmelno), gdzie był gród prastary. W 1253 r. był tu panem książe Świętopełk. Gdy na początku XIV wieku Krzyżacy i na lewy brzeg Wisły zapuścili swoje zagony, urządzili 1381 r. w Mirachowie wójtostwo, należące do komturstwa gdańskiego; ... Z wójtów mirachowskich znany jest tylko jeden Heidenreich von Plettenberg 1393 r. ... W Mirachowie odbywały się też za czasów krzyżackich roki sądowe, o których ciekawe szczegóły zawierają odkryte niedawno w gdańskiej bibliotece miejskiej tablice sądowe woskiem powleczone. ... Później ucierpiała okolica tutejsza wiele od Husytów, ... Po drugim pokoju toruńskiem (1466) należało Mirachowo do województwa pomorskiego. ... Roku 1568 urządzono tu sąd ziemiański, ale sędziowie sprawowali swój urząd w Kościerzynie; tutejsze starostwo istniało także już w XVI wieku. ... Zamku niema w tej dzierżawie, tylko dwór drewniany w Mirachowie. Wystawił go według Borcka Łukasz Konopacki, który umarł roku 1570. ...", str. 488-490.
165	Miszewko	***Maszewo małe*** (1673) E2637, ***z małego mniszewa*** (1677) E2864, ***ex parvo Mniszewo*** (1679) E2970, ***z Małego Miszewa*** (1682) E3147, ***z małego Miszewa*** (1691) E3598, Przypisano do miejscowości o nazwie *Miszewko (niem. Kl. Mischau)*, k. Tokar. **1917:** mapa [28]. Rozróżnienie dwóch miejscowości (Miszewo i Miszewko) na podstawie nazw historycznych wydaje się być prawie pewne. Jednakże do podstawowej bazy danych wprowadzono dla wszystkich nazw historycznych tylko jedną, ogólną nazwę *Miszewo*, podobnie jak w przypadku innych miejscowości, posiadających kilka wersji nazwy, nie zawsze rozróżnianych w zapisach metrykalnych, np. *Glińcz*. Powodem jest pewna wątpliwość, w przypisaniu lokalizacji np. ***Karczma Miszewska*** (1680), a także łatwość wyszukania w bazie danych całej grupy nazw miejscowości, mających wspólny rdzeń w nazwie. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Miszewko (niem. Kl: Mischau oder Misace)*, (5 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ... 35. (Obecna nazwa) Miszewko, (Nazwy występujące w źródłach) Mniszewo Małe, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Miszewko,* należące do trzech właścicieli: M. Mniszewskiego, herbu Księżyc, 4 łany, M. Jadamowskiego, herb nieokreślony, i W. Tokarskiego, herbu Ryś, razem 4 łany, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 90. Parafia Kielno, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 149. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Mniszewo małe. JMP. Maciej Mniszewski od 2 ogrodników. 8 gr. JMP. Marcin Mniszewski od 2 ogrodników. 8 gr.*", str. 92. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Myszewko*** *albo Mniszewko, 1717 r. Mniszewo Małe, niem. Kl. Mischau, wraz z Dąbrówką, dobra, powiat kartuski, 1436 morgów; według nowszych pomiarów 166 ha, ... Parafia ewangelicka i katolicka, i stacja patrz Myszewo. W 1868 r. 56 mieszkańców, 54 katolików, 12 ewangelików. Dobra te miały za czasów krzyżackich prawo polskie, leżały w obwodzie sulmińskim i płaciły 1 grzywnę. Według taryfy na symplę z roku 1717 płacił Marcin Mniszewski 8 gr., N. Mniszewski 8 gr.*", str. 841.
166	Miszewo	***Mniszewo*** (1609) E36, ***Mnyszowo Jor.*** (1645) E1495, ***Mniszyswo Maiori*** (1645) E1495, ***Misziowo*** (1650) E1708, ***Mnisiowo*** (1651) E1739, ***Misiowo*** (1653) E1807, ***Mniszewy wielkie*** (1665) E2202, ***Miszewo*** (1676) E2812, ***Karczma Miszewska*** (1680) E3047, ***Miszewo*** (1683) E3178, ***Wielkie Miszewo*** (1687) E3380, ***Miszewo Wielkie*** (1688) E3437, ***Miszewo wielkie*** (1689) E3496, ***z wielkiego***

		Miszewa (1690) E3535, ***Miszewska Karczma*** (1693) E3682, ***Miszewo Maiore*** (1705) E4300, ***de Miszewa*** (1705) E4310, ***Miszevo*** (1707) E4430, ***Myszewo*** (1719) E5153, ***Myszewo*** (1720) E5198, ***Myszewo Wielkie*** (1721) E5278, ***Opilio Miszewiensis*** (1734) E6203, Przypisano do miejscowości o nazwie *Miszewo (niem. Gr. Mischau)*, k. Kczewa. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Miszewo (niem. grs: Mischau oder Mitschau)*, (11 dymów, obszerny fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ... 36. (Obecna nazwa) Miszewo, (Nazwy występujące w źródłach) Mniszewo Wielkie, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Miszewo,* należące do trzech Miszewskich, herbu Księżyc, 16,5 łana, oraz M. Jackowskiego, herbu Ryś, 7,5 łana folwark, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 90. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 149. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Mniszewo wielkie. JP. Jerzy Mniszewski od 1 ogrodnika. 4 gr. P. Fabian Bronk od 1 ogrodnika. 4 gr. P. Mniszewski od 1 ogrodnika i karczmarza pańskiego. 8 gr.*", str. 92. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Myszewo*** *albo Mniszewo Wielkie (1717), niem. Gr. Mischau, dawniej Mnischau, dobra rycerskie, powiat kartuski, stacja pocztowa Żukowo, obejmują jeden większy udział, 12 gburskich posiadeł i 3 zagrody, 1679 morgów. W 1868 roku 216 mieszkańców, 193 katolików, 23 ewangelików, 23 domy, parafia katolicka Żukowo 2/4 mili odległości, ewangelicka Przyjaźń, okręgowy urząd stanu cywilnego Tokary, ... Dobra te osadzone były na prawie chełmińskim. Przywilej krzyżacki pochodzi z roku 1339. Płaciły 2 korce, 1 pszenicy i 1 żyta, pewnie na uznanie zwierzchnictwa i od radła 1 korzec pszenicy ... Woskowe tablice w bibliotece gdańskiej z roku 1400 i 1414 roku wykazują, że Mikołaj Solowicz był skazany na 1 grzywnę kary, a potem na 24 grzywien. Z wizytacji Rozdrażewskiego z roku 1583 dowiadujemy się jeszcze, że trzy posiadłości (curiae) płaciły wtedy 6 korcy żyta i tyleż owsa (mesznego). Według taryfy na symplę z roku 1717 płacił Jerzy Mniszewski 4 gr., Fabian Brona 4 gr., Miszewski 8 gr.*", str. 841-842.
167	Młynek	***Młynik*** (1609) E39, ***Młynik*** (1610) E83, ***Młynek*** (1633) E861, ***Mlinik*** (1645) E1512, ***Mlynko*** (1645) E1513, ***Mlinek*** (1646) E1530, ***Mlinkowo*** (1646) E1552, ***Mlinko*** (1647) E1592, ***Mlinek*** (1660) E2041, ***Ze Mlinika*** (1680) E3014, ***Mlynik*** (1685) E3260, ***Młynjk*** (1705) E4299, ***de Mlinika*** (1708) E4484, ***Młyńik*** (1719) E5156, Przypisano do miejscowości o nazwie *Młynek (niem. Mehlken)*, k. Przodkowa. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Młynek (niem. Mehlke oder Mlynke)*, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...37. (Obecna nazwa) Młynek, (Nazwy występujące w źródłach) Młynik, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) M (osiedle młyńskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Kaszubskich i inszych, na których pp. Werdom summa 83970 (zł.) gr. 25 konstytucyą 1654 assecurowana, … Przodkowo. Na czynszach ta wieś siedziała. ... Szołtys Jan prawa żadnego nie pokazał, płaci jmci panu Werdzie na ś. Marcin fl. 20. Ogrodników 2, ci czynszu nie dają, tylko ręczną robotę odprawują do **Młynika**, wsi dziedzicznej jmci pana Werdy. Karczma bywała, ale podczas wojny zniesiona. Tacą dają do kościoła Kielińskiego po korcu owsa, po korcu żyta z osiadłości.*", str. 350-351. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Dzierzawy. ... Młynik. Od 1 ogrodnika, 2 kół wielkich młyńskich. 2 zł. 4 gr.*", str. 69. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Młynek**, niem. Mlinsk albo Mlinke i Mehlke, wybudowanie do Malków należące, powiat kartuski, dawniej własność oo. kartuzyan. W 1599 roku żądają ojcowie od Jerzego a Werden, starosty nowskiego, za Młynek 'ratione molendini' 4 grzywny rocznego czynszu. Tenże jednak usiłował z dokumentów przez krzyżaków wystawionych udowodnić, że Młynek posiada wolny od wszelkiego czynszu. Zobowiązuje się jednak zapłacić raz pół korca żyta i rocznie 4 grzywny na ś. Marcin. Za to zrzeka się klasztor wszelkich innych pretensyi do tej posiadłości. Między świadkami wymieniony Reinhold Heidenstein, sekretarz królewski, znany historyk, ...*", str. 542.
168	Morawy	***Moravia*** (1739) B886, Przypisano do regionu geograficznego *Morawy* (Czechy).
169	Mosty	***Mosty*** (1738) B872, Przypisano do miejscowości o nazwie *Mosty (niem. Brück)*, k. Gdyni. **1940:** mapa [122]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [344] podaje lokalizację miejscowości *Mosty (niem. Brück, polln: Mostow)*, k. Mechelinek, (18 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...17. (Obecna nazwa) Mosty, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 171. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra kościelne *Mosty*, należące do klasztoru w Oliwie, str. 104. Parafia Oksywie, dekanat pucki, powiat pucki, str. 149. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*... Mosty, Brück (Mosci, Moscino, Mosty) ...*", str. 557; dalej: ***1283:*** "*... Portum maris, qui Mosty nuncupatur, ...*", str. 159, dalej: ***1245:*** "*... Oxivae cum istis villis: Obłuze, Gramblewo, Pogorze, Niemichowo, Mosty etc. ..*", str. 339; dalej: ***1281:*** "*Decretum inter conventum Olivensem et Zucoviensem ratione Oxive. ... sunt haec scilicet: Most, Zbichowa, ...*", str. 504; dalej: ***1245:*** "*… et ipsius Oxive cum istis villis: ... Mosci, ...*", str. 537. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje "*Kaplica w Mostach (Brück). Wieś Mosty podarował klasztorowi w Oliwie Świętopełk II w r. 1224; należała jako dobro stołowe do opata, który tu latem często przebywał: dla własnej wygody duchownej wystawił kaplicę prywatną nie daleko dworu, tak że i ludzie ze wsi łatwy do niej mieli przystęp.*", str. 218. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 974: "*Mosty, powiat pucki, niem. Brück, gmina wiejska*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie*

		Pomorskim leżące. Opactwo oliwskie. ... Mosty. Od 2 ogrodników i koła młyńskiego małego. 23 gr. ...", str. 72. **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Mosty**, niem. Mostow, zwyczajnie Brück, w dokumentach Most, Mosti, Moszcino, kaszubskie Moste, wieś włościańska, powiat wejherowski, w północnej części Oksywskiej Kępy, stacja pocztowa Kosakowo, okręgowy urząd stanu cywilnego Dębowa Góra. Wieś obejmuje 4 gburskie posiadłości, 5 zagród, 9 właścicieli i 22 morgów. W 1868 roku 72 mieszkańców, 64 katolików, 8 ewangelików, 7 domów. Parafia katolicka Oksywie, ewangelicka Rumia, szkoła katolicka w miejscu, ... Mosty zapisała roku 1210 księżniczka Świnisława klasztorowi panien w Żukowie, które je ustąpiły cystersom w Oliwie roku 1316, ... Według innych wiadomości odebrali wieś cystersi od Świętopełka już roku 1224 dnia 23 kwietnia, ... Roku 1281 dnia 19 sierpnia nastąpiła ugoda między Żukowem a Oliwą, mocą której Mosty przyznane zostały cystersom , ... Roku 1490 dnia 3 lipca skarżą się mieszkańcy Pucka na cystersów oliwskich u rady miejskiej w Gdańsku, że ze zbrojną siłą wkroczyli do Mostów i zabrali ze sobą 2 rybaków, którzy za zwyczajnym czynszem tamże nad brzegiem morskim rybołóstwem się trudnili; i że ich dopiero tedy na wolność puścili, gdy się im zobowiązali zapłacić pewną karę pieniężną, proszą tedy o pośrednictwo, bo inaczej będą zmuszeni przemoc przemocą oddalić, ... **Mosty**, dobra rycerskie, tamże, stacja pocztowa Kosakowo, 4 kil. odległości, ...Mosty leżą nad kanałem i mają znaczne pokłady torfu.*", str. 721.
170	Nicponia✠	***Nicponia*** (1670) E2479, *(i szereg następnych wystąpień)*), ***Niecponiey*** (1713) E4759, ***Karczma Nicponiey*** (1737) B842, ***de Nicponiey*** (1737) B842, ***Karczma Nicponiey*** (1737) B842, ***de Nicponiey*** (1737) B842, ***Taberna Nicponiey*** (1737) C450, ***Wygoda Karczma albo Nicponiey dicta*** (1741) A4228, ***Tabernator Nicponiensis*** (1741) E6698, ***Wygoda Karczma albo Nicponiey dicta*** (1741) A4228, ***Karczma Nicponska*** (1742) E6791, ***Taberna Nicponiey*** (1746) A4675, ***Ex Taberna Nicponiey alias Wygoda dicta*** (1746) A4675, ***Ex Taberna Nicponiey alias Wygoda dicta*** (1746) A4675, ***de Wygoda*** (1747) C1041, ***de Wygoda*** (1747) C1041, ***Wygoda. karczma*** (1749) A4934, ***Wygoda. karczma*** (1749) A4934, ***zNicponiey Seu dicta Taberna*** (1750) E7461, ***Wygoda karczma alias Nicponiey*** (1755)**,** Przypisanie ogólne, nazwa miejscowości zaginiona *Nicponia✠*. Nazwa miejscowości zaginiona, *Karczma Nicponia✠ (Wygoda)* mogła znajdowała się k. Bielkówka, parafia pręgowska, *(niem. Eulenkrug)*, **1925:** mapa [20]. Ale mogą być i inne przypisania, które należy wybrać po analizie teksu zapisu metrykalnego. Określenie "*Wygoda*" lub "*Nicponia*" jest prawdopodobnie jakąś cechą charakterystyczną miejscowości, a mianowicie znajdowała się tam (zwykle) karczma. Lorentz [3] podaje 7 takich nazw *Wygoda*, Nr 1633-1639, z tym przymiotnikowym określeniem nazwy miejscowości. W roku 1741 w zapisie chrztu A4228 pojawiło się podwójne określenie nazwy miejscowości: ***Wygoda Karczma albo Nicponiey dicta***. Można z tego wnosić o równoważności określenia *Karczma = Wygoda = Nicponia*. Z kolei k. Lipusza na współczesnej mapie Kaszub znajduje się *Wygoda*, niemiecka nazwa tej miejscowości to *Krug Wiggoda*, **1877:** mapa [187]. Prowadzi to do tej samej tożsamości *Karczma = Wygoda*. Na polskiej mapie WIG, **1935:** [188], znajduje się w tym miejscu tylko nazwa *Wygoda*. **1905:** Roczniki TNT [209]: "*Pustkowie (Zaosowo), które ja tak nazwałem, ponieważ leży w sąsiedztwie Osowa, inni nazywają Nicponią jako niepotrzebne, ...*", str. 423, źródło zawiera ironiczne określenie nazwy karczmy. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach podanych w tablicy, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***Wygoda karczma Bielkowska*** (1744) A4455, ***Wygoda karczma Mało Bielkowska*** (1746) A4706, ***Wygoda Taberna Bielcoviensis*** (1747) A4789, ***Nicponiey vel Wygoda karczma dicta Bielcoviensis*** (1750) A4999, ***Ex Tabernae Bielcoviensis Nicponiey dicta*** (1751), ***Wygoda karczma małobielkowska Dictum*** (1751), ***Wygoda karczma Mało Bielkowska*** (1755), Przypisanie kierowane do nazwy miejscowości zaginionej *Nicponia✠*, w okolicach Bielkówka. Na niemieckiej mapie [193] w tym miejscu nazwa miejscowości zawiera określenia *Eulen Krug (Nitzponie)*, czyli Sowia Karczma (Nicponia), **1905:** mapa [193], przedstawiona jest poniżej: 	*Nicponia✠ (niem. Eulenkrug)*, k. Bielkówka. **1925:** mapa [20]. *Nicponie Eulenkrug*, k. Bielkówka. **1936:** mapa [168].

				Historyczna *Sowia Karczma✠* znajdowała się nieco dalej, k. Niestępowa, i jest opisana w osobnym bloku Nr 258 tej tablicy głównej. **1796-1802:** Na mapie Schroettera [271] widnieje nazwa *Pustk: Nitzponien* i obok zaznaczone są na mapie dwa zabudowania, znajdujące się na południe od Bielkówka, k. Goszyna, nie występuje nazwa *Eulen Krug*, która się pojawiła na mapach w tym miejscu wiek później. Innych nazw miejscowości z rdzeniem *Nicponia* w okolicach Bielkowa i Bielkówka na mapie Schroettera [271] nie znaleziono, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Przejrzano zapisy metrykalne do roku 1803 i znaleziono szereg podwójnych nazw miejscowości historycznych, występujące w metrykach pręgowskich z lat 1741-1755, (w nawiasach podano rok wystąpienia), dotyczące lokalizacji karczmy Nicponia k. Bielkówka (powyżej tablicy, w winiecie). Na mapie WIG z 1936 roku znaleziono podwójną nazwą miejscowości *Nicponie Eulenkrug*, k. Bielkówka, [168]. **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Nicponie s. Eulenkrug. Liebenthal, Nichtsfelde*" str. 83; dalej: "**Eulenkrug, Kr. DzgH., früher auch Nicponie*", str. 38. **1906:** Wykaz … [62]: "*Eulenkrug, Ab., Kreis Danziger Höhe, Amts. Danzig, Post. Bölkau (Westpr.).*", str. 43. W tym samym wykazie miejscowości w prowincji *Westpreußen* znaleziono tylko jeszcze jedną nazwę *Eulenkrug*, w powiecie elbląskim, k. Kadyn, str. 43. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponie***, *wybudowanie do wsi Bielkówka należące, powiat gdański.*", str. 33.	
			2	***Za Lniskie Karczmy Napiaskach*** (1627) E580, ***NicPonia w Lniskach*** (1770)**,** ***Lniska Nicponi*** (1770)**,** ***Nicponia Od Lniska*** (1772)**,** Przypisanie kierowane do nazwy miejscowości zaginionej *Nicponia✠*, w okolicach Lnisk. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację karczmy *Nicponia (niem. Krug Nietzponie)*, k. Lnisk *(niem. Ellernitz)*, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej). Wiek później, **1905:** na mapie [193] z tego miejsca znika nazwa *Krug Nietzponie*. **1883:** Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Nicponia, karczma przy Lniskach, obecnie nie istnieje*", str. 55. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "*Żukowo, niem. Zuckau, … W skład parafii wchodzą: Żukowo, … Lniskie Pole, … Sowia Karczma, … (razem 45 nazw miejscowości). …* ", str. 849. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Parochiani Zukovienses: … 17. Taberna Zukoviensis w Lniskach: 1 domus - Bona conventus Zukoviensis. …*", str. 136. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponia***, *osada, karczma, przy Lnisce (Ellernitz), powiat gdański; należała dawniej do klasztoru żukowskiego, dziś już nie istnieje (obacz Fankidejski: Klasztory żeńskie, str. 55).*", str. 33.	*Nicponia✠ (niem. Krug Nietzponie)*, k. Lnisk, **1796-1802:** mapa Schroettera [262]. Na mapie **1898:** [23] brak nazwy karczmy.

			3	**1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponie**, niem. Eulenkrug, wybudowanie do Kolnika należące, powiat gdański.*", str. 33. Na mapie **1900:** [51], wokół miejscowości Kolnik, *(niem. Kohling)*,k. Pszczółek, nie znaleziono miejscowości o niem. nazwie *Eulenkrug*, (Sowia karczma). Podobnie na mapie WIG z 1934 roku, [169].	Nie znaleziono
			4	**1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*Wygoda, Wiggoda (Wygoda) 230.*"; dalej: "*Luzyno. Villa haec venit monasterio Zukoviensi donatione ducis Suantepolci … Parochia haec sequentes comprehendit villas: Luzino cum molendino, Wiesieczyno cum molendino, Barlomino cum molendino et huta, Strzebielino, Kambłowo cum molendino, taberna et aliis 4 casis, Gosciczyno cum molendino, Zielony dwor 1 domus, Robakowo, Gowino wielkie, Gowino małe item Dąbrowka, Ustarbowo cum molendino, Sopieszyna cum taberna dicta Borowa, Przytoczyno cum **taberna dicta Wygoda**, Częstkowo cum praedio certo extra villam et 2 casis, Milwino cum huta, Sosnowa gora 1 domus.*", str. 229-230. Przytoczono za [19] cały fragment tekstu podający wsie w parafii Luzino. Wieś *Przytoczyno (obecnie Przetoczyno k. Wejherowa)* Marian Biskup [1] podaje jako wchodzącą w skład parafii Kielno w drugiej połowie XVI wieku, str. 153.	Nie szukano
			5	**1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Nicponia. Kr. Kon.*, (=Konitz, powiat Chojnice) *früh. auch Nietzpolno*" str. 83. **1906:** Wykaz … [62]: "*Nicponia, Vw. Kreis Konitz (Westpr.), Amts. Konitz (Westpr.), Post. Frankenhagen (Kr. Konitz).*", str. 141. **1927:** Józef Krzepela, Rody ziem pruskich, [43]: "*Nicponia (Netzpolno), powiat Chojnice, p. Nowa Cerkiew, folwark Łotynia, 1774 Grabowski.*", str. 62. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponia**, folwark do dóbr rycerskich Lotynia należący, powiat chojnicki, stacja pocztowa Silno, parafia katolicka Nowacerkiew, ewangelicka Chojnice, szkoła w Lotyniu; …*", str. 33.	*Nicponie (niem. Vw. Nicponia)*, k. Lotynia. mapa [151]. *Nicponie*, k. Lotynia. **1937:** mapa WIG [189].
			6	**1927:** Józef Krzepela, Rody ziem pruskich, [43]: "*Nicponie (Plehnswalde) gn. p. Jania Kościelna, pustk. Jani starej. Ci sami co pod Jania kościelna.*", str. 62; dalej: "*Jania kościelna (Kirchenjahn) gn. p. w miejscu. 1454 Eilenburg Graf dziedzic na Janiach (Ns 3/2 i 4/6 pod Luzyański). - 1570 Brandt, Kopicki (Kopiczky), Laskowski, Schortz, Swarożyński (Schwarozinski). - 1648 'possessores'. - Czapski, 1742-1774 Nieborski potem Małachowska, 1787 Götzendorf-Grabowski.*", str. 32. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponie**, osada nad Wisłą, do dóbr rycerskich Kopytkowa należąca, powiat kwidzyński, stacja kolejowa Czerwińsk, parafia katolicka Jania kościelna, ewangelicka Nowe, … wchodziła w skład dóbr Jania Kościelna, … Obacz Kwidzyn (V, 26)*", str. 33. (Opisywana tu miejscowość *Plehnswalde (Nicponie ✠), znajduje się w odległości ponad 10 km od brzegu Wisły*) .	*Nicponie ✠ (niem. F. Plehnswalde)*, k. Kopytkowa. **1910:** mapa [150].
			7	**1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Liebenthal, Kr. Mw.*, (=Marienwerder, powiat Kwidzyń), *früher Nicponie. Niezponie*", str. 69. **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "*Kwidzyn, niem. Marienwerder, … Obszaru posiada Kwidzyn wraz z dobrami Karczewice, przedmieściem Liebendamm, folwarkami Semler i Liebenthal 4536 morgów. …*", str. 20-31.	*Kwidzyn, Osiedle nad Liwą,(niem. Liebenthal).* **1906:** mapa [149].
			8	**1796-1802:** Mapa Schroettera [350] podaje lokalizację miejscowości *Nicponia (niem. Nietzponie)*, (11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej). 	*Nicponia (niem. Nichtsfelde)*, k. Gniewa. **1889:** mapa [148].

				1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Nichtsfelde, Kr. Mw., seit 1867, früher Nicponie*", str. 83. **1906:** Wykaz … [62]: "*Nichtsfelde, D., Kreis Marienwerder (Westpr.), Amts. Mewe (Weichsel), Post. Mewe (Weichsel).*", str. 141. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponin** alias Nicponia, niem. Nichtsfelde, wieś, powiat kwidzyński, na prawym brzegu Wisły, ... urząd stanu cywilnego Gniew, ... szkoła Podzamcze. ...*", str. 33.	
			9	**1906:** Wykaz … [62]: "*Nitzwalde, D., Ab., Kreis Graudenz, Amts. Graudenz, Post. Nitzwalde (Kr. Graudenz).*", str. 143. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nicwałd (niem. Nitzwalde), dok. Nisswalde, Nicwald, za czasów krzyżackich Engelswald i Dietrichswald, wieś, parafia katolicka Okonin, ewangelicka Grudziądz,urząd stanu cywilnego Salno. ... Nicwałd należał za czasów krzyżackich do komturstwa pokrzywińskiego. ... Rejestry czynszowe krzyżaków z r. 1435 donoszą, że 'Engelswald' posiadał wówczas 50 włók, ... 1 karczmę ...Według lustracyi z r. 1765 trzymali 25 włók w dzierżawie następujący włościanie: ... i karczmarz Murzyk; czynszu płacili 1000 florenów. ... Wizytacya Strzesza z r. 1667 donosi jeszcze, że wieś tę zajmowali wówczas Holendrzy, którzy mesznego (tacy dla proboszcza) mieli dawać po 2 korce od każdej osadzonej włóki. ...*", str. 33-34.	*Nicwałd (niem. Nitzwalde)*, k. Pokrzywna. **1900:** mapa [153].
			10	**1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Nicponscher Krug gehörte zu Kgl.-Dombrowken (Dąbrówka Królewska), Kr. Gr. (=Graudenz, powiat Grudziądz)*", str. 83. Przypisano do miejscowości *(niem. Wygodda)*, k. Dąbrówki Królewskiej, leżącej przy trakcie drogowym prowadzącym do Grudziądza. Wykorzystano poprzednio zauważone uogólnienia dotyczące nazwy *Wygoda* jako tożsamej z karczmą, prowadzące do porównania *Nicponscher Krug = Wygodda.*	*Nicponia ✠ (niem. Wygodda)*, k. Stanisławowa. **1900:** mapa [153].
			11	**1906:** Wykaz … [62]: "*Nitzponie, Kr., Kreis Graudenz, Amts. Graudenz, Post. Boguschau (Westpr.).*", str. 142. Urząd pocztowy w miejscowości *Boguschau* jest ukazany na sąsiedniej mapie **1911:** mapa [154]. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponie**, niem. Nitzponie, osada, powiat grudziądzki, stacya pocztowa Bursztynowo, parafia katolicka i ewangelicka Rodzyn (Radzyń Chełmiński), szkoła Gołębiewo (Gołębiewko, niem. Taubendorf). ... Była to dawniej karczma, założona już po okupacyi pruskiej na 15 morgach, nad drogą z Tarpna do Salna.*", str. 33.	*Nicponie ✠ (niem. Nitzponie)*, k. Gołębiewka. **1900:** mapa [153].
			12	**1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Wygodakrug, auch Rietzkenkrug oder Klarkenkrug, gehörte zu Poln.-Konopat; verein. mit Bärwalde, Kr. Schw. (=Schwetz, powiat Świecie)*", str. 127; dalej: "*Rietzken oder Wygodakrug gehörte zu Poln.-Konopat, Kr. Schw., verein. mit Bärwalde*", str. 98; dalej: "**Bärwalde, Kr. Schw., früher auch Myszadziura*", str. 21. Miejscowość *Konopat Polski* należy do parafii Przysiersk, k. Świecia n. Wisłą, [1], str. 145. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie świeckim istniały dobra szlacheckie *Konopat Polski*, należące do A. Kostki, herbu Dąbrowa, pochodzenie polskie, 10 łanów, str. 107.	Nie szukano
			13	**1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy "*Schöneichsberg = Nicponie, Powiat Niborski (Kreis Neidenburg), kolumna 191*". **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponie**, niem. Schoeneichsberg, według Ketrzyńskiego, miejscowość w powiecie niborskim (Kreis Neidenburg (Regierungsbezirk Königsberg) = obecnie powiat Nidzica), w spisach urzędowych nie zamieszczona.*", str. 33.	Nie znaleziono
			14	**1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponie**, niem. Nicpony, folwark i osada rybacka, powiat niborski, stacja pocztowa Dąbrówno, leży nad jeziorem Dąbrownem.*", str. 33. Nazwa miejscowości zaginiona, znajduje się między Okrągłem i Wądzynem, k. Dąbrówna.	*Nicponie ✠ (niem. Niespony)*, k. Wądzyna. **1933:** mapa [152].
			15	**1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nicponie**, osada leśna, powiat ostródzki, stacja pocztowa Olsztynek.*", str. 33.	Nie szukano
171	Niedamowo	***de Jadamowi*** (1642) Q9, Przypisano do miejscowości o nazwie *Niedamowo (niem. Niedamowo)*, k. Wielkiego Podlesia. **1904:** mapa [79]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			
			LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
			1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości Niedamowo *(niem. Niedamowo)*, k. Dębogóry, (Kościerzyna), (41 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Niedamowo (niem. Niedamowo)*, k.

				 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 59. (Obecna nazwa)* Niedamowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Niedamowo*, należące do 2 Przewoskich, herbu 3 pęki ruty, 17,5 łana (4,5 łana folwark) i B. Teschmera, herbu Sas odwr., 12 łanów (4 łany folwark), wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 116. Parafia Niedamowo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 150. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Niedamowo, Kr. Ber., früher auch Niedamaw*", str. 83. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 536: "*Jadamowy (Niedamowy, Jadamowo, Niedamowo), powiat kościerski, niem. Niedamowo, Gmina wiejska i obwód domowy.*". **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Kiszewskiego, ... Konnotacya kontrowersyi. ... Z Niedamowem a dziedzicem wsi tej jmpanem Klinskim, ktory zachodząc za granice odbiera wsi Nowej Kiszewie, nowo osadzonej pewne grunty i nie dopuszcza im zbierać, a dowodne są granice i kopce. ...*", str. 266. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Niedamowo**, albo Jadamowo, w dokumentach Nedemio 1295, dobra rycerskie i wieś szlachecka, z katolickim kościołem parafialnym, powiat kościerski. Do wsi należą wybudowania Niedźwiedź (niem. Barenberg), Hammerberg i Smolniki, niem. Theerofen, z 16 włościańskimi osadami i 3 zagrodami. ... W 1868 roku było 362 mieszkańców, 81 katolików, 281 ewangelików, 41 domów. Stacja pocztowa i telegraficzna i parafia ewangelicka Nowe Polaszki, 6 klm. odległości. ... Szkoła ewangelicka w miejscu, do niej uczęszczają i dzieci katolików z Niedamowa i Dębogóry (Eichenberg). ... Do parafii są przyłączone: Niedamowo (56 dusz roku 1867), Dębogóry (31), Smolniki, niem. Theerofen (7), Hammerberg (12), Stawiska (176), Wielkie Podlesie (119), Małe Podlesie (78), Nowe Podlesie (78), Lubań (191), razem 764 dusz. ... Niedamowo leży nad małą, do Kamionki a z nią do Wierzycy uchodzącą strugą, istniało już roku 1295, w którym Mestwin potwierdza cystersom w Byszewie darowizną Marsuwiusza z Niedamowa (nobilis vir comes Marscuvius de Nedemio), ... Z wizytacyi Rozdrażewskiego, spisanej roku 1583, dowiadujemy się, że Jadamowo było wtedy własnością Achacego Jackowskiego; wizytator zowie go zatwardziałym heretykiem (haereticissimus), trzymał tu dawniej predykanta, wizytacyi nie dopuszczono, ... i drudzy mieszkańcy byli tu wszyscy lutrami, ... Roku 1476 skarżył opat pelpliński Paweł de Zullen przez przeora Piotra szlachcica Mikołaja z Niedamowa (Nedemaw) przed królem Kazimierzem, bawiącym właśnie w Malborku, o nieprawne przywłaszczenie jeziora i rzeki Sitna. W zastępstwie powołanego stanął syn jego Fryderyk z Niedamowa i przyznał zakonnikom słuszność, przepraszając za wyrządzone szkody, ...*", str. 52-53.	Wielkiego Podlesia. **1904:** mapa [79].
		2	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TUCHOLSKI .... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 1. (Obecna nazwa)* Adamkowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Jadamkowo, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 187. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Jadamkowo s. Adamkowo und Adamsdorf*", str. 51; dalej: "**Adamkowo, Kr. Tuch., früher auch Jadamkowo und Janadickowe*", str. 19. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tucholski. ... Jadamkowo. P. Wałdowski od 4 włók folwarkowych koła młyńskiego. 6 florenów*", str. 182. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Powiat Tucholski.*	*Adamkowo (niem. G.(ut) Adamkowo)*, k. Pamiętowa (Sępólno Krajeńskie). **1874:** mapa [287].

				... Jadamkowo. Od morgów folwarkowych 8. 6 gr. Od koła młyńskiego. 15 gr.", str. 130. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "*Adamkowo, resztówka, powiat tucholski, gmina i parafia ewangelicka Kęsowo, gromada Pamiętowo, parafia katolicka Wałdowo. Nazwa miejscowa też Annopole; XIV wiek: Damprouke (1335), Jadamkowitz, Adamkowicz; 1789: Adamkowo, Jadamkowo; 1885 i później niem. Annafeld; (SGKP daje też Jadamkowice, Baer - dawniejsze Jadanickowe; obie bez daty). ... Resztówka leży na wysoczyźnie morenowej w sąsiedztwie wzgórz czołowo-morenowych, (171 m npm., 1 km na południe od doliny rzeki Kamionki), ... Budynków mieszkalnych 3. Obszaru 38 ha; ... Gospodarstw rolnych 3, w tym 1 samodzielne zwane folwarkiem (właściciel Rudolf Ristau, Niemiec.) i 2 gospodarstwa robotników rolnych, dzierżawiących po ok. 1 ha. 1335: Komtur tucholski Dytrych von Lichtenhayn nadaje niejakiemu Adamowi dobra Damprouke wraz z wodą Camyona, z prawem stawiania na niej młynów, z obowiązkiem służby wojskowej; od innych ciężarów zwolniony; 1682: dobra dziedziczne, 8 morgów folwarcznych,młyn; 1789: szlachecki folwark (osiedle), dym 1, należy do Wałdowa (właściciel Gostomski); 1882: dobra rycerskie, obszaru 972 morgów, budynków 11, domy 3, ludności: katolików 29, ewangelików 22; 1885: ludności 2; 1910: ludności 10; 1921: folwark, budynków mieszkalnych 2, ludności 23, w tym mężczyzn 12, kobiet 11, katolików 3, ewangelików 20, Niemców. ... . Adamkowo, osada, przynależność administracyjna, położenie i odległość → Adamkowo resztówka; 1885-1910: Adamkowo; niem. późniejsze Annafeld. ... Ludności 84. Budynków mieszkalnych 13. Obszaru 263 ha; ... Osada powstała z parcelacji folwarku, 1880: wieś szlachecka, właściciel Prądzyński; 1885: obwód dworski, obszaru jak wyżej, ludności 57, w tym katolików 14, ewangelików 43; 1910: jak wyżej, budynków mieszkalnych 13, gospodarzy 14, ludności 84, w tym Polaków 3, Niemcow 81; 1921: osada, budynków mieszkalnych 13, ludności 95, w tym mężczyzn 54, kobiet 41, katolików 3, ewangelików 92, Polaków 27, Niemcow 68. ...*", kolumny 482-483.	
			3	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Jadamkowo s. Adamkowo und Adamsdorf; Jadamowo s. Adamsdorf*", str. 51; dalej: "**Adamsdorf, Kr. Gr., (Gr.=Graudenz), früher auch Adamowo und Jadamowo; vgl. Ruda, Kgl.-*", str. 19.	Nie szukano
			4	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Jadamkowo s. Adamkowo und Adamsdorf; Jadamowo s. Adamsdorf*", str. 51; dalej: "**Adamsdorf, Kr. Strbg., (Strbg.=Strasburg (Brodnica)), früher auch Jadamowo und Adamowo*", str. 19.	Nie szukano
			5	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Adamowo gehörte zu Zalensee, Kr. Karth.,*", str. 19. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "*Adamowo, osada na obszarze dzisiejszego powiatu kartuskiego, gmina Przodkowo, gromada Załęże; należała dawniej do Załęża.*", kolumna 484. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje prawdopodobną lokalizację miejscowości *Adamowo (niem. zu Żalensze)*, k. Załęża, (12 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	Nie znaleziono

<table>
<tr>
<td>172</td>
<td>Niesiołowice</td>
<td>
Nieseloyca (1678) E2914, de Nieszłowic (1740) B935, Przypisano do miejscowości o nazwie Niesiołowice (niem. Niesolowitz), k. Węsior. 1902: mapa [84].
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.
<table>
<tr><th>LP</th><th>Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy</th><th>Obecna lokalizacja</th></tr>
<tr>
<td>1</td>
<td>1796-1802: Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości Niesiołowice (niem. Niesolowitz), k. Ostrowite, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

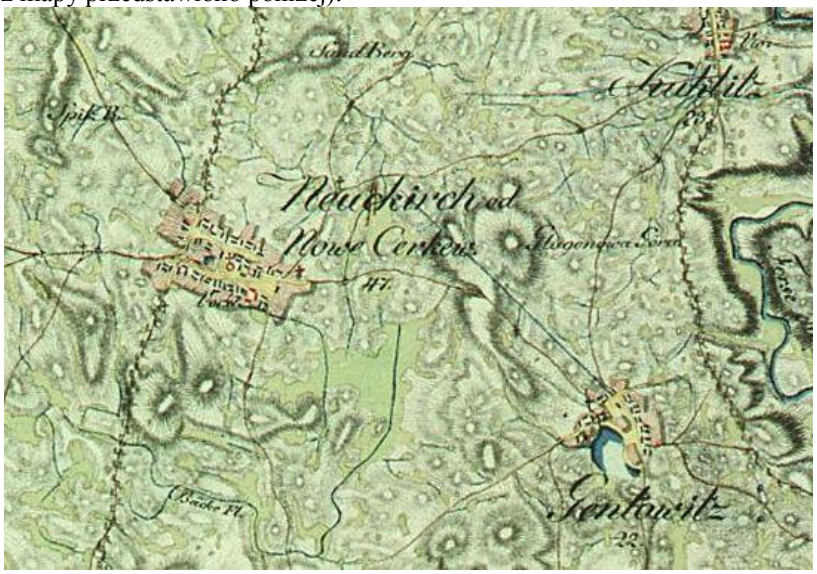

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 28. (Obecna nazwa) Niesiołowice, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),", str. 163. 1955: Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie Niesiołowice, pochodzenie nieokreślone, str. 95. Parafia Stężyca, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 150. 1928: Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "... Miejscowości należące do parafii Stężyca. ... 8. Niesiołowice (Nieczułowice, Niesolowitz)", str. 404. 1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Niesolowitz, Kr. Karth., früher auch Nieczulowice", str. 83. 1749: Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "Niesiołowice, Niesolowitz (Niesiołowice) 526. 527.", str. 558; dalej: "Ecclesiae Birgittanorum Gedan. ... Parochia Stężycensis. ... Niesiołowice: Nobilis Ioannes Niesiołowski, sen., Nobilis Ioannes Niesiołowski, jun., Nobilis Iosephus Bronki, Nobilis Albertus Gostomski, Nobilis Podiaski,", str. 526-527. 1901: Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … 1682: "Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Niesiołowiec. Od 1 włóki folwarkowej. 7 zł. 9 gr.", str. 93; dalej: "Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Niesiołowice. Stanisław Gostomski i Jan Niesiołowski od 3 ogrodników. 12 gr., ...", str. 156. 1886: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "Niesiołowice, niem. Niesołowitz, Neslowitz, dobra rycerskie, do których należą także wybudowania Kukuk, Pusta i folwark Riebenhof, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia ewangelicka Sulęcin, parafia katolicka i okręgowy urząd stanu cywilnego Stężyca, szkoła katolicka Węsiory. Odległość od Kartuz 4¼ mili. Cały ten klucz obejmuje 7 gburskich posiadłości i 2 zagrody, 2940 mórg, łącznie z 109 które zajmuje jezioro. W 1860 roku było 148 tylko katolików, mieszkańców i 13 domów. Niesiołowice należały za czasów krzyżackich od roku 1381 do wójtostwa mirachowskiego. Był to zaścianek na prawie polskim osadzony, zakon pobierał ztąd 1 grzywnę czynszu, ... Do parafii stężyckiej należały Niesiołowice już roku 1583; mesznego dawał dwór 2 korcy żyta i tyleż owsa, ... Według taryfy na symplę wyrachowanej z roku 1717 płacili w Niesiołowicach Gostomski i Niesiołowski 12 gr., Marcin Bronk 4 gr., ...", str. 113.</td>
<td>Niesiołowice (niem. Niesolowitz), k. Węsior. 1902: mapa [84].</td>
</tr>
<tr>
<td>2</td>
<td>1796-1802: Mapa Schroettera [343] podaje lokalizację miejscowości Niepoczołowice (niem. Nieposzlowitz oder Niepoczeczlowice), k. Linii (Mirachowo), (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

</td>
<td>Niepoczołowice (niem. Gut Wahlendorf), k. Linii. 1906: mapa [123].</td>
</tr>
</table>
</td>
</tr>
</table>

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 27. (Obecna nazwa) Niepoczołowice, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Niepoczołowice*, należące do 3 Pellów, herbu nieokreślonego, 5,25 łana, J. Borska, herbu własnego, 3 łany, oraz P. Niemirowicza, herbu nieokreślonego, 2, 25 łana, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 95. Parafia Bukowina, dekanat lęborski, powiat mirachowski, str. 150. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Linja, powiat kartuski, ... Miejscowości należące do kuracji: ... 4. Niepoczołowice, ...*", str. 374-375. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*Niepoczołowice, Wahlendorf (Niepoczolowice),*", str. 558; dalej: "*Parochia Strzepcensis. ... Niepoczołowice: Nobilis Witka, Nobilis Percha, Nobilis Bronk, Nobilis Damaros, Nobiles Slos et Bronk, ...*", str. 530. . **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Niepoczyłowiec. Jan Lipowski od 1 ogrodnika. 4 gr., Jan Bronk od 1 ogrodnika. 4 gr., Filip Domaros od 1 ogrodnika. 4 gr., Pan Pyrcha od 1 ogrodnika. 4 gr., Pani Kosowa od 8 morgów folwarkowych. 3 gr., Pan With od 1 ogrodnika. 4 gr. ...*", str. 163-164. **1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*Jeziora starostwa Mierachowskiego. 1. Jezioro Mierachowskie toni niewodowych 3. ... Klęczna toni 10. Szlachta z* ***Niepoczułowicz*** *letnią wodę robi. ...* ", str. 385. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Niepoczołowice***, *niem. Niepotzlowitz, w dokumentach Nepoczolowicz, dziś Wahlendorf, dobra rycerskie, powiat wejherowski, stacja pocztowa Sierakowice, parafia katolicka Strzepcz, 1½ mili odległa, ewangelicka Bukowina w powiecie lęborskim. Niepoczołowice leżą na samym krańcu powiatu. Szkoła ewangelicka w miejscu, okręgowy urząd stanu cywilnego Okalice. Do Niepoczołowic należy kilka wybudowań, mianowicie: Carlshof (1 dom, 13 mieszkańców), Ferdinandshof (1 dom, 11 mieszkańców), Gruenhof (1 dom, 8 mieszkańców), Gruenelinde (1 dom, 9 mieszkańców), Jeanettenhoehe, folwark (5 domów, 52 mieszkańców), Insel (1 dom, 11 mieszkańców) Potęgowo (1 dom, 2 mieszkańców) i Seehof (2 domy, 23 mieszkańców); Niepoczołowice same zaś mają 22 domy i 245 mieszkańców. W 1868 roku obejmował cały ten klucz 189 włók i 28 morgów, mieszkańców zaś miał 353 i to 328 ewangelików, 23 katolików i 31 domów. ... Niepoczołowice istniały już roku 1368, w tym bowiem roku sprzedaje Cetia, wdowa Petrucha (Piotra?), w porozumieniu ze synem swoim Engelbertem, Niepoczołowice jakiemuś Nepuczal, Grognife, Michałowi, Piotrowi, Marcinowi i Mikołajowi. Widzimy ztąd, że dobra lenne wówczas dzielić się mogły na ilekolwiek bądź części, ... Roku 1409 występuje Michał (Michel) z Niepoczołowic jako ręczyciel za Jana z Łebna (Jesko von Lebno), jak wykazują gdańskie tablice woskowe. ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny i akcyzę potrójną, płacili w Niepoczołowicach: possessores od 6 włók folwarkowych i 6 ogrodników 7 florenów 18 groszy, Lewiński od 1¼ włók folwarkowych 1 floren 7½ groszy, ... Niepoczołowice należały wtedy do powiatu mirachowskiego.*", str. 103.	
173	Niestępowo			***Niestępowo*** (1634) E921, ***Niestepowo*** (1634) E921, ***Niestępmpowo*** (1664) E2146, ***Niestempowo*** (1670) E2469, ***de Niestępowa*** (1706) E4362, ***Niestopowo*** (1733) E6180, ***Braxator Niestępmpoviensis*** (1736) E6316, ***Opilionis Niestępmpoviensis*** (1738) E6494, ***Braxator Niestępoviensis*** (1740) E6682, ***ex aula Niestępmpoviensis*** (1742) E6794 (z dworu w Niestępowie), Przypisano do miejscowości o nazwie *Niestępowo (niem. Nestempohl)*, k. Sulmina. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Niestępowo (niem. Nestempohl, polln: Niestempowo)*, k. Przyjaźni, (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

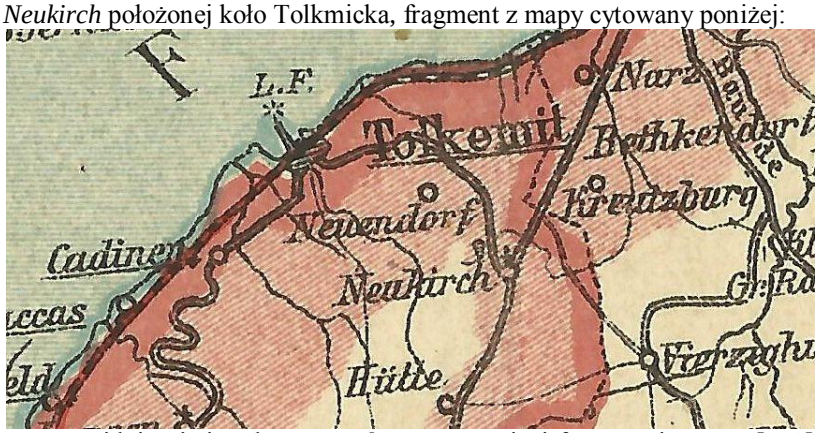
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 38. (Obecna nazwa) Niestępowo, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniała własność miejska *Niestępowo,* należąca do H. Niederhofa, 30 łanów (9 łanów folwark), str. 93. Parafia Przyjaźń, dekanat gdański, powiat gdański, str. 150. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Niestempowo. Pani Barszczowa od 4 ogrodników, 11 czynszowników, 2 kół młyńskich wielkich, karczmarza pańskiego. 5 zł. 18 gr.*", str. 92-93. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Niestępowo**, niem. Nestempohl, według Kętrzyńskiego Nestenpohl, dawniej Lichtenfeld, dokumenty Nestempol, dobra rycerskie nad rzeką Radunią, powiat kartuski, stacja pocztowa i tel. Lublewo, ... stacja kolejowa Przyjaźń, ... kościół parafialny ewangelicki Przyjaźń, parafia katolicka Żukowo ¾ mili odległości, szkoła ewangelicka Sulmin, ... Razem z wybudowaniem Rychtowem ma obszaru 2563 morgów i obejmuje dobra rycerskie, 5 gburskich posiadeł i 1 zagrodę. ... W 1868 roku było 236 mieszkańców, 118 katolików i tyleż ewangelików, 22 domy, cegielnia i wodny młyn o 3 gankach nad Radunią. Okręgowy urząd stanu cywilnego Kolbudy. Niestępowo jest starą osadą czego dowodem znalezione tu groby starożytne, ... Została założoną na nowo wykarczowanem polu roku 1338 przez niemieckich osadników. Lokator dostał dziesiątą włokę wolną i kary pieniężne, posiedziciele zaś płacą od włóki 15 lub 16 skojców i po 2 kury; ... Roku 1457 dnia 24 maja nadaje król Kazimierz, za zezwoleniem Gdańska, któremu ta okolica była w zastaw dana, Niestępowo Gdańszczaninowi Reinoldowi Niederhoff, ... Dawniej należało Niestępowo do kościoła w Przyjaźni, ... Według taryfy na simplę z roku 1717 płaciło Niestępowo 3 złote, ...*", str. 116.
174	Nieżychowice	***Szenfelt*** (1714) B505, ***Szenflet*** (1741) B946, Przypisano do miejscowości o nazwie *Nieżychowice (niem. Schönfeld)* k. Chojnic, **1940:** mapa [66]. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 46. (Obecna nazwa) Nieżychowice, (Nazwy występujące w źródłach)* Szonfeld, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 155. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra szlacheckie *Szenfeld*, należące do A. Labanckiego, herbu nieznanego, 4 łany, oraz M. Jaruczewskiego, herbu nieznanego, 15 łanów, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 87. Parafia Szenfeld, dekanat chojnicki, powiat człuchowski, str. 157. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Schönfeld, Kr. Kon., früher auch Schönnefeldt oder Jaruczewo (?)*", str. 106. Jest to jedyna nazwa miejscowości, zbliżona wymową w języku niemieckim do nazwy historycznej *Szenfelt*, położona koło Chojnic (Kr. Kon., = Kreis Konitz = Powiat Chojnice). **1910:** mapa [55], znaleziono dwie nazwy miejscowości *Schönfeld*, położonych k . Gdańska i k. Chojnic. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje 4 odpowiedniki polskch nazw dla niemieckiej nazwy: *Schönfeld = Łostowice*, Powiat Gdańsk (Kreis Danzig), kolumna 6., *Schönfeld = Szonfeld*, Powiat Chojnicki (Kreis Konitz), kolumna 74, *Schönfeld = Ładne pole*, Regiencya głąbińska (Regierungsbezirk Gumbinnen), kolumna 180, *Schönfeld = Szomfalt*, Powiat Olsztyński (Kreis Allenstein), kolumna 197; ostatnie dwie nazwy miejscowości leżących w Prusach Wschodnich z racji oddalenia i znacznie się różniących nazwach polskich, nie są brane pod uwagę,[11]. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "… *Szenfeld = Schönfeld* ...", str. 568, … *Choynice. Templum parochiale Conecense* … … *Sub eadem filia Schonfeld*. … str. 467. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje: ***1653:*** "*Kaplica szpitalna w Szynfeldzie. We wizytacji Trebnica r. 1653 czytamy, że pierwotny kościół szynfeldzki znajdował się w* miejscu wilgotnem na środku wioski; dlatego kazał go ówczesny arcybiskup Karnkowski przenieść tam, gdzie dziś stoi, a na jego starem miejscu wybudować kaplicę dla szpitala. Z czasem stary szpital i kaplica podupadła, a wspomnionego r. 1653 pokazywano tylko miejsce, gdzie stała dawniej.", str. 330. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Szenfeld**, z niem. Schoenfeld, 1648 Szonfeldt, dobra rycerskie nad szosą chojnicko-kamieńską, powiat chojnicki, stacja pocztowa i kolejowa i parafia katolicka Chojnice, ... Szenfeld jest dawną majętnością dziedziczną Wolszlegrów. Roku 1338 nadaje wielki mistrz Dyteryk von Altenburg wiernemu Mikołajowi de Maleczkow i jego siostrom dobra Schonfelt, obejmujące 54 włók, na prawie chełmińskim, na wieczne czasy. ... Za to będzie nam Mikołaj czynił dwie służby zbrojne i pomagał przy warownych budowlach na każde zawołanie braci naszych. ... W wizytacyi Trebnica z roku 1653 czytamy, że pierwotny kościół znajdował się w miejscu wilgotnem, na środku wsi; dla tego kazał go arcybiskup Karnkowski przenieść tam, gdzie go zastał wizytator, a na jego miejscu wybudować kaplicę dla szpitala. ... Wizyta Jezierskiego z roku 1695 donosi, że kościół już przed tak zwaną reformacyą był filialnym. ... Za czasów polskich należał Szenfeld do powiatu człuchowskiego. Według taryfy poboru z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płaciła tu pani Wolslegerowa od 4 włók folwarkowych 4 floreny, ...*", str. 896.
175	Nowa Cerkiew	***Neikirch*** (1647) I10, ***de Wielkich Cerkwie*** (1746) B1045, Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach podanych powyżej, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapy Schroettera [273, 277] podają lokalizację miejscowości *Nowa Cerkiew (niem. Neukirch)*, (45 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1911:** Na mapie [52] Westpreussen znaleziono nazwę miejscowości *Neukirch* położonej koło Nowego Stawu. **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neukirch, Kr. Mbg., früher auch Neikirch, Nowacerkiew*", str. 82. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nowa cerkiew**, niem. Neukirch, wieś kościelna na Żuławach, powiat malborski, stacja pocztowa Palczewo ½ mili odległa, odległość miasta powiatowego 2½ mili. Ma 16 chełmińskich posiadłości i 16 zagród, 133 włók 24 morgów obszaru, 53 domów, 568 mieszkańcow, 324 katolików, 212 ewangelików, 27 menonitów, 4 bezwyznaniowych. Wisła płynie w odległości ¼ mili; od zalewu broni wieś tama, na której stoi strażnica. Przy puszczaniu lodów lub powodzi cała ludność obowiązana bronić tamy. Najbliższa stacya kolei żelaznej w Tczewie. Tutejszy okrąg urzędu stanu cywilnego miał 1880 roku 2145 dusz. ... Do tutejszej parafii katolickiej należy Nowa cerkiew, Pręgnowo i Schoenhorst, ogółem 612 dusz (1868 rok), ... Parafia należy do dekanatu nityskiego. ... Menonici mają za wsią na polu swoją świątynię. ... Proboszcz katolicki posiada 3 włóki 10 morgów: gburzy są lutrami. Nową Cerkiew założył wielki mistrz Tusmer von Arfberg w 1351 roku, mieszkańcy byli zobowiązani do tłoki przy sianie na 6 dni o własnym wikcie; w przywileju jest wzmianka o proboszczu. Tutejszy kościół pochodził z roku 1366, lecz z powodu starości został rozebrany, a 1885 roku położono kamień węgielny pod nowy kościół. Gmina ewangelicka powstała w 1618 roku; pierwszym predykantem ewangelickim był Melisius, który tu szerzył nową wiarę luż roku 1615.*", str. 192.	*Nowa Cerkiew (niem. Neukirch)* k. Nowego Stawu. **1896:** mapa [48].
2	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TUCHOLSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 3. (Obecna nazwa) Cerkwica Duża, (Nazwy występujące w źródłach) Cerkwica Wielka, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolniczza)*,", str. 189. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tucholskim istniały dobra kościelne *Cerkwica Wielka*, należące do arcybiskupstwa gnieźnieńskiego, 35 łanów (6 łanów folwark), str. 127. Parafia Cerkwica Wielka, dekanat tucholski, powiat tucholski, str. 139. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*parafia Kamień Pomorski. Nazwę tę nadał arcybiskup Jarosław wsi swojej Wawrzyszkowo, wynosząc ją na miasto aktem z dnia 11 lutego 1359 r. Wzięta ona jest widocznie od rzeki Kamionki. Pisano odtąd Kamyn (1370), Camen (1374 i 1384), Camyen (1381, 1385 i 1596), prócz tego zachodzą warjanty Camena, Camenum, Caminum itp. Prusacy pisywali zrazu Cammin, od r. 1865 Camin, od. r. 1883 Kamin. Od r. 1920 Kamień Pomorski. Miasto to leży w powiecie sępoleńskim, ... Kościoły filjalne i kaplice: 1. Duża Cerkwica miała kosciół według wywodów X. Kujota już w pierwszych czasach po*	*Duża Cerkwica (niem. Gr. Zirkwitz)*, k. Kamienia Krajeńskiego). **1874:** mapa [158].

				zaprowadzeniu wiary, co potwierdza pośrednio także sama nazwa Cerkwica, o ile w łączności pozostaje z domniemanym pobytem Polano-Rusów na lewym brzegu dolnej Wisły w latach 882-988. ... Miejscowości należące do parafji. ... 3. Duża Cerkwica (Gr. Zirkwitz), 3½ km, ... 4. Mała Cerkwica (Kl. Zirkwitz), 5 km, ... Ważniejsze zdarzenia historyczne: ... - Przez Cerkwicę wiodła w XIII wieku wielka droga z Nakła do Raciąża. - Część Cerkwicy, która leży na prawym brzegu Kamionki, jest też pamiętna z paktów cerkwickich króla Kazimierza i szlachty z r. 1454.", str. 345-349. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Starostwo Tucholskie. ... Wsie klucza Kamińskiego. ...Cerkwica wielka. Od morgow osiadłych 80. 4 zł., Ogrodników 4 i karczmy. 20 gr., Na młyn conflagrationis w dawnych ma być rachunkach. 15 gr.*", str. 124-125. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "***Cerkwica Duża**, wieś i gromada, powiat sępoleński, gmina, parafia katolicka i ewangelicka Kamień, gromada Duża Cerkwica. 1273: Cirquiza; 1275: Circquicia; XVI wiek: Gros Czierkwicza; 1789 i później: niem.: Gross Zirkwitz; 1879: Cerekwica; (SGKP daje też Wielka Cerekwica, Cerekwica Polska; obie bez daty). ... Wieś zabudowana w formie widlicy leży na południowych stokach doliny Kamionki. ... 1273: pierwszy raz wymieniona Cerkwica; 1374: Grzegorz XI, papież, pozwala na dożywotnie oddanie tej wsi arcybiskupowi gnieźnieńskiemu Jarosławowi; w konsekwencji Cerkwica aż do rozbiorów Polski należała do dóbr stołowych arcybiskupów gnieźnieńskich; 1454: w czasie wojny z Krzyżakami stanął w Cerkwicy obozem Kazimierz Jagiellończyk i tu szlachta wymusiła na królu przywileje tzw. cerekwickie, skierowane przeciw magnatom; XVI wiek: wieś z kościołem, własność szlachecka, obszaru 35 włók, w tym 3 włóki należące do probostwa i 6 włók do folwarku, 2 karczmy, 5 ogrodników, 1 kowal, 1 młyn; ... 1682: ... obszaru 80 morgów, 4 ogrodników, karczma, młyn spalony; 1789: wieś królewska z kościołem katolickim filialnym, młyn wodny, dymów 46; ... Parafia bardzo stara, sięgała czasów zaraz po zaprowadzeniu chrześcijaństwa; utraciła samodzielność w 1615 roku. ...*", kolumna 903.
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [349] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Cerkiew (niem. Neuekirch oder Nowe Cerkew)*, (47 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 38. (Obecna nazwa) Nowa Cerkiew, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 184. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Nowa Cerkiew,* należące do klasztoru w Pelplinie, 50 łanów, str. 120. Parafia Nowa Cerkiew, dekanat nowski, powiat tczewski, str. 150. **1911:** Na niemieckiej mapie [52] Westpreussen znaleziono nazwę miejscowości *Neukirch* położonej koło Bobowa. **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Neukirch, Kr. PrSt., früher auch Nowacerkiew*", str. 82. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*Nowa Cerkiew, Neukirch (Nowa Cerkiew, Neukirch), 183, 186, 329*", str. 558; dalej: "*Decanatus Mevensis. In quo sunt ecclesiae hae: Meva, Barłozyno, Garc,*	*Nowa Cerkiew (niem. Neukirch)*, k. Pelplina. **1910:** mapa [49].

				Tymawo, Walichnowo, Lignowo, Raikowo, Dzierząźno, Nowa Cerkiew, ...", str. 183; dalej: "*Nowa Cerkiew. Villa mensae abbatialis Pelplinensis adeoque et iuris patronatus ipsius Rmi abbatis. Templum una cum campanili ex solido muro, opus priscae aetatis. ...*", str. 186; dalej: "*Monasterium Pelplinense s. ordinis Cisterciensis. ... Villae ad monasterium spectantes: Pelplin, Nowa Cerkiew alias Neukirch, ..., Kleszczewo. (podano 20 nazw miejscowości)",* str. 329. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*parafia Nowacerkiew. Nazwa ta jest bardzo dawna, jeśli 'cerkiew' przypomina wschodni obrządek pierwszych czasów chrześcijańskich w Polsce, zachodzi jednak dopiero w XIV wieku i to w tłumaczeniu Nuwekirche 1302 i Nowa ecclesia 1326, wreszcie jako Nowa Czerkiew 1583. Miejscowość ta leży w powiecie starogardzkim; poczta jest w Morzeszczynie, ... stacja kolejowa w Morzeszczynie i Kulicach. ... Miejscowości należące do parafji: 1. Nowacerkiew, ...*", str. 276-280. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nowacerkiew**, niem. Neukirch, w dokumentach z roku 1302 Nuwekirche, wieś z katolickim kościołem parafialnym i ze stacją pocztową, powiat starogardzki, odległość 1 klm. na południowy zachód od Pelplina, ... Przez wieś przechodzi szosa z Pelplińskiego nadleśnictwa do Morzeszczyna, ... Zawiera 12 gburskich posiadłości 19 zagród, 3039,30 morgów. W 1868 roku 596 mieszkańców, 556 katolików, 28 ewangelików, 12 żydów, 56 domów, parafia ewangelicka Gniew. ... Tutejszy kościół katolicki, tytułu Wniebowzięcia N.M.P. i św. apostoła Piotra i Pawła, został roku 1764 nowo zbudowany, stary bowiem z roku 1312 spalił się, ... Do parafii należy filia w Królów lesie, która w 1867 roku liczyła 335 dusz katolickich. Do Nowej Cerkwi zaś są przyłączone: 1) Nowa Cerkiew, wieś i folwark (687 dusz), 2) Gętomie (308), 3) Kulice (206), 4) Borkowo (210), 5) Bielawki, leśnictwo (3), 6) Rzeżęcin (445), 7) Rombarg (265), 8) Rożental (474), 9) Morzeszczyn (287), 10) Wolsze (36), 11) Ropuchy (50), 12) Bielawki (145), 13) Smolążek (27), 14) Brzeźno (36) i 15) Olszówka (28). ... Według wizytacyi Trochowskiego pochodzi nazwa Nowacerkiew stąd, że w roku 1290 tu zbudowano nowy kościół czyli cerkiew. ... Wizytacya Rozdrażewskiego z roku 1583 donosi, że proboszcz posiadał 4 włóki. ... Wizytacya donosi, że w parafii wszyscy prawie mieszkańcy się zlutrzyli, w Nowejcerkwi znalazł się tylko jeden katolik. Kiedy proboszcz, na onczas dobry katolik Szymon Żelasko, chrzcił, musiał brać luteranów na chrzestnych. ... Terytoryum, na którem dziś stoi Nowacerkiew, nabyli cystersi w Pelplinie mocą przywileju, nadanego im roku 1274 przez Mestwina II. ... Roku 1371 urządził opat Piotr z Rogowa nową karczmę przy kościele, dając jej pół morgi ogrodu i 8 morgów pola, w pastwiskach i wrębie, równy jej pozostawiając udział jak gospodarzom. ... W 1760 roku wzięła Frostowa hakbudę (sklep na różne potrzeby domowe) i jedną włókę na trzy lata za czynsz 23 zł. pruskich. ...*", str. 190-192.	
			4	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 38. (Obecna nazwa) Nowa Cerkiew, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 152. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra królewskie *Nowa Cerkiew*, należące do starostwa człuchowskiego, 40 łanów, str. 82. Parafia Nowa Cerkiew, dekanat tucholski, powiat człuchowski, str. 150. **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neukirch, Kr. Kon., früher auch Nowacerkiew*", str. 82. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*parafia Nowacerkiew. Nazwa ta, widocznie bardzo dawna, pojawia się wprawdzie dopiero od r. 1570 w pisowni Nowi Czierkwie. Poprzednio zachodzą jej tłumaczenia jak Nova Ecclesia (1326 i 1355) oraz Nügenkirch 1407 i Newkirche (około 1400 i 1530). Miejscowość ta leży w powiecie chojnickim, posiada pocztę w miejscu, stacja kolejowa Racławki. ... Miejscowości należące do parafji: 1. Nowacerkiew, ... 15. Nowacerkiew Szlachecka, 2 km, ...*", str. 205-207. **1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*Wsi starostwa Człuchowskiego. ... Wieś Nowa Cerkiew. W tej wsi włok 60, ... lemańskich 10, które za 5 włok na folwark w Przechlewie obróconych, ... Gburów w tejże wsi bywało przedtym 13, teraz niemasz tylko 2, ... Karczem w tej wsi 2, pusto leżą, ... Kościół w tej wsi jest w drzewo budowany, collationis regiae, ...*", str. 152; dalej: "*... Wieś Przechlewo. ... A w Nowej Cerkwi, iż także grunty podlejsze, za 5 włok dano*	*Nowa Cerkiew (niem. Neukirch)*, k. Chojnic. **1940:** mapa [145].

				per commutationem successorom lemanow włok 10 salva superioritae zamku Człuchowskiego. ...", str. 163. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nowa cerkiew**, niem. Adelig i Koenigl. Neukirch bei Konitz, dobra rycerskie i wieś kościelna, powiat chojnicki, stacja pocztowa w miejscu, stacja telegraficzna i kolejowa Chojnice, szkoła w miejscu, parafia ewangelicka Chojnice. Okręgowy urząd stanu cywilnego Lotyn. ... Kościół odnowiony w 1763 roku pod wezwaniem Maryi Magdaleny. ... W skład parafii wchodzą: Nowacerkiew, Kłodawa i Kłodawka, Eulalin, Jeziorki, Kruszki, Młynek, Muehlhof, Jasno, Okole (niem. Konigortek), Klonia, Parowa, Zarzecze, Suszek, Kosowaniwa, Chwarzno, Żukowo, Przyżarcz, Mrówieniec Wielki i Mały, Białebłoto (Weissbruch), Techowa karczma (dziś już nie istnieje), Lotyn, Jakubowo, Sternowo, Nicponia i Gramkat; do filii w Pawłowie jest przyłączone Pawłowo, Pawłówko i Lipienica. ... Wieś i sołectwo tutejsze osadził na prawie niemieckiem roku 1326 komtur człuchowski Teodoryk von Lichtenhain, ... Wizytacya Trebnica z roku 1653 donosi, że Nowacerkiew należała do starostwa człuchowskiego. Kościół spalił się niedawno, na jego miejsce stanął nowy drewniany. ... Gburów było 10, dawniej 15, mieli dawać mesznego po 2 korce żyta; dwór, na którym siedział wówczas Korytowski (w 1695 roku Osiecki), płacił 3 korce żyta. ... W Żukowie było 6 posiadeł, po części spustoszałych, dawali jednak 6 korcy. ... Młyn do Jeziórek należący dawał pół karca żyta, tak samo inny, zwany Szusk (w 1695 Suszyk, dziś nie istnieje). ...*", str. 192-193.	
			5	**1911:** Na mapie [52] Westpreussen znaleziono nazwę miejscowości *Neukirch* położonej koło Elbląga, fragment z mapy zamieszczono poniżej: **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neukirch, Kr. Elb., früher auch Neuheide*", str. 82. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*Nowa Cerkiew, Neukirch (dioec. Pomesan.) (Neokirchium), 165*", str. 558; dalej: "*Parochia Gemlicensis. ... 5. Iacobus Bähr, Varmiensis, parochus Gemlicensis ab anno 1723 usque 1735, quo illud beneficium commutavit pro Neokirchensi, dioecesis Pomesaniensis, ...* ", str. 165. Do diecezji pomezańskiej w drugiej połowie XVI wieku należała Mierzeja Wiślana i dawny krzyżacki urząd rybicki Szkarpawa - części terytorium miasta Gdańska położone na prawym brzegu Wisły. [1], str. 78. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Pomezania**, jako prowincya dawnych Prus ... Granicę jej zachodnią tworzyła Wisła, z południa graniczyła z ziemią chełmińską, z północy odgraniczał je Nogat i jezioro Druzno, ze wschodu Pogezania. ... Miasta ... Malbork, Kwidzyn, Sztum, Postolin, Prabuty, Kiszpork, ... Stolica biskupia Kwidzyn (od której czasami zowią się biskupi pomezańscy 'episcopi quidinenses', ... Pomezańskie biskupstwo powstało razem z chełmińskim, warmińskim i sambijskim w 1243 r. ... Pomezański dekanat stanowi wschodnią część dawniejszej dyecezyi pomezańskiej i został przyłączony w 1601 r. przez papieża Klemensa VIII do biskupstwa chełmińskiego. ...* ", str. 739-743. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*Pomezanja. Poważne części diecezji pomezańskiej dostały się pod rządy polskie w pokoju toruńskim 1466 r., mianowicie Nowemiasto z okolicą, Łasin z przyległymi kościołami w Rogóźnie, Szynwałdzie, Szembruku, Świętem i Mokrem, wreszcie całe Sztumskie, Kiszporskie i niziny Malborskie, reszta zaś z Prabutami,*	*Jegłownik (niem. Neukirchniederung)*, k. Gronowa Elbląskiego. **1910:** mapa [160].

				Kwidzynem, Suszem, Niborkiem i Osterodą pozostała przy Zakonie. ... Obręb oficjałatu malborskiego ... dla dekanatów w Malborku, Sztumie, Kiszporku, Nytychu i Fürstenwerder, przeszedł na mocy bulli 'de salute animarum' 1821 r. do diecezji warmińskiej, natomiast obwód bratjański z Nowemmiastem i okolica Łasina, dostawszy się pod bezpośrednią opiekę biskupów chełmińskich już w XVI wieku, utrzymały się przy niej do dziś dnia. ...", str. 17-19. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Neuheide*** *albo Neukirch in der Niederung, to jest w nizinach, wieś w Pomezanii, powiat elbląski, stacja pocztowa Gronowo, okręgowy urząd stanu cywilnego Krebswalde. Obszar obejmuje 140 morgów; 59 domów, 521 mieszkańców (roku 1869).*", str. 16.
		6	**1911:** Na mapie [52] Westpreussen znaleziono nazwę miejscowości *Neukirch* położonej koło Tolkmicka, fragment z mapy cytowany poniżej: oraz znajdującej się także na widocznym poniżej fragmencie mapy [159]. Ukazane są miejscowości *Wodynia (niem. Klakendorf)* i *Brzezina (niem. Birkau).* **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustracya starostwa Tolkmickiego ... Wsi starostwa Tolkmickiego. ... Wieś Neukirch. Według przywileju fratris Henrici de Gera, commendatoris Elbingensis anno 1305 nadanego miał włok 84. Potym zaś według przywileju fratris Orlofi de Tyre, commendatoris itidem Elbingensis anno 1306 nadmierzonych było włok 2, tak, że ta wieś zasiadła originaliter in summa na włokach 86. Z tych plebańskich 4: szołtyskich 8; gburskich 75, ktorych wielka część pozarastała. ... Szołtys jeden Michel Han, ktory urząd szołtyski trzyma, ma włok 4. ... Karczmarz Martyn Elert siedzi za przywilejem confirmationis serenissimi Vladislai IV anno 1636. Ma włok do karczmy należących 4, od szarwarku wolnych, piwo pańskie szynkuje i płaci czynszu na rok marcas 10, facit fl. 6 gr. 20. ... Krawiec dani od chałupy i ogroda płaci fl. 10. ... Summa villae fl. 191 gr. 28.*", str. 426-427. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Neukirch-Hoehe*** *albo Neukirch auf der Hoehe (niem.), w dokumentach Pogardichen, Pangordicien, Pangordinen, Neykirche, Nuwenkirchen, wieś z katolickim kościołem parafialnym, w Pomezanii, powiat elbląski, stacja pocztowa Tolkmicko, parafia ewangelicka Trunz. Ma szkołe katolicką, do której należy prócz*	*Podgrodzie (niem. Neukirch Höhe)*, k. Tolkmicka. **2009:** mapa [338]. **1929:** mapa [159].

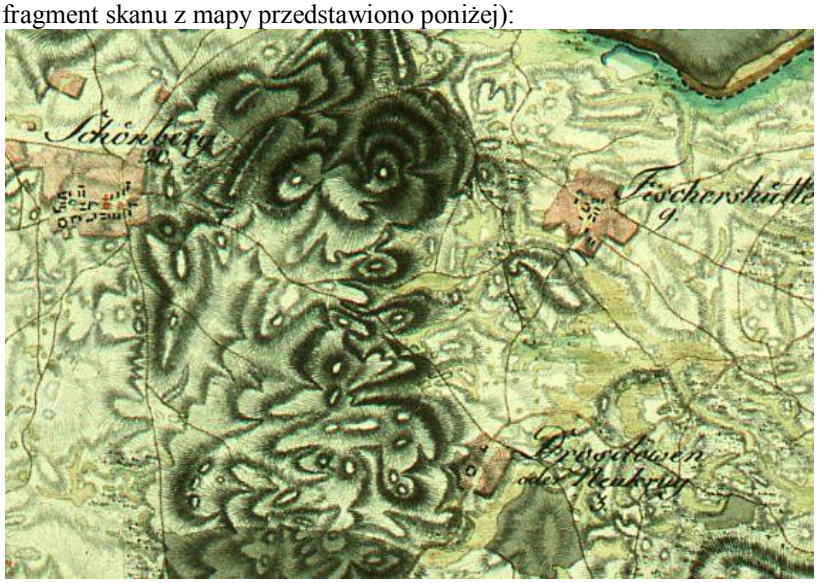
				tutejszej wsi Birkau i Klakendorf wraz z Rogatkami (137 dzieci 1868 roku). ... Wieś ta zwała się pierwotnie Pogardichen. Roku 1505 dnia 26 lipca nadaje komtur elbląski Henryk von Gera Henrykowi (Heinrico) 84 włók należących do wsi Pogardichen na prawie chełmińskiem, ... Roku 1508 darował Zygmunt I ziemię tolkmicką wraz z Kreuzdorf, Karschau i Neukich-Hoehe biskupowi warmińskiemu Łukaszowi, ... ale sejm lubelski z roku 1569 nie potwierdził tej darowizny, bo już Kazimierz wymienione wsie podarował był pannom brygitkom w Elblągu, ...", str. 20-21.	

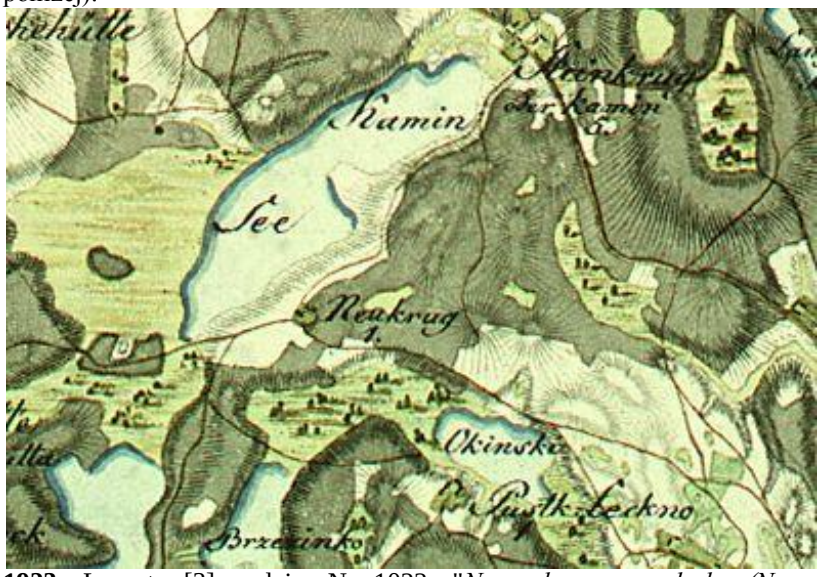
176 Nowa Karczma✠

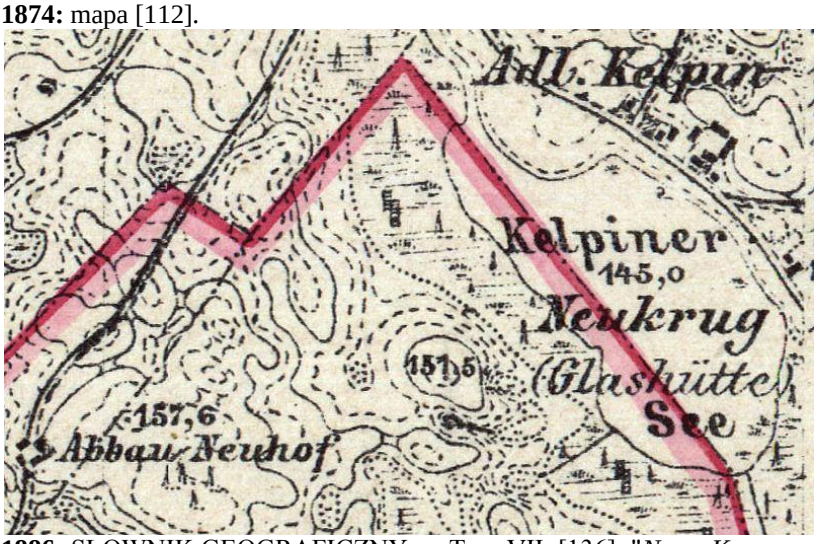
Nowa Karczma (1737) A3890, ***de Nowey Karczmy*** (1745) C933, ***de Nowey Karczmÿ*** (1746) C960, Nazwa miejscowości zaginiona. Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy.

Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	Znajdowała się w połowie drogi pomiędzy Jodłownem i Pomlewem. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Karczma✠ (niem. Neukrug oder alt Stangenwald)*, k. Dolnego Ząbrska, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1923:** Lorentz [3] podaje: Nr 1843a: "*Sztęgwałd stary, Nowa karczma (Stęgwałd stary,Sztęgenwałd st.), powiat dawny kartuski, niem. Neukrug, osada przynależna do Pomlewa*". Wybór tej nazwy miejscowości wynika z kontekstu kolejnych zapisów metrykalnych w roku 1737, gdy zaczęły się pojawiać nowe nazwy miejscowości związane z niemieckim osadnictwem na tym terenie, np. *Krymki*. Znaleziono potrójne przypisanie nazw historycznych w zapisie chrztu z roku 1771: "*Weisemis Nowa Karczma seu Stary Sztęgwald*". Miejscowość *Weissmist* na pruskiej mapie z 1905 r. [15] znajduje się bliżej Pomlewa niż *Neukrug*. W cytowanym powyżej zapisie chrztu, dopisek *Weisemis* jest późniejszy, być może, w opinii dopisującego uwagę, Nowa Karczma znajdowała się w nieco innej lokalizacji niż *Neukrug*. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Neukrug, Kr. Karth., früher auch Alt-Stangenwalde*", str. 82. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nowa Karczma*** *alias Stary Stęgwałd, niem. Neukrug, wieś włościańska, powiat kartuski, stacja pocztowa i okręgowy urząd stanu cywilnego Stęgwałd, parafia katolicka Prągowo, ewangelicka Przywidz, szkoła Marschauerberg. M a 7 gburów i 7 zagród, ... Wieś ta należała dawniej do jezuitów w Starym Szotlądzie.*", str. 195.	*Nowa Karczma✠ (niem. Neukrug)*, k. Pomlewa, **1905:** mapa [15].
2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Karczma (niem. Neukrug auch Grünthal)*, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Nowa Karczma (niem. Neukrug)*, k. Kornego. **1919:** mapa [125].

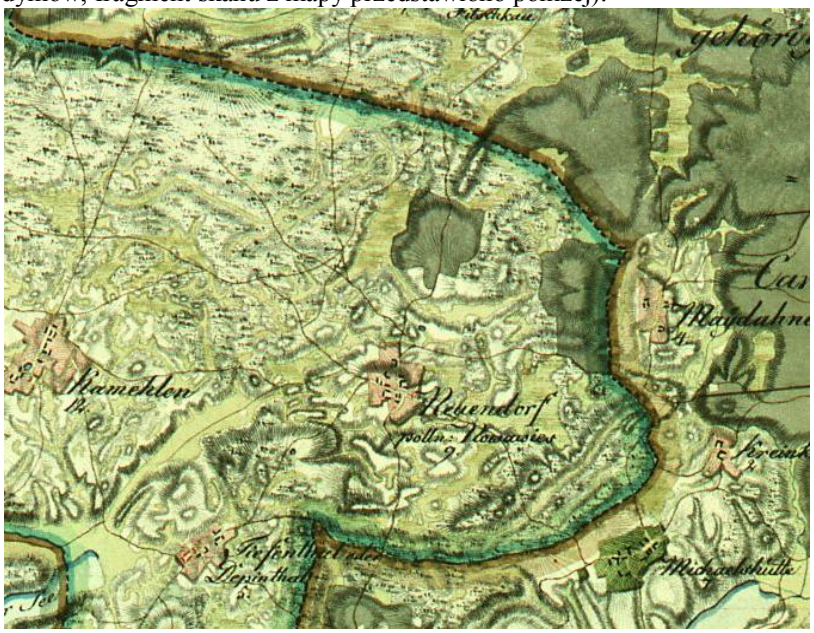
				1923: Lorentz [3] podaje: Nr 1020: "*Nowa karczma korznicka, powiat kościerzyński, niem. Neukrug (dawniej Grüner Krug), osada przynależna do Kornego*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neukrug, Kr. Ber., Amtsbez. Kornen, früher auch Grüner Krug*", str. 82. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, niem. Neukrug, wybudowanie, powiat kościerski, stacja pocztowa Kościerzyna (obacz Korne).*", str. 195. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "*Korne, niem. Kornen, wieś włościańska, powiat kościerski. Tu schodzą się trakty bite do Chojnic, Bytowa i Kościerzyny. Wraz z wybudowaniem Nowa Karczma liczy obszaru morgów 6706, gburów 15, … W miejscu jest szkoła elementarna katolicka. Parafia i poczta w Kościerzynie, dokąd odległość wynosi 1¼ mili. Lemaństwo zostało tu wydane w roku 1624, wieś roku 1750 i dawniej.*", str. 405.	
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Karczma (niem. Neukrug)*, k. Lubania, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1923:** Lorentz [3] podaje: Nr 1021: "*Nowa karczma lubieszyńska, powiat kościerzyński, niem. Neukrug, osada przynależna do Lubieszyna nowego*". **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, kolonia ze stacją pocztową, należy do Lubieszyna, powiat kościerski, …*", 195.	*Nowa Karczma (niem. Neukrug)*, k. Lubieszyna. **1925:** mapa [16].
			4	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Karczma✠ (niem. Drosdowen oder Neukrug)*, k. Rybaków, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Nazwa miejscowości zaginiona. *Nowa Karczma✠* znajdowała się przy leśniczówce Drozdowo (wybudowanie), k. Piotrowa lub Chylowej Huty. Na mapie WIG z 1937 roku widnieje *Leśniczówka Drozdowo*, k. Piotrowa. **1923:** Lorentz [3] podaje: Nr 335: "*Drozdowo unieredzkie (Pociski, Nowa karczma), powiat kartuski, niem. Drosdowen, Leśnictwo, przynależne do Unieredza*". **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, powiat kartuski, obacz Drozdowo.*", str. 195; **1881:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom II, [136]: "*Drozdowo, zwane także Nowa karczma, niem. Neukrug lub Drosdowo, wieś włościańska, powiat kartuski. Przedtem wiódł tu główny trakt z Gdańska do Kościerzyny. Roku 1761 dnia 21 kwietnia starosta kościerski Konstanty von Tamberger*	*Nowa Karczma✠ (niem. Drosdowen)*, k. Piotrowa. **1877:** mapa [131]. *Leśniczówka Drozdowo*, k. Piotrowa. **1937:** mapa [165].

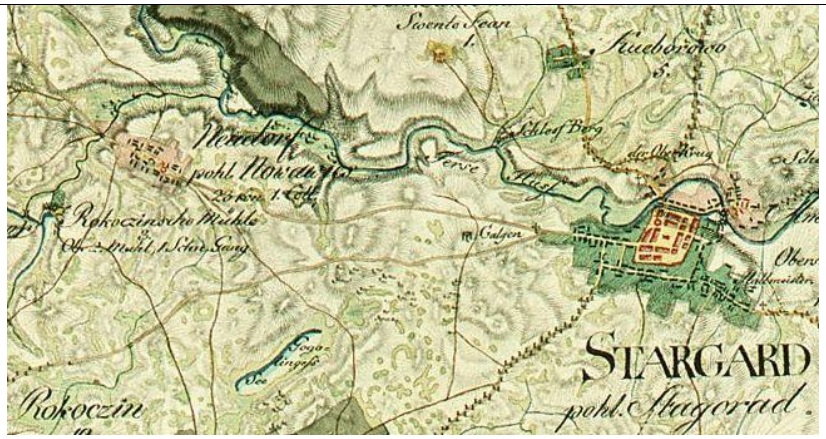
				Nowowieczki, nadał tej wsi przywilej na karczmę, która obecnie zaniechana; odtąd nowy bity trakt na innem miejscu poprowadzono. parafia Parchowo, poczta i szkoła w Szembarku. Odległość od Kartuz 2 i pół mili (18,5 km).", str. 162-163.	
			5	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Karczma (niem. Neukrug)*, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1923:** Lorentz [3] podaje: Nr 1022: "*Nowa karczma załęska (Nowe karczmy), powiat wejherowski, niem. Neukrug, osada przynależna do Kamienia*". **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, wybudowanie do Kamionki należące, powiat wejherowski, stacja pocztowa Kielno, ...*", str. 195.	*Nowa Karczma (niem. Neukrug)*, k. jez. Kamień. **1877:** mapa [27].
			6	Nazwa miejscowości zaginiona. *Nowa Karczma✠* znajdowała się przy drodze z Poliks do Dzierzgonia, przed rozwidleniem dróg do Żuławki Sztumskiej. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, karczma, powiat sztumski, stacja pocztowa Nowydwór, parafia katolicka i ewangelicka Kiszpork (Dzierzgoń); należy do wsi Neuhoefersfelde; należała do starostwa kiszporskiego i została wydana na prawie emfiteutycznem w 1750 r.*", str. 195.	*Nowa Karczma✠ (niem. Neukrug)*, k. Dzierzgonia. **1921:** mapa [85].
			7	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Karczma✠ (niem. Neu Krug)*, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Nazwa miejscowości zaginiona. *Nowa Karczma✠* znajdowała się w połowie drogi z Nowego Wieca do Bożego Pola Królewskiego, poniżej Pawłowa. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, wybudowanie do Pawłowa należące, powiat kościerski, stacja pocztowa Skarszewy. ...*", str. 195.	*Nowa Karczma✠ (niem. Neukrug)*, k. Pawłowa. **1925:** mapa [22].
			8	Nazwa miejscowości zaginiona. Być może *Nowa Karczma✠* znajdowała się w miejscu zaznaczonym na niemieckiej mapie jako *Gut Seelen*. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, folwark do Żalna należący, powiat chojnicki, stacja pocztowa Silno, okręgowy urząd stanu cywilnego Raciąż, ...*", str. 195. **1912**: Max Bär i	*Nowa Karczma✠ (niem. Gut und Dorf Seelen)*, k. Żalna. mapa [151].

				Walther Stephan [37] podają: "*Neukrug, Borowakarczma oder Zielonka gehörte zu Sehlen, Kr. Tuch.* (=Tuchel, powiat Tuchola)", str. 82.	
			9	**1874:** mapa [112]. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, szklana huta i szlifiernia, powiat człuchowski, stacja pocztowa Ciecholewy, parafia katolicka Przechlewo, ewangelicka Sępolno, szkoła i okrąg urzędu stanu cywilnego Nowawieś, … Należy do dóbr rycerskich Nowawieś.*", str. 195. **1923:** Lorentz [3] podaje: Nr 530: "*Huta kiełpińska (Nowa karczma), powiat dawny człuchowski, niem. Neukrug, osada przynależna do Kiełpinka*".	*Nowa Karczma (niem. Neukrug (Glashütte))*, k. Kiełpina. **1874:** mapy [100, 112].
			10	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neukrug, Kr. Rbg.,* (=Rosenberg, powiat Susz), *früher auch Katarzinken oder Katarschinski*", str. 82.	Nie szukano
			11	Nazwa miejscowości zaginiona. Być może *Nowa Karczma✠* znajdowała się w miejscu zaznaczonym na niemieckiej mapie z 1873 roku jako *Luisenhof*, k. Łowina, która to nazwa na mapie z 1913 roku już nie występuje. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, karczma do Łowina należąca, powiat świecki, stacja pocztowa Brunstplatz alias Szwarzkop, parafia ewangelicka Jasieniec, …*", str. 195.	*Nowa Karczma✠ (niem. Luisenhof)*, k. Łowina. **1873:** mapa [93].
			12	Nazwa miejscowości zaginiona. Być może *Nowa Karczma✠* znajdowała się w miejscu zaznaczonym na niemieckiej mapie z 1911 roku jako *Schottenkrug*, k. Linowca *(niem. Linowitz).* **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Nowakarczma gehörte zu Linowitz, Kr. Kulm*", str. 84.	*Nowa Karczma✠ (niem. Schottenkrug)*, k. Linowca. **1911:** mapa [94].
			13	**1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Nowa Karczma, powiat radzymiński, gmina Zabrodzie, parafia Niegów.*", str. 195.	Nie znaleziono
177	Nowa Wieś	***Nova wies*** (1634) E936, ***Nowa wies*** (1635) E982, ***Nowawies*** (1635) E982, ***Nowa Wies*** (1674) E2708, ***de Nowey Wsi*** (1740) B933, ***de Villae Nowey Wsi*** (1748) B1079, Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 235 miejscowości o nazwach *Nowa Wieś*, także z rozszerzeniami, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 279. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: Podaje obszerny wybór nazw miejscowości ***Nowa Wieś*** z obszaru Rzeczpospolitej, str. 197-213, w tym 31 nazw miejscowości z terenu Pomorza, opracowanych przez księdza dr Romualda Frydrychowicza , str. 208-212. Przykładowa droga analizy danych źródłowych. Ponieważ wzmiankowana historyczne nazwa miejscowości, na przykład ***de Nowey Wsi***, pojawia się w zapisie ślubu B933 z roku 1740, i jest miejscem urodzin pana młodego (wdowca), a panna młoda (wdowa) urodziła się w Różynach k. Łęgowa, w pierwszym podejściu można przypuszczać, że te dwie miejscowości mogą być blisko siebie położone. Najbliżej *Różyn* znajdują się: *Nowa Wieś Przywidzka (niem. Neuendorf)* k. Egiertowa. **1911:** mapa [18], *Nowa Wieś* k. Starogardu Gdańskiego, obecna nazwa *Nowa Wieś Rzeczna (niem. Neudorf),* **1910:** mapa [90], oraz *Nowa Wieś (niem. Neuendorf)*, k. Przejazdowa na Żuławach Wiślanych, **1910:** mapa [147]. W *Różynach* i *Nowej Wsi Rzecznej* kościoły były przejęte przez luteran, w *Nowej Wsi Przywidzkiej* nie było żadnego. Ten fakt może być istotnym powodem udania się pary ślubnej do katolickiej parafii pręgowskiej w celu zawarcia związku małżeńskiego, zgodnie z wyznaniem obojga osób pary młodej, czego nie mogli dokonać w macierzystych parafiach. Z kolei trzecia lokalizacja *Nowej Wsi* na Żuławach k. Przejazdowa, łączy te dwie miejscowości obszar Żuław Wislanych. Jednak obecny dom panny młodej to *Dolne Buszkowy*, dalej prowadząc przypuszczenia, można przypisać pochodzenia pana młodego z najbliżej położonej *Nowej Wsi Przywidzkiej*.			

Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach. Źródło [42] przedstawia opis dóbr królewskich tuż po drugiej wojnie szwedzkiej, stąd uwagi o ogromie zniszczeń i nawiązywanie do stanu sprzed wojny szwedzkiej. Źródło [37] podaje 9 wariantów lokalizacyjnych, w tym ogólnikowe określenie: "*Neudorf und Neuendorf, verschiedene Orte in verschiedenen Kreisen (różne miejscowości w różnych powiatach) früher auch Nowa wies;*", str. 81.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Wieś Kościerska (niem. Neuhof oder Neudorf auch Nowawies)*, k. Dobrogoszczy, (7 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 56. (Obecna nazwa) Nowa Wieś Kościerska, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Nowawieś, par. Kościerzyna,* należące do starostwa kościerskiego, folwark, str. 112. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 150. **1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*Lustratia starostwa Kościerzyńskiego .... Zastaliśmy possesora starostwa Kościerzyńskiego jmci pana Władysława Donhoffa, dworzanina jego kr. mci ... ... sub actu in castro Skarszewiensi ... ... Miasto Kościerzyna. To miasteczko całe przez wojnę zrujnowane, ... te włoki i tak szołtyskie jako i miejskie do folwarku Nowowiejskiego za czasem odeszły, ...*, str. 279; *… sześć dni grabiami szarwark odprawić i gnoj wozić z folwarku Nowowiejskiego. ...*, str. 290; *Folwarki starostwa Kościerzyńskiego. Folwark Nowa Wieś. Poł mile od Kościerzyny na gruntach sapowatych i piaszczystych. ... Budynek urzędniczy o jednej izbie z komorą stary. ...*", str. 292. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Starostwo Kościerzyńskie. ... Nowawieś. Od 3 ogrodników. gr. 12*", str. 62. **1749:** Georgius Schwengel [19] w wykazie podaje: "*Nowawieś (al. Przyjaźn) Gr. Neuhof 218, 534.*; dalej: "*Parochiani: Kościerzyno civitas cum arce, ... Nowawies, ...*", str. 218; dalej: "*Parochia Bernensis. (Kościerzyna) ... Capit. Bernensis. ...Neudorf, praedium ...*", str. 534. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Neuhöfel, Kr. Ber., (=Berent, powiat Kościerzyna) seit 1907, früher Groß-Neuhof, auch Neuhof und Nowawies*", str. 82. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Kościerzyna. ...Miejscowości należące do parafji: ... 21. Nowa Wieś (Neuhöfel), powiat kartuski. ...*", str. 388-392. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nowawieś**, niem. Gross albo Koenigl. Neuhof, folwark wydany 1780 roku w wieczystą dzierżawę, powiat kościerski, stacja pocztowa i parafia katolicka i ewangelicka Kościerzyna 4,5 klm. odległa, Do niego należy jeszcze folwark Florenhof i cegielnia. Ma 126 mieszkańców, 83 katolików, 43 ewangelików (1868 roku). Cały ten klucz obejmuje 497,69 ha. Wizytacya Gniewosza z 1649 roku donosi, że Nowawieś była wtedy spustoszała, tak iż mesznego nie pobierał proboszcz ztąd wcale.*", str. 211.	*Nowa Wieś Kościerska (niem. Gut Neuhof)*, k. Kościerzyny. **1902:** mapa [97].

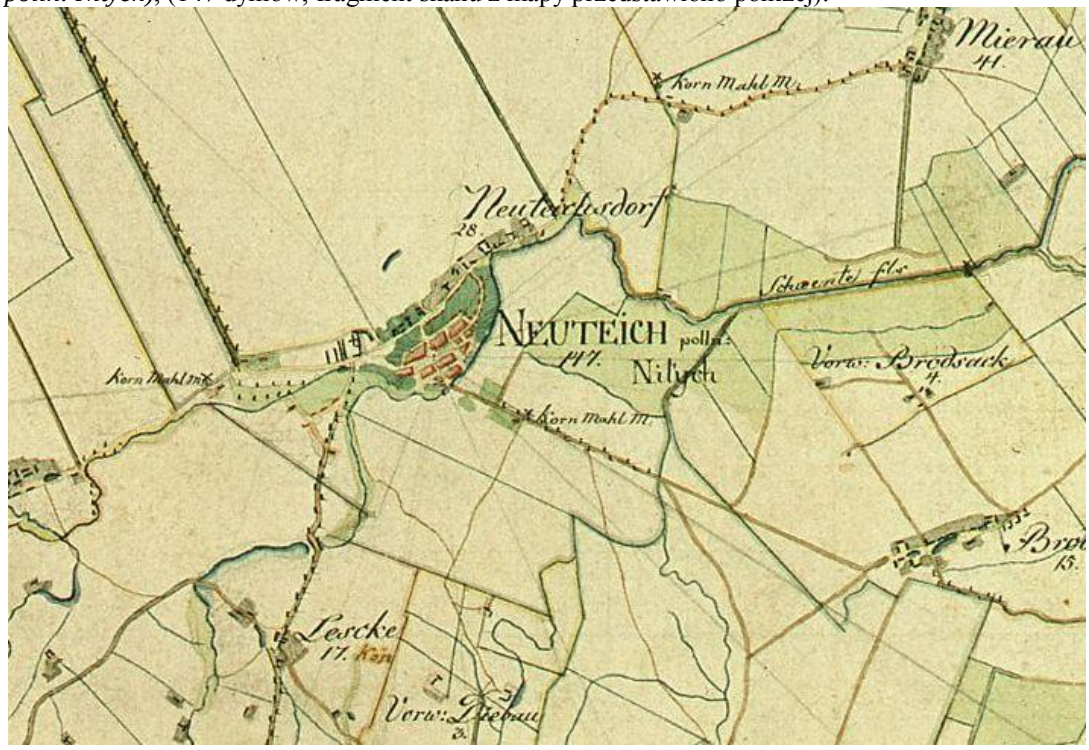
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Wieś Przywidzka (niem. Neuendorf, polln: Nowawies)*, k. Kameli, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...59. (Obecna nazwa) Nowa Wieś Przywidzka, (Nazwy występujące w źródłach) Nowa Wieś albo Czarna, (Pierwsza wzmianka) 1628, (Rodzaj gospodarczy początkowy) PS (piec smolny), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 179. **1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*Wsi starostwa Skarszewskiego. ... Wieś **Nowa Wieś**. W tej wsi niemasz włok rozmierzonych tylko sztuki roli, które kawlami nazywają, na których czterech gburow bywało. ... ... Karczmarz Grzegorz Karweyczyk, który i szołtysem jest oraz. Pokazał przywilej nieboszczyka jmci pana Pawła Działyńskiego, wojewody Pomorskiego, starosty Skarszewskiego i confirmatią ś.p. Władysława IV krola jmci polskiego de data 9 julii anno 1643.*", str. 309. W celu ustalenia obecnej lokalizacji miejscowości historycznej ***Nowa Wieś***, na podstawie danych z lustracji starostwa skarszewskiego, str. 306-315, przypisano do 23 nazw historycznych (na łącznie 26 nazw) obecną ich nazwę i położenie. Ustalono w ten sposób obszar starostwa w Skarszewach w drugiej połowie XVII wieku. Jest to wydłużony owalny obszar, przypominający elipsę, rozciągający się od Żabna k. Starogardu Gdańskiego do Egiertowa k. Somonina w osi dłuższej, oraz od Wysina do Olszanki w osi krótszej. W tym obszarze znajduje się obecnie *Nowa Wieś Przywidzka* k. Egiertowa, będącą miejscowością historyczną ***Nowa Wieś***, która jest wymieniona również w [10], str. 63. Wyznaczony w ten sposób obszar starostwa skarszewskiego pokrywa się dokładnie z opisem podanym w SGKP, **1889:** Tom X, str. 654, cytowanym w opisie miejscowości w tej tablicy, nr 237, (Schonschetz✠), pkt. 1 tablicy pobocznej (Skarszewy): "*... Na północ sięgała w powiat kartuski aż do Nowej Wsi i Egiertowa, na południu należał do starostwa jeszcze Trzcińsk i Bujary jako też Linowiec i Żabno.*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Starostwo Skarszewskie. ... Nowawieś. Od 30 morgów osiadłych, 2 pustych, ogrodnika i karczmarza pańskiego. zł. 1 gr. 24*", str. 63. **1749:** Georgius Schwengel [19] w wykazie podaje: "*Nowawieś, Neuendorf (Neudorf ad Goręcz.) 234.*", str. 558; dalej: "*De erectione et dotatione ecclesiae Goręczinensis ...Neüdorf, ...*", str. 231-234. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nowawieś**, niem. Neuendorf, wieś, powiat kartuski, stacja pocztowa Przywidz, ... Obejmuje 14 gburstw i 30 zagród, 1088 morgów, 368 mieszkańców, 41 katolików, 327 ewangelików, 45 domów; parafia katolicka Goręczyn, ewangelicka Przyjaźń, okręgowy urząd stanu cywilnego Szymbark, szkoła ewangelicka w miejscu. W dokumencie wymieniona już 1346 roku, gdzie ją zakon krzyżacki nadał nadał niemieckim włościanom (obacz Zeitsch. des Westpr. Gesch. Ver., 1882 roku, str. 130).*", str. 211. Fragment zapisu, zaznaczony zielonym kolorem druku, dotyczy miejscowości Dobrowo *(niem. Neuendorf)*, k. Przejazdowa.	*Nowa Wieś Przywidzka (niem. Neuendorf)* k. Egiertowa. **1911:** mapa [18].
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Wieś Rzeczna (niem. Neudorf, pohl. Nowawies)*, k. Starogardu Gdańskiego, (23 dymy królewscy, 1 osadnik, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Nowa Wieś Rzeczna (niem. Neudorf),*k. Starogardu

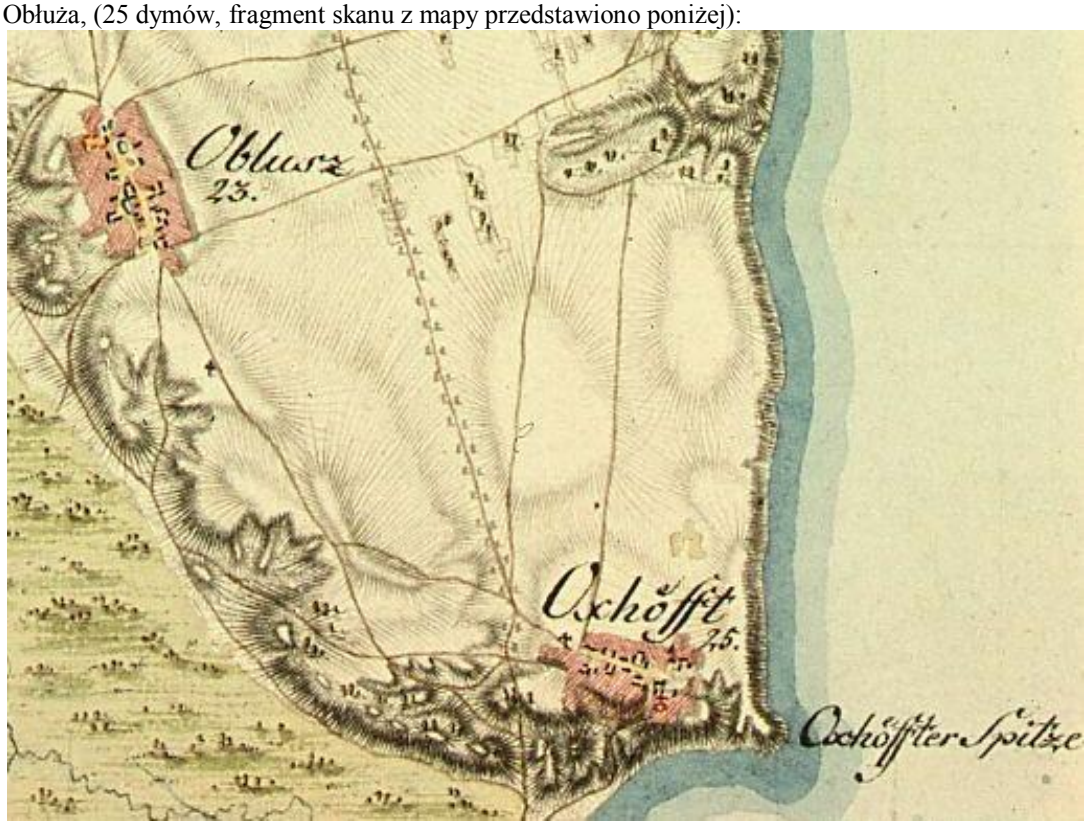
				 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 57. (Obecna nazwa) Nowa Wieś Rzeczna, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F^{o} (folwark z 1-2 gburami)*,", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Nowa Wieś*, należące do starostwa starogardzkiego, 60 łanów, str. 112. Parafia Nowa Wieś, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 150. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*parafia Starogard. ... Miejscowości należące do parafji: ... 7. Nowawieś (Neudorf). ...*", str. 573-579. **1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*Lustratia starostwa Starogardzkiego. ... actis castrensibus Skarszowiensibus uczynioną. ...* , str. 298; *... Wsi starostwa Starogardzkiego. ... Wieś, **Nowa Wieś** nazwana. Ma włok 60. ... Gburów bywało przed wojną 4. ... Teraz niemasz żadnego. ... Karczma bywała ta cale spustoszała, z ktorej dawano fl. 2. Kościołek w tej wsi spustoszony, roli jednak ksiądz dziekan Starogardzki zażywa i tacą bierze. Folwark Nowowiejski. Przed kilkunastą lat na rolach pustych założony. ... Ten folwark jeden rataj pańskim bydłem zarabia.*", str. 302. **1749:** Georgius Schwengel [19] w wykazie podaje: "*Nowawieś, Neudorf (ad Starogadrium) (Nowa Wieś) 177, 178*", str. 558; dalej: "*Decanatus Starogardensis. Circa annum 1642 ... Hodie vero decanatus idem has comprehendit ecclesias: ... Nowa Wies, ...*", str. 177, "*Ecclesia in Nowa Wies. Filialis est ecclesiae Starogardensis. ...*", str. 178. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neudorf, Kr. PrSt., (=Preußisch-Stargard, powiat Starogard Gdański) früher auch Mühlwald*", str. 81. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. Starostwo Starogardzkie. ... Nowawieś. Od 28 morgów osiadłych , 2 ogrodników i karczmarza pańskiego. 1 zł. 24 gr. ...*", str. 56. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nowawieś**, niem. Neudorf, dobra rycerskie, powiat starogardzki, stacja pocztowa, telegraficzna i kolejowa Starogard, tamże parafia katolicka i ewangelicka, okręgowy urząd stanu cywilnego Radostowo, szkoła symultanna Rokocin. ... Wieś leży nad Piaśnicą, uchodzącą tu do Wierzycy. Dawniej był we wsi kościół filialny pod wezwaniem św. Anny. W czasie reformacyi kościół ten znajdował się w ręku innowiercow. ... Dopiero za króla Zygmunta III około roku 1600 oddano kościół katolikom. Szwedzi w 1655 roku prawdopodobnie i ten kościół zniszczyli, bo w 1670 roku parafianie na nowo go musieli odbudować z dobrowolnych składek. W 1686 roku nabożeństwo odprawiało się tylko raz do roku, na co parafianie się uskarżali. ... Pozbawiony opieki kościołek z czasem upadł i w końcu zeszłego wieku przestał istnieć, ...*", str. 210-211.	Gdańskiego. **1910:** mapa [90].
			4	**1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Dobrowo (niem. Neuendorf oder Neudorf)*, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Dobrowo (niem. Neuendorf)*, k. Przejazdowa. **1910:** mapa [147].

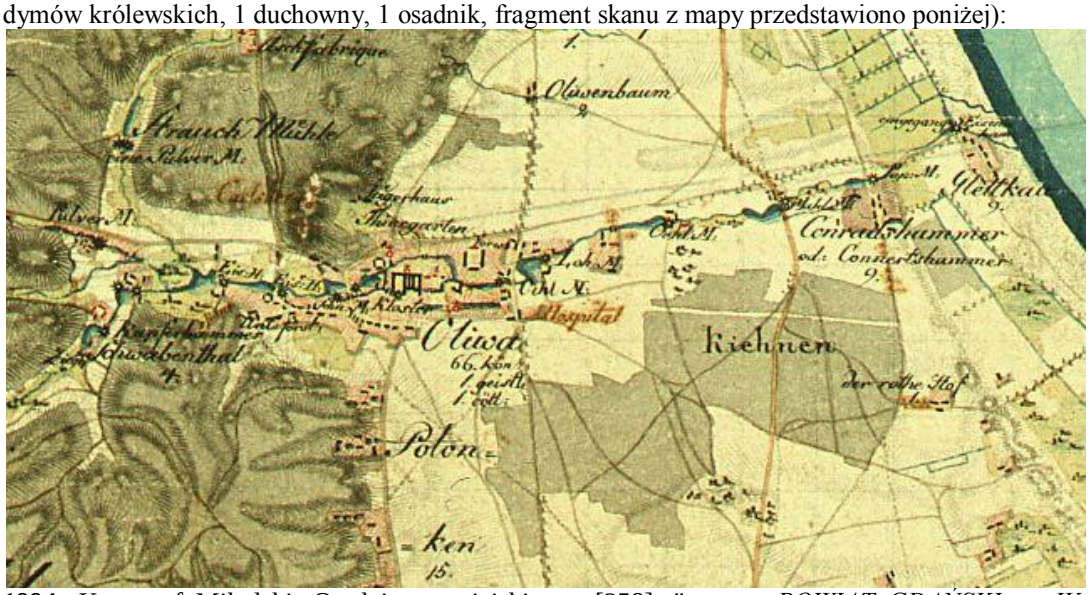
				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 11. (Obecna nazwa)* Dobrowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Neuendorf, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 190. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w na terytorium miasta Gdańska - Urząd Budowlany (Bauamt), istniały dobra miejskie *Nowa Wieś (Neuendorf)*, str. 128. Przynależność parafialna nieokreślona. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Błonia**. ... Przyległa część Przejazdowa (Quadendorff, 1399), to dawna **Nowa Wieś** (Neuendorf - po wojnie przechrzczona na Dobrowo), założona w 1346 r. przez miasto na podstawie przywileju lokacyjnego. ...*", str. 102. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia ekonomii Nowodworskiej albo Tygienhoffskiej, ... Wieś Neydorff. Ma włok 2. Rybaków tam mieszka 7, ktorzy ryby dają raz w tydzień do zamku w lecie, kiedy się godzi łowić, zimie nic nie dawają. Z tych dwuch role trzymają, płacą z włok 1½ po groszy 20 z morgu, facit fl. 30. ... Z karczmy, ktorą trzyma Paweł Gnoike za kontraktem emptionis przez krolow ich mm. Władysława IV anno 1636 i najasn. Jana Kazimierza, szczęśliwie nam panującego potwierdzonym anno 1651, płaci co rok fl. 10. w ktorej ma wolne obcego piwa szynkowanie i chleba przedawanie, tylko gorzałkę zamkową brać powinien. Summa villae fl. 76 gr. 20.*", str. 406. **1932:** Zeitschrift des Westpreußischen Geschichtsvereins, [74], Gesamtregister, "*... Neuendorf, Kreis Danziger Niederung 1346 ausgegeben: VI, 68, ...*", str. 196; dalej: **1882:** Zeszyt VI, "*Ortsverzeichniss, Neuendorf, Danziger Werder, 1346 an deutsche Bauern ausgegeben S. 68, Anm. 1* (strona 68, notatka 1)", str. 130; dalej: "*... 1346 ist Peter Czan bei der Gründung des Danziger Stadtdorfes Neuendorf zu kulmischen Bauernrechte thätig. ...*", str. 68.	
			5	**1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu lęborskim istniała własność książęca *Nowa Wieś (Neuendorf)*, 100 łanów, str. 132. Parafia Lębork, dekanat lęborski, okręg lęborski, str. 150. **1749:** Georgius Schwengel [19] w wykazie podaje: "*Nowawieś, Neuendorf (Neodorffium, Neudorf dec. Leoburg.) 268, 269.*", str. 558; dalej: "*… Ad decanatum Leoburgensem revocat .... ecclesias sequentes: ... Neodorffium ...*", str. 268-269. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Nowa wieś**, niem. Neuendorf, w dokumentach Nuwendorff i Neudorff, dobra rycerskie i wieś, powiat lęborski, stacja pocztowa i kolejowa Lębork 2,5 klm. odległa. ... W 1344 roku nadaje komtur gdański Henryk von Rechtir wiernemu Hildebrandowi i jego prawowitym spadkobiercom Nową wieś pod Lęborkiem z 100 włókami na prawie chełmińskim celem osadzenia jej dannikami. Za to dostaje tenże dziesiątą włókę wolną dla siebie i swoich potomków tak samo trzecią część kar sądowych, ... Na uposażenie proboszcza lęborskiego zaś wyznaczamy 6 włók wolnych od czynszu. ... Z dokumentu tego wynika, że kościół tutejszy był z początku tylko filią Lęborka. Z późniejszych wizytacyi wiemy, że był murowany, pod wezwaniem św. Katarzyny. ... W czasie reformacyi większa część zniemczonej ludności przyjęła luteranizm, wskutek czego dla szczupłej liczby wiernych nabożeństwo odbywało się tylko trzy razy do roku. ... Za czasów polskich należała Nowa wieś do starostwa lęborskiego. ... W 1466 roku dnia 28 marca ciągnęło tędy wojsko polskie dążąc do Pucka. ...*", str. 211-212.	*Nowa Wieś Lęborska (niem. Neuendorf)*, k. Lęborka. **1937:** mapa [113].
			6	**1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*Lustratia starostwa Grudziądzkiego ... Miasto Grudziądz. ... Toż miasto ma prawo na karczmy dwie, jako to w Nowej Wsi i w Rudzie,* str. 76; *… Wybrańcy starostwa Grudziądzkiego. ... W Nowej Wsi Stanisław Kuiawa. ...*, str. 85; *...Nowa Wieś włok ma 50. Szołtys wedle przywileju ma włok 5. Gburów było 14 na włokach 28, teraz nie masz żadnego. Wybranieckie włoki puste. ... Włoki najemne, których bywało 13. Teraz trzyma Elias Henik włok 3. Płaci po fl. 10, facit fl. 30. ...*", str. 87-88. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neudorf, Kr. Gr., (=Graudenz, powiat Grudziądz) früher auch Nowawies oder Sigarth*", str. 81. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Województwo Chełmińskie. Dobra królewskie. ... Nowawieś. Do starostwa grudziądzkiego należąca od morgów na dwór sianych 57¼, od morgów osiadłych 163¼. Ogrodników 4. Mieszkańców 5. zł. 10 gr. 23.; Sołtystwo*	*Nowa Wieś (niem. Neudorf)*, k. Grudziądza. **1900:** mapa [106].

				Nowowiejskie. Od morgów osiadłych 62. Tamże od morgów gburskich osiadłych 28. Mieszkańców 3. 4 zł. 27 gr.", str. 5; "*Dobra ziemskie Województwa chełmińskiego. ... Nowawieś. Od zagrodników z mieszkańcami 8 i karczmarz. zł. 1 gr. 16*", str. 21. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Kuracja Małe Tarpno, k. Grudziądza. ... Miejscowości należące do parafji: ... 8. Nowawieś (Segersberge 1440, Neudorf - 1920), ...*", str. 324-325.	
			7	**1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*[Nowa Wieś i Nowy Dwór]. Lustratia dobr rzeczypospolitej wsi Nowa Wieś, z folwarkiem Nowy Dwor nazwanej w wojewodztwie Pomorskim, a powiecie Człuchowskim ... Nowa Wieś. Wieś ta na gruncie piaszczystym i borowym, ma mieć włok 30. Bywało w tej wsi przed wojną szwedzką osadzonych gburów 7, według submisyi antecesorow modernorum possessorum uczynionej in castro Skarszoviensi ... a. 1635. Teraz niemasz tylko dwuch połgburkow. ... Poł włoki wybranieckiej pusto leży ex antiquo w zaroślach. ...*", str. 130. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra królewskie *Nowa Wieś Człuch. (Neuguth)*, dzierżawca M. Konarski, 22 łany, str. 82. Parafia Sąpolno Człuch., dekanat chojnicki, powiat człuchowski, str. 150. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neuguth, Kr. Schl., (=Schlochau, powiat Człuchów) Amtsbez. Neuguth, früher Nowa wies*", str. 82. **1906:** Wykaz … [62]: "*Neuguth, D., Ab., Bh., M. Kreis Schlochau, Amts. Schlochau, Post. Neuguth (Kr. Schlochau).*", str. 135.	*Nowa Wieś (niem. Neugut)*, k. Przechlewa. **1874:** mapa [112].
			8	**1796-1802:** Mapa Schroettera [350] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Wieś (niem. Neudorf polln: Nowawies)*, (36 dymów razem, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*[Wsi starostwa Sztumskiego]. ... Wieś Nowa. Ta wieś zasiadła na włokach 31. ... W tej wsi żadnego budynku nie masz. Kościoł był collationis S. R. Maiestatis, którego tylko kawal. ... Młyn był, ale teraz spustoszony.*, str. 135; *Wies Tesmenldorf alias Nowa Wieś. Ta wieś zasiadła na włokach 35½. Szołtyskich włok 4½ za przywilejem krzyżackim ...*", str. 141. (Ta ostatnia lokalizacja nie występuje w alfabetycznym wykazie źródła [42]. Nazwa *Tesmendorf* występuje w [10], str. 51, jako Dobra ziemskie Województwa Malborskiego. Przypisanie w źródle [42[do drugiej nazwy wsi *Tesmendorf alias Nowa Wieś* było przypadkowe.) **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neudorf, Kgl., Kr. Sth., (=Stuhm, powiat Sztum) früher auch Neuendorf, Neindorph, Nowa wies*", str. 81.	*Nowa Wieś (niem. Neudorf)*, k. Sztumu. **1872:** mapa [14].
			9	**1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Nowa Wieś (niem. Neudorf od: Nowawies)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Nowa Wieś (niem. Neudorf)*, k. Klukowej Huty (Stężyca). **1902:** mapa [84].

				1749: Georgius Schwengel [19] w wykazie podaje: "*Nowawieś (al. Przyjaźn) Gr. Neuhof 527,*"; dalej: "*Parochia Stężycensis. ... Nowa-wieś: ...*", str. 526-527. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neuhof, Klein-, Kr. Karth., (=Karthaus, powiat Kartuzy) früher auch folwark Nowodworski*", str. 82. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Stężyca, powiat kartuski, ... Miejscowości należące do parafji: Nowawieś (Neudorf),*", str. 402-404.	
			10	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Koszelewy, po niemiecku Koschlau, powiat działdowski, poczta i najbliższa stacja kolejowa jest w Gralewie. ... Miejscowości należące do kuracjji: ... 7. Nowawieś. ...*", str. 439-440.	*Nowa Wieś (niem. Neudorf)*, k. Rybna. **1911:** mapa [107].
			11	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Płowęż. powiat brodnicki, poczta i stacja kolejowa znajduje się w Ostrowitem koło Jabłonowa. ... Zabytki ważniejsze. ... 6. Płyta z brunatnego marmuru, poświęcona pamięci zmarłego 1614 r. Niedrowskiego, dziedzica Nowejwsi. ... Miejscowości należące do parafji: ... 3. Nowawieś (Neudorf) i Sokal. ...*", str. 540-542.	*Nowa Wieś (niem. Neudorf R.G.)*, k. Jabłonowa Pomorskiego. **1901:** mapa [108].
			12	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Kaszczorek. powiat toruński, posiada stację kolejową i pocztę w Toruniu. ... Miejscowości należące do parafji: ... 6. Nowawieś. ...*", str. 649-652. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Neudorf, Kr. Th., (=Thorn, powiat Toruń) s. Neubruch; *Neubruch, Kr. Th., früher auch Neudorf;*", str. 81.	*Nowa Wieś (niem. Neudorf)*, k. Torunia. **1910:** mapa [109].
			13	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Nowawieś Królewska. Nazwa ta zachodzi jako ustalona w XVII wieku. Pierwotnej nazwy nie znamy. Od czasów wydania tej wsi na prawie chełmińskim Dytrykowi z Zajączkowa w r. 1289 miała się ona zwać Dittrichswalde. W tej formie zachodzi też w r. 1445, ale nie utrzymała się, gdyż 1411 zachodzi nazwa Neuenkirchen, 1526 Ditterischwald alias Nowawieś. Urzędowa nazwa za pruskich czasów Neudorf ustąpiła dzisiejszej r. 1920. ... powiat wąbrzeski, stacja kolejowa w Wąbrzeźnie, ... Miejscowości należące do parafji: 1. Nowawieś Król. ...* ", str. 715-716. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Neudorf, Kgl.-, Kr. Br.,(=Briesen, powiat Wąbrzeźno) früher auch Nowa wies und Dietrichswalde*", str. 81.	*Nowa Wieś Królewska (niem. Königl. Neudorf)*, k. Wąbrzeźna. **1909:** mapa [110].
			14	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Chełmno. Miejscowość ta w najstarszych dokumentach nazwana jest Colmen lub Culmen (n. p. 1222), w r. 1466 Culmen alias Chełm, od końca XV wieku Chelmno wzgl. Chełmno, w czasie zaboru pruskiego Culm lub Kulm. ... Miejscowości należące do parafji: ... 16. Nowawieś Chełm. (Neudorf), ...* ", str. 145.	*Nowa Wieś Chełmińska (niem. Culmisch Neudorf)*, k. Wabcza. **1911:** mapa [94].
			15	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Czarze (Scharnese). powiat chełmiński, stacja kolejowa w Dąbrowie, ... Miejscowości należące do parafji: ... 6. Nowawieś Szlach. (Adl. Neudorf), ...* ", str. 646-648. **1906:** Wykaz … [62]: "*Adelig Neudorf, D. Kreis Culm, Amts. Culm, Post. Scharnese.*", str. 2. Zaginiona polska nazwa miejscowości *Nowawieś Szlachecka✠ (niem. Adlig-Neudorf)*, znajdowała się na mapie [111] koło Wisły, w odległości ok. 2 km od miejscowośći Czarże, w Chełmińskim Parku Krajobrazowym. Na polskiej mapie WIG z 1933 roku (źródło z 1904-1908 r.) znajduje się nazwa miejscowości *Nowa Wieś Szlachecka*, ok. 2 km na północ od Czarze,[175].	*Nowawieś Szlachecka✠ (niem. Adlig-Neudorf)*, k. Unisława. **1906:** mapa [111]. **1933:** mapa WIG [175].
			16	**1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*Folwarki, przy których wsi niemasz, starostwa Golubskiego. ... **Folwark Nowa Wieś**. Wysiać się może żyta półtora łaszta, dworu ani stodół nie masz.*". str. 15. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Golub. powiat wąbrzeski, ... Miejscowości należące do parafji: ... 8. Nowawieś (Newendorf, Adl. Neudorf), ...* ", str. 290-294.	*Nowa Wieś (niem. Neudorf)*, k. Golubia-Dobrzynia. **1909:** mapa [104].
			17	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Ogorzeliny (niem. Görsdorf), powiat chojnicki, ... Miejscowości należące do parafji: ... 4. Nowawieś (Annafeld, Neudorf), ...* ", str. 207-210. Zaginiona polska nazwa miejscowości *Nowawieś✠ (niem. Annafeld)*, znajdowała się na mapie [114] w odległości ok. 3 km na wschód od Niw, (niem. Blumenfelde).	*Nowawieś✠ (niem. Annafeld)*, k. Niw **1941:** mapa [114].
			18	**1664:** Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim … [42]: "*Lustracyja nowa starostwa Pokrzywnickiego. ... Młyn Nowa Wieś. Jest przy tym młynie karczma z wjezdną stajnią. We młynie koło jedno chodzi, drugie nadpsowane. Dawano z niego żyta łasztów półtora. Teraz uczynić może łaszt żyta jeden, facit fl. 100*", str. 25. Starostwo	*Młyn Nowa Wieś✠ (niem. Marienmühle)*, k. Maruszy. **1942:** mapa [116].

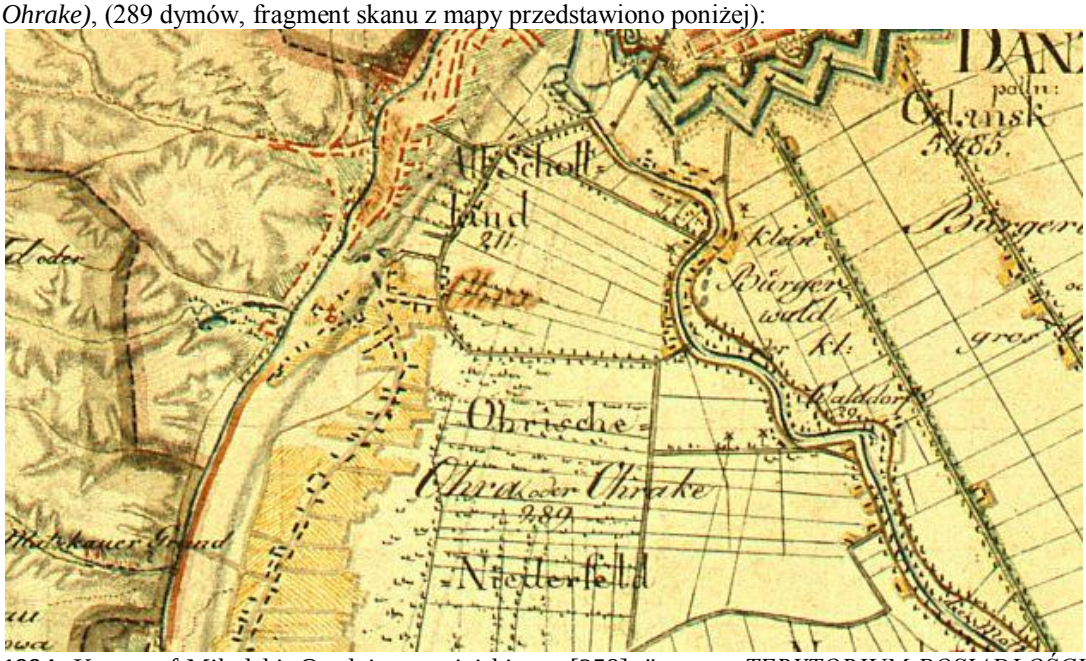
				Pokrzywno (niem. *Engelsburg*), na południowy-wschód od Grudziądza, obejmuje miejscowości Węgrowo, Okonin, Skarszewy, Nicwałd, Gać, Marusza, Wiewiórki i 2 jeszcze nie zidentyfikowane historyczne nazwy folwark *Grabowiec* i *Młyn Nowa Wieś*. Obszar starostwa ustalono na podstawie porównania nazw miejscowości z mapy współczesnej i nazw zawartych w [42]. Można przypuszczać, że dwa młyny: *Marusza*, znalezione na mapie [116] i *Nowa Wieś* znajdują się koło siebie na tym samym cieku wodnym *Marusza*, płynącym do jeziora Wielkie Rudnickie i dalej do Wisły. Zaginiona polska nazwa miejscowości *Młyn Nowa Wieś✠* (*niem. Marienmühle)*, znajdowała się na mapie [116] koło młyna *Marusza* (niem. *Gut Marusch*).	
			19	Diecezja Włocławska, **1928:** mapa z książki [76], str. 851. Miejscowośc *Nowawies* w ówczesnym zaborze rosyjskim, na mapie oznaczenie *Russland*, znajduje się na niemieckiej mapie z 1909 r. Ciechocin jest prawdopodobnie siedzibą parafii. Wskazuje na to oznaczenie punktu na mapie w postaci odwróconego symbolu ♀.	*Nowa Wieś (niem. Nowawies)*, k. Ciechocina). **1909:** mapa [115].
178	Nowy Staw			***Nytych*** (1737) A3879, Przypisano do miejscowości o nazwie *Nowy Staw (niem. Neuteich)*, k. Malborka, **1925:** mapa [69]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Nowy Staw (niem. Neuteich polln: Nitych)*, (147 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1749:** Georgius Schwengel [19] wymienia w wykazie: "*Nytych, Neuteich (Neotychyum)*", str. 559. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy "*Neuteich = Nytych*", Powiat Malborski (Kreis Marienburg), kolumna 29. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Neitych s. Neuteich*", str. 81; dalej: "**Neuteich, Stadt, früher auch Nytych, und Neitych*", str. 82.
179	Nowy Wiec			***Nowy Wiec*** (1749) B1093, Przypisano do miejscowości o nazwie *Nowy Wiec (niem. Neu Fietz)*, k. Skarszew. **1925:** mapa [22]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Nowy Wiec (niem. Neu Fietz polln: nowe Vietz)*, (17 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

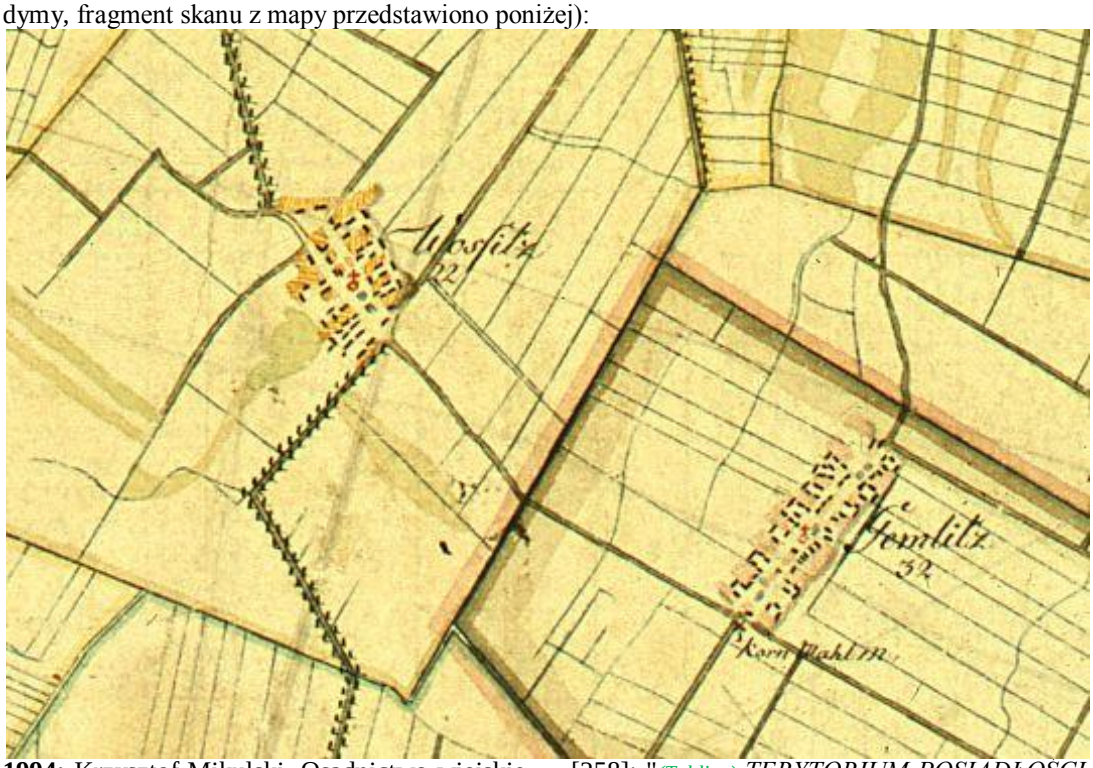
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 103. (Obecna nazwa) Wiec Nowy, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS^{o} (wieś drobnoszlachecka z gburami), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 182. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Wiec Nowy*, należące do pięciu Wieckich, herbu Księżyc, 23 łany, M. Płacheckiego, herbu Jastrząb, 2,5 łana, S. Parza, herbu nieokreślonego, 2 łany, oraz J. Szramy, herbu nieokreślonego, 1,5 łana, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 118-119. Parafia Szczodrowo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 150. **1893:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIII, [136]: "***Wiec Nowy**, niem. Neu Fietz, wieś na Kaszubach, nad Rukownicą, uchodzącą w pobliżu do Wietcisy, powiat kościerski, stacja pocztowa Wysin, parafia katolicka i stacja kolejowa Skarszewy, filia Szczodrowo. Szkoła katolicka w miejscu; 255 ha (152 roli ornej, 20 łąk, 38 lasu); 1885: 14 domów, 23 dymy, 119 mieszkańców, 107 katolików, 12 ewangelików. **Wiec Nowy**, dobra rycerskie, tamże; 819 ha (542 roli ornej, 40 łąk, 204 lasu); 12 domów, 24 dymy, 148 mieszkańców, 81 katolików, 67 ewangelików (na folwark Rymanowice 2 domy, 18 mieszkańców); cegielnia. Dobra te znajdują się w parcelacyi i mają być zamienione na dobra rentowe. ... Według taryfy z roku 1648 płacili tu possessores od 9 włók folwarkowych, karczmy, 2 ogrodników 10 fl. 26 gr., ... Lustracya pruska z roku 1772 donosi: 'Nowy Wietc, dobra szlacheckie w starostwie kiszewskim, należą do 5 szlachty z familii Wyczechowskich, posiada włók 20 i pustkowie Rymanowice, Maciej Wiecki ma 2 włóki, a trzej Wieccy razem 3. Ci czterej gospodarzą sami, lecz znajdują się w lichych stosunkach, ...', ... Wyczechowski gospodarzy na swoich 2 folwarkach sam, pustkowie Rymanowice wydzierżawił. ... Arendarz z Rymanowic płaci 40 talarów i 45 gr. Oprócz tych familii mieszka tu 9 danników, 10 zagrodników, 2 arendarzy włącznie z karczmarzem i kowalem u pana Wyczechowskiego. ... Roku 1789 było 22 dymów. ...*", str. 426-427.
180	Oksywie	***de Oksyw*** (1744) B1016, Przypisano do miejscowości o nazwie *Oksywie (niem. Oxhöft)*, k. Gdyni. **1940:** mapa [139]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [344] podaje lokalizację miejscowości *Oksywie (niem. Oxhöfft)*, k. Obłuża, (25 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 21. (Obecna nazwa) Oksywie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 171. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra kościelne *Oksywie*, należące do klasztoru w Żukowie, 25 łanów, str. 104. Parafia Oksywie, dekanat pucki, powiat pucki, str. 150. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Klucz Żukowski. ... Oxiwie. Od 30 morgów osiadłych, 6 ogrodników. 2 zł., 9 gr.*", dalej: "*Ohkizie. Od 20 morgów osiadłych, 6 ogrodników. 1 zł., 24 gr.*", str. 78. (Możliwe, że jest to powtórzony zapis dotyczący tej samej miejscowości *Oksywie*, dotyczący poboru podatku od dwóch dzierżawców). **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Oksywie, Oxhöft (Okziwa, Oxiva, Oxive), ...*", str. 559; dalej: "*... Villas 3 ad mare Obłuze, Oxive et Pogorze, ...*", str. 132; dalej: "*Decanatus Pucensis. ... decanatui huic ecclesias has: Puck, ... Okziwa, ...*", str. 257; dalej: "*Oxiva. Ecclesia vetustissima in littore maris sub titulo divi Michaelis archangeli, ...*", str. 264;

		dalej: ***1702:*** "*Parochi varii. ... 1702: Oxiviae:Petrus Schlesiger parochus Oxiviensis et Chwascinensis, ...*", str. 490; dalej: ***1549:*** "*Oxiviae: Thomas Brzeznicki canonicus Crusviciensis, poenitentiarius Vladislaviensis, praepositus Brestensis, parochus Oxiviensis, ante Rndum Iędrowski. ...*", str. 492. **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Oksywie, prastara wieś, u południowego krańca kępy oksywskiej, nad morzem, zapisana wraz z kościołem, który tu już istniał, przez Świnisławę r. 1240. ... Dopiero r. 1316 za wpływem Krzyżaków stanęła ostateczna ugoda na niekorzyść panien (z klasztoru w Żukowie), według której Oliwa zabrała większą część północną, zostawując 3 tylko wioski pannom na południu: Oksywie, Pogórze i Obłużę, ...*", str. 55. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Oksywie**, niem. Oxhoeft, w dokumentach Oxyva, Oxyvia, Occiva, Occivia, kaszubskie Oksewie, wieś włościańska z katolickim kościołem parafialnym, na wybrzeżu zatoki gdańskiej, powiat wejherowski, stacja pocztowa Gdynia, parafia ewangelicka Małe Kaczki, szkoła katolicka w miejscu; zawiera 19 gburskich posiadłości i 13 zagród, ... W skład parafii wchodzą Oksywie, Obluż, Nowy Obluż, Pogórze, Suchydwór, Dębogórze, Kosakowo, Amalienfeld, Pierwoszyno, Mechlinko, Mosty, Rewa, Gdynia wraz z wybudowaniem Grabowo, Wytomin, Wysokie Radłowo i Stejnbark. Wizytacja Szaniawskiego z roku 1710 wylicza jeszcze Muchlinko. ... Kościół parafialny nosi tytuł św. Michała, filialny św. Mikołaja. Patronat przysługiwał dawniej pannom norbertankom w Żukowie, obecnie rządowi. Oksywie, położone u południowego krańca tak zwanej Kępy Oksywskiej, jest prastarą osadą. ... Oksywie, po raz pierwszy wymienione jest w 1209 roku, w którym Swinisława, małżonka Mestwina, nadaje tę wieś pannom norbertankom w Żukowie. Równocześnie zapisała im całą Kępę Oksywską, na której 15 wiosek liczono, ... O te posiadłości ubiegali się u książąt także cystersi z Oliwy. Książę Świętopełk ustąpił im, ze szkodą Żukowa, 9 wiosek z tej Kępy w 1224 roku. ... Cystersi jednak, mając zapis książęcy z roku 1224, praw swoich nie ustąpili, toczyli długie spory i wioski pannom zabierali. ... W 1291 roku potwierdza znów książę pomorski Bolesław IV, że cała Kępa należy cystersom, a 4 lata później 1295 roku przyznaje król polski Przemysław całą Kępę pannom. ... Kościół istniał tu już roku 1224, jak wykazuje przywilej Świętopełka, ... W pierwszej wojnie szwedzkiej został kościół ten spalony, ... Rzączyński donosi, że piasku oksywskiego używali złotnicy i lejarze robiąc z niego naczynia do topienia mosiądzu, ...*", str. 437-438.
181	Oliwa	***Olivae*** (1742) B955, ***de Villae Oliva*** (1748) B1070, Przypisano do miasta o nazwie *Oliwa (niem. Oliva)*, k. Gdańska. **1908:** mapa [29]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Oliwa (niem. Oliwa)*, (66 dymów królewskich, 1 duchowny, 1 osadnik, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 34. (Obecna nazwa) Oliwa, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) Kl (wieś klasztorna), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) Kl (wieś klasztorna),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Oliwa (Oliva)*, należące do klasztoru w Oliwie, 2,5 łana, str. 92. Parafia Oliwa, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 150. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. Opactwo oliwskie. ... Oliwa. Od 3 ogrodników, karczmarza pańskiego, 2 kół młyńskich wielkich. 2 zł. 16 gr.*", str. 71. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Oliwa**, niem. Oliva, powiat gdański, były klasztor i bogate opactwo cystersów, dziś targowisko ze stacją pocztową, telegraficzną, kolejową, 8 klm. na północny zachód od Gdańska, w malowniczem położeniu nad rzeką Strzyżą i u stóp znacznej góry, po niem. Karlsberg zwanej, ... Ani fundator klasztoru oliwskiego, ani rok założenia nie jest dokładnie znany. Według tradycyi klasztornej założył Oliwę Subisław I Stary, książę pomorski, który przyjąwszy wiarę chrześcijańską, roku 1170 sprowadził tu cystersów z klasztoru w Kolbaczu pod Pyrzycami na zachodnim Pomorzu. ... W 1178 roku wyposażył ich książę licznemi przywilejami i rozległemi posiadłościami, nadając im 7 wsi, ...*

		Już w 1224 roku napadli Pomorzanie klasztor, zrabowali go i spalili, zakonników zaś wymordowali. ... W 1234 roku Prusacy powtórnie to miejsce naszli i spalili jej, zabiwszy 6 konwersów, to jest braci laików i 34 ze załogi. W 1243 roku Krzyżacy w wojnie z Świętopełkiem okolicę tutejszą i klasztor ogniem zniszczyli. Nowej klęski doznała Oliwa od zakonu krzyżackiego w 1247 i 1252 roku, w których klasztor całkiem złupiony został. W 1350 roku, według innych zaś 1348, spłonął przez pożar przypadkowy. Czeskie husyckie oddziały, walczące z krzyżakami, roku 1433 klasztor znów zrabowały i spaliły. W 1454 roku zwiedził Kazimierz Jagiellończyk Oliwę i widział się tu z Karolem, królem szwedzkim. W roku 1520 wyrządziły spieszące tędy Albrechtowi z Niemiec posiłki klasztorowi nie małe szkody. Gdy w 1577 roku Gdańsk nie chciał uznać Stefana Batorego za króla i tenże był zniewolony orężem wyjednać posłuszeństwo, zburzyli Gdańszczanie ogniem i działami klasztor oliwski, aby królowi niedał przytułku. Zwyciężeni jednak, musieli zapłacić 20.000 florenów na odbudowanie kościoła i klasztoru. ... W 1660 roku dnia 3 maja podpisano tu pamiętny traktat pokoju. ... W wojnie północnej żołnierze sascy i szwedzcy nieraz tu byli rozkwaterowani. W 1734 roku bawił tu August III i tu odbierał przysięgę od Gdańszczan, ... Po okupacyi pruskiej roku 1772 nastąpiła konfiskata dóbr klasztornych. ... Nareszcie w 1831 roku został klasztor całkiem zniesiony po 656 latach istnienia. ... Kościół oliwski jest zbudowany w formie krzyża, w stylu ostrołukowym. ... Z innych budowli godzien uwagi jeszcze nowy pałac opacki, o jednym piętrze, zbudowany przez opata Rybińskiego około roku 1760. ...", str. 798-803.
182	Olszanka	***Olszonka*** (1724) B616, ***Olszonki*** (1743) C793, ***de Olszonki*** (1745) B1026, Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. Najbardziej zbliżona wymową do historycznej nazwy *Olszonka* jest nazwa *Olszanka*. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają dwa odpowiedniki tej nazwy: "*Olszanka s. Ellerbruch.*" oraz „*Olszanka, Ellerkrug oder Alt-Schanke gehörte zu Klein-Scherniau, Kr. DzgH.*", str. 85. Dalej "**Ellerbruch, Kr. Ber., früher auch Olszanka und Olszowe błoto*", [37], str. 38. Do wyboru pozostają więc dwie nazwy miejscowości spełniające początkowe kryterium podobieństwa nazwy, znajdujące się w powiatach gdańskim i kościerskim. **1879:** Wojciech Kętrzyński znajduje tylko jeden odpowiednik dla polskiej nazwy „*Olszanka = Ellerbruch*", Powiat Kościerski (Kreis Berent), [11], kolumna 21. Lecz z kolei dla niemieckiej nazwy *Ellerbruch* Kętrzynski podaje dwa odpowiedniki: pierwszy to *Olszanka* w powiecie kościerskim, jak powyżej, drugi to *Olszówka* w powiecie sztumskim (a więc nie *Olszanka*). *Olszanka* w powiecie gdańskim, *(niem. Ellerkrug)*, jest to wybudowanie koło Czerniewa, około 0,5 km przy drodze do Kleszczewa. Prawdopodobnie ta nazwa miejscowości jest późniejsza niż pierwsze pojawienie się nazwy *Olszonka* w metrykach parafii Pręgowo w roku 1724, i należy te przypisanie odrzucić. Przyjęcie wersję lokalizacji obecnej Olszanki *(niem. Ellerbruch)* k. Kierzkowa, jako rozwiązanie historycznej nazwy *Olszonka*, wydaje się być lepiej uzasadnione. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Olszanka (niem. Ellerbruch oder Olszowie błotta)*, k. Suchej Huty, (10 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Olszanka***, *niem. Ellerbruch, wieś włościańska, powiat kościerski, stacja pocztowa Przywidz, parafia katolicka i ewangelicka Skarszewy, zawiera 7 gburskich posiadeł i 11 zagród; ... W 1868 roku 19 domów, 164 mieszkańców ewangelików, odległa od Kościerzyny 4 mile. Za czasów Rzeczpospolitej należała do starostwa skarszewskiego. Przy okupacyi pruskiej roku 1772 zastała tu komisya 6 gburów, między nimi jednego kołodzieja i 7 zagrodników, między nimi jednego pasterza; wszyscy byli ewangielicy. Obszar wynosił 6 włók pod pługiem i 6½ włók zarośli. Na 1 włóce wysiewano przecięciowo 16 korcy żyta, 3 jęczmienia, 28 owsa, 3 tatarki i ¼ lnu; brali dla siebie trzecie ziarno. Czynsz wynosił 123 talary 30 groszy, pogłówne 6 talarów 60 groszy,*	*Olszanka (niem. Ellerbruch)*, k. Przywidza. **1925:** mapa [22].

				hyberna 10 talarów 45 groszy, ... Uwłaszczenie nastąpiło tu roku 1819.", str. 505.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Olszanka✠ (niem. Olszanka oder Ellerkrug)*, k. Czerniewa, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1885:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VI, [136]: "***Mueggenfeld*** *(niem.) albo Czerniaw (obacz Czerniewo). Do tych dóbr należy także Czerniewko,* ***Ellerkrug*** *i Zawada. Cały ten klucz obejmuje według nowszych pomiarów 383 ha roli ornej i ogrodów, 38,3 łąk, 89,37 boru, 20,43 nieużytków, razem 531,1 ha; ... Stacja pocztowa Wielkie Trąbki, 4 klm. odległe, urząd stanu cywilnego Mierzyszyn.*", str. 793.	*Olszanka✠*, k. Czerniewa, przy drodze z Kleszczewa.
183	Orunia			***Horonia*** (1706) B354, ***z Horoni*** (1706) B354, ***de Villae Orunia*** (1750) B1127, Przypisano do miejscowości *Orunia (niem. Ohra)*, k. Gdańska. **1908:** mapa [29]. Stanisław Kujot wymienia: *Górkę (Alt Schottland) ... co do nazwy dowodzi przywilej na Uronią (Ohra) z r. 1339, że ten majątek się powszechnie Górką nazywał*, [5], str. 55, [7], str. 241. **1584:** Hieronim Rozrażewski wizytując miejscowości w podległej sobie diecezji określił miejscowość Oran jako: *Villa Gedanensium. Filia ecclesiae s. Adalberti*..[8], str. 407. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polską nazwę *Orania* jako odpowiednik niemieckiej nazwy *Ohra* (Orunia), [11], kolumna 5 REGIENCYA GDAŃSKA. Potwierdzeniem poprawności przypisania historycznej nazwy miejscowości *Horonia* jako dzisiejszej Oruni może być analiza zapisu ślubu B354: "*Horonia. Eodem die Copulatus Honestus* ***Michäel Kuna*** *cum honesta* ***Anna Strelowna*** *Virgine Praesentibus Daniele Grin z Horoni et Petro Kundy Incola Gedanensis. [230]*"; gdzie panna młoda i drużba pochodzą z *Horoni*, a drugi drużba z *Incola Gedanensis* (mieszkaniec Gdańska), a więc miejscowości leżących blisko siebie. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Orunia (niem. Ohra oder Ohrake)*, (289 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica)* *TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 45. (Obecna nazwa)* *Orunia*, *(Nazwy występujące w źródłach)* *Ohra*, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* *W (wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* *W (wieś rolnicza)*,", str. 191. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Gdańska Wyżyna) istniały dobra miejskie *Orunia (Ohra)*, str. 128. Parafia Św. Wojciech, dekanat gdański, terytorium miasta Gdańska, str. 151. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę	

		Gdańska: "***Orunia***. *W 1338 roku komtur gdański nadał braciom Janowi, Henrykowi i Mikołajowi wieś Orunię (Villa Ora) nad rzeczką Oranią (Orana), z wszelkimi dochodami, z wyłączeniem młyna w rejonie obecnego parku i karczmy przy drodze. Nazwę zapisywano jako Orana (1356), Ohra (1559), raz w postaci Uranie (1598), po polsku jako Orunia (1749). ... Po bitwie grunwaldzkiej Władysław Jagiełło podarował Orunię miastu. Kazimierz Jagielończyk potwierdził to nadanie. ... Orunia słynęła z pięknych ogrodów. W 1617 roku było tu 18 zagrodników. Gdańscy patrycjusze zakładali ogrody i budowali rezydencje. Zaczątkiem słynnego Parku Oruńskiego był w 1580 roku ogród przy dworze rajcy Michała Kerla, później kolejno własność Schachmannów, Zierenbergów, Grodków, u których bawił August II, i Reygerów. ...*", str. 106-108. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Orunia***, *właściwie Orania, 1710 Oruń, niem. Ohra, w dokumentach Dy Ore, w narzeczu ludowem Die Aur, pewnie największa wieś w Prusach zachodnich, powiat gdański, między Oranią, Motławą i Radunią, ... Ciągnie się od Szotlandu aż do ś. Wojciecha. Należą do tej wsi różne wybudowania i kolonie, mianowicie: Hoppenkrug, Nobiskrug, Krams, Nonnenhof, Niederfeld, Orunia nad Motławą, Orunia nad Starą Radunią, Orunia nad szosą, Orunia-Nowy-Świat i Orunia nad Łostowicką drogą. Z jednej strony przecina wieś szosa, z drugiej kolej tczewsko-gdańska. Oprócz tego dochodzi do Gdańska od 1878 roku kolei konna. ... W 1868 roku było tu 16 gburskich posiadłości i 246 zagród, obejmujących razem 4214,20 morgów obszaru. Z 4198 mieszkańców było 1412 katolików, 2765 ewangelików, 19 menonitów i 2 żydow. Domów 458. W 1885 roku było 5713 mieszkańców. ... Parafia katolicka Szotland. ... Trudno jednak było katolikom utrzymać kościół, bo patronat posiadał luterski magistrat gdański, który narzucał swego predykanta. W roku 1584 oficyał ówczesny Mikołaj Mylonius nie mógł już tu odprawić wizytacyi. ... W 1338 roku nadaje wielki mistrz Winrych von Knipprode braciom Janowi, Grurico (?) i Mikołajowi dobra ziemskie (das gut czu der Oren) na prawie chełmińskiem. ... W 1454 roku została Orunia spalona; w 1516 przerwała tu Radunia groblę i zrobiła wielkie spustoszenie. W 1520 i 1577 roku zniszczyli Gdańszczanie całą wieś; w 1744 roku mieściła się tu główna kwatera Rossyan, którymi dowodził Muennich. ... Piekny widok na gdańskie żuławy, nawet na Tczew i Malbork roztacza się z pobliskiego od wsi pagórka, ...*", str. 605-606.
184	Osice	***Wositz*** (1666) I79, Przypisano do miejscowości o nazwie *Osice (niem. Wossitz)*, k. Giemlic, **1925:** mapa [58]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Osice (niem. Wossitz)*, (22 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOSCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 46. (Obecna nazwa)* Osice, *(Nazwy występujące w źródłach)* Wossitz, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 191. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Żuławy Steblewskie) istniały dobra miejskie *Osice (Wossitz)*, str. 128. Parafia Osice, dekanat steblewski, terytorium miasta Gdańska, str. 151. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają „**Wossitz, Kr. DzgN., früher auch Ossicze*", str. 127. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Wossitz = Osice*, kolumna 8. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje wśród utraconych kościołów parafii giemlickiej także *Kościół w Osicach (Wossitz)*, str. 205. **1749:** Georgius Schwengel [19] - "… *Wossitz* …", Osice …, str. 121. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Osice**, niem. Wossitz, w dokumentach Osyze, Osycze, wieś*

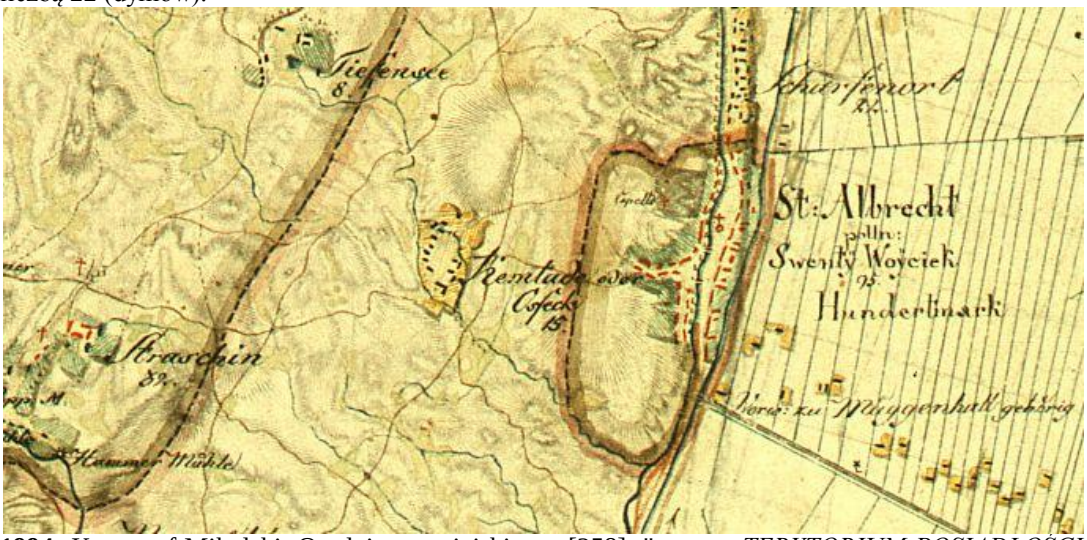
		na gdańskich żuławach, powiat gdański, stacja pocztowa Wielkie Cędry, parafia katolicka Giemlice, szkoła i ewangelicki kościół parafialny w miejscu, odległość 19 klm. na południowy-wschód od Gdańska. Zawiera 14 gburstw, 3073,03 morgów obszaru. W 1868 roku 415 mieszkańców, 190 katolików, 225 ewangelików, 25 domów; w 1875 roku 390 mieszkanców. W 1308 roku nadaje Władysław, dux Cracoviae et Pomeraniae, synom Unesława: Jakubowi, kasztelanowi tczewskiemu, i Janowi, podkomorzemu tczewskiemu, dziewięć wsi, między niemi Osycze, ... W 1310 roku nabywa od nich tę wieś zakon krzyżacki; w 1552 odnawia król Zygmunt zaginiony przywilej, według którego obejmowały 41½ włók, za które osadnicy płacili po 2 grzywny bez 4 skojców rocznego czynszu i cokolwiek pieprzu; ... W XVI wieku zabrali protestanci tutejszy kościół katolicki. Pierwszy pastor przybył w 1573 roku. Z początku była tu tylko filia do Steblewa należąca; parafia została urządzona dopiero w 1560 (?) roku. Pierwotnie był kościół daleko węższy; dopiero w 1767 roku wysunięto północną ścianę dalej i wystawiono wieżę, ...", str. 619.
185	Osowa Karczma✠	***Osowa Karczma*** (1712, 1715, 1718, 1723, 1726, 1736)***, Ossowa Taberna*** (1719) E5135, ***Osowa*** (1739) E6597, ***OSowa Karczma*** (1742) E6752, ***ex Osoviensi taberna*** (1744) E6989, ***Arędatrix Ossova*** (1746) E7156, Nazwa miejscowości zaginiona *Osowa Karczma✠*. Jest bardzo prawdopodobne, iż nazwa historyczna *Osowa Karczma* jest tożsama z karczmą Babi Dół, lub też (mało prawdopodobne) nazwa historyczna dotyczy *Sowiej Karczmy*, obecnie okolice Sulmina i Niestępowa. W metryce żukowskiej do 1750 roku spotykano 12 zapisów chrztów, pierwszy z roku 1712: "*Osowa Karczma. Ego Michael Rzepczinski 3. Julÿ bapt.* ***Petrum*** *Michaelis Grochowski et Dorotheae Conjugum. Patrini Andreas Kalka et Marianna Dzięcielska.*", E4723; drugi zapis z roku 1715: "*Osowa Karczma. Ego Jdem die 4 Maÿ baptisavi* ***Georgium*** *Joachimi Merynk et Dorotheae Conjugum. P. Micháèl Nizur et Marianna Melerowna de Burcz.*", E4899; trzeci i czwarty zapis z roku 1718: "*Osowa Karczma. Eadem die baptisavi* ***Constantiam*** *Jacobi Nigbur Tabernatoris et Dorotheae Conjugum P. Laurentius Wegorowski Sylvanus Babidolensis et Marianna Nigburka de Stary Glincz.*", E5056; "*Dies Die Eadem Sacerdos Jdem Jnfans* ***Marianna*** *Parentes Catharina Parentes Jgnoti. Ortus illegitimj. Patrini Labo: Laurentius Węgoroskj Marianna Nicielka. Locus Osowa Karczma*", E5068; piąty z roku 1719: "*Babidoł Karczma. Jdem 10 April: baptisavi* ***Georgium*** *Michaëlis Nigbur tabernatoris et Constantiae Conjugum. Pat: □□□□□ Bojan et Mariannam Nigburka de Ossowa Taberna*", E5135; oraz zagadkowy zapis z innym *Michałem Nigburem* z Borcza: "*Burcz. Jdem 14 Maÿ baptizavi* ***Constantiam****, Michaelis Nigbur arendatoris et Eva Coniugum legitimorum Patrini fuerunt David Bucak et Nobilis Christina Tesmanowa de villa Eadem*", E5141; szósty i siódmy z roku 1723: "*Osowa Karczma. Joannes Kulewski 13 Junÿ baptizavi Jnfantem* ***Mariannam*** *Andreae Kunia et Mariannae Conjugum legit. Patrini Jacobus Wywel et Christina Głowienska*", E5417; "*Osowa Karczma. Ego idem qui supra die 19 Decembr baptizavi* ***Catharinam*** *Joachimi Marin et Dorotheae coniugum Patrini Micháèl Nigbur et Catharina Nigburka.*", E5448; ósmy z roku 1726: "*Osowa Karczma. Ego Adamus Mielewski die 22 Decembris baptisavi* ***Joannem*** *Andreae Kunia et Mariannae Conjugum Patrini Georgius Pytka et Eva Brantowna.*", E5669; dziewiąty z roku 1736: "*Osowa Karczma. Ego Micháèl Rzepczynski VZ. die 25 Jullÿ Baptizavi* ***Jacobum*** *Andreae Kunia et Catharinae Conjugum Patrini Joannes Okunski et Eva Kornowska.*", E6362; dziesiąty z roku 1739: "*Osowa. Ego Jdem qui Supra die 13 8bris Baptizavi* ***Adamum*** *Thomae Kunka et Magdalenae Conjugum Patrini fuere Georgius Byszowski et Marianna Kaczewska.*", E6597; jedenasty z roku 1742: "*OSowa Karczma. Ego Micháèl Rzepczynski VZ. die 7 Januarÿ Baptizavi* ***Mariannam*** *Thomae Ku..na et Mariannae Conjugum Patrini fuere Georgius Byszow ex taberna Babidoł et Teressia Powierzynska ex v. Borcz.*", E6752; dwunasty z roku 1746: "*Babidoł. Ego Jdem qui Supra die eadem ut Supra Baptizavi* ***Catharinam*** *die 11 9bris natam ex Legitimis Parentibus Micháèle Custode Silvae et Anna Chrzonowskich Patrini fuere Jocobus Bansmer filius Molitoris Succoviensis et Eva Karnatowna Arędatrix Ossova*", E7156; W drugim zapisie świadek *Marianna Melerowna* pochodzi z Borcza, a więc z okolic Babiego Dołu, w trzecim zapisie wymieniony jest Jakub Nigbur, karczmarz (przypuszczalnie z Osowej Karczmy) oraz Laurenty Wegorowski, leśnik z Babiego Dołu (powtórzony jako świadek w czwartym zapisie.

W piątym zapisie pojawia się karczmarz Michał Nigbur z żoną Konstancją z Karczmy z Babiego Dołu, oraz świadek Marianna Nigburka z Osowej Karczmy. Przypisanie dziesiątego zapisu z roku 1739 do listy miejscowości *Osowa Karczma✠* wynika z podobieństwa nazwisk ojca rodziny (Kunia, Kunka). W tym ostatnim przypadku, a także ogólnie, można również podać tożsamość: *Osowa = Borcz = Babi Dół*, dotyczących miejscowości leżących w pobliżu siebie.
W SŁOWNIKU GEOGRAFICZNYM …, [136] nie znaleziono wzmianki o nazwie miejscowości *Osowa Karczma*, podobnie u Lorentza [3] i Bära [37].
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje nazwy miejscowości w okolicach Babiego Dołu k. Borcza (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Na mapie Schroettera widoczne są wyraźnie dwie nazwane miejscowości: *Babbenthal oder Babbidolska Karczma*, *3* (gospodarstwa) oraz *Ossowa zu Bortsch*, *5* (gospodarstw). Dodatkowo zaznaczono położenie samej karczmy nazwą *Krug*. Jest bardzo prawdopodobne, iż nazwa historyczna *Osowa Karczma* jest tożsama z karczmą Babi Dół. Wskazuje na to bliskość położenia karczmy k. miejscowości Ossowa.	*Babi Dół (niem. Krug Babenthal)*, k. Skrzeszewa. **1940:** mapa [31].
2	**1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Borzechowskiego. ... Wieś Ossowo. Ma włok 20. ... Gburów bywało przedtym 7, teraz nie masz żadnego, ... Szołtystwo jest iuris hereditarii, ktorego possesor jest legitimus heres Piotr Waskowicz ... Ten vigore iuris sui wolny jest od wszelkich drog małych i wielkich, ... Ma wolne piwa robienie i gorzałki palenie na swoją własną potrzebę. Karczma piwo pańskie szynkuje.*", str. 226; dalej: "*Smolnicy starostwa Borzechowskiego. Tych przed wojną arendował kupiec Gdański, ale że teraz zubożeli i ludzi się spleniło, tak że mało smoły wyrabiać mogą, uczynią jednak te piece: Iwiczno, Tleniny, Osieczna, Ocepel, piec pod Ossowem, piecyk przy Bytoni. fl. 230 gr. 16.*", str. 229. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Starostwo* Borzechowskie. ... *Ossowo. Od 96 morgów osiadłych, karczmarza pańskiego. 4 zł. 28 gr.*", str. 59. **1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje nazwę miejscowości *Ossowo*, *29*. (dymów), k. Borzechowa.	*Osowo Leśne (niem. Ossowo)*, k. Lubichowa. **1874:** mapa [274].
3	**1905:** Roczniki TNT [209]: "*Parafia Borzyszkowska w powiecie człuchowskim w Prusach Zachodnich wedle zapisków ks. proboszcza Jana Gotfryda Borka. ... Zaosowo. Pustkowie, które ja tak nazwałem, ponieważ leży w sąsiedztwie Osowa, inni nazywają Nicponią jako niepotrzebne, drudzy zaś Głowińskiem od pierwszego jego mieszkańca. Około r. 1746 zaczęło się budowanie pustkowia na fundamencie przywileju księcia Michała Kaźmierza Radziwiłła, wystawionego na 10 mórg w borach prądzyńskich dnia 26 października 1746 r. (Zaosowo nazywa się obecnie Osówkiem, Klein-Osowo. Porównaj uwagę przy Osowie, str. 414.)*", str. 423. (cyt. poniżej).	*Nicponia✠*
4	**1905:** Roczniki TNT [209]: "*Parafia Borzyszkowska w powiecie człuchowskim w Prusach Zachodnich wedle zapisków ks. proboszcza Jana Gotfryda Borka. ... Osowo. Pustkowie Osowo, od rzeczki tu przechodzącej swoją nazwę mające, wybudowane jest przez uczciwego Sztolpmana około r. 1738 na zasadzie przywileju księżny Anny Radziwiłłowej z dnia 28 października. (Obecnie mamy Osowo i Osówko - Gross- und Klein-Osowo. - Osowo jest gniazdem Sztolpmanów, Osówko gniazdem Głowińskich vel*	Nie szukano

			Gowińskich, powstałe wskutek przywileju starosty człuchowskiego księcia Michała Kaźmierza Radziwiłła z d. 26 października 1746 r. Do Osowa należy łąka Puchownica.)", str. 414.	
186	Ostaszewo		***Schönberg*** (1667) J32, Przypisano do miejscowości o nazwie *Ostaszewo (niem. Schöneberg)*, k. Lubieszewa (Nowy Staw). **1903:** mapa [54]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.	

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Ostaszewo (niem. Schöneberg)*, (133 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia ekonomii Nowodworskiej abo Tygienhoffskiej, ... Wieś Szonenberg. Ma ta wieś według przywileju krzyżackiego anni 1333, przez ś. p. Władysława IV anno 1646, a przez najaśniejszego krola jmci Jana Kazimierza, szczęśliwie nam panującego roku 1651 konfirmowanego włok 60. ... Od przewozu przez Wisłę przy tejże wsi będącego Izbrant Wibe za przywilejem originaliter Casimiri regis anni 1478, ... Kościoł w tej wsi murowany, collationis Sacrae Regiae Maiestatis. ... Summa villae fl. 807 gr. 6.*", str. 397-398. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Województwo Malborskie. Dobra królewskie. Ekonomia malborska, Żuława wielka, kąt Szonowski. ... NIEDERUNG alias Villae in Fundis Praedialibus locatae Gottsfeniki seu Laudemia solventes. ... Schenbark. Od morgow 298. 29 zł 24 gr., Od karczem dwóch pańskich 8 gr., Od karczmy uprzywilejowanej 1 zł 6 gr., I tem od przewozu 1 zł 6 gr.*", str. 43. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Szynberg*** *(u Klonowicza we Flisie) niem. Schoeneberg, wieś kościelna na Wielkich Żuławach malborskich, na prawym brzegu Wisły, powiat malborski, ... Do parafii należy filia w Schoensee. Roku 1330 nadaje nadkomtur Jakubowi Cantmess i Konradowi von Eichen wieś Schoenebergk o 60 włókach na prawie chełmińskim. ... Wizytacya pewnie Potockiego z r. 1648 donosi: Kościół murowany, zawiera 5 ołtarzy. ... Klonowicz we Flisie mówi Sz.: 'Tam kępa Czczowska, tam też niedaleko Przewóz Malborski przez Wisłę poprzeko, Gdzie Szynberg w swojej karczmie jako w jamie Zasiadł na tamie'.*", str. 119.	*Ostaszewo (niem. Schöneberg)*, k. Lubieszewa. **2009:** mapa [338]. **1903:** mapa [54]. *Szynberk*, k. Nowego Dworu Gd. **1936:** mapa WIG [170].
2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Szymbark (niem. Schönberg)*, k. szczytu górskiego Wieżyca, (20 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Szymbark (niem. Schönberg)*, k. Gołubia. **1877:** mapa [131]. *Szymbark*, k. Patuł. **1937:** mapa WIG [165].

				1664: Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi niemieckie starostwa Kościerzyńskiego. ... Wieś Szenberg niemiecka. Ma włok 23. Szołtystwo ma włok 4, na których dwuch szołtysow, jeden Gerzy, drugi Michał po dwie włoce trzymają, za jednym siedzą prawem, od jmpana Dimitra Weyhera, starosty na ten czas Kościerzyńskiego nadanym, ... Gburów przed wojną było 9, teraz zastaliśmy 3. ... Tacą powinni do kościoła Kościerzyńskiego z włoki połkorca żyta, połkorca owsa.*", str. 290-291; dalej: "*Przypisy, ... str. 290 Szenberg, spolszczony: Szembark,*", str. 492. **1954:** Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku [137]: ***1686:*** "*Inwentarz starostwa kościerzyńskiego. ... Następują wsi niemieckie: Wieś Schönbarg włok 23, …(wymienieni są sołtysi i karczmarz), Gburzy (6 nazwisk), Puste włoki (12 nazwisk oraz opisy), Powinność gburska (opis), ...*", str. 118-120. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Szymbark**, 1686 Szembark, 1710 Szynbark, z niem. Schoenberg, wieś włościańska, u stóp gór szymbarskich, w malowniczej okolicy, ... między Kartuzami a Kościerzyną, ... Na początku XVII wieku sprowadził jakiś Knibowski 22 familii luterańskich z Pomeranii, celem osadzenia ich w Kłobucinie. ... W r. 1610 założył Demetryusz Weiher, starosta kościerski, wsie Szymbark i Bukowo i osadził w nich także niemieckich kolonistów, którzy tu pobudowali kościół. ...*", str. 115.
			3	**1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Szymbark**, niem. Schoenberg, dobra rycerskie w Pomezanii, powiat suski, stacja kolejowa Ząbrowo (o 2,5 km), parafia katolicka Iława, ... cegielnia i piękny zamek krzyżacki, dawniej własność kapituły pomezańskiej i rezydencya proboszcza przy katedrze kwidzyńskiej. ... W czasie wojny 13-letniej 1454-66 zajęli ten zamek Krzyżacy. Roku 1520 wydał go Polakom Mikołaj Schonborn, rodem z Torunia. ... sprzedał ... zamek ... 1699 Zygmunt von Schlieben Ernestowi Fink von Finkenstein, staroście dziedzicznemu na Działdowie i Iławie. Familia ta dzierży dotąd te dobra. ...*", str. 115.	*Szymbark (niem. Schönberg)*, k. Iławy. **1912:** mapa [171].
187	Ostróżek			***Arendatorem Kiemladensi*** (1740) B917, ***Kiemlady*** (1742) B961, Przypisano do miejscowości o nazwie *Ostróżek (niem. Scharfenort)*, k. Gdańsk-Lipce. **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Na mapie Schroettera [273] widnieje nazwa miejscowości *Kemlade oder Osseck*, których zabudowania położone są na zachód od kaplicy Świętego Wojciecha (*Capelle, St. Albrecht, polln: Swentÿ Woÿciek*), obok *Tiefensee* (Głębokie) i *Straschin* (Straszyn). Na mapie [273] pod nazwą miejscowości *Kemlady* wpisano liczbę 15, oznaczającą liczbę 'dymów', czyli liczbę mieszkających w osiedlu rodzin (gospodarstw) [279], str. 242. Obecnie w tym miejscu rozpoczyna się osiedle Rotmanka [269]. Należy wspomnieć, że na tej samej mapie Schroettera [273] znajduje się także na północnym wschodzie od *Kemlady* miejscowość *Scharfenort* (obecnie Ostróżek), opatrzony liczbą 22 (dymów). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 49. (Obecna nazwa) Ostrożek, (Nazwy występujące w źródłach) Scharfenort, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WZ (wieś zagrodnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WZ (wieś zagrodnicza),*", str. 191. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska, (Gdańska Wyżyna), istniały dobra miejskie *Ostrożek (Scharfenort-Kemnade)*. Nazwa wioski *Kemnade*, nadanej Gdańskowi w r. 1454 przez Kazimierza Jagiellończyka ustąpiła nazwie Scharfenort, powstawej z części *Kemnade*, str. 128. Parafia Św. Wojciech, dekanat gdański, terytorium miasta Gdańska, str. 151. **1936:** Słownik Arnolda, …[4]: "*Ciemnaty (Kemnade), miejscowość, WMG, na obszarze dzisiejszego miasta Gdańska, przedmieścia Św. Wojciech. 1236: Kemnathi; 1879: Osiek albo Kiemladki, niem. (też późniejsze) Kemnade; (Baer daje też Kemlade,*	

		Hirsch - dawniejsze Ossek; obie bez daty). Spolszczona nazwa niemiecka, por. też Komnaty, Kownaty. 1236: książę Świętopełk potwierdził darowiznę Ciemnat benedyktynom ze Św. Wojciecha; 1315: biskup kujawsko-pomorski Gerard ustąpił swoje dziesięciny z Ciemnat na rzecz benedyktynów; 1343: Ciemnaty nadane były Marcinowi Czan; 1351: wypuszczone niemieckim włościanom; w okresie reformacji Ciemnaty należały do ewangelików gdańszczan; 1880: obszaru 844 mórg, domów 10, 1 posiadłość włościańska i 3 zagrodników, ludności 108, w tym katolików 64; 1885: gmina wiejska, obszaru 216 ha, budynki zamieszkałe 1, gospoda 1, ludności 7, ewangelicy; 1895: Ciemnaty należały do Rotmanek, ludności 7; później nie występują. ...", kolumna 1033. **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Kemlade, auch Kemnade, gehörte zu Scharfenort, Kr. DzgH.; Kemnade auch Kemlade, gehörte zu Scharfenort, Kr. DzgH.*", str. 57. **1906:** Wykaz … [62]: "*Scharfenort, D. Kreis Danziger Höhe, Amts. Danzig, Post. Sanct-Albrecht.*", str. 177. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] podaje: "*… Nazwę Ostrego Kąta (Scharfenort, 1664), między Starą a Nową Radunią, na południe od Lipiec, zalegalizowano po wojnie w postaci Ostróżek, nawiązującej do zanotowanej w 1400 r. wersji Ostrosch. Wieś rozwinęła się wokół gospody. ...*", str. 109. **1749:** Georgius Schwengel [19] wymienia w wykazie: "*Komnaty, Kemnade (Ciemnaty) 124*", str. 553; dalej: "*… et Iarczeszewo tres tentiones Ciemnaty, Lipcze, Gilowo, Bandzieszno, Recino, Bartlino dedit; ...*", str. 124. (Dodatkowa informacja wiążąca się z nazwą miejscowości historycznej *Kiemlady*.) **1925:** Józef Krzepela, Spis miejscowości … [44]: "*Kiemlada 33*", str. 156; dalej: "*Grabowo kart. p. Parchowo sp. Wygoda. ... Kiemlada, ...*", str. 33. **1927:** Józef Krzepela, Rody ziem pruskich, [43]: "*Kiemlada 29.*", str. 249; dalej: "*Grabowo kart. p. Parchowo. ... Kiemlada. ...*", str. 28-29. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Kiemladki**, w dokumentach Kemnade, Kemnatki, Osiek, wieś powiat gdański, zapisał Swiętopełk II roku 1236 oo. benedyktynom u św. Wojciecha przy Gdańsku (ad quereum); obacz Ciemnaty, nazwę według Kętrzyńskiego mniej prawdopodobną. Zniemczone Kemnade, Kemnaty, po łacinie Caminata, często zachodzi i oznacza Komnatę, Kamienicę. Nazwa Osiek raz tylko zachodzi w dawniejszych pismach. Teraz u ludu jest w używaniu forma Kiemladki.*", str. 43-44.
188	Ostrzyce	***de Ostrzyc*** (1744) B1014, Przypisano do miejscowości o nazwie *Ostrzyce (niem. Ostritz)*, k. Goręczyna. **1877:** mapa [131]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Ostrzyce (niem. Ostrzÿz polln: Ostrzÿce)*, (13 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...42. (Obecna nazwa)* Ostrzyce, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 184. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Ostrzyce*, należące do klasztoru w Kartuzach, 11 źr. (1 źreb = 1 radło, niem. Haken = 2 łany chełmińskie, [140], Tom I, str. 20, "*Ma włok albo zgrzebów 12*", [42], str. 273-274), str. 120. Parafia Goręczyno, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 151. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1084: "*Ostrzyce, powiat kartuski, niem. Ostritz (dawniej Ostrzyce), Gmina wiejska i leśnictwo, przynależne do Unieredzkiego obwodu leśnego.*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Ostritz, Kr. Karth., früher auch Ostrzycza*", str. 87. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Ostrzyce**, niem. Ostritz, w dokumentach z 1241 roku Ostriche i Ostrice, wieś włościańska, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia ewangelicka Szymbark, katolicka Goręcin, szkoła Brodnica, odległość od Kartuz 1 2/4 mili. Zawiera młyn, wolne sołectwo, 13 gburstw i 19 zagród, 1726 morgów obszaru. We wsi jest jezioro Ostrzyckie, obejmujące 123 morgów. Ostrzyce leżą w malowniczej okolicy, niedaleko gór szymbarskich, nad jeziorem i wypływającą z niego rzeką Radunią, ... Należały w 1241 roku do kasztelanii goręczyńskiej. W owym roku darował Sambor tę wieś biskupowi kujawskiemu Michałowi. Od roku 1311 zaś należały Ostrzyce do wójtostwa

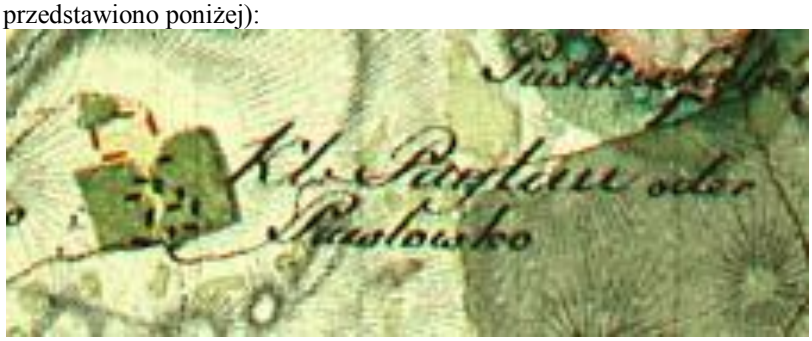
		tczewskiego i stanowiły dobra rycerskie na prawie polskiem. Właściciel miał rzadki przywilej swoich poddanych wyposażać prawem chełmińskim. W 1422 roku nabył te dobra klasztor kartuski; zakon krzyżacki uwolnił je wtedy od wszelkich ciężarów, z wyjątkiem jednej służby w lekkiej zbroi. Tylko kopalnie kruszców , gdyby się jakie znalazły, zastrzega sobie wyraźnie wielki mistrz Michał Kuechmeister i zakazuje stawiania młynów, któreby młynowi zakonu w Gdańsku szkodę przynosić mogły. Te względy na zakon zachował klasztor i później, gdy w 1429 roku młyn swój puścił w dzierżawę, zobowiązując młynarza do zatrzymywania według woli klasztoru. Z młynem była połączona karczma. W 1570 roku sprzedali kartuzyanie młyn za 260 grzywien pruskiej monety, grzywnę po 20 groszy licząc. ... Uwłaszczenie nastąpiło roku 1820. ...", str. 740.
189	Otomin	***Otomino*** (1609) E38, ***Otomin*** (1617) E272, ***Othomino*** (1618) E303, ***Othomin*** (1620) E352, ***de Otomini*** (1629) E654, ***OTomino*** (1657) E1948, ***Otominko*** (1690) E3528, ***Othominko*** (1690) E3528, ***Ottomino*** (1714) E4862, ***Otomyno*** (1714) E4874, ***Silvani Otomienkoviensis*** (1729) E5841, ***Ratay Otominski*** (1729) E5836, ***Villici Otomiensis*** (1731) E6028, ***Vilicus Otominensis*** (1739) E6589, ***Otominska Owczarnia*** (1748) E7294, ***Owczarnia Otominska*** (1750) E7451, Powyżej podano wykaz znalezionych historycznych nazw miejscowości, które mogą być przypisane do dwóch miejscowości (nr 189 i 190) o nazwach: *Otomin (niem. Ottomin)*, k. Sulmina. **1918:** mapa [26], lub *Otomino (niem. Ottomin)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23]. Szczegółowe przypisanie do obecnej nazwy *Otomino* (k. Żukowa) lub *Otomin* (k. Sulmina) powinno wynikać z kontekstu zapisów metrykalnych, czyli analizy rodzin tam mieszkających. Jednak w pierwszym przybliżeniu do bazy danych wpisywano nazwę miejscowości dokładnie tak, jak odczytano z zapisu metrykalnego. Zauważono w metrykach, że prawdopodobnie pisarz nie zawsze odróżniał wpisywane nazwy obu miejscowości (nazwy niemieckie są identyczne). Z tego powodu nie umieszczano w indywidualnych polach tablicy znalezionych nazw historycznych, nie mając pewności ich poprawnego przypisania do rzeczywistej lokalizacji. Miejscowość o nazwie *Otomin (niem. Ottomin)*, k. Sulmina. **1918:** mapa [26], **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Otomin (niem. Ottomin oder Wottmin)*, k. Sulmina, (5 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 39. (Obecna nazwa) Otomin (Szlachecki), (Nazwy występujące w źródłach) Otominko, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra o nieokreślonej własności *Otomin (Ottomin), k. Sulmina*, str. 93. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Parochiani Zukovienses: ... Bona Dni Schwartzwald. 1. Ottominko, Sulminko: aula et 12 domus. ... 3. Rembowo za Ottominkiem.*", str. 136. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Otominko. P. Szwarcwald od 1 ogrodnika, 3 dorocznych i karczmarza pańskiego (vide Bąkowo). 20 gr.*", str. 93. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Otomin**, w wizytacji Szaniawskiego z roku 1710 Otominko zwane, niem. Ottomin, dawniej Ottominchen, dobra rycerskie, powiat gdański, 9,5 km od Gdańska, stacja pocztowa, parafia ewangelicka Lublewo, katolicka Żukowo, 2 mile (14,8 km) odległości. Razem z folwarkiem Rębowem (w 1868 roku) 52 mieszkańców, 32 katolików, 20 ewangelików, 5 domów, ... Na początku XVIII wieku posiadał te dobra radzca Schwarzwald, po nim odziedziczył je Conradi, ... Otomin leży 375 stóp npm. w romantycznej okolicy nad jeziorem, dawniej całkiem lasem okolone. ... według taryfy na symplę z roku 1717 płaci Otomin 28 gr., ...*", str. 760.
190	Otomino	Miejscowość o nazwie *Otomino (niem. Ottomin)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Otomino (niem. Ottomin oder Ottomino)*, k. Żukowa, (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 36. (Obecna nazwa)* Otomino, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Otomin (Ottomin),* należące do klasztoru w Żukowie, 17 łanów, str. 92. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 151. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Parochiani Zukovienses: .... Bona conventus Zukoviensis. ... 2. Ottomino: praedium et domus 4. 3. Ovile Ottominense: 2 domus, ...*", str. 135. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Otomin**, niem. Ottomin, dobra rycerskie, powiat kartuski, stacja pocztowa, kolejowa i parafia katolicka Żukowo, 2,3 km odległości. W 1868 roku 89 mieszkańców, 70 katolików, 19 ewangelików, 4 domy, ... Otomin był dawniej własnością panien norbertanek w Żukowie. W 1316 roku nabyły one tę wieś ugodą od wielkiego mistrza Karola z Trewiru. W 1360 roku uwalnia wielki mistrz Winryk von Kniprode mieszkańców Otomina od polskiej daniny świni i krowy. Otomin był dawniej ludną wsią gburską, która jeszcze roku 1545 miała swego sołtysa. Później, gdy ją Szwedzi zniszczyli, została zamieniona na folwark. W 1748 roku stały tu, oprócz dworu, 4 domy dla robotników. Tak zwana szyperya czyli owczarnia otomińska znajdowała się podówczas na osobnym miejscu na polu (obacz Fankidejski, Utracone kościoły.., str. 56 (Dotyczy w rzeczywistości: Fankidejski [39], 'Klasztory żeńskie w dyecezyi chełmińskiej', str. 56, tekst dokładnie jak wyżej)). Przy konfiskacie dóbr klasztornych zabrał rząd ten folwark, puścił go roku 1778 w wieczystą dzierżawę.* ", str. 760.
191	Owśnice	***de Usnica*** (1642) Q50, ***Ufsnica*** (1643) Q63, Przypisano do miejscowości o nazwie *Owśnice (niem. Owsnitz),* k. Kornego (Kościerzyna). **1919:** mapa [125]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Owśnice (niem. Pustk: Owsniczen),* k. Kornego, (6 dymów królewskie, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...64. (Obecna nazwa) Owśnice, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Pierwsza wzmianka) 1621, (Rodzaj gospodarczy początkowy)* P *(pustkowie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* P *(pustkowie),*", str. 179. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Owśnice pustkowie. To trzyma Michał Wierzba za przywilejem Tomaszowi Wierzbie, ojcu jego przez Gerharda Donhoffa i Katarzynę ze Bnina, starostwa Kościerzyńskiego na ten czas possessorow, wiecznemi czasy nadanym z wolnym ryb łowieniem na swą potrzebę w jeziorze Długim die 23 febr. 1631. Płacić z tego na ś. Marcin według przywileju powinien fl. 5. Insze powinności jako drudzy odprawuje. ...* ", str. 284. *(Tomasz Wierzba, ojciec Michała Wierzby, właściciel Owśnic, jest wymieniony jako świadek na chrzcie dnia 23 listopada 1642 r.,(... **Joannes** de Usnica. Coniugibus Honestis Nicolai Scultetis et Annae ...), metryka kościerska, Q50).* **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY

		… Tom VII, [136]: "***Owśnice**, albo Owśnica (1710), niem. Owsnitz, wieś włościańska, powiat kościerski, stacja pocztowa, telegraficzna i koleiowa, parafia katolicka i ewangelicka Kościerzyna, 1 milę odległa. W 1868 roku 6 domów, 84 mieszkańców katolików. Zawiera 2 gburstwa i 4 zagrody, razem 1669,93 obszaru; posiada przywilej z roku 1750. Według wizytacji Szaniawskiego z roku 1710 płaciła Owśnica mesznego 1 korzec żyta i tyleż owsa, …*", str. 784.
192	Pawłowo	***Pawłowo*** (1737) B850, Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

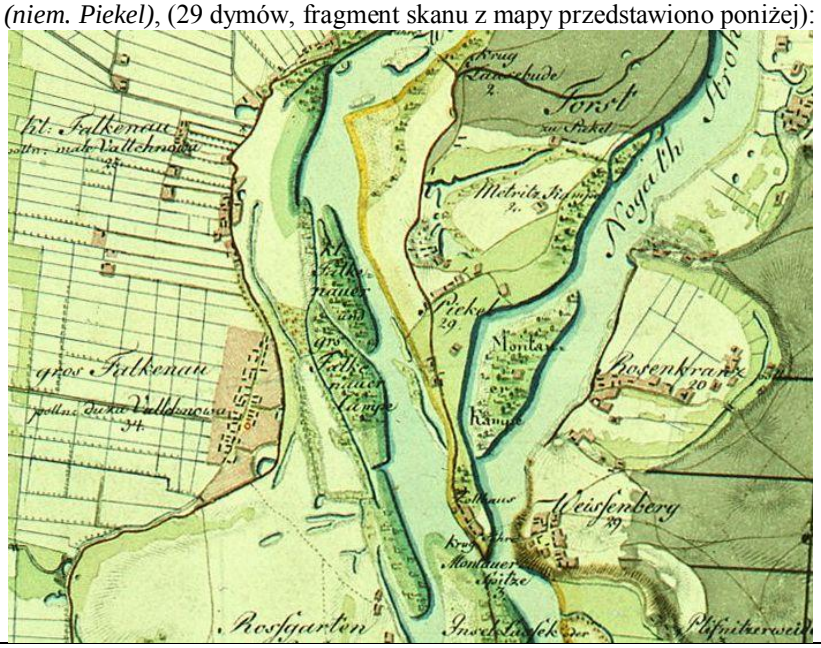
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Pawłowo (niem. grs Paglau oder Pawlowo)*, k. Postołowa, (34 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 64. (Obecna nazwa) Pawłowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Pawłowo (Gr. Paglau)*, należące do J. Szorca, herbu Mora, pochodzenie polskie, str. 117. Miejscowość Pawłowo, powiat tczewski, bez rozwiązania przynależności parafialnej, str. 161. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Pawłowo. P. Sarnowski od 3 morgów folwarkowych. 1 gr.; P. Pusz od 5 ogrodników, karczmarza pańskiego. 24 gr.*", str. 95. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Paglau, Groß-, Kr. Ber., früher auch Paglo und Groß-Pawlowo*", str. 87. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Pawłowo**, niem. Gross Paglau, dobra rycerskie, powiat kościerski, 4¼ mili od Kościerzyny. Do tych dóbr należy folwark Pawłówko (niem. Klein Paglau) i wieś Pawłowo, zawierająca 20 gburskich posiadłości i 10 zagród. W jej skład wchodzą wybudowania Zielenina, Baumgart, Cząstkowo, Nowa Karczma i Celmirowstwo. ... W 1868 roku 520 mieszkańców, 81 katolików, 439 ewangelikow, 50 domów. Jet tu także gorzelnia, młyn, cegielnia, karczma i szkoła ewangelicka. Pawłowo leży nad bitym traktem, niedaleko granicy powiatu gdańskiego; na wschód jest cmentarzysko pogańskie, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, płacił w Pawłowie Pusz summatim 6 florenów 12 groszy, ... Kiedy roku 1772 przy okupacyi pruskiej dotąd zjechała komisya, zdała o Pawłowie relacyą iż wieś ta wraz z 4 pustkowiami Baumgart, Nową-Karczmą, Zieleniną i Celmirowstwem, należy do Franciszka Owidzkiego, katolika. Przedłożył nam przywilej z roku 1526. ... Mieszkańcy na pustkowiach, którzy mają rolę, płacą każdy 10 talarów gdańskiej monety, ale się z tego najczęściej nieuiszczają i mogą każdego dnia być wydaleni. Dannicy we wsi płacą każdy 9 florenów; pogłówne wynosi 14 florenów 12 groszy. ... *", str. 914-915.	*Pawłowo (niem. Gr. Paglau)* k. Mierzeszyna, **1925:** mapa [22].
2	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 53. (Obecna nazwa) Pawłowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy*	*Pawłowo (niem. Gr. Paglau)*, k. Chojnic. **1940:** mapa [66].

				w 1700 r.) ***F*** *(folwark)*,", str. 155. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra szlacheckie *Pawłowo*, należące do 3 Pawłowskich, herbu Gwiazda, pochodzenie śląskie, 52 łany, K. Hoppe, herbu nieokreślonego, pochodzenie nieznane, 10 łanów, oraz W. Guta, herbu Sas pr., pochodzenie pomorskie, 5 łanów, str. 86. Parafia Pawłowo, dekanat tucholski, powiat człuchowski, str. 151. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Człuchowskiego. ... Pawłowo. JP. Fryderyk Dorengowski od morgów pustych 11, ogrodników 6 i karczmarza. 1 zł, 6 gr., Ztamtądże JP. Floryan Dorengowski od zagrodników 2. 8 gr., Ztamtądże JP. Więsiołowski (desideratur iuramentum). -,-*", str. 149. **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Paglau, Groß-, Kr. Kon., früher auch Pawłowo, Paglowo, Groß-Paulow, Pagelkow*", str. 88. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Pawłowo****, niem. Gross Paglau, w dokumentach 1352 Paulow, dobra rycerskie z katolickim kościołem filialnym, powiat chojnicki, stacja pocztowa, telegraficzna i kolejowa Chojnice, 5 klm. odległości, tamże parafia ewangelicka, katolicka Nowacerkiew. Dobra te leżą nad traktem chojnicko-tucholskim, niedaleko kolei. W 1868 roku było tu 40 budynków, 14 domów, 253 mieszkańców, 138 katolików, 115 ewangelików, 3516,98 morgów obszaru. Obecnie dzieli się ten majątek na 2 części. Pawłowo można zaliczyć do starych osad. ... Za czasów krzyżackich należało Pawłowo do komturstwa człuchowskiego; komtur Gunther von Snoze (?Gnoze) osadzie tutejszej nadał roku 1332 prawo niemieckie, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, płacili w Pawłowie, należącem do powiatu człuchowskiego, Zapendowski od 3 włók osiadłych i ogrodnika 6 florenów 8 groszy, Krzysztof Pawłowski od 2 włók osiadłych, kowala i ogrodnika, 5 florenów 2 grosze, tenże z części Jerzego i Dorpowskiego 6 florenów 8 groszy, Stanisław Pawłowski od 10 włók folwarkowych, 2 ogrodników 10 florenów 16 groszy, ... W wizytacji Trebnica z roku 1653 czytamy, że Pawłowo posiadali wówczas Pawłowscy. Kościół tytułu św. Mikołaja był i jest jeszcze dziś drewniany. ... Mesznego pobierał ztąd proboszcz nowocerkiewski razem 7 korcy żyta i tyleż owsa. ...*", str. 914.	
193	Pawłówko	***Pawłowko*** (1744) B1006, Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację zaginionej miejscowości *Pawłówko✠ (niem. Kl: Paglau oder Pawlowko)*, k. Postołowa, (powiększony fragment skanu z mapy powyższej, przedstawiono poniżej): **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Pawłówko****, folwark, powiat kościerski, obacz Pawłowo.*", str. 913.	Pawłówko✠, miejscowości zaginiona, znajdowała się k. Pawłowa (Postołowo).
2	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 54. (Obecna nazwa) Pawłówko, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 155. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra szlacheckie *Pawłówko (Pagelkau)*, należące do Ciecholewskich, herbu Sępia Głowa, pochodzenie pomorskie, 16 łanów, str. 86. Parafia Szczytno, dekanat chojnicki, powiat człuchowski, str. 151. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Człuchowskiego. ... Pawłówek. JP. Jan Jerzy*	*Pawłówko (niem. Pagelkau)*, k. Przechlewa (Człuchów). □□□□ mapa [95].

				Borna od morgów osiadłych 47, włók pustych 4, od zagrodników 4, ztamtądże młynarz z młyna dwukolnego. 5 zł. 23 gr., Część w iuramencie specyfikowana tegoż Jmci videatur circa bona Zychce.", str. 150. **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Pawłówko**, niem. Pagelkau, w dokumentach Cleyne Paulow, dobra rycerskie, powiat człuchowski, stacja pocztowa Stolzenfelde 3,5 km odległa, parafia katolicka Przechlewo, ewangelicka Człuchowo, szkoła w miejscu, ... **Pawłówko**, niem. Pagelkauermuehle, osada należąca do powyższej wsi, zawiera 8 budynków, 3 domy, 21 mieszkańców ewangelików. Za czasów krzyżackich nadał tej osadzie pierwszy przywilej komtur człuchowski Henryk Ernst, który swój urząd piastował aż do roku 1344. ... Granice ciągnęły się od wsi Krępska do Chojnic, ztąd do puszczy, a ztamtąd do jezior pod Szczytnem i dalej znów aż do Krępska. ...*", str. 913.	
			3	**1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "***Pawłówko**, niem. Klein Paglau, majątek szlachecki, powiat chojnicki, stacja pocztowa, telegraficzna i kolejowa, parafia ewangelicka Chojnice 35 km. odległości, parafia katolicka Nowacerkiew. W 1868 roku 15 budynków, 6 domów, 72 mieszkańców, 40 katolików, 32 ewangelików, 210,2 ha roli ornej i ogrodów, 1,01 łąk, 0,69 pastwisk, 4 nieużytków, razem 214,9 ha, ... hodowla owiec i skopów, mleczarnia.*", str. 913.	*Pawłówko (niem. Kl. Paglau)*, k. Chojnic. **1940:** mapa [66].
194	Pępowo	***Pępowo*** (1610) E82, ***Pepowo*** (1617) E271, ***Pempowo*** (1658) E1996, ***Pępowo*** (1666) E2269, ***Rępowo*** (1682) E3121, ***Pepow*** (1682) E3139, ***z Pempowa*** (1698) E3937, ***Szeperia Pempowska*** (1703) E4216, ***Ex Molendino Pępowiensi*** (1706) E4373, ***z Pępowa*** (1709) E4580, ***Molendino Pępoviensi*** (1710) E4597, ***Szyperya Pępowska*** (1715) E4921, ***Leśny Pępowski*** (1725) E5575, ***Szeperia Pępowska*** (1738) E6453, Przypisano do miejscowości o nazwie *Pępowo (niem. Pempau)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Pępowo (niem. Pempau oder Pempowo)*, k. Żukowa, (20 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 40. (Obecna nazwa) Pępowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Pępowo,* należące do trzech Pępowskich, herbu Gozdawa, pochodzenie polskie, 42 łany (14 łanów folwark), str. 90. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 151. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Pempowo. P. Heyna 8 ogrodników, 2 dorocznych. 1 zł. 10 gr.*", str. 94. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Pępowo**, niem. Pempau, 1648 Pempowo, dobra rycerskie, powiat kartuski, stacja pocztowa tel. i kolejowa, oraz parafia katolicka Żukowo, ... parafia ewangelicka Przyjaźń, szkoła Lezno. W 1868 roku 179 mieszkańców, 150 katolików, 29 ewangelików, 11 domów, cegielnia, gorzelnia, ... Pępowo leży nad traktem leźnińsko-wejherowskim; ... Za czasów krzyżackich należało Pępowo do komturstwa gdańskiego, mianowicie do obwodu sulmińskiego i miało prawo polskie, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, płacił w Pempowie Henryk Heyna od 1 włóki osiadłej, 10 folwarcznych i 2 ogrodników 12 fl. 16 gr. ... W wizytacji Rozdrażewskiego z roku 1583 czytamy, że wówczas Pępowo dzieliło się na 3 działy (curiae), dawniej było 3 gburów, którzy mesznego płacili od włóki po korcu przenicy i po korcu owsa. ...*", str. 38.
195	Piekło	***z Piekła*** (1677) B51, Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 23 miejscowości o nazwach *Piekło*, także z rozszerzeniami, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 283. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Piekło Dolne (niem. Nieder Hölle polln: dolne pilko)*, k. Trzepowa (*niem. Strippau*), (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...68. (Obecna nazwa) Piekło Dolne, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1628, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 179. **1906:** Wykaz … [62]: "*Hölle, Nieder-, D., Kreis Berent, Amts. Berent, Post. Mariensee (Westpr.).*", str. 75. **1749:** Georgius Schwengel [19] wymienia w wykazie: "*Piekło, Dolne - Niederhölle (Piekło dolne)*", str. 560; dalej: parafia Wysin, "*... Piekło dolne bona capitaneatus Skarszeviensis. ...*", str. 462. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Pustkowia starostwa Skarszewskiego. ... Piekło Dolne alias Stare Pustkowie. Trzech pustkowian mieszka, płacą także po fl. 30, facit fl. 90*", str. 311. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje: "*Nieder Hölle = Dolne Piekło, Powiat Kościerski (Kreis Berent)*", kolumna 22. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło Dolne***, *niem. Nieder-Hoelle, wieś włościańska, powiat kościerski, szkoła i parafia ewangelicka Przywidz, katolicka Wisin. Zawiera 6 gburskich posiadłości i 10 zagród; ... Lustracya pruska z roku 1772 donosi, że wieś ta obejmuje 8 włók ziemi ornej i ½ włóki lasu. Liczyła 3 rzemieślników i 3 zagrodników katolickiego i ewangelickiego. ...*", str. 82.	*Piekło Dolne (niem. Niederhölle)*, k. Przywidza, **1925:** mapa [16]. *Piekło Dolne*, k. Przywidza. **1935:** mapa WIG [172].
2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Piekło Górne (niem. Ober Hölle oder gurne pielko)*, k. Trzepowa (*niem. Strippau*), (10 dymów, powiększony fragment skanu z mapy powyższej, przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...69. (Obecna nazwa) Piekło Górne, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1628, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 179. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Pustkowia starostwa Skarszewskiego. ... Piekło Gorne alias Nowe Pustkowie. Gospodarzów trzech płaci każdy po fl. 30, facit fl. 90, Karczmarz piwo pańskie szynkuje.*", str. 311. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje: "*Ober Hölle = Górne Piekło, Powiat Kościerski (Kreis Berent)*", kolumna 22. **1906:** Wykaz … [62]: "*Hölle, Ober-, D., Kreis Berent,Amts. Berent, Post. Strippau (Kr. Berent).*", str. 75. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło Górne***, *niem. Ober-Hoelle, wieś włościańska, powiat kościerski, szkoła i parafia*	*Piekło Górne (niem. Oberhölle)*, k. Przywidza. **1925:** mapa [16]. *Piekło Górne*, k. Przywidza. **1935:** mapa WIG [172].

				ewangelicka Przywidz, katolicka Wisin. Zawiera 3 gburstwa, 3 zagrody, ... Lustracya z roku 1772 pisze, że wieś ta ma 11 włók włącznie z 3 włókami zarośli, Rzemieślników było 8 i 4 zagrodników; mianowicie 1 tkacz, owczarz, pastuch i zagrodnik. Wszyscy są ewangelikami. ...", str. 82.	
			3	Miejscowość *Pieklisko (niem. Hölle)* znajduje się pomiędzy Zabornią *(niem. Christinenhof)* i Krzyżownikami *(niem. Tempelburg)*, w dzisiejszej dzielnicy Gdańska Siedlce, k. Emaus. **1908:** Na mapie [29] obok stawu, w obecnych Piekliskach, można odczytać nazwę: *Teichhaus* (domek stawowego), obok nazwy: *Hölle* (Piekło). **1926:** Na mapie WIG [12] w tym miejscu też widnieje tylko niemiecka nazwa *Hölle*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Pieklisko (niem. Hölle)*, k. Siedlec (d. Gdańska), (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 52. (Obecna nazwa) Piekiełko, (Nazwy występujące w źródłach) Hölle, Heidekrug, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) K (osiedle karczmarskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) K (osiedle karczmarskie),*", str. 191. **1906:** Wykaz … [62]: "*Hölle, Ab., Kreis Danziger Höhe, Amts. Danzig, Post. Schidlitz.*", str. 75. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Siedlce**. ... Od 1914 r. do Siedlec należało także Emaus. Nazwa (Emaus) pochodzi od gospody, wymienionej po raz pierwszy w 1734 r. ... Sąsiadujące od zachodu z Emaus Krzyżowniki, to dawny Siedlecki Młyn, ... Przy nim znajdował się staw, stanowiący pośredni zbiornik, z którego doprowadzono rurami wodę pitną do Gdańska. Specjalny nadzorca pilnował, żeby nikt nie zanieczyszczał stawu. Jego domek (w rejonie ul. Pagórkowej) stał już na gruntach Ujeściska. ...*", str. 49-51.	*Pieklisko (niem. Hölle)*, k. Zaborni (d. Gdańska). **1908:** mapa [29]. *Hölle*. **1926:** mapa WIG [12].
			4	**1796-1802:** Mapa Schroettera [350] podaje lokalizację miejscowości *Piekło (niem. Piekel)*, (29 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Piekło (niem. Pieckel)*, k. Białej Góry, w rozwidleniu Wisły i Nogatu. **1913:** mapa [13]. *Pieckel (Piekło)*, k. Weissenberg (Biała Góra). **1935:** mapy WIG [173, 174].

				1879: Wojciech Kętrzyński [11] podaje: "*Pieckel = Piekło, Powiat Malborski (Kreis Marienburg)*", kolumna 30. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło**, niem. Pieckel, wieś, powiat malborski, na mątawskim przylądku, tam gdzie się rozłączają Wisła i Nogat. ... Parafia katolicka i ewangelicka Pogorzała Wieś. ... Na północ od wsi ciągnie się kanał zbudowany roku 1854, łączący Wisłę z Nogatem. Na obszarze wsi znajduje się stary okop. Mieszkańcy po części Polacy, po części Niemcy, trudnią się rolnictwem, a po części rybołóstwem. Znajdują się tu bowiem węgorze, szczupaki, płocie, karaski, jeźce, psy morskie, wydry i minogi. Połów tych ostatnich jest czasem bardzo obfity. Chwytają wtedy codzień 40-50 kop. Cena za kopę wynosi około 4 mrk. ...*", str. 82. **1906:** Wykaz … [62]: "*Pieckel, nebst Fähre, D., Ab., Kreis Marienburg (Westpr.), Amts. Marienburg (Westpr.), Post. Pieckel (Kr. Marienburg, Westpr.).*", str. 154.	
			5	**1923:** Wg Lorentza [3], Nr 2142: "*Piekiełko, powiat wejherowski, niem. Piekelken, osada przynależna do Gniewowskiego obwodu leśnego*". **1906:** Wykaz … [62]: "*Piekelken, Fo., Kreis Neustadt (Westpr.), Amts. Neustadt (Westpr.), Post. Pretoschin (Przetoczyno k. Sopieszyna).*", str. 154. Gniewowski obwód leśny znajduje się k. *Sopieszyna*, mapy [178, 179], na których też nie znaleziono nazwy miejscowości *Piekiełko*, a znajdujące się na mapie bardziej na południe, poniżej *Donimierza*.	*Piekiełko (niem. nie znaleziono)*, k. Donimierza Wielkiego. **1877:** mapa [27]. *Piekiełko*. **1937:** mapa WIG [176].
			6	**1923:** Wg Lorentza [3], Nr 2143: "*Piekło (Glinowy rów), powiat kartuski, Pieklo (1820 r. Glinowiro), Osada przynależna do Kłosowa*". **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło**, wybudowanie do Tokar należące, powiat kartuski, stacja pocztowa Przodkowo.*", str. 82. **1906:** Wykaz … [62]: "*Pieklo, Ab., Kreis Karthaus (Westpr.), Amts. Karthaus (Westpr.), Post. Seefeld (Westpr.).*", str. 154.	*Piekło (niem. nie znaleziono)*, k. Kłosowa. **1877:** mapa [27]. *Nie znaleziono*. **1937:** mapa WIG [177].
			7	**1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje: "*Hölle = Piekło, Powiat Chełmiński (Kreis Culm)*", kolumna 65. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło**, niem. Hoelle, wieś, powiat chełmiński, stacja pocztowa Ostromecko, parafia katolicka Czarze, ewangelicka Kokocko, 50 morgów obszaru. W 1868 roku 5 budynków, ... Dawniej rozróżniano Piekło i Piekiełko, po niem. Gross i Klein Hoelle.*", str. 82. W [76] nie znaleziono miejscowości *Piekło*, w wykazie miejscowości należących do parafii Czarze w powiecie chełmińskim, str. 647-648.	*Nie znaleziono. (niem. Nie znaleziono).* **1906:** mapa [111]. *Nie znaleziono*. **1933:** mapa WIG [175].
			8	**1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje: "*Pickel = Piekło, Powiat Morąski (Kreis Mohrungen)*", kolumna 186. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło**, niem. Pieckel, folwark, powiat morąski, stacja pocztowa Jaeskendorf (Jäskendorf = Jaśkowo k. Miłomłyna).*", str. 83. *Leśniczówka Piekło* jest położona nad *Jeziorem Piekło*, pomiędzy miejscowościami Jaśkowem i Borecznem, na Pojezierzu Iławskim.	*Leśniczówka Piekło (niem. F. Pieklo)*, k. Boreczna. **1929:** mapa [180].
			9	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło** alias Albertinenhof, folwark, powiat kluczborski, należy do Gołkowic.*", str. 83.	Nie szukano
			10	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło** (Piekielnik?), niem. Piekler Muehle, młyn wodny, powiat olesiński. Należy do Wojciechowa.*", str. 83.	Nie szukano
			11	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekłów**, w dokumentach Pyeklow, osada młyńska, nad rzeką Noteć, w parafii Smogulec, w okolicy Wyrzyska, Gołańczy i Szamocina. Według wydawców Lib. Ben. Łask. (1, 121) w 1467 roku Jan, pleban smogulecki, prowadził spór o daniny z tego młyna z plebanem z Chomiąży. Łąka plebana w Smogulcu leżała nad Notecią, między dwoma młynami: Piekłów i Praszków.*", str. 83.	Nie szukano
			12	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło**, część zachodnia wsi Mroczna.*", str. 82.	Nie szukano
			13	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło**, ... (wymienionych jest 10 miejscowości o tej nazwie, znajdujących się w powiatach: nowomińskim, rawskim, kaliskim, wieluńskim, będzińskim, koneckim, stopnickim, kolneńskim, opracowali Br. Ch. - Lu. Krz.), ...*", str. 81-82.	Nie szukano
			14	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło**, ... (wymienionych jest 4 miejscowości o tej nazwie, znajdujących się w powiatach: krakowskim, tarnowskim, nowosądeckim, sądeckim, opracował Mac.), ...*", str. 82.	Nie szukano
			15	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Piekło**, ... (wymienione są 2 miejscowości o tej nazwie, znajdujące się w powiatach:krobski, sredzki), ...*", str. 82.	Nie szukano

196	Pieleszewo	***Pieleszewo*** (1746) E7161, Przypisano do miejscowości o nazwie *Pieleszewo (niem. Pelzau),* k. Wejherowa. **1940:** mapa [294]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [263] podaje lokalizację miejscowości *Pieleszewo (niem. Peltzau polln: Pieleszewo)*, k. Redy, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...22. (Obecna nazwa)* Pieleszewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 168. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra królewskie *Pieleszewo*, należące do starostwa puckiego, folwark, str. 101. Parafia Reda, dekanat pucki, powiat pucki, str. 152. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa puckiego, ... Wieś Pieleszewo i folwark. W tej wsi według relacyi chłopskiej jest włok 4. Gbura żadnego niemasz, tylko ogrodników 4, ktorzy piechotą cały tydzień robią. Trzymają po zagonów 4. Czynszu żadnego nie dają, tylko szarwarkują. Karczma w tym Pieleszowie jest, do ktorej połwłoki należy, daje z gruntu fl. 20, piwo do tego dworskie szynkuje. Młyn Pieliszowski. O jednym kole jest, należy do młyna morgów 7½. Daje z gruntu fl. 20. Słody na potrzebę zamkową miele i mielcarzowi oddaje. W tym folwarku jest dwor, izb dwie a trzecia komora, stodoła o klepiskach dwoch. Szopy dwie do bydła. Przytym dom folwarkowy. Izba biała i naprzeciwko piekarnia. Przy tym folwarku browar i mielcarz jest. ... Obora. Krow pańskich 2, od tych krow masła achtelow 2 po fl.7 rachując, facit fl. 14. ...*", str. 115-116. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Pieleszewo***, *1657 Pielckowo, niem. Pelzau, w dokumentach Pelasewo, Pelassow, Pylense territorium, dobra na Kaszubach, powiat wejherowski, parafia katolicka, stacja pocztowa i kolejowa Reda, 2 klm. odległości, parafia ewangelicka Wejherowo, o ¾ mili odległa. W 1868 roku 109 mieszkańców, 66 katolików, 43 ewangelików, 9 domów. W 1871 roku 9 domów, 21 dymów, 115 mieszkańców, ... Pieleszewo leży nad Redą, która tu młyn pędzi. Jestto stara osada. W 1236 roku należało Pieleszewo do kościoła św. Wojciecha pod Gdańskiem, ... Za czasów Rzeczpospolitej nadaje roku 1470 wojewoda pomorski i starosta pucki Otto von Machwitz dobra Pieleszewo, obejmujące 6 włók, Janowi Goessmann na prawie chełmińskim. ... W 1657 roku było Pieleszewo folwarkiem, należącym do zamku puckiego. ... W XVII wieku było całe starostwo puckie, a więc i Pieleszewo, dane Gdańszczanom w zastaw. Tutejszy rządca odstawiał rocznie 10 funtów masła, 40 gęsich jaj, 6 kur i 450 jaj kurzych. ... Lustracya z roku 1628 podaje: 'Dwór folwarkowy był pod dachówką, stodoła w dyle o dwu klepiskach dobra, ... Czeladź w tym folwarku: urzędnik Jakub Czapa z żoną, poddany. ... Osada wiejska; chałup ma 4 dobre, we 2 mieszkają rataje, w drugich ogrodnicy, piąta pusta stoi, szósta przy gościńcu mała, co ją sobie Strych (sic) zbudował. ... Pożytek z lasów przy tym folwarku taki, że kiedy się żer zrodzi, lub bukowy lub dębowy, wieprze tu ze wszystkich folwarków zganiają na karmią. ...*", str. 85-86.
197	Pikarnia	***Zdroykj*** (1706) E4378, ***Pekarnia*** (1710) E4598 ***Zdroÿki*** (1713) E4768, ***Pikarńia*** (1719) E5161, ***Zdroyki*** (1723) E5449, ***Pikarnia*** (1724) E5510, ***Zdroyki*** (1730) E5923, ***Z Droyki*** (1744) E6933, ***~~Dzierząźno~~ Zdroyki*** (1745) E7028, ***Pikarnia Sive Zdroyki*** (1749) E7378, ***Pikarnia seu Zdroyki*** (1769)***, Pikarnia Pechbude*** (późniejszy dopisek) (1800)***,*** Przypisano do miejscowości o nazwie *Pikarnia (niem. Pechbude),* k. Mezowa. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Pikarnia (niem. Pechbude oder Pikarnia)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

1883: Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Pikarnia, dawniej Zdrójki, mała wioska przy klasztornym lesie położona, zkąd dawniejsi mieszkańcy , smólny pik tu wyrabiali.*", str. 56. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1700: "*Zdrojki obacz Pikarnia*"; dalej: Nr 1149: "*Pikarnia (*Zdrojki), powiat kartuski, niem. Pechbude (1750 r., Zdroyki), Osada przynależna do Dzierzązna*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Pechbude, Kr. Karth., polnisch, Piekarnia*", str. 89. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Pikarnia**, niem. Pechbude, dawniej Zdrójki, wieś włościańska, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia ewangelicka Kartuzy, 7/8 mili odległa, parafia katolicka Żukowo, szkoła Dzierzążno. Z wybudowaniami Smolnikiem i Cegielnią obejmuje 374 morgów obszaru (z których 34 jezioro). W 1868 roku 166 mieszkańców, 156 katolików, 10 ewangelików, 20 domów, 5 gburstw, 10 zagrodników. Pikarnia leży na wzniesieniu 528 stóp (*1 stopa pruska lub reńska = 0,3238535 m, wzniesienie wynosi 171 m*) npm., nad bitym traktem gdańsko-kartuskim. Była dawniej własnością norbertanek w Żukowie. Opodal wsi ciągnął się las klasztorny, w którym tutejsi mieszkańcy, po większej części smolnicy, 'pik' wyrabiali. Ztąd też poszła nazwa wsi, ...*", str. 124.

Prawda (1741) E6715, ***Ludzka prawda*** (1743 E6894, 1746, 1750)**,** ***Krzywda*** (1750) G1, ***Krzywda ad Zdroyki*** (1769)**,** ***Krzywda kujeius..*** (1774)**,** ***Krzywda*** (1780)**,** ***Krziwda*** (1791)**,** ***Krzywydoł*** (1803)**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Pikarnia (niem. Pechbude)*, dawne Zdroyki, k. Mezowa. **1940:** mapa [31]. Na podstawie powyższej mapy Schroettera [262] oraz poniżej przedstawionych danych można podać kilka tożsamości: nazwa miejscowości *Ludzka prawda = Ludzka krzywda (Luszna Krziwda) = Krzywy dół*, przy czym z mapy Schroettera wynika tożsamość *Krziwidol poln: Luszna Krziwda* (1 dym). Wynika z tego, że różne wersje nazwy historycznej *Prawda* dotyczą miejscowości (wybudowania) przy Zdroykach, obecnie Pikarnia.
1883: Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Krzywy dół, mała osada dawniej do Dzierzązna, teraz do Borowa należąca. - Kurzamęka, pustkowie do Borowa przyłączone. Za czasów klasztornych tutejszy dannik odrabiał między innemi ciężarami 7 dni szarwarku.*", str. 54. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 868: "*(*Ludzka prawda, *Ludzka krzywda), powiat kartuski, niem. (Ludzka prawda alias w Pikarni, Ludzka krzywda), Osada położona 1750 r. w Pikarni.*". **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje "*Parochiani Zukovienses: ... Ludzka prawda: 1 domus.*", str. 137.
Wykaz rodzin z zapisów metrykalnych, mieszkających w *Prawdzie*, określonych przez podanie rocznej daty zapisu chrztu, zestawiono w poniższej roboczej tablicy.

Wyciąg z metrykalnego zapisu chrztu					
LP	Dziecko	Rodzice	Chrzestni	Rok	Źródło
1	**Adamum**	Andreae Matia et Elizabethae	Georgius Leblowski et Susanna Serkowska ex taberna dicta Kozia	1741	E6715
2	**Jacobum**	Mathiae Petk et Annae	Andreas Janczyk et Susanna Serkowna ex taberna dicta Koza	1741	E6726
3	**Michaelem**	Andreae Dannik et Elizabethae	Georgius Klawczewski et Elizabeth Jncowna	1743	E6894

Rodzina (1) Andrzej Matia i Elżbieta w poprzednich zapisach mieszkała w *Dzierżążnie* (1736 r.) i w *Zdroykach* (1738 r.), czyli w okolicach obecnej miejscowości *Pikarnia*.

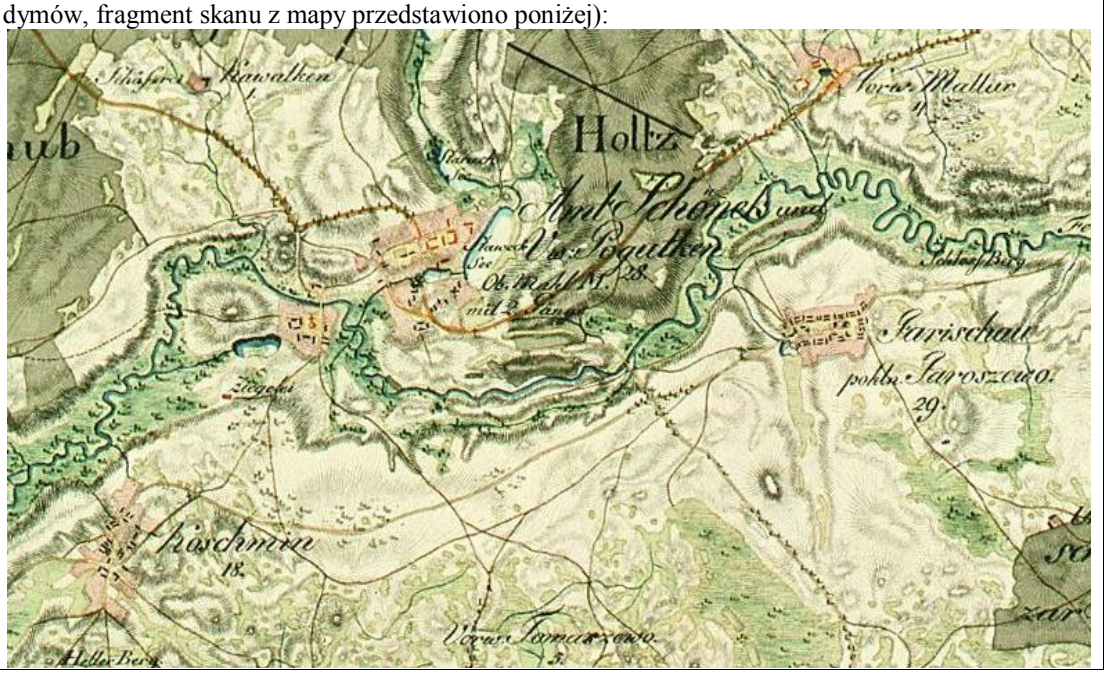
198 Płachty

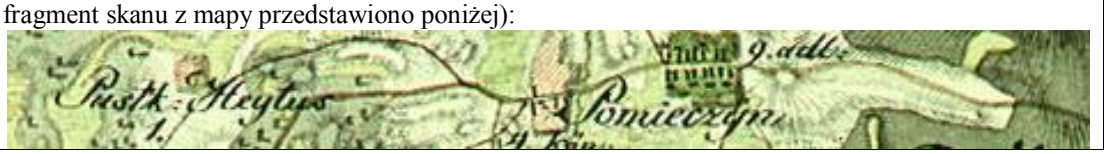
de Villae Płachty (1747) B1061, Przypisano do miejscowości o nazwie *Płachty (niem. Plachty Gut)*, k. Wysina. **1904:** mapa [73].
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Płachty (niem. Plachtey)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Płachty (niem. Plachty Gut)*, k. Wysina. **1904:** mapa [73].

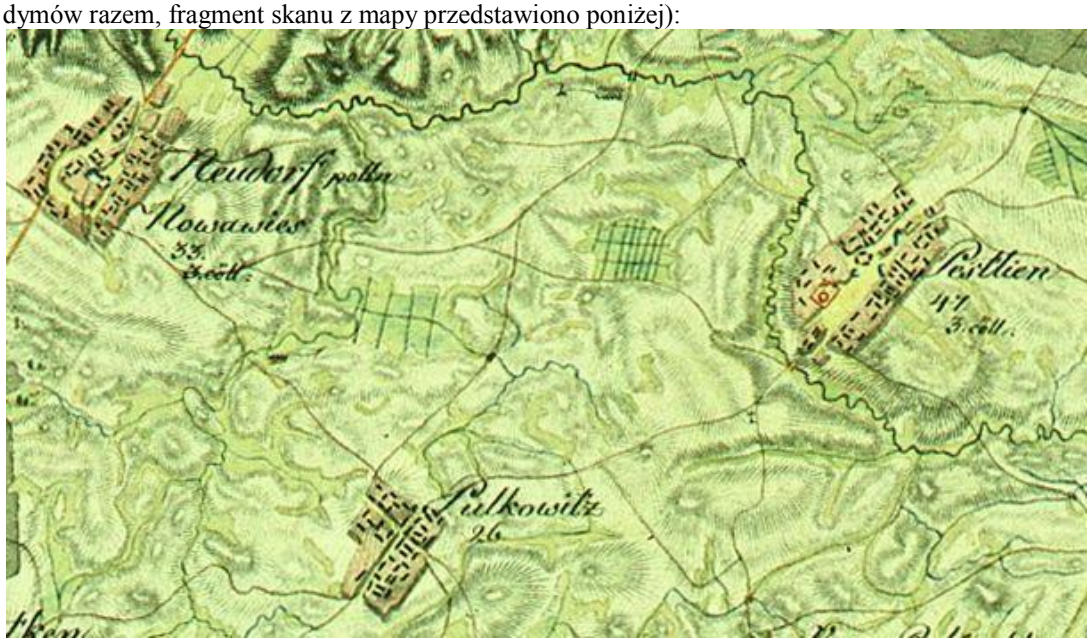
				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 67. (Obecna nazwa) Płachty, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Płachty*, należące do dwóch Płacheckich, herbu Jastrząb, pochodzenie pomorskie, 6,5 łana.", str. 117. Parafia Garczyn, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 152. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Płachty. P. Wiecki od 1 ogrodnika (vide Liniewko). 4 gr., P. Michał Węsierski od 10 morgów folwarkowych. 3 gr., P. Marcin Węsierski od 5 morgów folwarkowych. 1 gr., P. Jakub Węsierski od 7 morgów folwarkowych. 2 gr., P. Grzegorz Płąchecki od 10 morgów folwarkowych. 3 gr.*", str. 94. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Płachty**, dobra szlacheckie, powiat kościerski, stacja kolejowa Liniewo 2,5 km odległości, parafia katolicka Garczyn, ewangelicka Nowy Barkocin. W 1868 roku 132 mieszkańców, 118 katolików, 14 ewangelików, 12 domów. ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, płacił tu Paweł Wiecki od 1½ włóki folwarkowej 1 fl. 15 gr., Maciej Węsierski od 1½ włóki folwarkowej 1 fl. 15 gr., Piotr Węsierski od 3¼ włóki folwarkowej 3 floreny 7½ gr. ... Relacya pruskiej komissyi katastrowej z roku 1772 podaje, że dobra te leżały w starostwie kiszewskim, dzieliły się na 3 części, należące do trzech szlacheckich rodzin. Lewiński miał 3½ włóki, Wiecki 1½, Węsierski 1 włókę. Wszyscy trzej tu mieszkali i gospodarzyli sami. ...*", str. 272.	
			2	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Płachty**, wieś, powiat kozienicki, gmina Suskowola, parafia Sucha, odległość od Kozienic 18 wiorst (19,2 km) ma 18 domów, 121 mieszkańców, ...*", str. 272.	Nie szukano
			3	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Płachty**, obacz Pawłoczyny.*", str. 272; dalej: **1886:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VII, [136]: "*Pawłoczyny, niem. Pawloczinen alias Plachten, wieś nad rzeką Konopczanką, powiat jańsborski, stacja pocztowa Biała. Otrzymały przywilej fundacyjny w 1435 roku. ...*", str. 904.	Nie szukano
199	Poczernino	***Poczernino*** (1633) E816, Przypisano do miejscowości o nazwie *Poczernino (niem. Hohensee)*, k. Władysławowa. **1940:** mapa [229]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			
			1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [342] podaje lokalizację miejscowości *Poczernino (niem. Potschernin)*, (7 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. .... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 34. (Obecna nazwa) Poczernino, (Nazwy występujące w*	*Poczernino (niem. Hohensee)*, k. Władysławowa. **1940:** mapa [229].

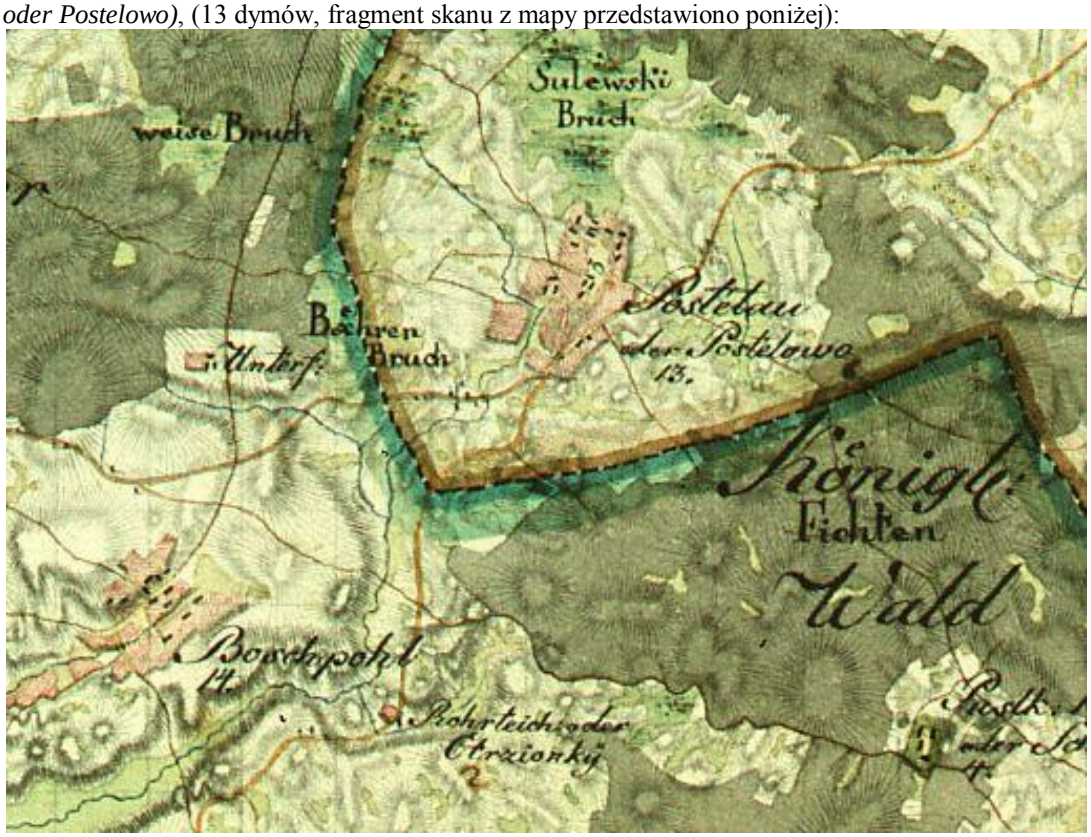
				źródłach) -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* *WDS* *(wieś drobnoszlachecka)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* *F* *(folwark)*,", str. 170. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra szlacheckie *Poczernino*, należące do trzech Poczernińskich, herbu nieokreślonego, 3,50 łana, oraz A. Jackowskiego, herbu Ryś, 1,50 łana, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 102. Parafia Strzelno, dekanat pucki, powiat pucki, str. 152. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Podscharnin = Poczernin*, Powiat Wejrowski (Kreis Neustadt), kolumna 45. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Pocziernino s. Hohensee; Podczarnin s. Hohensee*", str. 92; dalej: "**Hohensee, Kr. Ptz., seit 1873, vorher Podczarnin, Podscharnin, Putscharnin, Pocziernino, Pozersino*", str. 50. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1162: "*Poczerznino, Poczerzwino, Poczerwino, powiat pucki, nazwa niem. Hohensee (do 1873 roku Podczarnin, Podscharnin, Pocziernino, Pozersino, Putscharnin), obwód domowy*". **1954:** Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku [137]: ***1627-1628:*** "*(Wieś) Klapowo (Chłapowo). Ta wieś od Puczka mila. - Granica do morza z ziemiany Poczernickiemi, z Strzelnem wsią zamkową, ...*", str. 11; dalej: ***1678:****"Inwentarz starostwa puckiego z roku 1678. ... JMP. Krzysztof Sulicki, wsi Poczernina dziedzic, produkował nam przywilej JKMPN. Miłościwego na wolny wrąb w lasach puckich i kopę jedną drzewa, ...*", str. 68; dalej: "*... Ciż chłopi pomienionej wsi Łepcza skarżyli się, ze im JMP. Sulicki, wsi Poczernina w granicy z Łepczem zostawający dziedzic, grunty pewne odbiera, które z dawna (jak mówią), do wsi tej Łepcza należały. Rekwirowaliśmy o to listem JMP. Sulickiego pomienionego, ...*", str. 80; dalej: "*Prowent morski do tego starostwa. Sieci łososne. - ... Nadto szlachecki jeden niewód z Poczernina, w którym ma zamek połowę. ...*", str. 90. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Powiat Pucki. ... Dobra Ziemskie. ... Poczernino. JP. Chrysztof Bonin Sulicki od 1 ogrodnika. 4 gr. Superius in Rybno praestitum vide iuramentum.*", str. 168. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Poczernin***, *1648 Poczernino, 1706 Pocernino, niem. Podscharnin alias Podschernin, teraz Hohensee, ... dobra rycerskie na Kaszubach, nad Bałtykiem, powiat wejherowski, składają się z majętności szlacheckich i 1 zagrody. ... parafia katolicka Strzelno ½ mili odległości, ewangelicka Puck. W 1858 roku 92 mieszkańców; 1868 roku 106 mieszkańców, 74 katolików, 32 ewangelików, 9 domów; 1871 roku 9 domów, 16 dymów, 113 mieszkańców, ... Właściciel już roku 1858 Hannemann. Za czasów Rzeczpospolitej należał Poczernin do powiatu puckiego. Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, a akcyzę potrójną, płacili tu Bartosz Sulicki od 4½ włók folwarkowych 4 floreny 15 groszy, Poczernicki od 1 włóki folwarkowej 1 floren, ... Według taryfy na symplę z roku 1717 płacił tu Krzysztof Bonin 4 grosze. ...*", str. 354-355.	
			2	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Poczernino*** *alias Poczermino, wieś i dobra, powiat płoński, gmina Wójty Zamoście, parafia Krysk, odległości o 7 wiorst od Płońska, ma 34 domów, 337 mieszkańców. Wiatrak i cegielnia. Dobra Poczernino składały się w 1870 roku z folwarku Poczernino i Budy Poczernińskie, ...*", str. 355.	*Poczernin*, k. Płońska.
			3	**1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Poczernino***, *wieś nieistniejąca dziś. Według regencyi poboru powiatu brzeskiego z roku 1557 wieś Poczernino, własność Jana Gostomskiego, miała 2 zagrodników, ...*", str. 355.	Nie szukano
200	Podjazy	***de Villae Dodiazy*** (1748) B1069, Przypisano do miejscowości o nazwie *Podjazy (niem. Podjass)*, k. Mściszewic. **1940:** mapa [144]. *Podjazy*, **1937:** mapa WIG [191]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Podjazy (niem. Podjahr)*, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 		

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 32. (Obecna nazwa)* Podjazy, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka)*,", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Podjazy*, należące do dwóch Kostków, herbu nieokreślonego, 7,75 łana, M. Henninga, herbu nieokreślonego, 4,25 łana, P. Macha, herbu Księżyc, 1,50 łana, J. Małka, herbu nieokreślonego, 1,50 łana, J. Gącka, herbu nieokreślonego, 1,50 łana, G. Girsza, herbu nieokreślonego, 0,75 łana, oraz W. Ruska, herbu nieokreślonego, 0,75 łana, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 96. Parafia Parchowo, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 152. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Jeziora starostwa Mierachowskiego. ... Gowidlino toni 21, szlachta z Podiaz i z Borku letnią wodę robią. ...*", str. 385. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Potyazy. Maciej Węsierski od 2 ogrodników. 8 gr., Jan Mach od 4 morgów folwarkowych. 1 gr., J. Rybiński od 4 morgów folwarkowych. 4 gr., Jan Fryderyk Mach od 1 ogrodnika. 4 gr., Jan Gęsk od 1 ogrodnika. 4 gr., Urban Dąbrowski od 7 morgów folwarkowych. 1 gr., Rybińska wdowa od 3 morgów folwarkowych. 1 gr., Jan Mach od 4 morgów folwarkowych. 1 gr., Jan Kostka Podjazdki od 1 ogrodnika. 4 gr., Wojciech Mach od 1 ogrodnika i 4 morgów folwarkowych. 5 gr., Młynarz podjaski. 15 gr.*", str. 158. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Podjazy***, *niem. Podjass, w dokumentach 1409 Podyes, Podies, Podias, teraz Amalienthal (obecnie Amalka, k. Podjaz), dobra rycerskie na Kaszubach, nad jeziorem Gowidlińskim, powiat kartuski, stacja pocztowa, parafia katolicka i ewangelicka Sulęcin, 6 km odległości; ... Dobra te zawierają 7 działów, ... Według innego źródła obejmował ten majątek w 1868 roku 6603 morgów, ... jest tu piec wapienny. Dawniej należały jeszcze wybudowanie Grodzisko i Zamkowisko ... Podjazy leżą nad wschodnim brzegiem jeziora Gowidlińskiego, ... Za czasów krzyżackich należały do wójtostwa mirachowskiego i płaciły 1 grzywnę, ... W 1706 roku pobierał ztąd proboszcz w Sulęcinie 9 korcy żyta i tyleż owsa, ... W wizytacji Rybińskiego z roku 1780 czytamy wreszcie, że wieś Podjazy posiadali wówczas nobiles: A. Dułak, wdowa Malekowa, Michał Kręcki, Józef Malek, Jan Pobłocki, Wojciech Gruchałła, Wojciech Rybiński i Piotr Bronk; ...* ", str. 401.
201	Podlasie	***podlascensis*** (1664) J25, ***ex Podlachia*** (1737) B838, ***ex Paltu Podlachiae*** (1738) B883, ***ex Pałtu Podlachiae*** (1740) B918, Przypisano do obszaru geograficznego Rzeczpospolitej, określanego jako Podlasie *(niem. Podlachien)*, mapa [135], str. 275. Wyrażenie '*ex Paltu*' można przypisać do określenia '*z województwa*' (*palatinatus - województwo*), [134], str. 77. Obszerna dyskusja w tej samej tablicy, nr 304, dla nazwy *Wielki Podleś (k. Kościerzyny)*. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Podlasie***. *U polskich kronikarzy i w bullach papieskich XIII w. brzmi Pollexia, później Podlachia. .. Wykaz skarbowy poborów z 1578 wymienia w woj. podlaskim miasta: Bielsk, Narew, Knyszyn, Augustów, Kleszczele, Suraż, Tykocin, Goniądz, Rajgród, Drohiczyn, Mokobody, Węgrów, Mordy, Sokołów, Międzylesie, Ciechanowiec, Siemiatycze, Wysokie, Mielnik i Łosice. ... W 1569 r. wcielono Podlasie do Korony, ... Litwini postanowili dochody z Podlasia zabierać do swego skarbu wbrew unii 1569 r. ... Po trzecim rozbiorze Rzpltej w 1795 r., przeważna część Podlasia przeszła pod panowanie pruskie, ... Po utworzeniu królestwa kongresowego powstało województwo podlaskie, które w 1840 r. otrzymało nazwę guberni, ...* ", str. 411-418.
202	Pogódki	***de Villae Pogutkj*** (1750) B1130, Przypisano do miejscowości o nazwie *Pogódki (niem. Pogutken)*, k. Skarszew. **1904:** mapa [73]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Pogódki (niem. Pogutken)*, (28 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 45. (Obecna nazwa) Pogódki, (Nazwy występujące w źródłach) Pogutkowy, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 184. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Pogódki*, należące do klasztoru w Pelplinie, folwark, str. 120. Parafia Pogódki, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 152. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Opactwo Pelplińskie. ... Pogutkowy. Od 3 ogrodników, karczmarza pańskiego i koła młynu małego. 1 zł. 1 gr.*", str. 74. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Pogódki**, także Pogutki albo Pogutkowy, niem. Pogutken, w dokumentach Pogotechow 1258, Pogothkow, Pogothkowe 1258, Pogotkow, Pogotkowe 1282, wieś z katolickim kościołem parafialnym nad Wierzycą, 13 klm. na północny-zachód od Starogardu, leży w powiecie kościerskim. Gleba piaszczysta, z gliną zmieszana; mieszkańcy trudnią się głównie rolnictwem. W 1869 roku było 535 mieszkańców i to: 391 katolików, 141 ewangelików i 3 żydów, domów zaś 49. Do Pogódek należy królewska domena i wieś składająca się z 5-ciu gburskich posiadłości i 19 zagród. ... Tutejszy murowany kościół katolicki pod wezwaniem św. Piotra i Pawła został ukończony roku 1723, a roku 1767 konsekrowany; ... Według wizytacyi Szaniawskiego z roku 1710 wchodziły w skład parafii następne wsie i folwarki: Kobyle, Czernichowo, Malikowy (dzisiejsze dolne Malkowy), Głodowo, Junkrowy, Więckowy, Reszka czyli Bara albo Czysta Woda, Jaroszewy, Wałdówko, Kleszczewo, Jezierce, Kosminko (pewnie dzisiejszy Kozmin), Pogutkowy (dzisiejsze Pogódki), Malarek i Deka. ... Pogódki należą do najstarszych osad tutejszej okolicy. W dokumentach napotykamy je jako wieś graniczną już 1198 roku, ... W historyi Pomorza Pogódki niepoślednie zajmują miejsce, tu bowiem istniał od roku 1258 aż do roku 1276 klasztor cystersów, którzy się potem przenieśli do Pelplina. Sprowadził ich książę Sambor II z Doberanu w Meklenburgii, dlatego nowy ten klasztor z początku Samburyą i Nowym Doberanem nazywano. Skoro we wsi stanął kościółek drewniany przybyli 20 czerwca roku 1258 pierwsi zakonnicy, opat doberański Konrad, 5-ciu księży, ... Wypada tu jeszcze nadmienić, że już przed rokiem 1287 mieli nasi zakonnicy spory graniczne z joannitami w Starogardzie. Chodziło o granice wsi klasztornych Junkrów, Więcków i Jaroszew, których pierwotny przywilej wcale bliżej nie określił. ... W 1660 roku wydzierżawił opat Czarliński po wojnach szwedzkich cały klucz pogódzki Janowi a Lerchenfeld, sekretarzowi królewskiemu i adwokatowi z Hoppenbruch, na 9 lat, ... Relacya pruskiej komisyi katastrowej z roku 1772 opiewa, że tu oprócz folwarku są tylko chałupnicy, którzy mieszkają w pańskich strzechach i są wszyscy katolicy. Mają każdy ogródek i 3-6 morgów roli. ...*", str. 499-502.
203	Polski Konopat	***Konopaty*** (1749) B1089, Przypisano do miejscowości o nazwie *Polski Konopat (niem. Poln. Konopath, Gut)*, k. Świecia n. Wisłą. **1906:** mapa [202]. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT ŚWIECKI. .... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 31. (Obecna nazwa) Konopat Polski, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 174. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie świeckim istniały dobra szlacheckie *Konopat Polski*, należące do A. Kostki, herbu Dąbrowa, pochodzenie polskie, 10 łanów, str. 107. Parafia Przysiersk, dekanat świecki, powiat świecki, str. 145. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Kossowa w województwie Pomorskim, a w powiecie Tczowskim leżącej, ... przez pana Macieja z Konopatu, wojewodę Chełmińskiego dzierzawcę wsi Kossowa ...*", str. 360. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Starostwo Jasinieckie. ... Dobra Ziemskie. ... Konopat. Od osiadłych morgów 45, karczmy 1, ogrodników 6. 3 zł. 5 gr.*", str. 112. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Konopat**, dwie miejscowości w pobliżu siebie leżące, powiat świecki. **Konopat Polski**, niem. Poln. Konopat, rycerskie dobra , na bitym trakcie świecko-tucholskim, ćwierć mili od stacji kolei żelaznej w Terespolu. Obszaru obejmuje morgów 5621, budynków 24, domów 9, katolików 96, ewangelików 44. Parafia Przysiersk, szkoła Drozdowo, poczta Terespol. Wieś Konopat należy do najstarszych osad ziemi pomorskiej. ... Wieś Konopat jest gniazdem i nadała imię znakomitej rodzinie Konopackich. Miała ta familia z Luzacyi, jak chcą jedni, przybyć do Prus. Około roku 1260 Jan, baron na Bielczanach pod Chełmżą, pierwszy pisze się z Konopatu, ... Roku 1421 posiada Konopat Wawrzyniec z Konopatu, rycerz pomorski, do związku antykrzyżackiego jaszczurczego należący; roku 1440 był sędzią ziemskim świeckim Jerzy z Konopatu, wojewoda pomorski, starosta świecki, ... Tegoż Jerzego syn znowu Jerzy, kasztelan gdański, starosta świecki, klasztor ojców bernardynów w Nowem przywrócił, ✞1604. ... Obecnie Konopat posiada niemiec Gordon z Laskowic. ... **Konopat Niemiecki**, niem. Deutsch Konopat, wieś, ciągnie się na nizinach lewego brzegu Wisły w długiem zabudowaniu, ...*", str. 347.
204	Pomieczyno	***Pomiecino*** (1637) E1124, ***Pomieczyno*** (1660) E2047, Przypisano do miejscowości o nazwie *Pomieczyno (niem. Pomiczyn)*, k. Przodkowa. **1877:** mapa [27]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Pomieczyno (niem. Pomieczyn)*, k. Przodkowa, (Pomieczyno Szlacheckie: 9 dymów, Pomieczyno Królewskie: 4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ... 23. (Obecna nazwa)* Pomieczyno, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Pierwsza wzmianka) 1664, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 162. *Jeśli przyjąć poprawność przypisania nazwy historycznej do tej konkretnej miejscowości (*Pomieczyno*), to należałoby przesunąć datę pierwszej wzmianki w dokumentach z roku 1664 na rok 1637.* **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Kaszubskich i inszych, na których pp. Werdom summa 83970 (zł.) gr. 25 konstytucyą 1654 assecurowana, … Pustkowie Pomięcino. W tym pustkowiu mieszka Michał Okunek, ma morgów 4 z tego daje fl.10. ... Tacą daje do kościoła Kielińskiego fl. 1. W tej wsi kołodziej jest, daje do dworu fl. 5. Powinność jego pół woza nowego dać, a stare poprawić W tejże wsi Hans Belg teraz osiadł, po trzech leciech będzie dawał jako insi po fl. 10.*", str. 348; dalej: "*Lustratia starostwa Mierachowskiego ... Pomięcino pustkowie. Mil połtory od Mierachowa w lasach ta dziedzina, na ktorej zasiadło trzech gospodarzow. Jakub Leman, ktory się dopiero łońskiego roku pobudował, płaci na ś. Marcin fl. 15. Karczmarz, ktory pańskie piwo szynkuje, płaci fl. 10. Leśny czynszu nie płaci, tylko lasów starostwa Mierachowskiego pilnować powienien. Huta stara Pomecińska pustkowie. Także w lasach wioska ta zasiadła na kopanych gruntach, ktore jako kto sobie wykopał, tak trzyma, gdzie jest gospodarzow 7, sześć ich płacić powinni po fl. 22, dla zniszczenia jednak wielkiego nie dają tylko po fl. 10, facit fl. 60. A siodmy, ktory tylko dwa morgi ma roli, płaci po fl. 5. Robią przytym tydzień kosą i tydzień grabiami.*", str. 383. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Pomieczyn Szlachecki**, dawniej Pomieczyno albo Pomięcino, niem. Adlige Pomieczyn albo Pomietschin, wieś włościańska, powiat kartuski, nad granicą powiatu wejherowskiego, stacja pocztowa i parafia katolicka Przodkowo, odległe 1 1/8 mili na południowy-wschód, parafia ewangelicka Kartuzy. ... Pod względem administracyjnym wchodzi w skład Załęża. Pomieczyno Królewskie, niem. Koenigliche Pomieczyn, wieś włościańska, powiat kartuski, ... parafia katolicka Sianowo, o 1¼ mili odległa, ewangelicka Kartuzy 1¾ mili odległa; zawiera 7 gburstw, 3 zagrody, 429 morgów obszaru. W 1869 roku 83 mieszkańców katolików, 10 domów. W wizytacji Szaniawskiego z roku 1710 zowie się: 'Pomieczno'; każdy gbur (colonus) płacił mesznego 12 gr. ... Należała do starostwa mirachowskiego.*", str. 745.
205	Pomorze	***ex Pomeraniae*** (1740) B931, ***ex Pomeraniae*** (1743) B973, Przypisano do regionu geograficznego Polski, Pomorza. Raczej należy wykluczyć nazwę *Pomesaniam*, leżącą na wschód od Wisły.
206	Pomysk Wielki	***Pomysk*** (1742) B970, Przypisano do miejscowości o nazwie *Pomysk Wielki (niem. Gr. Pomeiske)*, k. Bytowa. **1875:** mapa [126]. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu bytowskim istniały dobra książęce *Pomysk Mały (Kl. Pomeiske)*, 16,5 łanów, str. 130. Parafia Bytów, diecezja kamieńska, okręg bytowski, str. 152. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu bytowskim istniały dobra szlacheckie *Pomysk Wielki (Gr. Pomeiske)*, należące do Pomyjskich, herbu Jeleń, pochodzenie pruskie, 20 łanów, str. 131. Parafia Pomysk Wielki, diecezja kamieńska, okręg bytowski, str. 152. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Pomysk v. Pomejsk…. Pomejsk Wielki, Gr. Pomeiske (Pomesko wielkie) 270. 296. Pomejsk Mały, Kl. Pomeiske (Pomysk mały) 275.*", str. 561; dalej: "*Decanatus Butoviensis. ... in decanatu hoc sunt ecclesiae: ... Pomesko wielkie, ...*", str. 270; dalej: "*Bütovia. ... Villae ad parochiam Bütoviensem spectantes sunt sequentes: ... 7. Pomysk mały, ubi coloni 6, scultetus septimus. Dant, ut alii supra. Arendator nihil dat. Hortulanus unus dat par gallorum. ...*", str. 274-275; dalej: "… *Pomesko wielkie. ...*", str. 296. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 2151: "*Pomysk mały, powiat bytowski, niem. Klein Pomeiske, gmina wiejska*"; Nr 2152: "*Pomysk wielki, powiat bytowski, niem. Gross Pomeiske, gmina wiejska i obwód domowy.*". **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje: "*Dekanat Lawenburski. Dekanat dzisiejszy lawenburski jest nader rozległy; stanowią go bowiem dwa wielkie powiaty czyli ziemie, bytowska i lawenburska, które z małym chyba wyjątkiem zawsze należały do diecezyi kujawskiej. ... Kościół w Pomysku. Wieś Pomysko darował w roku 1310 Waldemar, margraf brandenburski, oliwskiemu klasztorowi, który ją znowu ustąpił r. 1381 Krzyżakom. Później jest Pomysko własnością prywatną. ...*", str. 232. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Pomysk Wielki**, mniej właściwie Pomeisk, niem. Gross Pomeiske, wieś i dobra rycerskie w Pomeranii, ze stacją pocztową, powiat bytowski, 6 klm. na północny-wschód od Bytowa, niedaleko granicy pruskiej. ... Pomysk leży w dolinie naokoło górami otoczonej; gleba gliniasta, zimna, na zachodzie piaszczysta. Na południu i wschodzie ciągną się duże lasy dębowe i bukowe, należące do tutejszych dóbr rycerskich. **Pomysk Mały**, niem. Klein Pomeiske, dobra rycerskie, tamże, stacja pocztowa Pomysk Wielki, 1,2 klm. odległy, stacja kolei żelaznej i parafia katolicka Bytowo, 7 klm. odległe, ... W 1310 roku nadaje margrabia brandenburski Waldemar klasztorowi cystersów w Oliwie na odpuszczenie grzechów i jako wynagrodzenie za wyrządzone im szkody 'villam Pomisko dictam ...', ... Później jednak ustąpił klasztor tej wsi znów Krzyżakom. W 1360 roku nadaje wielki mistrz Winrych von Kniprode wiernemu Olbrachtowi (Olbrecht) von der Wattelaw i jego spadkobiercom 30 włók w granicach dóbr w Pomysku (Pomewske) na prawie chełmińskim, z obowiązkiem jednej służby w lekkiej zbroi we wszystkich wyprawach wojennych na każde zawołanie, ma nam także pomagać przy budowlach. ... Roku 1443 jest wymieniony w dokumencie Wyske von Pomeysk, ... Przed reformacyą istniał tu kościół katolicki, wedle Damalewicza nawet parafialny. Wskutek prawa prywatnego patronatu, któremu podlegał,*

		wnet został utracony dla katolików, ...", str. 762.
207	Popowka✠	***Popowka*** (1667) A73, ***Pąpowko*** (1674) A392, ***Popowko*** (1676) A499, ***de Popowki*** (1743) C783, Nazwa miejscowości zaginiona. **1905:** na mapie [15]. *Popowka✠ (niem. Popowken)* leży 1,5 km na zachód od kościoła w Pręgowie. Na mapie WIG widnieje miejscowość *Popówko*, k. *Prągowa Dolnego*, **1936:** mapa [167]. Nazwa *Popówka* jest określeniem dóbr plebańskich (plebanka). **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Popowka✠ (niem. Popowken)*, k. Pręgowa, (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. .... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 37. (Obecna nazwa) Popówko, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 159. Nazwa *Popówka* jest określeniem dóbr plebańskich (plebanka). **1903:** Ksiądz Stanisław Kujot. Kto założył parafie … [6]: "*Jest to dowodem na dawność kościoła, gdyż nazwę tę tylko póty nadawano, póki duchownych i u nas powszechnie popami zwano i wyraz ten pogardliwego znaczenia nie miał.*", str. 129. **1649:** Hieronymo Rozrażewski … [8]: "*… Należy do parafii Pręgowo wieś Popowka, w której jest majątek ziemski, mający 8 łanów ziemi uprawnej, są także 3 zagrodników i jeden młyn …*", str. 412. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "*Prągowo, ... niem. Nieder-Prangenau, ... Razem z plebanką **Popówką** osadą młyńską, własnością katolickiej królewskiej kaplicy w Gdańsku, ...*", str. 29.
208	Postolin	***Postolin*** (1675) B39, Przypisano do miejscowości o nazwie *Postolin (niem. Pestlin)*, k. Sztumskiej Wsi. **1872:** mapa [14]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [350] podaje lokalizację miejscowości *Postolin (niem. Pestlien)*, (50 dymów razem, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje: "*Pestlien = Postolin, Powiat Sztumski (Kreis Stuhm)*", kolumna 116. **1903:** Roczniki TNT [7]: "*…. bo r. 1236 zachodzi już plebania w sąsiednim Postolinie - Pastolin - pod Sztumem ... Wszystkie te dochody miał Dytryk pobierać bez uszczerbku praw plebanii w Postolinie…*", str. 257. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Postolin**, niem. Pestlin, u Duisburga ... Postelin, w dokumentach 1236 Postoline, 1249 Pastelina, 1309 Postelen, 1518 Pesteln, wieś w Pomeranii, powiat sztumski, stacja pocztowa, telegraficzna i kolejowa Mlecewo, katolicki kościół parafialny i szkoła w miejscu, ewangelicki parafia Klecewko. W 1869 roku 153 budynki, 92 domy, 683 mieszkańcow, 632 katolików, 44 ewangelików. Postolin ma 3615,91 magdeburskich morgów obszaru. ... W 1249 roku obowiązują się Pomerańczycy pobudować kościół, 'in villa quae vocatur Pastelina'. Ale wieś ta już roku 1236 posiadała organizacyą kościelną,*

		a więc i kościół, który widać uległ zniszczeniu podczas powstania pruskiego. ... Roku 1295 nadaje komtur malborski Henryk von Wilnowe wsi tutejszej 60 włók, ... Przywilej ten potwierdził, dodając oraz nowe prawa, Luter von Braunschweig roku 1300. ... Lecz jeżeli komtur przewodniczył sądowi, natenczas nie dostał sołtys nic. ... W drugiej wojnie szwedzkiej kościół ocalał, bo proboszcz nieopuścił swego miejsca, szkoła jednak uległa zniszczeniu. ...", str. 849-850.
209	Postołowo	***Posztołowo*** (1740) B924, Przypisano do miejscowości o nazwie *Postołowo (niem. Postelau),* k. Godziszewa. **1925:** mapa [22]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Postołowo (niem. Postelau oder Postelowo)*, (13 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 65. (Obecna nazwa) Postołowo, (Nazwy występujące w źródłach) Lindenaw, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Postołowo (Postelau)*, należące do starostwa sobowidzkiego, 60 łanów, str. 112. Parafia Skarszewy, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 152. **1749:** Georgius Schwengel [19] w wykazie podaje: "*Postałowo, Pastelau (Postolewo)*", str. 561; dalej: ***1283:*** "*... Msczugis, Pomeraniae dux, ... Item Postolewo, iunctum villae Miłobądz, ...*", str. 159. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Postelau, Kr. Dir., früher auch Postołowo*", str. 93. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Postołowo**, lepiej jak Postałowo (Kętrzyński), w dokumentach 1283 Pozstolowo, 1286 Postolowo, 1290 Podstolowo, niem. Postelau, wieś, powiat gdański, stacja pocztowa Skarszewy, parafia katolicka Trąbki, ewangelicka Sobowidz, odległe od miasta powiatowego 4½ mili na północ, zawiera 19 gburstw i 23 zagród, 1531,04 morgów. W 1869 roku 47 domów, 400 mieszkańcow, 211 katolików, 189 ewangelików; do wsi liczą się także pustkowie Baerenkrug i leśnictwo Schoenholtz. Postołowo leży na granicy powiatu gdańskiego i kościerskiego. Roku 1283 nadaje książę Mestwin biskupowi kujawskiemu Alberowi za odstąpione dziesięciny w Gniewie wieś 'Pozstolowo' i połowę Cetnowa i Mrzezin, ... Roku 1286 przyznaje książę niektórym majątkom biskupim, między niemi i Postołowo, prawo nieograniczonego sądownictwa i wolność od ciężarów publicznych, ... Lecz jeszcze za rządów Mestwina powstali dawniejsi właściciele kilku majątków biskupich, także Postołowa, domagając się zwrotu swych posiadłości. Wtedy roku 1290 książę wystawił nowy dokument, w którym, opowiedziawszy jak posiedziciele tych wsi za czasów wojny Mestwina z margrabiami rzucili się na stronę wrogow jego i wielu Pomorzan o śmierć przyprawili, nadmienia, że przez sąd walny zostali z kraju wydaleni i majątków pozbawieni. Poświadcza tedy książę, iż wyrok na nich zapadły trwa dotąd i że wszystkie przywileje, które mieli na wyliczone wsi, uchodzić miały za odwołane, ... Przed reformacyą było Postołowo przyłączone do parafii skarszewskiej. Oddawna istniał tu kościół katolicki, jak się zdaje parafialny, gdyż dla proboszcza były zapisane 4 włóki. W czasie długoletniej przewagi innowiercow w Skarszewach, mieszkańcy postołowscy nakłonieni, ... przez predykantow, przyjęli luteranizm, wskutek czego kościółek podupadł. ... Później przyłączono Postołowo do parafii w Trąbkach, tak że o starym kościele postołowskim i jego włókach tem łatwiej zapomniano. ...*", str. 851.

210	Prabuty	***ex Ducatu Prusiae Civitate Riesenburg*** (1738) B852, Przypisano do miasta o nazwie *Prabuty*, k. Kwidzyna. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają "**Riesenburg, Stadt, früher auch Prabuty*", str. 98.
211	Prędzieszyn	***Prędzieszyn*** (1707) A1849, ***Molitore Prangczynensi*** (1740) B917, ***Prangczynensi*** (1740) B917, ***Prangszyn*** (1743) B979, Przypisano do miejscowości o nazwie *Prędzieszyn, (niem. Prangschin)*, k. Straszyna. **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Prędzieszyn (niem. Prangschin),* (23 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 41. (Obecna nazwa) Prędzieszyn, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Prędzieszyn (Prangschin)*, należące do W. Arciszewskiego, herbu Prawdzic, pochodzenie polskie, folwark, str. 117. Parafia Św. Wojciech, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 152. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają "**Prangschin, Kr. DzgH., früher auch Prędzieszyn*; **Prangschin-Mühle, Kr. DzgH., früher auch Emilienhütte*", str. 94. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego ... Prędzieszyn. P. Tydman od 6 ogrodników i karczmarza pańskiego, 6 kół młyńskich wielkich, 1 koła hamerskiego i browarza. 9 zł, 4 gr.*", str. 95. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Prędzieszyn****, niewłaściwie Pręgszyn, niem. Prangschin, dobra rycerskie, powiat gdański, stacja kolejowa na przestrzeni z Kościerzyna do Skarszew (otworzona w 1885 roku). Leży przy szosie gdańskiej, nad rzeką Radunią, 1½ mili na południe od Gdańska; parafia katolicka św. Wojciech, ewangelicka Jaśki. Obejmuje 204,3 ha roli ornej i ogrodów, 13,68 łąk, 21,29 pastwisk, 1,81 lasu, 10,17 nieużytków, razem 251,25 ha; ... W 1869 roku 207 mieszkańców, 99 katolików, 108 ewangelików, 16 domów, dwie hamernie i dwa młyny. Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił tu Dawid Pideman od 13 włók folwarkowych, 4 ogrodników, karczmy, 6 kół młyńskich 26 florenów 12 groszy, ...*", str. 39.
212	Pręgowo	***Pragowo*** (1666) A15**,** ***Pragoviensis*** (1666) A18**,** ***Prągowo*** (1666) A19**,** ***Prągowo ex Molendino*** (1668) A138**,** ***Prangowo dolny*** (1670) A218**,** ***Prągowo Sup:*** (1670) A206**,** ***Prangau*** (1671) A260**,** ***Prangowo*** (1672) A275**,** ***Prągowo dolny*** (1675) A435**,** ***Prągowo Gorny*** (1676) A487**,** ***Prangoviensis*** (1677) A517**,** ***Prągoviensis*** (1677) B56**,** ***Prangow*** (1677) B48**,** ***de Prągowo Superiori*** (1678) A567**,** ***de Prągowa*** (1679) A601**,** ***Prągowo interiori*** (1680) A642**,** ***Prangowo wielkie*** (1683) B81**,** ***de prangowa*** (1683) B81**,** ***Prangowo Dolne*** (1688) A830**,** ***Prangowo Gorne*** (1689) A867**,** ***Gorne Prangowo*** (1689) B127**,** ***Prągowo Dolne*** (1690) A907**,** ***Prągowo Gorne*** (1693) B160**,** ***Prąngowo Gorne*** (1693) B163**,** ***Pragowo Dolne*** (1697) B219**,** ***Prangowo Dolne. Młyn*** (1698) A1244**,** ***Pragowo gorne*** (1699) A1304**,** ***Prągowo Gurne*** (1700) A1316**,** ***Pragowo Dolne, Młyn*** (1701) A1423**,** ***dolne Prągowo*** (1703) A1576**,** ***gorne Prągowo*** (1704) A1645**,** ***Gorne Prągowo*** (1704) B335**,** ***Dolne Pragowo*** (1704) A1656**,** ***Gorne Pragowo*** (1704) A1633**,** ***Prągow*** (1705) A1703**,** ***z Prągowa*** (1705) A1696**,** ***Pragowo Gorne*** (1706) A1798**,** ***Prągowo dolne*** (1707) A1837**,** ***Prągowo gorne*** (1713) B488**,** ***ex villa Prągowo dolne*** (1714) C145**,** ***ex villa Prągowo gornego*** (1714) C149**,** ***ex villa Prągowa*** (1715) A2344**,** ***Prągau*** (1715) A2357**,** ***z Wielkiego Prągowo*** (1719) C186**,** ***Gurne***

Prangowo (1725) A2991***, ex Majori Prangovia*** (1727) C281***, de minori Prangovia*** (1729) C303***, ex Minori Prangovia*** (1731) C343***, Prangowo dolne Mlin*** (1734) A3634***, Ex Molendino Prągoviensi*** (1736) A3774***, Superiori Prągowo*** (1737) B849***, Prągoviensibus*** (1738) B852***, Supiori Prągowo*** (1738) C540***, Dolne Pręgnowo*** (1739) B891***, de Gornego Prągowa*** (1742) C766**,**
Przypisano do miejscowości o nazwie *Pręgowo Górne (niem. Ober Prangenau),* oraz *Pręgowo Dolne (niem. Nieder Prangenau)*. **1905:** mapa [15]. Na Żuławach malborskich znajduje się też wieś Pręgowo Żuławskie, k. Nowego Stawu, *(niem. Prangenau)*, **1896:** mapa [48], **1796-1802:** Mapa Schroettera [277], *(niem. Prangenau)*, (29 dymów), której nie omówiono szerzej w niniejszym opracowaniu. Była to wieś, której mieszkańcy w XVII wieku przeszli na wyznanie ewangelickie. "... *Pierwszy ewangelicki predykant nastał tu dopiero około roku 1660. ...*", [136], Tom IX, str. 29.

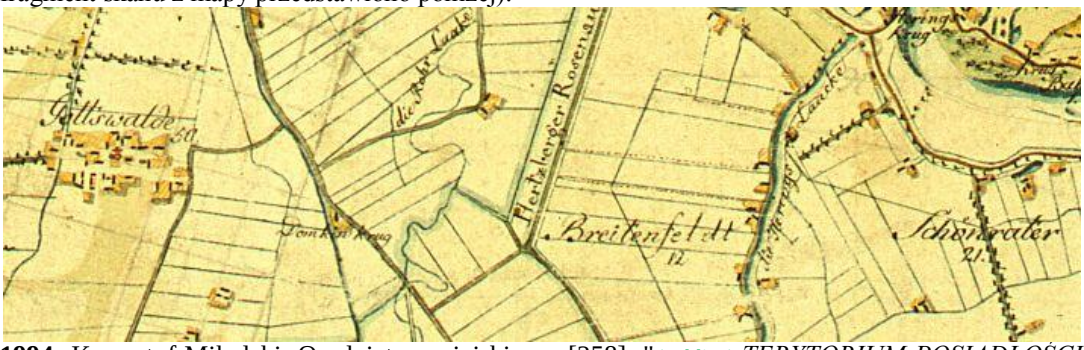
Częstości występowania do roku 1711 różnych form nazwy miejscowości *Pręgowo*(176 = 100%) z parafii Pręgowo podano w [68]: Prągowo Dolne(30), Prągowo(28), Pragowo(21), Prangoviensis(13), Prangowo Gorne(9), Prągowo Gorne(9), Prangowo(8), Prangowo Dolne(7), dolne Prągowo(5), Pragoviensis(5), Pragowo Dolne(5), Dolne Pragowo(4), de prangowa(3), Prągoviensis(3), Gorne Prągowo(2), Prangowo dolny(2), Pragowo Gorne(2), Prągowo Gurne(2), Prągow(2), Gorne Prangowo(1), de Prągowo Superiori(1), de Prągowa(1), Prągowo Gorne(1), Gorne Pragowo(1), Pragowo Dolne, Młyn(1), Prangowo Dolne. Młyn(1), Prągowo Sup: (1), Prągowo dolny (1), Prangow(1), Prągowo interiori(1), z Prągowa(1), Prangowo wielkie(1), Prągowo Gorny(1), Prągowo ex Molendino(1), Prangau(1); str. 26.

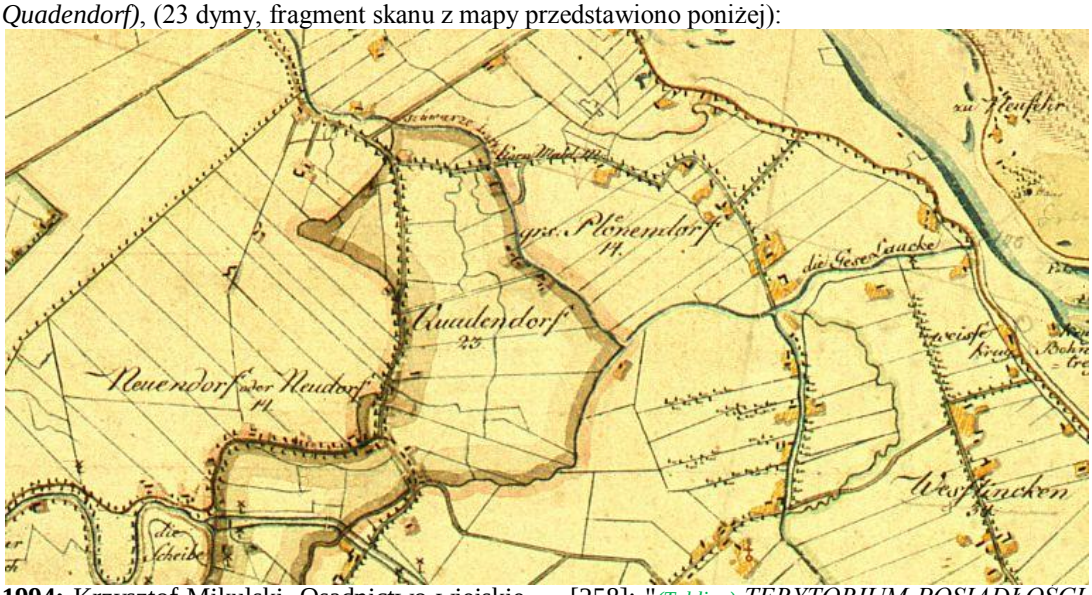
1796-1802: Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Pręgowo Górne (niem. Ober Prangnau, polln: zgornÿ Prągowo)*, (16 dymów), oraz *Pręgowo Dolne (niem. Nieder Prangnau, polln: dolnÿ Prągowo)*, (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

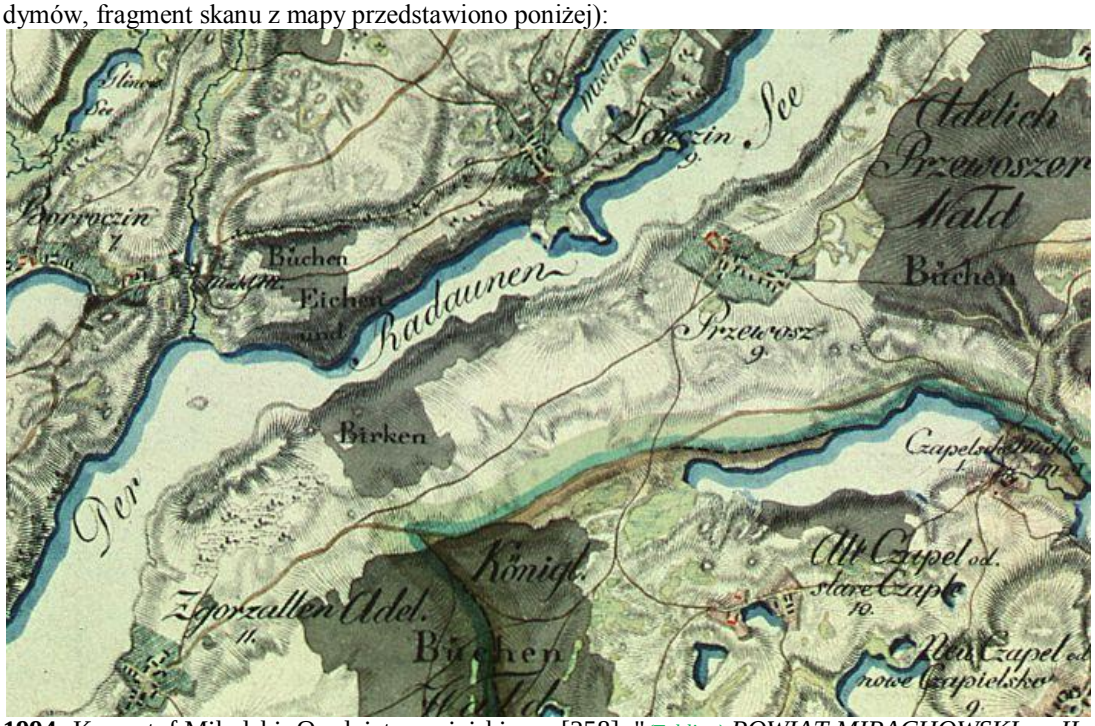

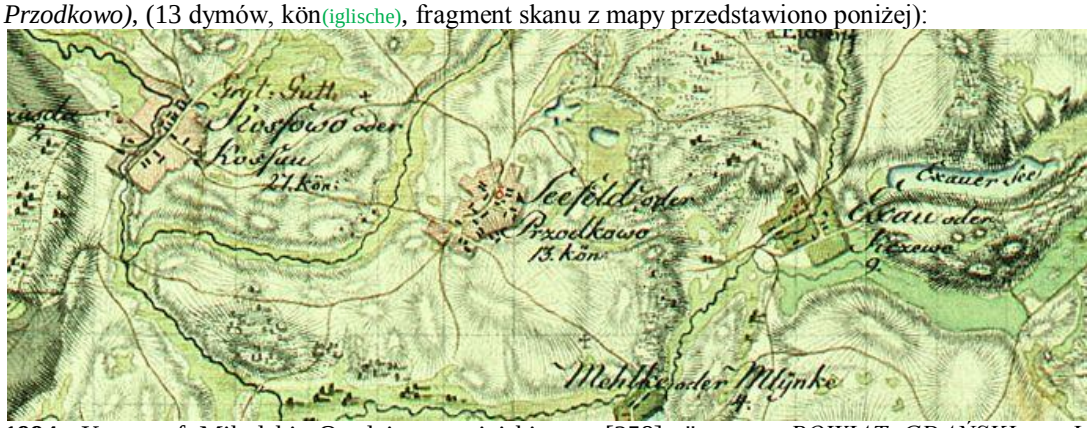
1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 38. (Obecna nazwa) Pręgowo Górne, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Pręgowo (Prangenau),* należące do klasztoru brygitek w Gdańsku, 2 łany i folwark, str. 121. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 152. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Panien Zakonnych Gdańskich. Pręgowo. Od 2 ogrodników i karczmarza pańskiego. 12 gr.*", str. 78. **1916:** Bolesław Ulanowski [270], Inwentarz ..., ***1534:*** "*Decime pecuniarie in Pomerania. Decanatus Gdanensis et Mirochoviensis. ... Parochialis in Prugow. (Nazwy miejscowości parafii Pręgowo) Ostroski, Buskow minor, Buskow maior, Domachowo, Zaskoczym, Czernyewo, Clesczewo maior, Warcz desertum, Zolowko, Gosshino, Bilkowo minor, Bilkow parvum, Bilkow maior, Lyssowo, predium nobilium.*", str. 113. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Prągowo***, ***Dolne***, *mylnie Pręgowo (Kętrzyński) i Przegonowo (Ossowski), niem. Nieder Prangenau, wieś kościelna, powiat kartuski, nad Radunią, tworzącą tu granicę między powiatem kartuskim i gdańskim, odległe 3¼ mili na południowy wschód od Kartuz, stacja pocztowa i parafia ewangelicka Lublewo. Razem z plebanką Popówką i osadą młyńską, własność katolickiej królewskiej kaplicy w Gdańsku, zawiera ta wieś 957 morgów, zagród 4, gburstw 2. W 1869 roku było 164 mieszkańców, 127 katolików, 37 ewangelików; 15 domów. ... Na obszarze do Popówki należącym znajduje się tak zwana góra zamkowa (Schlossberg), która dawniej była obwarowaną. ... W dokumentach napotykamy Prągowo po raz pierwszy roku 1323 już jako wieś kościelną, ... Potem nadał ją wielki mistrz Konrad von Jungingen pannom brygitkom w Gdańsku, ... Kościół tutejszy był pierwotnie parafialny, później został jako filia przyłączony do kaplicy królewskiej w Gdańsku, od której dopiero roku 1859 znów go odłączono. Patronat wykonywa rząd. Tutejsza parafia, należąca do wiejskiego dekanatu gdańskiego, liczyła 1867 roku 4139 dusz, w 1886 zaś roku 4962. Kościół pod wezwaniem Bożego Ciała pochodzi prawdopodobnie z początku XIV wieku; cały zrąb z nieociosanych kamieni zbudowany, tylko szczyty i okolenia okien są z cegły, posowa z desek. Wieża została około 1739 r. w pruski mur zbudowana; jej spiczasty szczyt jest cynkiem pokryty. ... Do parafii należą: Prągowo Dolne i Górne, Ostroszki, Babidół, Neuheit,*

		Popówka, Kałbudy Górne i Dolne, Podwidlino, Łapino wraz z Papiernikiem, Buschkrug, Wielino, Buszkowy Górne i Dolne, Bielkowo, Bielkówko, Ziegelscheune, Nicponie, Schlangenberg, Lisewo, Krymki, Warcz, Johannesthal, Malęcin, Domachowo, Fuchsberg, Kleszczewo, Pulvermuehle, Fichtenkrug, Czerniewo i Czerniewko, Zaskoczyno, Goszyno, Żuława i Żuławka, Lublewo i Bąkowo. Do kościoła filialnego w Czapielsku zaś są przyłączone: Czapielsk Wielki i Mały, wieś Marszewo, Marschauerberg, kolonia Marszewo, Ząbrcz Dolny i Górny, Ober i Nieder-Huette, Kroenke, Nowydwór, Weismist, Pomlewskie zarośla, Stęgwołd i Nowa Karczma. Oprócz tego należy do parafii publiczna kaplica św. Krzyża w Żuławie. ... Z tutejszych księży są nam znani: Mikołaj Koss proboszcz roku 1583, jego wikaryuszem był Ambroży Kaczkowski; 1686: Jerzy Ridel oraz dziekan i proboszcz gdański, jego wikaryuszem był Franciszek Markiewicz; 1710 kanonik włocławski i dziekan gdański Szczepan Janowicz; 1848 był lokalnym wikarym Karol Kunert; 1860 August Folleher. Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, płaciła tu panna ksieni gdańska summatim 30 fl. 20 gr. ... Prągowo Górne, niem. Ober-Prangenau, wieś włościańska, tuż obok Prągowa Dolnego położona, należała także do brygitek w Gdańsku, zawiera 20 gburstw i 39 zagród, 804 morgów; 1869 roku 462 mieszkańców, 377 katolików, 80 ewangelików, 5 żydow, 51 domów. ...", str. 29-30.
213	Pruska Karczma	***Taberna Pruszcensis*** (1738) B873**, *de Taberna Pruscensi alias Pruskiey Karczmy*** (1739) B914**, *de Pruskiey karczmy*** (1743) B981**,** Przypisano do miejscowości o nazwie Pruska Karczma *(niem. Prausterkrug)*, k. Pawłowa, **1925:** mapa [22], leśniczówka F(örsterei) Prausterkrug**, 1905:** mapa [193]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Pruska Karczma (niem. Pustk: Prausterkrug oder Czerczawa)*, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Podobnie wiek później, na mapie [193] z **1905** roku (poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... V. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 2. (Obecna nazwa)* Pruska Karczma, *(Nazwy występujące w źródłach)* Szerzawa albo Pruska Karczma, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* K *(osiedle karczmarskie)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* K *(osiedle karczmarskie)*,", str. 185. **1881:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom II, [136]: "*Gdańsk, (str. 513-531) ... rządowe lasy, obejmują mórg 14290 czyli pojedyńcze leśnictwa: ... Pruszcz-karczma (Prausterkrug) 2172; ...*", str. 528. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Prausterkrug, Kr. DzgH., früher auch Prusterkrug*", str. 94. Istnieją pewne przesłanki do przyjęcia tożsamości *Schirschaw = Pruska Karczma*, (por. Rozdział 1, str. 44-45).

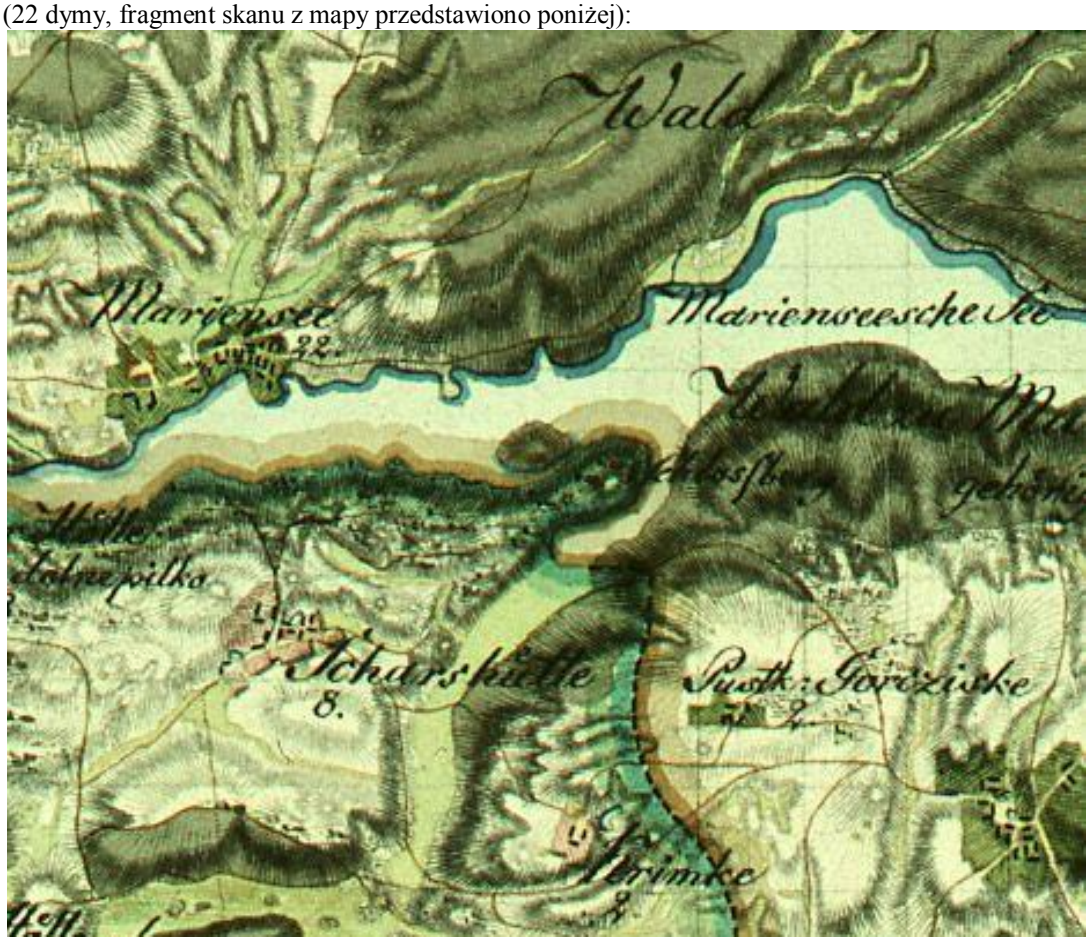
		Na Żuławach Wiślanych (k. Koszwał) też znajduje się wieś Szerzawa. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Szerzawa (niem. Breitenfeldt)*, (12 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 76. (Obecna nazwa) Szerzawa, (Nazwy występujące w źródłach) Breitfelde, Proikenfelde, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 191. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego ... Szerzawa. Magistrat Gdański od 1 ogrodnika i karczmarza pańskiego. 8 gr.*", str. 98.
214	Pruszcz Gdański	***Prust*** (1667) J32**,** Przypisano do miasta o nazwie *Pruszcz Gdański (niem. Praust)*, **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Pruszcz Gdański (niem. Praust)*, (85 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA.... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 55. (Obecna nazwa) Pruszcz Gdański, (Nazwy występujące w źródłach) Praust, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 191. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium gdańskim, Gdańska Wyżyna, istniały dobra miejskie *Pruszcz Gdański (Praust)*, str. 128. Parafia Pruszcz Gdański, dekanat gdański, terytorium miasta Gdańska, str. 153. **1916:** Bolesław Ulanowski [270], Inwentarz ..., ***1534:*** "*Decime pecuniarie in Pomerania. Decanatus Gdanensis et Mirochoviensis. ... Parochialis in Prausth. Prusth dat flor. 19 gr. 20; Rostow dat flor. 2 gr. 7½.*", str. 112. **1897-1899:** Visitationes H. Rozrażewski [8-9] ... ***1583-1584:*** "*... Decanatus Gedanensis, ... Villa Pruszcz, ad Gedanum. Ecclesia murata, optime constructa, ibi haereticus residens interrogatus, qua authoritate illi praesit ecclesiae, respondit se ab Illmo Senatu constitutum. Tandem an visitationem admittat, cum illi patentes literae de visitatione fuerant oblatae, minus eas decenter suscepit, sed nec legere voluit asserens: ubi a Senatu videro literas, libenter concedam, aliter non. De proventibus ecclesiae nihil dicere voluit.*", str. 40. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Pruszcz**, niem. Praust, dawniej Prust, wieś nad rzeką Radunią, powiat gdański górny, 1½ mili na południe od Gdańska. Wraz z wybudowaniem Prauster Pfarrdorf zawiera 9 gburstw i 44 zagród, ... W 1869 roku 1819 mieszkańców, 725 katolików, 1071 ewangelików, 4 menonitów i 19 żydów, 143 domy; ... Parafia katolicka św. Wojciech w Gdańsku. ... Przy wsi jest szluza, za pomocą której można kanał spuścić do Starej Raduni. Kanał ten zbudowali Gdańszczanie już w połowie XIV wieku, dostarczał on miastu dobrej wody do picia i pędził liczne młyny. To też nieraz krwawe toczyły się walki o tak ważny punkt. Ponieśli tu Gdańszczanie klęskę od Krzyżaków roku 1460. W 1563 roku najechał tę wieś Erich z Brunświku; roku 1577 oszańcowali się tu Polacy pod Stefanem Batorym; roku zaś 1807 usadowili się tu Francuzi i urządzili w kościele magazyn prochu. Pierwszą wzmiankę o Pruszczu znajdujemy już roku 1307. O kościele zaś wspomina odnowiony przywilej z roku 1367, który wystawił komtur gdański Ludeke von Essen. ... W ręce luteran przeszedł kościół wcześnie, bowiem prawo patronatu wykonywał oddawna magistrat gdański. Pierwszy predykant został tu ustanowiony roku 1578. Kiedy roku 1583 komisarz biskupi przybył aby wizytować kościół, niedozwolił tego*

		predykant. Gdy mu pokazano dekret biskupi wizytacyą rozporządzający, nie chciał czytać, dodając 'Ubi a Senatu (sc. gedanensi) videro literas, libenter concedam' (obacz Wizyt. Rozdrażewskiego, str. 31 (podano numer strony oryginału)),...", str. 103-104.
215	Przechlewo	***Przeczławo*** (1617) E283, Przypisano do miejscowości o nazwie *Przechlewo (niem. Prechlau)*, k. Człuchowa. **1874:** mapa [112]. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 46. (Obecna nazwa)* Przechlewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 153. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra królewskie *Przechlewo (Prechlau)*, należące do starostwa człuchowskiego, 64 łany (12 łanów folwark), str. 82. Parafia Przechlewo, dekanat chojnicki, powiat człuchowski, str. 153. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa człuchowskiego. ... Wieś Przechlewo. Włok 61. Plebańskich 4, szołtyskich 4, lemańskich 6, wybraniecka 1, folwarkowych i szarwarkowych 46. Gburów w tej wsi bywało 20, teraz jest gburów 3. Czynszu pieniężnego płacą a fl. 1 gr. 10, facit fl. 4. ... Tkacz w tej wsi mieszka, płaci od chałupy fl. 6. ... Ze dwuch pustych gburstw dwaj przychodniowie z Pomorskiej płacą annuatim obadwa fl. 12. ... Kościół jest collationis regiae, tacą zwyczajną księdzu gburzy z osiadłości wydają po dwa korce żyta. ...*", str. 162-163. Wg Lorentza [3], nr 2162 Przechlewo (Przechlewy), (niem. *Prechlau*), Gmina wiejska, powiat człuchowski. **1749:** Georgius Schwengel [19] wymienia parafię Przechlewo, jako należącą do dekanatu *Człochoviensis* (człuchowskiego), str. 469. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje *„Prechlau -Przechylewo albo Przechlewo; Prechlauer Mühle - Przechylewski albo Przechlewski młyn”*, Powiat Człuchowski (*Kreis Schlochau*), [11], kolumna 78. **1912:** Max Bär i Walther Stephan podają: *„Prechalaw s. Prechlau; *Prechlau, Kr. Schl., früher auch Przechlewo, Przechilewo, Precalaw”*, [37], str. 94. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Przechlewo***, *niem.* ***Koenigl. Prechlau***, *według Kętrzyńskiego Przechylewo, wieś kościelna (królewska), powiat człuchowski, 18 klm. na północ od Człuchowa, parafia ewangelicka Sąpolna, ...* ***Przechlewo***, *niem.* ***Adelig Prechlau***, *dobra rycerskie w dwóch działach, tamże, ... w 1868 roku 27 budynków, 12 domów, 139 mieszkańców; (63 katolików, 76 ewangelików). Przechlewo leży w górzystej okolicy niedaleko Brdy, ma żyzną glebę; lud tutejszy jest niemiecki. ... W skład parafii, należącej do dekanatu człuchowskiego, wchodzą: Przechlewo, Przechlewski Młyn, Zielony Most, Gostbrueck, Eisenbruseck, Junkerbrueck, Vossberg, Neubraa, Lipczyn, Giemły, Płaszczyce, Dąbrowa, Lubianka, Szczytno, Lisewo, Zawada, Sorge, Pawłówko wraz z Młynem, Pakotolsk i Pokrzywnica. Oprócz tego należą dotąd 2 filie, mianowicie: Woltersdorf czyli Kiełpin i Polenica. ... Za czasów Rzeczpospolitej był proboszcz tutejszy infułatem. ... W dokumentach napotykamy Przechlewo już w XIV wieku. W 1377 roku potwierdza komtur człuchowski Henryk von Grobitz sołtysowi Carbowen list sołecki na 4 włóki. W 1350 roku podaje Ulryk von Lichtenberg, dziedzic Przechlewa, że uczciwemu panu Tempelyn i jego spadkobiercom zapisuje 6 włók w Przechlewie, ... Za czasów Rzeczpospolitej należało Przechlewo do starostwa człuchowskiego. Roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacili tu lemani od 7 włók folwarkowych 7 florenów, ...*", str. 126.
216	Przejazdowo	***Quadendorff*** (1715) B510, ***Kwadendorf*** (17146) B1035, Przypisano do miejscowości o nazwie *Przejazdowo (niem. Quadendorf)*, k. Wiślinki. **1910:** mapa [147], **1936:** mapa WIG [166]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Przejazdowo (niem. Quadendorf)*, (23 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOSCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... II. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 7. (Obecna nazwa)* Przejazdowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Quadendorf, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 189. **1955:** Marian Biskup

		i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Przejazdowo (Quadendorf)*, należące do klasztoru w Kartuzach, 14,5 łana i folwark, wieś położona na Żuławach Steblewskich. Jako płatnik podany jest J. Werden, starosta nowski, str. 121. Parafia Bogatka, dekanat steblewski, powiat tczewski, 153. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*...Quadendorf, ...*", str. 562; dalej: "*... Tunc enim Moscorum milites monasterii bona expilare coeperunt; praecipue autem monasterii praedium Quadendorf exinanibant idque denique 12. Maio incenderunt. ...* ", str. XI; dalej: "*... Villae Quadendorf et Gdingen nuper ex occasione obsidionis urbis Gedanensis a Moscis incensae et combustae , adhuc in cineribus iacebant, aedes nostrae intra urbem Gedanensem ex oppugnatione per bombos et globos ferreos conquassatae et destructae. ...* ", str. XVI; dalej: "*... Anno Dni 1445 accessit monasterio allodium insigne Quadendorf in insula Gedanensi ex liberali donatione Dni Conradi ab Erlichshausen magistri generalis, qui alias ordini Cartusiensium novam etiam domum ...*", str. 417; dalej: "*... in praesenti conventu nobiscum existentium villas supra scriptas, videlicet ... curiam Quadendorf cum suis attinentiis et piscatione in Motlawa, ...*", str. 420. **1906:** Wykaz … [62]: "*Quadendorf, D., G., Kreis Danziger Niederung, Amts. Danzig, Post. Weßlinken.*", str. 162. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "*Błonia. Na wschód od Knipawy (dzisiejszego Rudna) wzdłuż drogi rozciągały się łąki, użytkowane przez mieszkańców Długich Ogrodów (Langgartsche Wiesen, 1678), zwane także Łąkami Mieszczańskimi (Bürger Wiesen, 1788), co po wojnie pięknie spolszczono na Błonia. ... Przyległa część* ***Przejazdowa*** *(Quadendorff, 1399), to dawna Nowa Wieś (Neuendorf - po wojnie przechrzczona na Dobrowo), założona w 1346 r. przez miasto na podstawie przywileju lokacyjnego. ...*", str. 102. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Quadendorf****, wieś włościańska, powiat gdański, ... Wieś leży w małych gdańskich Żuławach, niedaleko Wisły, na wschód od Gdańska, do którego należała od 1807 do 1826 r. ... Roku 1399 nadaje komtur gdański Albrecht von Schwarzburg wsi Quadendorf, obejmującej 12 włók, prawo chełmińskie. ... Uwolnieni byli (mieszkańcy) od tłoki i służenia przy wyprawach wojennych, wyjąwszy gdy szło o obronę całego kraju. ... Roku 1429 nadaje Paweł von Eussdorf, wielki mistrz wieś tutejszą szlachetnemu Henrykowi Hattenick, właścicielowi pobliskich dóbr Mutterstrenz, ... Roku 1446 nabyli tę wieś kartuzyanie za 1080 grzywien, na co wielki mistrz chętnie dał swoje zezwolenie. Za to odwdzięczyli się mu ojcowie, postanawiając wsi tej nigdy nie sprzedać. Mieszkańcy tutejsi składają się z niemieckich kolonistów. ... Quadendorf, dobra tamże, ... Dobra te leżą nad Małą Motławą. Roku 1429 nadaje wielki mistrz Paweł v. Russdorf Henrykowi Hattenick; obejmowały one wtedy 6½ włóki. Roku 1446 nabyli je kartuzyanie za 540 grzywien. ...*", str. 335.
217	Przewóz	***ze wsi Przewozu*** (1663) H2, Przypisano do miejscowości o nazwie *Przewóz (niem. Lindenhof)*, k. Brodnicy Górnej. **1877:** mapa [131]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Przewóz (niem. Przewosz)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 33. (Obecna nazwa) Przewóz, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Przewóz*, herbu nieznanego, pochodzenie nieokreślone, str. 96. Parafia Stężyca, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 153. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Przewóz. JMP. Przeworski w Przewozie, Łądczynicy, Sznarkach od ogrodników 9, dorocznych 2.*

		1 zł. 29 gr. Od młyna spólnego małego o 1 kole, JP. Żurowski od 3 ogrodników. 12 gr.", str. 155. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Przewóz**, niem. Lindenhof, dobra rycerskie, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia ewangelicka Szymbark, 7,5 km odległości, katolicka Stężyca, stacja kolejowa Kartuzy 14 km odległości. ... W skład dóbr wchodzi: karczma Haska albo Haski, dalej Chróstowo, osada Kruchlandt albo Kriegland, Sznurki i dobra Max. ... W 1869 roku 28 domów, 262 mieszkańców, 121 katolików, 141 ewangelików. Przewóz leży na wschodnim brzegu jeziora raduńskiego, tam gdzie ono się znacznie zwęża. Ztąd już w starych czasach znajdował się tu przewóz, a w ostatnich latach przeprowadzono tędy kartusko-bytowską szosę. Położenie wsi malownicze. Okolica tutejsza była już od dawna zaludniona, czego dowodem znalezione tu groby starożytne, ... Od roku 1381 należał Przewóz do wójtostwa mirachowskiego. Około roku 1395 siedzą tu Ubisław, Boslav i Jakub z szlacheckiego rodu (feodales). W regestrach krzyżackich figuruje Przewóz jako zaścianek, którego właściciele byli zobowiązani do służby konnej i rocznego czynszu w kwocie 1 grzywny. Roku 1392 zachodzi spór między pannami w Żukowie i właścicielami dóbr tutejszych o prawo rybołóstwa w jeziorze Raduńskiem, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacili tu: Marcin Przewoski od 1½ włóki folwarkowej 1 floren 15 gr., Żuromski od 1 włóki osiadłej i 2 ogrodników 2 floreny 16 groszy, Michałowa Przewoska od 4 włók osiadłych, 1 pustej, 2 ogrodników, 2 rzemieślników, koła młyńskiego 13 florenów 4 grosze. Przewóz (Przewos) należał wtedy do powiatu mirachowskiego, (**1648:** [245], str. 192). ... Według taryfy na symplę z roku 1717 płacił tu Żuromski 12 groszy. ... Roku 1780 było tu 39 katolików i 64 akatolików, ...* ", str. 187-188.
218	Przodkowo	***Przodkowo*** (1612) E152, ***Przodtkowo*** (1656) E1899, ***Przodtkowo*** (1656) E1899, ***Przodkowo*** (1657) E1954, ***Przotkowo*** (1676) E2795, Przypisano do miejscowości o nazwie *Przodkowo (niem. Seefeld)*, k. Kczewa. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Przodkowo (niem. Seefeld oder Przodkowo)*, (13 dymów, kön(iglische), fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 13. (Obecna nazwa)* Przodkowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Przodkowo, *Seefeld, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra królewskie *Przodkowo*, dzierżawione przez L. Werdena, 40 łanów, str. 89. Parafia Przodkowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 153. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Dzierzawy. ... Przodkowo. Od 100 morgów pustych, 2 ogrodników. 2 zł. 23 gr.*", str. 69. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Kaszubskich i inszych, na których pp. Werdom summa 83970 (zł.) gr. 25 konstytucyą 1654 assecurowana, … Przodkowo. Na czynszach ta wieś siedziała. Gburów było 4, teraz tylko jeden, ktory tydzień kosą, a tydzień grabiami we żniwa szarwark odprawuje. Płaci na rok gołego czynszu na ś. Marcin fl. 50. ... Szołtys Jan prawa żadnego nie pokazał, płaci jmci panu Werdzie na ś. Marcin fl. 20. Ogrodników 2, ci czynszu nie dają, tylko ręczną robotę odprawują do Młynika, ... Karczma bywała, ale podczas wojny zniesiona. Tacą dają do kościoła Kielińskiego po korcu owsa, po korcu żyta z osiadłości.*", str. 350-351. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Przodkowo**, niem. Seefeld, ... powiat kartuski, stacja pocztowa w miejscu, ... leży przy gdańsko-wejherowskiej szosie, ... Razem z wybudowaniem Kawle obejmuje 2737 morgów, włącznie z jeziorem (39 morgów). Gburskich posiadłości jest 28, zagród 24; oprócz tego dwie karczmy, ... W 1868 roku było 62 domy, 554 mieszkańców, 513 katolików, 33 ewangelików, 8 żydów. ... Kościół parafialny pod wezwaniem św. Andrzeja apostoła, ... Do parafii należą: Przodkowo, Barwik, Barwickie wybudowania, Bielawy, Brzeziny, Brzezinki, Butterfass (niem.), Cegielnia, Szarłata i wybudowanie Czarna Huta, Grzybno Górne i Dolne, Kopy, Kawle, Kobusewo, Kosowo i Duba wraz z wybudowaniem Krzywda, Kurmacya, Gliniana Góra, Melgrowa Góra, Młynek, Osowa Góra, Otalżyno, Pieczysko, Piekło, Pomieczyno, Rąb, Sarnowo, Sitna Góra, Czarna Rzeka, Stanisławie, Smołdzino, Sośniak, Teufelsbruch (niemiecki), Trzyrzeki, Ucisk, Wilanowo, Zagajnik i Załęże. ...1886 roku .. dekanat wiejski gdański. ... Parafia została tu dopiero roku 1866 przywróconą, przedtem istniał tu lokalny wikaryat, należący do parafii w Kielnie, chociaż według starszych wizytacyi kościół tutejszy zawsze był parafialnym. ... Za czasów krzyżackich należało Przodkowo do wójtostwa gdańskiego (Danziger Waldamt), ... W XVI wieku jest*

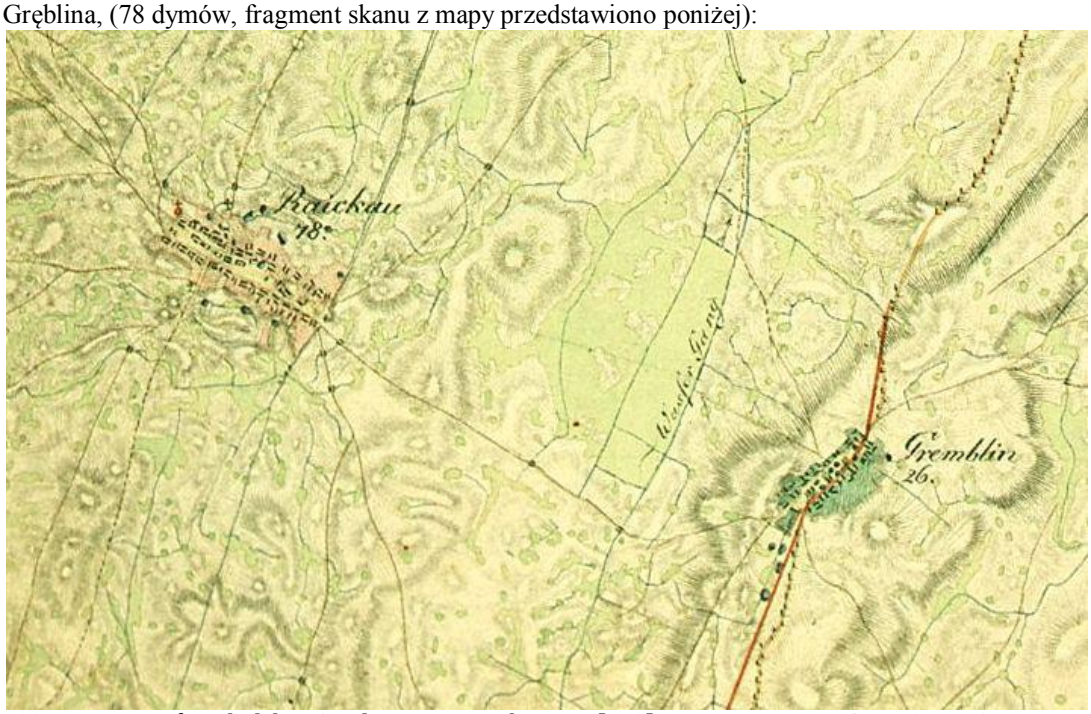
		to wieś królewska, należąca do kluczu kielińskiego. Wizytacya Rozdrażewskiego z roku 1583 podaje, że wieś trzymali Wejherowie, ... Według taryfy na symplę z roku 1717 płaciło Przodkowo, umieszczone w spisie pod dzierżawami, 1 zł. ... Uwłaszczenie nastąpiło tu roku 1821.", str. 192-193.
219	Przyjaźń	***Przyiazn*** (1627) E584, ***Przyiazń*** (1636) E1056, ***Przyians*** (1642) E1342, ***Przÿaznia*** (1653) E1798, ***Przyiazn*** (1657) E1941, ***Przÿazn*** (1657) E1941, ***Przizazn*** (1657) E1941, ***Przyiaznia*** (1670) E2467, ***Reinfeld*** (1670) E2480, ***de villa Przyiaznia*** (1678) E2870, ***de Przyiaznia*** (1685) E3286, ***Przyiaźnia*** (1701) E4069, ***Przziazn*** (1713) E4767, ***Reinfedt*** (1719) E5138, ***Przyiasn*** (1721) E5255, ***Przyiasnia*** (1722) E5338, ***Przÿïaznia*** (1724) E5493, ***Przyiaźń*** (1726) E5621, ***Braxatoris Przyiazniensis*** (1727) E5680, ***Przyiaznia*** (1739) E6576, ***Karczma Przyiazienska*** (1743) E6874, ***Przyiazna*** (1744) E7041, Przypisano do miejscowości o nazwie *Przyjaźń (niem. Rheinfeld)*, k. Żukowa. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Przyjaźń (niem. Rheinfeldt polln. Przygazne)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 42. (Obecna nazwa) Przyjaźń, (Nazwy występujące w źródłach) Reinfelt, Przyjaźń, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra miejskie *Przyjaźń,* należące do H. Niederhofa, 59 łanów, str. 93. Parafia Przyjaźń, dekanat gdański, powiat gdański, str. 153. **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Rheinfeldt, Kr. Karth., früher auch Przyjaznia*", str. 98. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Lichtenfeldt. P. Piotr Węsierski od 2 ogrodników płaci przy Przyjaźni. 8 gr.*", str. 91; dalej: "*Przyjaźń. P. Barszcz od 80 morgów osiadłych, 14½ pustych, 7 ogrodników, 4 czynszowników, karczmarza pańskiego. 10 zł. 14 gr.*", str. 94. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański ... Przyiazn. P. Nathaniel z Niestępowa, Rychłowa. 133 floreny, 12 groszy. ...*", str. 173. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Przyjaźń***, *niem. Rheinfeld, dokumenty niem. 1349 Prisyesen, 1583 Reinfeld, dobra rycerskie, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia katolicka Żukowo ... Leży nad rzeką do Raduni uchodzącą. Posiada kościół parafialny ewangelicki ... Razem z folwarkiem Lichtenfeld, Ellerfeld, Kołem (Neufeld) i pertynencyą w Skrzeszewie zawiera 940 ha roli, ... W 1868 roku 658 mieszkańców, 305 katolików, 349 ewangelików, 4 żydów, 53 domów. Przyjaźń należy do rzędu starych osad. ... W 1349 roku nadaje komtur gdański Henryk Richter sołtysowi Janowi wieś Przyjaźń (Reynfelt) z 73 włókami bez 8 morgów na prawie chełmińskim. ... Przyjaźń należała wtedy do wójtostwa gdańskiego (Waldamt). ... W roku 1457 darował król Kazimierz tę wieś burmistrzowi gdańskiemu Reinholdowi Niederhoff. ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił w Przyjaźni Nataniel Barcz z Niestępowa i Rychłowa 133 fl. 12 gr. ... W Przyjaźni był dawniej katolicki kościół parafialny. Data erekcyi w 1210 roku (przez księcia Raciborza, brata Świętopełka) polega na podrobionym dokumencie. Jednakże w 1239 roku napotykamy w dokumentach między świadkami Mikołaja, proboszcza z Przyjaźni. Kościół tutejszy pod wezwaniem św. Jana został jako filialny przyłączony do Żukowa. ... W roku 1583 przybył do Przyjaźni oficyał pomorski Mikołaj Mylonius, ażeby kościół odebrać i poświęcić, lecz ówczesny patron i dziedzic niechciał dopuścić wizytacyi. ...*", str. 210-211.
220	Przymorze	***Konradzhamer*** (1738) B861, ***Konradshamer*** (1740) B938, Przypisano do miejscowości o nazwie *Przymorze (niem. Conradshammer)*, d. Gdańska. **1908:** mapa [29]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Przymorze (niem. Conradshammer od: Connertshammer)*, k. Jelitkowa, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 40. (Obecna nazwa)* Przymorze, *(Nazwy występujące w źródłach)* Konradshammer, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* M *(osiedle młyńskie)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* M *(osiedle młyńskie)*,", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Przymorze (Konradshammer)*, należące do klasztoru w Oliwie, 6 łanów, str. 92. Parafia Oliwa, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 153. **1923:** Lorentz [3] wymienia: Nr 1782: "*niem. Konradshammer (dawniej Hammer) osada przynależna do Oliwy*", w "B. *Nazwy miejscowości położone w części Kaszub przynależącej do Wolnego miasta Gdańska*". **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***II Młyn - Przymorze***. *Wymieniony po raz pierwszy w 1279 roku (Primore). Młyn zbożowy przy ulicy Pomorskiej naprzeciwko Helskiej istniał już w 1480 roku. Od 1540 roku dzierżawiła go rodzina Conradów, stąd nazwa Konradowo (Hamer Nobilis Johannis Conrad, 1570; H. Conrads Hammer, 1577) używana do ostatniej wojny. Conradowie przekształcili zakład w kuźnię miedzi. Był tu dwór, przed wojną zakład wychowawczy z pięknym częściowo zachowanym parkiem. ... Obecnie wielka dzielnica Przymorze przylega do tego obszaru, ale prawie w całości powstała na gruntach zaspiańskich, ... Po wojnie resztki dworu przebudowano na ośrodek wczasowy (dziś siedziba firmy) i uporządkowano park.*", str. 69. **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Jelitkowska Struga***, *Gletkauer Fliess, w Prusach zachodnich, bierze początek w górach lesistych, 149 m wysokich, przy wsi Klukowie w powiecie gdańskim; kierunek ma przeważnie połnocno-wschodni. Przechodzi przez cichą dolinę, zwaną dlatego miłą, po niem. Freudenthal. Przy leśnictwie tworzy małe, przydługie jeziorko; pędzi następnie cały zastęp hamerni i młynów we wsi Schwabenthal i Ernstthal; przybiera kilka dopływów z północy i z zachodu; wyszedłszy z gór, płynie przez sławną Oliwę, zupełnie blisko kościoła klasztornego; w ogrodzie poklasztornym tworzy przepyszne fontanny i wodospady; obraca zaraz potem młyn wielki, następnie we wsi Günthershofi* ***Konradshammer*** *kilka hamerni i uchodzi kilku ramionami, młyn jeszcze pędząc, przy Jelikowie do morza. ... Za polskich czasów płynął cały w obszernych dobrach oliwskich cystersów, którzy oddawna wszystkie te młyny i hamernie pozakładali.* ...", str. 559.
221	Przywidz	***Przywidzo*** (1673) A371, ***Przywydz*** (1679) A625, ***Przywidz*** (1751)**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Przywidz (niem. Mariensee)*, k. Mierzeszyna. **1925:** mapa [16]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Przywidz (niem. Mariensee)*, (22 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. .... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 71. (Obecna nazwa)* Przywidz, *(Nazwy występujące w źródłach)* Mariensee, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Przywidz (Mariensee)*, należące do J.

		Kuntora, herbu Leliwa, pochodzenie pomorskie, 3 łany i folwark, str. 117. Parafia Mierzeszyn, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 153. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Przywidz**, niem. Mariensee, w dokumentach 1294 Priuisa, dobra rycerskie, powiat kartuski, odległość 33 klm. na południowy-wschód od Kartuz, nad jeziorem tej nazwy, śród wyżyny pomorskiego pojezierza, ... Leżą przy trakcie gdańsko-kościerskim; najbliższa stacja kolejowa na południe Liniewo 14 klm. odległa; na północ Kolbudy. W miejscu jest stacja pocztowa, połączona pocztą osobową z Gdańskiem i Kościerzyną. We wsi kościół ewangelicki i szkoła ewangelicka, młyn wodny, gorzelnia parowa, krochmalnia, ... W 1877 roku było 284 miejszkańców, po większej części ewangelików. Razem z folwarkiem Katarzynkami, Katarzynkami Wielkiemi (Huettenfeld) i Jeziorami (Kleinsee) obejmują te dobra 530,52 ha roli ornej i ogrodow, 50,2 łąk, 10,55 pastwisk, 545,95 lasu, 12,4 nieużytków, 202,1 wody, razem 1351,72 ha, ... Właściciel 1858 rok Hugo Simon, 1885 roku Juliusz Krosta. ... Roku 1294 nadaje książę Mestwin dobra cystersom w Eldenie pod Gryfią, ... Od roku 1311 należał Przywidz do wójtostwa tczewskiego. Jedną część dóbr wspomina przywilej z roku 1419, wystawiony przez wielkiego mistrza Michała Kuechmeister, drugą, pod nieistniejącą już dziś nazwą Dietrichswalde, list nadawczy od wielkiego mistrza Pawła von Rusdorf z roku 1425, ... W XVI wieku należały do Przywidzkich, po nich (około 1589) do Lindów. W 1648 roku, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił tu 'von der Linde' sumatim 23 floreny 8 groszy, ... Według wizytacji Trochowskiego z roku 1765 należały do niego (kościoła parafialnego): Przywidz, Młyn Przywidzki, Klonowo Dolne i Górne, Jakubska Huta, Michalska Huta, Stara Huta, Szklanna Huta, Pomlewo, Szenbek, Garczyska i Watarzynki. ... Niedługo potem kościół całkiem podupadł, a luteranin Linda wystawił nowy zbór, na innem jednak miejscu. ... Biskup Szembek, wizytujący kościoły na Pomorzu w 1701 roku, konsekrował kościół przywidzki i nadał mu tytuł św. Franciszka Ksawerego. Potem oddał go ojcu Marquartowi z Gdańska. ...", str. 241-242.
222	Pszczółki	***Psczolcensis sive Hogensteinensis*** (1648) J4, Przypisano do miejscowości o nazwie *Pszczółki (niem. Hohenstein)* k. Tczewa, **1900:** mapa [51]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Pszczółki (niem. Hohenstein oder Pszolke)*, (31 dymów królewskie, fragment skanu z mapy przedstawiono obok): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 66. (Obecna nazwa) Pszczółki, (Nazwy występujące w źródłach) Hogenstein, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Pszczółki (Hohenstein)*, należące do starostwa sobowidzkiego, 33 łany, str. 113. Parafia Miłobądz, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 153. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają „*Hohenstein, Kr. Dir., früher auch Pszczółki, Hogenstein*", [37], str. 50. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Hohenstein = Pszczółki*, [11], kolumna 4. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** *"Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Dzierzawy. ... Pszczołki. Od 318 morgów osiadłych, ogrodnika, karmarza pańskiego. 16 zł. 5 gr.*", str. 67. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Pszczołek alias Hogenstein w województwie Pomorskim w powiecie Tczowskim będącej, ... Tej wsi zastaliśmy possessorem jmci Adama Przewoskiego, sędziego ziemskiego Mierachowskiego. Prawa nie pokazano. Wieś Pszczołki alias Hogenstein. Zasiadła ta wieś na włokach 33, z tych szołtyskich wolnych od czynszu 3, ... jest gospodarzów gburów 10, karczmarz jedenasty, ...*", str. 373-374. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Pszczółki**, niem. Hohenstein, w dokumencie z roku 1307 Psolcicz, wieś włościańska, powiat gdański, stacja pocztowa i kolejowa wschod. i nowej wiodącej przez Szkarszewy do Kościerzyny (otworzonej 1885 roku), 11,3 klm. na północny-zachód od Tczewa. W bardzo żyznej okolicy, na nizinach wiślańskich. Przez wieś przechodzi szosa gdańsko-tczewska. ... W 1869 roku 475 mieszkańców, 253 katolików, 222 ewangelików, 38 domów; parafia katolicka Mołobądź 2/4 mili odległa, ewangelicka Rębielcz, szkoła ewangelicka w miejscu, wiatrak i dwie karczmy. W 1307 roku wojewoda Świeca i Bogusz, sędzia pomorski, zeznają, że spór Oliwy z Trsebeboriusem o granice między Skowarczem a Pszczółkami został załatwiony, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny z akcyzą potrójną, płacił tu pan Sędzia Mirachowski od 33 włók osiadłych, karczmy, kowala, 7 ogrodników 70 florenów, ...*", str. 256.

<table>
<tr>
<td>223</td>
<td>Radgkiewicze✠</td>
<td>
ex Lithuania de Radgkiewicze (1677) B55, Nazwa miejscowości zaginiona. Możliwe, że dotyczy miejscowości o nazwie Radaszkowiczy (k. Mińska), Białoruś. Miasto Radaszkowiczy znajduje się 30 km od Mińska (Białoruś), lub też jest to lokalna nazwa zaścianka na Litwie, nie figurująca na mapie [352] z roku 1613.
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.
<table>
<tr><th>LP</th><th>Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy</th><th>Obecna lokalizacja</th></tr>
<tr><td>1</td><td>1613: Mapa Wielkiego Księstwa Litewskiego, [352], Radoszkowice, k. Minska, fragment mapy cytowany poniżej:

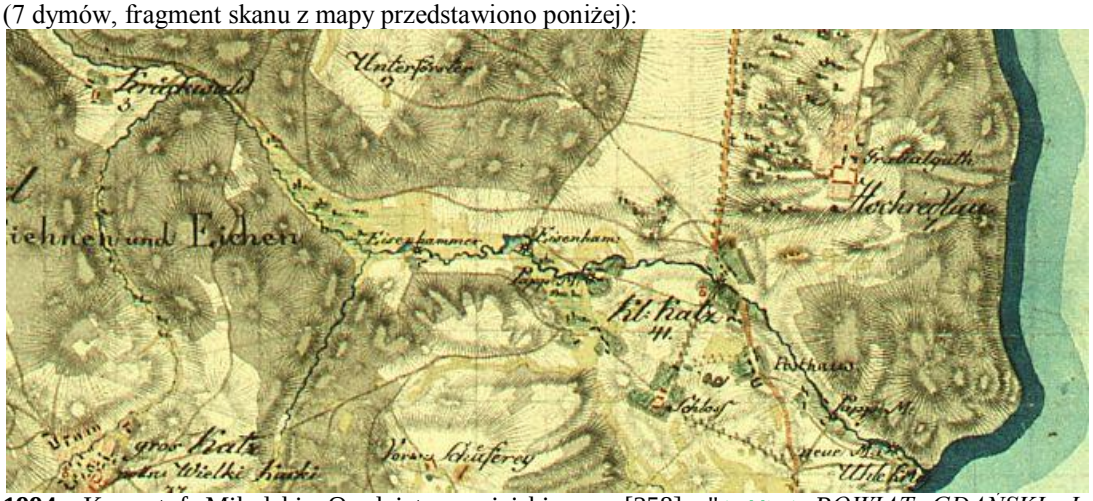

1884: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "Litwa, ... 3) Województwo mińskie, ... Ważniejsze miasta: Radoszkowicze, ... Powiat miński posiadał starostwa radoszkowickie i krasnosielskie, ...", str. 339; dalej: 1888: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "Radoszkowicze, dawniej Radoszkowice, miasto nadetatowe przy ujściu Hujki do Wiazynki alias Lipieniówki, powiat wilejski, na pograniczu powiatu mińskiego, w pięknem położeniu, pomiędzy górami, przy byłej drodze pocztowej z Wilna do Mińska, odległej o 140½ wiorst (150 km) od Wilna. ... Jest to stara osada, choć czas jej założenia nie jest znanym. Radoszkowicze były niezawodnie od dawnych czasów królewszczyzną. Podług spisów podskarbińskich z 1569 roku należały do stołu królewskiego i obejmowały miasteczko Radoszkowicze z zamkiem i przyległościami. W 1568 r. Zygmunt August zebrał pod Radoszkowiczami około 100.000 zbrojnej szlachty, celem rozpoczęcia kroków wojennych z Rosyą, z powodu uwięzienia w Moskwie w roku poprzedzającym posła króla, Bykowskiego. Ale niesforność szlachty i opieszałość królewska stały się powodem, że po trzytygodniowym obozowaniu, cała wyprawa na niczem spełzła i szlachta rozpuszczoną została. Od 1576-79 roku starostą niegrodowym radoszkowskim był Jan Janowicz Hlebowicz (✝ w 1591 roku), w 1594 roku zaś również Jan Hlebowicz, stolnik nadworny (✝ w 1604 roku). Za czasów drugiej (trzeciej) wojny szwedzkiej w 1708 roku Karol XII przebywał w tych okolicach i mieszkał w Radoszkowiczach przeszło jedenaście tygodni. Udając się stąd na Ukrainę, gdzie go czekała klęska połtawska, pożegnał swego sprzymierzeńca Stanisława Leszczyńskiego, zostawiwszy przy jego boku pułkownika Stanislawa Poniatowskiego, zmarłego w 1762 roku kasztelanem krakowskim, ojca króla Stanisława Augusta. W 1709 roku pod wodzą Hrehorego Ogińskiego zniesiony został pod Radoszkowiczami oddział szwedzki.…", str. 438-440.</td><td>Radaszkowiczy (k. Mińska), Białoruś.</td></tr>
<tr><td>2</td><td>1902: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XV, Część II, DOPEŁNIENIA, [136]: "Radowicze 1.) wieś, powiat kowelski, gmina Turzysk, 20 wiorst od Kowla, 103 domy, 710 mieszkańców, kaplica katolicka, młyn, gorzelnia.", str. 535.</td><td>Nie szukano</td></tr>
<tr><td>3</td><td>1902: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XV, Część II, DOPEŁNIENIA, [136]: "Radowicze 2.) wieś, powiat włodzimierski, gmina Poryck, 25 wiorst od Włodzimierza, 65 domów, 505 mieszkańców.", str. 535.</td><td>Nie szukano</td></tr>
<tr><td>4</td><td>1902: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XV, Część II, DOPEŁNIENIA, [136]: "Radowicze 3.) dwa chutory, tamże, gmina Korytno i Wierzba (Wierba).", str. 535.</td><td>Nie szukano</td></tr>
</table>
</td>
</tr>
</table>

		5	**1902:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XV, Część II, DOPEŁNIENIA, [136]: "***Radziewicze**, wieś i folwark, powiat grodzieński. Wieś ma 231 dziesięcin (1 dziesięcina (dz) = 109,252 arów) ziemi włościańskiej i 13 dz prywatnej; folwark Onichimowskich 64 dz., Mikulskich 315 dz.*", str. 536.	Nie szukano
224	Rajkowy		***de Villa Roikowo*** (1749) B1086**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Rajkowy (niem. Raikau)*, k. Pelplina. **1910:** mapa [55]. *Rajkowy*, **1935:** mapa WIG [196]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Rajkowy (niem. Raickau)*, k. Gręblina, (78 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 70. (Obecna nazwa)* Rajkowy, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Rajkowy*, należące do starostwa gniewskiego, 122 łany, str. 113. Parafia Rajkowy, dekanat gniewski, powiat tczewski, str. 153. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi do starostwa Gniewskiego należące. ... Wieś Raykowy. W tej wsi było włok 122. Gburów teraz jest 10, szołtys jedenasty. ... Karczma w arendzie od wolnego szynku. fl. 30. ... Drugie szołtystwo ma także włok 5 z równą powinnością. Szołtys z niego zbieżał i budynki pustoszeją. Kościoł iuris patronatus Jego Kr. Mości, do niego włok 4 i taca zwyczajna, półkorca żyta i półkorca owsa z włoki osiadłej. Młyn ćwierć mili ode wsi na odnodze kopanej od rzeki Wierzycki, z którego młynarz wedle prawa swego daje żyta wymiernego półtora łaszta a fl. 100.*", str. 35-36. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*(Starostwo) Gniewskie. Raykowy. Od 240 morgów osiadłych, 3 ogrodników, 2 kół młyńskich małych, piwa robienia i szynkowania. 14 zł 18 gr.*", str. 63-64. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Rajkowy**, niem. Raikau, w dokumentach 1224 Raicovo, 1235 Raycow, 1283 Raichowe,1298 Reykow, 1439 Reichenek, wieś włościańska i kościelna, powiat tczewski, odległe ½ mili na północ od Peplina, ... parafia ewangelicka Rudno. Wieś ma 1978 ha (150 roli ornej, 108 łąk, 165 lasu); ... W 1869 roku wraz z Rajkowskim Młynem było 21 gburskich posiadłości, 30 zagród i 1 majętność większa, 105 domów, 1056 mieszkańców katolików, 26 ewangelików i 5 żydów, razem 1090; ... W skład gminy wchodzą: osada Józefowo (4 domy, 61 mieszkańców), Ornasowo (6 domów, 71 mieszkańców) i Rajkowski Młyn (2 domy, 25 mieszkańców). ... Kościół pod wezwaniem św. Bartłomieja, patronatu rządowego, murowany (sufit z desek), pochodzi z końca XVII lub początku XVIII wieku, stoi na pagórku na zachodnim krańcu tej długiej wsi. Parafia należy do dekanatu gniewskiego. Kościół blizko 30 lat zostawał w ręku innowierców. Odzyskał go napowrót biskup Rozdrażewski roku 1596, ... Wizytacja Szaniawskiego z roku 1710 donosi, że kościół był w pruski mur budowany. ... Do kościoła należały 2 ogrody przy plebanii, jeden zwany Skrzypice, drugi Smyczek, a nad granicą Brzeźna i Radostowa była łąka 'Parchaty Kąt' zwana. ...Rajkowy należy do najstarszych osad. ... Roku 1224 nadaje książe Sambor klasztorowi oliwskiemu 10 włók w Rajkowach, ... Roku 1289 nadaje książe Mestwin klasztorowi całą wieś Rajkowy i Radostowo, które po śmierci Sambora mu były przypadły, ... Roku 1289 przyznaje król Władysław w sporze klasztoru oliwskiego z Woysilem czyli Wojsławem wojewodą tczewskim, i jego wnukiem Ramotą wieś Rajkowy klasztorowi, ... Roku 1439 odnawia wielki mistrz Paweł von Russdorf przywilej rajkowski (Beicheneck), zatracony w ostatnich wojnach. ... Roku 1627 zaszła tu potyczka ze Szwedami; polegli są pochowani w katedrze peplińskiej, ...*", str. 497-498.

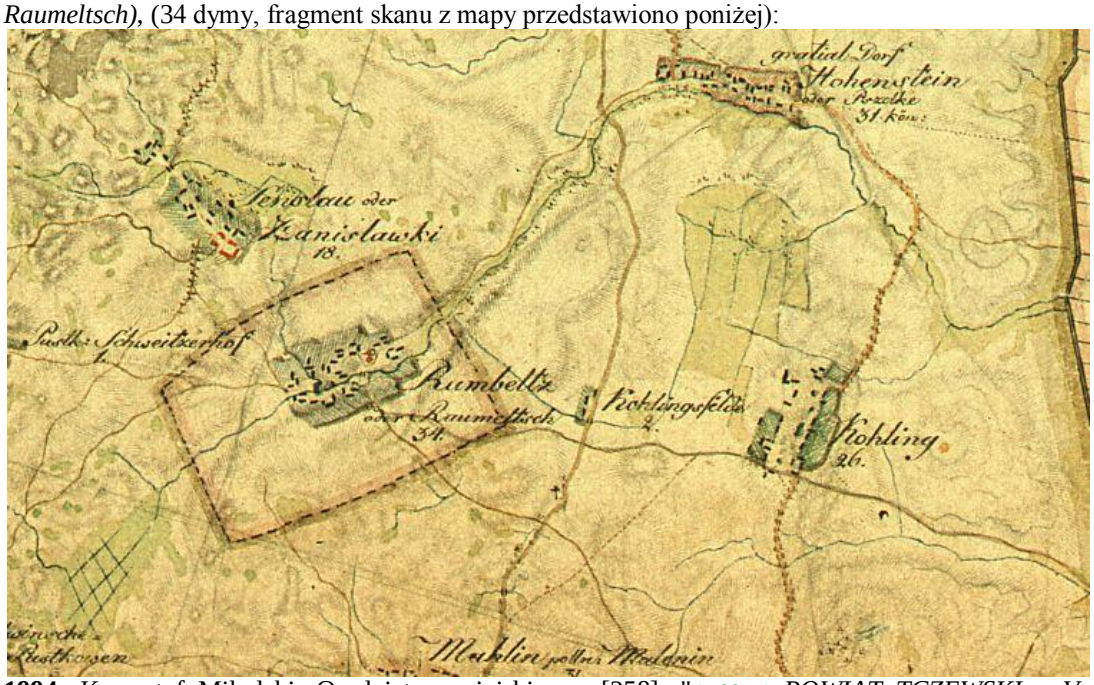
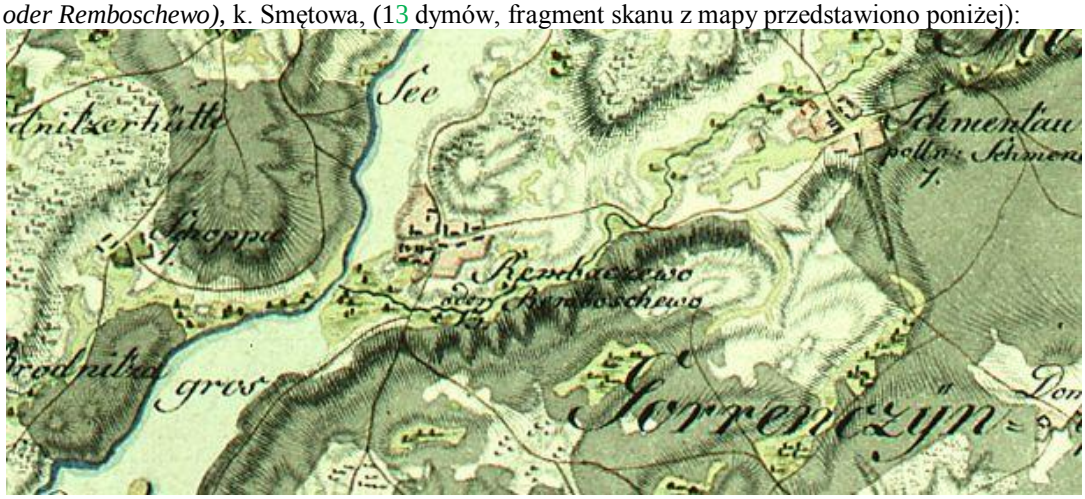
<table>
<tr>
<td>225</td>
<td>Ratilk✠</td>
<td>
de Ratilk (1739) B900, Przypisanie wątpliwe do miejscowości o nazwie Rolbik (niem. Rollbick), k. Widna. 1875: mapa [301]. Nazwa miejscowości zaginiona Ratilk✠.
Po kilku latach (15 marca 2015 roku) powrócono do próby ponownego odczytania niewyraźnego zapisu nazwy miejscowości w pręgowskiej metryce ślubów, dopasowując odczyt do możliwych wersji nazw znalezionych teraz w literaturze. Właściwie Autor pozostałby przy wersji wtedy odczytanej, ale jest możliwe także odczytanie nazwy miejscowości jako Rubilk. Wynika z tego, że bardziej prawdopodobne byłoby przypisanie nazwy historycznej do Rolbik, k. Brus (Chojnice).
Dotyczy zapisu ślubu z roku 1739:
"Żuławka. Eodem Anno et Die ut supra praemissis tribus bannis copulatus Jacobus Bakier nativus de Kleszczewo cum Marianna Ludwiskowna nativa de Ratilk. Praesentibus Testibus Joanne Berent et Martino Engier.", B900.
Można oczekiwać, że miejsce pochodzenia panny młodej znajduje się w pobliżu obecnej Żuławy. Nie znaleziono w literaturze nazwy miejscowości wystarczająco zbliżonej do Ratilk. W poniższej tablicy zestawiono nazwy podobnie brzmiące do historycznego Ratilk.
<table>
<tr><th>LP</th><th>Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy</th><th>Obecna lokalizacja</th></tr>
<tr><td>1</td><td>1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "(Tablica) POWIAT TUCHOLSKI. I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ...45. (Obecna nazwa) Rolbik, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) K (osiedle karczmarskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),", str. 186. 1955: Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tucholskim istniały dobra królewskie Rolbik, należące do starostwa tucholskiego, (Zabory), karczma, str. 124. Parafia Brusy, dekanat zaborski, powiat tucholski, str. 154. 1897-1899: Visitationes Hieronymo Rozdrażewski [8-9] ... 1584: "... Decanatus Starogardensis seu Zaborzensis. ... Villa Brussy. Regalis Tucholiam adiacens. ... Pagi adiacentes parochiam: ... Rubik, dimidium modium siliginis. ...", str. 240. 1871: Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... 1648: "Starostwo Tucholskie. ... Rolbik. Poddani od 2 karczem. 2 Flor. 20 Gr.", str. 185. 1664: Opis królewszczyzn … [42]: "Wsi starostwa Tucholskiego. ... Pustkowie Rulbickie. Jan Rulbicki ma prawo krzyżackie, a Vladislao IV in anno 1635 stwierdzone, z mniejszą pieczęcią dane, daje czynszu fl. 10, a w przywileju napisane gr. 40, a to się stało względem przyczynienia gruntu. Powinności żadnych nie daje i nie odprawuje. Tamże z karczemki na drugiej stronie rzeczki Wojciech Gierz płaci fl. 9.", str. 207. 1888: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "Rolbik, niem. Rollbick, wieś, powiat chojnicki, stacja pocztowa Brusy, parafia katolicka Leśno (o 1½ mili), szkoła Widno. Przez wieś płynie rzeka Zbrzyca (Sbritze), lewy dopływ Brdy; obszar 1163 ha (65 lasu, 9 łąk, 191 roli). W 1868 roku 29 budynków, 17 domów, 214 mieszkańcow, 208 katolików, 6 ewangelików; ... Roku 1350 nadaje komtur tucholski Konrad Vullekop uczciwemu Ehestlein karczmę, uff der Rorbeck jure culmensi wraz z rolą nad strugą i 10 morgów łąk za domem nad rzeką Otocznik. ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacili w Rolbiku poddani od 2 karczem 2 fl. 20 gr., ... W lustracyi starostwa tucholskiego z roku 1664 czytamy: Pustkowie Rulbieckie: Jan Rulbicki za prawem krzyżackim od Władysława IV potwierdzonem roku 1635 mniejszą pieczęcią, daje 19 fl. Rolbik zaliczono wówczas do klucza kosobudzkiego albo zaborskiego. Roku 1710 należał Rolbik do parafii brzeskiej i dawał mesznego 1 korzec żyta, ...", str. 717.</td><td>Rolbik (niem. Rollbick), k. Widna. 1875: mapa [301].</td></tr>
<tr><td>2</td><td>1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają "*Ruthken, Kr. Karth., früher auch Rathken", str. 101. 1923: Wg Lorentza [3], Nr 1289: "Rutki, powiat kartuski, niem. Ruthken (dawniej Rathken), osada przynależna do Glincza nowego".
1796-1802: Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości Rutki (niem. Rudkekrug), k. Borkowa, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

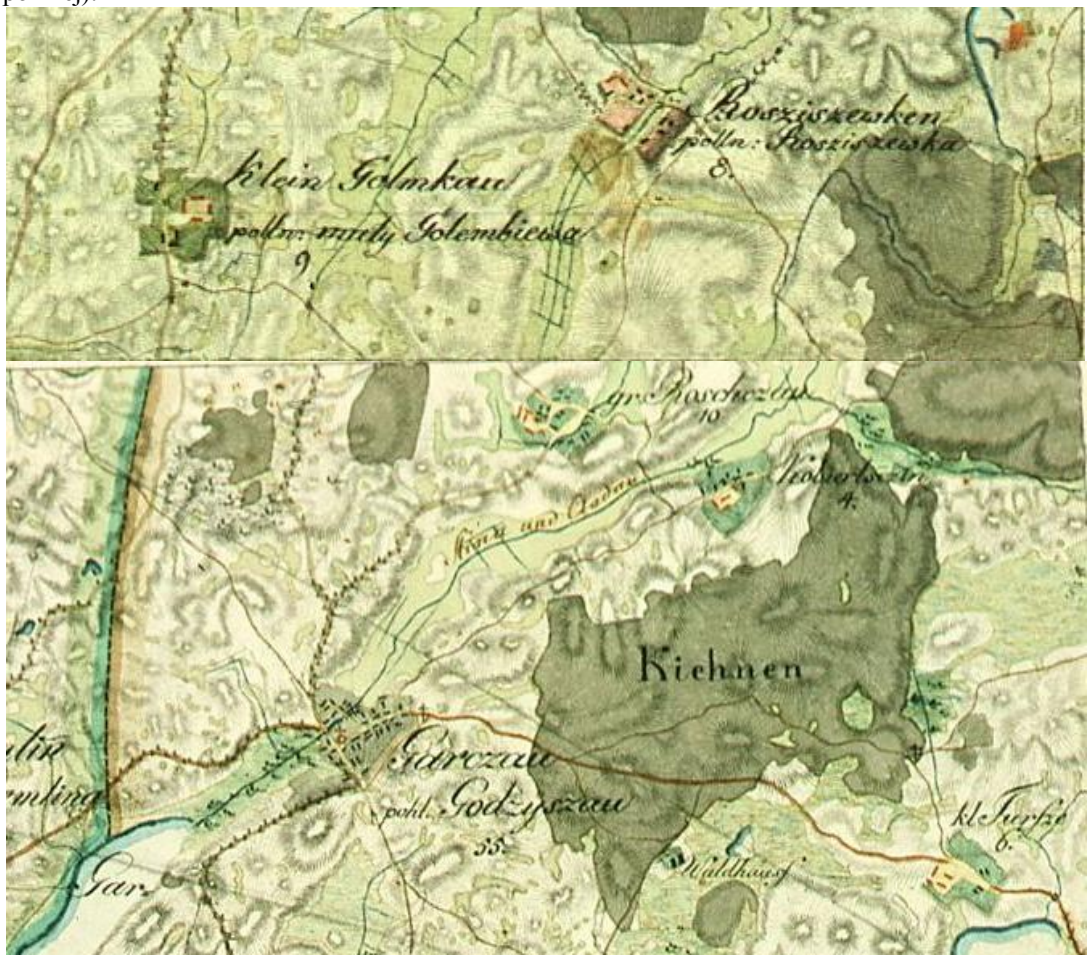
</td><td>Rutki (niem. Ruthken), k. Żukowa. 1898: mapa [23].</td></tr>
</table>
</td>
</tr>
</table>

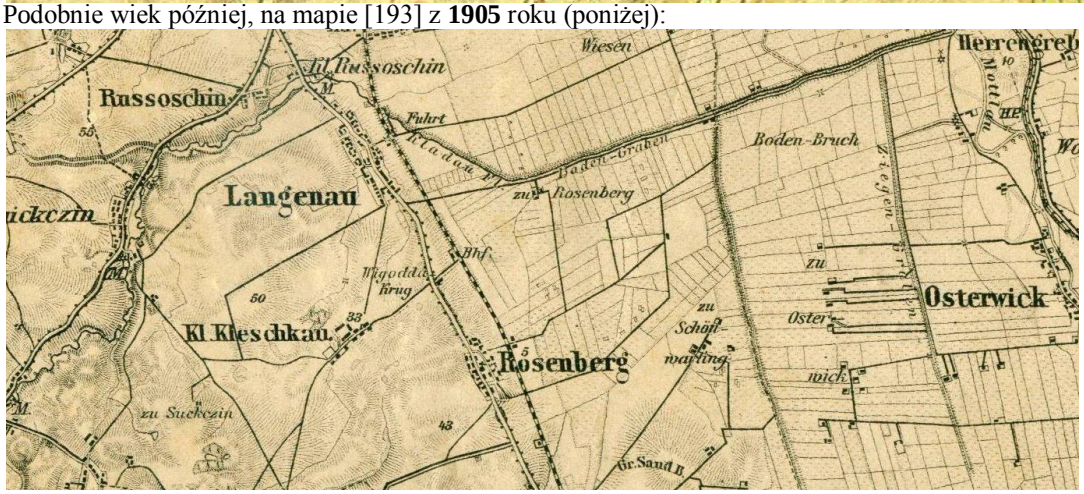
		3	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT ŚWIECKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 10. (Obecna nazwa)* Rudki, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza),*", str. 175. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie świeckim istniały dobra kościelne *Rudki*, należące do klasztoru benedyktynek w Chełmnie, 10 łanów, str. 110. Parafia Gruczno, dekanat świecki, powiat świecki, str. 154. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Starostwo Jasinieckie. Dobra Ziemskie. ... Rutki. Od osiadłych morgów 76, pustych 50½ i karczmy. 5 zł., 5 gr., ...*", str. 111. Wykazano, że miejscowości podane w [10], str. 108-117, tworzą starostwo Jasinieckie. Wśród nich znajduje się miejscowość Rudki, przynależna do parafii Gruczno. Wynika z powyższego tożsamość *Rudki = Rutki*.	Nie szukano
		4	**1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Cartusia Paradisi Beatae Mariae Virginis. ... De incrementis Cartusiae. ... Tabula defunctorum fratrum. ... 1632. 16. Septembris. Dnus Petrus Hayman Ittelinus quondam prior huius domus et alias prior domus Rutilae ac convisitator provinciae Rheni, ...* ", str. 441.	Nie szukano
226	Rąty		***Ranty*** (1630) E687, ***Rąty*** (1636) E1070**,** ***de Rątow*** (1747) B1053**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Rąty (niem. Ronty)*, k. Goręczyna. **1877:** mapa [131]. *(Rąty),* **1937:** mapa WIG [165]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Rąty (niem. Ronty)*, (7 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 74. (Obecna nazwa)* Rąty, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Rąty*, należące do M. Rembowskiego, herbu Jelita pr., pochodzenie pruskie, 1,5 łana, oraz P. Pierzcha, herbu Flądra, pochodzenie pomorskie, 9 łanów, str. 117. Parafia Goręczyno, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 153. **1923:** Wg Lorentza [3], nr 1249: "*Rąty (Ronty), powiat kartuski, niem. Ronti, gmina wiejska*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. Ranty. Od osiadłych morgów 57, od folwarkowych zaś 48, od karczmarza 1, pańskie piwo szynkującego. 3 zł. 17 gr.*", str. 155. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Rąty*** *albo Ronty, niem. Ronti, wieś na Kaszubach, powiat kartuski, stacja pocztowa Hopy, parafia katolicka Goręczyn, ewangelicka Szymbark. Wieś zawiera 9 gburstw i 2 zagrody, 285 ha (176 roli ornej, 32 łąk). W 1869 roku 21 domów, 202 mieszkańców; 44 katolików, 158 ewangelików; 1885: 23 domy, 143 mieszkańców: 43 katolików, 97 ewangelików, 3 innych wyznań. Osada powstała z parcelacyi folwarku należącego do Czapielska; w wieczystą dzierżawę została wydana roku 1800. Roku 1241 nadaje książe Sambor kasztelanią gorączyńską z 18 wsiami, między któremi są i Rąty (Ranci), biskupowi kujawskiemu, ... W dokumencie z roku 1291 zowie się ta wieś Tranthe, ... Od roku 1311 należały Rąty do wójtostwa tczewskiego i miały prawo polskie, ... Według wizytacyi Szaniawskiego z roku 1710 Rąty winny dawać meszne 8 korcy żyta i tyleż owsa, ale od lat 15 płacą tylko połowę, ...*", str. 578.
227	Redłowo		***Redłowo*** (1744) B994**,** ***Sculteti filius Redłoviensis*** (1745) E7037**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Gdynia Redłowo (niem. Hochredlau)*. **1908:** mapa [29]. Obecnie jest to stacja kolejki trójmiejskiej. Ze źródeł archiwalnych wynika, że w historycznym *Redłowie* były piece do otrzymywania żelaza. Zwykle takie obiekty techniczne lokowano przy		

		ciekach wodnych (tutaj rzeczka Kacza), korzystając z energii przepływającej wody do napędu urządzeń huty. Na pruskiej mapie [29] z 1908 r., w tym miejscu znajduje się miejscowość o nazwie *Klein Katz*, a położenie *Hochredlau* odpowiada obecnej nazwie Redłowo, miejscowości położonej na wysoczyźnie nad Zatoką Gdańską, na Kępie Redłowskiej. Na współczesnej mapie Mały Kack znajduje się nieco dalej na zachód w kierunku leśniczówki Witomino. **1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Redłowo (niem. Hochredlau)*, (7 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ...14. (Obecna nazwa) Redłowo (Wysokie), (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 157. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra królewskie *Redłowo*, dzierżawione przez T. Sokołowskiego, 39 łanów, str. 89. Parafia Oksywie, dekanat pucki, powiat gdański, str. 153. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 582: "*Kack mały, Kacko małe (Kack, *Redłowo), powiat wejherowski, niem. Klein Katz (1820 r. i Redlau), obwód domowy*"; dalej: Nr 1650: "*Wysokie Redłowo, Redłowo (*Radłowo), powiat wejherowski, niem. Hochredlau (dawniej Radłowo), obwód domowy*". **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia dzierzawy Cisowa, Chilowa i Radłowa. ... Wieś Radłowo. ... Karczma jest pod tą wsią, ktorą trzyma Abram, daje do dwora fl. 30. ... Ze trzech hamrów, które na Kobylskim stoją, dają po fl. 3 gr 10, facit fl. 10, a to względem brzegu Radłowskiego i rol, gdyż to rzeka graniczna, jeden brzeg do Kolebki a drugi do Radłowa. ...*", str. 358. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje: "*Dekanat Pucki. ... Kościół w Radłowie. Chociaż nie był właściwie katolickim,wspomina się tu o nim dla tego, że z ruiny katolickiego kościoła powstał, ... W Radłowie znajdowała się od dawna jedna albo więcej hut do wyrabiania żelaza; niemieccy tutejsi robotnicy zaraz od początku przystąpili do luterskiej reformacyi, ... kościół stanął gotowy w roku 1568, ale u nich w Radłowie jako luterski, ... W r. 1743 jeszcze radłowski kościół w dość dobrym stanie, następnie zaniechali go sami luteranie.*", str. 217. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Hochredlau, Kr. Nst., früher Radłowo, Redlau, Redłowo, Radłowo wysokie, Riedlau*", str. 49. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*… W Radłowie zbudowali luterscy robotnicy, widocznie z pomocą dziedzica Konopackiego, kościół nowy. ...*", str. 78; dalej: "*Gdynia. powiat morski. ... Miejscowości należące do parafji: ... 3. Radłowo Dolne (Redlaw 1472), 4. Radłowo Górne (Hoch Redlau), ... Urządzenie portu morskiego w Gdyni przez rząd polski jest dla tej do niedawna skromnej osady zdarzeniem prawdziwie epokowem.*", str. 727-729. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Dzierzawy. ... Radłowo. Od 36 morgów osiadłych, karczmarza pańskiego. 1 zł, 28 gr.*", str. 68. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Radłowo***, *kaszub. Redłowo. ... majętność ... na Kaszubach, w pięknym położeniu, niedaleko zatoki Puckiej, nad rzeką Kaczą, na radłowskich wzgórzach. ... Od r. 1311 należało Radłowo do komturstwa gdańskiego. ... Około r. 1400 są tu 3 puste włoki, 28 czynszujących i karczma, która płaci 3 złote. Wieś rządziła się wtedy jeszcze wciąż starodawnem prawem polskim. ...*", str. 388.
228	Reskowo	***Ryskowo*** (1645) E1493**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Reskowo (niem. Röskau)*, k. Miechucina. **1906:** mapa [138]. Polska nazwa miejscowości: *Reskowo*, **1937:** mapy WIG [210]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Reskowo (niem. Reskau polln: Ryskowo)*, (12 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI.... III. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 4. (Obecna nazwa) Reskowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 165. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra kościelne *Reskowo,* należące do klasztoru w Żukowie, 15 źrebów, str. 97. Parafia Chmielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 153. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Klucz Żukowski. ... Reszkowo. Od 4 morgów osiadłych, 5 ogrodników. 26 gr.*", str. 79. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Ryskowo**, niem. Roeskau, u ludu Reskowo, u Kętrzyńskiego Reszkowo, wieś włościańska na Kaszubach, nad jeziorem Reskowem, powiat kartuski, stacja pocztowa Miechucin, parafia katolicka Chmielno (o pół mili), od Kartuz 1 i 3/8 mili. Szkoła katolicka liczyła 1887 roku 127 dzieci. Razem z wybudowaniem Karskanią i Lipowcem obejmuje wieś 605 ha, ... W 1869 roku było 388 mieszkańców, 363 katolików i 25 ewangelików, 40 domów; 1885 roku 52 domy, 79 dymów, 439 mieszkańców, 420 katolików, 19 ewangelików. W dokumencie z 1351 roku nosi nazwę Reyszko, w 1351 roku Roikau. Zachowany przywilej wykazuje ... , że Ryskowo zdawna książęta pomorscy zapisali na uposażenie kościoła w Chmielnie. Proboszcze z Chmielna bywali posiadaczami, pobierali wszelkie dochody i wykonywali sądy. Roku 1351 wystawił proboszcz Henryk, zakonu premonstratensów, nowy przywilej: włók było 20; sołtys Eberhard, który ją na prawie chełmińskim nowo urządził, otrzymał w włóki wolne, ... Jezioro Reskowo wydał proboszcz osadnikom na użytek. Zabronił osadnikom sprzedaży bez zezwolenia proboszcza i sołtysa. Klasztor norbertanek w Żukowie przejął później Ryskowo pod swój zarząd, wynagradzając proboszcza zapewne włókami przy kościele.....*", str. 113.
229	Rębiechowo	***Rębiechowo*** (1609) E48***, Rebiechowo*** (1613) E174***, Rembiechowo*** (1667) E2276***, de Rebiechowa*** (1684) E3251***, de Rębiechowa*** (1711) E4650***, Rębmbiechowo*** (1718) E5101***, Coloni Rebiechoviensis*** (1725) E5574***, Rębmbiachowo*** (1729) E5796***, Scultetus Rebiechoviensis*** (1738), E6520***, Rębie:*** (1743) E6915, ***Rę.*** (1744) E6952***, Sculteta Rembiechoviensis*** (1746) E7102**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Rębiechowo (niem. Ramkau)*, k. Banina. **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Rębiechowo (niem. Ramkau oder Rębiechowo)*, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDANSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 41. (Obecna nazwa) Rębiechowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Rębiechowo,* należące do klasztoru w Żukowie, 26 łanów, str. 92. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 154. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Klucz Żukowski. ... Rembiechowo. Od 25 morgów osiadłych, karczmarza pańskiego. 1 zł. 11 gr.*", str. 79. **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Rębiechowo, nad Strzelniczką, zapisane przez Mestwina I roku 1210. Roku 1748 było to 8 włościan i karczma.*", str. 57. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Rębiechowo**, niem. Ramkau, 1209 Rambecove, 1224 Rambechovo, wieś włościańska, powiat gdański górny, nad Strzelniczką, dopływem Raduni, ... stacja pocztowa i parafia katolicka Żukowo .... W 1869 roku 47 domów, 436 mieszkańców katolików; ... Już roku 1209 było zapisane przez Mestwina norbertankom w Żukowie ... Roku 1317 lokuje klasztor tę wieś na nowo na prawie niemieckim, lokatorem był Jan Belaw alias Balicz ...* ", str. 634.
230	Rębielcz	***Rębielcz*** (1702) A1477**,** ***Rambelcz*** (1745) B1027**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Rębielcz (niem. Rambeltsch)*, k. Pszczółek. **1900:** mapa [51]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Rębielcz (niem. Rumbeltz oder*

		Raumeltsch), (34 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... V. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 3. (Obecna nazwa) Rębielcz, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 185. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Rębielcz (Rambeltsch)*, należące do szpitala św. Ducha w Gdańsku, [27] łanów, str. 121. Parafia Miłobądz, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 154. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Rębielcz**, niem. Rambeltsch, wieś, odległa 22 klm. na południe od Gdańska, na gdańskich Żuławach, na lewo od kolei i szosy z Tczewa do Gdańska, nad rzeką Białą, powiat tczewski, stacja pocztowa i kolejowa Pszczółki, parafia katolicka Miłobądz. Zawiera 11 gburstw i 8 zagród, 509 ha (3 łąk, 481 roli ornej). W 1869 roku 405 mieszkańcow, 92 katolików, 310 ewangelików, 3 żydów, 35 domów; ... Rębielcz należy dziś do złączonych szpitali św. Ducha i św. Elżbiety w Gdańsku. Roku 1332 kasztelan (?) Andrzej, który tę wieś był otrzymał od wielkiego mistrza Karola z Trewiru, nadaje wieś za zezwoleniem wielkiego mistrza Wernera von Orselen, sołtysowi Jakubowi na prawie chełmińskim. ... W 1570 roku występuje dozór szpitali jako dzierżyciel tej wsi, on też wystawił roku 1699 tutejszy w pruski mur zbudowany kościół. ... Pierwszy pleban ewangelicki nastał tu roku 1619.*", str. 634.
231	Ręboszewo	***Ręboszewo*** (1608) E2**, *Rebosowo*** (1640) E1248**, *Reboszowo*** (1642) E1351**, *Remboszewo*** (1661) E2060**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Ręboszewo (niem. Remboszewo),* k. Grzebieńca. **1877:** mapa [131]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Ręboszewo (niem. Rembaczewo oder Remboschewo),* k. Smętowa, (13 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI.... III. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 5. (Obecna nazwa) Ręboszewo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 165. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra kościelne *Ręboszewo,* należące do klasztoru w Żukowie, 15 źrebów, str. 97. Parafia Chmielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 154. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Klucz Żukowski. ... Rembieszowo. Od 30 morgów osiadłych, 2 ogrodników. 1*

		zł. 23 gr.", str. 79. **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Ręboszewo, nad jeziorem brodnickiem darowane klasztorowi (żukowskiemu) przez Świętopełka roku 1252.*", str. 57. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Ręboszewo**, 1710 i 1780 Remboszewo, w dokumentach Rambeschowo, Rambessow, Rambessovo, Ramboscovo, Rambosovo, wieś pod Kartuzami, powiat kartuski, nad jeziorem Małe Brodno i przy szosie z Kartuz do Bytowa, parafia katolicka Chmielno, ewangelicka Kartuzy ... W 1869 roku 321 mieszkańców, 306 katolików, 15 ewangelików, 40 domów; ... Ręboszewo było dawniej własnością norbertanek w Żukowie, nadaną w 1252 roku przez księcia Świętopełka razem z przyległymi jeziorami Małe i Wielkie Brodno ... Tutejsze wolne sołectwo posiada przywilej wystawiony w Żukowie dnia 19 stycznia 1651 roku. Mesznego płaciło Ręboszewo 1710 roku 5 korcy żyta i tyleż owsa ... Za Rzeczpospolitej należała do powiatu mirachowskiego. W wizytacji Rybińskiego z roku 1780 czytamy, że Ręboszewo liczyło wtedy 77 katolików, innowierców zaś żadnych ... Po pierwszym podziale Polski rząd pruski wieś tę sekularyzował i wydał ją roku 1820 ówczesnym 15 czynszownikom na własność.*", str. 634-635.
232	Rościszewo	***Rosciszewo*** (1738) C510**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Rościszewo (niem.Gr. Roschau),* k. Godziszewa, **1909:** mapa [21]. **1796-1802:** Mapy Schroettera [271, 276] podają lokalizację miejscowości *Rościszewo (niem. gr: Roschczau),* k. Godziszewa, (10 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 78. (Obecna nazwa) Rościszewo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F° (folwark z 1-2 gburami), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Rościszewo*, właściciel F. Bystram, herbu Tarnawa, pochodzenie polskie, 1 łan i folwark, str. 117. Parafia Godziszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 154. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Rościszewo. P. Wiecki od 3 ogrodników (vide Gołębiewko). 12 gr.*", str. 96. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański. ... Rosciszewo. P. Lichtianowa summatim. 9 Flor. 10 Gr.*", str. 173. **1897-1899:** Visitationes Hieronymo Rozdrażewski [8-9] ... ***1583:*** "*... Decanatus Czczewensis seu Dersoviensis, ... Villa Godziszewo. Abbatis Landensis. Ecclesia murata, ... Habet 3 mansos. ... Rosciszewo, 12 coloni, dimidius modius siliginis, totidem avenae. ...*", str. 50-51; dalej: ***1597:*** "*Visitatio per R. D. Franciscum Łącki Archidiaconum a. D. 1597. ... Decanatus Dirsoviensis. ... Godziszewo*[2)] *(2) Ex codice Pelplinensi cui tit. Visitatio ecclesiarum Pomeraniae sub. III. Nicolao Alberto Gniewosz, a. D. 1649 facta, pag. 44), ... Villae parochiales. ... Rosciszewo, ...*", str. 402. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Rościszewo**, niem. Gross*

		Roschau, dobra nad Kłodawą i Niną, powiat tczewski, stacja pocztowa Sobowidz (o 4 klm.), parafia katolicka Godziszewo (1/5 mili odległa), 211 ha (26 łąk i 158 roli); ... W 1869 roku 130 mieszkańców, 75 katolików, 55 ewangelików, 9 domów; ... Roku 1316 potwierdza komtur gdański Dawid darowiznę braci Sulisława, Domasława i Hieronima, którzy klasztorowi lędzkiemu zapisali dobra Rościszewo ... Według taryfy poborowej z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, a akcyzę potrójną, płaciła tu p. Lichtianowa summatim 9 fl. 10 gr. ... Podług taryfy na symplę z roku 1717 dawało Rościszewo 12 gr. ... Roku 1583 było tu 12 włościan, którzy mesznego dawali od włóki pół korca żyta i tyleż owsa (obacz Wizyt. Rozdrażewskiego, str. 39). Roku 1710 pobierał proboszcz ztąd mesznego 6 korcy żyta i tyleż owsa, ...", str. 750-751.
233	Różyny	***Rosenbergensis*** (1737) A3856**,** ***Rozenberg*** (1740) B933**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Różyny (niem. Rosenberg)*, k. Łęgowa. **1925:** mapa [24]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Różyny (niem. Rosenberg)*, k. Kleszczewka, (57 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Podobnie wiek później, na mapie [193] z **1905** roku (poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 74. (Obecna nazwa) Różyny, (Nazwy występujące w źródłach) Rozenberk, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Różyny (Rosenberg)*, dzierżawca F. Czema, 34 łany, str. 113. Parafia Różyny, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 154. **1749:** Georgius Schwengel [19] w wykazie podaje: "*Rozemberk, Rosenberg (Rosenberg, Rosenberga) 155, 156, 456, 457, 460.*", str. 563; dalej: "*... parochiae et quidem Langnoviensis ... Rosenbergensis ...,... parochus Langnoviensis et Rosenbergensis ...*", str. 155, ***1741:*** "*5. Carolus Boryszewski, parochus Langnoviensis et commendarius Rosenbergensis 1741, ...*", str. 156; dalej: ***1746:*** "*1746. Rosenbergae ecclesia nova ex muro aedificata.*", str. 456, "*... In decanatu Gedanensi: Ecclesiae sunt: ... Rosenberg ...*", str. 457, "*... Langnowo et Rosenberg ...*", str. 460. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański. ... Rozenberk. Poddani od 30 włók osiad. 2 ogr. 5 wł. zaciężnych, karc. 64 Flor. 8 Gr.*", str. 173. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Dzierzawy. ... Rozenberg. Od 230 morgów osiadłych, 35 pastewnych, 6 ogrodników, piwowara, 2 karczem od niego piwo szynkujących. 15 zł. 15 gr.*", str. 67. **1897-1899:** Visitationes Hieronymo Rozdrażewski [8-9] ... ***1583:*** "*... Decanatus Gedanensis. ... Villa Rozenberk. D. Ioannis Sorcz haereditaria. Ecclesia murata, ab annis aliquot haereticus residet, domi praeventus, sed sese occultavit. Miris modis satagebat visitator, ut possit colloqui, sed negatum est, imo et vitricus prohibuit.*", str. 41. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Rozenberku i Mieroszyna w wojewodztwie Pomorskim, a w powiecie Tczowskim leżących, ... Wieś Rozenberg. Ta*

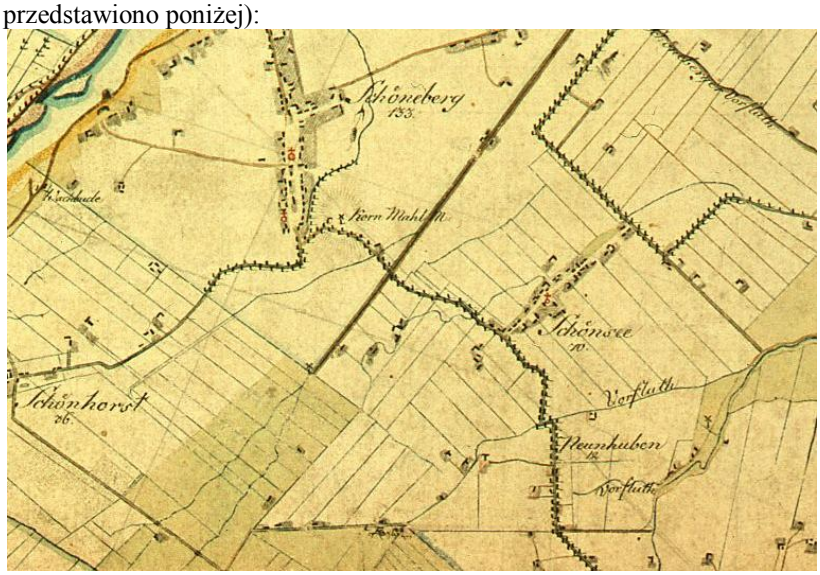
		wieś zasiadła na włokach 40, z tych plebańskich 4, gburskich 30. ... Gburów było 7, ktorzy manu coniuncta według kontraktu, z nieboszczykiem panem Jerzym Dembiczem, wsi pomienionej na ten czas dzierzawcą, 1638 do lat 15 zawartego, a przez najaśniejszego krola jmci, szczęśliwie nam panującego anno 1649 approbowanego, ... Teraz jednak dla ruiny wsi i odejścia dobytków nie dali przeszłego roku tylko fl. 220, a na przyszły ś. Marcin mają dać i de facto dadzą pro anno praesenti fl. 300. ... Kościoł collationis regiae. Tacą dają księdzu plebanowi po korcu żyta, po korcu owsa z włoki.", str. 371. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Rozemberk***, *niem. Rosenberg, wieś włościańska, powiat gdański górny, stacja pocztowa Pszczółki, parafia katolicka Łęgnowo, stacja drogi żelaznej gdańsko-tczewskiej w miejscu; zawiera 13 gburskich posiadłości i 25 zagród, 824 ha obszaru (259 łąk i 422 roli). W 1869 roku 48 domów, 605 mieszkańców, 508 katolików, 52 ewangelików, 6 menonitów, 9 żydów; ... Rozemberk leży w żyznych nizinach gdańskich nad szosą gdańsko-tczewską. We wsi jest kościół katolicki murowany, dawniej parafialny, obecnie filialny pod wezwaniem św. Wawrzyńca, zbudowany w 1746 roku przez przeora oliwskiego Iwona Rohweder, jak utrzymuje Borck ... Już roku 1614 przyłączył go biskup Gębicki jako filią do Łęgnowa. Patronat przysługiwał dawniej cystersom w Oliwie. ... Proboszczami byli tu: Reiss †1737, Piotr Ganswind †1737, Jan Gręca, Wojciech Sobocki, który roku 1740 został zamordowany ... Pierwszą wzmiankę o Rozemberku napotykamy już na początku XIV wieku przy oznaczaniu granic Oliwy. Roku 1347 nadaje wielki mistrz Henryk Tusmer wsi Rozemberk 40 włók na prawie chełmińskim. Sołtys Jan Schrickstrich dostaje 4 wolne włóki i trzecią część kar sądowych, ... Roku 1460 ucierpiała wieś od wojsk krzyżackich. Według taryfy z roku 1648 płacili tu poddani od 30 włók osiadłych, 2 ogrodz., 5 włók zaciężnych, karczmy 64 fl. 8 gr., ... Roku 1758 dnia 6 listopada nadaje August III sołectwo tutejsze ławnikowi sądu ziemiańskiego Janowi Trembeckiemu w Tczewie. ... W 1583 roku posiadał Rozemberk Jan Sorcz prawem dziedzicznem; w plebanii siedział od kilku lat pastor luterski, który nie dopuścił wizytacyi kościoła (obacz Wizytację Rozdrażewskiego, str. 31). Kiedy roku 1686 Albinowski wizytował dyecezyę, kościół wrócił znowu do katolików, był murowany i parafialny. ... Parafian było tylko około 70, zresztą byli luteranie. Zabudowań plebańskich nie było; za proboszczowską łąkę, Popówką zwaną, płacono dzierżawy 100 flor. rocznie. ... Nabożeństwo odprawiał tu co drugą niedzielę zakonnik z Oliwy nadesłany, ... Roku 1710 pobierał tu proboszcz 30 korcy żyta i 30 owsa, oprócz tego czynsz od 6 chałup. Nauczyciel pobierał za nakręcanie zegara na wieży od włościan drzewo, był on zarazem organistą, ...*", str. 833.
234	Rybno	***Rybno*** (1746) B1035**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Rybno (niem. Rieben)*, k. Warszkowa. **1927:** mapa [156]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 13 miejscowości o nazwach *Rybno*, także z rozszerzeniami, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 291. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

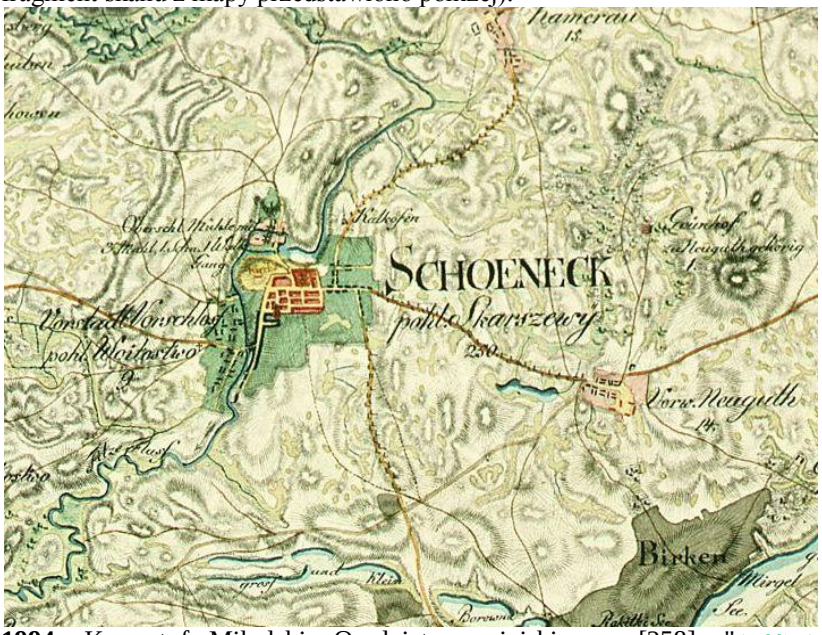
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapy Schroettera [341, 263] podają lokalizację miejscowości *Rybno (niem. Rûben oder Rûbno (lub też) Rüben oder Rÿbno)*, k. Warszkowa, (17 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI.... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 38. (Obecna nazwa)* Rybno, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka)*,", str. 170. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra szlacheckie *Rybna*, należące do 4 Rybińskich, herbu Wydra, pochodzenie pomorskie, 8 łanów, str. 102. Parafia Góra, dekanat	*Rybno (niem. Rieben)*, k. Warszkowa. **1927:** mapa [156].

				pucki, powiat pucki, str. 154. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Powiat Pucki. Dobra Ziemskie. ... Rybno. PP. Possessorowie Rybna Rybińscy od włók 6 folwarkowych. 1 zł. 15 gr., Item P. Bonin Sulicki od włók 2 folwarkowych. 15 gr.*", str. 166. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Rybno**, niem. Rieben, w dokumentach 1382 Ryben, dobra rycerskie na Kaszubach, powiat wejherowski, stacja pocztowa Rybińska Karczma, kościół filialny Góra, parafia katolicka Wejherowo. Razem z folwarkiem Prynkowem (1885 roku 2 domy, 23 mieszkańcow) i stacją pocztową Rybińską Karczmą (4 domy, 42 mieszkańców) zawiera 760 ha, ... Roku 1885 było 19 domów, 32 dymów, 178 mieszkańców, 88 katolików, 90 ewangelików. W 1869 roku należał do dóbr Rybna folwark Grabowin. Rybno leży nad strugą do Redy uchodzącą i jeziorem Rybnem, tuż nad granicą pomerańską. Roku 1382 dnia 11 listopada nadaje komtur gdański Walpot von Bassenheim wiernemu Pantken Marcenowicz wieś Rybno z prawem chełmińskim, obejmującą 41 włók i 20 morgów; sołtys dostaje 4 wolne włóki, trzeci fenik kar sądowych i prawo łowienia ryb w jeziorze Rybnie dla własnej potrzeby, ... Mesznego dawało Rybno 1710 roku 4 korce żyta i tyleż owsa, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacili tu poddani 8 fl. ...*", str. 66.	
			2	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*parafia Rybno. Nazwa ta, pisywana w XIV wieku Rybin, później z niemiecka Rübnau i Rieben i jeszcze 1570 r. Reybenn, ustaliła się co do pisowni dopiero w XVII wieku. Miejscowość ta leży w pow. lubawskim, posiada pocztę i stację kolejową w miejscu. ... Miejscowości należące do kuracji: 1. Rybno, ...*", str. 451-452. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Rybno**, w dokumencie z 1335 roku Rybyn, 1400 Rieben, wieś, powiat lubawski, stacja pocztowa Montowo, stacja kolei malborskiej w miejscu, parafia katolicka Rumian; 1105 ha (92 łąk, 752 roli). W 1868 roku 123 budynków, 60 domów, 523 mieszkańców, 513 katolików, 10 ewangelików; ... Rybno leży między jeziorem Zarybinkiem i drugiem bez nazwy, na wschodniej granicy powiatu. Wspomniane pierwszy raz w przywileju Dębina roku 1335, ... Dawniej była własnością biskupów chełmińskich. Inwentarz z roku 1731 podaje: Opisanie wsi Rybna, do folwarku Fijewskiego należącej: Kopec, gbur. Dom w szacholec dobry, dachy niedobre, stajenka w szacholec dobra, stodoły dwie, jedna w dyle, druga w zrąb, dobre, chlewy w dyle. Ramięga, gbur, dom dobry, stodoła nowa, szopa w zrąb dobra, chlewy dwa, ladaco. ... W wizytacji Strzesza z roku 1667 czytamy, że z 14 włościan, pozostało 5, każdy według zwyczaju ma 2 włóki, było też 2 sołtysow na 4 włóki, 1 leman na 2 włóki, dalej karczmarz et Nobiles duodecim vasalli, reliqua deserta. ... Roku 1706 pobierał proboszcz stąd 17 korcy żyta i tyleż owsa, ...*", str. 65-66.	*Rybno (niem. Rybno)*, k. Lidzbarka. **1911:** mapa [146], oraz [52].
235	Rymanowiec	***Romanowce*** (1736) B823**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Rymanowiec (niem. Rymanowitz)*, folwark, k. Nowego Wieca. **1925:** mapa [16]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			
			LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
			1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Rymanowiec (niem. Rymanowitz)*, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Rymanowiec (niem. Rymanowitz)*, folwark, k. Nowego Wieca. **1925:** mapa [16].

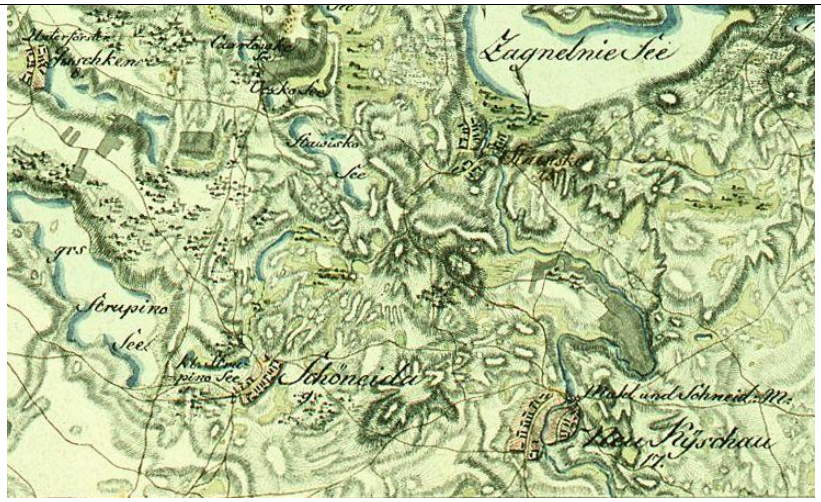
				Podobnie wiek później, na mapie [193] z **1905** roku (poniżej): **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Rimanowitz, Kr. Ber., (=Berent, powiat Kościerzyna) früher auch Rimanowietz und Reymanowiec*", str. 99. Na mapie [16] nazwa folwarku to *Rymanowitz*, zaś w **1906:** Wykaz … [62] podano: "*Rimanowitz, Ab., Kreis Berent, Amts. Schöneck (Westpr.), Post. Wischin (Bz. Danzig).*", str. 167. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Parafia Wysin, powiat kościerski, stacja kolejowa Głodowo. ... dzieci z Rymanowca uczęszczają do szkoły w Nowym Wiecu, kuracji szczodrowskiej; ... Miejscowości należące do parafji: ... 4. Rymanowiec ...*", str. 407-408. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Rimanowicz, Rymanowietz (Rimanowicz) 462*", str. 563; dalej: "*Villae ad parochiam spectantes sunt: Wysin, ... Rimanowicz villa Magnifici Skorzewski, collonnelli.*", str. 462. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Rymanowice** albo Rymanowicz, niem. Rimanowitz, wybudowanie do Nowego Wietca, powiat kościerski; 2 domy, 18 mieszkańców.*", str. 97.	
			2	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*... Parafia Koronowo, ... powiat bydgoski,... Miejscowości należące do parafji: ... 13. Romanowo, 3 km, 28 dusz, ...*", str. 252-256. Na polskich mapach WIG w okolicach Koronowa [162, 163] nie znaleziono nazwy miejscowości podobnej do historycznej nazwy *Romanowce*, zamieszkałej przez 28 osób, szukając w promieniu 3 km od Koronowa.	Nie znaleziono
236	Sarnowy			***de sarnowi*** (1642) Q8**,** ***de Sarnowi*** (1642) Q24**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Sarnowy (niem. Sarnowo)*, k. Wielkiego Podlesia. **1904:** mapa [79]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Sarnowy (niem. Sarnowo)*, (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 80. (Obecna nazwa) Sarnowy, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Sarnowo*, należące do J. Kulickiego, herbu ?, pochodzenie pomorskie, 10 łanów, oraz Z. Riedera, herbu ?, pochodzenie ?, 10 łanów, str. 117. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 154. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego ... Sarnowy. JP. Pisarz skarbowy Ziem Pruskich od 3 ogrodników (vide Polesie). 12 gr., P. Częstkowski od 1 ogrodnika. 4 gr., PP. Sarnowscy od 3 morgów folwarkowych. 1 gr.*", str. 99. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański. ... Sarnowo. P. Alexander Sarnowski od 4 włók fol. 2 og. 4 Flor. 16 Gr., P. Michał Sarnowski od 2 włók folwarkowych. 2 Flor.*", str. 173-174. **1889:** SŁOWNIK	

		GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Sarnowo**, albo Sarnowy, niem. Sarnowen, dobra rycerskie nad rzeką Wierzycą i jeziorem Zagnanie, powiat kościerski, parafia katolicka i ewangelicka Kościerzyna (o 6 klm.), bliżej jest Zblewo (2,5 klm. odległości), stacja pocztowa Klińcz. Wieś ma 560 ha (339 roli ornej, 25 łąk, 51 lasu). W 1885 roku 12 domów, 20 dymów, 139 mieszkańców, 97 katolików, 42 ewangelików, cegielnia; dziedzice: Schnee i Gruchałła. ... Według taryfy poborowej z roku 1648 płacił w Sarnowie Aleksander Sarnowski od 4 włók folwarkowych, 2 ogrodników 4 fl. 16 gr., ... Podług wizytacji Szaniawskiego z roku 1710 dawały Sarnowy mesznego 3½ korcy żyta i 4 korcy owsa. Lustracya komisyi pruskiej z roku 1772 donosi, że trzy czwate należą do Józefa Pawłowskiego w Blumfelde a ćwierć do Stanisława Piechowskiego. Obaj są Polacy i katolicy; mieszkańcy są po większej części ewangelikami. ...*", str. 323-324.
237	Schonschetz✠	***inyvilinus Schonschetz*** (1648) J3, Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. Najbliżej Giemlic znajduje się *Jeziernik (niem. Schönsee)*, k. Ostaszewa, punkt 1 poniższej tablicy pobocznej, (przeprawa przez Wisłę), lub *Trzcinisko (niem. Schönrohr)*, k. Koszwał (Mikoszewo), punkt 2 poniższej tablicy pobocznej, (nieco dalej, lecz po tej samej stronie Wisły). Nazwa miejscowości zawarta była w zapisie ślubu z roku 1648 z parafii Giemlice na Żuławach Gdańskich: "*Die 14 Julius copulavi **Danielem Spies** et **Catharinam Schultzsche** Testes fuerunt Joannes Schultz et Mader inyvilinus Schonschetz*", J3. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Jeziernik (niem. Schönsee)*, (70 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Schoensee**, wieś wśród żuław niedaleko Wisły, powiat malborski, stacja pocztowa Neu-Muensterberg (Nowa Kościelnica), parafia katolicka Schoeneberg (Ostaszewo), kościół katolicki filialny w miejscu; ma 1128 ha (703 roli ornej, 300 ha łąk). W 1885 roku 72 domy, 115 dymów, 589 mieszkańców, 234 katolików, 235 ewangelików, 120 dyssydentów. ... We wsi wybudowanie Fuenfhuben, Niederfeld, Oberfeld. Krzyżacy nadali wsi w roku 1334 przywilej lokacyjny, wzmiankujący już o proboszczu.*", str. 389.	*Jeziernik (niem. Schönsee)*, k. Ostaszewa (Nowy Staw). **2009:** mapa [338]. **1903:** mapa [54].
2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Trzcinisko (niem. Schönrater)*, k. Szerzawy, (21 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Trzcinisko (niem. Schönrohr)*, k. Koszwał (Mikoszewo). **1862:** mapa [359].

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 80. (Obecna nazwa)* Trzcinisko, *(Nazwy występujące w źródłach)* Schönrohr, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza),*", str. 191. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Żuławy Steblewskie) istniały dobra miejskie *Trzcinisko (Schönrohr),* str. 128. Trzcinisko, terytorium miasta Gdańska, bez rozwiązania przynależności parafialnej, str. 161. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Schönrohrer Kampe, 1861 verein mit Schnakenberg, Kr. DzgN.*", str. 106. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Schoenrohr**, wieś na lewym brzegu gdańskiej Wisły, o 3¼ mili na wschód od Gdańska, powiat gdański nizinny, stacja pocztowa Gr. Plehnendorf, parafia katolicka Fuerstenwerder; 396 ha (233 roli, 34 łąk). W 1885 roku 22 domy, 33 dymy, 201 mieszkańców, 193 ewangelików, 8 katolików. We wsi szkoła ewangelicka. Roku 1354 nadaje wielki mistrz Winrich von Kniprode wsi tutejszej ('Dorf zum schoenen Rohre') przywilej lokacyjny. ... Od każdej, groblami zabezpieczonej, włóki mieli płacić po 2 grzywny bez 4 skojców, od innych połowę; proboszcz w Rosenau miał od każdej włóki po 2 korce jęczmienia, ... Dawniej należała do wsi kępa, którą Wisła w 1869 roku do połowy podmuliła.*", str. 389.
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Skarszewy (niem. Schoeneck pohl. Skarszewy)*, k. Wysina, (250 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 79. (Obecna nazwa)* Skarszewy Młyn*osiedle obecnie nie istniejące, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* M *(osiedle młyńskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* M *(osiedle młyńskie),*", str. 177. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 80. (Obecna nazwa)* Skarszewy Zamek*osiedle obecnie nie istniejące, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* Za *(zamek), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* Za *(zamek),*", str. 177. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...78. (Obecna nazwa)* Skarszewy Wójtostwo*osiedle obecnie nie istniejące, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Pierwsza wzmianka)* 1664, *(Rodzaj gospodarczy początkowy)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 179. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra miejskie *Skarszewy*, należące do miasta, 61 łanów, str. 122. Parafia Skarszewy, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 155. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Skarszewy**, niem. Schoeneck, w dokumentach przed 1456 Skarssewo, miasteczko nad Wietcisą (lewy dopływ Wierzycy), w powiecie kościerskim,*	*Skarszewy (niem. Schöneck)*, k. Starogardu Gdańskiego. **1910:** mapa [127].

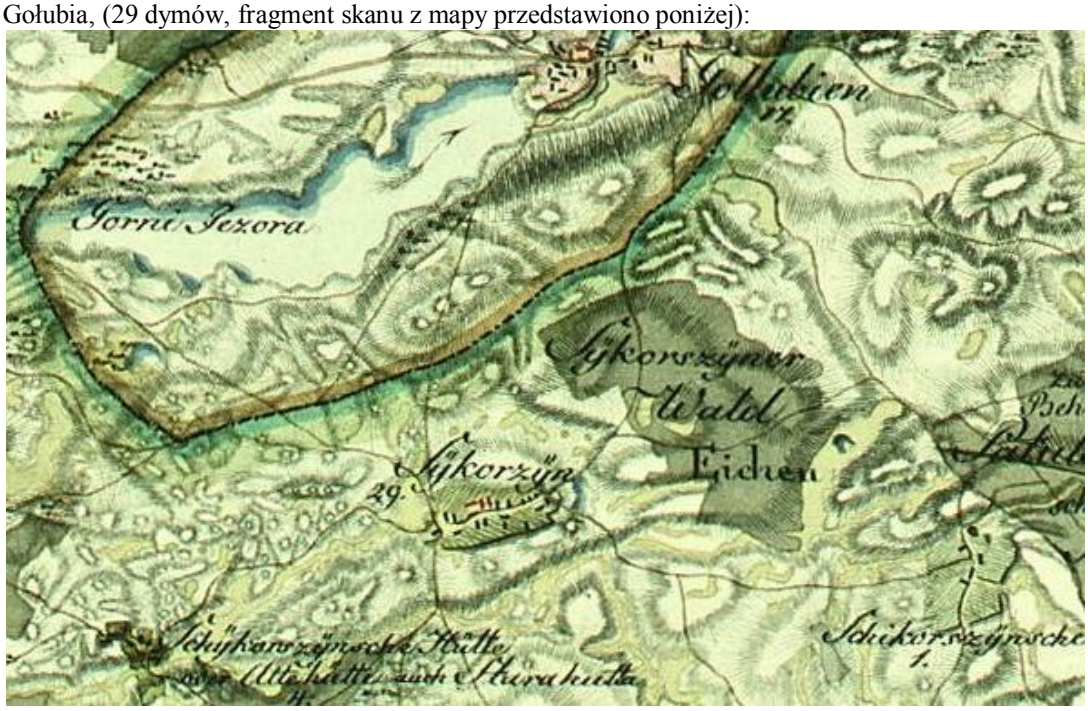
				2 mile na północ od Starogrodu, 4¾ mili na wschód od Kościerzyny. Leży na wąskim pasie wyniosłem, ... przy drodze żelaznej z Pszczółek do Kościerzyny i trakcie do Starogrodu, śród okolicy piaszczystej, pagórkowatej. W 1885 roku otwarto drogę żelazną z Skarszew do Pszczółek i do Kościerzyny. W miejscu agentura pocztowa III klasy. Aż do otwarcia kolei istniała tu przeszło sto lat stajnia dla koni pocztowych. Zaraz po przyłączeniu Prus Zachodnich urządzono tu jeszcze roku 1772 regularny związek pocztowy z Koźlina na Bytowo, Skarszewy i Gniew do Kwidzyna. ... Od 1 lipca 1886 roku wychodzi tu tygodnik niemiecki pod tytułem 'Schoenecker Anzeiger'. Dawniej było miasto opasane murem z basztami, z których dziś mało co zostało. ... W 1885 roku było 283 domy, 654 dymy, 2925 mieszkańców (1320 katolików, 1414 ewangelików, 30 dyssydentów). ... W skład parafii (dekanat tczewski) wchodzą: Skarszewy z przyległościami, ... Olszanka albo Elembruk, ... W 1780 roku pobierał proboszcz mesznego z miasta 69 korcy żyta, z zamku 8 korcy, do probostwa należało 6 włók roli, parafia liczyła razem z filią 1020 dusz, ewangelików było 2280, żydow 150 w mieście samem, ... Luteranizm wcześnie się tu rozszerzył. ... Pierwszym ewangelickim pastorem był Benedykt Morgenstern w 1551 roku. ... Miasto założyli joanici prawdopodobnie na obszarze zaginionej wsi 'Reueninov', o której przywilej księcia Grzymysława z roku 1198 powiada, że ją już dawno (pewnie przed rokiem 1174) rycerzom był darował, ... Kiedy joanici tu zbudowali zamek niewiadomo, w każdym razie nastąpiło to dopiero po roku 1198. Pierwszego komtura joanickiego napotykamy na zamku roku 1305, ... Miasto zaś zostało niezawodnie roku 1320 założone, bo w przywileju z roku 1341 dostaje miasto 110 włók jak je przed 21 laty posiadało, ... Założenie przez joanitów stwierdza herb miejski: głowa św. Jana Chrzciciela na misie. Roku 1334 ustępuje komtur joanitów w Skarszewach Jan von Bortveld wielki mistrz Krzyżaków Luther von Braunschweig drogą zamiany Mały Dęblin, Godziszewo wraz z jeziorem 'Stenco', Obozin, Trzcińsk i Samlin, ... Roku 1370 nabył wielki mistrz krzyżacki Winrich von Kniprode Skarszewy i Wartenberg od joanitów za 10.000 grzywien, ... Roku 1433 zburzyli husyci zamek tutejszy, który wnet odbudowano, ... Już roku 1450 przyłączyła się jedna część rady miejskiej i inni mieszczanie do związku miast pruskich, ... Dopiero roku 1462 zajęli je Polacy, przyczem pożar znaczną wyrządził szkodę. Skarszewy stanowiły odtąd starostwo, którego dochody pobierali wojewodowie pomorscy jako starostowie skarszewscy. Starostwo leżało w wschodniej części dzisiejszego powiatu kościerskiego i tworzyło długi pas, którego wschodnia granica stykała się z dzisiejszą granicą powiatową. Na północ sięgała w powiat kartuski aż do Nowej Wsi i Egiertowa, na południu należał do starostwa jeszcze Trzcińsk i Bujary jako też Linowiec i Żabno. Siedzibą starosty był Nygut pod Skarszewami. ... Za czasów polskich były Skarszewy siedzibą sądu grodzkiego; tutejsze archiwum grodzkie jednak zaginęło, zostało tylko kilka tomów. ... Roku 1629 dnia 23 lutego zajęli miasto Szwedzi i spalili zamek i okoliczne wioski. ... Roku 1712 zniszczył ogień prawie całe miasto wraz z kościołem. Roku 1772 nastąpiła okupacya pruska. ... W 1816 roku liczyły Skarszewy 1561 mieszkańców; 1819 roku 1625; 1858 roku 2272; 1861 roku 2371; 1875 roku 2704, ...", str. 652-655.	
			4	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Szynych. Miejscowość zwana pierwotnie Schoneyche (1364), później Schöneich i Szynych, leży w powiecie chełmińskim; stacja kolejowa i poczta Mniszek, powiat grudziądzki. ... Miejscowości należące do parafji: 1. Szynych, ciągnie się 3,5 km, powiat chełmiński, ...*", str. 342-343.	*Szynych (niem. Schöneich)*, k. Grudziądza. **1909:** mapa [116].
			5	**1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Szenwiza*** *albo Szenweza, niem. Schoenwiese, wieś, powiat malborski, stacja pocztowa Stare Pole, parafia katolicka Koenigsdorf, leży nad szosą i koleją wschodnią, na żuławach, na prawym brzegu Nogatu; 483 ha (319 roli ornej, 119 łąk, 3 lasu); 1885 rok 15 domów, 30 dymów, 195 mieszkańców; 119 katolików, 76 ewangelików. Przywilej z roku 1340, wystawiony przez wielkiego mistrza Teodoryka von Altenburg, nadaje mieszkańcom 31 włók na prawie chełmińskim, z tych dostaje Michał z Fiszewa 2, sołtys Piotr 2 włóki i 3 morgi wolne. Od reszty mają rocznie płacić 1 grzywnę i funt pieprzu, ...*", str. 898.	*Zielony Grąd (niem. Schönwiese)*, k. Pasłęka (Elbląg). **1911:** mapa [356].
			6	**1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Szenajda (niem. Schöneida)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Szenajda (niem. Schönheide)*, k. Olpucha (Nowa

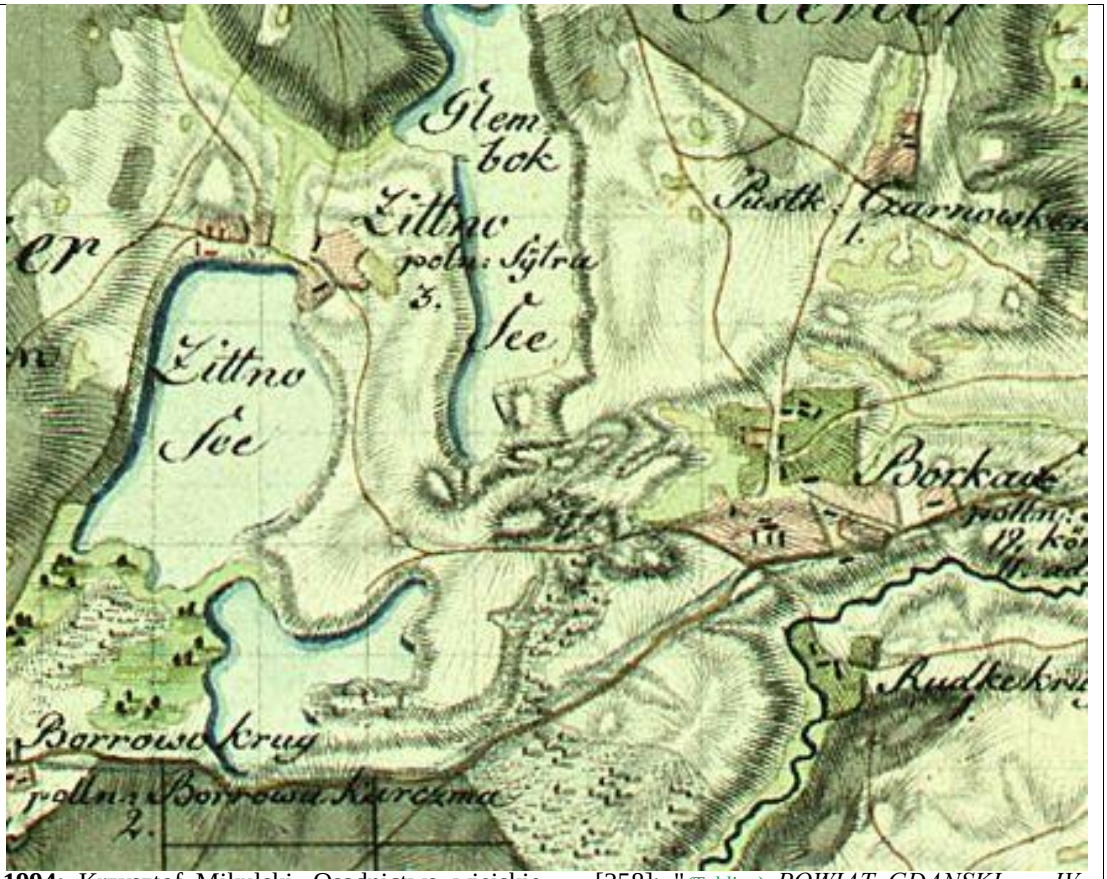
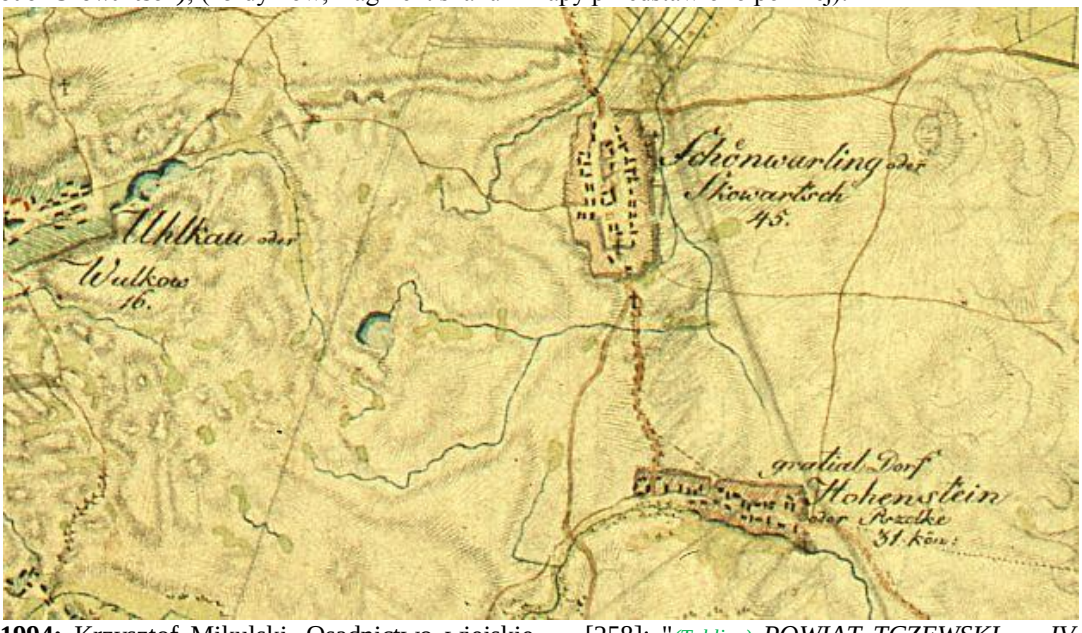
				 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...84. (Obecna nazwa)* Szenajda, *(Nazwy występujące w źródłach)* Szenajda albo Słuczyno, *(Pierwsza wzmianka)* 1678, *(Rodzaj gospodarczy początkowy)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 180. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Schönheide, Kr. Ber., früher auch Szeneyde*", str. 106. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*Szeneida, Schönheide (Schönheide) 218. 535.*", str. 568; dalej: "*Kośćierzyno. ... Parochiani: Kośćierzyno civitas cum arce, ... Szeneida Schönheid, ...*", str. 218; dalej: "*Parochia Bernensis. ... Capit. Bernensis, ... Schönheid: ...*", str. 534-535. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Schönheide = Szenejda al. Szynhejda*, Powiat Kościerski,, kolumna 26. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1447: "*Szenejda, powiat kościerski, niem. Schönheide, gmina wiejska*". **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*… parafia Kościerzyna. Miasto występuje pod nazwą Costrina (1284), Costerina (1289), Custrin (1291), Bern (1398), Bernt (1454), od XVI wieku Kościerzyno i Kościerzyn, później Kościerzyna, przed rokiem 1920 urzędowo Berent. ... Miejscowości należące do parafji: ... 16. Szenajda (Schönheidt) 10 km, powiat kościerski, ...*", str. 388-392. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Szenhejda** albo Szeneida, Szynheyda 1710 roku Szenejda, z niem. Schoenheide, wieś na Kaszubach, powiat kościerski, stacja pocztowa Nowe Polaszki, parafia katolicka Kościerzyna; 6 gburstw i 3 zagrody, 667 ha (127 roli ornej, 12 łąk); 1885 roku 9 domów, 16 dymów, 82 mieszkańców katolików. Wizyta Szaniawskiego z roku 1710 donosi, że wieś mesznego miała dawać 1 korzec żyta i tyleż owsa, ...*", str. 896.	Kiszewa). **1904:** mapa [79]. *Szenajda*, **1935:** mapa WIG [198].
			7	**1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Województwo Malborskie. Dobra królewskie. ... Dzierzawa Berdwalska. ... Schonscy. Od morgów osiadłych 606½. 60 zł 19 gr., Od karczem 2. 8 gr.*", str. 44.	Nie szukano
238	Sianowo	***de Villae Sinowo*** (1750) B1133**,** Przypisano do miejscowości o nazwie *Sianowo (niem. Sianowo)*, k. Mirachowa. **1906:** mapa [138]. *Sianowo*, **1937:** mapa WIG [210]. W czasie drugiej wojny światowej nazwa miejscowości *Sianowo* została zniemczona na *Schwanau*, **1940:** mapa [138]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Sianowo (niem. Sianowo oder Schwanau)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...22. (Obecna nazwa)* Sianowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Swianowo, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F^o *(folwark z 1-2 gburami)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 162. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w	

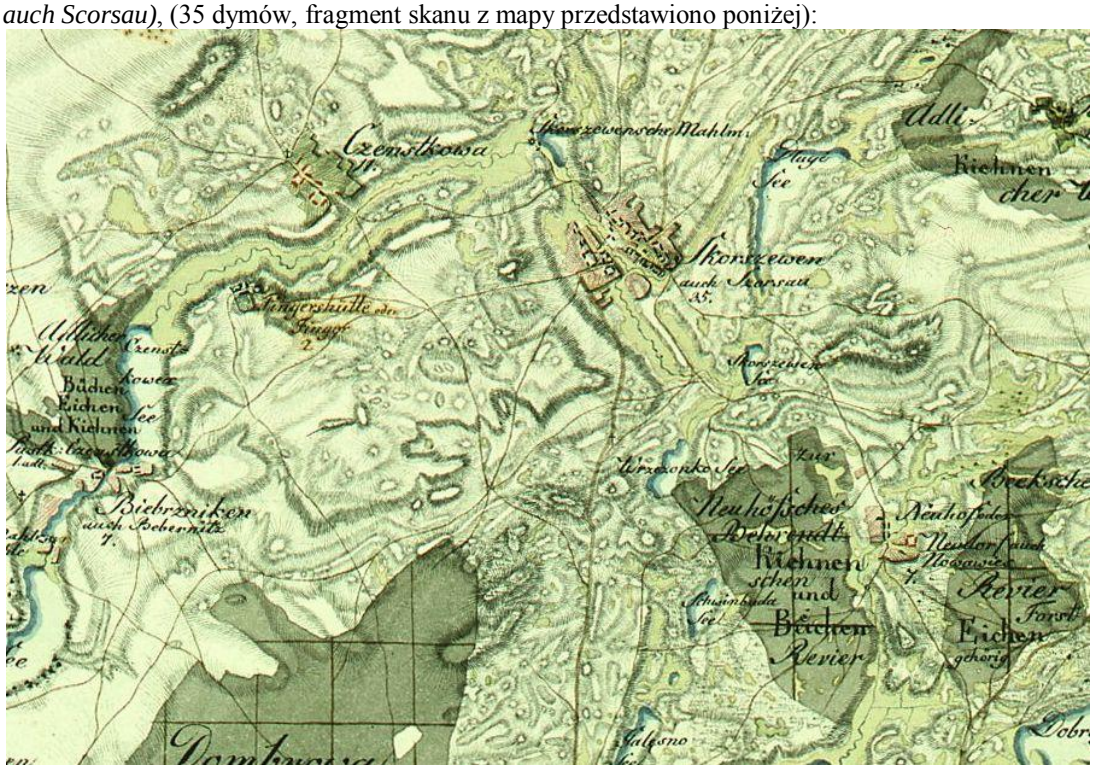
		drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra królewskie *Sianowo*, należące do starostwa mirachowskiego, folwark, str. 94. Parafia Strzepcz, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 155. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Mierachowskiego. ... Wieś Sionowo alias Ottenow. Ma włok albo zgrzebi ... 16½. ... Szołtys w tej wsi na ten czas jest Wojciech Okroia, ... Leman Grzegorz roli nie ma, tylko ogrod z którego płaci na ś. Marcin fl. 8. Leman Kasper mieszka na Młyńsku, ... Kościół jest collationis regiae drewniany. ...*", str. 378-379. **1916:** Bolesław Ulanowski [270], Inwentarz ..., ***1534:*** "*Decime pecuniarie in Pomerania. Decanatus Gdanensis et Mirochoviensis. ... Districtus Mirochoviensis. Parochialis Snianowo. Snyanowo villa deserta; Bandargowo, Bancze.*", str. 113. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Sianowo**, kaszubskie Sjanowo, 1393 Ottenow, 1686 Swianowo,1780 Sionowo, wieś kościelna na Kaszubach, powiat kartuski, stacja pocztowa Mirachowo, ... Razem z wybudowaniem Cieszonkiem ... i Młyńskiem ... obejmuje 441 ha. ... Do parafii należą: Sianowo, Młyńsk, Cieszonko, Staniszewo, Mirachowo, Bącz, Olszowe Błoto, Stążki, Głusino, Kolonia, Sianowska Huta, Strzyża Buda, Hejtuz, Pomieczyno i Pomieczyńska Huta. ... Krzyżacy, za których czasów Sianowo należało do wójtowstwa mirachowskiego, nadali jej roku 1393 prawo chełmińskie. ...*", str. 473-474.
239	Siedlce	Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości podanych w poniższej tablicy pobocznej. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach poniżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***de Szydlic*** (1671) E2511, ***de Szydlice*** (1684) E3240, ***z Szydlic*** (1693) E3675, **1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację dzielnicy Gdańska, *Siedlce (niem. Schidlitz)*, (190 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... II. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 8. (Obecna nazwa)* Siedlce, *(Nazwy występujące w źródłach)* Szydlice, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* PM *(wieś podmiejska)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* PM *(wieś podmiejska)*,", str. 189. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Siedlce (Schidlitz)*, należące do klasztoru brigitek w Gdańsku, str. 92. Parafia Gdańsk, dekanat gdański, powiat gdański, str. 155. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Siedlce** (Schidlitz) - dawna wieś w dolinie Potoku Siedleckiego, czyli Siedlicy (Schedelicz, 1280), wymieniona po raz pierwszy w 1440 r. ... Dolina należąca niegdyś do dominikanów od 1396 r. stanowiła uposażenie klasztoru św. Brygidy. W 1454 r. Kazimierz Jagiellończyk podarował Siedlce miastu - bez czynszu, który nadal pobierał klasztor, podczas gdy dziesięciny ze wsi szły dla kościoła św. Katarzyny. ... W 1538 r. Gdańsk uzyskał zgodę króla Zygmunta I na doprowadzenie wody pitnej z jeziora Jasień ... Główną ulicą była i jest Kartuska - dawna droga do Kartuz. ... Część gruntów należałą od 1537 r. do Lazaretu; od nazwiska ofiarodawcy zwano je Polem Schellinga, stąd dawna nazwa obecnej ulicy Skrajnej (Schellingfelder Strasse). Inne pole - Jakubowe (Jacobsacker, 1610) było własnością szpitala Św. Jakuba. W 1869 r. zajął je nowy cmentarz Św. Barbary - obecnie park przy ulicy Bema. Górujące nad nim wzniesienie nazywano Górą Losu (Loseberg, 1650 lub Looseberg). ... Od 1914 r. do Siedlec należało także Emaus. Nazwa pochodzi od gospody, wymienionej po raz pierwszy w 1734 r. ...*", str. 49-51. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Panien Zakonnych Gdańskich. ... Szydlice sine iuramento. 14 zł. 21 gr.*", str. 78. . **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański ... Szydlice. Deputaci Świętej Brigitty. 29 floreny, 11 groszy.*", str. 174. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom	*Siedlce, dzielnica Gdańska, (niem. Schidlitz).* **2013:** mapa [269]; **1918:** mapa [26].

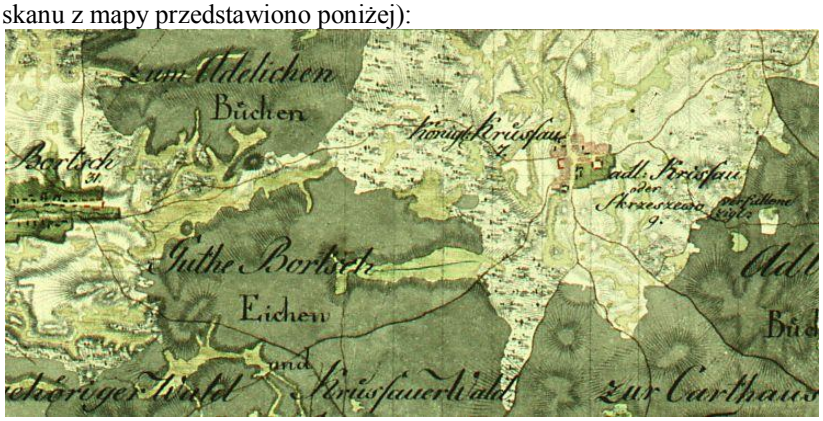
				XII, [136]: "***Szydlice*** *albo Sidlice, niem. Schidlitz, 1648 roku Szydlice, przedmieście gdańskie od strony Kartuz, nad rzeką Sidlicą. W 1885 roku było 363 domów, i 6020 mieszkańców, parafia katolicka przy kościele św. Mikołaja. Dawniej własność panien brygitek gdańskich. W menologium klasztornem, założonem roku 1644, czytamy, że wieś ta należała zdawna do kościoła parafialnego św. Katarzyny, i że roku 1396 wielki mistrz Konrad von Jungingen darował ją wraz z kościołem klasztorowi, co jednak wątpliwe. Wiemy o kościele św. Katarzyny, ... że do klasztoru nie należał, a dr. Hirsch na podstawie akt archiwum gdańskiego twierdzi, iż wieś podarowana była przez króla Kazimierza, ... Około roku 1693 ksieni Aleksandra Bystramowa wytoczyła miastu proces, ale daremnie. W wojnach Szydlice wiele ucierpiały, zwykle je sami Gdańszczanie palili dla zabezpieczenia miasta, jako roku 1461 i 1520 przeciwko Krzyżakom, 1577 przeciwko Batoremu, 1656 przeciwko Szwedom, 1734 przeciwko Rossyanom, wreszcie roku 1807 przeciwko Francuzom. ... Za klasztornych czasów istniały tu 2 młyny: jeden nad rzeką Sidlicą, gdzie teraz leży Tempelburg, który zgorzał roku 1482, drugi nad Radunią, która dawniej przez Szydlice płynęła; ten nazywał sie z niemiecka 'Ledermole;, ... Roku 1658 kupił opat pepliński dom murowany w Szydlicach, żeby nie płacić wysokiej dani w mieście samem, gdy cały konwent, uciekłszy przed Szwedami, w Gdańsku bawił. ... Dzisiejsi mieszkańcy Szydlic są powiększej części robotnikami fabryk, inni trudnią się ogrodnictwem. ...*", str. 94-95.	
			2	***Sÿdlicze*** (1642) Q1, ***Szÿdlice*** (1643) Q99, **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację folwarku *Szydlice (niem. Vorw: Schidlitz)*, obecnie dzielnica miasta Kościerzyna, (16 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...90. (Obecna nazwa)* Szydlice, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 178. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Szydlice*, należące do starostwa kościerskiego, folwark, str. 113. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 157. **1954:** Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku [137]: ***1686:*** "*... Inwentarz starostwa kościerzyńskiego, ... Folwark Szydlice. Budynki tego folwarku także się nie opisują, ponieważ taż rewizya roku 1683 ma dostateczne ich opisanie. Do tego, że taka w tymże folwarku w budynkach i stodołach, także chlewach najduje się przez długie niepoprawianie i starość ruina, ... Do tego folwarku należących ogrodników jest 5. Na imię: 1. Jan Chros, 2. Indrach, 3. Jan, 4. Tomek, 5. Makita. - Rataj jeden na imię Jan. ...*", str. 104-105. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Folwark Szydlice. Pod samym miastem na gruntach niezłych ten folwark założony. Budynek jest dla urzędnika niezły, komor dwie i sień. Ogrodników mieszka na Szydlicach 4, ktorzy ręczną robotę dworowi powinni. Rataj jeden pańskim bydłem orze. ...*", str. 293. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Starostwo Kościerzyńskie. ... Sidlice. Od 5 ogrodników. 20 gr.*", str. 62. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Szydlice****, niem. Schidlitz, wieś odległa 1/8 mili od Kościerzyny (stacja pocztowa, kolejowa i parafia katolicka), powiat kościerski. W skład gminy wchodzą: Szydlice, Charlottenthal, Wierzyska, Wójtowstwo i Ziegelberg, razem 596 ha (426 roli ornej, 23 łąk, 3 lasu), 25 domów, 45 dymów, 262 mieszkańców, 168 katolików, 94 ewangelików. W Szydlicach są 2 cegielnie. Lustracya komisyi pruskiej z roku 1772 donosi, że folwark Szydlice, do Kościerzyny należący, mocą kontraktu z roku 1772 wydzierżawiony był na 3 lata arendarzowi Neubauer, z czynszem 266*	*Szydlice, dzielnica Kościerzyny, (niem. Schidlitz).* **2013:** mapa [269]; **1919:** mapa [125].

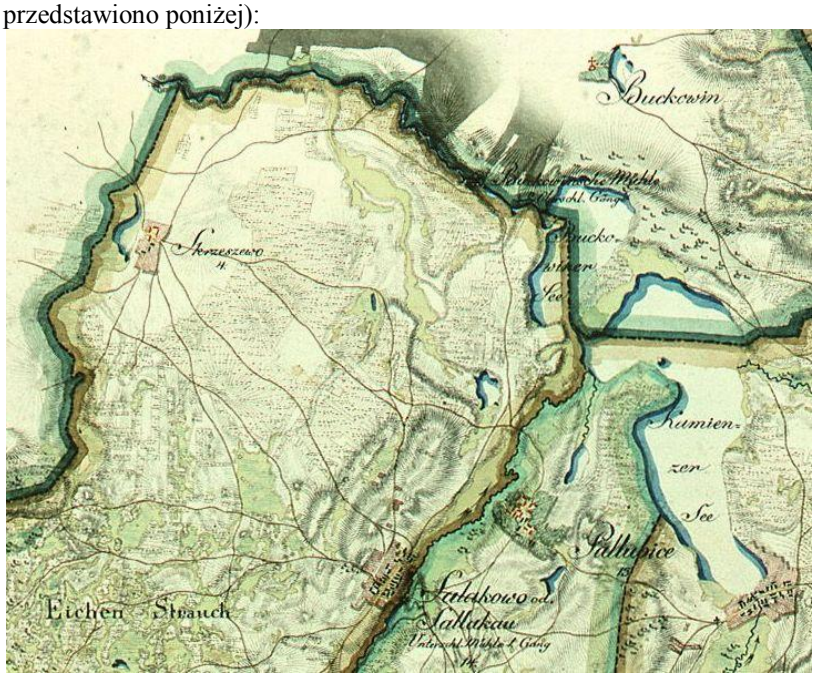
		talarów, 20 gr., ... Pięciu osadników z pustkowia Rybaków było zobowiązanych pracować na tutejszym folwarku podczas żniw przez 8 dni z grabiami, ...", str. 95.
240	Sikorzyno	***Sykorzÿno*** (1643) Q114, Przypisano do miejscowości o nazwie *Sikorzyno (niem. Sykorschin)*, k. Stężycy. **1902:** mapa [97]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Sikorzyno (niem. Sÿkorzÿn)*, k. Gołubia, (29 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 81. (Obecna nazwa)* Sikorzyno, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F^o *(folwark z 1-2 gburami), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Sikorzyn*, należące do M. Sikorskiego, herbu Cietrzew, pochodzenie pomorskie, 20 łanów (18 łanów folwark), str. 117. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 155. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego ... Sikorzyno. P. Żabiński od 1 ogrodnika. 4 gr., P. Wybicki od 5 ogrodników i 1 czynszownika. 28 gr., P. Grzegorz Sikorski od 12 morgów folwarkowych. 4 gr., P. Jan Sikorski od 1 ogrodnika. 4 gr., P. Pruski od 1 ogrodnika. 4 gr.*", str. 100. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Sikorzyn***, *niem. Sykorschin, Sykorczyn, 1284 Sicorino, 1648 i 1710 Sikorzyno, dobra rycerskie nad jeziorem Grodno (*Górne*), na Kaszubach, powiat kartuski, stacja pocztowa Szymbark (o 5,5 klm.), stacja kolejowa i parafia katolicka Kościerzyna (o 9 klm.); 761,9 ha roli ornej i ogrodów, 77,59 łąk, 18,47 pastwisk, 13,7 nieużytków, 2,6 wody (z folwarku Lupinenhof); ... W 1887 roku nabył Sikorzyn (3840 morgów) na subhaście bank meiningeński za 207.000 marek (długów hypotecznych było do 400.000 marek) i odprzedał za 210.000 marek. Obwód dominalny obejmuje 1235 ha, ... Należą do tego: Sikorzyn, Lupinenhof (1885 roku 1 dom, 6 mieszkańców), Stara Huta (13 domów, 83 mieszkańców) i Nowa Huta (11 domów, 83 mieszkańców), razem 310 mieszkańców, 203 katolików, 107 ewangelików, 34 domy, 54 dymy. ... Sikorzyn jest starą osadą, należał do ziemi Piersznej (w dokumentach Pirsna). Roku 1284 nadaje ją wraz z 21 innemi Mestwin swej ciotce Giertrudzie, ... Od roku 1311 należał Sikorzyn do wójtowstwa tczewskiego; roku 1389 wystawia wielki mistrz Konrad Zoelner von Rothenstein nowy przywilej; do roku 1419 miały te dobra prawo polskie, odtąd niemieckie. W 13-letniej wojnie stał dziedzic Sikorzyna po stronie rycerzy, ... Z gdańskich tablic woskowych dowiadujemy się, że 1398 roku Paweł Josibowich skarży Łukasza Botkomira z Sikorzyna (sickorsin), że zabił jego przyjaciela 'Brykir' na drodze i złupił. Pozwany przed sąd, nie stawił się, dla tego zostaje z kraju wywołany, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacili tu Wojciech i Stanisław Sikorscy od włóki folwarkowej 4 floreny, Wybicki od 6 włók folwarkowych i ogrodnika 6 florenów 8 groszy, Jerzy Sikorski od 2 włók folwarkowych 2 floreny, ... Roku 1710 dawało Sikorzyno proboszczowi w Kościerzynie mesznego 4 korcy żyta i tyleż owsa, ... Roku 1780 liczył Sikorzyn wraz z Starą i Nową Hutą 44 katolików i 35 innowierców. Wówczas należały dobra do Barbary Wybickiej, ...*", str. 609.
241	Sitno	***Sitno*** (1622) E419, ***Szitno*** (1634) E883, ***Szytno*** (1645) E1481, ***Sytno*** (1648) E1634, ***Sÿtno*** (1651) E1749, ***Szytno*** (1659) E2004, ***z Sitna*** (1682) E3154, ***Arendarius Sitnensis*** (1725) E5570, Przypisano do miejscowości o nazwie *Sitno (niem. Zittno)*, k. Borkowa (Żukowo). **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Sitno (niem. Zittno, poln: Sÿtra)*, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

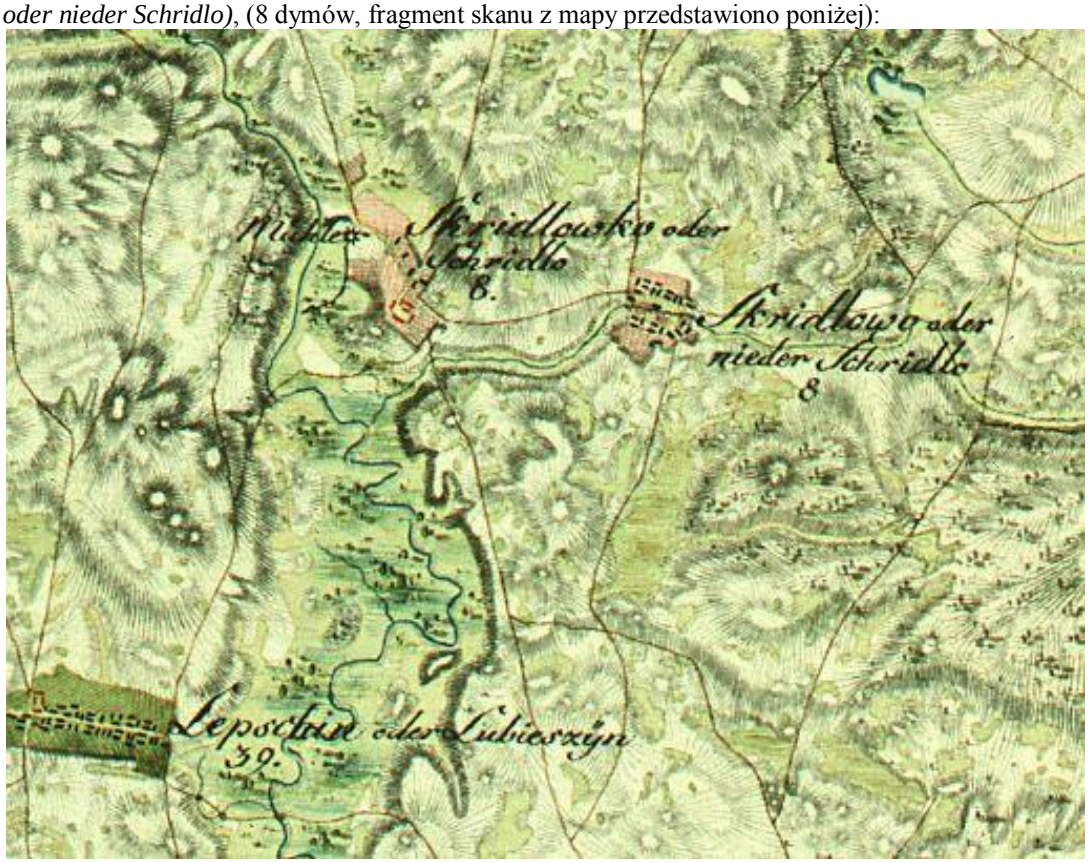
		 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDANSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 44. (Obecna nazwa)* Sitno, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Sitno*, należące do klasztoru w Żukowie, str. 92. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 155. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Sitno**, niem. Zittno, dobra nad jeziorem tej nazwy, powiat kartuski, stacja pocztowa i kolejowa, parafia katolicka Żukowo, 4 km odległości; 306 ha (129 roli). W 1885 roku 3 domy, 7 dymów, 35 mieszkańców, 32 katolików, 3 ewangelików. Dziedzic 1858 Timme, 1885 roku Juliusz Gołuński. Dawniej należało Sitno do norbertanek w Żukowie. Roku 1780 było 14 mieszkańców katolików. Mesznego pobierał proboszcz 2 korcy żyta i tyleż owsa. Roku 1779 został folwark puszczony w wieczystą dzierżawę. ...*", str. 630.
242	Skowarcz	***Scowarcensis*** (1667) I91, Przypisano do miejscowości o nazwie *Skowarcz (niem. Schönwarling)*, k. Pszczółek. **1900:** mapa [51]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Skowarcz (niem. Schönwarling oder Skowartsch)*, (45 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 55. (Obecna nazwa)* Skowarcz, *(Nazwy*

		występujące w źródłach) Schonnewarncke, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 184. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Skowarcz (Schönwarling),* należące do klasztoru w Oliwie, 40 łanów, str. 121. Parafia Miłobądz, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 155. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają "**Schönwarling, Kr. DzgH., früh. auch Schonnewarncke, Schuwerinken u. Skowarcz*", str. 106. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Schönwarling = Skowarcz*, Powiat Gdański, [11], kolumna 6. **1880:** Jakób Fankidejski - *Kaplica w Skowarczu (Schönwarling),* [25], str. 193. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Skowarcz**, niem. Schoenwarling, w dokumentach 1215 Scowarnicow, 1291 Scowarnichowe, Scowarnicza, Scowernichow, wieś włościańska przy szosie i kolei tczewsko-gdańskiej, powiat gdański górny, stacja pocztowa i kolejowa Pszczółki, parafia katolicka Łęgowo. ... W 1885 roku 72 domy, 146 dymów, 742 mieszkańców, 659 katolików, 75 ewangelików, 8 żydów. ... W pobliżu wsi płyną strugi; Biała i Ziegengraben. W 1215 roku książę Subisław nadaje Skowarcz cystersom w Oliwie i uwalnia od wszelkich ciężarów, ... Roku 1307 zeznaje Święca, wojewoda i Bogusz, sędzia pomorski, że spór cystersów, ... o granice Skowarcza i Pszczółek już został załatwiony, ... Mesznego dawała wieś 1710 roku 20 korcy żyta i tyleż owsa, (Wizytacja Szaniawskiego ...). Roku 1780 liczył Skowarcz 232 katolików i 8 innowierców, ... Po sekularyzacji została wieś około roku 1790 puszczona w wieczystą dzierżawę. Cystersi utrzymywali kaplicę zbudowaną w pruski mur; ... Wizytacja Szembeka z roku 1702 podaje że zupełnie podupadła. Starzy ludzie dziś jeszcze powiadają, że dopiero w czasie wojny francuskiej ostatecznie zaginęła, ...*", str. 712.
243	Skorzewo	***Skorzewo*** (1642) Q3, ***de molendino Skorzeviensis*** (1642) Q21, ***Szkorzewo*** (1642) Q31, Przypisano do miejscowości o nazwie *Skorzewo (niem. Skorzewo)*, k. Kościerzyny. **1919:** mapa [125]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Skorzewo (niem. Skorszewen auch Scorsau)*, (35 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...81. (Obecna nazwa)* Skorzewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*,", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Skorzewo*, należące do starostwa kościerskiego, 22 łany, str. 113. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 155. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Wieś Skorzewo. Ta wieś, jakośmy mogli dojść z inkwizycyi, zasiadła na włokach 22. ... Szołtystwa possessorem jest Jan Karczmarczyk za kupnem od Grzegorza Skorzewskiego, a za przywilejem jmpana starosty teraźniejszego, płaci do zamku fl. 1 gr. 20. ... Lemanów 2, jeden siedzi na jednej włoce, płaci czynszu fl. 10 ... Gburow było 12, teraz 2. Gburowie przeszli dawali przed wojną po połtrzeci grzywny pruskiej i po połtrzecia korca owsa, kur po 4. Teraz ci dwaj dla zniszczenia nic nie dają. ... Tacą. Tę do kościoła Kościerzynskiego dawać powinni z włoki połkorca owsa, połkorca żyta.*", str. 287. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Starostwo Kościerzyńskie. ... Skorzewo. Od 65 morgów osiadłych, pustych 16, karczmarza pańskiego, ogrodników 4, koła 1 małego. 4 zł., 23 gr.*", str. 62. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Skórzewo**, niem. Skorzewen, w dokumentach 1224 Scorewe, Scorevo, Scurevo, Zkorevo, wieś włościańska, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia katolicka*

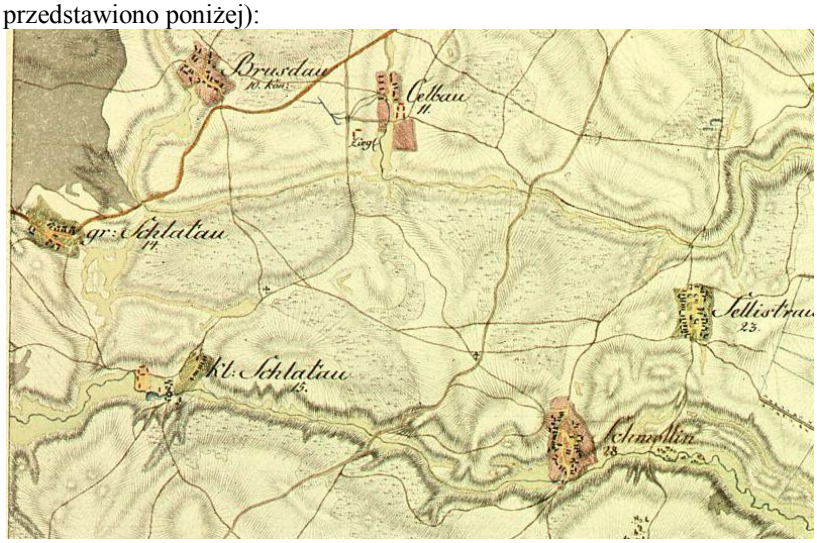
		Kościerzyna (o ¾ mili) z osadą młyńską ma 1731 ha (4 lasu, 35 łąk, 899 roli). W 1885 roku 84 domy, 126 dymów, 675 mieszkańców, 636 katolików, 39 ewangelików. Szkoła katolicka liczyła 1887 roku 167 dzieci. Roku 1224 potwierdza książę Świętopełk norbertankom w Żukowie darowizny Mestwina, między któremi jest wymienione i Skórzewo, które dawało 5 garncy miodu klasztorowi, ... Roku 1284 nadaje Mestwin 22 wsi na ziemi Piersznej, między niemi i Skórzewo (Zkorevo) ciotce Giertrudzie. Schuch (obacz Zeitsch d. Westpr. Gesch. Ver., X, 109, por. [74], Zeszyt X, str. 109*) utrzymuje, że Skorevo nie jest dzisiejszem Skórzewo, lecz wieś zaginiona na obszarze Szymbarku. Według przywileju Patuł z roku 1432, leżało Skorevo na wschód od tej wsi, podczas kiedy dzisiejsze Skórzewo leży na południowy-zachód od Patuł. Od roku 1311 należy do wójtowstwa tczewskiego, później dostaje prawo niemieckie; czynsz wynosi 12 skojców od włóki; młyn płacił 3 grzywny. Za czasów Rzeczpospolitej należało Skórzewo do powiatu mirachowskiego; roku 1780 było tu (w osadzie młyńskiej) 132 katolików i 4 innowiercow, ... ", str. 706.
244	Skrzeszewo	***Skrzeszewo*** (1608) E14, ***Skrzeszowo*** (1618) E299, ***Skrzesowo*** (1618) E315, ***Krziszewo*** (1672) B21, ***Skrzeszewy*** (1705) E4276, ***Krzeszewo*** (1705) E4298, ***de Skrzeszewa*** (1705) E4312, ***Zkruszewo*** (1705) E4323, ***Skrzeszewo*** (1708) E4514, ***z Skrzeszewa*** (1712) E4690, ***Aerendarius Skrzeszeviensis*** (1725) E5548, ***Arendarius Skrzeszewiensis*** (1725) E5596, ***Zagrodnik Skrzeszewski*** (1729) E5866, ***Szkrzeszewo*** (1732) E6063, ***Skrzeszewo*** (1736) E6315, ***Skrzeszewo*** (1741) E6699, Przypisano do miejscowości o nazwie *Skrzeszewo (niem. Krissau)*, k. Żukowa. **1905:** mapa [15]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 4 miejscowości o nazwach *Skrzeszewo*, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 293. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Na mapie Schroettera [271] widnieją dwie nazwy osady *Skrzeszewo*: Królewskie *(niem. Königl: Krüssau)*, (7 dymów), oraz Szlacheckie *(niem. adl: Krissau oder Skrzeszewo)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKO-KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...2. (Obecna nazwa) Skrzeszewo Żukowskie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 159. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Skrzeszewo*, należące do trzech Skrzeszewskich, herbu nieznanego, pochodzenie pomorskie, 60 łanów, str. 90. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 155. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Klucz Żukowski. ... Skrzeszewo. Od 5 ogrodników. 20 gr.*", str. 79. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Skrzeszewo Szlacheckie***, *niem. Adlig Krissau, dobra rycerskie, powiat kartuski, stacja pocztowa i kolejowa i parafia katolicka Żukowo (o 1 milę). ... zawiera w 2 działach 10 posiadeł włościańskich i 15 zagród, 3492 morgów. W 1869 roku 439 mieszkańców, 281 katolików, 158 ewangelików, 41 domów; 1885 roku 50 domów, 463 mieszkańców. W 1859 roku dziedzicami byli von Klcist i Liszewski. Dziś Skrzeszewo Szlacheckie i Królewskie ze wsią Kuhwiese tworzą jedną gminę, ... Dawniej stanowiło Skrzeszewo jeden majątek rycerski, który potem się rozpadł na 3 działy. ... W przywileju roku 1349, wystawionym przez komtura gdańskiego Henryka Rechter, udziela zakon dziedzicowi małe sądownictwo. Skrzeszewo było lokowane na prawie magdeburskim. W XIV czy XV wieku nabywa Skrzeszewo Henryk Scholtz. W 1454 roku posiadaczem jest Mikołaj z Skarszewa, którego razem z Janem z Borkowa wysyła Jan z Sciborza, wojewoda poznański, do Gdańska (w 1454	*Skrzeszewo (niem. Krissau)*, k. Żukowa. **1905:** mapa [15].

				roku), zarzucając miastu, że bierze w opiekę tych z szlachty, którzy trzymają z zakonem, ... Skrzeszewo Królewskie, niem. Koenigliche Krissau, folwark tamże, w wieczystą dzierżawę puszczony 1784 roku, dawniej część dóbr rycerskich. ... W XVI wieku, kiedy całe Skrzeszewo stanowiło jeden majątek, posiadali go Skrzeszewscy. Jedna trzecia należała do dwóch panien Skrzeszewskich, Katarzyny i Doroty, i kilku braci. Roku 1602 panny te, w leciech podeszłe, kiedy bracia zmarli bezpotomnie, zapisały cały swój majątek klasztorowi w Żukowie. ... Roku 1629 jakiś Lniski, który się przedtem nazywał Skrzeszewski, wytoczył proces, chcąc majątek klasztorowi odebrać, ale bez skutku. Roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacili w Skrzeszewie: pan Wętkowski od 2 włók folwarkowych, 1 ogrodnika, 2 floreny 8 groszy; panny zakonne w Żukowie także 2 floreny 8 groszy. ... Roku 1740 pan Golcz, starosta wałecki, przez swoich ludzi z Przyjaźni wiele szkody w dobrach tutejszych wyrządził, za co mu panny wytoczyły proces, ... Według wizytacji Rybińskiego z roku 1780 posiadali wówczas Skrzeszewo: Mitchel, major wojsk polskich, Wyczechowski i panny norbertanki w Żukowie. ...", str. 723-724.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Skrzeszewo (niem. Skrzeszewo)*, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...27. (Obecna nazwa)* Skrzeszewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Pierwsza wzmianka)* 1664, *(Rodzaj gospodarczy początkowy)* F *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 162. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Folwarki starostwa Mierachowskiego. ... Folwark Skrzeszewski. Mil dwie od Mierachowa osobno założony. Na tym folwarku zarabiają wsi Gowidlina, Zalakowo i Lisniewo, ktore się na swoim miejscu konnotowały i czynsze, ktore jmć pan starosta bierze powywodziły. Z tego płaci arendarz fl. 600.*", str. 389. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Skrzeszewo**, niem. Schroedersfelde, wieś, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia katolicka Sierakowice, 7,5 km odległe; 675 ha, ... W 1885 roku 15 domów, 27 dymów, 133 mieszkańców, 34 katolików, 99 ewangelików. Wizytacja Rybińskiego z roku 1780 donosi, że dobra dawały mesznego 2 korcy żyta i tyleż owsa, ... Skrzeszewo leży nad jeziorem mającem 103 morgi, na północnym krańcu powiatu, nad granicą prowincyi pomerańskiej. Składa się z folwarku, roku 1789 w dzierżawę puszczonego i z 2 wybudowań.*", str. 724.	*Skrzeszewo (niem. Schrödersfelde (Skrczeszewo))*, k. Siemirowic. **1930:** mapa [253].
			3	**1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Skrzeszewo**, folwark, powiat mogilnicki, o 2½ km na północ od Kwieciszewa (parafia i poczta), w okolicy wzgórzystej; stacja drogi żelaznej w Mogilnie o 6 km; 4 domy, 73 mieszkańców (61 katolików, 12 prot.) i 197 ha, ... Skrzeszewo leśnictwo, w tejże okolicy, wchodziło roku 1831 w skład domeny Mogilno; w nowszych spisach urzędowych niewykazane.*", str. 723.	*Skrzeszewo (niem. Skrzeszewo)*, k. Kunowa. **1911:** mapa [254].

245	Skrzydłowo	***Skrzydlowo*** (1707) B372, ***Skrzydłowo*** (1743) B980, Przypisano do miejscowości o nazwie *Skrzydłowo (niem. Ober Schridlau)*, k. Wysina. **1925:** mapa [16]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Skrzydłowo (niem. Skridlowo oder nieder Schridlo)*, (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI.... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 56. (Obecna nazwa) Skrzydłowo, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 184. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Skrzydłowo*, należące do biskupstwa włocławskiego, 40 łanów, str. 121. Parafia Wysin, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 155. **1923:** Wg Lorentza [3], nr 1345: "*Skrzydłowo, powiat kościerski, niem. Ober Schriedlau, gmina wiejska.*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Opactwo Pelplińskie. ... Klucz subkowski. ... Skrzydłowo. Od 8 morgów osiadłych i Skrzydłówka. 12 gr.*", str. 75. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Skrzydłowo****, niem. Ober Schridlau, wieś włościańska, powiat kościerski, stacja pocztowa Nowa Karczma, parafia katolicka Wysin. Razem z wybudowaniem Słomiankami (3 domy, 16 mieszkańców) obejmuje 279 ha (10 łąk, 213 roli ornej). W 1885 roku liczyły obie osady 39 domów, 54 dymów, 265 dm. (*mieszkańców*), 242 katolików, 23 ewangelików. ... Uwłaszczenie nastąpiło roku 1819. ... Skrzydłowo, w przywileju z roku 1282 'parvum Wissino seu Cridlouo' zwane, ... odebrał biskup kujawski Michał od księcia Sambora roku 1250 na własność, odtąd było w posiadaniu biskupów kujawskich aż do kasaty dóbr kościelnych. ... Pruska komisya katastrowa podaje w 1772 roku: Na 9 włókach mieszka 6 włościan i 5 komorników; wszyscy katolicy. Włościanin każdy musi uprawiać 2¼ morgów roli folwarkowej i przez jeden dzień własną podwodą pracować. ...*", str. 727.
246	Skrzydłówko	***Szkrzydłowko*** (1740) B936, Przypisano do miejscowości o nazwie *Skrzydłówko (niem. Nieder Schridlau, Gut)*, k. Wysina. **1875:** mapa [16]. Był to folwark, położony na zachód od *Ober Schridlau*. Na mapach [16] i [271] zostały zamienione nazwy *Ober* na *Nieder*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Skrzydłówko (niem. Skridlowko oder Schridlo)*, (8 dymów, na mapie zaznaczono położenie młyna *(Mühle)* symbolem gwiazdki ☼, powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 57. (Obecna nazwa) Skrzydłówko, (Nazwy występujące w źródłach) Folwark Skrzydłowski, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) M (osiedle młyńskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 184. **1923:** Wg Lorentza [3], nr 1347: "*Skrzydłówko, powiat kościerski, niem. Nieder Schriedlau, obwód domowy.*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Opactwo Pelplińskie. ... Klucz subkowski. ... Skrzydłowo. Od 8 morgów osiadłych i Skrzydłówka. 12 gr.*", str. 75. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Skrzydłówko**, niem. Nieder Schridlau, folwark i młyn nad Wietcisą, puszczone w wieczystą dzierżawę roku 1816 i 1781, powiat kościerski, stacja pocztowa Nowa Karczma (4,2 klm.); parafia katolicka Wysin; 477 ha (15 lasu, 36 łąk, 372 roli ornej). W 1885 roku 19 domów, 29 dymów, 177 mieszkańców, 82 katolików, 95 ewangelików. Roku 1886 nabyło majątek ten na subhaście Towarzystwo zabezpieczenia 'Janus' za 50.000 marek. Długów ciążyło 127.000. Skrzydłówko było dawniej własnością biskupów kujawskich, ... Nabył je biskup Michał od księcia libiszewskiego Sambora II w XIII wieku za odstąpienie dziesięcin. Roku 1760 należał folwark do klucza wysińskiego; była tu gorzelnia, młyn, sadzawka i jezioro wspólne z Wielkim Wietcem, ... Pruska komisya katastrowa w 1772 roku podaje: W Skrzydłówku jest folwark, którym zarządza podstarości, oprócz tego siedzą: młynarz, 6 danników i 5 komorników. Rola orna obejmuje 17 włók, ...Młynarz daje 92 floreny czynszu i 2 kopy pstrągów za młyn, za rolę zaś 10 talarów; ... Młynarz płaci 5 florenów pogłównego i 2½ florenów hiberny, oprócz niego są wszyscy katolicy, ... Roku 1780 liczyło Skrzydłówko 56 katolików i 28 ewangelików, ...*", str. 727.
247	Sławki	***Sławkowy*** (1635) E996, ***ze Sławkow*** (1691) E3605, ***de villa Sławkowy*** (1703) E4270, Przypisano do miejscowości o nazwie *Sławki (niem. Schlawkau)*, k. Goręczyna. **1911:** mapa [18]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Sławki (niem. Schlaffkau polln: Slawkowÿ)*, (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKO-KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 2. (Obecna nazwa) Sławki*[osiedle, które przeszło z własności szlacheckiej do kościelnej], *(Nazwy występujące w źródłach) Sławkowy, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Sławki,* należące do dwóch Sławkowskich, herbu nieokreślonego, pochodzenie pomorskie, 10 łanów, str. 117. Parafia Goręczyno, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 155. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Sławkowy. P. Janikowski od 3 ogrodników. 12 gr., Tamże P. Dąbrowski od 1 ogrodnika. 4 gr.*", str. 98. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego **...** ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański ... Sławkowy. P. Thomasz Jeżewski od 1½ włóki folwarkowej. 1 floren, 15 groszy., P. Sikorski od 3 włók folwarkowych. 3 fl.*", str. 174. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Sławkowy**, niem. Schlawkau, w dokumentach 1241 roku Slavcovo, 1291 roku Slafchowo, dobra rycerskie nad Radunią, powiat kartuski, stacja pocztowa Hoppendorf (o 4 km), stacja kolejowa Szymbark (o 7 km), parafia katolicka Goręczyn. Do dóbr należą: wybudowanie Grenzhof (11 domów, 70 mieszkańców), Kalbszagel (4 domy, 23 mieszkańców), Owczarnia (Schaeferei, 10 domów, 52 mieszkańców) i Seehof (2 domy, 15 mieszkańców). Oprócz dominium jest 6 gburstw i 18 zagród, ... W 1885 roku 5 osad, 34 domy, 46 dymów, 253 mieszkańców (142 katolików, 111 ewangelików); ... Za książąt polskich należały Sławkowy do kasztelanii goręczyńskiej, którą roku 1241 książę pomorski Sambor zapisał biskupowi kujawskiemu Michałowi, ... Od roku 1311 należały do wójtowstwa tczewskiego i miały prawo polskie, z obowiązkiem służby wojennej, ... Za czasów Rzeczpospolitej należały Sławkowy do powiatu gdańsko-tczewskiego. Według taryfy z roku 1648 płacili tu: Tomasz Jeżewski od 1¼ włóki folwarkowej 1 floren 15 groszy, Sikorski od 3 włók folwarkowych 3 floreny, ... Wizytacja Szaniawskiego z roku 1710 podaje, że ... dawano mesznego 1½ korcy żyta i tyleż owsa, ... Podług

<table>
<tr><td></td><td></td><td>taryfy na symple z roku 1717 płaciły Sławkowy Małe 16 groszy, ... Wizytacja Rybińskiego z roku 1780 donosi, że Sławkowy i Kozarnia liczyły 79 mieszkańców, wyłącznie katolików, ...", str. 787.</td></tr>
<tr><td>248</td><td>Sławutowo</td><td>Słabutowo (1742) B957, Przypisano do miejscowości o nazwie Sławutowo (niem. Gr. Schlatau), k. Pucka. 1940: mapa [122].
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.
<table>
<tr><th>LP</th><th>Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy</th><th>Obecna lokalizacja</th></tr>
<tr><td>1</td><td>1796-1802: Mapa Schroettera [344] podaje lokalizację miejscowości Sławutowo (niem. gr: Schlatau), (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "(Tablica) POWIAT PUCKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 40. (Obecna nazwa) Sławutowo, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),", str. 170. 1955: Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra szlacheckie Sławutowo, należące do dwóch Knibawskich, herbu Chomąto, pochodzenie pruskie, 32 źreby (16 źrebów folwark), str. 102. Parafia Puck, dekanat pucki, powiat pucki, str. 155. 1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Schlatau, Groß-, Kr. Ptz., früh. auch Slatowo major und Sławutowo major, Slavethaw", str. 105. 1928: Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "…Puck, powiat morski, ... Miejscowości należące do parafji: ... 11. Sławutowo ...,", str. 514-517. 1923: Wg Lorentza [3], Nr 1353: "Sławutowo, powiat pucki, niem. Gross Schlatau, gmina wiejska". 1889: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "Sławutowo, niem. Gross Schlatau, 1710 roku Słabutowo Wielkie, 1780 roku Wielkie Słabutowo, wieś szlachecka, powiat pucki, stacja pocztowa Rekowo, parafia katolicka Puck, ma 11 gburstw i 11 zagród, 216 ha (116 roli). W 1885 roku 29 domów, 54 dymów, 268 mieszkańców, 232 katolików, 36 ewangelików. Szkoła katolicka (1887 roku 111 dzieci) i ewangelicka od 1888 roku. Roku 1716 dawało Sławutowo mesznego 10 korcy owsa i tyleż jęczmienia, ... Roku 1780 należało Wielkie Sławutowo do spadkobierców Józefa Przebendowskiego i liczyło 88 mieszkanców katolików, ...", str. 795.</td><td>Sławutowo (niem. Gr. Schlatau), k. Brudzewa (Puck). 1940: mapa [122].</td></tr>
<tr><td>2</td><td>1796-1802: Mapa Schroettera [344] podaje lokalizację miejscowości Sławutówko (niem. Kl: Schlatau), (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono powyżej):
1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "(Tablica) POWIAT PUCKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 41. (Obecna nazwa) Sławutówko, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),", str. 170. 1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Schlatau, Klein-, Kr. Ptz., früh. auch Slatowo minor u. Sławutowo minor", str. 105. 1928: Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "…Puck, powiat morski, ... Miejscowości należące do parafji: ... 10. Sławutówko i Wedlin ...,", str. 514-517. 1923: Wg Lorentza [3], Nr 1356: "Sławutówko, Sławutowo małe, powiat pucki, niem. Klein Schlatau, obwód domowy". 1889: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "Sławutówko, niem. Klein Schlatau, 1780 roku Małe Słabutowo, w dokumentach Slawtow, dobra rycerskie, powiat pucki, parafia katolicka Puck, stacja pocztowa</td><td>Sławutówko (niem. Kl. Schlatau), k. Połchowa (Puck). 1940: mapa [122].</td></tr>
</table>
</td></tr>
</table>

				Rekowo (o 2,7 klm.), stacja kolejowa Reda (o 7,5 klm.). Wieś leży nad strugą bez nazwy (dopływ zatoki Puckiej). Wraz z leśnictwem ... i folwarkiem Widlinem obejmują dobra 1652 ha (859 lasu, 143 łąk, 506 roli). W 1885 roku 15 domów, 46 dymów, 266 mieszkańców, 234 katolików, 23 ewangelików (leśnictwo ma 35 mieszkańców i 4 domy, a folwark 3 domy, 69 mieszkańców). Roku 1780 należało Sławutówko do spadkobierców Józefa Przebendowskiego i liczyło 68 katolików, 25 akatolików, ... Mesznego pobierał proboszcz ztąd 6 korcy żyta, 7 owsa, 1 jęczmienia. Za czasów krzyżackich było Sławutówko do jednej służby zobowiązane, ...", str. 794-795.	
249	Smęgorzyno			***Smęgorzyno*** (1655) E1878, ***Smięgorzino*** (1683) E3166, ***Smegorzyno*** (1687) E3385, Przypisano do miejscowości o nazwie *Smęgorzyno (niem. Hoch-Kelpin)*, k. Leźna. **1918:** mapa [26]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Smęgorzyno (niem. Schmangrzin od: Smęgorszin)*, k. Leźna, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 48. (Obecna nazwa) Smęgorzyn, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Smęgorzyn,* należące do K. Borkowskiego, 8 łanów, oraz G. Smęgorzyńskiego, 6,5 łana, wszyscy herbu nieokreślonego i pochodzenia pomorskiego, str. 90. Parafia Matarnia, dekanat pucki, powiat gdański, str. 155. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "*Smęgorzyno na skraju obecnego obszaru miejskiego (od 1973 r.), na zachód od Kiełpina Górnego, występuje w źródłach od przełomu XIV i XV wieku (Smangorsin, ok. 1400). W 1570 r. miało 14,5 włók i należało do Krzysztofa Borkowskiego i Grzegorza Smęgorzyńskiego. W 1682 r. szlachcic Lewiński płacił czynsz od 14 włók folwarku, a Pastoriuszowie 'od 1 ogrodu i karczmarza, cudze piwo szynkującego'. W 1749 r. Smęgorzyno należało, wraz z Kiełpinkiem, do Michała Pastoriusza - 'kapitana sztolcenberskiego' (z Chełmu). W 1819 r. spis wymienia je jako dobro szlacheckie z 8 'dymami', dwiema karczmami i 70 mieszkańcami, w większości katolikami, przypisanymi do parafii w Matarni. ... W okresie międzywojennym Smęgorzyno było poza granicami Wolnego Miasta. Oficjalnie nosiło nazwę 'Górnego Kiełpina'.*", str. 113. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański ... Smęgorzyno. P. Smęgorzyński od 4 włók folwarkowych, 2 ogrodników. 4 floreny, 16 groszy.*", str. 174. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Smęgorzyn. P. Lewiński od 14 morgów folwarkowych. 5 groszy. P.P. Pastoriuszowie od 1 ogrodnika i karczmarza cudze piwo szynkującego. 24 groszy.*", str. 99. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Smęgorzyn****, niem. Smengorschin, 1648 roku Smęgorzyno, 1710 roku Smogorzyno, dobra szlacheckie, powiat gdański górny, stacja pocztowa i kolejowa Żukowo (o 7 km), parafia katolicka Materna, 429 ha: ... W 1885 roku 10 domów, 21 dymów, 109 mieszkańców, 97 katolików, 12 ewangelików; ... Według taryfy z roku 1648 płacił tu Smęgorzyński od 4 włók folwarkowych i 2 ogrodników 4 floreny 16 groszy, ... Roku 1710 dawał Smęgorzyn mesznego 1½ korcy żyta i tyleż owsa, ... W gdańskich tablicach woskowych z XIV wieku zachodzi Piotr Pekunt z Smęgorzyna, ...*", str. 872.
250	Smętowo			***Naiem Smętowa*** (1664) H3, ***Smętowo*** (1677) E2832, Przypisano do miejscowości o nazwie *Smętowo (niem. Smentau)*, k. Ręboszewa (Kartuzy). **1906:** mapa [138]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach. **LP** / Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy / Obecna lokalizacja 1 — **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości — *Smętowo (niem.*

				Smętowo (niem. Schmentau polln: Schmentowo), k. Goręczyna, (7 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1951:** Ksiądz Ksawery Okroy, "Klasztory norbertańskie w Żukowie", [243]: "*... Świnecki ... pilnie zabiegał o to, by nie dopuścić do uszczuplenia majątku klasztoru żukowskiego przez niemiecki klasztor kartuski. I tak w 1635 roku występuje przed sądem komisarycznym w Oliwie w sprawie łąk w Smętowie, ... W tym samym roku 23 września sąd komisaryczny ponownie rozpatrywał zatarg o granice między dobrami klasztoru kartuskiego Kiełpina, Mielonka, Goręczyna, Ostrzyc, Smołdzina a dobrami klasztoru żukowskiego Ręboszewem, Smętowem, Dzierżążnem, Żukowem, Leźnem, jeziorem Głębokim. ... Świnecki ... ponowił dawne praktyki Norbertanów niemieckich, ... Stał się tak zachłannym, jak żaden z jego poprzedników. Wszystko dla siebie - oto dewiza jego zabiegów. ... Następnie odebrał siostrom posiadłości ziemskie Lipowiec, Smętowo i Kosy, ...*", str. 65-66; dalej: "*... W chwili kasaty (20 listopada 1834 rok) dobra ... obejmowały następujące wsie: Babidół, Babiskok, Borkowo, Borkowski Hamer, Borowo, Burcharctwo, Chmielno, Dzierżążno, Glińcz Górny, z Glińcza szlacheckiego czwarta część, Kosy, Mezowo, Otomin, Reskowo, Ręboszewo, Skrzeszewo, Smętowo, Zawory i Żukowo, ...*", str. 168. **1882:** Perlbach, Pommerellisches Urkundenbuch, [236]... ***1258:*** "*... Smentau ... In nomine domini amen. Nos Swantopolcus dux Pomeranorum ... Smantaw, ...* ", str. 150; dalej: "*Ortsverzeichniss. ... Smentau (Smantaw), Dorf bei Carthaus, *150. ...*", str. 645. **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Wiadomość o klasztornych wioskach. ... Legart, wybudowanie przy Smętowie, roku 1802 w części wykarczowanego poklasztornego lasu, ktory rząd pruski odprzedał.*", str. 54; dalej: "*Smętowo, w lesistej okolicy darowane przez księcia Świętopełka roku 1258. Panny miały tu klasztorny folwark.*", str. 58. **1754:** Rękopis [244], ***1664:*** "*Naiem Smętowa. . Widząc iż Lemanstwo na Smętowie, z ktorego przed tym pewny pożytek klasztor nasz miał przes czasy woienne, y Smierc Nieboszczyka Woyciecha Smętowskiego, Szołtysa Rembowskiego zniszczone do ostatniego schyla się upadku, puscilismy y puszczamy tym postanowieniem naszym pracowitemu Woyciechowi Buli poddanem naszem do szesci lat pomienione lemanstwo, ...*", karta 82a-82b. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Smętowo***, *niem. Smentau albo Schmentau, w dokumentach 1258 Smentaw, wieś, powiat kartuski, stacja pocztowa i kolejowa Kartuzy, parafia katolicka Chmielno; ... W 1885 roku 18 domów, 30 dymów, 130 mieszkańców, 121 katolików, 9 ewangelików (na pustkowie Legard przypada 3 domy, 18 mieszkańców). ... Przez wieś prowadzi bity trakt kościersko-bytowski, a tuż przy wsi wije się Smętowska struga. Już roku 1258 nadał tę wieś Świętopełk norbertankom w Żukowie, ... Panny miały tu folwark klasztorny ... Roku 1443 nabyli od nich kartuzyanie niektóre pod tak zwanym Zamczyskiem położone i do Smętna należące łąki, ... W wizytacji Rybińskiego z roku 1780 czytamy, że Smętowo, należące do powiatu mirachowskiego, liczyło wówczas 16 mieszkańców katolików, ... Po kasacie dóbr duchownych został folwark klasztorny mocą zapisów z roku 1781 i 1785 na kilka części podzielony, tak że z niego powstała wieś licząca*	*Smentau),* k. Ręboszewa (Goręczyno). **1906:** mapa [138].

				dziś 10 gburskich posiadeł i 3 zagrody.", str. 872-873.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [349] podaje lokalizację miejscowości *Smętowo Graniczne (niem. Vorw: Smentowo oder gr: Schmantau)*, k. Czerwińska, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT NOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 34. (Obecna nazwa) Smętowo Graniczne, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 167. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie nowskim istniały dobra szlacheckie *Smętowo,* należące do Z. Bochlińskiego, herbu Chomąto, pochodzenie pruskie, 8 łanów, St. Kopyckiego, herbu Oszczep, pochodzenie pomorskie, 5 łanów, oraz A. Brandta, herbu Pochodnia, pochodzenie nieznane, 6 łanów, str. 99. Parafia Lalkowy, dekanat nowski, powiat nowski, str. 155. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Nowski. Smętowo. P. Krysztoff Czapski summatim. 2 floreny, 12 groszy.*", str. 176. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Smętowo. P. Jerzy Czapski od 2 ogrodników. 8 gr. P. Alexander Czapski od 4 ogrodników i karczmarza pańskiego. 20 gr.*", str. 99. **1951:** Ksiądz Ksawery Okroy, "Klasztory norbertańskie w Żukowie", [243]: "... ***1626:*** ... *Została nią pełna energii i już dotychczasowa podprzeorysza, Czapska Małgorzata, córka Juliusza Czapskiego, dziedzica Smętowa w powiecie świeckim i jego żony z Wierzbowskich. ...*", str. 60. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Smętowo****, niem. Smentau, w dokumentach 1326 Smantow, folwark do królewskiej domeny Ostrowitego, powiat kwidzyński, stacja pocztowa Czerwińsk, parafia katolicka Lalkowy (o ¾ mili), ... W 1885 roku 8 domów, 129 mieszkańców. Za czasów Rzeczpospolitej należało Smętowo do powiatu nowskiego; roku 1648 płacił tu Krzysztof Czapski sumatim 2 floreny 12 groszy, ... Roku 1780 liczyło Smętowo 78 katolików i 5 akatolików; mesznego zaś dawało 9 korcy żyta i tyleż owsa, ... Roku 1326 zachodzi Peregrinus de Smantow, tj. Peregryn z Smętowa, ...*", str. 873.	*Smętowo Graniczne (niem. Smentau),* k. Czerwińska (Nowe). **1913:** mapa [221].
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [349] podaje lokalizację miejscowości *Smętówko (niem. Hoff Smentowken)*, k. Kopytkowa, (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono powyżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT NOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 35. (Obecna nazwa) Smętówko, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 167. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie nowskim istniały dobra szlacheckie *Smętówko,* należące do J. Frąckiego, herbu Ostrzewie, pochodzenie pruskie, folwark, str. 99. Parafia Lalkowy, dekanat nowski, powiat nowski, str. 155. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Nowski. Smętowko. P. Dembińska summatim. 2 floreny, 12 groszy. P. Jan Czapski summatim. 6*	*Smętówko (niem. Smentowken),* k. Kopytkowa (Nowe). **1913:** mapa [221].

				florenów, 12 groszy.", str. 176. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Smętówko. P. Jerzy Czapski od 4 ogrodników. 16 gr.*", str. 100. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Smętówko***, *niem. Smentowken, dobra rycerskie, powiat kwidzyński, stacja pocztowa i kolejowa Czerwińsk (o ¼ mili), parafia katolicka Lalkowy; ... W 1885 roku 7 domów, 26 dymów, 149 mieszkańców, 114 katolików, 35 ewangelików. Za czasów Rzeczpospolitej należało Smętówko do powiatu nowskiego; roku 1648 płaciła tu p. Dembińska 2 floreny, 12 groszy; p. Jan Czapski 6 florenów, 12 groszy, ... Mesznego dawało Smętówko 1710 roku 6 korcy żyta i tyleż owsa, ... Roku 1780 liczyło Smętówko, dziedziczna własność Konstantyna Westphal, 56 katolików i 11 akatolików, ...*", str. 872.	
251	Sminsiks✠	***ex Civitate Sminsiks*** (1664) J25, Nazwa miejscowości zaginiona. Dodatkowy komentarz podany jest w bloku nazw *Kraków*, Nr 114 w tej tablicy głównej.			
252	Smoleńsk	***ex Paltu Smolensciae*** (1741) B942, ***Smolensk*** (1743) B974, ***Ca Smolensi*** (1747) A4752, ***Canonicus Smolensciae*** (1747) A4755, Przypisano do miasta **Smoleńsk** (Rosja). Nazwy mogą dotyczyć miasta Smoleńsk lub województwa smoleńskiego, należącego do Rzeczpospolitej aż do roku 1667. Po nieszczęśliwej wojnie rosyjskiej Jana Kazimierza z carem Aleksym, traktatem andruszewskim ustąpione Moskwie w znacznej części, mianowicie: oprócz okręgów siebieskiego, newelskiego i orszańskiego. Sławny traktat zawarty przez Grzymułtowskiego w roku 1686, podpisany ze łzami przez Jana III, potwiedził to ustępstwo, …[136], str. 342. Traktat zawarty 30 stycznia 1667 r. w Andruszowie na Białorusi, w którym w zamian za rozejm na 13½ roku oraz obietnicę pomocy przeciw Tatarom i Turkom, Rzeczpospolita odstępowała Moskwie - aż do czasu ostatecznego uregulowania tych spraw w tzw. wiecznym pokoju - Siewierszczyznę, Smoleńszczyznę, Czernihowszczyznę i parę miast na północy oraz całą lewobrzeżną Ukrainę wraz z Kijowem, który miał powrócić do Polski po upływie ściśle określonego terminu (do 15 kwietnia 1669 r.). W rzeczywistości nie nastąpiło to nigdy. … [133], str. 483. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			
			LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
			1	W roku 1744 (data wystąpienia historycznej nazwy *Smolensk* w zapisie metrykalnym ślubu) województwo smoleńskie nie należało już do Rzeczpospolitej, [133], mapa, ale pan młody mógł przybyć ze Smoleńska do Pręgowa w zamiarze ożenku. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Smoleńsk*** ...", str. 897-903.	*Smoleńsk* (Rosja)
			2	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Smolensk gehörte zu Thornisch-Papau, Kr. Th.*", str. 110. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Smoleńsk***, *wieś zaginiona pod Papowem, w powiecie toruńskim, o ktorej wspomina wizytator Strzesz w r. 1667, Reperiuntur etiam certi fundi Smoleńsk nuncupati inter Popowo et Lipniczki jacentes, ...*", str. 903.	Nie znaleziono
			3	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Smolenszyzna gehörte zu Brinsker Buden, Kgl.-Brinsk, Kr. Strbg.*", str. 110. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "*Smoleńszczyzna (Kętrz.), miejscowośc w powiecie brodnickim, w spisach urzęd. nie wymieniona.*", str. 904.	Nie znaleziono
253	smolni piec✠	Nazwa miejscowości zaginiona *smolni piec*✠. Jest to określenie techniczne, możliwe do przypisania do kilku obecnych nazw miejscowości. Późniejszy dopisek wskazuje na miejscowość *Lizaki*. Ogólnie jednak przypisanie zależy od faktu, czy to jest ta sama rodzina zamieszkującej miejscowość przez dłuższy czas, a różnych nazwach tej miejscowości w metryce. Potwierdzenie tożsamości *Juszki = Uszki* znaleziono w **1954:** [137], ***1734:***, gdzie podano przypisania jezior do poszczególnych wiosek. Dla wsi o nazwie *Uszki* przypisano 5 jezior, z których cztery (*Glemboczek, Mieliste, Debrzno i Oczko*) znajdują się w otoczeniu obecnej miejscowości *Juszki*, str. 132-133. Nazwiska smolarzy pochodzą od nazwy miejscowości (Lizaki, Juszki), lub też smolnicy posiadali już nazwiska, które przeszły potem na nazwę miejscowości, w których znajdowały się piece smolne. Za tą drugą wersją przemawia fakt, iż miejsce wypalania smoły znajdowało się w terenie leśnym, wcześniej nie zasiedlonym i bez nazwy, lub też tylko z nazwą techniczną, jak np. *Grzybowski Piec*, [258] str. 179. **1954:** Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku [137]: ***1686:*** "*... Inwentarz starostwa kościerzyńskiego, ... SMOLNICY. Pieców smolanych jest 2. Jeden z nich trzyma Lizak, a drugi Uszko, mając każdy towarzysza; płacywali tedy pierwej 200 zł. dwiema ratami, tj. na ś. Marcin i na ś. Jan. Teraz, że jeden uciekł, tedy już od lat dwóch tylko po zł. 150 płacą. 150 fl.(uwaga wydawcy: ma być [300]).*", str. 125; dalej: "*... Barć Poleska. Smolnicy Lizak i Uszko. ...*", str. 128; dalej: "*... Płatnicy. ... Uszko i Lizak, smolnicy. Na miesiąc 12 gr., Na rok. 2 korce owsa ...* ", str. 130. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*... smolarstwo rozwijało się dalej do połowy XVII wieku, obejmując po 1626 roku tereny leśne innych starostw z okolicy Borów*	

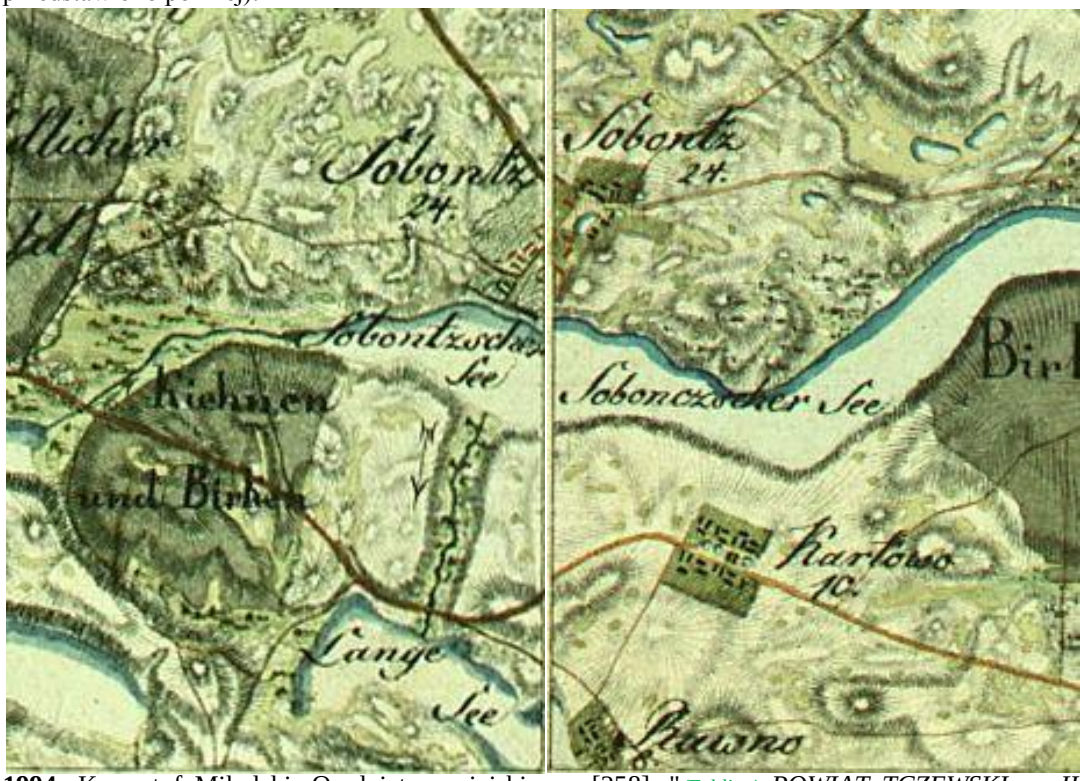
Tucholskich [40]*(cytat* [40] *... w starostwie kościerskim powstały piece smolne: Juszki i Lizaki;).*", str. 122.

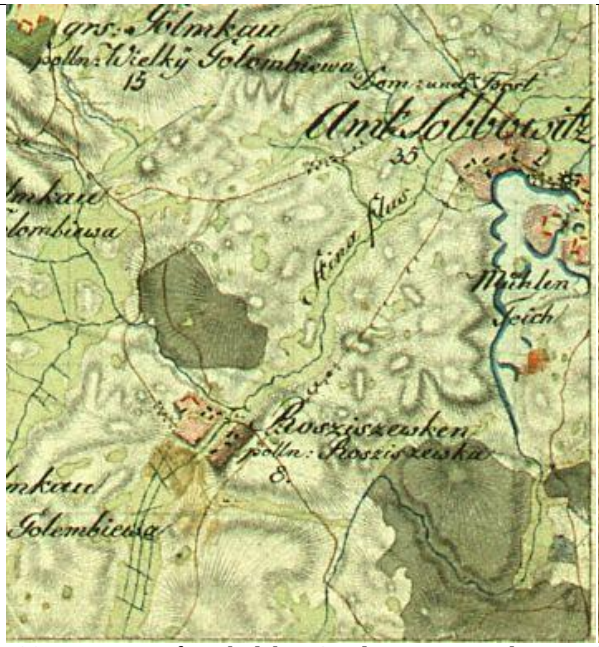
Ogólnie, jeśli miejscowość określoną w metryce kościerskiej jako *smolni piec* zamieszkuje rodzina Lizaków, to przypisuje się do nazwy miejscowości *Lizaki*, jeśli rodzina Uszków, to przypisuje się do miejscowości *Juszki*, jeśli o innych nazwiskach, to wpisywano do bazy danych nazwę miejscowości zaginioną *smolni piec* ✠.

Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***de smolni piec*** (*NB.* ***Smolny Piec, Lizaki*** - późniejszy dopisek) (1642) Q17, Przypisano do miejscowości o nazwie *Lizaki (niem. Lissaken)*, k. Kościerzyny. **1902:** mapa [284]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Lizaki (niem. Lÿsaaken)*, k. Grzybowa, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...50. (Obecna nazwa)* Lizaki, *(Nazwy występujące w źródłach)* Grzybowski Piec, *(Pierwsza wzmianka) 1664, (Rodzaj gospodarczy początkowy) PS (piec smolny), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie)*,", str. 179. *Jeśli przyjąć poprawność przypisania nazwy historycznej do tej konkretnej miejscowości (*Lizaki*), to należałoby przesunąć datę pierwszej wzmianki w dokumentach z roku 1664 na rok 1642.* **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Kościerzyńskiego. ... Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Piece smolane. Tych jest w starostwie Kościerzyńskim 2, jeden Grzybowski, a drugi u Uszka, ktore cale pusto stały ad annum 1663. Potym, gdy w nich robić poczęto, znaleźliśmy, iż uczyniły deductis expensis przez rok jeden fl. 231*", str. 295-296.	*Lizaki (niem. Lissaken)*, k. Kościerzyny. **1902:** mapa [284].
2	***iusk*** (1642) Q45, ***Smolniki Uszk*** (1665)***, Uszk. Smolniki*** (1665)***, Uszk alias Smolniki*** (1666)***, Uszk*** (1666)***, Uszk Piec*** (1667)***,*** Przypisano do miejscowości o nazwie *Juszki (niem. Juschken)*, k. Wąglikowic. **1902:** mapa [284]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Juszki (niem. Unterforsterei Juschken)*, (8 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...32. (Obecna nazwa)* Juszki, *(Nazwy występujące w źródłach)* Uszki, *(Pierwsza wzmianka) 1664, (Rodzaj gospodarczy początkowy) PS (piec smolny), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie)*,", str. 179. *Jeśli przyjąć poprawność przypisania nazwy historycznej do tej konkretnej miejscowości (*Juszki*), to należałoby przesunąć datę pierwszej wzmianki w dokumentach z roku 1664 na rok 1642.* **1882:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom III, [136]: "***Juszki****, niem. Juschken, wieś włościańska, przedtem dzierżawa wieczysta, wydana dnia 1 kwietnia 1820 roku, powiat kościerski, w piaszczystej i lesistej okolicy nad małem jeziorem. Obejmuje włościan 6, zagrodników 9, obszaru ziemi morgów 2354, katolików 148, domów 15. Parafia i poczta Kościerzyna, szkoła Węglikowice. Odległość od Kościerzyny 1 i ćwierć mili.*", str. 642. **1912**: Max Bär i Walther Stephan	*Juszki (niem. Juschken)*, k. Wąglikowic. **1902:** mapa [284].

				podają [37]: "**Juschken, Kr. Ber., früher auch Juszki*", str. 54. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Kościerzyńskiego. ... Wsi starostwa Kościerzyńskiego. ... Piece smolane. Tych jest w starostwie Kościerzyńskim 2, jeden Grzybowski, a drugi u Uszka, ktore cale pusto stały ad annum 1663. ...*", str. 295-296.	
			3	Przypisano do miejscowości o nazwie *Smolniki (niem. Theerofen)*, k. Starego Barkoczyna. **1904:** mapa [79]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Smolniki (niem. Theerofen od: Smolnikÿ, genannt (nazywany) Kahlberg oder Krowja gora)*, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...26. (Obecna nazwa) Smolniki, (Nazwy występujące w źródłach) Denowo, (Pierwsza wzmianka) 1701, (Rodzaj gospodarczy początkowy) PS (piec smolny), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 182.	*Smolniki (niem. Theerofen)*, k. Starego Barkoczyna. **1904:** mapa [79].
254	Smołdzino			***Smalzino*** (1609) E39, ***Smałdzino*** (1656) E1914, ***de Smoldzina*** (1708) E4481, ***Smałdzyno*** (1725) E5577, ***Aręndatrix Smałdzinensis*** (1736) E6327, ***Małdzino*** (1743) B990, Przypisano do miejscowości o nazwie *Smołdzino (niem. Smolsin)*, k. Żukowa. **1940:** mapa [31]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje nazwę miejscowości *Smołdzino (niem. Schmolsien polln: Smaldzin)*, (11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 45. (Obecna nazwa) Smołdzino, (Nazwy występujące w źródłach) Smolsino, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Smołdzino*, należące do klasztoru w Kartuzach, 30 łanów, str. 92. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 155. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*Smołdzino, Smolsin (Smolzin, Smolzyno) 131, 418, 420.*", str. 566; dalej: "*Praepositura Zukoviensis.… Idem 1580 in actis Czapel et Smolzin se subscripsit: Georgius Wysocki. ...*", str. 131; dalej: "*Anno Dni 1495 Srsmus Poloniae rex Joannes Albertus donavit Cartusiae villam Prakowo et 1504 Srsmus Alexander rex villam Smolzyno, ...*", str. 418; dalej: "*... Smolzin cum 7 lacubus, ... inter Smolzyn et Przodkowo, ...*", str. 420. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Smołdzino**, niem. Smolsin albo Schmolsin, w dokumentach 1504 rok Schmolsino, 1686 Smaldzino, 1710 Smałdzino, 1780 Smałdzyn, wieś włościańska nad Słupianką, na Kaszubach, powiat kartuski, między Kartuzami a Żukowem (stacja pocztowa), parafia katolicka Przodkowo. Zawiera wolne sołectwo, 15 gburskich posiadeł i 9 zagród, 466 ha (40 lasu, 46 łąk, 319 roli). W 1885 roku 38 domów, 55 dymów, 301 mieszkańców, 299 katolików, 2 ewangelików; szkoła katolicka. Roku 1504 król Aleksander nadaje Smołdzino, tenutę Chrystofora de Launaw, chorążego malborskiego, wraz z wszystkimi jeziorami, jako to: Marchowo, Głębokie, Ositno, Tuchlino, Gelen Wielki i Mały i ze wszystkiemi pertynencyami księżom kartuzyanom w Kartuzach. ... Zaszły spory o Smołdzino między klasztorem a Anna Pirchin ze Sławutowa. Lecz roku 1598 wyrokiem trybunału piotrkowskiego posiadłość ta kartuzyanom przyznaną została. Roku 1570 nakazuje król swemu administratowi w Prusach spłacić zastaw, za który kartuzyanie wieś tutejszą trzymają i oddać ją Bartkowi Geszkaw w dożywocie, ... W 1780 roku liczyło Smołdzino 69 mieszkańców, ... mesznego dawało 8½ korcy żyta i tyleż owsa, ...*", str. 914.	
255	Sobącz			***de Villae Sobącz*** (1748) B1074, Przypisano do miejscowości o nazwie *Sobącz (niem. Sobonsch)*, k.	

		Kościerzyny. **1904:** mapa [79]. *Sobącz*, **1935:** mapa WIG [198]. **1796-1802:** Mapy Schroettera [281, 271] podają otoczenie miejscowości *Sobącz (niem. Sobontz)*, k. Chrztowa *(niem. Kartowo)*, (24 dymy, dwa zestawione około siebie fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 83. (Obecna nazwa) Sobącz, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Sobącz*, należące do J. Dzięcielskiego, herbu Dzięcioł, 9,25 łana, oraz dwóch Sobańskich, herbu nieokreślonego, 8,5 łana, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 118. Parafia Garczyn, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 155. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Sobancz. P. Jan Węsierski od 6 morgów folwarkowych. 2 gr., P. Wawrzyniec Wysocki od 5 morgów folwarkowych. 1 gr., P. Sobański od 30 morgow folwarkowych, karczmarza pańskiego. 15 gr., Tenże z części Pana Spęgawskiego od 12 morgów folwarkowych. 4 gr., P. Tomasz Sobański od 6 morgów folwarkowych. 2 gr., P. Zduniński od 3 morgów folwarkowych. 1 gr., P. Wiecki od 1 ogrodnika. 4 gr.*", str. 97-98. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Sobącz,*** *niem. Sobonsch-See, jezioro między dobrami Sobączem a Kartowem, powiat kościerski, ... Dawniej było własnością cystersów w Pelplinie, którzy o nie mieli długie spory z szlachtą okoliczną, ... Roku 1352 wydał rządca tczewski Bernhard von Elede na sądzie w Dąbrowie wyrok na panów z Kartowa, orzekający, iż nie można wątpić o prawie zakonników do jeziora i do drzewa rosnącego nad brzegiem; ... Roku 1599 żądała szlachta ze Sobącza rybołóstwa w jeziorze i rzece Sobączu, powołując się na swoje przywileje. ... Łowienia zabronił jednak opat na czas ikrzenia się leszczów. ... Gdy przyszli do Sobącza i 2 dni łowili, nadbiegli pan Adam Spęgawski, Jerzy Strzyżewski, Krzysztof Sobański (z Sobącza), Albert Zeła Sobański, Maciej Węsierski, Zacharyasz Sobański i Paweł Wiecki z Płacht, mając przy sobie licznych sług, zbrojnych w strzelby, ... aż do roku 1648. Nakoniec skazał trybunał głównego sprawcę Krzysztofa Sobańskiego na 10 zł. czerwonych grzwny, ...* "; dalej: "*Sobącz, 1648 i 1710 Sobancz, niem. Sobonsch, dobra rycerskie na Kaszubach, powiat kościerski, nad jeziorem tej nazwy, stacja kolejowa Nowy Barkocin, parafia katolicka Garczyn, ... Według taryfy z roku 1648 płacił tu Maciej Szpęgawski 5 florenów, 20 fenigów, Zacharyasz Sobański 2 floreny i 16 groszy, Zdręka Sobański i pani Bartłomiejowa 6 florenów 6 groszy, ... Przed okupacyą pruską należał Sobącz do starostwa kiszewskiego. Komisya pruska z 1772 roku podaje: Sobącz należy do 12 ubogich szlachciców katolickich, cały obszar wynosi 8¼ włóki, ... Mesznego pobierał proboszcz garczyński 5 korcy żyta i tyleż owsa, ...*", str. 940-941.
256	Sobowidz	***Sobowidz*** (1748) B1071, Przypisano do miejscowości o nazwie *Sobowidz (niem. Sobbowitz)*, k. Pszczółek. **1909:** mapa [21]. *Sobbowitz (pol. Sobowidz)*. **1934:** mapa WIG [194]. **2013:** Atlas …, [161] podaje w wykazie 1 miejscowość o nazwie *Sobowidz*, znajdującą się w obecnych granicach Polski, str. 294, oraz znajdującej się k. tegoż *Sobowidza leśniczówki Sobowidz*. **1796-1802:** Mapy Schroettera [271, 273] podają otoczenie miejscowości *Sobowidz (niem. Sobbowitz)*, (35 dymów, dwa zestawione koło siebie fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej):

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 83. (Obecna nazwa)* Sobowidz, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* Za *(zamek), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* Za *(zamek)*,", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Sobowidz (Sobbowitz)*, należące do starostwa sobowidzkiego, 2 łany i folwark, str. 113. Parafia Trąbki Wielkie, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 156. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Sobowidz,*** *niem. Sobbowitz, w dokumentach 1410 Sobowicz, 1456 Subitz, Sobitz, Suhbevicz, Subifit, wieś, domena i nadleśnictwo królewskie, powiat tczewski, przy drodze żelaznej między Pszczółkami a Skarszewami i szosie do Trąbek (parafia katolicka); na południe od wsi duże jezioro Sobowidzkie. Gleba żyzna, okolica lesista. Z folwarkiem Rościszewkiem obejmuje domena 807 ha (561 roli, 172 łąk). W 1885 roku 48 domów, 131 dymów, 705 mieszkańcow (217 katolików,461 ewangelików, 19 dyssydentów, 8 żydów). Nadleśnictwo obejmuje 1137 ha, reszta 895 leży w powiecie gdańskim górnym. ... Za czasów krzyżackich Sobowidz był grodem (castrum) i siedzibą wójta tczewskiego. Zamek obronny wystawili zapewne Krzyżacy po zajęciu lewego brzegu Wisły, na początku XIV wieku. Po bitwie pod Grunwaldem opanowali go Polacy, ale wkrótce z niego ustąpić musieli. Roku 1450 odbierał tu wielki mistrz Ludwik von Erlichhausen hołd od rycerstwa z wójtowstwa tczewskiego. Roku 1456 napotykamy tu jeszcze wójta krzyżackiego, ... ale roku 1459 zniszczyli Gdańszczanie zamek. ... W 1585 roku ustępuje Ludwik Bażyński dobra wraz z zamkiem Janowi (Hans) Beier. ... Wizytacja Rybińskiego z roku 1780 donosi, że wówczas było w Sobowidzu 97 katolików i 65 akatolików. Za okupacyi pruskiej należal do dóbr folwark Kramsk, leżący w gdańskich nizinach. ... Zamek tutejszy leżał na półwyspie wchodzącym w jezioro. Na północny-zachód od zamku przechodzi starożytna droga starogardzko-gdańska. ... Sobowidzkie starostwo niegrodowe, w powiecie gdańskim, tczewskim i nowskim, podług lustracyi z roku 1664 składało się z wsi: Sobowidz, Trąbki, Dalwin, z folwarku Postałowo, Rukocin, Klępiny i Rościszewko. ... Od dnia 13 września 1772 roku zabrane przez rząd pruski.*", str. 957-958.

257 Somonino

Somonino (1738) B876, ***Semlyno*** (1738) B881, ***Sunnino*** (1739) B911, ***Sumonino*** (1746) B1043, ***Sunimino*** (1747) B1062, Przypisano do miejscowości o nazwie *Somonino (niem. Gut Semlin)*, k. Kartuz. **1911:** mapa [18].

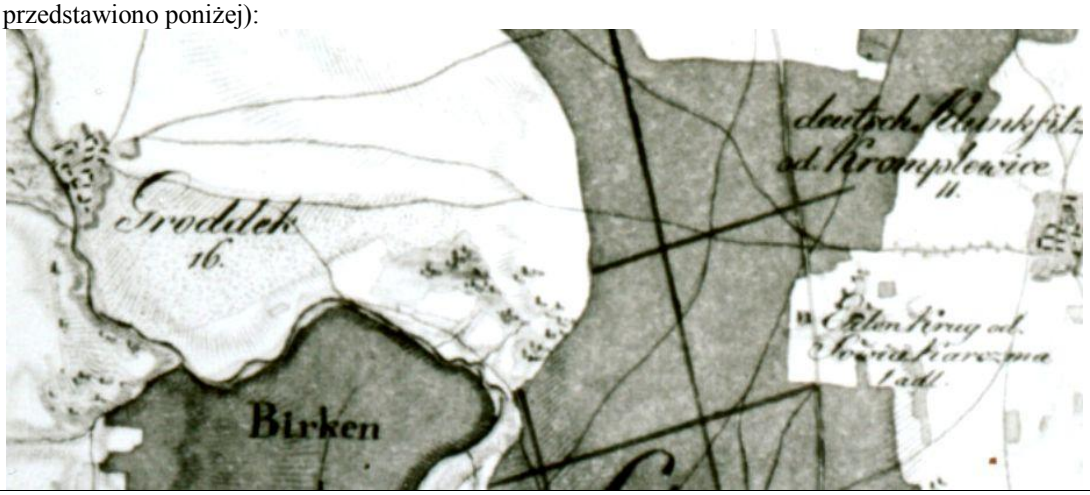
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Somonino (niem. Semlin polln: Somonino)*, (16 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Somonino (niem. Gut Semlin)*, k. Kartuz. **1911:** mapa [18].

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 59. (Obecna nazwa)* Somonino, *(Nazwy występujące w źródłach)* Semlin, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 184. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Somonino*, należące do klasztoru w Kartuzach, folwark, str. 121. Parafia Goręczyno, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 156. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*Somonin,Semlin (Semanino, Semlyn, Somonin)*", str. 566; dalej: ***1241:*** "*Samborius dux Pomeraniae castellaniam, quae Goranczin nuncupatur, 18 villis opulentam videlicet: ... Semanino, ...*", str. 231; dalej: "*Circa annum 1600 has nonnisi villas comprehendebat: ... Somonin ...*", str. 234; dalej: ***1466:*** "*Anno Dni 1466 accessit monasterio medietas villarum Goręczino et Semlyn et 1474 altera istarum villarum medietas per emptionem, quam Srsmus rex Casimirus amplissimo privilegio confirmavit.*", str. 418; dalej: ***1525:*** "*... Somonin ...*", str. 420. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Somonin**, 1710 rok Somonino, niem. Semlin, w dokumentach 1241 roku Semanino, Semagnino, wieś na Kaszubach, powiat kartuski, nad Radunią, ... stacja pocztowa Hopy 3,5 km. odległa, parafia katolicka Goręczyn; 531 ha (400 roli ornej). W 1885 roku 53 domy, 79 dymów, 423 mieszkańców (178 katolików, 245 ewangelików), z których na wybudowanie Klein Semlin przypada 24 domów, 167 mieszkańcow, na Somoniński Młyn 1 dom, 70 mieszkańców, na Ober-Semlin 19 domów, 96 mieszkańców i na wybudowanie Wilhelmshof 2 domy, 11 mieszkańców. Lud okoliczny nazywa te wybudowania Somonińskiemi Pustkami. ... Roku 1241 ustępuje Sambor, książę pomorski, biskupowi kujawskiemu Michałowi za dziesięciny snopowe z całego księstwa swego całą kasztelanią goręczyńską, obejmującą też i Somonin. ... Od roku 1311 należy Somonin do wójtowstwa tczewskiego. Roku 1380 nadaje wielki mistrz Winrich von Kniprode cały Somonin (60 włók) braciom Nitschin i Barczelow, z obowiązkiem służby rycerskiej, ... Roku 1462 ustępuje szlachetny Maciej, dziedzic Somonina i Goręczyna, połowę obudwu wsi kartuzyanom w Kartuzach, ... Roku 1662 posiadali tu kartuzyanie folwark, tartak i młyn, owczarnię w Borczu; rolę uprawiali tu uprzeżą i ludźmi z Somonina i kolonistami z Borcza. ... Wyjąwszy młyn i rybołówstwo w Raduni była reszta wydzierżawiona Stanisławowi Pawłowskiemu na 3 lata za 333 zl. 20 groszy rocznie, ... Roku 1710 pobierał proboszcz w Goręczynie z folwarku tutejszego tylko kolendę, z młyna korzec pszennej mąki, ... Po kasacie zakonów puścił rząd roku 1780 Somonin w wieczystą dzierżawę jako folwark, na którym później powstało kilka wybudowań. Tegoż roku liczył Somonin 76 katolików i 6 ewangelików, ...*", str. 71-72.	
		2		**1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Semlin (niem. Vw. und Dorf Gr: Semlien)*, (17 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica)*	*Semlin (niem.Gr. Semlin)*, k. Pinczyna. **1910:** mapa [90].

				POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 78. (Obecna nazwa) Semlin, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F^{o} *(folwark z 1-2 gburami),*", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Semlin*, należące do starostwa kiszewskiego, 50 łanów, str. 113. Parafia Pinczyn, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 154. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Kiszewskiego. ... Wieś Szemlino. Ta wieś przedtym lokowana była na włokach 50. Miewała szołtysów dwuch na włok 5; wybraniecka 1; jeden miał szołtys włok 3, a drugi 2. Teraz żadnego nie masz. Ogrodników jest 3, szarwark zwyczajny jako i drudzy odprawują. ... Karczma była, do ktorej była włoka jedna, z niej dawano fl. 6 gr. 20. ... Ta wieś kontrakt ma z jm. panem Michałem Działyńskim, starostą Kiszewskim, że mają być wolni do lat 6 i osadzać tę wieś, jako przedtym była, a po wyściu lat 6 powinno dawać, jako i drugie wsi, po trzynastu grzywien do zamku.*", str. 259-260. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ...* Starostwo *Kiszewskie. ... Samlin. Od 17 morgów osiadłych, 30 pustych. 1 zł., 18 gr.*", str. 59. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Samlin**, 1710 Samlino, niem. Gross Semlin, wieś, powiat starogardzki, stacja pocztowa, kolejowa i parafia ewangelicka Starogard (o 8,5 klm.), parafia katolicka Pinczyn. Obejmuje 12 gburstw i 9 zagród, razem 359 ha (12 łąk, 288 roli). W 1869 roku 204 mieszkańców, 139 katolików, 65 ewangelików, 24 domy; 1885 roku 30 domów, 47 dymów, 212 mieszkańców, 144 katolików, 68 ewangelików. Wizytacja Szaniawskiego z roku 1710 podaje, że było 18 włościan, ale ich posiadłości zamieniono na ziemię dworską. Dwór dawał przedtem mesznego 3 korcy żyta i tyleż owsa, ... **Samlin**, niem. Gross Semlin, folwark, tamże, 129 ha (21 łąk, 330 roli). W 1869 roku 95 mieszkańcow, 44 katolików, 51 ewangelików, 8 domów; 1885 roku 7 domów, 14 dymów, 66 mieszkańców, 37 katolików, 29 ewangelików; fabryka krochmalu. **Samlin**, leśnictwo, tamże, 360 ha (6 roli, 1 łąk, 336 lasu). W 1885 roku 1 dom, 30 mieszkańców, ewangelicy.*", str. 251.	
258	Sowia Karczma✠			***de Sowey karczmy*** (1736) C414, ***Wygoda alias Sowa karczma dicta*** (1744) A4480, ***Rychtowo Karczma vulgo Sowia*** (1750) E7446, ***Uhlenkrug*** (1750) G18, ***Sowia Karczma alias Rychtowo*** (1751)***, Niestępowo Sowia Karczma*** (1755)***, Ulikrug Karczma za Niestępowem*** (1770)***,*** *(Ulikrug=Eulenkrug → Sowia Karczma).* Nazwa miejscowości zaginiona, *Sowia Karczma✠* k. Niestępowa. **1898:** *(niem. Richtowo Eulenkrug),* mapa [23]. Znajdowała się na obszarze nieistniejącego Rychtowa, położonego pomiędzy Niestępowem i Sulminem k. Gdańska. Te miejsce obecnie znajduje się na obszarze Niestępowa [50], str. 9. **1796-1802:** Mapy Schroettera [262, 271] podają lokalizację *karczmy Sowiej (niem. Richtowo oder Eulenkrug)*, k. Sulmina, (1 dym, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej). **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1393: "*(Sowia karczma), powiat kartuski, niem. (Uehlenkrug) osada przynależna 1750 r. do Niestępowa*". **1749:** Georgius Schwengel wymienia "*Richtowo Eulen Krug: 1 domus, Bona Mgfci Dni Wolski*", [19], str. 137. Podobnie Andrzej Januszajtis podaje z tego samego źródła: „*W roku 1749 pojawia się informacja, że w Rychtowie jest jeden dom - Sowia Karczma (Eulenkrug)*”, są to dobra Jakuba Wolskiego - Niestępowo i Rychtowo, [50], str. 76-77. Tamże historia właścicieli Sulmina i Rychtowa. Przejrzano zapisy metrykalne do roku 1803 i znaleziono 4 podwójne nazwy miejscowości

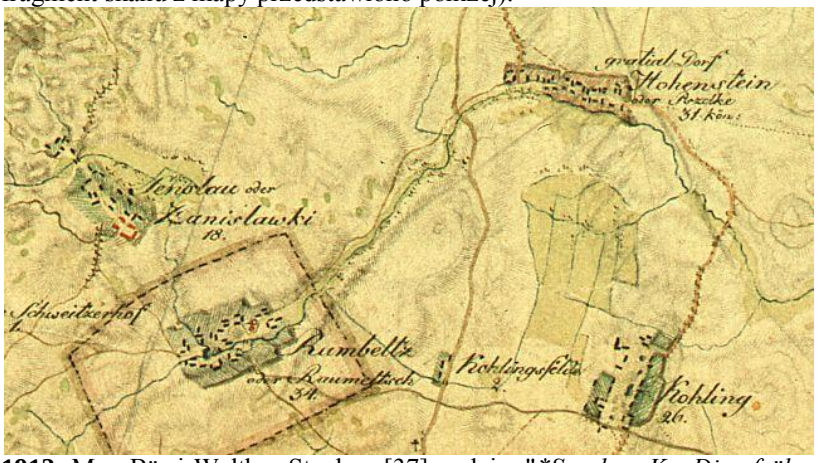
historycznych, występujące w metrykach żukowskich, z lat 1750-1770, i jedną z roku 1744 w metryce pręgowskiej, dotyczące lokalizacji Sowiej Karczmy k. Sulmina, (w nawiasach podano rok wystąpienia). Zapis z metryki pręgowskiej ***Wygoda alias Sowa karczma dicta,*** należy uznać za mylący, gdyż określenie … *Wygoda* … jest cechą charakterystyczną dla kolejnej karczmy Nicponia, k. Bielkówka, parafia pręgowska, znajdującej się zaledwie w odległości 6 km od dawnej Sowiej Karczmy w Rychtowie, parafia żukowska. Z racji niewielkiej odległości obu karczem można przyjąć duże prawdopodobieństwo popełnienia pomyłki przez osobę sporządzającą zapis metrykalny. Dlatego należy sprawdzić, czy istnieje możliwość otrzymania dodatkowej innformacji o rodzicach (dla zapisu chrztu) dziecka urodzonego w tej miejscowości i odszukać wcześniejsze zapisy chrztów dzieci tych samych rodziców (jeśli są). Otóż znaleziono w bazie danych zapisy chrztów dzieci Jana Nakisty i Elżbiety: Katarzyny, A4072, 1739 r., *Bielkowko,* oraz Szymona, A4228, 1741 r., *Wygoda Karczma albo Nicponiey dicta*. Wskazuje to na Bielkówko jako miejsce zamieszkania rodziny Nakistów. Kolejny zapis chrztu dziecka Nakistów to: Elżbieta, A4480, 1744 r., *Wygoda alias Sowa karczma dicta*. Jest mało prawdopodobne, że rodzina Nakistów przeniosła się z Bielkówka do Sowiej Karczmy k. Niestępowa, jak wskazywałby zapis nazwy miejscowości w metryce chrztu. Jest więc podstawa, aby ten zapis historycznej nazwy miejscowości ***Wygoda alias Sowa karczma dicta,*** zinterpretować jako dotyczący karczmy *Nicponia* ✠ (k. Bielkówka). Na niemieckiej mapie rzeczywiście znajduje się *Sowia Karczma (niem. Eulenkrug)*, k. Bielkówka *(niem. Kl. Bölkau)*, położona przy drodze z Pręgowa do Goszyna, **1925:** mapa [20]. W pobliżu Niestępowa nie znaleziono na niemieckich mapach nazwy *Eulenkrug*.
1912: Max Bär i Walther Stephan [37] podają cztery odpowiedniki nazw *Nicponia,* w tym jedna dotyczy Sowiej Karczmy k. Gdańska: "**Eulenkrug, Kr. DzgH.,* *(powiat Gdańsk Wyżyny)* *früher auch Nicponie*", str. 38. Wynika z tego, że Sowia Karczma mogła wcześniej nosić nazwę *Nicponia,* lecz nie znaleziono potwierdzenia tego faktu w dostępnych źródłach metrykalnych. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "*Żukowo, niem. Zuckau, ... W skład parafii wchodzą: Żukowo, ... Lniskie Pole, ...* ***Sowia Karczma****, ...* *(razem 45 nazw miejscowości).* ... ", str. 849.
Na mapie Schroettera [318], k. Gródka (Drzycim, Świecie n. Wisłą), znajduje się *Sowia Karczma (niem. Eulen Krug oder Sowia Karczma)*, (1 dym szlacheckie, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

259 | Stanisławie

Stanisławka (1741) B942, Przypisano do miejscowości o nazwie *Stanisławie (niem. Stenzlau)*, k. Tczewa. **1910:** mapa [130].
Miejscowość historyczna *Stanisławka* występuje w metrykalnym zapisie ślubu B942 i jest miejscem urodzin panny młodej. Jak wynika z zapisu B942, panna młoda **Evae Szenderaczonkowna** i pan młody **Gregorium Sokołowskj** z województwa smoleńskiego, w roku 1741 przyjęcie weselne urządzają w *Żuławce* w parafii pręgowskiej.
Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Stanisławie (niem. Stenzlau oder Stanislau),* k. Lubiszewa Tczewskiego (16 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Stanisławie (niem. Stenzlau),* k. Tczewa. **1910:** mapa [130].

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 84. (Obecna nazwa) Stanisławie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Stanisławie*, należące do 2 Stanisławskich, herbu Sulima, pochodzenie polskie, 24 łany (9 łanów folwark), str. 118. Parafia Lubiszewo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 156. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Stenzlau, Kr. Schw. und Kr. Dir., früh. Stanislawie*", str. 113. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego ... Stanisławie. JX. Czarliński od 3 ogrodników i karczmarza pańskiego (v. Bukowiec). 16 gr., JP. Czarliński od 16 morgów pustych, 5 ogrodników. 1 zł., 2 gr.*", str. 97. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Stanisławie**, niem. Stenzlau, 1258 roku Stoyslaw, dobra rycerskie na gdańskich nizinach, powiat tczewski, stacja pocztowa, telefon i parafia katolicka Tczew (o 6 klm.), filia Lubiszewo, nad szosą starogardzko-skarszewską; 558 ha (486 roli, 45 ha łąk). W 1885 roku 27 dymów, 185 mieszkańców, 147 katolików, 38 ewangelików; hodowla bydła ... Stanisławie zachodzi pod mianem Stoyslaw już roku 1258 ... Roku 1293 poświadcza Mestwin, książe pomorski, że spór cystersów w Peplinie z lokatorami Stanisławie (Stoslawe) o granice Dobkowa (wieś zaginiona) rozstrzygnął na korzyść klasztoru. ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płaciła tu Czarlińska summatim 12 fl., 16 gr., a starosta tczewski od 5 ogrodników 1 fl., 10 gr., ... Mesznego pobierał proboszcz w Lubiszewie 1710 roku 9 korcy żyta, dawniej 11, ... Według taryfy na symplę z roku 1717 płaciło Stanisławie całe 1 zł., 20 gr., ... Roku 1780 należało Stanisławie do Szymona Kickiego, starosty sobowidzkiego, i liczyło 90 katolików i 26 ewangelików. ... Na początku XVIII wieku Czarlińscy, którzy posiadali także Czarlin, Ścierbięcin i Goszyn, utrzymywali tu kaplicę domową. ...*", str. 188.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Żelisławki (niem. Senslau oder Zanislawki)*, k. Rębielcza, (18 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Senslau, Kr. Dir., früher auch Żelisławki, auch Żenisławki, Zilslaw*", str. 108.	*Żelisławki (niem. Senslau)*, k. Pszczółek. **1909:** mapa [21].
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Stanisławy (niem. Wald...ter)*, (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Stanisławy (niem. Stanislawi)*, k. Szarłaty (Przodkowo). **1940:** mapa [31]

				1890: SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Stanisławie***, *niem. Stanislawi, wybudowanie do Szarłaty, powiat kartuski; 1885 roku 11 domów, 67 mieszkańców.*", str. 188. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1396: "*Stanisławy, powiat kartuski, niem. Stanislawi, osada przynależna do Szarloty*". Z powyższego wynika, że przed rokiem 1796 w miejscu obecnej nazwy miejscowości *Stanisławy*, na mapie Schroetera nie figurowała nazwa miejscowości zbliżona wymową do *Stanislawi* (*Wald...ter* → być może Waldarbeiter = robotnik leśny, lub Waldhüter = gajowy, strażnik leśny).	
260	Stanowo	***Stanowo*** (1739) B897, Przypisano do miejscowości o nazwie *Stanowo (niem. Gr. Stanau)*, k. Dzierzgonia. **1921:** mapa [85]. Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Stanau, Groß- u. Klein-, Kr. Sth., (Powiat sztumski) früher auch Sztonowo, Stenau*", str. 112. . **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy "*Gr. Stanau = Stonowo albo Stanowo*", Powiat Sztumski (Kreis Stuhm), kolumna 117.			
261	Stara Huta	***Stara Huta*** (1635) E969, ***Stara Huta Melrowska*** (1635) E969, Przypisanie niepewne do miejscowości o nazwie *Stara Huta (niem. Althütte)*, k. Przywidza. **1911:** mapa [18]. Dwie podane powyżej historyczne nazwy miejscowości *Stara Huta , Stara Huta Melrowska*, są ze sobą powiązane jednym zapisem chrztu z roku 1635: "*Aprilis. Stara Huta ie. Die 7. Ego Pater Spławski Baptisavi* ***Elizabetham*** *Venceslai et Hertmutae Legit de Stara Huta Melrowska PP Matthias Sęk et Anna Medrechowa*", E969. Odczytanie części nazwy miejscowości jako *Melrowska* (lub *Mezowska*) nie jest pewne. Historyczna nazwa miejscowości *Stara Huta* wystąpiła tylko w jednym zapisie metrykalnym E969. Koło Kartuz znajduje się *Melgrowa Góra*, wydaje się jednak, że ta nazwa nie ma związku z historyczną nazwą *Stara Huta*, podobnie, jak wątpliwe powiązanie z Mezowem (*Stare Mezowo*). Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.			

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Stara Huta (niem. Alte Hütte)*, k. Klonowa Górnego, (5 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Althütte, Kr. Karth., früher Ollhütte und Starahuta*", str. 20. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1401: "*Stara huta, powiat kartuski, niem. Starrahuta, gmina wiejska*".	*Stara Huta (niem. Althütte)*, k. Przywidza. **1911:** mapa [18].
2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Stara Sikorska Huta (niem. Schÿkorschÿnsche Hütte oder Altehütte auch Stara hutta)*, k. Sikorzyna, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Stara Sikorska Huta (niem. Sykorczyner Althütte)*, k. Sikorzyna (Gołubie). **1902:** mapa [97].

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...25. (Obecna nazwa) Sikorska Huta Stara, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1662, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 182. *Jeśli przyjąć poprawność przypisania nazwy historycznej do tej konkretnej miejscowości (Sikorska Huta Stara), to należałoby przesunąć datę pierwszej wzmianki w dokumentach z roku 1662 na rok 1635.* **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Starahuta s. Sykorschin-Althütte, ...*", str. 112; dalej: "**Sykorschin-Althütte, Kr. Karth., früh. auch Starahuta*", str. 116. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1402: "*Stara huta sikorska (Stara huta sikorzyńska), powiat kartuski, niem. Althütte, osada przynależna do Sikorzyna*".
		3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Zielenin (niem. Alt Hütte)*, k. Będominka, (4 dymy), oraz *(niem. Pustk: Żelenina oder Kaltenborn auch Starahutta),* (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Starahuta s. Zelenin, ...*", str. 112; dalej: "**Zelenin, Kr. Ber., früher auch Starahuta oder Alte Hütte*", str. 130; dalej: "**Althütte, Kr. Ber., früher auch Zielenina*", str. 20. **1923:** Wg Lorentza [3], *Stara huta klińska obacz Zielenja,* Nr 1708: "*Zielenija (Zielenina, *Stara huta), powiat kościerski, niem. Zelenin (1848 roku Alte Hütte), obwód domowy*".	*Zielenin (niem. Zelenin)*, k. Będominka. **1902:** mapa [97].
		4	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Stara Huta (niem. Starahutta oder Althütte)*, k. Strzepcza, (10 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Strzepcz, ... Miejscowość ta leży w powiecie morskim; posiada pocztę w miejscu, stację kolejową w Luzinie. ... Miejscowości należące do parafji: ... 10. Starahuta, 5 km, powiat kartuski, ...*", str. 739-741. **1890:** SŁOWNIK	*Stara Huta (niem. Althütte)*, k. Mirachowa. **1911:** mapa [129].

				GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Stara Huta**, niem. Starahutta, wieś włościańska na Kaszubach, powiat kartuski, stacja pocztowa Mirachowo, parafia katolicka Strzepcz; 10 gburskich posiadeł i 3 zagrody, razem 515 ha, ... W 1885 roku 29 domów, 35 dymów, 184 mieszkańców katolików. Mesznego pobierał proboszcz roku 1710 od każdego osadnika po 12 groszy, ... Roku 1780 liczyła wieś 57 katolików, ... Za czasów Rzeczpospolitej należała do starostwa mirachowskiego.*", str. 219.	
			5	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Althütte (Stare Budy), zwischen Koschmin (Koźmin) und Jeseritz (Jezierce), Kr. Ber.*", str. 20.	Nie znaleziono nazwy *Althütte*. Mapy [73, 90, 103, 127].
			6	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Starahuta s. Wilscheblott, ...*", str. 112; dalej: "**Wilscheblott, Kr. PrSt., früher auch Starahuta*", str. 125. Na mapie Schroettera [349] widnieje nazwa *Willczeblott od. Wolfsbruch (9 dymów)*, a więc nie Stara Huta.	*Wilcze Błota (niem. Wilscheblott)*, k. Lubichowa. **1910:** mapa [232].
			7	**1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Gowidlino. Miejscowość ta leży w powiecie kartuskim; posiada pocztę w miejscu, stacja kolejowa Sierakowice. ... Miejscowości należące do parafji: ... 7. Starahuta (Althütte), 6,5 km, powiat kartuski, ...*", str. 369-370.	*Stara Huta (niem. Alt-Hütte)*, k. Gowidlina. **1877:** mapa [231].
			8	**1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1401a: "*Stara huta bukolcka, powiat dawny bytowski, niem. Althütte, osada przynależna dawniej do Bukoltu*". **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "*Stara Huta, niem. Althuette, wybudowanie do Buchwałdu, powiat bytowski, 5 domów, 41 mieszkańców.*", str. 219.	Nie szukano
			9	**1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "*Stara Huta, niem. Althuette, kolonia do Lipinek, powiat świecki, stacja pocztowa Osie, parafia katolicka Płochocin. W 1885 roku 26 domów, 174 mieszkańców. Roku 1773 było 22 ewangelików mieszkańców; roku 1780 zaś 7 katolików, 18 ewangelików, ...*", str. 219.	Nie szukano
			10	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Althütte, Kr. Schw., früher auch Starahuta*", str. 20.	Nie szukano
			11	**1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "*Stara Huta, leśnictwo królewskie, w nadleśnictwie Przewodniku (Buetowsheide).*", str. 219.	Nie szukano
			12	**1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "*Stara Huta, ...*", (Znaleziono 16 nazw miejscowości Stara Huta w powiatach: skierniewickim, sieradzkim, słupeckim, kaliskim, garwolińskim, łukowskim, maryampolskim, wilejskim, ihumeńskim, kowieńskim, latyczowskim, lityńskim, nowogradwołyńskim, zasławskim), str. 218-219.	Nie szukano
262	Stare Szkoty	***Szotlant*** (1694) A1086, ***Czotland*** (1695) A1109, ***Szotlandt*** (1703) A1535, ***Czotlant*** (1707) A1876, ***Szotland*** (1709) A1968, ***Szodlandia*** (1742) E6768, ***Szotlandia*** (1744) B1003, ***Schotlandia*** (1750) G5, Przypisano do miejscowości o nazwie *Stare Szkoty*, d. Gdańska. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Stare Szkoty (niem. Alt Schottland)*, (211 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... II. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 9. (Obecna nazwa) Szkoty, Stare, (Nazwy występujące w źródłach) Szottland, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) PM (wieś podmiejska), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) PM (wieś podmiejska),*", str. 189. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Stare Szkoty (Altschottland)*, należące do biskupstwa włocławskiego, str. 92. Parafia Gdańsk, dekanat gdański, powiat gdański, str. 156. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Stare Szkoty** powstały u stóp góry Breberg (Błotnistej?), po 1592 roku*	

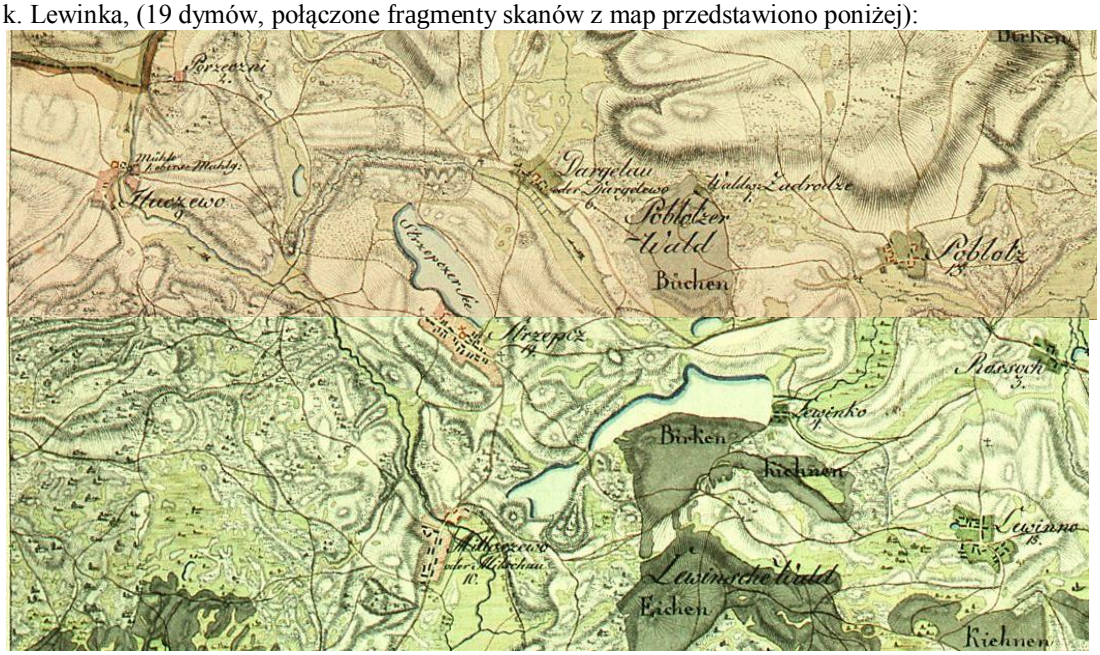
		nazwanej Jezuicką, na terenie należącym wraz z Biskupią Górką i Chełmem do biskupów kujawskich. W 1509 roku istniała już osada szkockich rzemieślników - głównie tkaczy, która od nich wzięła nazwę (Schottlandt, 1570, po polsku Szotland, 1592). Co najmniej od 1565 roku dodawano do niej określenie Stare (altschottland, antiqua Schotlandia), co dowodzi, że istniały już wtedy Nowe Szkoty (pod Wrzeszczem). ... Jezuici, osadzeni tutaj przez biskupa w 1592 roku 'na Brebergu' (Ufenbrebeck), uzyskali w 1615 roku teren po drugiej (dolnej) stronie kanału Raduni, ... Naprzeciwko, po 'górnej' stronie, od 1621 roku czynne było kolegium. ... zbudowane na nowo w 1689-1726, przekształcone po pierwszym rozbiorze w katolickie gimnazjum, działało do roku 1810. Pobierał w nim nauki twórca naszego Hymnu Narodowego - Jozef Wybicki. ... Ostatnio przebudowano dziewiętnastowieczną szkołę przy kościele św. Ignacego na rezydencję arcybiskupa metropolity gdańskiego (kuria pozostała w Oliwie).", str. 103-105. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Szotland Stary***, *niem. Alt-Schottland, przedmieście Gdańska, nad traktem tczewskim; 1885 roku 25 domów, 345 mieszkańców. ... Kościół katolicki parafialny (dekanat gdański miejski), pod wezwaniem św. Ignacego, zbudowany roku 1764 i roku 1765 konsekrowany. Patronat przysługiwał dawniej tutejszym jezuitom, teraz rozstrzyga kolej miesięcy między biskupem a naczelnym prezesem. W skład parafii wchodzą: Szotland, Stadtgebiet, Orunia, Wujeścisko, Christinenhof, Hoelle, Starawieś, Weinberg, Zakoniczyn, Cyganki, Niederfeld i Klein Walddorf. ... W ciągu czasu utraciła parafia szotlandzka w samym Szotlandzie 2 klasztory, 4 kaplice i kościół w Oruni. Jedni wywodzą początek i nazwę tutejszej osady od tkaczy szkockich, którzy się tu w połowie XV wieku licznie osiedlili, drudzy twierdzą, że pierwotna nazwa tej osady brzmiała: 'Schadeland'. Jej założycielami i protektorami byli biskupi kujawscy, którzy tę posiadłość dostali już w XIII wieku od księcia pomorskiego Świętopełka. Posiadamy tylko potwierdzenie aktu darowizny przez Mestwina II (roku 1277), z którego dowiadujemy się, iż ojciec jego ustąpił stolicy biskupiej między innemi posiadłościami i wieś Górkę, ... która obejmowała dzisiejszy Stary Szotland i przyległą dawniej peplińską własność Hoppenbruch, a zapewnie także Górę Biskupią (Bischofsberg) między Szotlandem a Gdańskiem. ... Ale rozdrażnienie Gdańszczan wzmogło się, gdy biskup Rozdrażewski roku 1592 założył tu kollegium jezuitów; rada miejska nie pozwoliła im osiąść w mieście samem. ... Już roku 1594 wystawili tu jezuici klasztor, najprzód po lewej stronie Raduni, gdzie się później znajdowała kaplica św. Barbary. Po jego zniszczeniu przez Gdańszczan przenieśli się jezuici na drugi brzeg rzeki i tu roku 1676 położono kamień węgielny pod nowy klasztor i kościół, który został konsekrowany około roku 1694 przez biskupa Dąbskiego. ... Posiadłości i majątek kollegium z czasem znacznie się powiększyły, tak że roku 1766 posiadali jezuici ... dobra we własnej administracyi: Czapielsko, Stynguald, Rząbcz Górny i Dolny, Rybią Hutę, Dolną Hutę, Marszewy, Majdany, Krymki, Zalesie, Czapielską Wolę i Stary Stynguald; dobra wydzierżawione: w Szotlandzie część Breberg zwaną, zkąd pobierali 1660 florenów czynszu, Giemlice (2769 florenów 10 groszy), Dybowo w powiecie malborskim o 6½ włóki (1100 florenów), w Nytychu kamienica i kilka domów (482 florenów), wreszcie folwark Broczak (Brodsack) w powiecie malborskim o 5 włókach i 2 zagrodach (1500 florenów), ... Utrzymywali jezuici także 2 misyjne kaplice w Gdańsku, jedną na probostwie, przy której zwykle bywało trzech księży i 2 laików i św. Maryi Magdaleny, dalej kaplicę w Czapielsku i w Giemlicach, w Szotlandzie zaś mieli aż 4 kaplice, ... Po kilka razy został Szotland zniszczony, mianowicie w latach: 1464, 1520, 1576, 1656, 1734, 1807, ostatni raz zaś roku 1813 w którym kościół jezuitów podczas oblężenia utracił wieże. Roku 1772 dostał się Szotland pod panowanie pruskie i został połączony z Stolcenbergiem, Szydlicami i Św. Wojciechem i do rzędu miast wyniesiony. ...*", str. 23-25.
263	Starogard Gdański	***Civitate Starogardiensis*** (1737) B838, ***ex Civitate Starogardiensi*** (1740) B932, Przypisano do miastao nazwie *Starogard Gdański (niem. Pr. Stargard).* **1910:** mapa [99]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [276] podaje lokalizację miejscowości *Starogard Gdański (niem. Stargard pohl. Stagorad)*, (211 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 84. (Obecna nazwa)* Starogard Dwór*osiedle obecnie nie istniejące, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* Za *(zamek), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* Za *(zamek)*,", str. 177. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Starogard*, należące do starostwa starogardzkiego, folwark, str. 113. Parafia Starogard, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 156. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra miejskie *Starogard*, należące do miasta, 54 łany, str. 122. Parafia Starogard, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 156. **1749:** Georgius Schwengel [19] wymienia w wykazie: "*Starogard, Pr. Stargard (Starogardia, Stargard, Stargrod)*", str. 566.
264	Steblewo	***Stibelau*** (1666) I86, ***Stibblaviensis*** (1670) I110, Przypisano do miejscowości o nazwie *Steblewo (niem. Stüblau)*, k. Giemlic, **1900:** mapa [51]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Steblewo (niem. Stüblau)*, (32 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 69. (Obecna nazwa)* Steblewo, *(Nazwy występujące w źródłach)* Stüblau, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 191. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Żuławy Steblewskie) istniały dobra miejskie *Steblewo (Stüblau)*, str. 128. Parafia Steblewo, dekanat steblewski, terytorium miasta Gdańska, str. 156. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają [37]: "**Stüblau, Kr. Dir., früh. auch Steblewo*", str. 114. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Stüblau = Steblewo*, Powiat Gdański, [11], kolumna 7. **1880:** Jakób Fankidejski podaje wśród utraconych kościołów parafii giemlickiej także *Kościół w Steblowie (Stüblau)*, [25], str. 204. **1749:** Georgius Schwengel - … *Decanatus Stübelaviensis … Steblewo* …, str. 156, … *Stübelov* …, str. 157, [19]. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Steblewo**, niem. Stueblau, 1305 Stubelow, wieś w nizinach gdańskich, na prawym brzegu Wisły, powiat tczewski, stacja pocztowa i kolejowa Pszczółki, parafia katolicka Giemlice, kościół parafialny ewangelicki i szkoła ... w miejscu; zawiera 7 gburskich posiadeł i 4 zagrody, razem 1343 ha (856 roli, 155 łąk, 12 ha lasu). W 1885 roku 34 domy, 104 dymy, 513 mieszkańców, 348 katolikow, 165 ewangelików. Jeszcze w nowszych czasach nazywano całe gdańskie niziny steblewskiemi (Stobbelowisches Werder) lub też małemi nizinami, tu bowiem koncentrowały się wszelkie prace około zabezpieczenia nizin przed Wisłą. W lustracyi napotykamy Steblewo po raz pierwszy 1305 roku, w którym Wacław III, król polski, Krzyżakom potwierdza niektóre darowizny (bona) ojca swego, między niemi i Steblewo, ... Roku 1343 nadaje wielki mistrz Ludolf Koenig wiernemu Henrykowi von Wernersdorf przywilej na 70½ włók, pomiędzy niemi 23½ poza groblą. Dla proboszcza wyznacza 4 włóki wolne, dla sołtysa 6 wolnych i trzecią część pieniężnych kar sądowych. W 13-letniej wojnie zaszła tu utarczka dnia 20 lutego 1456 roku ... W drugiej wojnie szwedzkiej zaś wznieśli tu Gdańszczanie szaniec dla strzeżenia nizin i Wisły. Roku 1656 zdobył go Karol Gustaw. Kościół murowany z połowy XIV wieku, wieża z końca tegoż stulecia. ... Patronat przysługiwał magistratowi gdańskiemu, ztąd kościół zamieniono na luterański. Pierwszy pleban ewangelicki Gabryel Ulrich nastał tu roku 1584, został jednak roku 1597 z urzędu złożony, ponieważ żonie jego dowiedziono, że się zajmowała czarami. Steblewo było dawniej głównym punktem dekanatu steblewskiego, który prawie cały przyjął luteranizm. Ocalały tylko Giemlice, podlegały bowiem biskupowi kujawskiemu. ... Stebło znaczy w narzeczu kaszubskiem tyle co źdźbło, ...*", str. 308.
265	Stężyca	***Stęzyca*** (1705) E4308, ***Steńzico*** (1705) E4321, ***de Stęzyce*** (1740) B920, Przypisano do miejscowości o nazwie *Stężyca (niem. Stendsitz)*, k. Kościerzyny. **1902:** mapa [84]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Stężyca (niem. Stendzÿc)*, (24

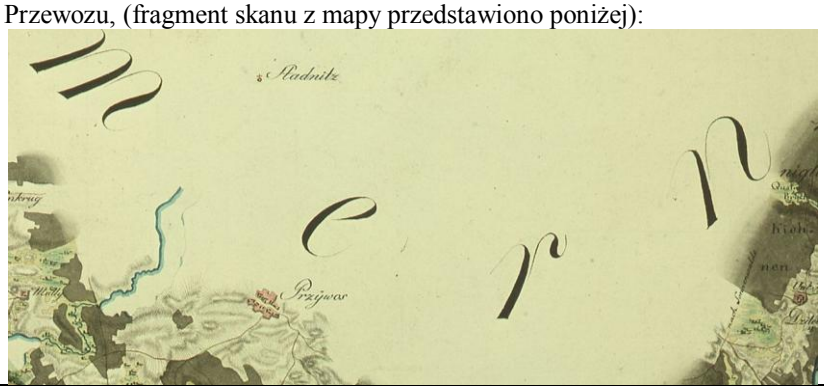
dymy), oraz *(niem. Stendsitz)*, (12 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 85. (Obecna nazwa) Stężyca Królewska, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 177. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 36. (Obecna nazwa) Stężyca Szlachecka, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Stężyca*, należące do starostwa kościerskiego, 16 łanów, str. 113. Parafia Stężyca, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 156. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Stężyca Szlachecka*, własność szlachecka, herbu nieznanego, pochodzenia nieokreślonego, str. 96. Parafia Stężyca, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 156. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Stendsitz, Adl.-, Kr. Karth., früher Stężyca; *Stendsitz, Kgl.-, Kr. Karth., früher auch Stężyca wielka, Stężyca, Stążyca, Stanicza*", str. 113. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Stężyca**, niem. Stendsitz, w dokumentach Stanschitz, Stannschicz, targowisko z kościołem katolickim, na Kaszubach, powiat kartuski, leży ... w malowniczem położeniu, między dwoma jeziorami Stężycznem (Ober-See) i Radunią (Radaunen-See); struga łącząca jeziora dzieli Stężycę na Szlachecką (Adlig Stendsitz), po lewej stronie, i na Królewską (Koeniglich Stendsitz) po prawej. Obie tworzą osobne gminy. **Stężyca Szlachecka** zawiera razem z 12 wybudowaniami i dobrami rycerskimi, obejmującemi 691,68 ha, 31 włościańskich posiadeł i 8 zagród, ... W 1885 roku 60 domów, 98 dymów, 566 mieszkańców (500 katolików, 65 ewangelików, 1 żyd). Do Stężycy należą wybudowania: Chróstowo, Dubowo, Delowo (Festung), Gapowo, Kucborowo (Johannisburg), Malbork, Pasienica, Czysta Woda, Snice, Stężycka Huta, Szczuka i Zdręby. **Stężyca Królewska** obejmuje 10 włościańskich posiadeł i 4 zagrody, razem 722 ha, ... W 1885 roku 31 domów, 60 dymów, 308 mieszkańców (289 katolików, 16 ewangelików, 3 żydów). Agentura pocztowa łączy się z Kościerzyną (o10,6 klm. na południe). ... Co rok odbywają się tu 2 jarmarki krowne i na bydło, a w grudniu na świnie. ... Kościół murowany (dekanat mirachowski) pod wezwaniem św. Katarzyny, patronatu prywatnego, ... W skład parafii wchodzą: Stężyca, Borucin, Czarlin, Stare Czaple, Golubie, Gostomie, Kamienica, Klukowa Huta, Mściszewice, Przewóz, Pierszczewo, Rzepiska, Zgorzałe, Żuromin, Niesiołowice, Gruenhof i Nowawieś. ... Mesznego dawała Stężyca Szlachecka 5 korcy żyta i tyleż owsa, Stężyca Królewska zaś 6 korcy żyta i tyleż owsa. Organista był zarazem nauczycielem. ... Roku 1780 należały do parafii osady: 1) Stężyca Szlachecka, własność kollatora Jana de Lewaldt Jezierskiego (137 katolików i 2 akatolików); 2) Stężyca Królewska (55 katolików); 3) Huta Stężycka i Malborg, Czysta Woda, Snice, Szczuka, Palberg, Pazęce, także dziedzictwo Jezierskiego (79 katolików, 4 akatolików); 4) Przewóz i Haski, Sznurki, Kruchlandt i Folwark, tegoż, (39 katolików, 64 akatolików); 5) Pierszczewo; 6) Mściszewice wraz z Klukową Hutą i Łosienicami (111 katolików, 36 akatolików); 7) Zgorzałe i Huta Zgorzelska; 8) Gostomie (108 katolików, 15 akatolików); 9) Golubie, dawniej własność kartuzyan (55 katolików,8 akatolików); 10) Czaple (32 katolików, 6 akatolików); 11) Żuromino (24 katolików, 11 akatolików); 12) Borucino (35 katolików, 12 akatolików); 13) Niesiołowice (72 katolików, 8 akatolików); 14) Kamienica, Przerowie i Nowa Wieś (120 katolików, 16 akatolików). Cała parafia liczyła 896 katolików i 191 akatolików; żydów niebyło. ... W XIII wieku stanowiła Stężyca kraniec*

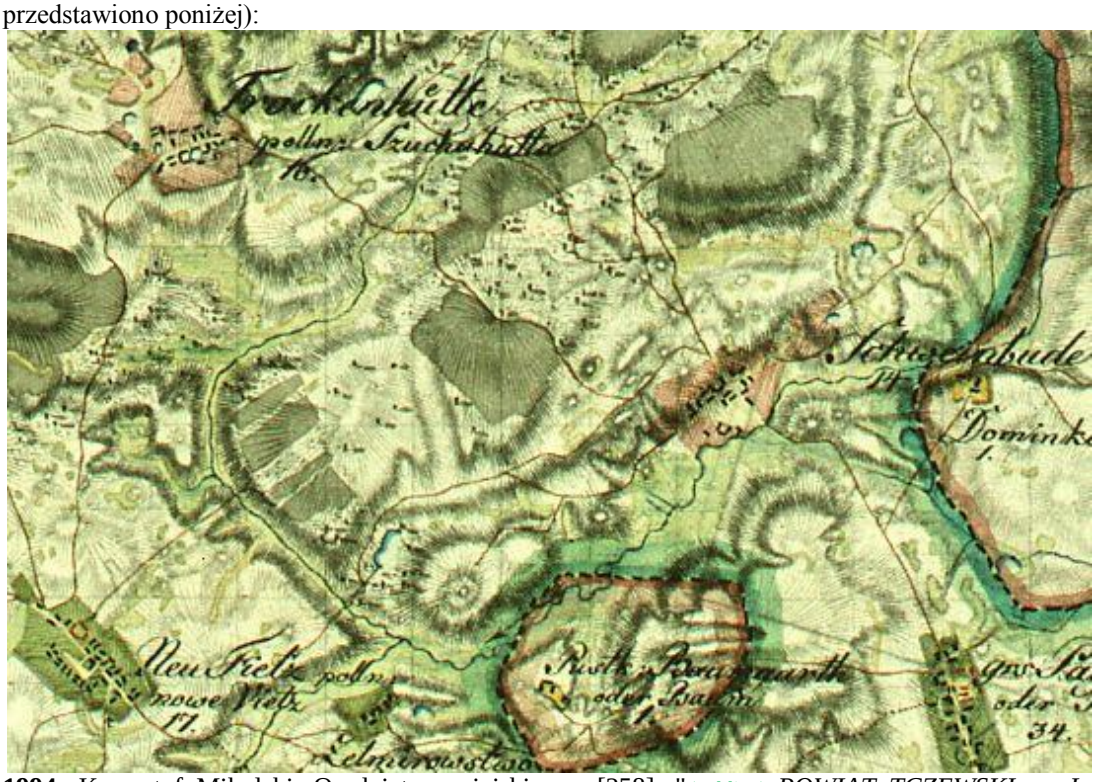
		kasztelanii chmielnińskiej. Wieś Stężyca należała do 1381 roku do wójtowstwa mirachowskiego, miała prawo polskie, od radła płacono tu 13 skojców; już za czasów krzyżackich istniał tu młyn i 3 karczmy. Stężyca Szlachecka była zobowiązana do służby zbrojnej, miała prawo polskie i należała do wójtowstwa tczewskiego. ...", str. 341-343.
266	Strzepcz	***Strzepcz*** (1743) B986, Przypisano do miejscowości o nazwie *Strzepcz (niem. Strepsch)*, k. Lini (Sierakowice). **1911:** mapa [129]. **1796-1802:** Mapy Schroettera [263, 262] podają lokalizację miejscowości *Strzepcz (niem. Strzepcz)*, k. Lewinka, (19 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 26. (Obecna nazwa)* Strzepcz, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 162. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra królewskie *Strzepcz*, należące do starostwa mirachowskiego, 14 łanów, str. 94. Parafia Strzepcz, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 156. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*Strzepcz, Strepsch (Strzebcz, Strzepc) 217, 228.*", str. 567; dalej: "*... In decanatu Mirachoviensi sive Kościerzynensi hae sunt ecclesiae:... Strebcz. ...*", str. 217; dalej: "*Strzepc. Villa regia in capitaneatu Mirachoviensi. Ecclesia lignea tituli sanctae Mariae Magdalenae.Iurispatronatus regii.*", str. 228. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Smażyna, w powiecie Mirachowskim, ... Młyn Smażyński. Jest zaraz za ogrodami wiejskimi na rzece, Smażynka nazwanej o jednym kole. ... Tacą dają gburzy do Strzepca z osiadłości po korcu żyta i po korcu owsa. ...*", str. 341; dalej: "*Wieś Strzepcz. ... Szołtyska była jedna, ale ta od dawna na folwark obrócona, żadnego w tej wsi szołtysa niemasz. ... Karczmarzów 2 bywało. Teraz niemasz, tylko jedna karczma piwo pańskie szynkuje ... Kościoł collationis regiae. ... W tym kościele sejmiki partykularne powiatu Mierachowskiego odprawują się. ...*", str. 380; dalej: "*Wieś Linia. ... Tacą do Strzepca z osiadłości dają po korcu żyta, po korcu owsa. ...*", str. 384; dalej: "*Folwark w Strzepcu. Budynek folwarkowy izba jedna z komorą, a w sieni druga izdebka. Stodoła o dwu bojowiskach, po wojnie zbudowana i dwie szopie. Dają z tego folwarku annuatim fl. 300.*", str. 389. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Strepsch, Kr. Nst., früher Strzepcz, Stribcze, Strziepcza*", str. 114. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Strzepcz**, niem. Strepsch, w dokumentach Schrepcz, Schrepitz, wieś włościańska na Kaszubach, 3½ mili na południe od Wejherowa, powiat wejherowski, parafia katolicka i agentura pocztowa w miejscu. Składa się z folwarku i 44 gburskich posiadeł, ma 1045 ha (587 roli ornej, 82 łąk). W 1885 roku 61 domów, 92 dymów, 506 mieszkańcow, 491 katolików, 9 ewangelików, 6 żydów). ... Agentura pocztowa istnieje od 1888 roku. W 1889 roku otworzono także stacyę telegraficzną. ... Teraźniejszy kościół został zbudowany 1821 roku w pruski mur. ... Do parafii należą: Strzepcz z wybudowaniem Kobyli Las, Linia, Tłuczewo, Niepoczołowice, Zakrzewo, Dargolewo, Borek, Tępcz, Smażyn, Pobłocie, Łebno, Łebińska Huta i wybudowanie Zemblewo, Będargowo, Szopa, Lewin, Stara Huta, Nowa Huta i Miłoszewo; ... O starożytności osady świadczą liczne popielnice; znajdowano je głównie na górze Szubienicą (Galgenberg) zwaną, gdzie ich wydobyto przeszło sto, ale i na roli proboszczowskiej, tuż pod górą, pług nieraz urny i skorupy wyorywał. ... Kaszubi opowiadają o Strzepczu, że w miejscu, gdzie jest jezioro, kiedyś zapadł się w ziemię cały klasztor, wskutek grzechów zakonników, ... Za czasów krzyżackich należał Strzepcz do wójtowstwa mirachowskiego. Roku 1397 skarzy Nitcze z Strzepcza Piotra, starostę z Miłoszewa, że go pobił, 4 rany zadał i zrabował, zabrawszy mu dzidę i 2 grzywny na publicznej drodze; za karę płaci 10 grzywien, a pobitemu nadto 10 grzywien; tak opiewają stare gdańskie tablice woskowe, ... W jednej z tych tablic są na początku XV wieku wspomniani i smolarze strzepscy, ... Od roku 1594 począwszy odbywały się w Strzepczu sejmiki*

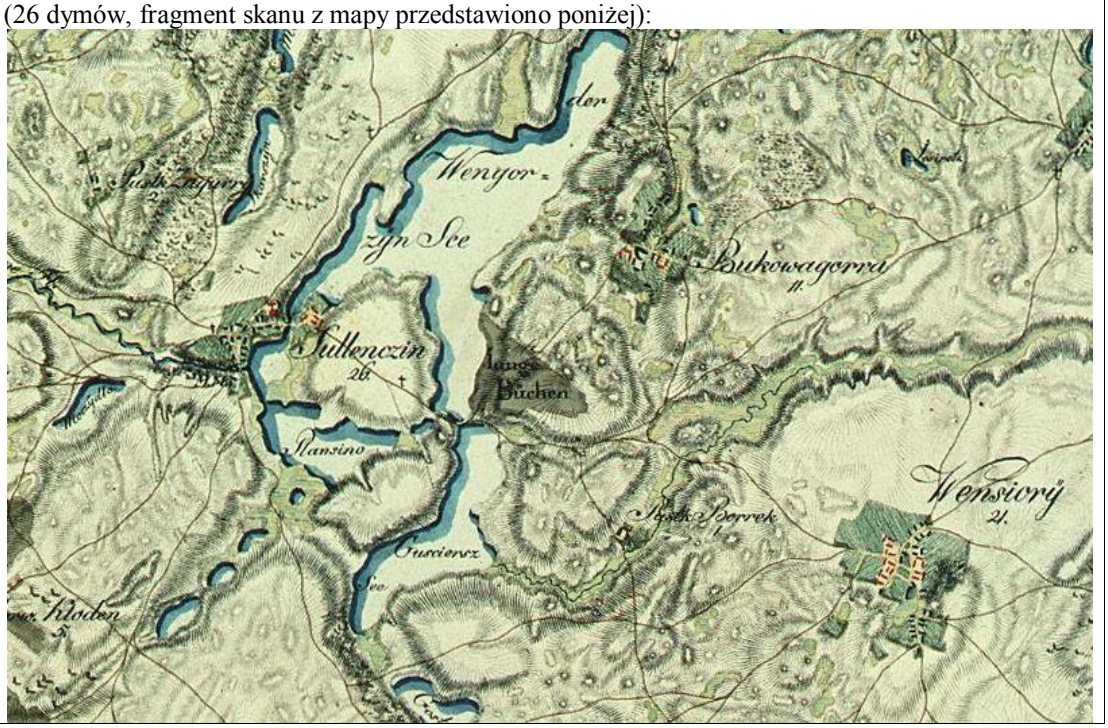
		powiatu mirachowskiego, szlachta bowiem tego się domagała a wojewoda pomorski Ludwik Mortęski według ich życzenia tak rozporządził, ... Do 1864 roku kościół sianowski był filią Strzepcza. Z strug i rzek wymienia wizytacja Rybińskiego: Łebę, dzielącą Strzepcz od Sianowa; Czarną rzeczkę, odgraniczającą Mirachowo od Strzepcza, rzekę Słonicze, która dzieli od Strzepcza Będargowo i Szopy i drugą Słonicze (Słonicę), która rozłącza Strzepcz od Dargolewa, Tępcza, Tłuczewa, Linii, Niepoczołowic i Zakrzewa, ...", str. 477-478.
267	Studzianki✠	***Studzionki*** (1728) A3177, ***Studzienkj*** (1730) A3318, ***Studzonki*** (1732)***, ex Studząk*** (1733) C399, ***Studzianki*** (1736) C432, ***de Studziank*** (1745) C908, Nazwa miejscowości zaginiona *Studzianki✠*. Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. Wydaje się, że historyczne nazwy powinny być przypisane do miejscowości o nazwie *Studzienka (niem. Heiligenbrunn)*; jest to obecnie zalesione wzgórze k. ulicy Do Studzienki we Wrzeszczu, k. Politechniki Gdańskiej, **1918:** mapy [12, 26, 29]. Wydaje się jednak, że bardziej prawdopodobne są inne wersje lokalizacji historycznej miejscowości, podane poniżej w tablicy. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica)*, wymienia w powiecie gdańskim, jako własność szlachecka, nazwy 6 osiedli powstałych w latach 1570-1700, o ogólnej nazwie *Studzienki* z dodatkowym określeniem: *Heiligenborn, Debowska*$^{+}$*, Kminka*$^{+}$*, Kowal*$^{+}$*, Szpank*$^{+}$ *i Stara Wieś*$^{+}$. Pięć ostatnich nazw jest uzupełnione określeniem: *+ (osiedla obecnie nie istniejące)*, str. 158. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Studzianki✠ (niem. Studzonki)*, k. Żukówka (Parchowo), (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje nazwę: *Studzonka* 224, znajdującą się w: Powiat Bytowski (Kreis Bütow) - *Stodsonke* = *Studzonka*, kolumna 224. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 2242: "*Studzionka pomyskowska*, powiat bytowski, niem. *Stüdsonken*, *osada przynależna do Pomyska wielkiego*". **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Studzonka***, *niem. Studsonken albo Stodsonken, w dokumentach 1313 Studzencz, wybudowanie do Wielkiego Pomejsk, powiat bytowski; 1 dom, 13 mieszkańców. W 1313 roku jest osadą graniczną między ziemią słupską a Pomorzem, ...*", str. 505.	*Pomysk Wielki Wybudowanie (niem. zu Gross Pomeiske)*, k. Gostkowa (Bytów). **1875:** mapa [126], oraz **1902:** mapa [354].
2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [245] podaje lokalizację (poza obrębem wypełnionej mapy) miejscowości *Studzienice (niem. Stadnitz)*, k. Przewozu, (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Studzienice (niem. Stüdnitz)*, k. Ugoszczy (Bytów). **1877:** mapa [355].

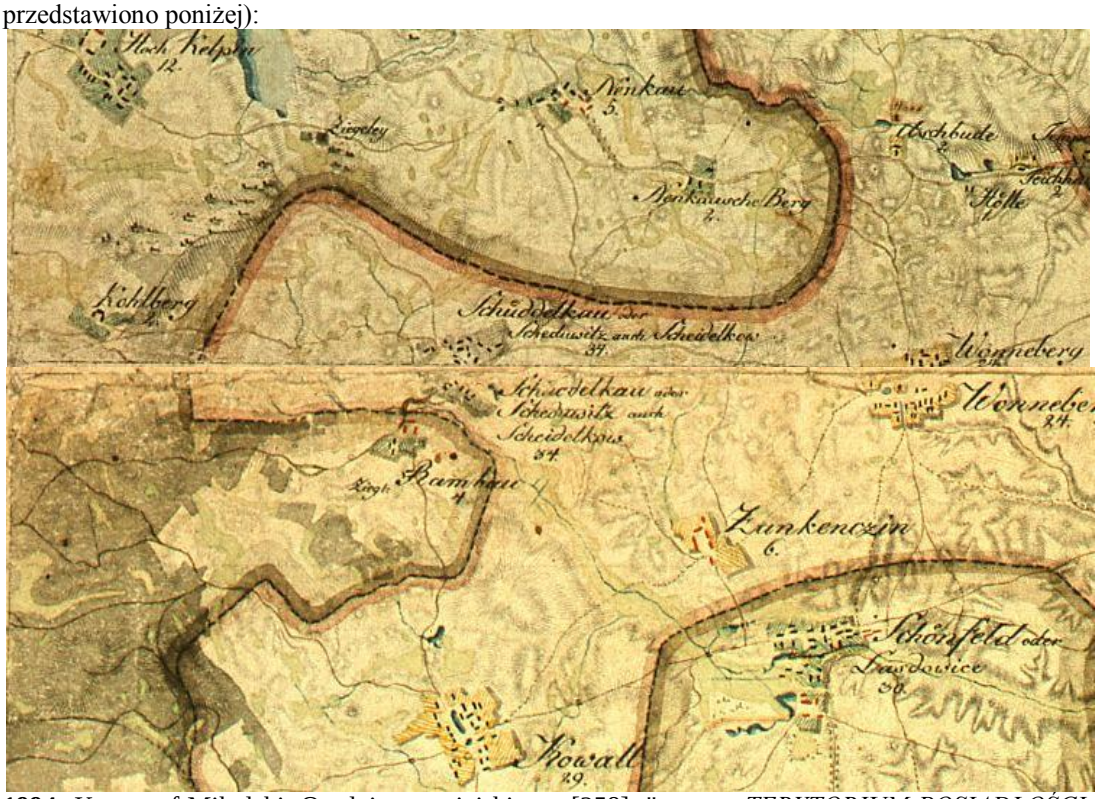
				1955: Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu bytowskim istniały dobra książęce *Studzienice (Stüdnitz)*, str. 130. Parafia Ugoszcz, diecezja kamieńska, powiat bytowski, str. 156. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu bytowskim istniały dobra szlacheckie *Studzienice (Stüdnitz)*, należące do 9 drobnej szlachty kaszubskiej, herbu nieokreślonego, wszyscy pochodzenie pomorskie, 22,5 łana, str. 131. Parafia Ugoszcz, diecezja kamieńska, powiat bytowski, str. 156. **1749:** Georgius Schwengel w wykazie nazw miejscowości: „*Studzienice, Stüdnitz (Studnica, Studzienica)*”, wszystkie w dekanacie bytowskim, [19], str. 567, dalej: „*Studzienica. Damalevicius*[1)] *habet Studnica. Dictum iam est in Ugoscensi ecclesia.*”, str. 296. Jednak nie wydaje się, że wzmiankowana w metrykach miejscowość znajduje się w okolicach Bytowa *(Studzienice, k. Ugoszczy)* z racji odmienności w nazwie. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Studzienice**, niem. Stuednitz, wieś nad jeziorem tej nazwy, powiat bytowski, parafia katolicka Ugoszcz, agentura pocztowa w miejscu; ... W 1885 roku 484 mieszkańców, 369 katolików, 107 ewangelików, 8 żydów. Do wsi należy wybudowanie Friedrichsburg (3 domy, 26 mieszkańców), na którem siedzi Polak Czarnowski. ... W wizytacji Madalińskiego z roku 1686 czytamy, że tu była kaplica pod tytułem św. Trójcy, cała drewniana, z wieżą. ... Wizytacja Rybińskiego, ... było 78 mieszkańców katolików, pół wsi należało do 6 szlacheckich familii. ... Roku 1867 były do tutejszej filii przyłączone wsi: Studzienice, Osłowa, Dąbrowa, Prądzonka, Zelewo, Sominy, Przywóz i Róg. ... Roku 1335 nadaje komtur słupski Otto Augustowi (Ugesto) Harman czwartą część wsi i dóbr studzienickich w ziemi bytowskiej wzamian za 8 włók, ... List ten potwierdza 1576 roku 24 maja książę pomorski Barnim, roku 1607 książę szczeciński Franciszek I w Koszalinie, ... Regestry czynszowe z roku 1457 wykazują, że Studzienice Królewskie (Studenitcz der herrn) obejmowały 30 włók czynszowych, każda czynszowała 10 skojców;* ...", str. 500-501.
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [275] podaje lokalizację miejscowości *Studzienice (niem. Pustk: Studzenica)*, k. Bartla Wielkiego, (5 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...81. (Obecna nazwa)* Studzienice, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Pierwsza wzmianka)* 1624, *(Rodzaj gospodarczy początkowy)* PS *(piec smolny)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* P *(pustkowie)*,", str. 180. Biorąc pod uwagę rozszerzoną wersję nazwy miejscowości jako *Studzienice*, znaleziono: **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają: „*Studnitzky s. Studzenitz. *Studzenitz, Kr. PrSt., früher Studzienica, auch Studnitzky, Studzienica s. Studzenitz*”, [37], str. 114. **1664:** W „Opis Królewszczyzn w	*Studzienice (niem. Studzienitz)*, k. Czarnej Wody (Czersk). **1874:** mapa [326].

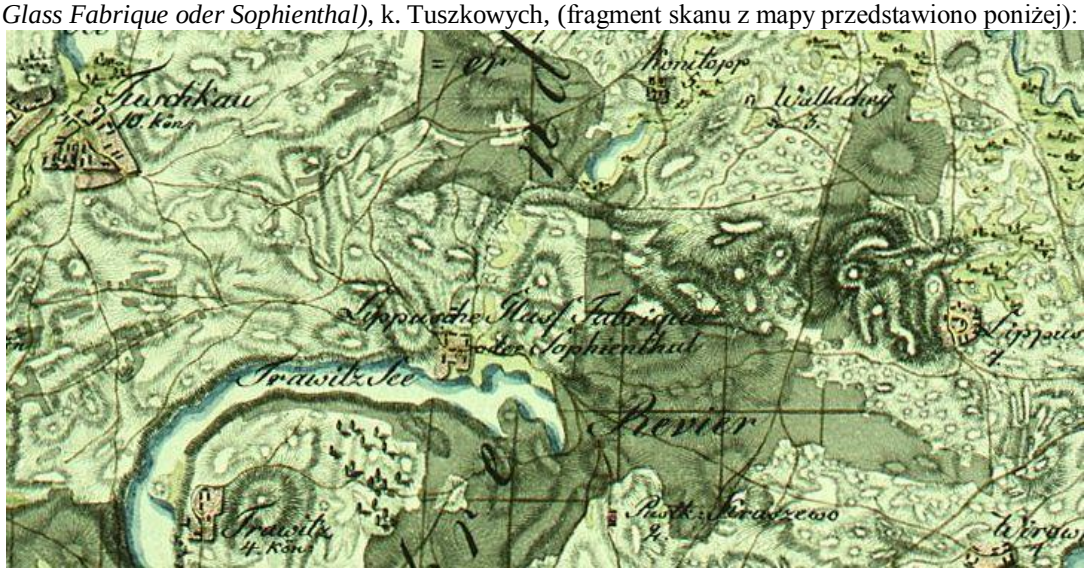
				województwach … Pomorskim ...", …"*Lustratia starostwa Kiszewskiego die 5 mensis augusti 1664 odprawiona. ... Pustkowie w Studziennicy. Te pustkowie trzyma Wojciech Pruski, ten daje czynszu fl. 10. Prawa na to nie pokazał, powinność jako drugich.*", [42], str. 262. Miejscowość *Studzienice* znajduje się k. Starej Kiszewy (Starogard Gdański). **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Studzienice** albo Studzienica, niem. Studzenitz, wieś, powiat starogardzki, o 4 mile na południowy-zachód od Starogardu, stacja pocztowa i kolejowa Czarna Woda, parafia katolicka Stara Kiszewa, zawiera 9 gburskich posiadeł i 2 zagrody; ... Wieś ta leży nad jeziorem Schallbrueck, ... W wizytacji Szaniawskiego z roku 1710 zachodzą Studzienice jako piec smolany, zkąd proboszcz pobierał 1 korzec żyta, ... Roku 1780 liczyły Studzienice 23 mieszkańców katolików; leman tutejszy dawał mesznego 1 korzec żyta i tyleż owsa, ...*", str. 500.	
			4	**1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Studzienka (niem. Heiligenbrunn)*, k. Wrzeszcza, (11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...5. (Obecna nazwa) Studzienki, (Nazwy występujące w źródłach) Heiligenborn, (Pierwsza wzmianka) 1648, (Rodzaj gospodarczy początkowy) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają: „*Studzienka s. Heiligenbrunn*", [37], str. 114, dalej: „**Heiligenbrunn, eingem. in Danzig. poln. Studzienka*", str. 48. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje nazwę: *Studzienka* 4, znajdująca się w: Powiat Gdański (Kreis Danzig) - *Heiligen Brunnen = Studzienka*, kolumna 4. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Studzienka**, niem. Heiligenbrunn, wieś, powiat gdański górny, pół mili od Gdańska, stacja pocztowa Wrzeszcz, parafia katolicka Oliwa, 27 ha (7 roli ornej, 4 łąk, 5 lasu); 41 domów, 91 dymów, 345 mieszkańców, 108 katolików, 237 ewangelików. Ulubione miejsce wycieczek Gdańszczan, ztąd założono tu kilka restauracyi. Podobno Studzienka swą nazwę wzięła od źródła cudownego.*", str. 504.	*Studzienka (niem. Heiligenbrunn)*; k. ulicy Do Studzienki we Wrzeszczu. **1908:** mapa [29].
			5	**1923:** Wg Lorentza [3], Nr 2243: "*Studzionka rekowska*, powiat bytowski, niem. *Studsonke, osada przynależna do Rekowa*". Na mapie Schroettera [345] w okolicach *Rekowa (niem. Renkowo)*, nie znaleziono wybudowania o nazwie *Studzionka.* Prawdopodobnie powyższa wzmianka (Lorentz, Nr 2243), dotyczy miejscowości *Studzienice (niem. Stüdnitz)*, k. Ugoszczy (Bytów), opisanej powyżej w punkcie 2 tej tablicy, która na mapie Schroettera też znajduje się w pobliżu Rekowa.	Nie znaleziono
268	Studzynski Młyn✠	***Studzonski Mlin*** (1726) A3057, ***Molitor Studzynensis*** (1736) C420, ***Molitor Studzinensis*** (1737) A3889, ***Molitrix Studzinensis*** (1737) A3891, ***Molitore Studzinensis*** (1738) B864, Nazwa miejscowości zaginiona *Studzynski Młyn✠*. Miejscowość prawdopodobnie znajdowała się nad rzeką Radunią w okolicach Bielkówka, przy której lokowały się także inne obiekty techniczne, napędzane energią przepływającej wody. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację młyna na Raduni *(niem. Belkauer Mühle)*, (2 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):			

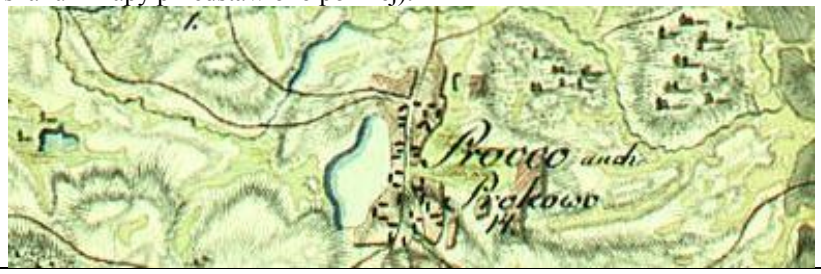
		 1749: Schwengel wymienia "*Studzynski Młyn* razem z *Bielkowko mały* i *Hamer mało Biek*" jako dobra należące do Dominikanów z Gdańska [19], str. 128.
269	Sucha Huta	***de Suchey huty*** (1741) B950, Przypisano do miejscowości o nazwie *Sucha Huta (niem. Trockenhütte),* k. Pawłowa. **1925:** mapa [22]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Sucha Huta (niem. Trockenhütte polln: Szucha hutta)*, k. Nowego Wieca, (16 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...83. (Obecna nazwa) Sucha Huta, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1628, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 180. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Folwarki starostwa Skarszewskiego. ... Sucha Hutta pustkowie. Dwuch pustkowian trzyma to miejsce, jeden dopiero się buduje, do trzech lat wolen, a drugi płaci na rok fl. 30*", str. 311. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Suchahuta s. Trockenhütte*", str. 114; dalej: "**Trockenhütte, Kr. Ber., (=Berent, powiat Kościerzyna) früher auch Suchahuta*", str. 119. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Sucha Huta**, niem. Trockenhuette, wieś włościańska na Kaszubach, powiat kościerski, stacja pocztowa Przywidz, parafia katolicka Skarszewy, 1½ mili na południowy-wschód odległa; zawiera 19 gburskich posiadeł i 15 zagród, ... W 1885 roku 37 domów, 550 mieszkańców, przeważnie katolików. Uwłaszczenie nastąpiło 1819 roku. Do gminy należy dziś wieś Gosen (12 domów i 80 mieszkanców). Mesznego płaciła wieś dawniej 4 floreny i 24 grosze, ... roku 1780 było tu 56 mieszkańców ewangelików, ... Roku 1772 liczyła 12 gburów i 4 chałupników (Instleute), siedzących 10 włókach 9 morgów; wysiew na włóce wynosił 12 korcy żyta, 2 jęczmienia, 10 owsa, pół grochu; żniwili trzecie ziarno; czynszu płaciła wieś 220 talarów, hyberny 20, zagłównego 13 talarów, ...*", str. 529.

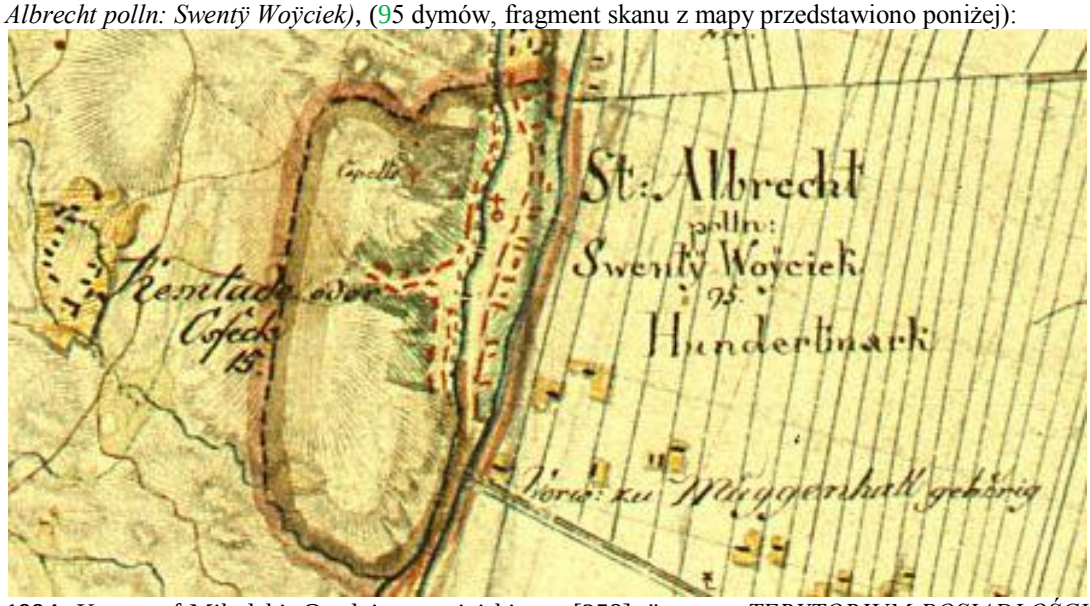
270	Suchy Dąb	***Żochodam*** (1666) J30, Przypisano do miejscowości o nazwie *Suchy Dąb (niem. Zugdam)*, k. Giemlic, **1925:** mapa [58]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Suchy Dąb (niem. Żugdam)*, (35 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 74. (Obecna nazwa) Suchy Dąb, (Nazwy występujące w źródłach) Zugdam, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 191. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Żuławy Steblewskie) istniały dobra miejskie *Suchy Dąb (Zugdam)*, str. 128. Parafia Ostrowite, dekanat steblewski, terytorium miasta Gdańska, str. 156. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają „*Zugdamm, Kr. DzgN., früher auch Zochedamm, Suchydąb, Suchydam*", [37], str. 131. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Zugdam = Suchydąb alias Suchydam*, [11], kolumna 8. **1880:** Jakób Fankidejski podaje wśród utraconych kościołów parafii giemlickiej także *Kościół w Suchymdębie (Zugdam)*, [25], str. 205. **1749:** Georgius Schwengel - … *Suchedam* … str. 121, 157, … *Suchy dab* …, str. 121, … *Suchydab* …, str. 157, [19]. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Suchydąb**, niem. Zugdamm, wieś włościańska, śród nizin gdańskich, nad Motławą, powiat gdański nizinny, stacja pocztowa i kolejowa Pszczółki, parafia katolicka Giemlice; 12 gburskich posiadeł i 13 zagród, 1019 ha (610 roli ornej, 150 łąk); 1885 roku 48 domów, 89 dymów, 498 mieszkańców, 322 ewangelików, 162 katolików, 1 dyssydent, 13 żydów). Dawniej istniał tu kościół katolicki parafialny, który zaginął. Należał do zwiniętego dekanatu steblewskiego, ... Roku 1340 dostaje tu Henryk Culmer jako lokator, 40 włók, między temi 4 wolne; od reszty mają osadnicy płacić po 3 grzywny bez 1 wiardunka; proboszcz ma pobierać po 1 korcu żyta i tyleż owsa od włóki, ... Roku 1877 było tu 268 arów pod uprawą tytuniu.*", str. 543.
271	Sulęczyno	***Szulecino*** (1688) E3442, Przypisano do miejscowości o nazwie *Sulęczyno (niem. Sullenschin)*, k. Węsior. **1940:** mapa [144]. **2009:** Ksiądz Bogusław Głodowski [241]: monografia wsi Sulęczyno. **1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Sulęczyno (niem. Sullenczin)*, (26 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 38. (Obecna nazwa) Sulęczyno, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem)*,", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Sulęczyno,* należące do O. Bielawa, herbu nieokreślonego, pochodzenie nieznane, 21 łanów, str. 96. Parafia Parchowo, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 157. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Mirachowski. Solęczyno. Zdunowice. P. Heydenstein od 6 włók osiadłych, 2 kół młyńskich. Tenże od 3 włók osiadłych, młynka, 6 ogrodników, owczarza. 25 florenów.*", str. 192. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Sulęcin. JP. Heydensztein od 73½ morgów osiadłych, karczmarza 1 i młyna o 2 kołach, ogrodników 2. 6 zł. 2 gr.*", str. 158. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Suleczyn**, mylnie Sulęcin i Sulęczyn, niem. Sullenschin, 1686 roku Suleczyn, 1765 Solenczyn, 1780 Suleczyno, wieś kościelna na Kaszubach, z agencją pocztową, powiat kartuski. ... Przez Suleczyn przechodzi bity trakt kartusko-bytowski. ... Suleczyn jest miejscem rodzinnem sławnego historyka czasów Batorego, Reinholda Heidensteina, który tu 1606 roku wystawił kościół parafialny drewniany. ... Według wizytacji Szaniawskiego zaś nastąpiła erekcya kościoła dopiero 1616 roku, ... Fundator wyposażył probostwo 4 włókami i postarał się o odłączenie Suleczyna od Parchowa, dokąd przedtem należał. ... Dawniej należał do dekanatu bytowskiego, teraz do mirachowskiego. Przed kilkunastu laty stary kościół się spalił, na jego miejsce stanął nowy, murowany. ... W skład parafii wchodzą: Suleczyn, Węsiory albo Węsiny, Bukowa Góra, Podjazy, Borek albo Bork, Bielawki, Bigus, Kistowo, Kistówko, Zakowo, Zdunowice Wielkie i Małe, Ostrowite i Borowy Las. ... Roku 1780 było w parafii 737 katolików i 81 akatolików, ... Proboszczami byli: Dymus od 1607 roku, Albert Warszawski 1659, Jan Brądwicz 1685, Marcin Żuromski 1710, Andrzej Michał Gurlicki 1721, Jan Gliński 1742, ... W XIII wieku należał Suleczyn do kasztelanii chmieleńskiej. Roku 1365 wystawia wielki mistrz Winryk von Kniprode Piotrowi z Rusocina przywilej na dobra tutejsze, nadając mu je na prawie chełmińskim, zakon pobierał ztąd od każdej włóki osiadłej po 1 korcu owsa, ... Za czasów polskich należał Suleczyn do powiatu mirachowskiego. W XVII wieku dzierżyli te dobra Heidensteinowie, do których należało i Pamiętowo w powiecie tucholskim. ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił tu Heydenstein od 6 włók osiadłych, 2 kół młyńskich, ile nie podano. ... Podług taryfy na symplę z roku 1717 płacił Suleczyn 3 zł. 15 gr. ... Roku 1780 należał Suleczyn do Józefa Łaszewskiego, chorążego inflanckiego. ...*", str. 562-564.
272	Sulmin	***Sulmino*** (1635) E967, ***Colmino*** (1680) B76, ***Sulmin*** (1702) E4146, ***de Sulmina*** (1711) E4677, ***Arendarÿ Sulminski*** (1724) E5494, ***Arendarius Sulminensis*** (1727) E5717, ***Sulmino Sodalem liberum*** (1743) B975, Przypisano do miejscowości o nazwie *Sulmin (niem. Richthof)*, (k. Gdańska). **1918:** mapa [26]. **1796-1802:** Mapy Schroettera [262, 271] podają lokalizację miejscowości *Sulmin (niem. Zellmin oder Sullmin)*, (30 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 15. (Obecna nazwa) Sulmin, (Nazwy występujące w źródłach) Rychtowo albo Sulmin, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark)*,", str. 157. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 51. (Obecna nazwa) Sulmin (Szlachecki), (Nazwy występujące w źródłach) Sulminko, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark)*,", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra królewskie *Sulmin (Richthof)*, będące własnością królewską, folwark, str. 89. Miejscowość Sulmin, powiat gdański, bez rozwiązania przynależności parafialnej, str. 161. Obszerną monografię Sulmina przedstawił Andrzej Januszajtis [50]: "**SULMIN. Niezwykłe dzieje podgdańskiej wsi**". **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1435, "*Sulmino, Culmino* (**Rychtowo*), *dawny powiat gdański, nazwa niemiecka: Richthof (do 1908 r., Sulmin, dawniej Rychtow, Rechtowo albo Sulmink, Solemga), gmina wiejska*".

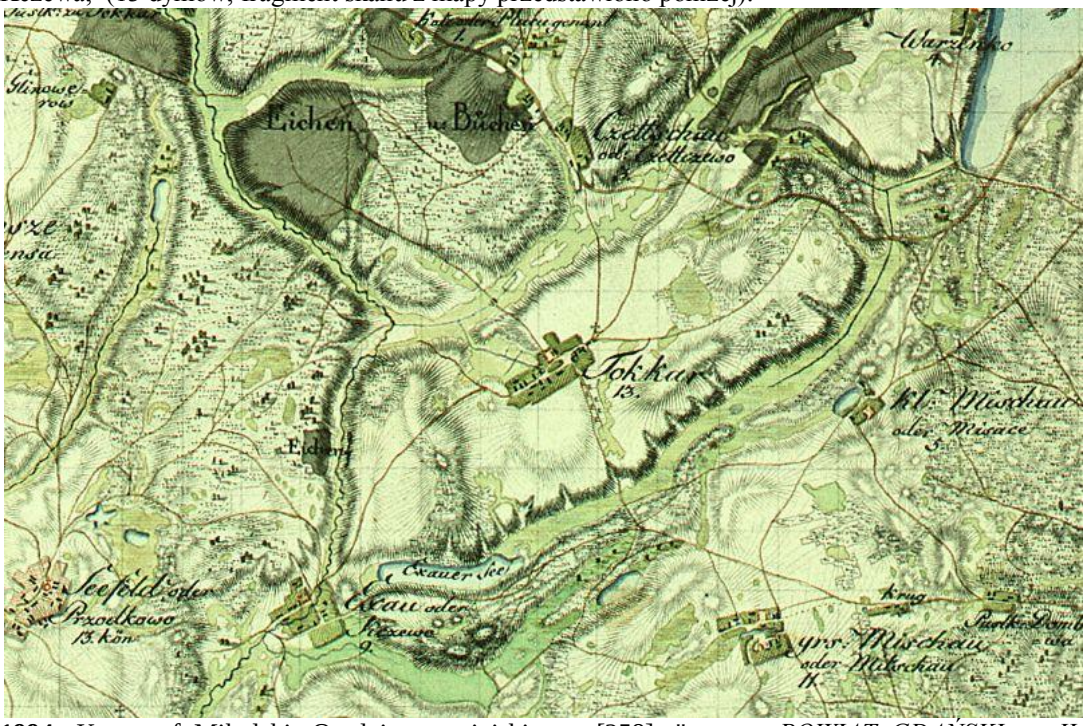
		1898: niem. *Richthof*, mapa [23]. **1749:** Według G. Schwengla [19]: *Richtowo (Eulen Krug) 1 domus*, należy do dóbr ziemskich Magnifici Domini Wolski, który jest określony jako *Parochianus Zukoviensis*, str. 137. Należy zaznaczyć, że historyczną nazwę ***Colmino*** można z zastrzeżeniem przypisać do *Kiełpina* k. Kartuz, tam też wersje historyczne nazwy *Kiełpino*. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Sulmin**, 1717 Sulmino, dobra rycerskie, powiat gdański górny, stacja pocztowa i kolejowa Lublewo (o 3,5 klm.), parafia katolicka Żukowo. Leży niedaleko Raduni, ... w malowniczej okolicy, tuż nad granicą powiatu kartuskiego, ma 618 ha (181 roli ornej, 74 łąk, 270 lasu); 1885 roku 11 domów, 26 dymów, 94 mieszkańców, ... Przy dworze park z staremi lipami i dębami. Na końcu ogrodu grobowiec familii von Gralath, do której dobra te już w roku 1858 należały. Roku 1742 posiadał je Conradi, który w Jankowie utworzył zakład wychowawczy dla chłopców, ... Przywilej krzyżacki z roku 1340 opiewa, że Sulmin obejmuje wraz z sołectwem włók 40, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił tu Jackowski od 4 włók osiadłych, karczmy, 4 ogrodników, 10 florenów 12 groszy, ... Podług taryfy na symplę z roku 1717 płacono 1 złoty 6 groszy, ... Mesznego pobierał proboszcz ztąd 1710 roku 6 korcy żyta i tyleż owsa, ... Roku 1780 było 37 katolików i 24 akatolików; ... dziedzicem był Gdańszczanin Conradi. **Sulmin**, dziś **Rychtowo**, ... wieś, której śladem jest ta drobna osada, w powiecie kartuskim. Tu za czasów krzyżackich odbywały się sądy pod przewodnictwem komtura gdańskiego; tu zbierali się też z okolicy zobowiązani do służby zbrojnej, których było 60. Sulmin i Mąkocin stawiały 2 zbrojnych jeźdźców. Roku 1439 nadaje zakon dobra tutejsze rajcy gdańskiemu Bert. Buramer, ...", str. 576.
273	Szadółki	***Szedelkau*** (1743) B977, Przypisano do miejscowości o nazwie *Szadółki (niem. Schüddelkau)*, d. Gdańska. **1908:** mapa [29]. **1796-1802:** Mapy Schroettera [272, 273] podają lokalizację miejscowości *Szadółki (niem. Schüddelkau oder Scheduwitz auch Scheidelkow)*, (34 dymy, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 75. (Obecna nazwa) Szadółki, (Nazwy występujące w źródłach) Schüddelkau, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 191. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Szadółki (Schüddelkau)*, należące do szpitala Św. Ducha w Gdańsku, 20 łanów, str. 92. Parafia Gdańsk, dekanat gdański, powiat gdański, str. 157. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] podaje: "… ***Szadółki**. W 1333 r. Krzyżacy nadali wieś Schederwicz szpitalowi Św. Ducha, do którego należała do 1850 r. W XVII wieku nazwę zapisywano jako Schiddelkau, Schedelkau i Schüttelkau, a w 1739 r. jednorazowo Szadolke. Wojciech Kętrzyński zinterpretował to w 1879 r. jako Szadółki, co po wojnie urzędowo zatwierdzono. ... Szadółki wcielono do Gdańska w 1973 r. ...*", str. 112. **1912:** Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Schadolke gehörte zu Brentau, Kr. DzgH.*", str. 103. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Szadółki**, niem. Schueddelkau, wieś szpitalna, powiat gdański górny, 1 milę na południowy-zachód od Gdańska, ... parafia katolicka kościoła św. Józefa w Gdańsku; ma szkołę ewangelicką, 9 gburskich posiadeł i 3 zagrody, razem 330 ha (280 roli ornej, 23 łąk); 1885 roku 32 domy, 88 dymów, 430 mieszkańców, 215 katolików i tyleż ewangelików. Należy do połączonych szpitalów św. Ducha i św. Elżbiety w Gdańsku.*", str. 764.

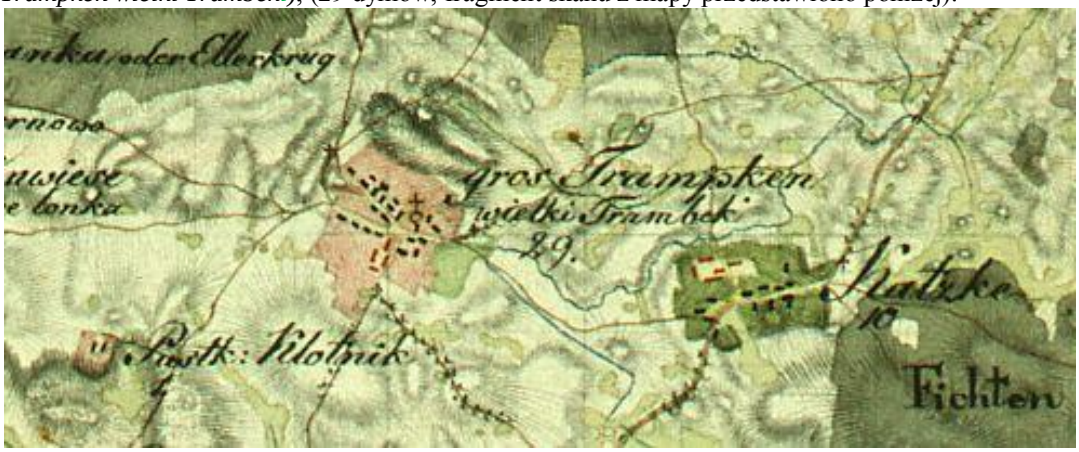
274	Szczytno	***Szczytno*** (1741) B943, Przypisano do miejscowości o nazwie *Szczytno (niem. Ziethen)*, k. Człuchowa, folwark, □□□□: mapa [95]. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 70. (Obecna nazwa) Szczytno, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 155. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra szlacheckie *Szczytno (Ziethen)*, należące do M. Ciecholewskiego, herbu Sępia Głowa, pochodzenie pomorskie, 8 łanów, B. Doręgowskiego, herbu 2 Trąby, pochodzenie zachodnio-pomorskie, 4 łany, oraz B. Wierzbięta, herbu nieokreślonego, pochodzenie pomorskie, 10 łanów, str. 87. Parafia Szczytno, dekanat chojnicki, powiat człuchowski, 157. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Szczytno s. Ziethen*", str. 116; dalej: "**Ziethen, Kr. Schl., (=Schlochau, powiat człuchowski) früher auch Szczytno, Czitno*", str. 130. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] w wykazie podaje "*Szczytno 80, 215*", str. LXXI; dalej: "*Ziethen - Szczytno, Powiat Człuchowski (Kreis Schlochau)*", kolumna 80; dalej: "*Ortelsburg - Szczytno, Powiat Szczycieński (Kreis Ortelsburg)*", kolumna 215. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje w wykazie: "*Szczytno 342*", str. 371; dalej: "*Kościół w Szczytnie (Ziethen). Szczytno za starych książęcych czasów bardzo się odznaczało, było bowiem stolicą osobnej kasztelanii; ... Później podupadło i jest dziś zwyczajną wioską. Kościół w Szczytnie istniał bez wątpienia od najdawniejszych czasów, ... Przy końcu rządów polskich istniał jeszcze kościół szczytnieński w dość dobrym stanie, kiedy zaginął, nie można się z akt tutejszych dowiedzieć.*", str. 342-343. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Przechlewo. ... Sub hac ecclesia (Przechleviensis) filiales: Sczytno, ...*", str. 469.
275	Szklana Huta	***de vitraria*** (1642) Q40, Przypisanie wątpliwe do miejscowości o nazwie *Szklana Huta (niem. Glasfabrik Lippusch)*, k. Lipusza. **1903:** mapa [285]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Szklana Huta (niem. Lippusche Glass Fabrique oder Sophienthal)*, k. Tuszkowych, (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...30. (Obecna nazwa) Szklana Huta, (Nazwy występujące w źródłach) Brodnicka Huta, (Pierwsza wzmianka) 1662, (Rodzaj gospodarczy początkowy) HS (huta szkła), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) P (pustkowie),*", str. 164. *Jeśli przyjąć poprawność przypisania nazwy historycznej do tej konkretnej miejscowości (Szklana Huta), to należałoby przesunąć datę pierwszej wzmianki w dokumentach z roku 1662 na rok 1642.* **1884:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom V, [136]: "***Lipuska huta szklana***, *niem. Lippusch-Glashütte, dobra i fabryka szkła, powiat kościerski. Obejmuje obszaru ornej roli hektarów 88, łąk 0,30, pastwisk 1,50, lasu 0,40, nieużytków 3,90, ogółem 95 ha. Posiadacz Karol Hindenberg. Parafia i szkoła Lipusz, poczta Kalisz; katolików 68, ewangelików 48, domów 7. Odległość od Kościerzyny 2 i pół mili. Za polskich czasów były te dobra własnością starostwa kościerskiego; po okupacyi roku 1810 w wieczystą dzierżawę wydane przywilejem z Kwidzyna dnia 24 lipca.*", str. 296.
276	Szprudowo	***Szprokowo*** (1748) B1077, Przypisanie niepewne do miejscowości o nazwie *Szprudowo (niem. Sprauden)*, k. Gniewa. **1889:** mapa [57]. *Szprudowo*, **1935:** mapa WIG [199]. Ale równie dobrze historyczny zapis nazwy miejscowości *Szprokowo* można odczytać jako *'Sz prokowo'*. Miejscowość *Prokowo (niem. Prockau)*, k. Kartuz. **1940:** mapa [31]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach. <table><tr><th>LP</th><th>Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy</th><th>Obecna lokalizacja</th></tr><tr><td>1</td><td>**1796-1802:** Mapa Schroettera [350] podaje lokalizację miejscowości *Szprudowo (niem. Sprauden polln: Spradowo)*, k. Gronowa, (25 dymów królewskich, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):</td><td>*Szprudowo (niem. Sprauden)*, k.</td></tr></table>

				 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 89. (Obecna nazwa)* Szprudowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 178. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Szprudowo,* należące do starostwa gniewskiego, 44 łanów, str. 113. Parafia Lignowy, dekanat gniewski, powiat tczewski, str. 157. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Starostwo Gniewskie. ... Sprudowo. Od 307 morgów osiadłych, 2 ogrodników, robienie piwa. 16 zł., 24 gr.*", str. 64. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Wojtostwo albo szołtystwo Gniewskie. ... A że między temiż gruntami wojtowskimi Cierpice Schulcenhuben seu Viertzenhuben nazwanemi, a wsią Szprudowem differentia granic zachodziła. ... i uważając samychże obywatelow wsi Szprudowa agnitią, iż granica Cierpicka zachodzi do rowu, gdzie mostek bywał, a druga granica znajduje się od miejskich pól u kamienia niemałego, przy drodze Szprudowskiej na dole za rowkiem leżącego, ... i obywatele wsi Szprudowa personaliter zezwolili i znaki kopców samiż usypali. ...*", str. 29-30; dalej: "*Wsi do starostwa Gniewskiego należące. ... Wieś Szprudowo. Włok 40, gburów było przed wojną 12, teraz jest ich 8. Ta wieś wszytka za robociznę i szarwarki ... płaciła dorocznie coniuncta manu fl. 2000; tego roku dali, bo przez wojnę w niwecz obróconi fl. 1000. ... Kościoł w tej wsi filia do Lignow, włok niema żadnych. Tace tylko dają poddani żyta korcy 40, jęczmienia korcy 40. Karczma, która jest, tymże obywatelom należy.*", str. 34-35; dalej: "*Las Gronowski abo pastwiska. Te trzymali Walchnowicy i Szprudowicy do pewnych lat, płacąc czynszu po fl. 200 i za kapłony fl. 90. Po wyjściu lat nikt nie trzyma.*", str. 38; dalej: "*Lustratia wsi Lignow, Rudna i Gremblina, ... Wieś Lignowy. ... Kościoł murowany, collationis regiae. ... Kościoł z pomocą inszych wsi Szprudowa, Januszewa, Kursztyna i Pomiey naprawować, plebanią, szkoły, cmentarz opatrować i naprawiać. Do tegoż kościoła jest filia - kościoł w Janiszewie, obalony, collationis regiae. ... W Szprudowie zaś jest kapella do tegoż kościoła bez włok. ...*", str. 99-100. **1582:** Inwentarz dóbr stołowych … [201]: "*Wykaz ... Sprudowo (Sprzudowo) wieś między Gniewem a Sobkowami, 309, 311*", str. 366; dalej: "*REGESTR FRUMENTORUM A. 1582 in CLAVE SOBKOVIENSI, ... Urodzaj zboża na folwarku sobkowskim a. 1582, ... Exposita tego jęczmienia, ... pogorzelcom do Sprzudowa . 2 metrety, ...* ", str. 309; dalej: "*... Z urodzaju folwarku sobkowskiego namłócono owsa: ... Expositum eiusdem avenae ... pogorzelcowi do Sprzudowa 1 metreta, ...*", str. 311.	Gniewa. **1889:** mapa [57]. *Szprudowo,* **1935:** mapa WIG [199].
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Prokowo (niem. Procco auch Prokowo)*, k. Grzybna, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	*Prokowo (niem. Prockau),* k. Kartuz. **1940:** mapa [31].

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 3. (Obecna nazwa)* Prokowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*,", str. 164. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra kościelne *Prokowo*, należące do klasztoru w Kartuzach, 9 źrebów, str. 97. Parafia Chmielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 152. **1888:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IX, [136]: "***Prokowo**, niem. Prockau, wieś włościańska, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia ewangelicka Kartuzy 5/8 mili odległa, katolicka Chmielno; zawiera 22 gburskich posiadłości i 34 zagród, 2058 morgów obszaru wraz z jeziorem (60 morgów). ... W 1869 roku 510 mieszkańców, 506 katolików, 4 ewangelików, 61 domów. Za czasów krzyżackich należało Prokowo do wójtostwa mirachowskiego, ale miało jeszcze polskie prawo i płaciło od radła 18 skojców. ... Roku 1495 nadaje król Olbracht wieś Prokowo kartuzyanom w Kartuzach, ... Między świadkami są wymienieni: biskup warmiński Łukasz, ... Tutejsze wolne sołectwo posiada przywilej z roku 1675, karczma z roku 1801; uwłaszczenie czynszowników nastąpiło roku 1820.*", str. 48.	
277	Sztacgebide✠	***Sztacgebide*** (1738) B862, ***Sztacgebitk*** (1743) B978, Nazwa miejscowości zaginiona *Sztacgebide✠.*			
278	Św. Wojciech	***de villa S. Alberti*** (1670) E2479, Przypisano do miejscowości o nazwie *Św. Wojciech (niem. St. Albrecht)*, k. Straszyna. **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Św. Wojciech (niem. St: Albrecht polln: Swentÿ Woÿciek)*, (95 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... II. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 10. (Obecna nazwa) Święty Wojciech, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WZ *(wieś zagrodnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WZ *(wieś zagrodnicza)*,", str. 189. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Św. Wojciech (St. Albrecht)*, należące do biskupstwa włocławskiego, 4 łany, str. 121. Parafia Św. Wojciech, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 157. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Święty Wojciech**. Według legendy św. Wojciech zatrzymał się tutaj po drodze do Gdańska, odprawił mszę na wzgórzu pod dębem i chrzcił ludzi. ... Pierwsza wiadomość historyczna pochodzi z roku 1236 (ecclesia Sancti Adalberti), ale odnosi się do 1222 roku: książę pomorski Barnim potwierdza przywileje przyznane wówczas przez swoją matkę i ciotkę, i dodaje nowe: ... Również w roku 1236 kościół sw. Wojciecha ' ad quercum' ('u dębu') był - zapewne od wielu lat - prepozyturą klasztoru Benedyktynów z Mogilna ... Do klasztoru należały cztery wsie nadane przez książąt, przodków Świętopełka, który nadanie potwierdził. Przeor Piotr ze Świętego Wojciecha był w latach 1289-1327 oficjałem biskupa kujawskiego; ... Kiedy budowany w latach 1310-1338 kanał Raduni dotarł do Świętego Wojciecha, Krzyżacy ulokowali tutaj młyn, zlikwidowany po wybudowaniu ok. 1350 r. Wielkiego Młyna na Starym Mieście w Gdańsku. W tym czasie pojawia się późniejsza niemiecka wersja nazwy St. Albrecht (1367). ... W 1375 r. odbudowano kościół i kaplicę jako własność biskupów kujawskich. ... Później 'wieś S. Wocziech' miała '4 łany, ogrodów J. Mci księdza biskupich 12, karczmy 2, hak budę (kram) i łąki za Starą Radonią', ... Wśród proboszczów należy wymienić uczonego Joachima Pastoriusza (1678-1681), późniejszego proboszcza kościoła Mariackiego w Gdańsku. ... W 1711 r. biskup Szaniawski osadził przy kościele ojców misjonarzy ... którzy działali do roku 1818. ... W tym czasie powstał też przysiółek Święty	

		Wojciech Parafialny (St. Albrecht Pfarrdorf). ... ", str. 109-110. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. Klucz subkowski ... S. Woyciech. Od 12 mieszkańców na ogrodach, 2 piwowarów, 2 karczem, cudze piwo szynkujących. 5 zł. 10 gr.*", str. 76.
279	Świecie	***Svetica Pomerania*** (1737) B837, ***Terrestris Svecensis*** (1744) A4442, Przypisano do miasta o nazwie *Świecie (niem. Schwetz)* nad Wisłą. **1749:** Georgius Schwengel [19] wymienia w wykazie: "*Świecie, Schwetz (Svecum, Swecz, Sweze, Swiecie, Szwiecie)*", str. 567.
280	Świncz	***Swiacz*** (1703) A1547, ***Swincz*** (1739) B898, ***Szwincz*** (1747) B1046, Przypisano do miejscowości o nazwie *Świncz (niem. Schwintsch)*, k. Wojanowa. **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Świncz (niem. Schwintsch)*, (19 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 52. (Obecna nazwa) Świncz, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F° (folwark z 1-2 gburami), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Swińcz (Swintsch)*, należące do M. Stanisławskiego, herbu Sulima, pochodzenie polskie, 9 łanów, oraz P. Jackowskiego, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 2 łany i folwark, str. 118. Parafia Święty Wojciech, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 157. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Swnicz. P. Stanisławski od 5 morgów pustych, 2 ogrodników, 2 karczmarzów pańskich. 19 gr.*", str. 100. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "***Świńcz**, niem. Schwintsch, dobra szlacheckie na nizinach, powiat gdański górny, stacja kolejowa Pruszcz 6 km, ... parafia katolicka św. Wojciech; 1885: 13 domów, 204 mieszkańców, 112 katolików, 92 ewangelików, z których na wybudowanie Żabionkę przypada 2 domy, 15 mieszkańców, ... Roku 1888 nabył te dobra na subhaście Hoene z Pępowa za 420.000 marek. Roku 1321 nadaje wielki mistrz Fryderyk von Wildeberg dobra Świncz i Straszyn Stanisławowi Skłodowiczowi, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, a akcyzę potrójną, płacił tu pan Estka od 2 włók osiadłych, karczmy i ogrodnika 5 fl. 18 gr., ... Roku 1782 posiadał dobra tutejsze Piotr Kalsztein, notaryusz malborski. Świncz i Żabianka liczyły wówczas 90 mieszkańców, wyłącznie katolików, ...*", str. 702.
281	Tczew	***Dirschaviensis*** (1739) B890, ***Assessor Terrestris Dirschaviensi*** (1741) A4237, ***ex Civitate Dirszaviensi*** (1745) B1029, Przypisano do miasta o nazwie *Tczew (niem. Dirschau)*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Tczew (niem. Dirschau polln: Tczewo)*, (200 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1749: Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*... Tczew, Dirschau (Dirsavia,Derschovia, Tszow), ...* ", str. 568.
282	Tokary	***Tokarÿ*** (1608) E1, ***Tokari*** (1609) E27, ***Tokary*** (1616) E255, ***Thokary*** (1616) E255, ***Tokarÿ*** (1644) E1436, ***Thokarÿ*** (1645) E1507, ***Thokari*** (1652) E1791, ***Takary*** (1705) E4301, ***de Tokar*** (1705) E4322, ***Togarÿ*** (1712) E4722, ***Tokory*** (1725) E5537, ***Arendarius Tokarensis*** (1725) E5591, ***Opilionis Tokarensis*** (1729) E5837, Przypisano do miejscowości o nazwie *Tokary (niem. Tockar)*, k. Kczewa. **1877:** mapa [27]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Tokary (niem. Tokkar)*, k. Kczewa, (13 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 53. (Obecna nazwa) Tokary, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Tokary*, należące do 2 Tokarskich, herbu Ryś, 9,5 łana, E. Galannika, herbu nieokreślonego, 8 łanów, M. Jadamowskiego, herbu nieokreślonego, 3,5 łana, 2 Marików, herbu nieokreślonego, 11 łanów, oraz A. Pięty, herbu Syrokomla, 8 łanów, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 90. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 158. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*... Tokary, Tockar (Tockar) ...*", str. 569; dalej, w wykazie dóbr parafian żukowskich: "*... 1. Tokary: aula et 17 domus. Bona Magnifici Dni Kczewski capitanei Starogard. ...*", str. 136. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje "*Kaplica w Tokarach. ... utrzymywał ją wtedy (druga połowa XVII wieku) dziedzic Kczewski, starosta starogardzki.*", str. 196. **1923:** Lorentz [3] Nr 1522, wymienia: "*Tokary, powiat kartuski, nazwa niem. Tockar, Obwód domowy*". **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Tokary. Pan Maryka Tokarski od 1 ogrodnika. 4 gr., P. Filip Ustarbowski od 1 ogrodnika. 4 gr., P. Jędrzej Ustarbowski od 3 ogrodników. 12 gr., Pani Kczewska od 3 ogrodników i karczmarza pańskiego (vide Kłossowo). 16 gr., P. Tesmer od 19 morgów folwarkowych. 7 gr.,*", str. 100-101. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Tokary***. *niem. Tockar, dobra rycerskie na Kaszubach, powiat kartuski, stacja pocztowa Przodkowo, stacja kolejowa i parafia katolicka Żukowo, o 7 km odległości leży ... Razem z wybudowaniem Nowemi Tokarami (1885 r. 4 domy, 28 mieszkańców) i cegielnią (1 dom, 2 mieszkańców), obejmuje 719 ha obszaru (396 roli, 75 łąk, 140 lasu). W 1885 roku razem 17 domów, 28 dymów, 185 mieszkańców, 123 katolików, 62 ewangelików, owczarnia, hodowla bydła ... dziedzic już roku 1858 Lesse. Pod Tokarami nastaje Słupianka, dopływ Raduni. ... Tokary należały od roku 1311 do komturstwa gdańskiego. Roku 1338 nadaje wielki mistrz Dyteryk von Altenburg wiernemu Ściborowi de Plemiechow i jego braciom, za wierne zakonowi oddane usługi, dobra Tokary (Tokkar), które mają 43 włók, na prawie chełmińskim; ... Taryfa poboru z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, wymienia trzy części: a) Jan Lewiński od 6 włók folwarkowych 6 fl.. b) Tokarska od 3 włók folwarkowych 3 fl., Ustarbowski od 8½ włóki folwarkowej 8 fl., 15 gr., Jerzy Tokarski od 7½ włóki folwarkowej 7 fl., 15 gr., Kłosiński od 6 włók folwarkowych i ogrodnika 6 fl., 8 gr., Adam Tokarski od 4 włók folwarkowych i 2 ogrodników 4 fl., 16 gr., c) Bronk Melcher od 5 włók folwarkowych 5 fl., ... Z wizyty Rybińskiego (roku 1780) wiemy, że dobra dzierżył Kczewski; katolików było 109, ewangelików 4, ... dziedzic utrzymywał kaplicę, która dziś nie istnieje, ...* ", str. 360-361.

283	Tolkmicko	***Tolkmid*** (1745) B1026, Przypisano do miasta o nazwie *Tolkmicko (niem. Tolkemit)*, k. Fromborka. **1926:** mapa [141]. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Tolkmicko, Tolkemit (Tolckmitta) 44.*", str. 569; dalej: "*... ut reges Poloniae terram Culmensem, Michaloviensem, Pomeraniam, ad haec Mariaeburgum, Stumam, Christiburgum, Elbingam, Tolckmittam arces et oppida cum suis territoriis, ...*", str. 43-44.
284	Trąbki Wielkie	***Magno Trąbki*** (1736) B828, ***Ecclesia Trąbscenensis*** (1737) C444, Przypisano do miejscowości o nazwie *Trąbki Wielkie (niem. Gr. Trampken)*, k. Sobowidza. **1909:** mapa [21]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Trąbki Wielkie (niem. Gros Trampken wielki Trambeki)*, (29 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 94. (Obecna nazwa) Trąbki Wielkie, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 178. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Trąbki Wielkie (Gr. Trampken)*, należące do starostwa sobowidzkiego, 50 łanów, str. 113. Parafia Trąbki Wielkie, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 158. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Trąbki Wielkie**, niem. Gross Trampken, w dokumentach 1236 roku Trampky, 1306 Trampko, 1238 Trambki, wieś kościelna, powiat gdański górny, agentura pocztowa i szkoła katolicka w miejscu, stacja kolejowa Sobowidz (o pół mili); 207 ha (185 roli ornej, 2 łąk, 6 lasu); 25 domów, 75 dymów, 384 mieszkańców, 320 katolików, 59 ewangelików, 5 żydów. Gleba lekka, piaszczysta, mieszkańcy trudnią się rolnictwem i hodowlą bydła. Opodal wsi wije się strużka, przez lud zwana Czarna woda, wypływa ona w okolicy Czerni i do Motławy uchodzi. Kościół katolicki pod wezwaniem Wniebowzięcia N.M.P., patronatu rządowego, jest murowany. ... Szpital dla 3 ubogich. Wsi parafii są: Wielkie Trąbki wieś i folwark, leśnictwo Trąbki, Ełganowo, Sobowidz, Klępiny i Postałowo. Roku 1891 liczyła parafia (dekanat tczewski) 1428 dusz. **Trąbki Wielkie**, dobra, tamże; 375 ha, ... O starożytności osady świadczą znalezione tu kamienne groby skrzynkowe, ... Pierwszą wzmiankę o Trąbkach mieści przywilej księcia pomorskiego Świętopełka, wspominający tę wieś jako własność klasztoru w Mogilnie, ... Parafia powstała tu podobno za czasów krzyżackich około roku 1331. Dla proboszcza wyznaczono 4 włóki i drzewo na opał. ... Ponieważ proboszcz nie mógł się utrzymać, zarząd kościoła oddano proboszczowi w Kłodawie. ... Tylko od czasu do czasu przyjeżdżał ksiądz z Kłodawy na odpusty. ... Roku 1806 została pod Ełganowem w parafii tutejszej stoczona utarczka między pruskimi a polskimi kawalerzystami z francuskiego oddziału.*", str. 450-451.
285	Treÿ✠	***Treÿ*** (1714) E4853, Nazwa miejscowości zaginiona *Treÿ✠*. Przypisanie wątpliwe do miejscowości o nazwie *Tryl (niem. Treul)*, k. Nowego nad Wisłą. **1900:** mapa [288]. Nie znaleziono wzmianki o historycznej nazwie miejscowości *Treÿ✠* w [3, 10, 37, 42, 136]. Nazwa miejscowości występuje w metryce żukowskiej tylko w jednym zapisie z roku 1714: "*Treÿ. Ego Andreas Baar die 22 Augusti bapt.* ***Annam*** *Mariannae ignotum Mulieris Pomoranae. Patr. Martinus Mechowski et Dorothea Cherowna.*", E4853; dotyczącego chrztu dziecka urodzonego z nieprawego łoża. Wzięto pod uwagę trzy ślady mogące prowadzić do nazwy miejscowości związanej z dyskutowanych zapisem metrykalnym E4853. 1) Nazwisko niewiasty (matki dziecka) *Mariannae ignotum Mulieris Pomoranae* (E4853) może prowadzić do jednego zapisu chrztu z roku 1688 "*Lezno. 11 Aprilis Ego Pater Stanislaus Żołędkowski Baptisavi* ***Georgium*** *Petri et Mariannae Pomorinek Coniugum legitimorum Patr. Joannes Czerwinski, et Anna Lewinska.*", E3418. Pojawia się nazwa miejscowości Leźno. 2) Chrzestny *Martinus Mechowski* występuje w zapisach E3707, E4491, E4645, dotyczących Żukowa i Borkowa. 3) Chrzestna *Dorothea Cherowna* występuje w jednym zapisie E4706 jako świadek chrztu z Blokus✠, czyli też Żukowo. Ślady mogą prowadzić do parafii żukowskiej. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

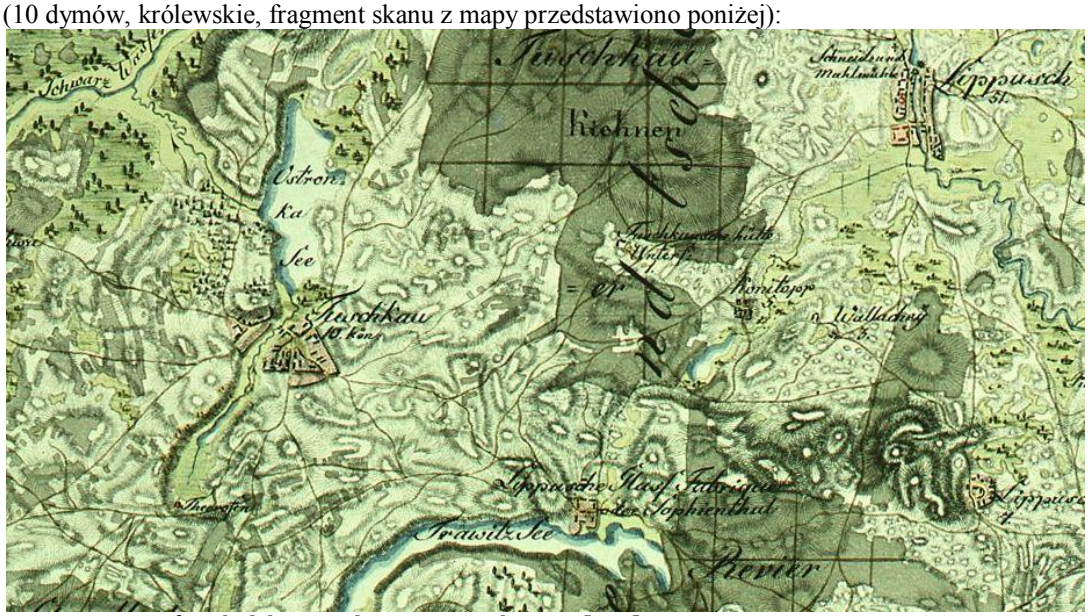
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [351] podaje lokalizację miejscowości *Tryl (niem. Treul oder Trill)*, (43 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT NOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ... 14. (Obecna nazwa) Tryl, (Nazwy występujące w źródłach) Trel, (Pierwsza wzmianka) 1662, (Rodzaj gospodarczy początkowy) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 166. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Treul, Kr. Schw., früher auch Treyl, Tryl alias Trél*", str. 119. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Starostwo Nowskie. ... Tryll. Od 158 morgów osiadłych, karczmarza pańskiego. 8 zł. 1 gr.*", str. 56. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Nowskiego. ... Wieś Trell. Nowo osiadła ta wieś za nieboszczyka jmć pana Werdy, starosty Nowskiego na tym miejscu, gdzie przedtym dębina bywała na włokach 18. Teraz woda gruntu tego część poodejmowała, część piaski zaszorowały, tak że tylko włok 15 zostaje. Dawali olędrzy przed wojną z morgu fl. 2 gr. 10, co czyniło fl, 1050. Teraz roku 1663 dali z włok 10 fl. 200. ... Z karczmy, na ktorej piwo zamkowe szynkują, płacono fl. 100, teraz dano pro anno 1663 fl. 24. Przy Trelu zachodzą łęgi pewne szlacheckie, ale one pp. szlachta i zakonnicy Nowscy ex antiquo iure hereditario possident.*", str. 96.	*Tryl (niem. Treul)*, k. Nowego, n. Wisłą. **1900:** mapa [288].
2	Nazwy *Troyl* występuje w roku **1905:** mapa [193], poniżej: 100 lat wcześniej, na mapie **1796-1802:** Schroettera [273] w tym samym miejscu (wówczas był to główny nurt Wisły), występuje nazwa *Krug Bohnsackertreyl*, znajdująca się na wyspie wiślanej, pomiędzy obecnymi miejscowościami Wiślinka i Sobieszewo (teraz jest tam przeprawa mostem pontonowych), mapa poniżej: 	*Przeróbka (niem. Bohnsackertroyl, Troyl)*, dzielnica Gdańska. **1905:** mapa [193].

			W ciągu wieku (1800 → 1900) nazwa miejscowości zmieniała się: *Treyl* → *Troyl*. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Przeróbka**. Należące do szpitali św. Elżbiety i Św. Ducha łąki na prawym brzegu Wisły - w stronę Stogów - co najmniej od 1643 r. nosiły nazwę **Troyl**, pochodzącą od czasownika treideln, tzn. trałować, czyli przeciągać łodzie na linie. Stosowano ją początkowo do terenu przy brzegu, po którym szli flisacy, ciągnący łodzie. Polski odpowiednik podaje Klonowicz we Flisie: 'Ścieżkę flisowską już musisz zwać trelem'. W XVIII i XIX stuleciach spopularyzowała się nazwa Przeróbka (1757) lub Przerabka - od przerabiania (szuflowania) zboża, ...*", str. 91-94.	
286	Trutnowy		***trutnau*** (1664) I65, Przypisano do miejscowości o nazwie *Trutnowy (niem. Trutenau)*, k. Giemlic, **1925:** mapa [58]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Trutnowy (niem. Trutenau)*, (35 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) TERYTORIUM POSIADŁOŚCI ZIEMSKICH MIASTA GDAŃSKA. ... III. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 79. (Obecna nazwa)* Trutnowy, *(Nazwy występujące w źródłach)* Trutenau, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*", str. 191. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku na terytorium miasta Gdańska (Żuławy Steblewskie) istniały dobra miejskie *Trutnowy (Trutenau)*, str. 128. Parafia Trutnowy, dekanat steblewski, terytorium miasta Gdańska, str. 158. **2012:** Dariusz Dolatowski przedstawia monografię wsi Trutnowy [358]. **1912**: Max Bär i Walther Stephan podają „**Trutenau, Kr. DzgN., früh. Trutnowy*", [37], str. 119. **1879:** Wojciech Kętrzyński podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Trutenau* = *Trutnowy*, [11], kolumna 7. **1880:** Jakób Fankidejski podaje wśród utraconych kościołów parafii giemlickiej także *Kościół w Trutnowach (Trutnau)*, [25], str. 204. **1749:** Georgius Schwengel - … *Truttenau* … *Trutnowy* … , str. 121, 156, … *Trutenau* …, str. 157, 487, [19]. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Trutnowy**, niem. Trutenau, wieś włościańska na nizinach gdańskich, powiat gdański nizinny, agentura pocztowa (od 1889 roku), parafia katolicka Giemlice, szkoła ewangelicka i kościół ewangelicki, dawniej katolicki, w miejscu. Zawiera 10 osad włościańskich i 3 zagrody, razem 755 ha; 1885 rok 30 domów, 69 dymów, 413 mieszkańców, 185 katolików, 228 ewangelików. Po raz pierwszy napotykamy tę miejscowość pod nazwą 'Uthatino' w dokumencie z roku 1308, gdzie książę Władysław nadaje synom Unisława oprócz wsi tej jeszcze 8 innych, które jednak już po 2 latach nabył zakon krzyżacki, ... Roku 1334 nadaje wielki mistrz Luther von Braunschweig wiernemu Wilhelmowi Robarch prawo lokacyi w Trutnowach wraz z 4 wolnymi włókami. Także proboszcz otrzymuje 4 włóki. Od reszty 45 włók mają mieszkańcy rocznie płacić po 1½ grzywnie, po 1 funcie wosku i 6 dni tłokę czynić. Lokator pobiera 1/3 kar sądowych, ale proboszczowi winien dawać rocznie 1 miarę pszenicy i tyleż owsa, nadto pół wiardunka, ... Kościół ewangelicki murowany, którego patronat dzierży magistrat gdański, pochodzi po części z XIV wieku. Wieża została roku 1702 odnowiona. ...*", str. 525.
287	Trzepowo		***de Strzepowa*** (1737) B845, ***Strzepowo*** (1740) B930, Przypisano do miejscowości o nazwie *Trzepowo (niem. Strippau)* k. Przywidza, **1925:** mapa [16]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Trzepowo (niem. Strippau)*, (21 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

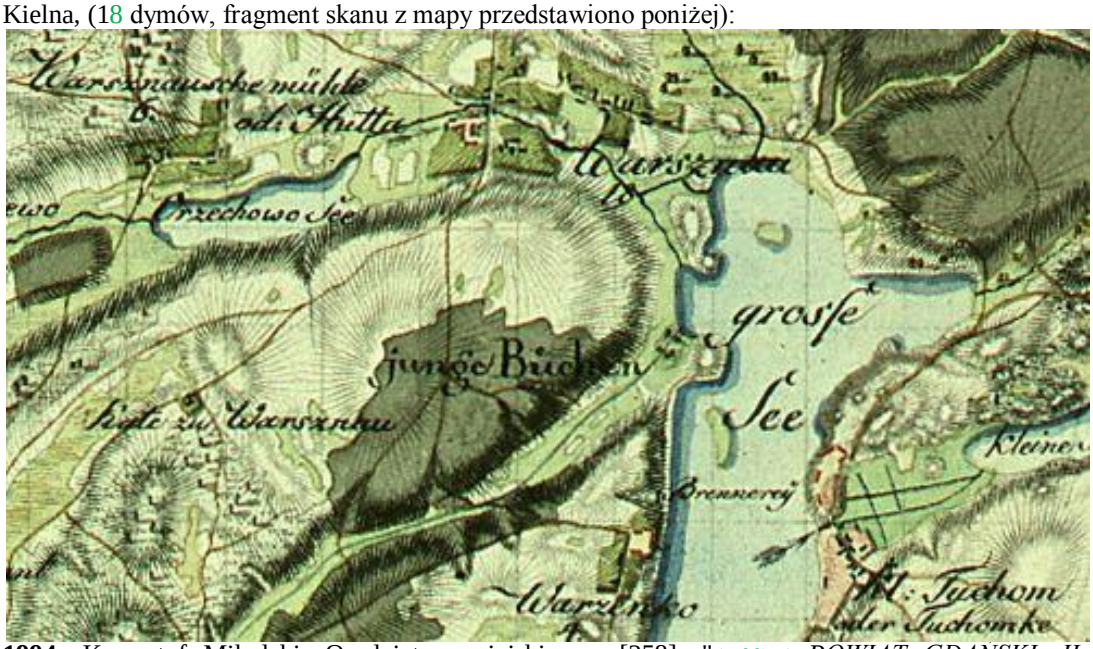
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ...95. (Obecna nazwa)* Trzepowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*", str. 178. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Trzepowo (Strippau)*, należące do starostwa skarszewskiego, 40 łanów, str. 113. Parafia Wysin, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 158. **1923:** Lorentz [3] Nr 1848, wymienia: "*Trzepowo (Strypowo, *Strzepowo), powiat dawny kościerski, niem. Strippau (dawniej Strzepowo, Strippowa B.), gmina wiejska i obwód domowy*", w wykazie B. "*Nazwy miejscowości położonych w części Kaszub przynależącej do Wolnego miasta Gdańska*". **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Trzepowo**, mylnie Strzepowo, niem. Strippau, dominium i wieś włościańska, na Kaszubach, w malowniczej okolicy nad Wietcisą i szosą kościersko-gdańską, powiat kościerski, stacja pocztowa Przywidz 5,5 klm. odległa, stacja kolejowa Liniewo 11 klm. odległa, parafia katolicka Wisin, posiada pomocniczą agenturę pocztową, ... wieś liczy 193 ha (143 roli ornej, 12 łąk, 6 lasu); 1885 rok 16 domów, 27 dymów, 155 mieszkańców, 12 katolików, 143 ewangelików; dominium ma 945 ha (464 roli ornej, 66 łąk, 340 lasu); ... Pomiędzy Trzepowem a Szumlisem znajduje się cmentarzysko z kamieniami ustawianemi, ... W dokumentach Trzepowo bardzo wcześnie zachodzi pod nazwą 'Strepowo' roku 1291 jako wieś graniczna. ... Roku 1294 nadaje książę Mestwin klasztorowi cystersów w Eldenie wsi Trzepowo, Klonowo i Przywidz, gdzie ma stanąć nowy klasztor, ... Roku 1298 potwierdza książę Władysław tę darowiznę, ... Wizyta Szaniawskiego z roku 1710-11 opiewa, że dwór dawał mesznego 4 korcy żyta i tyleż owsa, włościanie zaś 2½ korcy żyta i tyleż owsa, ... Komisya katastrowa roku 1772 pisze o Trzepowie: 'Jest tu folwark królewski i wieś. Mieszkańcy są różnego wyznania ...', ... W całości jest tu 24 włók, między niemi 6 lasem pokrytych, z którego folwark i wieś mają pożytek, ...Według wizyty Rybińskiego z roku 1780 liczyło Trzepowo 86 mieszkańców akatolików, ...*", str. 574-575.
288	Tuchola	***Judex Terrestris Tucholienses*** (1748) A4812, ***Judicysa Terrestris Tucholensis*** (1748) A4812, Przypisano do miasta o nazwie *Tuchola*, k. Chojnic.
289	Tuchom	***Tuchomie*** (1633) E846, ***Thuchomie*** (1633) E833, ***Tuchomie Maior*** (1633) E851, ***Notarius Tuchomiensis*** (1733) E6138, Przypisano do miejscowości o nazwie *Tuchom (niem. Gr. Tuchom)*, k. Chwaszczyna. **1917:** mapa [28]. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

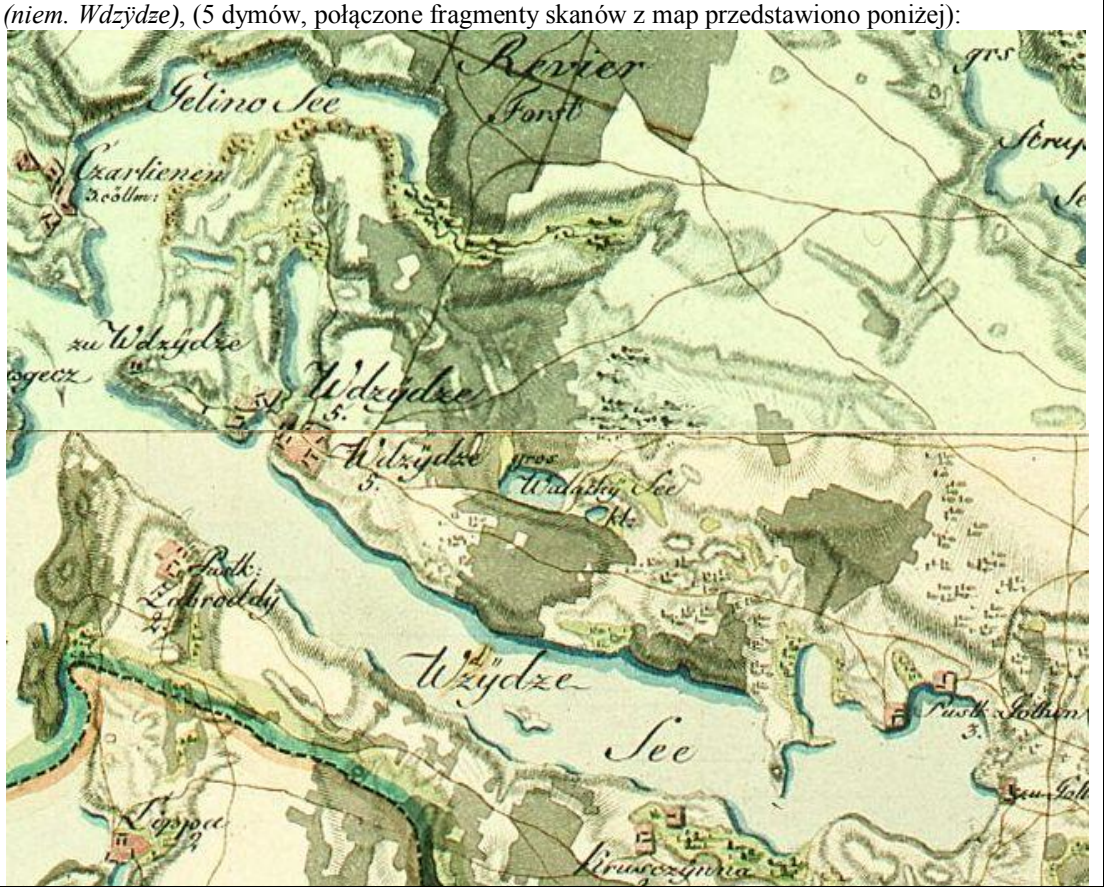
LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Tuchom (niem. grs: Tuchom oder Tuchomek)*, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 51. (Obecna nazwa)* Tuchom, *(Nazwy występujące w źródłach)* Tuchomie, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Tuchom*, należące do klasztoru w Oliwie, 40 łanów, str. 92. Parafia Chwaszczyno, dekanat pucki, powiat gdański, str. 158. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. Opactwo oliwskie. ... Tuchomie. Od 50 morgów osiadłych, 24 pustych, karczmarza pańskiego. 3 zł. 7 gr.*", str. 70. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Tuchomie**, roku 1283 Thuchumye, 1780 Tuchom, niem. Gross Tuchom, dobra na Kaszubach, powiat kartuski, ... parafia katolicka Chwaszczyn; ... W dokumencie roku 1283 książe Mestwin II nadaje Tuchomie cystersom w Oliwie wraz z jeziorem, ... Roku 1341 nadaje klasztor 40 włók w Tuchomie*	*Tuchom (niem. Gr. Tuchom)*, k. Chwaszczyna. **1917:** mapa [28].

				Markowi von Wyzlin na prawie chełmińskim, celem osadzenia ich Niemcami. Za to dostaje 10 włók wolnych, sołectwo i kary sądowe, połowę czynszu karczemnego i łąkę na Zaspie pod Gdańskiem. ... Dawniej tworzyło Tuchomie i Tuchomko jedną posiadłość, która roku 1780 liczyła 85 katolików i 10 ewangelików. ...", str. 597.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [345] podaje lokalizację (poza obrzeżem wypełnionej mapy) miejscowości *Tuchomie (niem. gr. Tuchen)*, (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w okręgu bytowskim istniały dobra książęce *Tuchomie (Gr. Tuchen)*, 40 łanów, str. 130. Parafia Tuchomie, diecezja kamieńska, powiat bytowski, str. 158. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Tuchomie**, niem. Koeniglich Gross Tuchen, wieś w Pomeranii, powiat bytowski, stacja pocztowa w miejscu, parafia katolicka Niezabyszewo; 953 ha, ... 58 domów, 123 dymów, 642 mieszkańców, 83 katolików, 553 ewangelików, 6 żydów. We wsi jest kościół filialny katolicki pod wezwaniem św. Michała, zbudowany w 1704 roku. Do niego należą: Tuchom, Tuchomek, Tągom, Piaszno, Masowice, Trzebiatkowy, Ciemno i Modrzewo. Wizyta Rybińskiego z roku 1780 opiewa, że proboszcz pobierał ztąd mesznego 66 florenów; we wsi było 18 katolików, 212 ewangelików, ...*", str. 597-598.	*Tuchomie (niem. Gr. Tuchen)*, k. Bytowa. **1941:** mapa [75].
			3	**1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Tuchomie**, niem. Adelig Gross Tuchen, dobra rycerskie, tamże, 370 ha, ... 1 mieszkaniec katolik, 379 ewangelików, z których na folwark Aleksanderhof przypada 12 mieszkańców i 1 dom, ... Roku 1329 posiadał Kazimierz (Chocimirus, Godzimirus, Kotzmirus) z Tuchomia ziemię Tuchomską i zamek Tuchom; ... Roku 1385 otrzymują Krzyżacy od Wartysława młodszego i Bogusława, książąt szczecińskich, za 3000 grzywien w zastaw ziemię Tuchomską, mianowicie: Ciemno, Trzebiatkowy, Modrzewo, Tuchomie, Tuchomko, Tągomie i Kotkowy. ... Roku 1658 jest tu 1 sołtys, 6 gburów, ...*", str. 598.	Jak wyżej. *Na południe od Porąbki znajdował się folwark Alexanderhof.* **1919:** mapa [230].
			4	**1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Tuchomie**, niem. Tuchen-See (na mapie sztabowej), jezioro tuż pod Międzychodem, ... przypiera do południowej krawędzi miasta, spływa do Warty z lewego brzegu.*", str. 597.	Nie szukano
290	Tuchomek	***de parva Villa Tuchomka*** (1736) B824, ***Tuchomko*** (1749) E7337, Przypisano do miejscowości o nazwie *Tuchomek (niem. Kl. Tuchom)* k. Chwaszczyna, **1917:** mapa [28]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Tuchomek (niem. kl: Tuchom oder Tuchomke)*, (9 dymów, powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 			

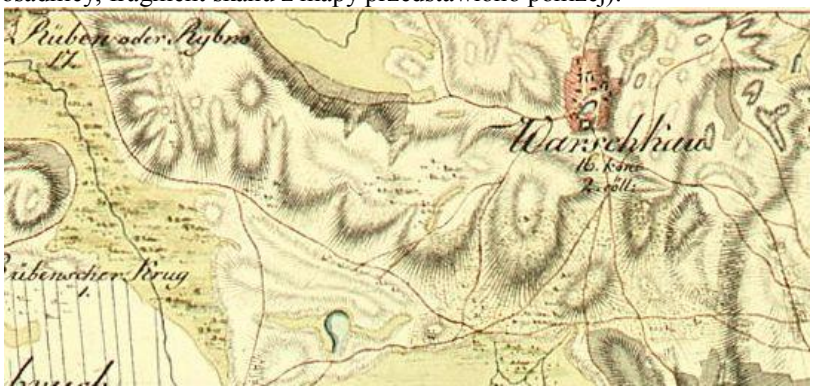
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 52. (Obecna nazwa)* Tuchomka, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* OO *(osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza)*", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Tuchomko*, należące do klasztoru w Oliwie, str. 92. Parafia Chwaszczyno, dekanat pucki, powiat gdański, str. 158. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Tuchom, Groß-, Kr. Karth., früher auch Tuchomie; *Tuchom, Klein-, Kr. Karth., früher auch Tuchomek*", str. 120. **1749:** Georgius Schwengel [19] wymienia inną lokalizację w wykazie: "*Tuchomie, Gr. Tuchom (Tuchomia, Tuchomie, Grostuchem, Wielgotuchomie*", oraz "*Tuchomek, Kl Tuchom (Tuchomk mały)*", str. 569; dalej: "*Decanatus Butoviensis (dekanat bytowski)*", str. 270, dalej: "*... 6. Tuchomk mały: in hac villa sunt 2 sculteti et 8 coloni, dant messalia, strenam. ...*", str. 288. **1682:** Stanisław Kętrzyński [10] w Taryfach podatkowych podaje: "*... Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. Opactwo oliwskie. ... Tuchomie. Od 50 morgów osiadłych, 24 pustych, karczmarza pańskiego. 3 Zl. 7 gr.*", str. 70, wymieniona jest tylko miejscowość *Tuchomie* jako dobra kościelne. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy "*Kl. Tuchom = Tuchomko*", kolumna 18, Powiat Kartuski (Kreis Karthaus). **1923:** Lorentz [3] Nr 1541 wymienia: "*Tuchomko, Tuchomie małe, powiat kartuski, niem. Klein Tuchom, obwód domowy*", w wykazie A. "*Nazwy miejscowości położonych w części polskiej Kaszub*"; oraz także Nr 2265, "*Tuchomko (Tuchomek), powiat bytowski,niem. Klein Tuchen, gmina wiejska*", w wykazie C. "*Nazwy miejscowości, położonych w części niemieckiej Kaszub*". **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Tuchomko**, niem. Klein Tuchom, dobra na Kaszubach, nad jeziorem Tuchom, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia katolicka Chwaszczyn; 521 ha (274 roli ornej, 28 łąk, 9 lasu); 14 domów, 27 dymów, 157 mieszkańców, 143 katolików, 14 ewangelików; ... W południowej stronie wsi leży mogilisko, zajmujący znaczny obszar wyżyn przylegających do jeziora Tuchomskiego z południowej jego strony. Gromada mogił tuchomskich jest największą ze znanych w Prusach królewskich. Liczą przeszło 100 mogił. Są one skupione nad brzegiem jeziora, a rzedniejąc od tego miejsca i rozchodzą się promieniami. Od zachodu mogilisko to przecina wąwóz z potoczkiem bez nazwy, płynącym do jeziora Tuchomskiego. Dalej za wąwozem występują znowu takież mogiły pomiędzy wsiami Tokarami, Czeczewem i Warzenkiem, gdzie już leżą na obszarze gruntów tej wsi. ... Tuchomko powstało niezawodnie na miejscu zaginionego 'Nywadowa', który roku 1283 książę Mestwin darował cystersom w Oliwie, ...*", str. 598.
291	Tuszkowy	***de Tuszkowi*** (1643) Q95, Przypisano do miejscowości o nazwie *Tuszkowy (niem. Tuschkau)*, k. Lipusza. **1903:** mapa [285]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Tuszkowy (niem. Tuschkau)*, (10 dymów, królewskie, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ...31. (Obecna nazwa)* Tuszkowy, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza),*", str. 162. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra królewskie *Tuszki*, należące do starostwa mirachowskiego, 10 łanów, str. 94. Parafia Lipusz, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 158. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia dzierzawy Parchowa. ... Wieś Tuszkowy. Ma włok alias zgrzebow 9 według lustracyi 1564: szołtyskich 2, gburskich 7. Bywało gburow 7, teraz jest ich 4, ktorzy pańskie bydło mają, przeszłego roku nadane, po parze wołow, ktorymi i sobie i panu zarabiają. ... Szołtysow jest 2, za jednym prawem, przez pana Mikołaja z Tarnowa Sczawińskiego anno 1549 nadanym, siedzą, dają według teraźniejszego zwyczaju owsa po korcy 9, facit karcy 18 a gr. 18, facit fl. 10 gr. 24. ... Kościoła nie masz w tej wsi. Taca do Lipuskiego*

		kościoła z osiadłości po korcu owsa, po korcu żyta należy.", str. 270-271. **1892:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XII, [136]: "***Tuszkowy**, niem. Tuschkau, wieś na Kaszubach, powiat kościerski, stacja pocztowa i parafia katolicka Lipusz; ma szkołę katolicką, 20 gburskich posiadeł i 10 zagród, 1579 ha (700 roli ornej, 47 łąk, 28 lasu); 1885 rok 55 domów, 76 dymów, 411 mieszkańców, 393 katolików, 18 ewangelików. ... Za czasów Rzeczpospolitej należały Tuszkowy do starostwa parchowskiego. Komisya pruska roku 1773 podaje: 'Mieszkańcy są Polakami i katolikami. ...', ... Wieś ma wspólny piec smolny, który do 15 razy wypalają, płacąc za każdy raz po 1 talarze, drzewo opałowe ku temu biorą z pańskiego lasu. ... Z każdego posiadła pobiera proboszcz w Lipuszu po 1 korcu żyta i tyleż owsa; organista połowę. ... Ponieważ dobra królewskie przez nieprzyjaciół są spustoszone i sołectwo w Tuszkowach jako i cała wieś się spaliły, dla tego nadaje starosta Antoni Ciecholewski w Parchowie dnia 7 sierpnia 1744 roku drogą sprzedaży sołectwo uczciwemu Janowi Gunsch i potomkom na wieczne czasy, wraz z rybitwą w jeziorze Ostronce i Wiecku, za opłatą czynszu w kwocie 4 floreny i 18 groszy; ...*", str. 674-675.
292	Uniechów	***Praepositus Henrichsvaldensis*** (1749) E7332, Przypisano do miejscowości o nazwie *Uniechów (niem. Heinrichswalde)*, k. Debrzna (Człuchów). **1929:** mapa [360], oraz **1935:** mapa [361]. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ...62. (Obecna nazwa) Uniechów, (Nazwy występujące w źródłach) Henryswald, Anderswald, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),* str. 153. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra królewskie *Uniechów (Heinrichswalde),* należące do starostwa człuchowskiego, 90 łanów, str. 82. Parafia Uniechów, dekanat chojnicki, powiat człuchowski, str. 158.
293	Warmia	***Varmia*** (1739) B891, ***ex Varmiae*** (1743) B989, Warmia (Polska). **1893:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIII, [136]: "***Warmia**, niem. Ermland, ... Ziemia warmińska, jedno ze starych terytoryów pruskich, ... Krzyżacy wkroczyli do Warmii r. 1239, ... Obszar ten należy do 4 obwodów regencyjnych, mianowicie: gdańskiego, gąbińskiego, królewieckiego i kwidzyńskiego. ... Biskupstwo warmińskie czyli właściwa Warmia. Według aktu erekcyjnego z r. 1243 ... Powyżej wytknięte granice zachowały się prawie nienaruszone aż do r. 1772, a właściwie do dziś dnia , gdyż rząd pruski dzieląc Warmią na 4 powiaty: brunsberski, lidzbarski, olsztyński i reszelski, całości jej nie naruszył. ...* ", str. 6-13. Obszar Warmii w XVI wieku, stanowił enklawę obejmującą ziemie obecnych Mazur, otoczoną przez terytorium Prus Książęcych, mapa [133].
294	Warzenko	***Warzyko*** (1633) E804, ***Warzenko*** (1719) E5165, Przypisano do miejscowości o nazwie *Warzenko (niem. Warschenko)*, k. Warzna (Chwaszczyno). **1917:** mapa [28]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Warzenko (niem. Warzenko)*, (4 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ...54. (Obecna nazwa) Warzenko, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra miejskie *Warzenko,* należące do nieznanego gdańszczanina, str. 93. Parafia Kielno, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 159. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1570: "*Warzenko (*Warzno małe), powiat kartuski, niem. Warschenko (dawniej Warzno minor), obwód domowy*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Warschenko, Kr. Karth., früher auch*

		Warzno minor", str. 122. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Kielno. ... Miejscowość ta leży w powiecie morskim; posiada pocztę w miejscu, stacja kolejowa jest w Osowie. ... Miejscowości należące do parafji: ... 12. Warzenko, 5 km, powiat kartuski, 74 dusz.*", str. 754-756. **1893:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIII, [136]: "***Warzenko**, niem. Warschenko, dobra rycerskie na Kaszubach, nad jeziorem Tuchomskiem, w powiecie kartuskim, 2¼ mili na północny-wschód od Kartuz, stacja pocztowa, parafia katolicka i szkoła Kielno, ... Za czasów krzyżackich należało Warzenko od roku 1311 do komturstwa gdańskiego, wójtowstwa sulmińskiego, miało prawo polskie i było zobowiązane do służby zbrojnej; czynszu płaciło 1 grzywnę i 16 skojców włącznie z czynszem od kóz za 4 radła, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił w Warznie Małem pan Węzler summatim 8 florenów 8 groszy. ... Warzenko należało wówczas do powiatu gdańsko-tczewskiego. ... Wizyta Rybińskiego z roku 1781 opiewa, że dobra Warzenko, własność Nobilis Lerchenfeltowej, liczyło 22 katolików i 11 akatolików, ... mesznego pobierał proboszcz ztąd 2 korce żyta i tyleż owsa, ... roku 1789 należał folwark szlachecki Warzenko wówczas do powiatu tczewskiego i liczył 8 dymów; dziedzicem był Robakowski, ...*", str. 121.
295	Warzno	***Warszno*** (1646) E1552, ***Warzno*** (1659) E2022, Przypisano do miejscowości o nazwie *Warzno (niem. Warschnau)*, k. Kielna. **1917:** mapa [28]. Polska nazwa miejscowości: *Warzno*, **1935:** mapy WIG [239]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Warzno (niem. Warsznau)*, k. Kielna, (18 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDANSKI. II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ...55. (Obecna nazwa)* Warzno*osiedle, które przeszło z własności kościelnej do szlacheckiej*, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* *W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* *F*^{o} *(folwark z 1-2 gburami),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Warzno*, należące do biskupstwa włocławskiego, 30 łanów, str. 92. Parafia Kielno, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 159. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Warzno. P. Millins od 13 morgów osiadłych, 3 ogrodników, karczmarza pańskiego. 1 zł. 5 gr.*", str. 102. **1893:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIII, [136]: "***Warzno**, niem. Warschnau albo Warsznau, wieś i dobra rycerskie na Kaszubach, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia katolicka Kielno (o 2 km). Do obwodu gminnego należy 6 miejscowości: Warzno, Koszary ..., Mittelberg ..., Orzechowo ..., Rębiska ..., Warzeńska Huta ... . Obszar wynosi 707 ha .... Po raz pierwszy zachodzi Warzno w przywileju Mestwina z roku 1277, gdzie tenże poświadcza, iż ojciec jego ustąpił biskupowi kujawskiemu różne włości, między niemi i 'Warsno cum lacu', to jest Warzno wraz z jeziorem Tuchomskiem, 'quod tenuit Radnanus', ... W XVII wieku należało Warzno do dóbr stołowych kapituły włocławskiej, która je w roku 1627 sprzedała Wawrzyńcowi Janzen. Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, a akcyzę potrójną, płacił w Warznie Wielkim Karol Jonca od 3 właścicieli folwarków 3 floreny, ... Sympla wynosiła 1717 roku 1 zł. 5 gr. 9 den. ... Wizyta Rybińskiego z roku 1780 opiewa, że Warzno cum attinent., własność Illst. M.D. Jacobi Łebiński, liczyła 114 katolików i 4 akatolików, ... Według topografii Goldbecka z roku 1789 liczyła wieś szlachecka Warzno w powiecie tczewskim, 52 dymów, dziedzicem był Łebiński, ... roku zaś 1858 Krahmer.*", str. 123.
296	Wąglikowice	***Wąglikowicze*** (1643) Q78, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wąglikowice (niem. Funkelkau)*, k. Loryńca (Kościerzyna). **1902:** mapa [284]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Wąglikowice (niem. Funkelkow auch Wąglikowice)*, k. Juszek, (15 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		 1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 101. (Obecna nazwa) Wąglikowice, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 182. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Wąglikowice,* należące do J. Dąbrowskiego oraz Wojanowskiego, herbu Szeliga, pochodzenie pomorskie, 6 łanów i folwark, str. 118. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 159. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Wąglikowice. Pan Mokierski od 6 ogrodników (vide Klincz wielki). 24 gr.*", str. 102. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański. ... Wąglikowice. P. Wąglikowska summatim. 8 Flor. 8 Gr.*", str. 175. **1893:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIII, [136]: "***Wąglikowice*** *albo Węglikowice, niem. Funkelkau, wieś szlachecka i folwark, powiat kościerski, parafia katolicka i stacja pocztowa Kościerzyna (o 1¼ mili), agentura pocztowa i szkoła katolicka w miejscu. Oprócz folwarku, 22 posiadłości włościańskie, razem 824 ha (315 roli ornej, 19 łąk, 9 lasu); 1885 roku 31 domów, 47 dymów, 295 mieszkańców (284 katolików, 11 ewangelików). ... Według taryfy poboru z roku 1648 płaciła tu pani Wąglikowska 8 florenów 8 groszy, ... Wówczas należały Wąglikowice do powiatu tczewsko-gdańskiego. ... Relacya komisyi pruskiej z roku 1772 brzmi: Wąglikowice należą do Agnieszki Zawadzkiej w Wielkim Klińczu. Mieszkańcy są katolikami. ... Wysiew: 36 korcy żyta, 5½ jęczmienia, 19 tatarki; 8 chałupników (Jnstleute). Na wiosnę niszczy żyto niezliczone mnóstwo skoczków. ... Folwark ten jest wydzierżawiony za 150 florenów pośledniej waluty. ... Około połowy XVII wieku wybudował tu dziedzic Węglikowski prywatną kaplicę z drzewa. Podług wizyty Szembeka z roku 1702 znajdowała się w lichym stanie, ...*", str. 160.
297	Wdzydze Kiszewskie	***wdzidze*** (1643) Q89, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wdzydze Kiszewskie (niem. Sanddorf (Wdzidzen))*, k. Olpucha. **1902:** mapa [284]. **1796-1802:** Mapy Schroettera [281, 275] podają lokalizację miejscowości *Wdzydze Kiszewskie (niem. Wdzÿdze)*, (5 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 99. (Obecna nazwa) Wdzydze (Kiszewskie), (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WR (wieś rybacka),*", str. 178. **1893:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIII, [136]: "***Wdzidze** albo Wdzydze 1) Bliższe albo **Tucholskie**, niem. Weitsee, wieś nad jeziorem Wdzidzkiem, powiat chojnicki, stacja pocztowa Karsin, parafia katolicka Wiele, szkoła katolicka w miejscu; 3085 ha (454 roli ornej, 13 łąk, 221 lasu); 1885 roku 45 domów, 61 dymów, 349 mieszkańców, 339 katolików, 10 ewangelików, z tych przypada na Barłogi 27 mieszkańców, 4 domy, na Czyste 29 mieszkańców i 3 domy, na Lipę 40 mieszkańców i 5 domów. Według wizyty Rybińskiego z roku 1780 było tu 97 mieszkańców, tylko katolicy, ... Według taryfy z roku 1648 płacili tu rybacy 4 floreny, ... Lustracya starostwa tucholskiego z roku 1664 opiewa: Wieś Wdzidze na pustkowiu, w tej wsi rybacy mieszkają, płacą sumatim wraz z mieszkającymi w Lipie 136 florenów 23 groszy. 2) **Wdzidze** albo Wdzydze Dalsze albo **Kiszewskie**, niem. Sanddorf, wieś nad jeziorem Gołuń (część jeziora Wdzidzkiego), powiat kościerski, stacja pocztowa Kościerzyna, parafia katolicka Wiele. Według wizyty Rybińskiego z roku 1780 było tu 40 mieszkańców katolików., ...*", str. 185.
298	Wejherowo	***Weyheropolis alias Nowe Miasto*** (1735) B807, ***ex Civitate Weyheropoliensis*** (1735) B807, ***Parochia Weyheropoliensi*** (1746) E7161, Przypisano do obecnego Wejherowa k. Gdyni. **1796-1802:** Mapa Schroettera [263] podaje lokalizację miejscowości *Wejherowo (niem. Neustadt oder Weÿherowo)*, (131 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Wejherowo s. Neustadt, Weihersfrey s. Neustadt*", str. 123, dalej "**Neustadt, Stadt, früher auch Wejherowo alias Nowemiasto, auch Weihersfrey*", str. 82. **1749:** Schwengel podaje: "*... In capitulo provinciali 1713 die 13. Iunii celebrato: Schola Weyheropolensis, ...*", [19], str. 407.
299	Werszowo✠	***Werszowo*** (1738) B871, Nazwa miejscowości zaginiona *Werszowo✠*. Nie znaleziono nazwy miejscowości wyraźnie podobnej do historycznej nazwy *Werszowo*. Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [263] podaje lokalizację miejscowości *Warszkowo (niem. Warschkau)*, (16 dymów, królewskich, 2 dymy, osadnicy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 37. (Obecna nazwa) Warszkowo, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 168. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 38. (Obecna nazwa) Warszkowo-Młyn, (Nazwy występujące w źródłach) Młyn Warzkowski, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) M (osiedle*	*Warszkowo (niem. Warschkau)*, k. Rybna. **1911:** mapa [52].

				młyńskie), *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* *M* *(osiedle młyńskie)*,", str. 168. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra królewskie *Warszkowo*, należące do starostwa puckiego, pustkowie, str. 101. Parafia Krokowo, dekanat pucki, powiat pucki, str. 158. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *Parafia Góra. ... Miejscowość ta leży w powiecie morskim, posiada pocztę w Zamostnem i stację kolejową w miejscu. ... Parafję założył jeden z panujących książąt w pierwszych czasach po zaprowadzeniu wiary. Pod względem politycznym zaliczała się ona podobnie jak luzińska parafja do kasztelanji białogrodzkiej. ... Miejscowości należące do parafji: ... 5. Warzkowo (Neuwerder 1404), ...*", str. 729-731. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Warschkau, Kr. Nst., früher Warszkowo, auch Neuwerder alias Kniewo*", str. 122. **1954:** Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku [137]: ***1627-1628:*** "*... Wsi do tego starostwa puczkiego i dochody z powinnościami należące. ... Wieś Warskowo. O granicę ze wsią Góra. Nie ma pomiaru w włokach. Ma gburów 6. Sołtys 1. ... Młyn temi czasy spustoszał, żelaza z niego wybrane. ... Summa dochodów Warskowa: pieniędzy fl. 24 gr. 20, kurow 24, jajec kop. 3. ...*", str. 20; dalej: ***1678:*** "*Inwentarz starostwa puckiego ..., ... Warzkowski Młyn. Młynarz Gabryel Hochsweld produkował konfirmacyją teraźniejszego KJM Jana III, ... Wieś Warzkowo. Gburów tam bywało 6, a szołtys siódmy. Teraz tylko 2 i szołtys. Szymon Elwart, szołtys, z żoną, dzieci ma 5 dorosłych. Siedzi na włokach 2, podwody odprawuje, jak i insi. (Następnie wymienionych jest 7 osób (rodzin), z imienia i nazwiska, z opisem).*", str. 65-66.	
			2	Nazwa miejscowości zaginiona. Miejscowość *Warzewo✠* jest położona koło leśniczówki Lisewo i Trzech Młynów, k. źródlisk Czarnej Wody. Obecnie według GUS-TERYT znaleziono tylko wieś Lisewo, oraz Lisewski Młyn jako część miejscowości, województwo pomorskie, powiat pucki, gmina Krokowa. Na polskiej mapie WIG z 1935 roku znajduje się folwark *Warzewo* [164]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [341] podaje lokalizację miejscowości *Warzewo✠ (niem. Vorw: Warsau oder Warzewo)*, (6 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 33. (Obecna nazwa)* *Warzewo*[osiedle, które przeszło z własności szlacheckiej do kościelnej], *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* *F* *(folwark)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* *F* *(folwark)*,", str. 171. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra szlacheckie *Warzewo*, należące do dwóch Warzewskich, herbu własny, pochodzenie pomorskie, 8 źrebów, str. 103. Parafia Krokowo, dekanat pucki, powiat pucki, str. 159. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje niemiecki odpowiednik tej samej nazwy miejscowości dla nazwy "*Warsau = Warzewo*", Powiat Wejrowski (Kreis Neustadt), kolumna 48. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *Parafia Żarnówiec. ... Miejscowość ta leży w pow. morskim; posiada pocztę w miejscu, stację kolejową w Krokowie. ... Miejscowości należące do*	*Warzewo✠ (niem. Warsau)*, k. Świecina. **1919:** mapa [142]. *Fw. Warzewo*, k. folwarku Lisewo. **1935:** mapa [164].

				parafji: ... 21. Warzewo, 9 km (do Żarnowca). ", str. 524-528. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Warsau, Kr. Ptz., früher Warzewo und Warzyszewo*", str. 122.	
			3	**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Wersk, Kr. Fl. (powiat złotowski) früher auch Wyrsk*", str. 123. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje niemiecki odpowiednik tej samej nazwy miejscowości "*Werske = Wersk*", Powiat Złotowski (Kreis Flatow), kolumna 140.	Nie szukano
300	Węsiory			***de Węsior*** (1739) B898, Przypisano do miejscowości o nazwie *Węsiory (niem. Wensiorry)*, k. Sulęczyna. **1902:** mapa [84]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Węsiory (niem. Wensiorÿ)*, (21 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 41. (Obecna nazwa) Węsiory, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka),*", str. 163. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Węsiory*, należące do 3 Kostków, herbu nieokreślonego, 8,75 łana, B. Wołowego, herbu nieokreślonego, 2,25 łana, 3 Pałubickich, herbu Sokół, 6,25 łana, J. Drowa, herbu nieokreślonego, 4,25 łana, S. Gruchała, herbu własny, 1,50 łana, W. Gruchałka, herbu własny i P. Dylaka, herbu Leliwa, dwóch ostatnich razem mających 7,50 łana, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 96. Parafia Stężyca, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 159. Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Wensiorri, Kr. Karth., früher auch Wiąszoriey und Węsiory*", str. 123. Wg Lorentza [3], Nr 1592: "*Węsiory (Wąsiory), powiat kartuski, niem. Wensiorri (dawniej Wiąszoriey), gmina wiejska*". **1893:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIII, [136]: "***Węsiory**, niem. Wensiorri, wieś na Kaszubach, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia katolicka Suleczyn, agentura pocztowa (od 1888) i szkoła katolicka w miejscu; 2434 ha (1545 roli ornej, 13 łąk, 116 lasu); 1885 roku 76 domów, 116 dymów, 664 mieszkańców, 638 katolików, 20 ewangelików, 6 żydów; z tych przypada na Borowiec 7 domów, 82 mieszkańców, na Czarlin 4 domy, 50 mieszkańców, na Ostrowite 8 domów, 62 mieszkańców, a na Zarębiska 1 dom, 10 mieszkańców. Odległość od Kartuz 3 7/8 mili. Węsiory leżą nad szosą kartusko-bytowską i mają jezioro, obejmujące 398 morgów. Według przywileju wielkiego mistrza Winricha von Kniprode z roku 1360 były pierwotnie dobrami rycerskimi, które jednak na liczne rozpadły się działy. Roku 1869 liczono 10 działów szlacheckich, 24 posiadłości włościańskie i 10 zagród. Według taryfy z roku 1648 płacili tu Andrzej Grabla od 1¼ włóki i ogrodu 1 floren 7½ groszy, Dulak od ¾ i z Mściszewic od ¼ folwarkowej 1 floren, Pałubicki od 2 włók folwarkowych 2 floreny, Tokarski od 1 włóki folwarkowej 1 floren, Cieszyca od 2½ włóki folwarkowej 2 floreny 15 groszy, Jan Cieszyca od 2½ włóki folwarkowej 2 floreny 7½ groszy, ... Węsiory należały wówczas do powiatu mirachowskiego. Według taryfy na symplę z roku 1717 płacili tu: Stefan Węsierski 7 groszy 9 denarów, Adam Tokarski 4 grosze, Ludwik Gruchała 6 groszy, Michał Dułak 6 groszy, Pałubicki 4 grosze, Wojciech Bronk 16 groszy, Jakub Dułak 8 groszy 13½ denara, Piotr Podiaski 4 grosze, Kostka Podiaski 4 grosze, Zacharyasz Węsierski 1 grosz, Marcin Cieszyca 8 groszy i Bartłomiejowa Prucholina 4 grosze, ... Mesznego pobierał roku 1710 proboszcz sulecki ztąd 8 korcy żyta i tyleż owsa, ... zaś 1780 roku 13 korcy żyta i tyleż owsa. Dziedzicami byli roku 1780 Nobiles Ant. Marwitz, Adam Pałubicki, Piotr Gruchała, Mateusz Cieszyca, Mateusz Babka, Ludwik Gruchała, Katarzyna wdowa Cieszycowa, Kazimierz i Mateusz Dułaki. Katolików liczono 125, akatolików 2, żydów nie było, ...*", str. 262-263.
301	Widlino			***Widlino*** (1668) E2371, ***Wydlyno*** (1679) A600, ***Wydlino*** (1732) E6090, ***Widlyno*** (1737) A3896, ***Widlin*** (1743) E6830, ***Widlyn*** (1743) A4392, Przypisano do miejscowości o nazwie *Widlino (niem. Fidlin)*, k. Sulmina (Żukowo). **1898:** mapa [23]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Widlino (niem. Fidlin, oder Wedelÿn)*, (10 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	

1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... V. WŁASNOŚĆ MIEJSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 7. (Obecna nazwa)* Widlino, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 161. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Fidlin*, należące do szpitala św. Elżbiety w Gdańsku, str. 91. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 141. **1881:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom II, [136]: "***Fidlin***, ***Widlin***, *rycerska wieś, powiat kartuski. Pierwszy znany przywilej pochodzi z r. 1311, którym Karol z Trewiru mistrz w. krzyżacki nadał tej wiosce prawa rycerskie. R. 1441 została zapisana, nie tracąc praw szlacheckich, szpitalowi św. Elżbiety w Gdańsku. ...*", str. 385.

302 Wielka Klonia

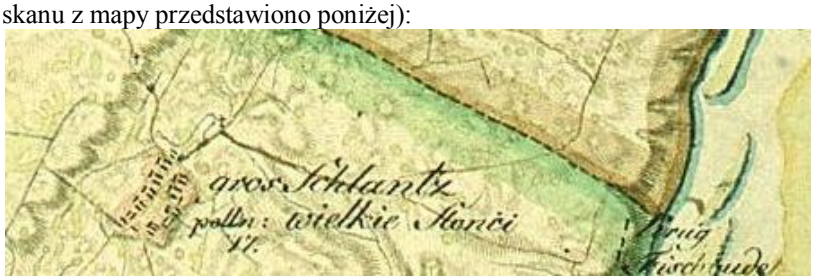
ex maiori Kloni (1649) J7, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wielka Klonia (niem. Große Klonia)*, k. Wałdowa (Sępólno Krajeńskie). **1942:** mapa [215]. *Wielka Klonia*, **1935:** mapa WIG [216].

Nazwa miejscowości zawarta była w zapisie ślubu z roku 1649 z parafii Giemlice na Żuławach Gdańskich:

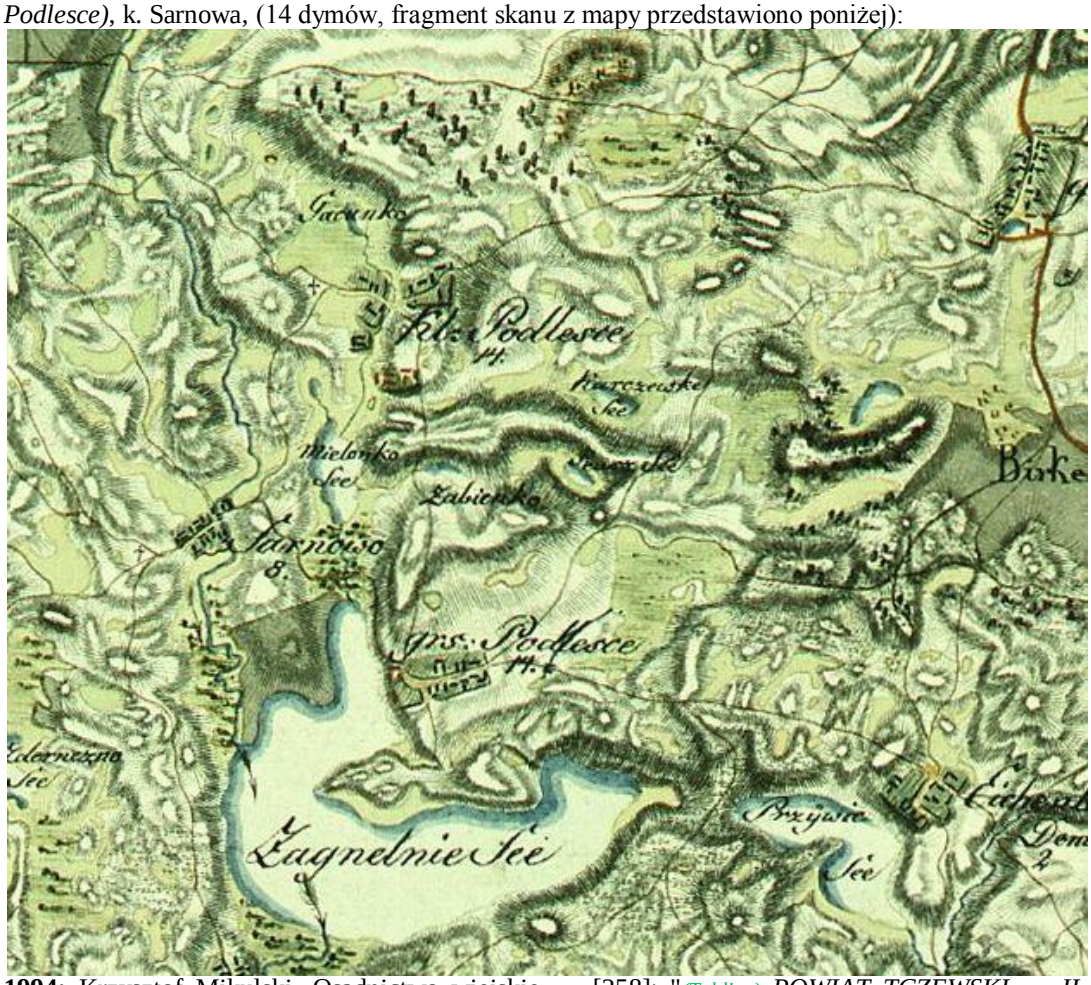
> "*Die 20 Aprill. Copulavi* ***Joannem Leßnik*** *et* ***Annae*** *ex maiori Kloni Testes Andreas Spitman*", J7.

Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Gr. Klonia = W. Klonia*, Powiat Tucholski (Kreis Tuchel), kolumna127. **1903:** Roczniki TNT [7]: *"…. do fundatora, który pod Sępolnem kilka majątków, jak Klonię i Zalesie, posiadał, ...*", str. 175; dalej: "*... Klonia z folwarkami, Zalesie i Pruszcz, w których później osobne kościoły stanęły. … Między Pruszczem i Wałdowem ale bliżej tegoż leży Klonia, roku 1617 własność Reynholda Heidensteina. Z tegoż roku mamy najdawniejszą wiadomość o kościele tamtejszym, którego parafią sama tylko Wielka i Mała Klonia składała. ... Od roku 1821 należy parafia wałdowska z kościołem filialnym w Komierowie i w Kloni, oraz parafia prusiecka do dekanatu tucholskiego. ...* ", str. 329-331. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Wałdowo. Wałdowo koło Sępólna (po niem. Waldau) zachodzi pod tą nazwą od samego początku XIV wieku. Wieś ta leży w powiecie sępoleńskim, posiada pocztę w miejscu; stacja kolejowa Klonia albo Sępólno. ... Parafię wałdowską zalicza X. Kujot do dawniejszych, ... obejmowała ona pierwotnie także obszary późniejszych kościołów w Pruszczu, Kloni, Zalesiu i Komierowie. ... Kościoły i kaplice dawniejsze: 1. Wielka Klonia miała niegdyś kościół parafjalny ... 2. Zalesie ... w roku 1617, kiedy połączony został z kościołem w Kloni w jedną parafię. ... Miejscowości należące do parafji: ... do filji w Wielkiej Kloni należą: ... 1. Wielka Klonia, 4 km, powiat tucholski ... 2. Wielka Klonia, obszar dworski, 4½ km, powiat tucholski, 3. Mała Klonia, 5 km, powiat tucholski, ...*", str. 355-358.	*Wielka Klonia (niem. Große Klonia)*, k. Wałdowa (Gostycyn). **1942:** mapa [215]. *Wielka Klonia*, **1935:** mapa WIG [216].
2	**1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Klonia = Klonia*, Powiat Chojnicki (Kreis Konitz), kolumna 71. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Rytel. Nazwę tę otrzymała wieś od karczmy Retil, tę znów tak nazwano od karczmarza Marcina Retil. któremu komtur tucholski Jost Hohenkircher w roku 1430 wystawił przywilej na tę karczmę. Późniejsza pisowna polska Rytel, niemiecka Rittel. Miejscowość ta leży w powiecie chojnickim, posiada*	*Duża Klonia (niem. Klonia)*, k. Rytla (Męcikał). **2015:** mapa [331]. **1940:** mapa [145]. *Klonia*, **1937:**

			stację kolejową i pocztę w miejscu. ... Miejscowości należące do kuracji: ... 2. Klonia, 6 km, Mała Klonia (Klonn), 6 km. ...", str. 230-231.	mapa WIG [214].
303	Wielka Słońca	***ex Slonina*** (1664) J25, Przypisanie wątpliwe do miejscowości o nazwie *Wielka Słońca (niem. Gr. Schlanz)* k. Subkowych, **1910:** mapa [55]. *Wlk. Słońca*. **1935:** mapa WIG [196]. Leżąca w pobliżu *Mała Słońca* jest opisana pod Nr 149 tej tablicy głównej. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.		
		LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
		1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [277] podaje lokalizację miejscowości *Wielka Słońca (niem. gros Schlantz polln: wielkie Slonći)*, (17 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ...58. (Obecna nazwa) Słońca Wielka, (Nazwy występujące w źródłach) Polska Słońca, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 184. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Słońca Wielka,* należące do klasztoru w Pelplinie, 16 łanów, str. 121. Parafia Subkowy, dekanat zaborski, powiat tczewski, str. 155. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje: "*Monasterium Pelplinense s. ordinis Cisterciensis. ... Villae ad monasterium spectantes: ..., Schlonc, ... (podano łącznie 20 nazw miejscowości),*", str. 329. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Schlanz, Groß-, Kr. Dir., früh. auch Groß-Slontz, Wielka Słońca, Slonca Polska,*", str. 105. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Gr. Schlanz = W. Słońca,* Powiat Starogardzki (Kreis Stargardt), [11], kolumna 36. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. ... Opactwo Pelplińskie. ... Słońca. Od 77 morgów osiadłych, karczmarza pańskiego. 3 zł. 29 gr.*", str. 73.	*Wielka Słońca (niem. Gr. Schlanz)* k. Subkowych, **1910:** mapa [55]. *Wlk. Słońca*. **1935:** mapa WIG [196].
		2	**1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Osieckiego. ... Wsi starostwa Osieckiego. ... Jeziora. ... 3. Słone Wielkie o toniach 6. ...*", str. 324.	Nie szukano
		3	**1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "*Słone, jezioro między dwiema wsiami tegoż nazwiska, powiat kościerski.*"; dalej: "*Słone Stare, niem. Alt-Slonnen, wieś włościańska na Kaszubach, powiat kościerski, stacja pocztowa Dziemiany, gmina Kalisz, parafia katolicka Lipusz, ... zawiera 2 gburstwa i 2 zagrody, ... Słone Nowe, niem. Neu-Slonnen, wieś włościańska, tamże, ... Pruska komisya katastrowa z roku 1772 podaje o tych osadach, należących wówczas do starostwa parchowskiego: Słone Stare i Nowe liczą razem 4 gospodarzy, leżą nad jeziorem Słonem. Budynki sami sobie wystawili. Posiadają starościńskie zapisy, w których są opisane granice, ale wielkość nie. Jestto licha rola, ... W jeziorze mają wolne rybołóstwo dla własnej potrzeby. Smolarnia należy do Jana Bryzy, który za nią 4 talary płaci. ... Przywileje: Roku 1739 dnia 24 sierpnia pozwala starosta Ciecholewski Michałowi Kiedrowskiemu osiedlić się na pustym miejscu nad jeziorem Słonem; zakupne wynosi 150 florenów pruskiej monety, ... Czy Slona zachodząca w przywileju Świętopełka z roku 1236, gdzie był kościół, jest dzisiejsze Słone, trudno rozstrzygnąć, ...*", str. 821-822.	Nie szukano
304	Wielki Podleś	***de Podlesie*** (1642) Q11, ***podlesie*** (1643) Q82, ***polesie*** (1643) Q97, ***de Polesia*** (1744) B1000, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wielki Podleś (niem. Gr. Podless)*, k. Kościerzyny. **1904:** mapa [79]. Leżący w pobliżu *Mały Podleś* jest opisany pod Nr 150 tej tablicy głównej. Nie ma pewności, czy określenie *podlascensis* dotyczy nazwy miejscowości czy obszaru terytorium dekanatu. Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] podają: „*Dekanat nazwany w r. 1583 zaborskim czyli podlaskim obejmował rozległe lesiste terytorium na południe od dekanatu mirachowskiego aż po Brdę, obszar zwany w średniowieczu Zaborami, oraz okolice Starogardu wciskające się niemal w*		

środek dekanatu tczewskiego i równocześnie oddzielające ten dekanat od gniewskiego", str. 68. Paradoksalnie, nie ma dużej sprzeczności w przypisaniu nazwy wsi *Podleś* w dekanacie tczewskiem do określenia „*podlascensis"* i jednoczesnego określenia jej mieszkańca jako „*podlascensis"*, gdyż terytorialnie ta miejscowość znajduje się w centrum obszaru zajmowanego przez dekanat podlaski. Ksiądz Stanisław Kujot [5] zauważa: "*... zajrzałem do wizytacyi kościołów pomorskich za biskupa Rozrażewskiego z roku 1598, a tu jeden nagłówek wyraźnie tak opiewa: Decanatus Zaborzensis seu Podleszensis (od wsi Polaszki), drugi raz: Decanatus Zaborzensis, następnie Starogardensis seu Zaborzensis, a wyliczają się pod temi nagłówkami dzisiejszy dekanat starogardzki z parafią Garczyn, oraz wszystkie parafie zaborskie: Łęg, Czersk, Wiele, Brusy, Leśno.*", str. 136.
1796-1802: Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Wielki Podleś (niem. grs: Podlesce),* k. Sarnowa, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

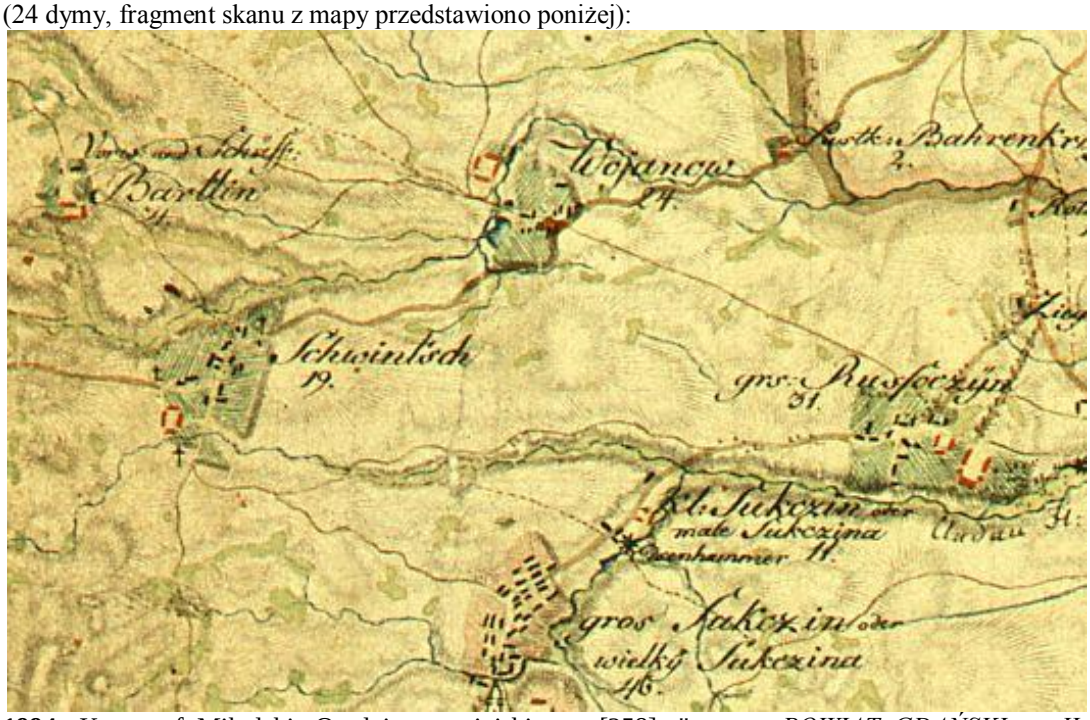
1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r.. ...69. (Obecna nazwa) Podleś Wielki, (Nazwy występujące w źródłach) Polesie Wielkie, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Podleś*, należące do A. Jackowskiego, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 16 łanów, str. 117. Parafia Niedamowo, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 152. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Polesie Wielkie. JP. Pisarz Skarbowy ziem Pruskich od 60 morgów pustych, 9 ogrodników. 2 zł 21 gr. Polesie Małe. Tenże od 1 ogrodnika. 4 gr. P. Ustarbowski od 10 morgów folwarkowych. 3 gr.*", str. 95. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia starostwa Kiszewskiego. ... Barci. W tej dzierzawie są bory przestronne, ale spustoszone, ... Specificatia granic generalna starostwa Kiszewskiego z dobrami ziemiańskimi i innemi. Z possessorami ... Polesia. ...*", str. 265; dalej: "*Barci starostwa Kościerzyńskiego. ... Barć Poleska borów 5, pokowow 5. ...*", str. 294; dalej: "*Jeziora starostwa Kościerzyńskiego. ... Wierzysko ma toni w sobie 7, jeden rok do starostwa, drugi do Polesia. ...*", str. 296. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Podlesie Wielkie**, niem. Gross Podless albo Podless, dobra rycerskie na Kaszubach, powiat kościerski, stacja pocztowa, telegraficzna i kolejowa, parafia ewangelicka Kościerzyna 7 klm. odlegla, bliżej jeszcze jest Wielki Klińcz, 4 klm. odległy, parafia katolicka Niedamowo 1/3 mili odległa, szkoła Sarnowo. W 1869 roku 156 mieszkańców (62 katolików, 94 ewangelików), 13 domów; w miejscu jest gorzelnia i młyn parowy; 342,72 ha roli ornej i ogrodów, 22,6 łąk, 81,8 pastwisk, 12,33 lasu, 6,78 nieużytków, 122,56 wody, razem 588,79 ha, ... Na południe od Podlesia Wielkiego ciągnie się duże jezioro Zagnanie. Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił w Polesiach obojgu wojewoda pomorski summatim 25 florenów 26 groszy, ... Roku 1649 dzierżył te dobra Thesmer, ... Wielkie Polesie należało do dóbr starostwa kościerskiego. Pruska komisya katastrowa*

		zdała z nich roku 1772 następującą relacyą: Właściciel jest Józef Pawłowski na Blumfeldzie, któremu je wniosła żona jego Olszewska. Tu mieszka na folwarku arendarz i 10 zagrodników (Instleute), wszyscy katolicy. ... Niema też żadnego lasu, tylko trochę zarośli, dla tego kupują drzewo opałowe i budulcowe z pańskiego boru. ... Niema tu też żadnej karczmy, ale poprzedni właściciel warzył tyle piwa i gorzałki, ile potrzebował. Rybołóstwo jest w jeziorze Zagnaniu dostarcza ryb ledwie dla własnego stołu. ...", str. 424.
305	Wielkie Księstwo Moskiewskie	***ex magno Ducatu Moscoviae*** (1738) B859, ***ex Magno Ducatu Moscoviae*** (1739) B885, Wielkie Księstwo Moskiewskie
306	Wielki Puc	***Puc*** (1642) Q43, ***puć*** (1643) Q84, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wielki Puc (niem. Gut Putz)*, k. Dobrogoszczy. **1902:** mapa [97]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Wielki Puc (niem. Putz)*, (26 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 72. (Obecna nazwa)* Puc, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* OO *(osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Puc*, własność szlachecka, pochodzenie nieokreślone, str. 117. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 153. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański. ... Puc. P. Piotr Powalski summatim. 6 Flor. 25 Gr.*", str. 171. **1887:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom VIII, [136]: "***Puc****, niem. Putz, w dokumentach łacińskich 1284 roku Pchuce, 1722 Puca, dobra rycerskie nad jeziorem tejże nazwy, powiat kościerski, stacja pocztowa i kolejowa i parafia katolicka Kościerzyna 7 klm. odległa. Razem z folwarkiem Nowy Puc obejmują 400 ha roli ornej i ogrodów, 80 łąk, 40 pastwisk, 100 lasu, 5 nieużytków, 65 wody, w ogóle 690 ha; ... W 1869 roku 127 mieszkańców, 39 katolików, 88 ewangelików, 8 domów. ... W 1284 roku nadaje książę Mestwin ciotce swej Giertrudzie ziemię Pierszną z 22 wsiami, do których i Puc należał, ... Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił tu Piotr Powalski summatim 6 florenów 25 groszy, ... Po pierwszym podziale Polski zdała kamisya katastrowa roku 1772 o osadzie tutejszej następną relacyą: Puc należy do starostwa kościerskiego; są to dobra szlacheckie, własność Karola Jezierskiego, który je po ojcu odziedziczył. Jest on katolikiem, poddani są mieszanej religii. Jest tu folwark, który sam właściciel obrabia, dalej 2 gburów i 7 zagrodników w pańskich domach. Do dóbr należą 2 nowe osady: Dobrogoszcz z 4 gburami i Dąbrówka z 6 gburami. ... Warzą piwo i dostarczają go karczmom w Lubani i Małym Klińczu, bo na miejscu samem nie ma karczmy. ...* ", str. 264.
307	Wielki Klincz	***maiori Klincz*** (1642) Q7, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wielki Klincz (niem. Gr. Klinsch)*, k. Kościerzyny. **1902:** mapa [97]. Leżący w pobliżu *Mały Klincz* jest opisany pod Nr 151 tej tablicy głównej. **1796-1802:** Mapa Schroettera [281] podaje lokalizację miejscowości *Wielki Klincz (niem. gros Klintz)*, (38 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 34. (Obecna nazwa) Klińcz Wielki, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 181. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Klińcz Wielki*, należące do J. Dąbrowskiego - Wojanowskiego, herbu Szeliga, pochodzenie pomorskie, 26 łanów i folwark, str. 116. Parafia Kościerzyna, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 145. **1871:** Wojciech Kętrzyński [245] podaje w Regestrze poboru podwoynego ... ***1648:*** "*Powiat Tczewski y Gdański. ... Klincz Wielki. P. David Hunt od karczmy 2 ogr. 1 Flor. 26 Gr., P. Władysław Wąglikowski summatim. 25 Flor. 10 Gr.*", str. 171. **1883:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom IV, [136]: "***Klińcz**, niem. Klinsch, trzy posiadłości w powiecie kościerskim: a) **Klińcz Wielki**, niem. Gross Klinsch, rycerskie dobra i włościańska wieś szlachecka. Do tutejszych dóbr należą folwarki Jeziórki i Gościeradz, do wsi włościańskiej młyn wodny zwany Grenzmühle; gburów jest tu 23, zagród 2.Obszaru ziemi obejmuje ogółem morgów 5380, katolików 215, ewangelików 270, dysydentów 10. W miejscu jest szkoła ewangelicka, karczma, cegielnia, domów 92. Parafia i poczta w Kościerzynie, dokąd odległość wynosi 1 milę. Roku 1570 jest posiadaczem Węglikowski, roku 1766 Ignacy Węglikowski sędzia ziemski człuchowski;*", str. 154.
308	Wilczy Młyn✠	***Mlin Strzeleńskj*** (1708) E4501, ***Młyn Strzelenski*** (1752)**, *Wilczy Młyn*** (1730 E5947, 1736, 1738, 1754, 1757, 1767), ***Młyn Wilczy*** (1740) E6621, ***z wilczego Młyna*** (1743) E6849, Nazwy historyczne dotyczą tej samej miejscowości w parafii żukowskiej. Zebrane wcześniej informacje archiwalne dotyczące nazwy *Wilczy Młyn* podano w [261], str. 33, odnośnik [1] ([1]**1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Wolfsmühle lag im Kr. DzgH.*", str. 126. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 827: "*Wilczy młyn, powiat kartuski, osada przynależna dawniej do Bącza*"; dalej: Nr 39: "*Bączc (Bącz), powiat kartuski, niem. Bontsch, gmina wiejska*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Bontsch, Kr. Karth., früher Bącz, Bondz, Bontzk*", str. 26. **1906:** Wykaz … [62]: "*Bontsch, D., Kreis Karthaus (Westpr.), Amts. Karthaus (Westpr.), Post. Mirchau (Kr. Karthaus, Westpr.)*", str. 18. Miejscowość Bącz leży k. Mirachowa, w pobliżu nie znaleziono Wilczego Młyna. Znaczna odległość od Leźna wyklucza przyjęcie takiej lokalizacji Wilczego Młyna (w Kr. Karthaus, a nie w Kr. DzgH). Być może zapis w [3], Nr 827, powinien brzmieć: ... *niem. Bortsch* ... (Borcz k. Skrzeszewa). Ale w pobliżu Borcza też nie znaleziono Wilczego Młyna. Można przypuszczać, że Max Bâr odczytał jedyną ogólnikową informację z [19], podając ją w tłumaczeniu na język niemiecki jako *Wolfsmühle*, nie wymieniając żadnej pobliskiej miejscowości, lokując ją ogólnie jako leżącą w powiecie Gdańsk Wyżyny. Słownik Geograficzny [136] w ogóle nie podaje hasła *Wilczy Młyn*.). **1796-1802:** Na mapie Schroettera [262] widnieje niemiecka nazwa młyna *Strzellennener verfallenen Mühle (Strzelenski upadający młyn); Wollfemühle genannt (nazywany Wilczym Młynem)*, na południe od Pępowa, nad rzeczką Strzelniczką (Strzelenka), w pobliżu obecnej leśniczówki Leźno, k. Czapli, **2000:** mapa [264], (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Wykaz rodzin z zapisów metrykalnych, mieszkających w *Wilczym Młynie*, określonych przez podanie rocznej daty zapisu chrztu, zestawiono w poniższej roboczej tablicy. W punkcie 6 przytoczono zapis chrztu z Pępowa, ze świadkiem pochodzącym z Wilczego Młyna.

Wyciąg z metrykalnego zapisu chrztu					
LP	Dziecko	Rodzice	Chrzestni	Rok	Źródło
1	**Elisabetham**	Friderici Meltzer et Euphrosinae	Joannes Ruszewskj et Catharina Ladowna Tabernatrix	1708	E4501
2	**Joannem**	David Balcer et Angelae	Paulus Ornowski Młynarczyk et Anna Jancowna de Lniski Tabernatrix	1730	E5947
3	**Elizabetham**	Valentini Drec Molitoris et Christinae Conjugum Acatholicorum	Joannes Christophorus Burchat Hortulanus Leznensis et Agnes Zielinska Villica Pępoviensis	1736	E6324
4	**Valentinum**	Valentini Dreys Molitoris et Christinae Conjugum Acatholicorum	Joannes Reys ex villa Brentowo et Anna Klawicka	1738	E6506
5	**Annam Dorotheam**	Valentini Dreys et Christinae Conjugum Acatholicorum	Joahimus Rum et Agnes Zielinska Villica Pępmpoviensis.	1740	E6621

		6	**Christianum**	(Pępowo) ... Pauli Szfaba Rotary et Catharinae Conjugum	Christianus Belaw et Lucia Bansmerowa z wilczego Młyna	1743	E6849
		7	**Annam Mariannam**	Parentibus Acatholicis Georgio et Elizabetha Margalinczow Molitoribus	Joannes Szynszecki Scriba Leznensis et Ludovica Lymanowa Papyropola Zukoviensis Uxor.	1752	E
		8	**Eleonoram**	Acatholicis Joanne et Elizabethae Martciow Molitoribus	Joannes Wierczynski et Marianna Wierczynska de Zukowo	1754	E
		9	**Georgium**	....z et Elizabetha Molitoribus aCatholici	Ludoviza Leimans ze Papiraria (Papiernia) et Petrus Leiman eiusdem ... de Zukowo	1757	E
		10	**Anna Marianna**	Mathia Rymelt et Anna Marianna	Godefridus Efrem Constantia Milczewska de Kłosowo	1767	E
		Z powyższych informacji wynika, że w Wilczym Młynie mieszkały przez długi czas różne rodziny. Młyn był dzierżawiony różnym osobom, które w większości były wyznania niekatolickiego. Po roku 1767 nazwa Wilczy Młyn znika z kart metryki żukowskiej.					
309	Winda	***Canonicus Vendensis*** (1609) E25, ***Venady ex Prusia*** (1715) B511 ***ex Eadem Prusia*** (1715) B511, Przypisano do miejscowości o nazwie *Winda (niem. Wenden)*, k. Kętrzyna. **1911:** mapa [52]. **1879:** Wojciech Kętrzyński [11] podaje polski odpowiednik niemieckiej nazwy *Wenden = Winda*, Powiat Rastemborski (Kreis Rastenburg = Kętrzyn), kolumna 210. **1909:** Richard Rose, "Die Kirchenbücher …", [34]: "*... Die Kirchenbücher der evangelischen Kirche. Provinz Ostpreussen. Regierungsbezirk Königsberg. ... 19. Diözese Rastenburg. Kirchengemeinde.... 11. Wenden. ...*", str. 6.					
310	Witomino	***Witomino*** (1739) B909, Przypisano do miejscowości o nazwie *Witomino*, k. Gdyni. **1926:** mapy WIG [89, 182]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Witomino (niem. Wittomin)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 54. (Obecna nazwa)* Witomino, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* F *(folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark)*,", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Witomino*, należące do klasztoru brygitek w Gdańsku, 6 łanów, str. 92. Parafia Oksywie, dekanat pucki, powiat gdański, str. 159. **1749:** Georgius Schwengel [19] w wykazie podaje: " … *Witomin, Wittomin (Witomino)* … ", str. 571; dalej: "*Monasterium Gedanense ordinis s. Birgittae. ...*", str. 366; dalej: "… *monasterio nostro praedium Witomino*					

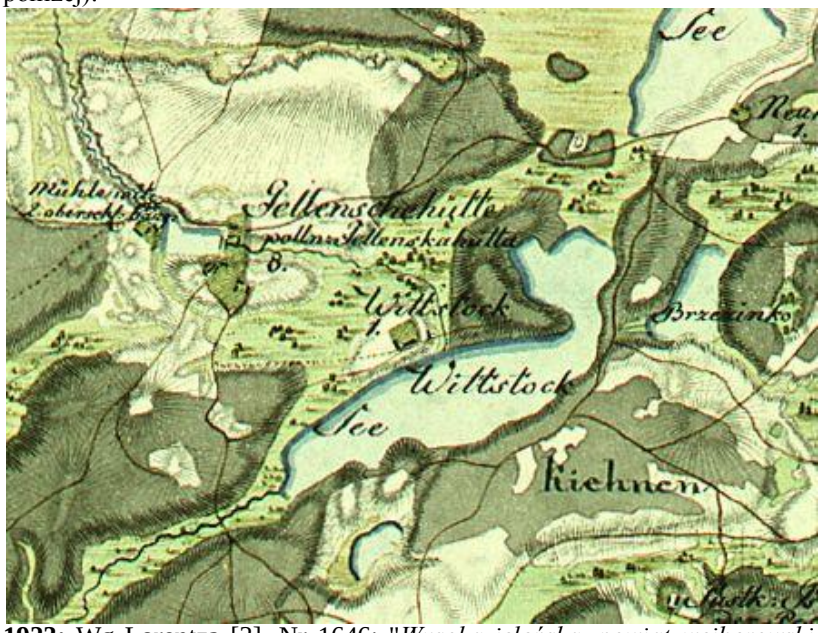
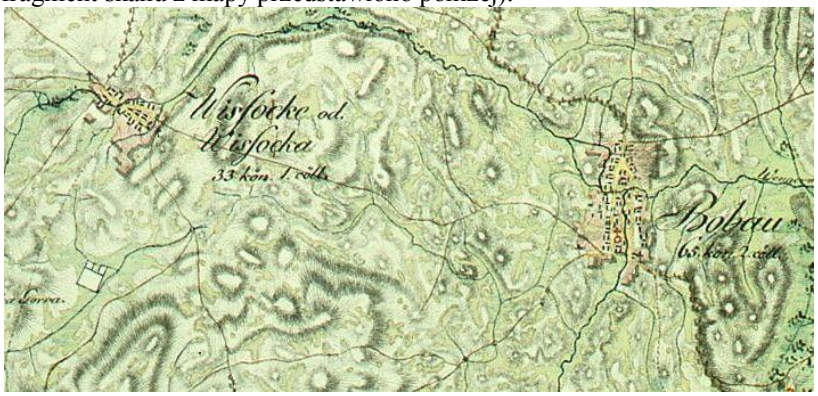
		partim vendidit, ...", str. 367; dalej: ***1731:*** "*... Iacobus Hahn Varmiensis obiit in praedio Witomino. ...*", str. 368. **1923:** Lorentz [3] Nr 1622 podaje: "*Witomino, niem. Wittomin, obwód domowy i leśnictwo przynależne do Chyleńskiego obwodu leśnego*". **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Wytomin*** *1) 1780 roku Witomino, niem. Wittomin,* ***folwark*** *na Kaszubach, powiat wejherowski, stacja pocztowa i kolejowa Małe Kaczki (odległość 2,5 klm.), parafia katolicka Oksywie; 193 ha (165 roli ornej, 15 łąk, 3 lasu); 1885 rok 6 domów, 13 dymów, 80 mieszkańcow, 64 katolików, 16 ewangelikow. Jest to jedna z najstarszych osad w tej okolicy, pojawia się już w przywileju biskupa kujawskiegoWolimira z roku 1253, wyliczającym wsi parafią oksywską tworzyć mające, a między niemi i 'Vicomino', ... Roku 1282 nadaje tę wieś drogą zamiany książę Mestwin II biskupowi kujawskiemu Alberowi, ... Lecz już roku 1292 oddał książę wieś tę Janikowi, siostrzeńcowi żony swej Żulisławy. ... Dwa lata później roku 1294 wystawia Mestwin dokument na ten sam majątek w Raciążu, pod Tucholą, dla Stefana i Alberta, oraz ich potomków, ... Roku 1359 nadaje wielki mistrz Winrich von Kniprode wieś tę rycerzowi Ambrożemu i jego spadkobiercom na prawie chełmińskim, ... Roku 1419 darował tę wieś a w części odprzedał Mikołaj Krapelnau klasztorowi brygitek w Gdańsku. W kaplicy domowej odprawiał mszę św. ich ksiądz prokurator, którego dotąd zwykle przysyłały, ... Wizyta Rybińskiego z roku 1780 pisze, że Witomino posiadała pani Przebendowska na Kolebkach. Katolików było 30, akatolików 7, dziesięcina pieniężna 6 florenów, ... 2)* ***Wytomin leśnictwo królewskie****, tamże, 1 dom, 8 mieszkańców. Dawniej należał las do brygidek w Gdańsku.*", str. 159-160.
311	Wojanowo	***Woianowo*** (1696) A1145, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wojanowo (niem. Woyanow)*, k. Rusocina. **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Wojanowo (niem. Wojanow)*, (24 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 57. (Obecna nazwa)* Wojanowo, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Wojanowo (Woyanow)*, należące do F. Dąbrowskiego-Wojanowskiego, herbu Szeliga, pochodzenie pomorskie, 20 łanów (12 łanów folwark), str. 119. Parafia Święty Wojciech, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 159. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Woianowo. P. Rydgier od 4 ogrodników i karczmarza pańskiego (vide Bartlin). 20 gr.*", str. 102. **1893:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIII, [136]: "***Wojanowo****, niem. Woyanow, dobra rycerskie, powiat gdański górny, stacja pocztowa Świńcz, kolejowa Pruszcz, 4,5 klm. odległa, parafia katolicka św. Wojciech. Razem z folwarkiem Bardlinem i 2 przyległościami obejmują 568 ha (309 roli ornej, 41 łąk, 96 lasu); 1885 roku 17 domów, 31 dymów, 204 mieszkańcow, 117 katolików, 87 ewangelików; ... W kościele wsi Wojciech św. są dwa nagrobki dawniejszych właścicieli Wojanowa, pochodzące z roku 1533 i 1587. Według taryfy poboru z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił tu Pan von Embden z Bartlina, Jagatowa i Rusocina 93 floreny 10 groszy, ... Do probostwa należały podobno 2 włóki. Uratowała go dla katolików Katarzyna Wojanowska, właścicielka dóbr, która wyszła za Marcina Borzewicza, przedtem kanclerza Stefana Batorego w Siedmiogrodzie. Ten gorliwy protestant, będąc starostą starogardzkim i osieckim, pozajmował dla protestantów wiele kościołów w obu starostwach. Po jego śmierci atoli wróciły te kościoły za staraniem jego małżonki w ręce katolików. ... Według wizyty*

		Rybińskiego z roku 1780 było tu wówczas 86 katolików i 11 akatolików. Mesznego pobierał proboszcz ztąd 13 korcy żyta i tyleż owsa, ...", str. 738.
312	Wrzeszcz	***Lankfort*** (1718) E5126, ***Langfurt*** (1747) B1063, ***de Villae Langfurt*** (1748) B1070, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wrzeszcz (niem. Langfuhr)*, k. Gdańska. **1908:** mapa [29]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Wrzeszcz (niem. Langefuhr auch Langfort)*, (707 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 58. (Obecna nazwa)* Wrzeszcz, *(Nazwy występujące w źródłach)* Langfort, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WF *(wieś z folwarkiem)*, *(Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* PM *(wieś podmiejska)*,", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra miejskie *Wrzeszcz (Langfuhr)*, należące do B. Tidemanna, 9 łanów, str. 93. Parafia Gdańsk, dekanat gdański, powiat gdański, str. 159. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "*Wrzeszcz. Prastara nazwa największej z gdańskich dzielnic pochodzi od wrzosów. ... Wieś należała początkowo do parafii św. Katarzyny. W 1345 roku proboszcz przekazał 'Wrest' komturowi gdańskiemu. W 1404 roku pojawia się po raz pierwszy nazwa niemiecka Langenfort, czyli Długi Bród (Lange Furt), a w 1545 Lange Fuhr (Długi Przejazd), skrócona później na Langfuhr, ...* ", str. 56-61. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Langwort. P. Giza od 29 czynszowych, 17 dorocznych, 5 emfitentów, 2 karczmarzów pańskich. 14 zł. 8 gr.*", str. 90.
313	Wyczechowo	***Wyciechowo*** (1610) E67, ***Wyciechowo*** (1631) E701, ***Wyczechowo*** (1662) E2112, ***Wiczechowo*** (1672) E2600, ***Huta Wiczewkowska*** (1713) E4799, ***Wiczkowo*** (1744) B1013, ***Ż Wyczechowa*** (1750) F5, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wyczechowo (niem. Fitschkau)*, k. Somonina. **1911:** mapa [18]. **1796-1802:** Mapy Schroettera [262, 271] podają lokalizację miejscowości *Wyczechowo (niem. Fitschkau oder Wyczechowo)*, k. Borcza, (14 dymów, połączone fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej):

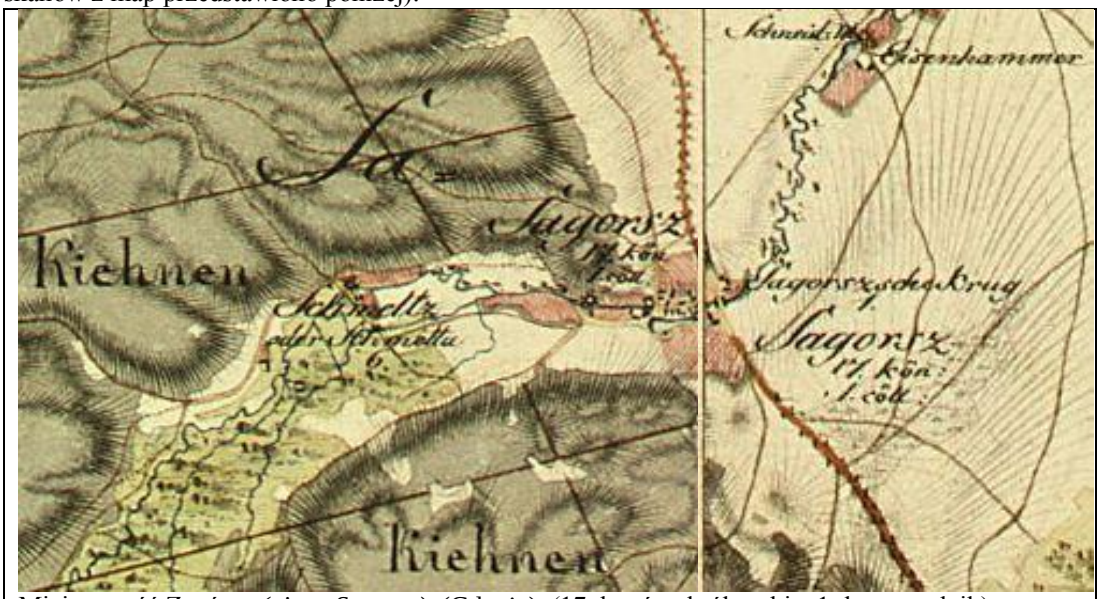
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKO-KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 3. (Obecna nazwa)* Wyczechowo *osiedle, które przeszło z własności szlacheckiej do kościelnej, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WDS^{o} *(wieś drobnoszlachecka z gburami), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 183. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Wyczechowo*, należące do pięciu właścicieli: Świątek Marika, herbu nieokreślonego, 11 łanów (9 łanów folwark), P. Gruby, herbu Lew, 5 łanów, 2 Wyczechowskich, herbu nieokreślonego, 9,25 łana, M. Jackowskiego, herbu Ryś, 10 łanów, oraz W. Ruska, herbu nieokreślonego, 4,75 łana, wszyscy pochodzenia pomorskiego, str. 119. Parafia Goręczyno, dekanat mirachowski, powiat tczewski, str. 159. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Wyciechowo. P. Sikorski od 4 ogrodników. 16 gr., P. Węsierski od 4 morgów folwarkowych. 1 gr.*", str. 101. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Fitschkau, Kr. Karth., früher auch Wyciechowo, Wiczkowo, Wicziesziechowa*", str. 39. Wg Lorentza [3], Nr 1630: "*Wyczechowo, Wyczkowo (Wiecichowo, Wieckowo, *Wyciechowo), powiat kartuski, niem. Fitschkau (dawniej Wojciechowo, Wiczkowo), obwód domowy*". **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Wyczechowo**, według Kętrzyńskiego Wyciechowo, według Ossowskiego Wojciechowo, niem. Fitschkau, dobra rycerskie na Kaszubach, powiat kartuski, stacja pocztowa i szkoła niemiecka Hoppendorf, o 3 klm. odległa, stacja kolejowa Kartuzy o 6,5 klm. odległa, parafia katolicka Goręczyn; 839 ha (536 roli ornej, 31 łąk, 76 lasu); 1885 rok 22 domy, 30 dymów, 196 mieszkańcow, 138 katolików, 58 ewangelików (Trątkownica, niem. Flissenkrug, 2 domy, 19 mieszkańców, Nowydwór 2 domy, 11 mieszkańcow, Reinholdshof 4 domy, 47 mieszkańców); dziedzic Boehm. Pojawia się w dokumentach już roku 1241, pod nazwą 'Vissecechovo', 1291 jako 'Wisechechowe', ... Roku 1241 należało Wyczechowo do kasztelanii goręczyńskiej, od roku 1311 do wójtowstwa tczewskiego i miało prawo polskie. Według lustracyi z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny a akcyzę potrójną, płacił tu pan Wyczechowski od 2 włók osiadłych, 4 ogrodników, 1 folwarku 5 florenów, 2 grosze, patres Carthusiae od 1 włóki osiadłej 2 floreny, ... Taryfa na symplę z roku 1717 opiewa: Jan Wyczechowski płacił 8 groszy, Ernest Wysiecki 4 grosze, Piotr Zakrzewski 8 groszy, Jan Wysiecki 3 grosze 9 denarów, Adam Robaczkowski 4 grosze, Maciej Wysiecki 8 groszy, Michał Wysiecki 8 groszy, od młyna cała wieś 15 groszy, ... Starożytność osady potwierdzają znalezione tu groby rzędowe, ... Wizyta Rybińskiego z roku 1780 opiewa, że Wyczechowo z Doliwodą czyli Trątkownicą liczył 93 mieszkańców katolików i 54 protestantow. Dziedzicem był pan Robert, kapitan wojska angielskiego, ...*", str. 74-75.
314	Wysin	***Wiszyno*** (1744) B1015, Przypisano do miejscowości o nazwie *Wysin (niem. Wischin)*, k. Skarszew. **1925:** mapa [16]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Wysin (niem. Wyschyn)*, k. Płacht, (36 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 68. (Obecna nazwa)* Wysin, *(Nazwy występujące w źródłach)* Wysino, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* W *(wieś rolnicza),*", str. 184. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Wysin*, należące do biskupstwa włocławskiego, 60 łanów, str. 121. Parafia Wysin, dekanat tczewski, powiat tczewski, str. 159. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Wischin, Kr. Ber., früher auch Wissino*"; "*Wischin s. Tannenhorst*", str. 125; dalej: "**Tannenhorst, Kr. Ber., seit 1887; früh. namenlos zu Wischin*", str. 117. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Opactwo Pelplińskie. ... Klucz subkowski. ... Wysino. Od 20½ morgów osiadłych, karczmarza pańskiego. 1 zł. 4 gr.*", str. 75. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Wysin** albo Wisin, niem. Wischin, wieś kościelna na Kaszubach, powiat kościerski, pół mili od Wietcisy, lewy dopływ Wierzycy. Posiada szkołę katolicką 2-klasową i agenturę pocztową. Leży między Kościerzyną (3 mile) a Skarszewami i*

		graniczy na wschód z Starym i Nowym Wietcem, na południe z Iłownicą, na zachód z Lubieszynem, a na północ z Skrzydłowem i Szatarpami. Zawiera 50 posiadeł włościańskich i 55 zagrod. Obszaru zaś: 1358 ha (1087 roli ornej, 69 łąk); 1885 roku było tu 144 domów, 228 dymów, 1065 mieszkańców, 1037 katolików, 23 ewangelików, 5 żydow; na Wysińskie Chrósty przypada z nich 41 domów, 247 mieszkańców. Jest to co do ludności największa wieś w powiecie kościerskim. ... Na północ od wsi wznosi się Ptasia Góra, gdzie palą ognie Świętojańskie, na wschodniej stronie stoi cegielnia i wiatrak. ... Wysin jest prastarą osadą. W samej wsi znaleziono roku 1876 przed szkołą wiejską, niwelując znajdujący się w tem miejscu pagórek piaszczysty, groby skrzynkowe. ... W dokumentach pojawia się Wysin po raz pierwszy pod nazwą Visino w podrobionym przywileju z roku 1198, z którego się dowiadujemy, że tędy szedł stary trakt Grzymysława, z Gdańska do Starogardu wiodący, ... Roku 1250 odstapił książę Sambor biskupowi kujawskiemu Michałowi prawem spadkowem za 300 grzywien, które mu był winien, Miłobądź, Czarnocin, Rudno, Kleszczewo i trzy Wysiny to jest dzisiejszy Wysin, Skrzydłówko 1282 roku Wissino parvum zwane i Skrzydłowo, ... Wizyta Rybińskiego z roku 1780 wykazuje w Wysinie 225 katolików 1 akatolika, w parafii zaś całej 683 katolików 273 akatolików, ... Po kasacie dóbr duchownych wydał rząd roku 1819 wieś tę dotychczasowym czynszownikom na własność.", str. 108-109.
315	Wysoka	***de Wrokie*** (1639) E1230, ***de Wysokie*** (1640) E1239, Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: podaje ponadto 40 nazw miejscowości *Wysoka*, str. 122-127. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [272] podaje lokalizację miejscowości *Wysoka (niem. Wittstock polln: Wissocka)*, (11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 55. (Obecna nazwa)* Wysoka, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* W *(wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F° *(folwark z 1-2 gburami),*", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Wysoka*, należące do klasztoru w Oliwie. W cytowanych *Źródłach dziejowych* podano tylko *Witstock ad parochiam Olivensem*, str. 92. Parafia Oliwa, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 159. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. Opactwo oliwskie. ... Wysoka. Od 50 morgów osiadłych, 42 pustych, 1 ogrodnika i karczmarza pańskiego. 3 zł. 24 gr.*", str. 71. **2011:** Andrzej Januszajtis [98] opisuje obecną dzielnicę Gdańska: "***Wysoka***. *W 1245 roku papież Innocenty IV potwierdził posiadłości klasztoru oliwskiego. Wśród wymienionych 35 miejscowości znalazła się wieś 'Wissoka'. Według innych źródeł stała się własnością cystersów dopiero w 1283 roku, w drodze odszkodowania za utracone wsie w ziemi gniewskiej. ... W lustracjach XVI-XVII-wiecznych występuje jako Wyszoka (1582, 1598) i Wysoka (1682). W 1637 roku pojawia się też zniemczona forma Wittstock. ...*", str. 116-117. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Wittstock, Kr. Nst., Amtsbez. Quaschin, früher auch Wysoka und Wusztok*", str. 126. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1645: "*Wysoka, powiat wejherowski, niem. Wittstock, obwód domowy*". **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Wysoka**, niem. Wittssock, dobra szlacheckie na Kaszubach, nad szosą gdańską, powiat wejherowski, agencja pocztowa została tu otworzona roku 1890, parafia katolicka i stacja kolejowa Oliwa o 5,5 km odległości, 445 ha (368 roli ornej); 1885 roku 12 domów, 23 dymów, 111 mieszkańców, 102 katolików, 9 ewangelików; mleczarnia i hodowla bydła, dziedzic Daniel Koschmider. Roku 1283 nadaje książę Mestwin wieś tę cystersom w Oliwie. ... Po kasacie dóbr*	*Wysoka (niem. Wittstock)*, k. Osowej (Gdynia). **1917:** mapa [28]. Polska nazwa miejscowości: *Wysoka*, **1935:** mapy WIG [239].

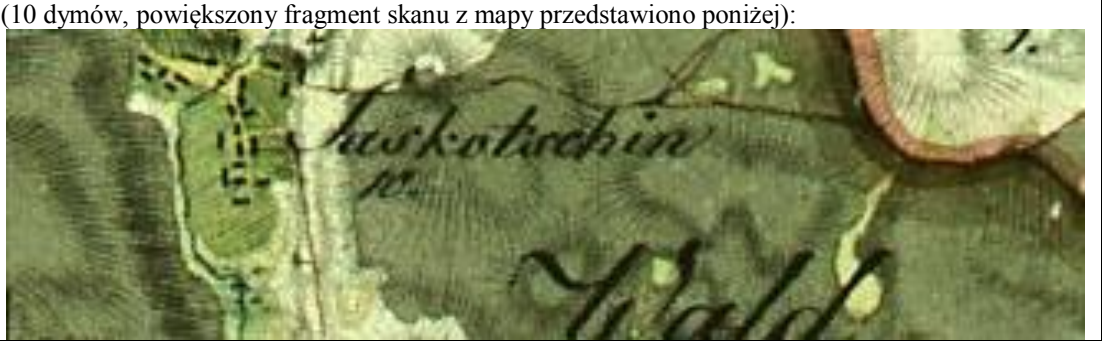
				duchownych wydał ją biskup roku 1782 w wieczystą dzierżawę. W topografii Goldbecka z roku 1789 zapisana jako wieś szlachecka i folwark o 9 dymach, ... Dobra te zamieniają teraz na włości rentowe.", str. 127.	
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Wycztok (niem. Wittstock)*, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1646: "*Wysoka jeleńska, powiat wejherowski, niem. Wittstock, osada przynależna do Jeleńskiej huty*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Wittstock, Kr. Nst., Amtsbez. Schönwalde, früher auch Wysoka*", str. 126. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Wysoka**, niem. Wittstock, wybudowanie do Jeleńskiej Huty, powiat wejherowski, stacja pocztowa Przetoczyn; 1885 roku 4 domy, 37 mieszkańców.*", str. 127.	*Wycztok (niem. Wittstock)*, k. Jeleńskiej Huty (Szemud). **1877:** mapa [27]. Polska nazwa miejscowości: *Wysoka (Wittstock)*, **1937:** mapy WIG [176].
			3	Na mapie Schroettera [341] w otoczeniu miejscowości Krokowa nie znaleziono nazwy *Wysoka* lub podobnej w brzmieniu. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 50. (Obecna nazwa) Wysoka*[osiedle obecnie nie istniejące]*, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 170. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra szlacheckie ***Wysoka***, parafia Żarnowiec, folwark. W cytowanych *Źródłach* podano tylko, że została połączona w XVII wieku z sąsiednimi majątkami Krokowskich, dobra *Wysoka* podano jako znajdujące się w miejscowości zaginionej, str. 104. Parafia Żarnowiec, dekanat pucki, powiat pucki, str. 160. **1923:** Wg Lorentza [3], Nr 1647: "*Wysoka krokowska), powiat pucki, niem. (Wisocka), osada przynależna 1848 roku do Krokowy*".	*Wysoka* ✠. Nazwa miejscowości zaginiona.
			4	**1796-1802:** Mapa Schroettera [349] podaje lokalizację miejscowości *Wysoka (niem. Wissocke od. Wissocka)*, (33 dymów królewskich, 1 osadnik, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 103. (Obecna nazwa) Wysoka, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700*	*Wysoka (niem. Wiesenwald)*, k. Bobowa (Starogard Gdański). **1910:** mapa [49]. Polska nazwa miejscowości: *Wysoka*, **1935:** mapy WIG [240].

				r.) W (wieś rolnicza),", str. 178. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra królewskie *Wysoka*, należące do starostwa gniewskiego, 50 łanów, str. 113. Parafia Bobowo, dekanat gniewski, powiat tczewski, str. 159. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... (Starostwo) Gniewskie. ... Wysoka. Od 92 morgów osiadłych, 43 pustych, karczmarza pańskiego. 5 zł. 24 gr.*", str. 64. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustracya starostwa Gniewskiego die 15 martii 1664. ... Wieś Wysoka. Ma włok 50. Gburów było 11, teraz 3 .... Szołtyskich włok 6, iuris hereditarii iuxta privilegium crucigerorum 1352, ... Karczmarz ma włokę jedną względem łasztowego. Piwo szynkuje dworskie ze Wdy. ... Tacę do Bobowa płacą z osiadłej włoki półkorca żyta, półkorca owsa.*", str. 37. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Wysoka**, niem. Wiesenwald, wieś, o 1½ mili na południowy zachód od Starogardu, 7 km od Pelplina, powiat starogardzki, ... parafia katolicka Bobowo, o 3,5 km odległości, ... Już roku 1891 uchwalił sejmik powiatowy wybudowanie żwirówki z Paczewa na Czarny Las aż do drogi idącej do Wysoki. ... Posiada przywilej z roku 1352 przez Jana von Wallerstein, komtura gniewskiego wystawiony, ... Tutejszy folwark także Wysoka zwany, ... dawniej posiadali go Bardzcy obecnie Raps, ... Lustracya starostwa gniewskiego z roku 1664 opiewa: Wysoka, wieś ma włók 50, sołeckich 6 ... Tacę do Bobowa daje z osiadłej włóki pół korca żyta i pół korca owsa ... Wizyta Rybińskiego z roku 1780 wykazuje tu 208 katolików i 4 akatolików ... W topografii Goldbecka z roku 1789 zapisana jest Wysoka jako wieś królewska o 36 dymach ...*", str. 126-127.	
			5	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TUCHOLSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 44. (Obecna nazwa) Wysoka, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark)*,", str. 188. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tucholskim istniały dobra szlacheckie *Wysoka*, należące do J. Wysockiego, herbu Leliwa, pochodzenie pomorskie, 12 łanów, str. 126. Parafia Raciąż, dekanat tucholski, powiat tucholski, str. 159. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Wittstock, Kr. Tuch., früh. Wysoka, auch Wysoka Pulna*", str. 126. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustracya starostwa Tucholskiego, die 14 julii anno 1664 odprawiona. ... Wieś Raćiąż. ... Granice. Graniczy ta wieś naprzod z Stobnem wsią krolowej jej mci, z drugiej strony z Lubierzynem i Zalnem wsiami szlacheckiemi, a z trzeciej strony z Piastoszynem krolewską i Grochowem i Wysoką szlacheckiemi. Do tej Wysoki, iż pan Adam Kowalkowski granicami swemi, klinem nad jeziorem aż do rowu, pod samą wieś wrywając się, nie małą łąk i gruntu sztukę przywłaszcza, ...*", str. 190; dalej: "*Młyn Raciąski alias Zurek. ... Notandum. Że te ogrody i zarośle, które w przywileju są opisane, młynarzowi Raciąskiemu należące, heres wsi Wysoki. urodzony pan Adam Kowalkowski sobie przywłaszcza i krotko przed przyjazdem naszym płoty około tych ogrodów podciąć in praesentia sui kazał i wodę z jezior j.kr.mci wychodzącą, przez grunt swój umyślnie na ruinę młyna tego zatrzymuje, ...*", str. 199. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Wysoka**, niem. Wittstock, dawniej Wysoka Pólna, dobra rycerskie nad jeziorem wysockiem, powiat tucholski, ... stacja kolejowa Silno, o 4,5 km odległości, parafia katolicka Raciąż, ... 1885 roku 17 domów, 33 dymów, 228 mieszkańców, 218 katolików, 10 ewangelików; z tych przypada na kolonię Wielki Mrowiniec 5 domów, 25 mieszkańców; na wybudowanie Seehof 1 dom i 9 mieszkańcow, a na Wysocki młyn 3 domy i 23 mieszkańców. Jestto stara osada. Kilkakrotnie bowiem napotykano tu groby skrzynkowe z urnami, ... W dokumentach pojawia się po raz pierwszy w przywileju księcia pomorskiego Mestwina II, który roku 1276 nadaje: 'viro nobili comiti Alberto, ... Wissoke, Lotine', ... Dan w Świeciu na zamku naszym. ... Roku 1313 nadaje wielki mistrz krzyżacki Karol z Trewiru braciom Piotrowi, Jaśkowi i Wawrzyńcowi Święcom wsie: ... Wysokę, ... Lustracya z roku 1570 opiewa, że Wysokę posiadał wówczas Jan Wysocki, włók osiadłych było 12 a 20 gr., ogrodników 5 ad 2 gr., karczma (caupona annua) ad 12 gr., ... Wizyta Trebnica z roku 1653 pisze: Wysoka wieś panów Wysockiego i Żukowskiego, ... Roku 1717 płaci według taryfy poboru na symplę Wysoka Polna z młynem 1 zł. 6 gr., ... W topografii*	*Wysoka (niem. G. Wittstock)*, k. Raciąża (Tuchola). □□□□ mapa [151]. Polska nazwa miejscowości: *Wysoka*, **1937:** mapy WIG [189].

				Goldbecka z roku 1789 czytamy że wieś szlachecka, folwark i młyn, liczące razem 13 dymów, posiadał kanonik Lutomski, ... ", str. 126.	
			6	**1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Wysoka. Bona deserta abiurata (vide Bąkowo).*, str. 101, dalej: "*Bąkowo. JMP. Szwarcwald od 11 ogrodników i karczmarza pańskiego. 1 zł. 18 gr.*", str. 81.	Nie szukano
316	Zagórze			***ex Szmelcarnia Zagorzien*** (1739) B904, Przypisano do miejscowości o nazwie *Zagórze (niem. Schmelztal Sagorsch)*, k. Rumi (Gdynia). **1944:** mapa [124]. Obecnie osiedla Zagórze i Szmelta, sąsiadujące ze sobą, znajdują się w obrębie miasta Rumi k. Gdyni. **1796-1802:** Mapy Schroettera [263, 344] podają otoczenie miejscowości *Szmelta (niem. Schmeltz oder Schmelta)*, k. Zagórza *(niem. Sagorsz)*, (6 dymów, dwa zestawione koło siebie fragmenty skanów z map przedstawiono poniżej): Miejscowość Zagórze *(niem. Sagorsz)*, (Gdynia), (17 dymów, królewskie, 1 dym, osadnik). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 41. (Obecna nazwa) Zagórze, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 168. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT PUCKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...18. (Obecna nazwa) Szmelta, (Nazwy występujące w źródłach) Szmelta Zagórska, (Pierwsza wzmianka) 1627, (Rodzaj gospodarczy początkowy) M (osiedle młyńskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) M (osiedle młyńskie),*", str. 169. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie puckim istniały dobra królewskie *Zagórze*, należące do starostwa puckiego, 7 źrebów (= łanów), str. 101. Parafia Reda, dekanat pucki, powiat pucki, str. 160. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Sagorsch, Kr. Nst., (=Neustadt, powiat Wejherowo) früher auch Zagorze*", str. 102. Edward Breza [86] podaje: "… *Na Pomorzu używany był też wyraz szmelta w znaczeniu 'kuźnia, kuźnica'*, przetrwał on do dziś w nazwie *Szmelta*, część Zagórza pod Rumią, notowanej od r. 1565. … *Szmelta Zagorska - Jest to hamer, gdzie mosiężną robotę robią i stal w drugim hamrze*", str. 370-371. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Powiat Pucki Dobra królewskie. ... Szmelca Zagorska. Jak Euphiteuta. 2 zł., Similiter 2-dum antiquas quietationes. ...*", str. 165. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zagórze**, niem. Sagorsch, wieś włościańska na Kaszubach, nad Zagórską rzeką, przy linii drogi żelaznej i szosie wejherowskiej, powiat wejherowski, stacja pocztowa Rumia, parafia katolicka Reda. Zawiera 6 posiadeł włościańskich i 22 zagród, z obszarem 599 ha (264 roli ornej, 284 łąk, 2 lasu). W roku 1885 było 77 domów, 151 dymów, 713 mieszkańców, 576 katolików, 137 ewangelików (wybudowanie Biała 19 domów, 186 mieszkańców). ... W zeszłym wieku należało Zagórze do możnej rodziny Prebendowskich. Piotr Prebendowski wystawił tu kaplicę głównie dla pątników, którzy kilka razy do roku udawali się w procesyi ze Stolcenberga pod przewodnictwem tamtejszych reformatów na odpusty do Wejherowa. ... W dokumentach pojawia się po raz pierwszy Zagórze w przywileju Mestwina II z roku 1283, jako wieś graniczna, pod nazwą 'Zagorz', ... Roku 1413 nadaje go razem z karczmą komtur gdański Henryk Reuss von Plauen Jakubowi Gellenczen, który także 5 grzywien czynszuje, lecz w karczmie wolno mu tylko tylko piwo i chleb sprzedawać. ... Lustracya starostwa puckiego z roku 1678 podaje: Wieś Zagórze: Ta wieś ma włók 7; założona w piaszczystym gruncie. Na sołtystwie siedzą sukcesorowie Jerzego Sadacha, żona i trzech synów: Michał, Jerzy i Adam; ... Młyn we wsi Zagórzu: Młyn ten jest o 2 kołach, jedno mączne, drugie słodowe; należy sukcesorom niegdyś Jana Cadacha, ... Karczma, należy do niej 24 morgi, trzyma ją pan Zacharyasz Zapio, mieszczanin gdański jure emphiteutico do lat 50, ... Hamer zagórski. Teraz pusto stoi po ekspiracyi lat, ... Szmelca zagórska: jest Hamer, gdzie mosiężną robotę robią i stal w drugim Hamrze, tego posesorem jest pan*	

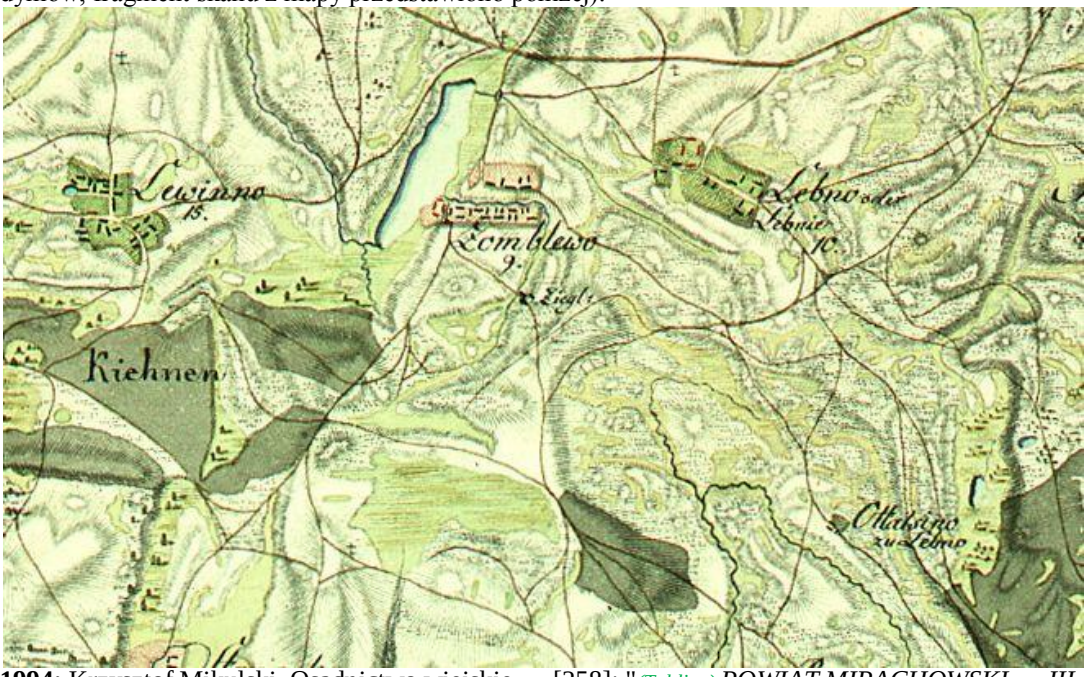
		Zacharyasz Zapio, mieszczanin gdański, nabywszy prawa od pani Brandysowej według przywileju JKM Jana Kazimierza die 20 mensis Februarii a (Anno Domini) 1654, ... Według wizyty Rybińskiego z roku 1780 było tu 99 katolików, 14 akatolików, ... mesznego pobierał proboszcz ztąd 9 korcy żyta i 8 korcy owsa. ...", str. 268-270.
317	Załęże	***Załesie*** (1633) E837, ***Załesie*** (1633) E837, ***Załęzie*** (1633) E867, ***Załęze*** (1634) E886, ***Załeze*** (1634) E886, ***Załezie*** (1637) E1128, ***de Załęza*** (1656) E1917, Przypisanie kierowane do odpowiednich miejscowości, podanych w poniższej tablicy. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Załęże*, k. Przodkowa *(niem. Zalensze oder Salensa)*, (14 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... B. Osiedla powstałe w latach 1570-1700. ...14. (Obecna nazwa) Załęże, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Pierwsza wzmianka) 1606, (Rodzaj gospodarczy początkowy) PS (piec smolny), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 157. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Kaszubskich i inszych, na których pp. Werdom summa 83970 (zł.) gr. 25 konstytucyą 1654 assecurowana, … Pustkowie Kassowo Nowe alias Załęże. ...*", str. 349. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra królewskie Województwa Pomorskiego. ... Dzierzawy. ... Załęże. Od 38 morgów pustych, karczmarza cudze piwo szynkującego. 1 zł. 18 gr.*", str. 69. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Załęże*** *alias Nowe Kosowo, niem. Zalensee, kolonia na Kaszubach, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia katolicka Przodkowo, stacja kolejowa Żukowo, o 9 km, szkoła w miejscu. Zawiera posiadło dworskie, 70 posiadeł włościańskich i 22 zagrody, razem 964 ha, ... 1885 roku 65 domów, 97 dymów, 496 mieszkańców, 489 katolików, 7 ewangelików. Kolonia ta została założona około roku 1639 (< 1633) a roku 1645 nadana przez króla Jana Kazimierza Janowi von Werden jako majątek gracyalny. W topografii Goldbecka z roku 1789 zapisane jako dobra dominialne o 12 dymach nabyte od Korony polskiej za 17322 złotych, w dzierżawie Łebińskich, ... Do kolonii należą oprócz Załęża: Trzy Rzeki, ... Józefowo, ... i Rąb ... W XVIII wieku utrzymywali tu Łubińscy kaplicę domową, ...*", str. 353.	*Załęże (niem. Zalence)*, k. Przodkowa. **1940:** mapa [31].
2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Zalesie✠ (niem. Zaleszie oder beÿ Banach)*, (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):	*Zalesie✠*, **1905:** mapa [193].

				 Wiek później, **1905:** na mapie [193] również widnieje nazwa *Zalesie*. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zalesie***, *niem. Zalessie, wybudowanie do Nowej Karczmy, powiat kartuski, stacja pocztowa Stęgwałd; 1885 roku 7 domów, 56 mieszkańców.*", str. 343. Por. *Czapielsk*, nr 38, oraz *Nowa Karczma* ✠, nr 176 tej tablicy.	
			3	**1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Załęże***, *niem. Zalenze, dobra i wieś, powiat katowicki, parafia katolicka Bogucice, ewangelicka Katowice. W roku 1885 dobra miały 493 ha, 24 domów, 262 mieszkańców (6 ewangelików). Wieś miała 349 ha, ... Kopalnie rudy żelaznej i węgla kamiennego.*", str. 353.	Nie szukano
			4	**1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zalesie***, ... *(znaleziono jeszcze 276 nazw Zalesie)*", str. 330-344.	Nie szukano
318	Zaskoczyn	***Żaskoczyno*** (1685) A728, ***Żaskoczyn*** (1686) A750, ***Żaskocin*** (1736) A3778, ***Sankoczyn*** (1745) B1021, ***Cegielnia*** (1746) C944, ***Cegielnia Żaskoczynensis*** (1746) A4663, ***de Cegielni Żaskocinskiey*** (1748) C1099, Przypisano do miejscowości o nazwie *Zaskoczyn (niem. Saskoschin)*, k. Domachowa. **1925:** mapa [22]. **2013:** Atlas …, [161] podaje tylko 1 miejscowość o nazwie *Zaskoczyn*, znajdującą się w obecnych granicach Polski, str. 308, (POM 16 B4, i jest to opisana poniżej miejscowość Zaskoczyn, k. Mierzeszyna). **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Zaskoczyn (niem. Saskotschin)*, (10 dymów, powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 		

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 106. (Obecna nazwa)* Zaskoczyn, *(Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.)* WDS *(wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.)* F *(folwark),*", str. 182. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra szlacheckie *Zaskoczyn (Saskoschin),* należące do 8 właścicieli: G. Gąnes, herbu nieokreślonego, 5 łanów, J. Jarek, herbu nieokreślonego, 5 łanów, P. Lotyński, herbu nieokreślonego, 4 łany, T. Gostomski, herbu nieokreślonego, 2,25 łana, P. Pałubicki, herbu Sokół, 3 łany, J. Zaskoczyński, herbu nieokreślonego, 1,5 łana, F. Dąbrowski-Wojanowski, herbu Szeliga, 11 łanów, folwark, oraz J. Bożepolski, herbu Pół ryby, 7 łanów, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 119. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 160. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Zaskoczyn, Saskoczin (Zaskoczyn)*", str. 572; dalej: "*... Parochiani (... ecclesiam Prangoviensem ...) ... Zaskoczyn. (Bona) Mgfici Trębecki. ...*", str. 128. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Saskoschin, Kr. DzgH., früher auch Zaskoczima*", str. 103. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Zaskoczyn. JMPan Kielmer od 1 ogrodnika, 4 dorocznych, karczmarza pańskiego (vide Kleszczewo). 24 gr.*", str. 103. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zaskoczyn**, niem. Saskoschin, dobra rycerskie, powiat gdański górny, stacja pocztowa Świncz, stacja kolejowa Sobowidz, parafia katolicka Prągowo; 831 ha (241 roli ornej, 31 łąk, 493 lasu); 1885 rok 15 domów, 34 dymów, 184 mieszkańców, 98 katolików, 86 ewangelików; hodowla świń i owiec. Roku 1873 odkryto tu na wschód od osady groby skrzynkowe z urnami twarzowemi, ... Roku zaś 1874 znaleziono tu denar srebrny z czasów Trajana. Według taryfy poborowej z roku 1648 płacił tu pan Jakub Zaskoczyński od 1½ włóki folwarkowej 1 floren 15 groszy, ...*", str. 441.
319	Zawory	***Zawory*** (1641) E1298, ***Zaworÿ*** (1750) F5, Przypisano do miejscowości o nazwie *Zawory (niem. Saworry),* k. Chmielna. **1906:** mapa [138]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Zawory (niem. Saworrÿ)*, (11 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

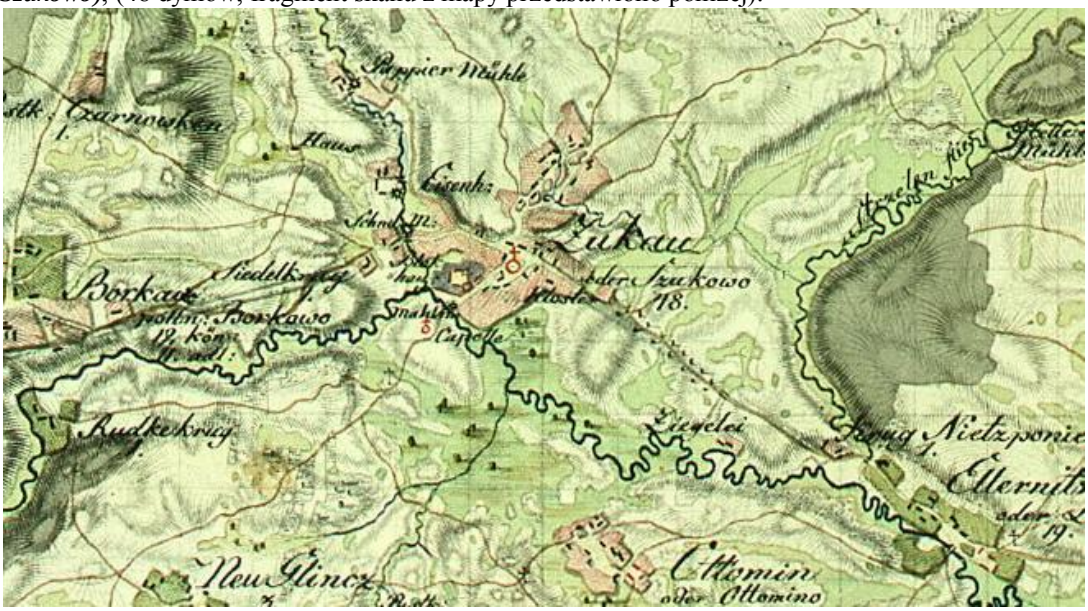
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 6. (Obecna nazwa) Zawory, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 165. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra kościelne *Zawory*, należące do klasztoru w Żukowie, 15 źrebów, str. 97. Parafia Chmielno, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 160. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie: "*Zawory, Saworry (Zawory) 133, 223, 507, 528*", str. 572; dalej: "*Stagno Mezoviensem, Dzierząznensem, Karlikoviensem, Reskoviensem, Korszkunensem, villas Luzyno, Zamblewo, Ręboszewo, Zawory et Chmielno praepositis data fuisse contendebat.*", str. 133; dalej: "*Chmielno. ... Villae ad parochiam spectantes: Chmielno villa, item praedium cum molendino, Kosy, Smętowo, Ręboszewo, Zawory, Lipowiec, ...*", str. 223; dalej: "***1384:** ... unser Gut Zawor ...*", str. 507; dalej: "*Parochia Chmielnensis. ... Zawory: Chmetones, Organario, ...*", str. 528. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Saworry, Kr. Karth., früher auch Zawory und Szawen (?)*", str. 103. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach: … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Klucz Żukowski. ... Zawory. Od 20 morgów osiadłych, 3 ogrodników. 1 zł. 12 gr.*", str. 79. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zawory**, niem. Saworri, wieś włościańska w tak zwanej Szwajcaryi kaszubskiej, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia katolicka Chmielno; 317 ha (212 roli ornej, 13 łąk, 23 lasu); 1885: 52 domów, 60 dymów, 362 mieszkańców, 355 katolików, 7 ewangelików. Z poblizkiej góry Tymówki (Praesidentenhoehe) otwiera się piękny widok na liczne jeziora i wioski, mianowicie na Chmielno (niegdyś siedzibę książąt pomorskich). Zawory należały już za czasów książąt pomorskich do norbertanek w Żukowie. Roku 1334 jakiś Jan jedną trzecią wioski przywłaszczył sobie i sprzedał Konradowi ze Skwierzyny. Po długim procesie musiały panny tę część wykupić za 45 grzywien, ... W roku 1789 było 9 dymów.*", str. 502.
320	Ząbrsko	Przypisania kierowane do odpowiednich miejscowości: *Ząbrsko Górne (niem. Ober Sommerkau)*, k. Marszewa. **1905:** mapa [15], lub też: *Ząbrsko Dolne (niem. Nieder Sommerkau)*, k. Huty Dolnej. **1905:** mapa [15]. Częstości występowania różnych form nazwy miejscowości Ząbrsko(107 = 100%) (parafia Pręgowo) w drugiej połowie XVII wieku (do roku 1710) podano w [68]: Żabrcz Gorny(15), Żambrcz Gorny(12), Żabrcz dolny(8), Żambrcz Dolny(7), Ząbrcz Gorny(5), Ząmbrcz Gorny(5), Ząbrce maiori(4), Ząbrcz Gorny(4), Ząmbrcz Dolny(3), Ząbrz Gorny(2), Zabrcz(2), Zambrcz(2), Gorny Żabrcz(2), Ząbcrz dolny(2), Dolny Ząmbrcz(1), Ex Ząbrz Gornego(1), Zambrc gorny(1), Zambrc gorni(1), Zambrc dolny(1), Zabzrc dolny(1), Żabrz Gorny(1), Zabrcz dolny(1), Gorny Zabrcz(1), interiori Zabrcz(1), Gorny Zambrcz(1), Zambrscz gorny(1), Żabrcz(1), Superiori Zambrcz(1), Zabrcz gorny(1), Ząbrsc(1), Źrząbc(1), Ząmbrzce Gorne(1), Żąmbrc(1), Ząbrzcz interior(1), Ząbrzce Gorne(1), Ząbrzc gorny(1), Ząbrz.(1), Żambrsc(1), Ząbrscz dolny(1), de Żąmbrca(1), Ząbrcz(1), Ząbrc interiori(1), Ząbrc Dolny(1), Zambrszc(1), Zambrscz Superior(1), zŻabrcza(1), Zambrscz(1), Ząbrz dolny(1); str. 27. Pierwsze wystąpienia (do roku 1710) w źródle [68] powyżej podanych nazw miejscowości: ***Zambrsc*** (1666) A36, ***Zambrszc*** (1666) A39, ***Zambrscz gorny*** (1667) A64, ***Ząbrsc*** (1667) A56, ***Ząbrscz dolny*** (1668) A136, ***Zambrscz Superior*** (1668) A88, ***Ząbrzcz interior*** (1668) A108, ***Ząbrcz Gorny*** (1669) A185, ***Zambrscz*** (1669) A178, ***Zambrc gorni*** (1670) A226, ***Zambrc dolny*** (1670) A227, ***Ząbrz dolny*** (1671) A265, ***Ząbrz Gorny*** (1671) A262, ***Zambrc gorny*** (1671) A245, ***Ząbrc Dolny*** (1671) A252, ***Ząbrz.*** (1672) A312, ***Ex Ząbrz Gornego*** (1673) B29, ***Ząbrzc gorny*** (1674) A410, ***Zabzrc dolny*** (1674) A396, ***Ząbcrz dolny*** (1674) A385, ***Ząmbrzce Gorne*** (1677) A520, ***Ząbrzce Gorne*** (1677) A514, ***Ząbrc interiori*** (1678) A592, ***Żąmbrc*** (1678) A574, ***Ząbrce maiori*** (1678) A574, ***de Żąmbrca*** (1678) B58, ***Źrząbc*** (1684) A703, ***Żabrcz dolny*** (1687) A781, ***Żąmbrcz Gorny*** (1688) A818, ***Żabrz Gorny*** (1690) A910, ***Żambrcz Dolny*** (1692) A978, ***Żąmbrcz Dolny*** (1692) A978, ***Żambrcz Gorny*** (1692) A999, ***Żąbrcz Gorny*** (1694) A1076, ***Żabrcz Gorny*** (1694) A1076, ***Żąbrcz*** (1695) A1115, ***Gorny Zambrcz*** (1699) A1293, ***Gorny Żabrcz*** (1699) B250, ***Dolny Żąmbrcz*** (1699) A1298, ***Zambrcz*** (1703) A1550, ***interiori Zabrcz*** (1703) A1575, ***Zabrcz*** (1703) A1526, ***Gorny Zabrcz*** (1703) A1573, ***Superiori Zambrcz*** (1703) A1553, ***Żabrcz*** (1704) B335, ***zŻabrcza*** (1705) A1699, ***Zabrcz dolny*** (1705) A1716, ***Zabrcz gorny*** (1709) A1959, **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Ząbrsko Górne (niem. Ober Sommerkau, polln: Gorny Rząbcz)*, (11 dymów), oraz lokalizację miejscowości *Ząbrsko Dolne (niem. Nieder Sommerkau, polln: dolnÿ Rząbcz)*, (5 dymów), (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

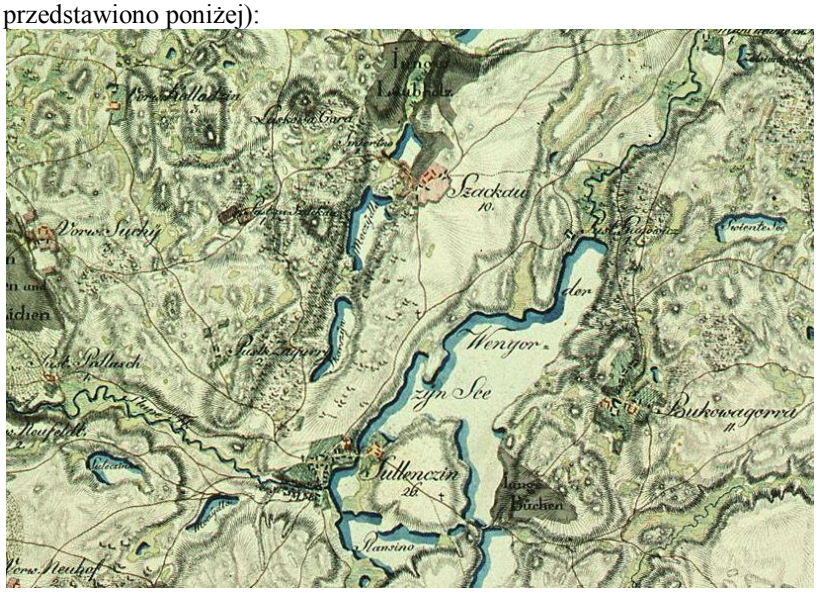
		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 58. (Obecna nazwa) Ząbrsko Górne*[osiedle, które przeszło z własności szlacheckiej do kościelnej] *, (Nazwy występujące w źródłach) Ząbrcz Górny, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 160. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 57. (Obecna nazwa) Ząbrsko Dolne*[osiedle, które przeszło z własności szlacheckiej do kościelnej] *, (Nazwy występujące w źródłach) Ząbrcz Dolny, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Ząbrcz Górny (Obersommerkau),* należące do W. Jackowskiego, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 30 łanów, str. 91. Parafia Czapelsko, dekanat gdański, powiat gdański, str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Ząbrcz Dolny (Niedersommerkau),* należące do W. Jackowskiego, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 25 łanów, str. 91. Parafia Czapelsko, dekanat gdański, powiat gdański, str. 160. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Ząbrcz Górny**, 1686 roku Ząbrzcz, mylnie Ząbre i Somerkowo, niem. Ober-Sommerkau, w dokumentach Samberg, wieś włościańska i leśnictwo nad rzeką Reknicą i w pobliżu dwóch jezior, ... powiat kartuski, stacja pocztowa Stęgwałd, parafia katolicka Prągowo; 189 ha (139 roli ornej, 28 łąk); 1885 rok 45 domów, 61 dymów, 327 mieszkańców, 221 katolików, 106 ewangelików. Leży w tak zwanej Szwajcaryi kaszubskiej. Za czasów książąt pomorskich należał Ząbrcz do kasztelanii chmielnińskiej, od roku 1311 do komturstwa gdańskiego. W roku 1375 otrzymuje prawo chełmińskie. W XVII i XVIII wieku własność jezuitów w Szotlandzie. Roku 1789 ma 10 dymów. Wizyta Trebnica z roku 1653, gdy Ząbrcz należał do parafii małochojnickiej, opiewa, że wieś ta liczyła dawniej 6 włościan (colonos), którzy dawali mesznego po 1 korcu żyta, a zamiast owsa 5 groszy. Z czasów wizytatora było już tylko 3 włościan, reszta pól została przyłączona do folwarku. ('reliquorum agri coluntur ad praedium'); zagrodnicy (hortulani) dawali po 2 grosze, karczma 6 groszy, ... W topografii Goldbecka z roku 1789 zapisane jako dobra szlacheckie i folwark o 4 dymach, należące do Skorzewskich. **Ząbrcz Dolny**, niem. Nieder Sommerkau, wieś włościańska, tamże, 244 ha (170 roli ornej, 11 łąk); 1885 roku 13 domów, 27 dymów, 138 mieszkańców, 89 katolików,49 ewangelików. Roku 1789 miała 4 dymy.*", str. 508.
321	Zęblewo	***Żumblewo*** (1745) B1025, Przypisano do miejscowości o nazwie *Zęblewo (niem. Zemblau)*, k. Łebna (Szemud). **1911:** mapa [129]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Zęblewo (niem. Żomblewo)*, (9 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 7. (Obecna nazwa) Zęblewo, (Nazwy występujące w źródłach)* -*, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) W (wieś rolnicza),*", str. 165. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 8. (Obecna nazwa) Zęblewski Młyn, (Nazwy występujące w źródłach)* -*, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) M (osiedle młyńskie), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) M (osiedle młyńskie),*", str. 165. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra kościelne *Zęblewo*, należące do klasztoru w Żukowie, 30 łanów, str. 97. Parafia Strzepcz, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 160. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Wojewodztwie Pomorskim leżące. ... Klucz Żukowski. ... Zamblewo. Od 30 morgów osiadłych, 3 ogrodników. 1 zł, 27 gr.*", str. 79. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w

		wykazie "*... Zrabelewo 339, legas Grabelewo.*", str. 572; dalej: "**Monasterium Zukoviense Virginum Praemonstratensium. ...**1245:** Villae itaque, quarum decimas praefato claustro contulimus, istis nominibus nuncupantur: Sukovia, Golubino, Rembiechowo, Suiminowo, Grabowo (in decanatu Szwiecensi), Skarsowo etc. et ipsius Oxivae cum istis villis: Obłuze, Gramblewo, Pogorze, Niemichowo, Mosty etc. ... Datum in Radest anno 1245.*", str. 338-339; dalej: "*... cum villis et haec sunt nomina earum: Obłuze, Pogorze, Zrabelewo, Zbichowo, *Jansincino, Rembowo, Kedrino,Kosacino, Pierwosino, Lezebowo, Landachowo, Luzino, Zamblewo, Wysino, Moscino, Bechonią, Bobolno, Sebandowo,Barkocino, ...*", str. 339; dalej: "*... **1283:** ... Mestuinus II dux confirmat claustro omnes possessiones et iura. ... totam cum ecclesia ibidem, Sbicowo, Lusino, Rambesowo, Zamblewo, ... Actum et datum in Słupz anno Domini 1283, XVI Kalendas Mai, ...*", str. 341-342; dalej: "***1295:…** et haec sunt nomina earum: Obłuze, Pogorze, Grambelowo, Zbichowo, Naszynczyno, N.mikowo, Kędrzyno, Rostechowo, Barkoczyno, ... Actum et datum in Szwiecie (1295).*", str. 343-344; dalej: Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "*... Ząblewo, Zemblau (Ząblewo) 531*", str. 572; dalej: "*Parochia Strzepcensis. ... Ząblewo: Villa Zukoviensis. ...*", str. 531. **1883:** Ksiądz Jakób Fankidejski [39] podaje: "*Panny Norbertanki w Żukowie. ... I tak zapisali na lepsze uposażenie klasztorowi: książe Racibor wioski swoje Ząblewo i Luzino, ...* ", str. 20; dalej: "*... wioski Luzino, Ząblewo, Ręboszewo, Zawory i Chmielno zabrał. ...*", str. 27; dalej: "*... - Ząblewo, darowane przez księcia Racibora r. 1238, ...*", str. 58-59. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Zemblau, Kr. Nst., früher Zemblewo, Samlau, auch Szamelau*", str. 130. **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "*… parafia Łebno. ... Miejscowość ta leży w powiecie morskim; poczta jest w Smażynie, stacja kolejowa w Luzinie Pomorskim. ... Kurację utworzyła władza biskupia dekretem z d. 13 kwietnia 1926, włączając do niej kilka wsi, należących do parafji strzepskiej. ... z dniem 1 stycznia 1927 roku nastąpiło wyłączenie z dekanatu kartuskiego i przyłączenie do dekanatu żukowskiego. ... Miejscowości należące do parafji: ... 5. Zęblewo, wieś i pustki, ... Ważniejsze zdarzenia historyczne: ... - Zęblewo należało do klasztoru żukowskiego od r. 1238. Wydając tę wieś osadcy Janowi r. 1333 i 1348, dodaje klasztor 3 włóki wolne 'pro sacerdote, si construetur ecclesia in eadem hereditate' (Perlbach, Altpreuss. Monatsschrift XXXVII, 167). Wiadomo jednak, że przed r. 1400 kościoła tam nie było, a później źródła o nim milczą, więc prawdopodobnie wcale tam nie powstał.*", str. 757-758. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia wsi Smażyna w powiecie Mirachowskim, ... Granice. Wieś ta graniczy z jednej strony ze wsią Ząmblewem do klasztoru Żukowskiego należącą, także Pobłociem i Wysocinem, wsiami ziemskiemi, z drugiej strony z Czerstkowem, Donimierzem i Łebnem wsiami szlacheckiemi. ...*", str. 341-342. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zęblewo**, niem. Zemblau albo Zemblewo, majątek prywatny, powiat wejherowski, stacja pocztowa Smażyn, parafia katolicka Strzepcz; 708 ha (315 roli ornej, 120 łąk, 144 lasu); razem z wybudowaniem Henriettenhof (2 domy, 21 mieszkańców) i Zęblewskim młynem (3 domy, 20 mieszkańców) 17 domów, 28 dymów, 145 mieszkańców, 126 katolików, 19 ewangelików. Uprawa chmielu na wielką skalę. ... Pod Zęblewem bierze swój początek Reda. Zachodzi w dokumentach pod nazwą 'Samblevo', 'Samblovo'. Roku 1238 nadaje wieś książę Racibor norbertankom w Żukowie, ... Roku 1245 nadaje biskup kujawski Michał klasztorowi żukowskiemu dziesięciny wiosek klasztornych, między któremi wymieniono Zęblewo. Wizyta Rozdrażewskiego z roku 1583 wykazuje tu 9 włościan, z których każdy dawał mesznego po 1 korcu żyta i tyleż owsa, ...*", 575.
322	Żabianka	***de Żabi karczmy*** (1745) B1028, Przypisano do miejscowości o nazwie *Żabianka (niem. Vw. Schabionken)*, k. Jagatowa (Pruszcz Gdański). **1925:** mapa [20]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 4 miejscowości o nazwach *Żabianka*, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 309. Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	**1796-1802:** Mapy Schroettera [271, 273] podają lokalizację miejscowości *Żabianka (niem. Poggenkrug)*, k. Jagatowa i Świńcza, (2 dymy, połączone fragmenty skanów z mapy przedstawiono poniżej): 	*Żabianka (niem. Vw. Schabionken)*, k. Jagatowa. **1925:** mapa [20].

				1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT TCZEWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 109. (Obecna nazwa) Żabianki, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) OO (osiedle opuszczone), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 182. **1749:** Georgius Schwengel [19] podaje w wykazie "... *Żabionka*", str. 572; dalej: "... *Parochiani (... ecclesiam Prangoviensem ...) ... Zabionka taberna. (Bona) Mgfici Trębecki. ...*", str. 128. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Żabienko. Pan Jaskolecki od 28 morgów folwarkowych. 10 gr.*", str. 103. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Zabienski, Zabionki, Zabronki gehörte zu Schwintsch, Kr. DzgH.*", str. 128. **1890:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XI, [136]: "*Świńcz,... na wybudowanie **Żabionkę** przypada 2 domy, ... Roku 1782, ... Świncz i Żabianka liczyły wówczas 90 mieszkańców, wyłącznie katolików, ...*", str. 702.
			2	Znaleziono na mapie Schroettera [281] nazwę miejscowości *Żabienko*, k. Sarnowa (w pobliżu Kościerzyny, prawdopodobnie niezaludniona, brak liczby dymów), **1796-1802:** Mapa Schroettera [281], skan z mapy przedstawiono poniżej: Obecnie w tym miejscu na mapach nie widnieje żadna nazwa miejscowości.	Nie znaleziono
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [349] podaje lokalizację zaginionej miejscowości *Żabianka ✠ (niem. Żabianken)*, k. Wysokiej (Pelplin), (3 dymy, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1928:** Diecezja Chełmińska. Zarys… [76]: "… *parafia Bobowo. ... Miejscowość ta leży w powiecie starogardzkim; posiada stację kolejową i pocztę na miejscu. ... Miejscowości należące do parafji: ... 6. Żabianki. ...*", str. 551-553.	Miejscowość zaginiona, *Żabianka ✠*, k. Lipinek Królewskich (Bobowo).
323	Żukczyn	***Żukcin*** (1750) B1105, Przypisano do miejscowości o nazwie *Żukczyn (niem. Suckschin)*, k. Łęgowa. **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [273] podaje lokalizację miejscowości *Żukczyn (niem. Kl: Sukczin oder male Sukczina)*, (9 dymów), oraz *(niem. gros Sukczin oder wielkÿ Sukczina)*, (46 dymów), k. Rusocina, (fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 			

		1994: Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 59. (Obecna nazwa) Żukczyn, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) F (folwark), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie tczewskim istniały dobra kościelne *Żukczyn (Suckschin)*, należące do klasztoru w Oliwie, folwark, str. 121. Parafia Kłodawa, dekanat gdański, powiat tczewski, str. 161. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra duchowne w Województwie Pomorskim leżące. Opactwo oliwskie. ... Zuchcin. Od 2 ogrodników, 1 karczmarza pańskiego, 2 kół młyńskich wielkich. 2 zł., 12 gr., ...*", str. 70. **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "**Suckschin, Kr. DzgH., seit 1894; früher Groß- und Klein-Suckschin, auch Zuchcin und Zuchcinek*", str. 115. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje "*... Dekanat Tczewski. ... Kościół w Zukczynie. Wieś Zukczyn od samego prawie początku należała do klasztoru oliwskiego. ... i dla pożytku dusznego wiernych utrzymywali tu staranni Ojcowie znaczny kościółek, który jako filia przyłączony był do Kłodawy: ... luterskiej reformacyi! Zagorzały jej zwolennik, niejaki Dulski, pan szerokich włości, późniejszy podskarbi królewski, mieszkał w drugiej połowie XVI stulecia w Zukczynie. ... obala świątynię i na tem samem miejscu i z tego samego materyału pałac sobie stawia. ... Nowsze wizytacye o zukczyńskim kościółku nic nie piszą.*", str. 209-210. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zuchcin**, 1280 roku Succino Magnum, 1746 roku Zukcin, niem. Gross Sukczin, Suckschin, Sukczyn, wieś, powiat gdański górny, 2 mile od Gdańska, stacja pocztowa Langnowo, parafia katolicka Kłodawa, szkoła ewangelicka w miejscu. Zawiera 19 włościańskich posiadeł i 9 zagród, razem 464 ha (366 roli ornej, 38 łąk, 7 lasu); 1885 roku 42 domów, 68 dymów, 341 mieszkańców, 76 katolików, 262 ewangelików, 3 żydów. Jest to stara osada. Roku 1280 nadaje książę Mestwin cystersom w Lądzie 4 włości, ... W XIV wieku należał Zuchcin do klasztoru oliwskiego. Cystersi utrzymywali tu księdza prokuratora, który zarządzał okolicznemi dobrami klasztornymi, ... Wystawili tu też kościółek, filią do Kłodawy. Ale w XVI wieku dziedzic Dulski, późniejszy podskarbi królewski, kazał go rozebrać i na tem samem miejscu z cegły kościelnej wystawił sobie dwór, ... Roku 1779 osiadło tu 29 familii szwabskich, ... W topografii Goldbecka z roku 1789 wymieniono Zuchcin jako wieś królewską i folwark o 13 dymach, ... Wizyta Klińskiego z roku 1746 pisze: Zuchcin dawał przed 40 laty mesznego 6 korcy żyta i tyleż owsa, później zamiast tego 6 florenów, wówczas atoli nic nie dawał. Młyn zukciński daje 2 korce żyta, hamernia florenów 6, ...*", str. 675.
324	Żukowo	***Żucoviensis*** (1608) E2**, *Żukowo*** (1608) E8**, *Żuccowo*** (1616) E251**, *Żuccovo*** (1617) E266**, *Zukowo*** (1650) E1693**, *de pomorsko, In quilini tunc temporis Żucoviae manens*** (1655) E1880, (Z Pomorza, obecnie przebywający w Żukowie), ***de Żukowa*** (1658) E1956, ***Organarius Zukoviensis*** (1662) E2086, ***Browarzowi Żukowskiemu*** (1665) H5, ***Hamer Żukowski*** (1670) E2458, ***z Zukowa*** (1685) E3264, ***de Zukowa*** (1705) E4313, ***de Zuk.*** (1705) E4316, ***Żukowo*** (1705) E4319, ***Hamer Zukowsk.*** (1706) E4346, ***Hamer Zukowskj*** (1707) E4409, ***Żukowo*** (1725) E5564, ***Nowy Hamer*** (1725) E5553, ***Nowy Amer*** (1729) E5779, ***de Prochotropko Żukoviensis*** (1735) E6261, ***Amer nowy*** (1735) E6287, ***Papiernia Żukowska*** (1738) E6509, ***taberna Żukoviensis*** (1740) E6686, ***Amernowy*** (1741) E6705, ***Ciegielnia Żukowska*** (1744) E6932, ***Dwor Żukowski*** (1748) E7290, ***Xenodochio Żuk:*** (1749) E7327, ***ex villa Żukova*** (1749) E7339, ***Scholirczam Żukoviensis*** (1750) F4, Przypisano do miejscowości o nazwie *Żukowo (niem. Zuckau)*, k. Gdańska. **1898:** mapa [23]. **2013:** Atlas …, [161] podaje wykaz 12 miejscowości o nazwach *Żukowo*, także z rozszerzeniami, znajdujących się w obecnych granicach Polski, str. 310. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację miejscowości *Żukowo (niem. Żukau, oder Szukowo)*, (48 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): Poniżej w tablicy zestawiono dane dotyczące możliwych lokalizacji miejscowości historycznej o nazwach powyżej podanych, a znalezionych w metrykach.

			LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
			1	Mapa Schroettera [262] jest wyjątkowo podana powyżej tablicy pobocznej. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDAŃSKI. ... IV. WŁASNOŚĆ KOŚCIELNA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 60. (Obecna nazwa) Żukowo, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) Kl (wieś klasztorna), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) Kl (wieś klasztorna),*", str. 160. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra kościelne *Żukowo*, należące do klasztoru w Żukowie, 42 łany, str. 92. Parafia Żukowo, dekanat mirachowski, powiat gdański, str. 161. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Panien Zakonnych Gdańskich. ... Klucz Żukowski. ... Żukowo. Od 15 morgów osiadłych, 12 ogrodników, 2 karczem pańskich, 2 kół młyńskich wielkich. 4 zł, 18 gr.*", str. 79. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Żukowo**, niem. Zuckau, w dokumentach Stolpą, Suchow, Succau, Suckovia, Zuccovia, wieś kościelna nad rzeką Radunią, sławna niegdyś z klasztoru norbertanek, leży w powiecie kartuskim, między uchodzącemi do Raduni strugami: Słupianką i Strzelenką, ... W skład parafii wchodzą: Żukowo, ... Lniskie Pole, ... Sowia Karczma, ... (razem 45 nazw miejscowości). ... Zdaje się, że kościół parafialny istniał tu już r. 1031, ta bowiem data jest podana na chorągiewce, umieszczonej na kościele św. Jakuba, teraz św. Jana Chrzciciela, który dawniej był parafialnym. Już roku 1201 wymienia papież Innocenty III między posiadłościami norbertanów wrocławskich także kościół św. Jakuba w Żukowie. Przy nim książę Mestwin I założył w r. 1209 klasztor norbertanek, ... aliści pogańscy Prusacy r. 1224 napadli klasztor i zniszczyli, a zakonnice, które schroniły się na wzgórzu za Radunią, pozabijali. ... Odbudowany na nowo klasztor, został jednak już r. 1433 spalony przez husytów. ... Roku 1561 dostał się klasztor w zastaw Gdańszczanom, którzy królowi Zygmuntowi Augustowi na wojnę przeciw Moskwie pożyczyli byli 100,000 talarów. ... Roku 1834 nastąpiła kasata klasztoru. ... Dobra klasztorne obejmowały wsi: Babidół, osada z karczmą i domem leśniczego, ... Blockhaus, ... Cegielnia Stara i Nowa, ... i Żukowo. (razem 70 nazw miejscowości). ... Roku 1748 było tu 54 domów, młyn klasztorny nad Radunią, hamernia, piła i papiernia nad Słupianką. ...*", str. 849-850.	*Żukowo (niem. Zuckau)*, pod Gdańskiem. **1898:** mapa [23].
			2	**1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Żakowo (niem. Szackau)*, (10 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... I. WŁASNOŚĆ KRÓLEWSKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 33. (Obecna nazwa) Żakowo, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) W (wieś rolnicza), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WF (wieś z folwarkiem),*", str. 162. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra królewskie *Żakowo*, należące do starostwa mirachowskiego, 14 łanów, str. 94. Parafia Parchowo, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 160. **1664:** Opis królewszczyzn … [42]: "*Lustratia dzierzawy Parchowa. ... Wieś Zakowo. Gburów jest 5. Pańskim bydłem*	*Żakowo (niem. Schakau)*, k. Sulęczyna. **1940:** mapa [144].

				założeni, rabiają dwa dni w tydzień bydłem, a we żniwa ręczną robotę każdego dnia odprawują. ... Karczmarz piwo pańskie szynkuje płacąc do dworu annuatim fl. 1 gr. 20, ... Tacą dają księdzu plebanowi do Sileczyna, wsi dziedzicznej żyta korzec i owsa korzec z osiadłości. Folwark Zakowski. Pomieszkanie urzędnicze z sienią i ze dwiema izbami. Stopoły dwie, każda o jednym bojowisku. Szopa nowo postawiona. ...", str. 272; dalej: " *... Jeziora dzierzawy Parchowskiej. ... 8. Jamińskie graniczy z szlachtą Żukowską (z Żukówka, k. Bytowa), dostaje się toni do Parchowa 5. ...*", str. 277; dalej: "*Lustratia starostwa Mierachowskiego, ... Jeziora starostwa Mierachowskiego. ... In contiguitate wody Gowidlińskiego jeziora jest kąt wody Warlino nazwanej, na ktorej lecie poddani ze wsi krolewskiej, Zukowo nazwanej, do dzierzawy Parchowskiej należącej rabiają, a zimie do Mierachowa. ...*", str. 385-386. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zakowo**, niem. Schakau, Szakau, Szackau, wieś i folwark nad jeziorem Żakówkiem, opodal granicy pomerańskiej, powiat kartuski, stacja pocztowa i parafia katolicka Suleczyn, zawiera oprócz folwarku 9 włościańskich posiadeł i 7 zagród, razem 834 ha, ... wybudowania Biguszewo, ... Gogowce, ... Żakówko, ... Wizyta Szaniawskiego z roku 1710 pisze, że Zakowo dawało dawniej 6 korcy żyta i tyleż owsa, wówczas tylko 3 żyta i owsa. ...*", str. 731.	
			3	**1796-1802:** Mapa Schroettera [282] podaje lokalizację miejscowości *Żukówko (niem. Zukowken)*, k. Jamna, (27 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT MIRACHOWSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 47. (Obecna nazwa) Żukówko, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS^{o} (wieś drobnoszlachecka z gburami),*", str. 164. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie mirachowskim istniały dobra szlacheckie *Żukówko*, należące do 3 Ciecholewskich, herbu Sępia Głowa, pochodzenie pomorskie, 24 łany (3 folw. - 12 łanów), str. 96. Parafia Parchowo, dekanat mirachowski, powiat mirachowski, str. 161. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Mirachowskiego. ... Żukowo. P. Hyrszpomilsk od 4 ogrodników od 2 morgów folwarkowych i części młyna. 20 gr.; Pani Kosowa od 1 ogrodnika od morgów folwarkowych 3 i od części młyna. 15 gr.; Chrysztof Dąbrowski na części Pana Kętrzyńskiego płaci od 2 ogrodników i części młyna. 8 gr.; Tenże na części swojej od 5 ogrodników i od morgów 19 i części młyna. 2 zł. 17 gr.*", str. 159. **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje "*Kościół w Żukówku. W Żukówku, własności szlacheckiej, był kiedyś mały pod wezwaniem św. Erazma, Biskupa i Męczennika. Należał on jako filialny do Parchowa, zkąd proboszcz co trzecią niedzielę przyjeżdżał z nabożeństwem. Na swoje utrzymanie posiadał oprócz niektórych legatów jeszcze włókę roli. Zapewne przed reformacyą we wojnach krzyżackich zaginął ten kościół, ponieważ wizytator biskupa Rozrażewskiego nic o nim nie wie. Roku 1766 istniał tylko cmentarz stary, na którym oddawna grzebali się luteranie: wszyscy nazywali to miejsce jeszcze wtedy 'kościółkiem'.*", str. 239. **1895:** SŁOWNIK	*Żukówko (niem. Zukowken)*, k. Parchowa. **1875:** mapa [126].

				GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Żukówko**, niem. Zukowken, wieś nad rzeką Słupą (Słupia) i jeziorem Żukowskim, dawniej dobra rycerskie w dwóch działach, powiat katuski, parafia katolicka Parchowo, stacja pocztowa W. Pomejsk. ... Razem z Młynkiem (Młynek k. Soszycy) mają 1468 ha. ... Żukówko należało za czasów krzyżackich do wójtowstwa mirachowskiego. W roku 1313 i 1342 wymienione jako wieś graniczącą z Jamami (Jamno k. Parchowa) ... W czasie 13-letniej wojny skarżą się r. 1454 dziedzice okoliczni, że wsi: Parchowo, Golczewo, Jamy i Żukówko musiały dać do Bytowa każda po 8 beczek piwa słupskiego i od każdej włóki po 1 korcu zboża, ... W wizycie Rybińskiego z r. 1780 czytamy, że Żukówko i Młynek posiadali wówczas nobiles Franciszek Wolki, Antoni Dąbrowski i Franciszek Więckowski; mieszkańców było tu 83, ...*", str. 847-848.	
			4	**1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT CZŁUCHOWSKI. ... III. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 77. (Obecna nazwa) Żukowo, (Nazwy występujące w źródłach)* -, *(Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) WDS (wieś drobnoszlachecka)*," , str. 155. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie człuchowskim istniały dobra szlacheckie *Żukowo*, należące do czterech właścicieli: P. Żabińskiego, herbu Gwiazda, 1 łan; 3 Żukowskich, herbu Sas pr. 9 łanów; J. Skarbska, herbu nieokreślonego, 2 łany i W. Zapędowskiego, herbu Leliwa, 3 łany, wszyscy pochodzenie pomorskie, str. 88. Parafia Nowa Cerkiew, dekanat tucholski, powiat człuchowski, str. 161. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Człuchowskiego. ... Żukowo. JP. Szczęsny Zapendowski od zagrodników 2. 8 gr.; Pan Grzegorz Czapiewski od 1 włóki folwarkowej. 7 gr.; P. Jan Zukowski od zagrodników 2. 8 gr.*", str. 153. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "*Żukowo, niem. Zuckau, dobra rycerskie, powiat chojnicki, stacja pocztowa i urząd stanu cywilnego Rytel, parafia katolicka Nowa Cerkiew; ... folwark Chwarzno, krochmalnia i cegielnia, hodowla bydła, dziedzic Albert Hoffmann. W topografii Goldbecka z roku 1789 wymienione jako dobra szlacheckie i folwark o 7 dymach, w ręku Słupeckich, ...*", str. 850.	*Żukowo (niem. Zuckau)*, k. Lutomia (Raciąż). **1940:** mapa [145].
			5	**1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Żukowo**, w dokumentach Sukowo, wieś w powiecie obornickim, urząd stanu cywilnego w Popówku, pocztę i stację kolei żelaznej w Szamotułach, szkołę katolicką w miejscu, ewangelicką w Slepuchowie, parafię katolicką w Objezierzu, ewangelicką w Szamotułach. ... W r. 1580 ma tu Adam Czarnkowski 6 łanów, ... W r. 1793 posiadają wieś kawalerowie maltańscy.*", str. 848-849.	Nie szukano
			6	**1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Żukowo**, ... (wymienionych jest 5 miejscowości o tej nazwie, znajdujących w powiatach: płońskim, płockim i sierpeckim), ...*", str. 848.	Nie szukano
			7	**1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Żukowo**, ... (wymienionych jest 10 miejscowości o tej nazwie, znajdujących się na wschodnich obszarach Rzeczpospolitej), ...*", str. 848.	Nie szukano
				Sidło (1674, 1683, 1689, 1702, 1708, 1714, 1715, 1719, 1721, 1724, 1733, 1735, 1737, 1739, 1740, 1742, 1744, 1745, 1746, 1748, 1749, 1750), ***Sidlo*** (1707) E4435**, *Sidlowa Taberna*** (1712) 4688**, *figulus Sidlensis*** (1745) E7070**, *Tabernario in Sidło*** (1750) F12**, *Zukowo vulgo Sidło*** (1767)**,** Nazwa miejscowości zaginiona. Miejscowość znajdowała się na obszarze obecnego Żukowa. Obecnie w tym miejscu znajduje się współczesny zajazd *Karczma Sidło*. **1796-1802:** Mapa Schroettera [262] podaje lokalizację karczmy *Sidło (niem. Siedelkrug)*, (1 dym, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej): 	

Znaleziono ciekawy zapis z 1712 roku:

"*Sidlowa Taberna. Ego Jdem 21 Febr. bapt:* ***Danielem*** *Christiani Lenig Tabernatoris Błockhusiam et Mariannae Coniugum. Patrini Nblis Jacobus Tuchlinskj et Catharina Armowna de Hamer Zukoviensi*.", E4688;

z którego może wynikać podległość karczmy Sidło względem karczmy Blokus, należącej do konwentu żukowskiego, obie karczmy znajdują się w Żukowie. Rodzina karczmarza Krystiana Leniga mieszka w karczmie Sidło, lecz karczmarz podaje się jako *Tabernatoris Błockhusiam.*

Podobnie zapis z 1719 roku:

"*Sidło. Die 2 Feb: Ego Pater Andreas Bartochowski baptisavi* ***Mariannam*** *Tabernatoris Borkoviensi ... Dekaw et Catharinae Conjugum. Pat: Matthias Benk Sutor et Marianna Lercowna de Hamer*", E5128;

oraz następny z tegoż roku:

"*Żukowo. Jdem Die eadem baptizavi Jnfantem* ***Jacobum*** *Mathiae Penk Sutoris Żukow: et Hedvigis Coniugum legitimorum Patrini fuerunt Joannes Rogacz Braxator Żukoviensis et Catharina Dadęsowa de Sidło*.", E5155.

1923: Wg Lorentza [3], Nr 1325: "*Sidło, powiat kartuski, niem. Siedelkrug, osada przynależna do Żukowy*". **1912**: Max Bär i Walther Stephan [37] podają: "*Siedlo oder Siedelkrug gehörte zu Zuckau, Kr. Karth.*", str. 109. **1889:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom X, [136]: "***Sidło****, niem. Siedelkrug, karczma w Żukowie, w wieczystą dzierżawę puszczona, powiat kartuski.*", str. 479.

Dama (1638) E1155**,** ***Tamowa*** (1645) E1515**,** Lokalizacja w *Żukowie*.

LP	Opis historyczny, cytowany według źródeł podanych w tablicy	Obecna lokalizacja
1	***Dama*** (1638) E1155, Nazwa miejscowości zaginiona *Dama✠*. W *Słowniku geograficznym* ... [136] nazwa *Dama* nie występuje, podobnie w *Słowniku Arnolda* …[4]. Nazwa miejscowości *Dama* pojawia się dwukrotnie w jednym zapisie metrykalnym z roku 1638: "*Dama. Die 2 Pentecos.. Ego idem Baptisavi* ***Joannem*** *Georgii et Gertrudis de Dama Tabernatoris PP Joannes Beger et Gertrudis de Męzowo Uxor factoris*", E1155. (*Uxor factoris* oznacza *żona faktora*. **1927:** Stefan Inglot [357] w opracowaniu źródła poboru [270] z roku 1534 podaje: "*Najwyższym w hierarchii urzędników administracyjnych biskupstwa włocławskiego był starosta (capitaneus), potem szedł* ***faktor****, i prefekt (równoznaczny z faktorem). ...* ***Faktorzy*** *mieli powierzoną pieczę nad folwarkami i dochodami biskupstwa, płynącemi z ciężarów ludności poddanej, a także obowiązek jej sądzenia. Zjeżdżali oni podobnie jak i starostowie trzy razy do roku do tych wsi, gdzie byli sołtysi, na sądy alias wiece. ... Włodarze (*villici*) byli zatem w tym czasie niższymi urzędnikami administracyjnymi, ... w przeciwieństwie do* ***faktorów*** *i starostów podległych bezpośrednio biskupowi. Podczas gdy starostowie i* ***faktorzy*** *pochodzili ze szlachty, włodarze rekrutowali się ze sołtysów, karczmarzy a nawet kmieci. ...*", str. 90-91). Z zapisu wynika, że miejscowośc nazywa się tak samo jak karczma, którą prowadzą Jerzy i Gertruda. Jeden ze świadków, też o imieniu Gertruda, pochodzi z Mezowa, k. Dzierżążna. Po ponad dwudziestu latach kolejne trzy zapisy metrykalne, zawierające rdzeń *Dama* jako nazwisko tym razem, pochodzą, pierwszy z roku 1659: "*Żukowo. Die: 25: Aprillis Ego qui Supra baptisavi* ***Annam*** *Georgy Damowy et Dorotheae Coniugum de Villa Żukowo Patrini Jacobus Piasek et Elena Szafierowna*", E2018; oraz z roku 1661: "*Zukowo. 24 Decemb Ego idem Pater baptisavi* ***Stephanum*** *infantem Philippi Ptak et Catherinae coniugum legit. Patrini fuerunt Georgius Dama et Anna Pączkowna de eadem villa.*", E2085; następnie z roku 1673: "*Żukowo. Eadem die Ego idem baptisavi* ***Albertum*** *Georgÿ Dama et Dorothea coniugum. Patrini fuerunt Sigismundus arator et Catharina Sutoris uxor de Blokus*", E2626, w których karczmarz (lub jego syn) nazywa się obecnie Jerzy Dama a jego żona Dorota. Jego rodzina mieszka w Żukowie, a on sam przyjął nazwisko po nazwie karczmy *Dama*. W każdym razie w miejscu zamieszkania w Żukowie w zapisie widnieje jako *Georgÿ Dama et Dorothea coniugum*. Nazwa miejscowości, po drugiej wojnie szwedzkiej 1655-1660, razem z karczmą znikła. Gdzie znajdowała się zaginiona miejscowość *Dama✠*, jeszcze na tym etapie poszukiwań archiwalnych nie wiadomo, możliwe, że w okolicach *Mezowa* lub *Żukowa*. Słownik geograficzny **1885:** Tom VI, [136] opisując *Mezowo*, podaje nazwę wybudowania, Kozią Karczmą zwaną, str. 267. Jednak w monografii Księdza Franciszka Ksawerego Okroya [243] czytamy: "… *Największą sławą w Żukowie cieszyła się karczma zwana 'Wielką' lub 'Domową'. Obowiązkiem dzierżawcy tej*	Żukowo

				karczmy było dbać, by obcy i podróżni mieli w niej należytą wygodę. Z nazwy 'Domowa' wynika, że karczma ta była tak urządzona, by goście czuli się w niej jak we własnym domu. ...", str. 55, co skłania do przyjęcia wersji lokalizacji karczmy w Żukowie.	
			2	***Tamowa*** (1645) E1515, Nazwa miejscowości zaginiona *Tamowa✠*. W *Słowniku geograficznym* ... [136] nazwa *Tamowa* nie występuje. Nazwa miejscowości *Tamowa* pojawia się w jednym zapisie metrykalnym z roku 1645: "*Tamowa. Ego idem die 18 Novembris baptizavi **Catharinam** Georÿ et Dorotheae tabernatrix PP. Anna Klimkoszowa et Joannes Blaskowski.*", E1515; oraz jako nazwisko w roku 1653: "*Mezowo. Die 9 Novembris Idem qui Supra baptisavi **Catharinam** Jacobi et Annae Coniugum Braxatoris de Mezowo. P.P. Jacobus Kruzik et Gertru. Tamova.*", E1817; i w roku 1654: "*Martius. Lniska. Die 17 Martÿ Ego Pater Andreas Rodzaiowski baptisavi **Josephum** et **Gregorium** geminos, Andreae et Svetoslaua Coniug: Dolask de Lniska PP Josephi Georgius et Gertruda Tamowa. Gregorÿ vero Augustinus Sutor et Elizabeth Leczka.*", E1827. Wymienieni są rodzice chrzestni *Georgius et Gertruda Tamowa*. Podobnie w zapisie z tegoż roku: "□□□□□. *Die 12. Aprilis. Ego Pater Andreas Rodzaiowski baptisavi **Georgium** Georgii et Barbarae Gnski Coniugum. P.P. Jacobus Rusz. et Gertruda Tamowa.*", E1829; w którym występuje ponownie *Gertruda Tamowa* jako świadek. Podobnie w zapisie z tegoż roku: "*Żukowo. Die Ultima May. Ego qui Supra baptisavi **Joannem** Matthiae et Hedvigis Coniugum de Żukowo. P.P. Andreas Sęk. et Gertrudis Tamowa.*", E1833. Jeszcze w tym samym roku 1654 pojawia się w zapisach jako świadek *Jadwiga Tamowa*: "*Othomino. Eodem Die Idem qui Supra, baptisavi **Martinum** Georgÿ et Evae Coniugum Gemza de Othomino. P.P. Thomasz de Glincz. et Hedvigis Tamowa.*", E1851. Następnie powtórnie przeszukano żukowską bazę danych, kładąc nazwisko *Damowa* (i *Damowna*), bardzo podobnie brzmiące dla ucha księdza sporządzającego zapis metrykalny, jak *Tamowa*. W roku 1655 znaleziono zapis: "*Żukowo. Eodem die qui Supra Baptizavi **Martinum** Martini fabri et Catharinae de Żucow Coniugum Patrini Leonardus Borkowski et Gertruda Damowa de eadem*", E1887; w którym pojawia się *Gertruda Damowa* z Żukowa jako świadek. Następne zapisy (pierwszy z roku 1655) przynoszą wzmianki o *Helenie Damowej*. "*1655. Maius. Żukowo. Die 17. Ego Pater Mathaeus Miroszewski Baptizavi **Annam** Mathaei et Edvigis Ratai Coniugum Legit. de villa Żukowo Patrini Albertus Leka et Elena Damowna*", E1868; oraz "*Żukowo. Eodem die Idem qui Supra Baptizavi **Dorotheam** Matthiae Kolodziey et Helenae coniugum legit. de Villa Żukowo Patrini Jakobus Kruza et Helena Damowna de eadem Villa*", E1872. Dwa lata później, w roku 1657, kolejne dwa zapisy chrztów: "*Lniska. Eodem die Ego Pater Mat: Mir: baptisavi **Petrum** Petri et Annae coniugum de Villa Lniska Patrini Matthaeus Rusz de Villa Żukowo et Elena Damowna de Żukow*", E1944; oraz "*Żukowo. Die ultima Octobris Ego Pater Mat: Mir: baptisavi **Albertum** Simonis Żaroda et Anna Coniugum de Villa Żukowo Patrini Nobilis Christophorus Swiniecki et Helena Damowa,*", E1945.	Żukowo
			Są podstawy do połączenia tych dwóch zbiorów danych dla nazw historycznych *Dama* i *Tamowa* w jedną całość, opisującą zaginioną nazwę miejscowości *Dama✠*, znajdującą się na terenie Żukowa. Łącznikiem jest osoba matki lub świadka na chrzcie, *Getruda Damowa*, zapisywana też jako Gertruda Tamowa. Uzupełniony wyciąg z obu bloków informacji zestawiono w poniższej roboczej		

tablicy.

Wyciąg z metrykalnego zapisu chrztu					
LP	Miejsce	Dziecko	Rodzice	Rok	Źródło
1	*Dama*	***Joannem***	*Georgii et Gertrudis de Dama Tabernatoris*	1638	E1155
2	*Tamowa*	***Catharinam***	*Georÿ et Dorotheae tabernatrix*	1645	E1515
3	*Żukowo*	***Annam***	*Georgy Damowy et Dorotheae Coniugum de Żukowo*	1659	E2018
4	*Żukowo*	***Casimirum***	*Adami Dama et Evae*	1670	E2456
5	*Żukowo*	***Albertum***	*Georgÿ Dama et Dorothea coniugum*	1673	E2626

Istnienie rodziny Jerzego Damy i Doroty jest udokumentowane w latach 1645-1673, zamieszkiwali w Żukowie. Ostateczne potwierdzenie lokalizacji karczmy Damowej (Dama, Tamowa) znaleziono w rękopisie [244], sygnatura H6, gdzie czytamy: "*Naiem karczmy Damowey w Żukowie, 1665. Macieiowi Tkaczowi puscił Wielebny Convent karczmę wielką w Żukowie damowa nazwaną ...*", karta 83b.

325 Żuława

Zulawka (1665) A10**,** ***Żuławka*** (1666) A41**,** ***Żuławka*** (1667) A60**,** ***Zalau*** (1671) A261**,** ***Zulawko*** (1672) A281**,** ***ex Salau*** (1674) B38**,** ***Ze Zulawki*** (1675) B40**,** ***Żulawka*** (1678) B61**,** ***Żalau*** (1679) A624**,** ***Sulawka*** (1684) B87**,** ***z Żuławki*** (1699), A1294**,** ***Dwor Żuławski*** (1704) A1661**,** ***ze Dworu*** (1706) A1762**,** ***z dzolau*** (1715) B518**,** ***Zulawska*** (1720) A2650**,** ***de Zulawki*** (1726) C266**,** ***ex Villa Zulawki*** (1731) C349**,** ***Folwark Zulawski*** (1734) A3609**,** ***Żułavcense Praedium*** (1736) B827**,** ***Praedio Żułavcense*** (1736) B827**,** ***Taberna Żulavcensis*** (1737) C460**,** ***de Żuławki*** (1737) C461**,** ***Żuławcensis*** (1737) B838**,** ***Folwark Żuławski*** (1737) A3898**,** ***de Żuławki*** (1738) C515**,** ***Ex Praedio Żulavcensi*** (1740) A4078**,** ***de Żuławkj*** (1740) C617**,** ***Praedium Żuławcense*** (1741) B951**,** ***Folwark Żuławskj*** (1742) A4336**,** ***ex Novae Tabernae Żulavcensis*** (1743) C798**,** ***Ex Nova Tabernae Żuławcensis*** (1743) C830**,** ***Ex Novae Tabernae Żułavcensi*** (1743) A4393**,** ***Ex Praedio Żułavcensi*** (1744) A4520**,** ***de Tabernae Novae Żulavcensi*** (1744) C880**,** ***Nova Taberna Żułavcensis*** (1746) B1042**,** ***Nova Tabernae Żulavcensi*** (1749) C1136**,** ***de Villae Żuławki*** (1749) B1082**,** ***Novae Tabernae Żułavcensi*** (1749) A4895**,** ***Nowa karczma Żuławska,*** (1751) A5115**,**

Przypisanie możliwe do miejscowości o nazwie *Żuławka (niem. Klein Saalau),* k. Pręgowa, lub też do do miejscowości o nazwie *Żuława (niem. Gr. Saalau)*, k. Rekcina. **1925:** mapa [20].

Częstości występowania do roku 1711 różnych form nazwy miejscowości *Żuławka*(195 = 100%) z parafii Pręgowo podano w [68]: Żuławka(141), Zuławka(15), Zulawko(11), Zulawka(11), Żulawka(8), z Żuławki(2), Zulawka, ex Salau(1), Ze Zulawki(1), ze Dworu(1), Żalau(1), Zalau(1), Sulawka(1), Dwor Żuławski(1); str. 27.

Przypisanie nazwy historycznej ***Żuławka*** do lokalizacji określonej na współczesnej mapie też jako *Żuławka*, może być podważone w świetle analizy zapisu na mapie Schroettera [271], z którego wynika, że obecna *Żuława* (k. Rekcina) nosiła kiedyś nazwę *niem. gros Saalau od(er): Sulawka*, (21 dymów). Było to duża osada, nazywana *Żuławką*, która to historyczna nazwa następnie przekształciła się w obecną nazwę *Żuława*, nazwaną tak z racji jej zaludnienia i wielkości. Na mapie Schroettera [271] istnieje też mała Żuława (*Klein Saalau*), pustkowie, z jednym budynkiem mieszkalnym. Wydaje się, że historyczną miejscowość ***Żuławka*** z XVII-XVIII wieku, należy umiejscowić w miejscu obecnej Żuławy, k. Rekcina. Na współczesnych mapach topograficznych widnieją dwie podobne nazwy miejscowości, położone blisko siebie: *Żuławka,* k. Pręgowa, oraz *Żuława*, k. Rekcina.

Wątpliwości dotyczące problemu obecnej lokalizacji miejscowości o historycznej nazwie ***Żuławka***, zostały zauważone również wcześniej przez historyków. **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: pisze: "*... Za osiedla nie istniejące już ok. 1570 r. uznalismy: ... Żuławę, własność szlachecka, powiat gdański (jej uwzględnienie wynikało z odróżniania dwóch miejscowości o podobnych nazwach: Żuławy i Żuławki, podczas gdy istniała tylko ta ostatnia); ...*", str. 52. Prawdopodobnie należałoby dodać po tej wzmiance, że '*obecna Żuława była w dokumentach wzmiankowana jako* ***Żuławka****, i przypisywanie jej lokalizacji do obecnie istniejącej na mapach Żuławki jest błędne*'. Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego ... (SGKP), podaje w opisie **Żuławy**, niem. Gross Saalau (jest to obecna Żuława, k. Rekcina), wymieniona w roku 1789 jako wieś szlachecka, folwark i karczma, w ręku Trembeckich, którzy tu we dworze utrzymywali osobną kaplicę, (*obacz 'Utracone kościoły ..., księdza Fankidejskiego, str. 187'*), [136], Tom XIV, str. 853. Tymczasem cytowana w haśle w SGKP publikacja Fankidejskiego **1880:** Jakób Fankidejski [25] podaje "*... Kaplica w Żuławce (Saalau). Żuławkę posiadali przez długi czas Trembeccy, ... Między innym w drugiej połowie XVIII stulecia Jan Trembecki, chorąży malborski, dziedzic obszernych włości w tej okolicy, ... urządziła sobie pobożna ta rodzina we dworze osobną kaplicę, ... W roku 1779 jest kapelanem u państwa Trembeckich X. Andrzej Bielski. ...*", str. 186-187, zawiera nazwę miejscowości *Żuławka*. Autorem hasła **Żuława** w SGKP był ksiądz dr Romuald Frydrychowicz, wybitny historyk i znawca problematyki Kaszub, który przypisał (teraz wiadomo, że było to zgodne z mapą Schroettera) lokalizację historycznej nazwy miejscowości *Żuławka* do położenia obecnej Żuławy. **1897-1899:** Visitationes Hieronymo Rozdrażewski [8-9] ... ***1583-1584:*** ... *INDEX LOCORUM. ... Żuława, Gross Saalau (Zuławka, Zulawa maior) 8. 43. 114, 218. 225. 259. 274.*", str. 597. Z wymienionych 7 odwołań do nazwy *Żuława*, tylko dwa (8. i 225.) rzeczywiście dotyczą nazwy *Żuława*, pozostałe zaś do nazwy *Zuławka*; dla nazwy "*Żuławka, Klein Saalau (Zuławka) 44. 216.*", str. 597, dwa odwołania dotyczą nazwy *Zuławka* w wykazach miejscowości należących do

parafii Pręgowo. Opracowanie tego rękopiśmiennego źródła wraz z komentarzami pochodzi z roku 1899, [9], str. VIII.

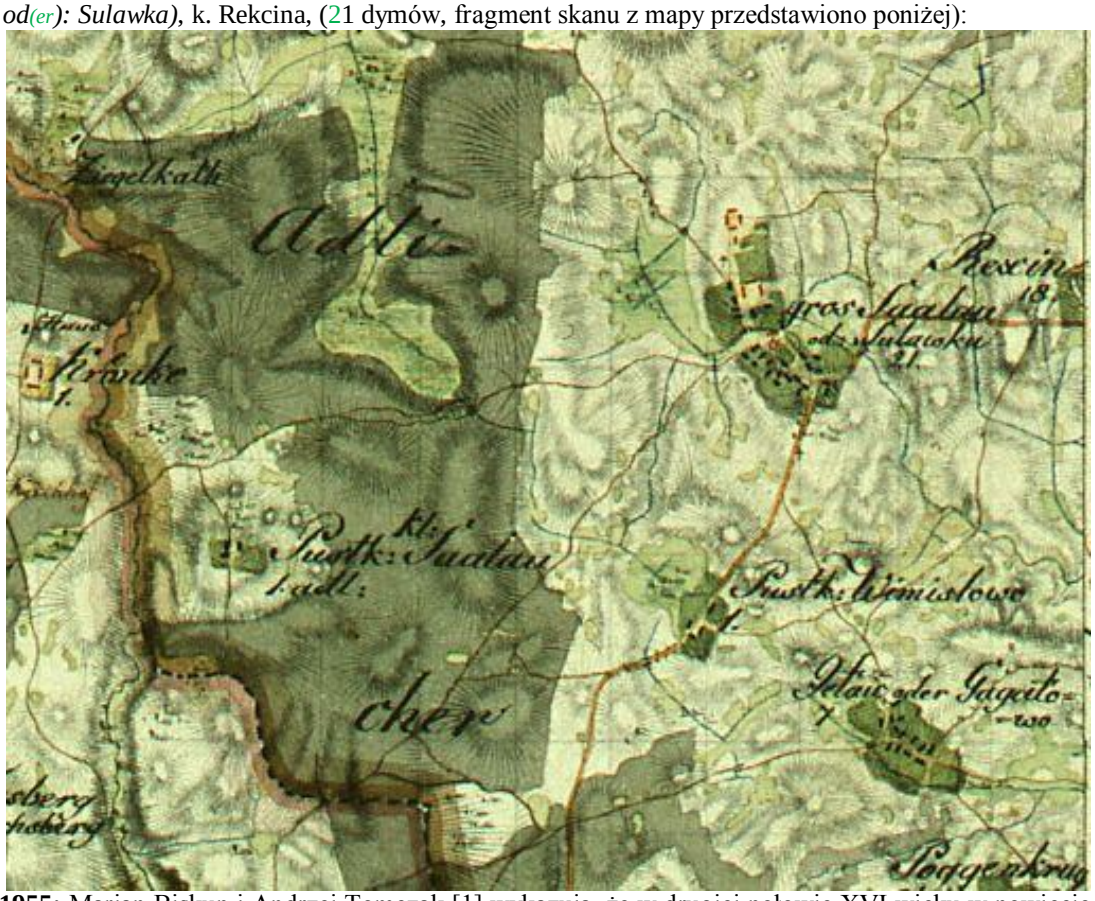
Wspomniana wyżej wizytacja Rozrażewskiego [8-9], przynosi dwa odniesienia do nazwy Żuława, obie powiązane z katolicką parafią Giemlice na Żuławach i osobą Valentina.

Pierwsze odniesienie pochodzi z roku 1583: *"Villa Giemlicze. ... Eius ecclesiae asseritur plebanus modernus Miłobądzensis, qui non est praeventus. Habet vicarium Jacobum Nikierk ab annis duobus residentem, ejus salarium 50 marcae, ad dimidium tacae, hic quoque non est praeventus. ... Vitrici ecclesiae sunt Stephanus Nikiel Thomas Solagur, Caspar Nikierk. Vocati una cum aliis colonis plurimis, praesertim Georgio Wucza ac Casparo Lamesz, de vita moribus doctrinaque eius vicarii inquisiti, mediis juramentis deposuerunt, illum non solere visitare tabernas neque quicquam iurgiorum exercere, doctrinam item salutarem praedicare, excepto illo, quod ex illius ore proprio, se habere uxorem copulatam atque ex illa prolem suscepisse binam, audiverint, sed et Anna Jurkowna in domuncula verius, quam domo praeventa, se esse copulatam ab annis decem a quodam Valentino in maiori Zulawa et se habere binam cum eodem prolem, recognovit. ...",* str. 8.

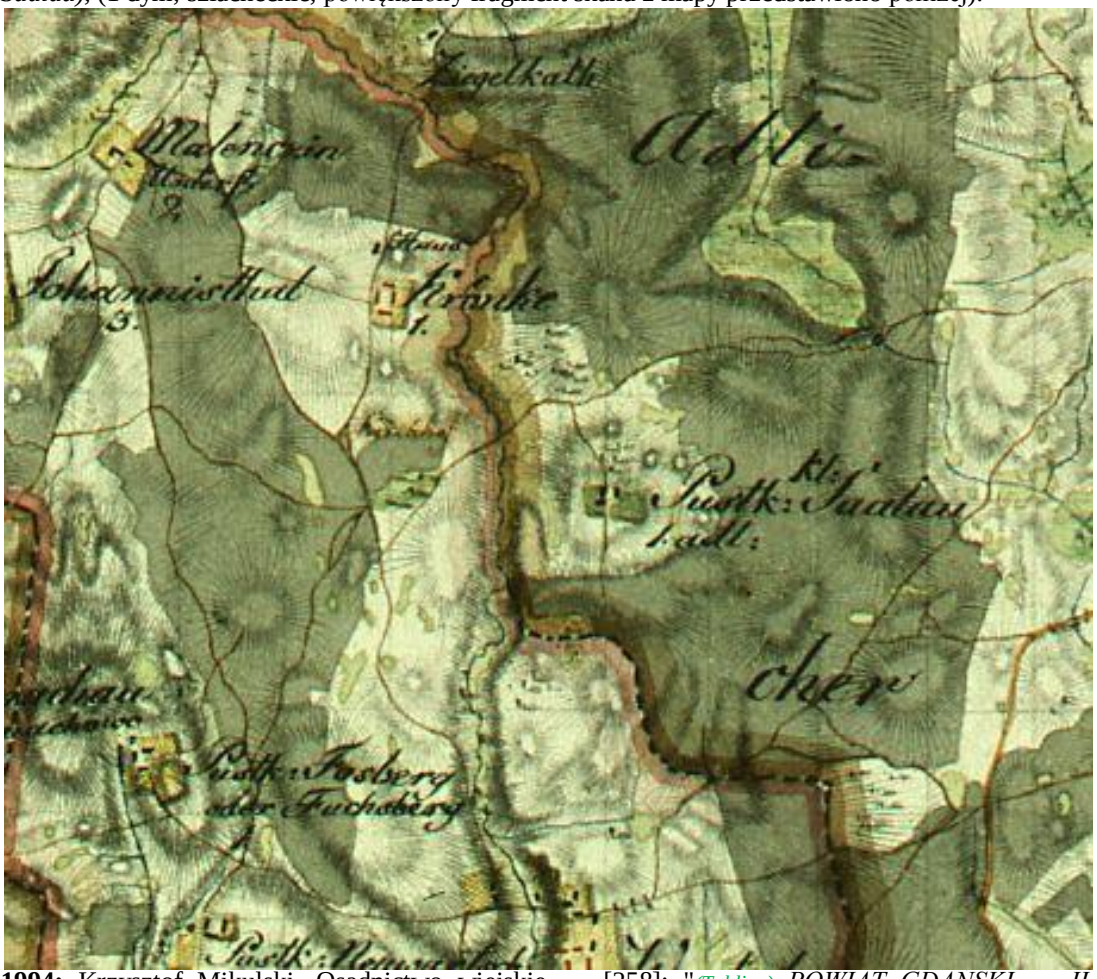
Drugie odniesienie pochodzi z roku 1584: *"Tota Insula minor ab haereticis residentibus incolis occupata, sola villa* ***Czięlicze(!)*** *(Giemlice) asseritur catholica, cum nihil pene in se contineat catholici, nam modernus vicarius commendam non habens, qua etiam non est dignus, totus intra et extra haereticus, Iacobus Nikierk, regulae coenobii Olivensis professus, proprio recognovit ore, idemque ab annis plus minus 12 in maiori Zuława a quodam Valentino sui Ordinis professo eodemque apostata copulatus, impudice cum uxore et bina prole vivit, requisitus, an in ecclesia celebret, respondit, se hoc anno tantum ter, scilicet pro Paschatis feriis, Assumptionis B. M. Virginis ac Sanctorum Omnium celebrasse. ...",* str. 225.

Rozróżnienie, którą Żuławkę (lub Żuławę) należy przypisać do historycznej nazwy, jest trudne, dlatego też dla hasła Żuławka (w bloku poniżej) podano tylko kilka źródeł archiwalnych z poszukiwań literaturowych, bez wykazu cytowań nazw historycznych z metryk.

1796-1802: Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Żuława (niem. gros Saalau od(er): Sulawka)*, k. Rekcina, (21 dymów, fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej):

1955: Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Żuława (Gr. Saalau)*, należące do P. Bąkowskiego, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, str. 91. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat gdański, str. 161. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zuława****, niem. Gross Saalau, dobra rycerskie, powiat gdański górny, stacja kolejowa Pruszcz, stacja pocztowa Straszyn, parafia katolicka Prągowo, 814 ha (674 roli ornej, 20 łąk, 27 lasu); 1885 roku 13 domów, 32 dymy, 213 mieszkańców, 112 katolików, 101 ewangelików; na cegelnią Wympłowo (niem. Pustk: Wimislowo, mapa [271], powyżej) przypada 1 dym i 12 mieszkańców. We wsi jest szkoła ewangelicka, gorzelnia i młyn parowy; hodowla bydła rasy amsterdamskiej i koni. Dziedzic Hugo Montu. W topografii Goldbecka z roku 1789 wymieniona Żuława jako wieś szlachecka, folwark i karczma, o 20 dymach, w ręku Trębeckich, ... którzy tu we dworze utrzymywali osobną kaplicę (obacz 'Utracone kościoły, ks. Fankidejskiego, str. 187'), (komentarz powyżej). Istnieje dziś jeszcze we wsi kaplica św. Krzyża, która roku 1859 została*

		odbudowana a 1860 roku poświęcona, ... Roku 1427 dnia 24 maja nadał król Kazimierz dobra te burmistrzowi gdańskiemu Reinholdowi Niederhoff, ... Wizyta Rozdrażewskiego z roku 1583 opiewa, że stał tu dawniej kościół parafialny pod wezwaniem św. Jerzego, mały, ale murowany. Wówczas należał jako filialny do Prągowa. Wieś posiadali wtedy Bąkowscy (str. 33). Do probostwa należały 4 włóki. Przed Trębeckimi właścicielami Żuławy byli Dąbscy, z których jeden około roku 1736 kościół odbudował a Ewa z Pląskowskich Trębecka zaopatrzyła w aparaty. Miał dwa ołtarze. Jeden roku 1769 przez biskupa Chryzostoma Gnińskiego konsekrowany, drugi roku 1724 dnia 10 września przez Feliksa Kretkowskiego, biskupa chełmińskiego, ... ", str. 853.
326	Żuławka	Przypisanie możliwe do miejscowości o nazwie *Żuławka (niem. Klein Saalau)*, k. Pręgowa, **1925:** mapa [20]. **1796-1802:** Mapa Schroettera [271] podaje lokalizację miejscowości *Żuławka (niem. Pustk: Kl: Saalau)*, (1 dym, szlacheckie, powiększony fragment skanu z mapy przedstawiono poniżej). **1994:** Krzysztof Mikulski, Osadnictwo wiejskie ..., [258]: "*(Tablica) POWIAT GDANSKI. ... II. WŁASNOŚĆ SZLACHECKA. ... A. Osiedla istniejące w 1570 r. ... 59. (Obecna nazwa) Żuławka, (Nazwy występujące w źródłach) -, (Rodzaj gospodarczy w 1570 r.) WF (wieś z folwarkiem), (Rodzaj gospodarczy w 1700 r.) F (folwark),*", str. 158. **1955:** Marian Biskup i Andrzej Tomczak [1] wykazują, że w drugiej połowie XVI wieku w powiecie gdańskim istniały dobra szlacheckie *Żuławka (Kl. Saalau)*, należące do P. Jackowskiego, herbu Ryś, pochodzenie pomorskie, 40 łanów (8 łanów folwark), str. 91. Parafia Pręgowo, dekanat gdański, powiat gdański, str. 161. **1916:** Bolesław Ulanowski [270], Inwentarz ..., ***1534:*** "*Decime pecuniarie in Pomerania. Decanatus Gdanensis et Mirochoviensis. ... Parochialis in Prugow. ... Zolowko dat gr. 32½; ...*", str. 113. **1901:** Stanisław Kętrzyński [10] podaje w Taryfach … ***1682:*** "*Dobra Ziemskie Powiatu Tczewskiego, Nowskiego, Gdańskiego. ... Żuławka. JMP. Bergman od 8 ogrodników i karczmarza pańskiego. 1 zł. 6 gr.*", str. 103. **1897-1899:** Visitationes Hieronymo Rozdrażewski [8-9] **...** ***1583:*** "*... Decanatus Gedanensis, ... Villa Zuławka. Petri Bąkowski haereditaria. Ecclesia parva murata, tituli s. Georgii, quondam parochialis, nunc filia ad Prągowo, cuius fundum Dnus villae, 4 scilicet mansos et frumentum, pro se recipit et aliquot modios solvit vicario Prągoviensi.*", str. 43. **1895:** SŁOWNIK GEOGRAFICZNY … Tom XIV, [136]: "***Zuławka**, niem. Klein Saalau, wieś, powiat gdański górny, stacja pocztowa Straszyn, parafia katolicka Prągowo; 83 ha (72 roli ornej, 2 łąk); 1885 roku 16 domów, 33 dymy, 143 mieszkańców, 100 katolików, 43 ewangelików. Według taryfy podwójnej a akcyzy potrójnej z roku 1648 płacił tu Bąkowski od 7 włók osiadłych, karczmy i 4 ogrodników 16 florenów i 22 groszy, ... Według taryfy na symplę z roku 1717 płaciła wieś 1 zł. i 6 gr., ... Wizyta Rozdrażewskiego z roku 1583 wykazuje tu 30 włościan; każdy dawał mesznego 1 korzec żyta i tyleż owsa (str. 34 (podano numer strony oryginału)), ...*", str. 853.

Dodatek 1. Wykaz cytowanej literatury

Stan na dzień 30 czerwca 2015 r.

Dla cytowanych książek wydanych współcześnie zastosowano skróty literowe powszechnie znanych wydawnictw: PIW (Państwowy Instytut Wydawniczy), PWN (Państwowe Wydawnictwa Naukowe). Numer cytowanej literatury z poniższej tablicy podawano w opracowaniu w nawiasach kwadratowych […]. Numer strony cytowanego fragmentu literatury podawano w tekście opracowania po cytowanej pozycji literaturowej, np. [1], str. 137-161. Jeśli źródłem cytowanej pozycji literaturowej wykorzystanej przez autora była biblioteka cyfrowa, zastosowano następujące skróty literowe umieszczane w nawiasach okrągłych, na końcu opisu cytowanej literatury: (KPBC) = Kujawsko-Pomorska Biblioteka Cyfrowa, (WBC) = Wielkopolska Biblioteka Cyfrowa, (EBC) = Elbląska Biblioteka Cyfrowa, (PBC) = Pomorska Biblioteka Cyfrowa, (Wejherowska BC) = Wejherowska Biblioteka Cyfrowa, (Meßtischblatt) = Archiwalne mapy Pomorza Gdańskiego, www.mapy.eksploracja.pl, Topographische Karte 1:25000 (Meßtischblatt); (Mapy WIG) = Archiwum Map Wojskowego Instytutu Geograficznego 1919-1939, 1:25000, (RCIN) = Repozytorium Cyfrowe Instytutów Naukowych. Podany poniżej wykaz cytowanej literatury jest uzupełnieniem i kontynuacją wykazu podanego w [332], str. 568-575.

Tablica 1. Wykaz cytowanej literatury

Numer	Cytowana pozycja literaturowa
1.	Marian Biskup, Andrzej Tomczak, "Mapy województwa pomorskiego w drugiej połowie XVI w. I. Rozmieszczenie własności ziemskiej. II. Sieć parafialna", Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Rocznik 58, Zeszyt I, str. 1-182, Toruń 1955, PWN, Warszawa 1955, (KPBC);
2.	Małgorzata Nowaczyk, "Poszukiwanie przodków. Genealogia dla każdego", str. 1-432, PIW, Warszawa 2006;
3.	Dr Friedrich Lorentz, "Polskie i kaszubskie nazwy miejscowości na Pomorzu Kaszubskim", reprint na podstawie wydania Instytutu Zachodnio-Słowiańskiego przy Uniwersytecie Poznańskim (z 1923 roku), Wydawnictwo Region, Gdynia 2006;
4.	Stanisław Arnold, (red.), "Słownik Geograficzny Państwa Polskiego", Tom 1, kolumny 481-1724, Wyd. Polskie Towarzystwo Krajoznawcze, Warszawa 1936-1939, doprowadzono do liter **Gwda,** (WBC);
5.	Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Rocznik II, str. 1-136, zawiera 3 publikacje, wśród nich: Ksiądz Stanisław Kujot "O majątkach biskupich na Pomorzu", str. 1-97, oraz "Kasztelania Raciązka i Ziemia Zaborska. Poszukiwania geograficzne", str. 127-136, Toruń 1880, (KPBC);
6.	Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Rocznik IX, str. 1-191, zawiera 4 publikacje, wśród nich: Ksiądz Stanisław Kujot "Kto założył parafie w dzisiejszej dyecezyi chełmińskiej? (Nie dokończona)", str. 1-149, Dr. Wojciech Kętrzyński "Przydomki szlachty pomorskiej", str. 150-165, oraz Ksiądz Paweł Czaplewski "Kasztelania Starogardzka czyli Zaborska. Studium historyczno-geograficzne", str. 166-171, Toruń 1902, (KPBC);
7.	Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Rocznik X, str. 150-420, zawiera 4 publikacje, wśród nich: Ksiądz Stanisław Kujot "Kto założył parafie w dzisiejszej dyecezyi chełmińskiej? (Części pierwszej druga połowa)", str. 150-420, oraz Dr. Wojciech Kętrzyński, "Przydomki szlachty pomorskiej", str. 395-398, Toruń 1903, (KPBC); (Dwie dalsze części rozprawy Księdza Stanisława Kujota umieszczono pod numerami [208] i [209])
8.	"Visitationes Archidiaconatus Pomeraniae Hieronymo Rozrażewski Vladislaviensi et Pomeraniae Episcopo factae", str. 1-222, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, FONTES I, Toruń 1897, (KPBC);
9.	"Visitationes Archidiaconatus Pomeraniae Hieronymo Rozrażewski Vladislaviensi et Pomeraniae Episcopo factae", str. 223-656, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, FONTES II-III, zawiera REGISTRUM wizytacji z lat 1582-1584, 1595-1599, str. 647-654, wykaz 15 dodatków z lat 1363-1598, str. 654-655, oraz indeksy: locorum, nominum, rerum, str. 550-646; Toruń 1898-1899, (KPBC);
10.	Stanisław Kętrzyński, "Taryfy podatkowe ziem pruskich z r. 1682" oraz Ksiądz Stanisław Kujot, "Trzy wilkierze wiejskie", str. 1-244, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, FONTES V, Toruń 1901, (KPBC);
11.	Wojciech Kętrzyński, "Nazwy miejscowe polskie Prus Zachodnich, Wschodnich i Pomorza wraz z przezwiskami niemieckimi", Biblioteka Ossolińskich, zbiór materyałów do historyi Polskiej, zeszyt VI, Nakładem Zakładu narod. im. Ossolińskich. We Lwowie 1879, (KPBC);
12.	(Mapy WIG), P31-S27-E_Gdańsk_1926.jpg; Reedycja map topograficznych Wojskowego Instytutu Georgraficznego w Warszawie (1918-1939), arkusz GDAŃSK, 1:25000, pas 31 słup 27-E, Warszawa 1938;
13.	(Meßtischblatt), 2079_Wernersdorf_1913.jpg, Pogorzała Wieś;
14.	(Meßtischblatt), 2180_Pestlin_agronomische_1872.jpg, Postolin;
15.	(Meßtischblatt), 1776_Prangenau_geognostich_agronomische_1905.jpg, Pręgowo;
16.	(Meßtischblatt), 1875_Schönflieβ_in_Westpreussen_1875.jpg, Szumleś Królewski, wydanie z roku 1925 uzupełnione;
17.	Andrzej Januszajtis, "Krótka historia Czapielska", 3-stronicowe opracowanie umieszczone w gablocie przy kościele Św. Mikołaja w Czapielsku, 2008 r.;
18.	(Meßtischblatt), 1775_Kelpin_1911.jpg, Kiełpino;
19.	Ksiądz Bruno Czapla, "Ad historiam ecclesiasticam Pomeraniae Apparatus pauper subsidia literaria poscens a viris bonis et doctis collectus ad interim a Georgio Schwengel Cartusiae Priore 1749", str. 1- 645, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, FONTES XVI-XIX, Toruń 1912-1915, (KPBC);
20.	(Meßtischblatt), 1777_Praust_1925.jpg, Pruszcz Gdański;
21.	(Meßtischblatt), 1877_Sobbowitz_1909.jpg, oraz 1877_Sobbowitz_1925.jpg, Sobowidz;
22.	(Meßtischblatt), 1876_Gr_Paglau_1925.jpg, Pawłowo;
23.	(Meßtischblatt), 1676_Zuckau_1898.jpg, Żukowo, wydanie 1900 r. na podstawie mapy z 1898 r.;
24.	(Meßtischblatt), 1778_Trutenau_1925.jpg, Trutnowy;
25.	Ks. Jakób Fankidejski, "Utracone kościoły i kaplice w dzisiejszej dyecezyi chełmińskiej", str. 1-372, Pelplin 1880, (KPBC);

26.	(Meßtischblatt), 1677_Danzig_1918.jpg, Gdańsk;
27.	(Meßtischblatt), 1575_Schönwalde_1877.jpg, Szemud;
28.	(Meßtischblatt), 1576_Quaschin_1917.jpg, Chwaszczyno;
29.	(Meßtischblatt), Zoppot_1908.jpg, Gdańsk, Sopot, Gdańsk, ze zbiorów Janusza Kukielskiego. Wydanie rok 1936, oparte na mapie z roku 1908;
30.	Archiwalne mapy Pomorza Gdańskiego, www.mapy.eksploracja.pl, 1:25000, 1378_Hela_1926.jpg, Hel, mapa polska, druk i wydanie Wojskowego Instytutu Geograficznego, 1926;
31.	(Meßtischblatt), 1675_Karthaus_1940.jpg, Kartuzy;
32.	Edmund Cieślak (red.), "Historia Gdańska", Tom III/1:1655-1793, Gdańsk 1993;
33.	Aleksander Klemp, "Skład wyznaniowy i społeczny szlachty protestanckiej w Prusach Królewskich (druga połowa XVII - druga połowa XVIII wieku), str. 55-61, w pracy zbiorowej pod redakcją Jerzego Dygdały "Szlachta i ziemiaństwo na Pomorzu w dobie nowożytnej XVI-XX wieku", Materiały sympozjum w Toruniu, str. 3-149, Toruń 1993, (KPBC);
34.	Richard Rose, "Die Kirchenbücher der evangelischen Kirchen Ost- und West-Preussens, nebst einem Verzeichnis der Militär-Kirchenbücher der Provinz West-Preussen und der katholischen Kirchenbücher der Diözese Ermland", str. 1-21, 1909, (EBC);
35.	(Meßtischblatt), 1792_Schippenbeil_1897.jpg, Sępopol;
36.	Max Bär, "Die Kirchenbücher der Provinz Westpreussen", str. 1-64, Danzig 1908, (KPBC);
37.	Max Bär, Walther Stephan, "Die Ortsnamenänderungen in Westpreußen gegenüber dem Namenbestande der polnischen Zeit", str. 1-131, Danzig 1912, (KPBC);
38.	Ksiądz Stanisław Kujot, "Dzieje Prus Królewskich", Roczniki Towarzystwa Naukowego w Toruniu, Rocznik XX, str. 1-423, Toruń, 1913; Rocznik XXI, str. 425-822, Toruń 1914; Rocznik XXII, str. 823-1166, wydał po śmierci autora M. Rzewuski, Toruń, 1915; Rocznik XXIII, str. 1169-1278, wydał po śmierci autora M. Rzewuski, Toruń 1916; Roczniki XXIV-XXV, str. 1281-1556, część I, Indeks i Rejestr, wydał M. Rzewuski, Toruń 1917-1918; Roczniki XXIX-XXXI, str. 1-367, część II, Pomorze i ziemia chełmińska 1309-1380, wydał A. Mańkowski, Toruń 1922-1924, (KPBC);
39.	Ksiądz Jakób Fankidejski, "Klasztory żeńskie w dyecezyi chełmińskiej", str. 1-280, Pelplin 1883, (KPBC);
40.	Bogna Wernichowska, "Imiona współczesne, dawne i osobliwe", str. 1-286, Świat Książki Sp. z o.o., Warszawa 2009;
41.	Roczniki Towarzystwa Naukowego w Toruniu, Rocznik XIX, str. 1-288, Toruń 1912. Zawiera 5 prac, wśród nich: Ks. Paweł Czaplewski, "Wykaz oficyałów gdańskich i pomorskich od 1467 - 1824 r.", str. 3-128; Ksiądz Alfons Mańkowski, "Imiona i nazwiska rodzinne a nazwy miejscowe. Przyczynki do genezy nazw miejscowych Zachodniopruskich od 17. do 19. wieku", str. 250-274; (KPBC);
42.	Józef Paczkowski (wydał), Ksiądz Alfons Mańkowski (opatrzył skorowidzami), "Opis królewszczyzn w województwach chełmińskim, pomorskim i malborskim w roku 1664", str. 1-535, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, FONTES 32, Toruń 1938, (KPBC);
43.	Józef Krzepela (zestawił), "Rody ziem pruskich", część I i II, str. 1-263, Kraków 1927, (WBC);
44.	Józef Krzepela (zestawił), "Spis miejscowości i rodów ziemiańskich województwa pomorskiego", str. 1-159, Kraków 1925, (KPBC);
45.	Emilian von Żernicki-Szeliga, "Geschichte des Polnischen Adels", str. 1-84, oraz Dodatek, "Vasallen-Liste des im Jahre 1772 Preussen huldigenden polnischen Adels in Westpreussen", str. 1-55, Verlag von Henri Grand, Hamburg 1905, (KPBC);
46.	Krzysztof Artur Dławichowski, "Elementarz Poszukiwacza korzeni rodzinnych", dokument w formacie PDF, Pomorskie Towarzystwo Genealogiczne, 2011 r.
47.	O. Stefan Łysik, "POLSKIE METRYKI Z PARAFII KOPIENICA Z LAT 1607-1611", Śląskie Studia Historyczno-teologiczne III, dokument w formacie PDF, str. 205-242, 1970 r.
48.	(Meßtischblatt), 1879_Gr_Lichtenau_1896.jpg, Lichnowy;
49.	(Meßtischblatt), 2177_Bobau_2_1910.jpg, Bobowo;
50.	Andrzej Januszajtis, "SULMIN. Niezwykłe dzieje podgdańskiej wsi", str. 1-135, L&L, Gdańsk 2009;
51.	(Meßtischblatt), 1878_Mühlbanz_1900.jpg, Miłobądz;
52.	Niemiecka mapa Westpreussen z 1911 r., 1:600000, wydanie z naniesioną granicą Państwa Polskiego po I wojnie światowej;
53.	(Meßtischblatt), 1979_Gnojau_1913.jpg, Gnojewo;
54.	(Meßtischblatt), 1779_Käsemark_geognostisch_agronomische_1903.jpg, Kiezmark;
55.	(Meßtischblatt), 2078_Pelplin_1910.jpg, Pelplin;
56.	(Meßtischblatt), 1684_Braunsberg_(West)_1937.jpg, Braniewo;
57.	(Meßtischblatt), 2178_Mewe_agronomische_1889.jpg, Gniew;
58.	(Meßtischblatt), 1778_Trutenau_1925.jpg, Trutnowy;
59.	"Skorowidz polsko-niemiecki i niemiecko-polski miejscowości Województwa Pomorskiego i w. m. Gdańska, ułożony na podstawie najnowszej mapy sztabowej 1:300 000 , …", str. 1-184, Nakładem Zakładu Kartograficznego D. O. Gen. Poznań, Poznań 1920, (KPBC);
60.	"Skorowidz ważniejszych miejscowości Prus Królewskich według nazw polskich i niemieckich urzędowych", wydali Ks. Wacław Wojciechowski, Dr. Paweł Spandowski, str. 1-59, Skład główny w Księgarni M. Niemierkiewicz, Poznań, pl. Wilhelmowski 3. Poznań 1918, (KPBC);
61.	"Skorowidz miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej", opracowany na podstawie wyników pierwszego powszechnego spisu ludności z dn. 30 września 1921 r., i innych źródeł urzędowych, Tom XI, Województwo Pomorskie, str. 1-98, Nakładem Głównego Urzędu Statystycznego, Warszawa 1926, (KPBC);
62.	"Verzeichnis sämtlicher Ortschaften in der Provinz Westpreußen mit Angabe des Kreises, des Amtsgerichtsbezirks und der Postanstalt, durch welche die Bestellung der Postsendungen ausgeführt wird.", str. 1-304, Berlin 1906, (KPBC);
63.	(Meßtischblatt), 2482_Bischofswerder_1926.jpg, Biskupiec;

64.	(Meßtischblatt), 2877_Culmsee_1909.jpg, Chełmża;
65.	(Meßtischblatt), 2582_Skarlin_1928.jpg, Skarlin;
66.	(Meßtischblatt), 2371_Konitz_1940.jpg, Chojnice;
67.	Cezary Obracht-Prondzynski, "PRĄDZYŃSCY - POMORSKA RODZINA SZLACHECKO-ZIEMIAŃSKA", str. 315-332, w pracy zbiorowej pod redakcją Włodzimierza Jastrzębskiego "POMORSKIE RODY ZIEMIAŃSKIE W CZASACH NOWOŻYTNICH", str. 1-401, Wydawnictwo MADO, Toruń 2005;
68.	Tadeusz Wilczewski, "Mieszkańcy parafii Pręgowo w drugiej połowie XVII wieku. Część 1. Źródła", str. 1-314, Wyd. GALAN, Gdańsk 2012. Wersja cyfrowa publikacji: http://pbc.gda.pl/dlibra/docmetadata?id=19559, (PBC);
69.	(Meßtischblatt), 1880_Neuteich_1925.jpg, Nowy_Staw;
70.	Ksiądz Paweł Czaplewski, "Senatorowie Świeccy, Podskarbiowie i Starostowie Prus Królewskich 1454-1772", str. 1-232, Roczniki Towarzystwa Naukowego w Toruniu. XXVI-XXVIII (1919-1921), Toruń 1921. (KPBC);
71.	Krzysztof Mikulski (opracował), "Urzędnicy Prus Królewskich XV-XVIII wieku. Spisy", str. 1-243, w "Urzędnicy dawnej Rzeczypospolitej XII-XVIII wieku. Spisy", pod redakcją Antoniego Gąsiorowskiego, Tom V. Pomorze - Prusy Królewskie; Zeszyt 2. Wrocław 1990, (KPBC);
72.	Zbigniew Landowski, Krystyna Woś, "Słownik cytatów łacińskich. Wyrażenia, sentencje, przysłowia", str. 1-759, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2010;
73.	(Meßtischblatt), 1975_Alt_Paleschken_1904.jpg, Liniewo;
74.	Dr. F. Schwarz, opracował, "Gesamtregister (Personen-, Orts- und Sachindex) zu Heft 1-70", Zeitschrift des Westpreußischen Geschichtsvereins, str. 1-322, Danzig, 1932. Dostępne 75 zeszytów (do roku 1941, brak nr 75). Zeszyt VI (1882), Dr Theodor Hirsch, "Geschichte des Karthauser Kreises bis zum Aufhören der Ordensherrschaft", str. 1-148, Zeszyt X (1883), H. Schuch, "Historische Nachrichten über die Landschaft um Berent und die Anfänge ihrer Germanisirung vornehmlich im 13. Jahrhundert.", str. 55-118), (EBC);
75.	(Meßtischblatt), 1870_Bütow_1941.jpg, Bytów;
76.	Stanisław W. Okoniewski, Biskup chełmiński, (red.), opracowane przez komisję w składzie: Czaplewski, Frydrychowicz, Glemma, Mańkowski, Panske, "Diecezja chełmińska. Zarys historyczno-statystyczny", str. 1-851, Pelplin, 1928, (…);
77.	(Meßtischblatt), 1977_Swaroschin_1910.jpg, Swarożyn;
78.	"Słownik POLSKO-ŁACINSKI Ze skarbu Księdza KNAPIUSZA e Societate JESU WYBRANY … Dawniey przez JMci Księdza BENEDYKTA WORONOWSKIEGO POMNOŻONY", TOM I, str. 1-560, w Kaliszu 1787, (WBC);
79.	(Meßtischblatt), 1974_Neu_Paleschken_1904.jpg, Nowe_Polaszki;
80.	Łukasz Koncewicz, "Nowy słownik podręczny łacińsko-polski", opracowany podług najnowszych źródeł, str. 1-950, nakładem księgarni Rubina, Lwów 1930;
81.	Marian Plezia (red.), "Słownik łacińsko-polski", Tomy I-V, PWN, Warszawa 2007;
82.	Kazimierz Kumaniecki (opracował), "Słownik łacińsko-polski", według słownika Hermana Mengego i Henryka Kopii, str. 1-464, PWN, Warszawa 2000;
83.	(Meßtischblatt), 2475_Dritschmin_1873.jpg, Drzycim;
84.	(Meßtischblatt), 1773_Stendsitz_1902.jpg, Stężyca;
85.	(Meßtischblatt), 2081_Gross_Waplitz_1921.jpg, Waplewo;
86.	Edward Breza, "Nazwiska Pomorzan. Pochodzenie i zmiany", Tom I, str. 1-489, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2000, (Wejherowska BC);
87.	Edward Breza, "Nazwiska Pomorzan. Pochodzenie i zmiany", Tom II, str. 1-543, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2002, (Wejherowska BC);
88.	Edward Breza, "Nazwiska Pomorzan. Pochodzenie i zmiany", Tom III, str. 1-460, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2004, (Wejherowska BC);
89.	Reedycja map topograficznych Wojskowego Instytutu Georgraficznego w Warszawie (1918-1939), arkusz SOPOT, 1:25000, pas 31 słup 27-B, Warszawa, 1937 r., (Mapy WIG), 21_Zoppot_1926.jpg, Sopot;
90.	(Meßtischblatt), 2076_Pinschin_1910.jpg, Pinczyn;
91.	Conti Atlas für Kraftfahrer, Deutschland, 1:500 000, Hannover 1935;
92.	(Meßtischblatt), 3077_Podgorz_1909.jpg, Toruń Podgórz;
93.	(Meßtischblatt), 2675_Bagniewo_1873.jpg, Bagniewo; 2675_Grutschno_1913.jpg, Gruczno;
94.	(Meßtischblatt), 2677_Wabcz_1911.jpg, Wabcz;
95.	(Meßtischblatt), 2269_Förstenau_□□□□.jpg, Gwieździn;
96.	(Meßtischblatt), 2783_Radosk_1911.jpg, Radoszki;
97.	(Meßtischblatt), 1874_Alt_Grabau_1902.jpg, Grabowo Kościerskie;
98.	Andrzej Januszajtis, "Od Gyddanyzc do Wielkiego Gdańska. Dzielnice Gdańska - nazwy, historia", str. 1-124, Wyd. Marpress, Gdańsk 2011;
99.	(Meßtischblatt), 2077_Pr_Stargard_1910.jpg, Starogard Gdański;
100.	(Meßtischblatt), 2170_Sampohl_1941.jpg, Sąpolno.
101.	(Meßtischblatt), 2674_Schirotzken_1873.jpg, Serock;
102.	(Meßtischblatt), 2072_Lesno_1874.jpg, Leśno.
103.	(Meßtischblatt), 2075_Hoch_Stublau_1874.jpg, Zblewo;
104.	(Meßtischblatt), 2880_Gollub_1909.jpg, Golub-Dobrzyń;
105.	(Meßtischblatt), 2480_Lessen_1898.jpg, Łasin;
106.	(Meßtischblatt), 2478_Feste_Courbiere_1900.jpg, Twierdza Grudziądz;
107.	(Meßtischblatt), 2686_Usdau_1911.jpg, Uzdowo;
108.	(Meßtischblatt), 2581_Gross Plowenz_1901.jpg, Płowęź;
109.	(Meßtischblatt), 2978_Gramtschen_1910.jpg, Grębocin;
110.	(Meßtischblatt), 2679_Rehden_1909.jpg, Radzyń Chełmiński;

111.	(Meßtischblatt), 2775_Rasmushausen_1906.jpg, Niewieścin;
112.	(Meßtischblatt), 2169_Prechlau_1874.jpg, Przechlewo;
113.	(Meßtischblatt), 1472_Lauenburg_1890.jpg, Lębork;
114.	(Meßtischblatt), 2470_Grunau_1941.jpg, Stare Gronowo;
115.	(Meßtischblatt), 2979_Schewen_1909.jpg, Pruska Łąka;
116.	(Meßtischblatt), 2578_Graudenz_1909.jpg, Grudziądz;
117.	(Meßtischblatt), 2270_Pollnitz_1940.jpg, Polnica;
118.	(Meßtischblatt), 2776_Unislaw_1906.jpg, Unisław;
119.	(Meßtischblatt), 2684_Mroczno_1911.jpg, Mroczno;
120.	(Meßtischblatt), 2373_Schuttenwalde_1905.jpg, Woziwoda;
121.	(Meßtischblatt), 2879_Schoensee_1897.jpg, Kowalewo Pomorskie;
122.	(Meßtischblatt), 1376_Rheda_1940.jpg, Reda;
123.	(Meßtischblatt), 1573_Linde_1906.jpg, Linia;
124.	(Meßtischblatt), 1476_Kielau_1944.jpg, Chylonia;
125.	(Meßtischblatt), 1873_Berent_1919.jpg, Kościerzyna;
126.	(Meßtischblatt), 1771_Jamno_Jassen_1875.jpg, Jasień. Reprodukcja i wydanie Wojskowego Instytutu Geograficznego 1927 r., Arkusz 28. Na podstawie reprodukowanego oryginału z r. 1875;
127.	(Meßtischblatt), 1976_Schöneck_1910.jpg, Skarszewy;
128.	(Meßtischblatt), 2274_Schlachta_1932.jpg, Szlachta;
129.	(Meßtischblatt), 1574_Poblotz_1911.jpg, Pobłocie;
130.	(Meßtischblatt), 1978_Dirschau_1910.jpg, Tczew;
131.	(Meßtischblatt), 1774_Schönberg_1877.jpg, Szymbark;
132.	Stanisław Salmonowicz, "Prusy Królewskie w XVII-XVIII wieku. Studia z dziejów kultury", str. 1-94, Uniwersytet Mikołaja Kopernika. Rozprawy. Toruń 2002;
133.	Zbigniew Wójcik, "Historia powszechna. Wiek XVI-XVII", str. 1-694, PWN, Warszawa 2008;
134.	Paweł Hałuszczak, "Niezbędnik genealoga", współpraca: Magdalena Betlej, Dobrosława Gucia, Liliana Molenda, str. 1-144, Wielkopolskie Towarzystwo Genealogiczne "Gniazdo", Mnichowo-Poznań 2012;
135.	Andrzej Sakson (red.), "Ślązacy, Kaszubi, Mazurzy i Warmiacy - między polskością a niemieckością", str. 1-436, Instytut Zachodni, Seria Ziemie Zachodnie - Studia i Materiały nr 24. Poznań 2008;
136.	"SŁOWNIK GEOGRAFICZNY Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich", wydany Pod Redakcyą Filipa Sulimierskiego, Bronisława Chlebowskiego, Władysława Walewskiego, Druk "WIEKU", Nowy-Świat Nr. 59, potem 61, Tomy I-XIV, Dopełnienia Tom XV, część I i II, Warszawa 1880-1902. Wersja cyfrowa http://dir.icm.edu.pl/pl/slownik_geograficzny/..;
137.	"Inwentarze starostw puckiego i kościerskiego z XVII wieku", wydał Gerard Labuda, str. 1-238, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Fontes 39, Toruń 1954, (KPBC);
138.	(Meßtischblatt), 1674_Chmelno_1906.jpg, Chmielno, oraz 1674_Chmelno-Schmellen_1940.jpg;
139.	(Meßtischblatt), 1477_Gotenhafen_1940.jpg, Gdynia;
140.	Przemysław Pragert, "Herbarz szlachty kaszubskiej", Tom I-III, Wydawnictwo BiT, Gdańsk;
141.	(Meßtischblatt), 1683_Tolkemit_1926.jpg, Tolkmicko;
142.	(Meßtischblatt), 1275_Mechau_1919.jpg, Mechowo;
143.	(Meßtischblatt), 2369_Christfelde_1935.jpg, Chrząstowo;
144.	(Meßtischblatt), 1772_Sullenschin_1940.jpg, Sulęczyno;
145.	(Meßtischblatt), 2272_Rittel_1940.jpg, Rytel;
146.	(Meßtischblatt), 2685_Rybno_1911.jpg, Rybno;
147.	(Meßtischblatt), 1678_Weichselmünde_1910.jpg, Ujście Wisły;
148.	(Meßtischblatt), 2178_Mewe_1889.jpg, Gniew;
149.	(Meßtischblatt), 2279_Marienwerder_1906.jpg, Kwidzyn;
150.	(Meßtischblatt), 2277_Skurz_1910.jpg, Skórcz;
151.	(Meßtischblatt), 2372_Reetz_□□□□ .jpg, Raciąż;
152.	(Meßtischblatt), 2586_Gilgenburg_1933.jpg, Dąbrówno;
153.	(Meßtischblatt), 2579_Okonin_1900.jpg, Okonin;
154.	(Meßtischblatt), 2580_Kg. Lindenau_1911.jpg, Linowo;
155.	(Meßtischblatt), 2778_Lissewo_1913.jpg, Lisewo;
156.	(Meßtischblatt), 1374_Gohra_1927.jpg, Góra;
157.	(Meßtischblatt), 1273_Ossecken_1875.jpg, Osieki Lęborskie;
158.	(Meßtischblatt), 2471_Camin_1874.jpg, Kamień Krajeński;
159.	(Meßtischblatt), 1783_Trunz_1929.jpg, Milejewo;
160.	(Meßtischblatt), 1881_Zeyer_1910.jpg, Kępki.
161.	"Atlas samochodowy 1:200 000, Polska 2013", str. 1-326, wyd. Kompas;
162.	(Mapy WIG), P35-S26-G_Koronowo_1935.jpg;
163.	(Mapy WIG), P35-S26-D_Buszkowo_1932.jpg;
164.	(Mapy WIG), P29-S26-I_Jastrzębia_Góra_1935.jpg;
165.	(Mapy WIG), P32-S26-B_Szymbark_1937.jpg;
166.	(Mapy WIG), P31-S27-I_Koszwały_1936.jpg;
167.	(Mapy WIG), P31-S27-G_Przyjaźń_1936.jpg;
168.	(Mapy WIG), P31-S27-H_Orunia_1936.jpg;

169.	(Mapy WIG), P32-S27-F_Tczew Północ_1934.jpg;
170.	(Mapy WIG), P32-S28-A_Szynberk_1936.jpg;
171.	(Meßtischblatt), 2382_Sommerau_1912.jpg, Ząbrowo;
172.	(Mapy WIG), P32-S26-C_Połęczyn_1935.jpg;
173.	(Mapy WIG), P33-S28-A_Wielkie Walichnowy_1935.jpg;
174.	(Mapy WIG), P33-S28-D_Polskie Gronowo_1935.jpg;
175.	(Mapy WIG), P36-S26-C_Czarze_1933.jpg;
176.	(Mapy WIG), P31-S26-C_Szemud_1937.jpg;
177.	(Mapy WIG), P31-S26-F_Kartuzy_1937.jpg;
178.	(Meßtischblatt), 1475_Soppieschin_1937.jpg, Sopieszyno;
179.	(Mapy WIG), P30-S26-I_Przetoczyno_1937.jpg;
180.	(Meßtischblatt), 2284_Schnellwalde_1929.jpg, Boreczno;
181.	(Mapy WIG), P32-S27-D_Szczodrowo_1934.jpg;
182.	(Mapy WIG), P30-S27-H_Gdynia_1926.jpg;
183.	(Meßtischblatt), 2784_Lautenburg_1911.jpg, Lidzbark;
184.	(Meßtischblatt), 2585_Elgenau_1911.jpg, Elgnowo;
185.	(Meßtischblatt), 2273_Czersk_1874.jpg, Czersk;
186.	(Meßtischblatt), 2976_Pensau_1936.jpg, Pędzewo;
187.	(Meßtischblatt), 1872_Nakel_1877.jpg; Nakla;
188.	(Mapy WIG), P32-S25-F_Lipusz_1935.jpg;
189.	(Mapy WIG), P34-S25-C_Nowa Cerkiew_1937.jpg;
190.	(Mapy WIG), P32-S25-C_Sulęczyno_1935.jpg;
191.	(Mapy WIG), P31-S25-I_Gowidllino_1937.jpg;
192.	(Meßtischblatt), 2588_Grünflieβ_1929.jpg, Napiwoda;
193.	Karte der Umgebung von Danzig, mapa okolic Gdańska, 1:100 000, 1905 r., ze zbiorów Janusza Kukielskiego, skanowanie: Kazik Niecikowski, ARCHIWALNE MAPY POMORZA GDAŃSKIEGO, www.mapy.eksploracja.pl;
194.	(Mapy WIG), P32-S27-E_Godziszewo_1934.jpg;
195.	(Mapy WIG), P32-S28-G_Gnojewo_1936.jpg;
196.	(Mapy WIG), P33-S27-C_Pelplin_1935.jpg;
197.	(Mapy WIG), P30-S26-E_Gościcino_1937.jpg;
198.	(Mapy WIG), P32-S26-H_Nowe Polaszki_1935.jpg;
199.	(Mapy WIG), P33-S27-F_Gniew_1935.jpg;
200.	(Mapy WIG), P35-S26-I_Topolno_1933.jpg;
201.	"Inwentarz dóbr stołowych biskupstwa włocławskiego z roku 1582", wydał Leonid Żytkowicz, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Fontes 37, str. 1-395, Toruń 1953, (KPBC);
202.	(Meßtischblatt), 2576_Schwetz_1906.jpg, Świecie;
203.	"Inwentarz dóbr stołowych biskupstwa włocławskiego z roku 1598", wydał Leonid Żytkowicz, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Fontes 36, str. 1-258, Toruń 1950, (KPBC);
204.	"Inwentarze dóbr stołowych biskupstwa włocławskiego z XVII wieku", wydał Leonid Żytkowicz, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Fontes 38, str. 1-348, Toruń 1957, (KPBC);
205.	Ksiądz Bruno Czapla, edytor, Towarzystwo Naukowe w Toruniu, Fontes VI-X, str. 1-1036, Toruń 1902-1906; "Visitationes Episcopatus Culmensis, Andreae Olszowski Culmensi et Pomesaniae Episcopo Anno 1667-72 Factae", str. 1-788, oraz dodatki: Fontes X, wśród nich: "Elenchus verborum minus usitatorum; inveniuntur etiam verba Polonica antiquiora", str. 1018-1033, (KPBC);
206.	Konstanty Kościński, "Imiona i nazwiska w obec prawa jako też formalności w urzędach stanu cywilnego z wzorami podań do władz. Podręcznik dla ludu polskiego", str. 1-48, Nakład autora, Poznań 1907, (WBC);
207.	Roczniki Towarzystwa Naukowego w Toruniu, nakładem Towarzystwa Naukowego, Rocznik XIV, str. 1-223, zawiera 7 publikacji, wśród nich [J. Łęgowski], "Pomorskie nazwy osobowe i miejscowe", część I, str. 184-196, Toruń 1907, (KPBC);
208.	Roczniki Towarzystwa Naukowego w Toruniu, nakładem Towarzystwa Naukowego, Rocznik XI, str. 1-269, zawiera 8 publikacje, wśród nich: Ksiądz Stanisław Kujot, "Kto założył parafie w dzisiejszej dyecezyi chełmińskiej? (Część II, pierwsza połowa)", str. 1-128; Konstanty Kościński, "Inwentarz Starostwa człuchowskiego z r. 1748", str. 184-245; Toruń 1904, (KPBC);
209.	Roczniki Towarzystwa Naukowego w Toruniu, nakładem Towarzystwa Naukowego, Rocznik XII, str. 129-469, zawiera 8 publikacje, wśród nich: Ksiądz Stanisław Kujot, "Kto założył parafie w dzisiejszej dyecezyi chełmińskiej? (Część II, druga połowa)", str. 129-469; Konstanty Kościński, "Parafia Borzyszkowska w powiecie Człuchowskim w Prusach Zachodnich wedle zapisków ks. proboszcza Jana Gotfryda Borka", str. 385-432; Toruń 1905, (KPBC); (Dwie pierwsze części rozprawy Księdza Stanisława Kujota umieszczono pod numerami [6] i [7])
210.	(Mapy WIG), P31-S26-E_Miechucino_1937.jpg;
211.	(Meßtischblatt), 1970_Borzyskowo_1877.jpg, Borzyszkowy;
212.	(Mapy WIG), P32-S25-G_Borzyszkowy_1935.jpg;
213.	(Meßtischblatt), 2171_Drzewitz_1940.jpg, Drzewicz;
214.	(Mapy WIG), P33-S25-I_Rytel_1937.jpg;
215.	(Meßtischblatt), 2572_Waldau_1942.jpg, Wałdowo;
216.	(Mapy WIG), P35-S25-C_Gostyczyn_1935.jpg;
217.	(Meßtischblatt), 1272_Sassin_1939.jpg, Sasino;
218.	(Meßtischblatt), 1473_Roslasin_1877.jpg, Rozłazino;

219.	(Meßtischblatt), 1387_Brandenburg_1916.jpg, Uszakowo, Rosja;
220.	(Meßtischblatt), 2167_Baldenburg_1936.jpg, Biały Bór;
221.	(Meßtischblatt), 2278_Münsterwalde_1889.jpg, Opalenie, oraz wydanie z roku 1913: Münsterwalde;
222.	(Meßtischblatt), 1780_Tiegenhof_1925.jpg, Nowy Dwór Gdański;
223.	(Mapy WIG), P31-S28-E-H_Tiegenort_1936.jpg;
224.	(Meßtischblatt), 2774_Zolondowo_1912.jpg, Żołędowo;
225.	(Mapy WIG), P36-S26-B_Osielsko_1933.jpg;
226.	(Meßtischblatt), 2174_Long_1874.jpg, Łąg;
227.	(Meßtischblatt), 2484_Löbau_1912.jpg, Lubawa;
228.	Tadeusz Wilczewski, "Metrykalna baza danych parafii Pręgowo 1711-1750. Część 2. Źródła", str. 1-613, Wyd. GALAN, Gdańsk 2013. Wersja cyfrowa publikacji: http://pbc.gda.pl/dlibra/docmetadata?id=29642, (PBC);
229.	(Meßtischblatt), 1276_Putzig_1940.jpg, Puck;
230.	(Meßtischblatt), 1869_Lubben_1919.jpg, Łubno;
231.	(Meßtischblatt), 1672_Groβ Rakitt_1877.jpg, Rokity;
232.	(Meßtischblatt), 2176_Lubichow_1910.jpg, Lubichowo;
233.	Ksiądz dr Alojzy Jougan, "Słownik kościelny łacińsko-polski", str. 1-746, wydanie piąte, Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu 2013;
234.	Strona Radka Smolca, http://users.camk.edu.pl/smolec/pl_calendar.html; http://users.camk.edu.pl/smolec/pl_holidays.html; dr Radosław Smolec, Centrum Astronomiczne im. Mikolaja Kopernika Polskiej Akademii Nauk 2013;
235.	Strona Pomorskiego Towarzystwa Genealogicznego, www.ptg.gda.pl;
236.	Max Perlbach, "Pommerellisches Urkundenbuch", str. 1-706; Danzig 1882, (KPBC); (Zawiera kopie 704 dokumentów z Pomorza z lat 1140-1315 oraz wykaz miejscowości, nazwisk i hierarchów)
237.	Strona www.opoka.org.pl, oraz tamże linki do stron podobnych;
238.	Strona http://genealodzy.pl/Latin-index, "Słownik genealogiczny Łacińsko-Polski", http://encyklopedia.naukowy.pl/Chronologia, http://www.astrowiki.eu/index.php?title=Zygmunt_Gloger; Encyklopedia_staropolska_ilustrowana;
239.	(Mapy WIG), P31-S27-A_Chwaszczyno_1935.jpg;
240.	(Mapy WIG), P33-S27-E_Bobowo_1935.jpg;
241.	Ksiądz Bogusław Głodowski, "Sulęczyno. Z dziejów parafii i gminy", str. 1-256. Redakcja - Eugeniusz Pryczkowski. Wydawca - Wydawnictwo Rost. Złota Karczma 2009;
242.	Zeno Chodyński, "Statuta Synodalia Dioecesis Wladislaviensis et Pomeraniae", str. 1-268, Varsaviae, 1890; Indices: "Locupletissimus Index Rerum et Verborum in Textum *Synodorum Wladislaviensium*. Opera Johannis Fijałek, Presbyteri Cracoviensis.", str. 269-298. Strona http://dir.icm.edu.pl/pl/Statuta_synodalia/; Statuta synodalia dioecesis Wladislaviensis et Pomeraniae; Indices;
243.	Ksiądz Franciszek Ksawery Okroy, "Dzieje klasztorów norbertańskich w Żukowie", str. 1-208, Toruń 1951, Żukowo 2010. Wstęp i redakcja - Eugeniusz Pryczkowski. Wydawca - Wydawnictwo ROST;
244.	Rękopis, "Privilegia tam antiqua quam nova Monasteri Zucoviensis per Rndum D. Gregori Błędowski eius Monasteri praeposito diligenter manu inscripta sub Anno 1596 et 1597", str. 1-241. Archiwum Diecezji Chełmińskiej, Pelplin, sygnatura Monastica Żukoviencis 1. "*Rękopis ten założył prepozyt Grzegorz Błędowski w 1596 roku, a jego następcy kontynuowali dalej. Księga ta kończy się na 1754 roku. ... Pisana jest w języku łacińskim i polskim. ... Zawiera przywileje, które klasztor sam wystawił, ... na przykład z okazji dzierżawy młynków, karczem, sołect, i innych. ...*", [243], str. 13.
245.	Wojciech Kętrzyński, "Regestr poboru podwoynego dnia 25 Juny 1648 roku w Malborku … uchwalonego..", str. 165-201, Roczniki Towarzystwa Przyjaciół Nauk Poznańskiego, Rocznik VI, Poznań 1871, (WBC);
246.	Łebiński Władysław, "Materyały do słownika łacińsko-polskiego średniowiecznej łaciny i starożytności polskich", str. 1-200, Roczniki Towarzystwa Przyjaciół Nauk Poznańskiego, Rocznik XIV, Poznań 1884, (WBC);
247.	"Słownik łacińsko-polski Bartłomieja z Bydgoszczy. Podług rękopisu z r. 1532 opracował i wydał Dr. Bolesław Erzepki.", cztery części w Rocznikach Towarzystwa Przyjaciół Nauk Poznańskiego, Rocznik XXIV, Część pierwsza, str. 1-134, Część druga, str. 371-418, Poznań, 1898; Rocznik XXV, Część druga (ciąg dalszy), str. 1-48, Poznań, 1899; Rocznik XXVII, Część druga (dokończenie), str. 255-301, Poznań, 1901. Część pierwsza zawiera oryginalny słownik łacińsko-polski, pozostałe trzy części opracowania słownikowe polsko-łacińskie, (WBC);
248.	(Meßtischblatt), 1288_Königsberg (Preußen)_1922.jpg, Kaliningrad (Królewiec);
249.	(Meßtischblatt), 1289_Königsberg (Preußen)_1922.jpg, Kaliningrad (Królewiec);
250.	(Mapy WIG), P30-S31_50_Königsberg (Królewiec)_1922.jpg. Druk na podstawie mapy niemieckiej 1:100 000 wydania z r. 1922. Wojskowy Instytut Geograficzny, Warszawa 1928 r.;
251.	(Mapy WIG), P31-S27-D_Żukowo_1938.jpg;
252.	Einheitsblatt Nr. 13_Danzig-Putzig.jpg. (1 cm - Karte). Zusammendruck 1935 aus der Karte des Deutschen Reiches 1:100000.
253.	(Meßtischblatt), 1572_Zewitz_1930.jpg, Cewice;
254.	(Meßtischblatt), 3374_Blütenau_1911.jpg, Kwieciszewo;
255.	Mapa Schroettera, 1796-1802, schrotter-pobrzeze_1796-1802.jpg. 1 : 50 000. Archiwalne mapy Pomorza Gdańskiego, www.mapy.eksploracja.pl/news.php?readmore=92 (stan na dzień 20 maja 2014 r.). Mapa opublikowana dzięki uprzejmości Pani Teresy Michalak oraz Pana Rafała Bartuscha. Obejmuje ona swoim zasięgiem północną część Regionu Gdańskiego, od Jastrzębiej Góry po Chylonię, sekcje 72-76.
256.	Mapa Schroettera, 1796-1802, s5+6_Königsberg_1809.jpg, Kaliningrad (Królewiec). 1 : 150 000. Archiwalne Mapy Topograficzne, wydawca: Topmap, obróbka komputerowa - Leszek Moszej;
257.	Fragmenty 'Diariusza' Michała Kazimierza Radziwiłła 'Rybeńki' z lat 1721, 1737 i 1752, "Podróże litewskiego magnata do Gdańska, Człuchowa, a nawet i dalej ...", wydał Jerzy Dygdała, str. 1-146, Instytut Historii PAN, Warszawa 2013;

258.	Krzysztof Mikulski, "Osadnictwo wiejskie województwa pomorskiego od połowy XVI do końca XVII wieku", str. 1-216, Roczniki Towarzystwa Naukowego w Toruniu, Rocznik 86, Zeszyt 2. Toruń 1994, (KPBC); (Zawiera wykaz osiedli, str. 151-192, oraz obszerną bibliografię, str. 193-204)
259.	(Meßtischblatt), 2377_Rinkowken_1910.jpg, Rynówka;
260.	"Prusy Królewskie. Społeczeństwo kultura gospodarka 1454-1772", Szkice z dziejów pod redakcją Edmunda Kizika, str. 1-602. Wydawca Muzeum Narodowe w Gdańsku, Gdańsk 2012;
261.	Tadeusz Wilczewski, "Metrykalna baza danych parafii Żukowo 1608-1700. Część 1. Źródła", str. 1-552, Wyd. GALAN, Gdańsk 2014. Wersja cyfrowa publikacji: http://pbc.gda.pl/dlibra/docmetadata?id=35767, (PBC);
262.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **78**. 1 : 50 000. Miejscowości: Łebno, Goręczyno, Chmielno, Żukowo, Kartuzy, Koleczkowo, Chwaszczynao, Niestępowo, Leźno, Kokoszki; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
263.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **75.** 1 : 50 000. Miejscowości: Robakowo, Sopieszyno, Ustarbowo, Luzino, Wejherowo, Nanice, Reda, Ciechocin, Pieleszewo, Pobłocie, Gniewowo; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
264.	Mapa topograficzna Polski, Nr 63, PĘPOWO, N-34-49-D-d-3, 1 : 10 000, Główny Geodeta Kraju, Warszawa 2000;
265.	Mapa topograficzna Polski, Nr 57, GDAŃSK-JASIEŃ, N-34-50-C-c-3, 1 : 10 000, Główny Geodeta Kraju, Warszawa 2000;
266.	Mapa topograficzna Polski, Nr 55, BANINO, N-34-49-D-d-1, 1 : 10 000, Główny Geodeta Kraju, Warszawa 2000;
267.	Mapa topograficzna Polski, Nr 58, GDAŃSK-PIECKI-MIGOWO, N-34-50-C-c-4, 1 : 10 000, Główny Geodeta Kraju, Warszawa 2000;
268.	Mapa topograficzna Polski, Nr 33, NOWA WIEŚ, N-34-61-C-a-1, 1 : 10 000, Główny Geodeta Kraju, Warszawa 2002;
269.	Trójmiasto plus 14, plan miasta 1 : 20 000, dodatkowo 14 mapek mniejszych miejscowości, DEMART, Warszawa 2013;
270.	"Inwentarz dóbr i dochodów biskupstwa włocławskiego z roku 1534", wydał Bolesław Ulanowski, str. 1-128, Wydawnictwa Komisyi Historycznej Akademii Umiejętności w Krakowie, Archiwum Komisyi Historycznej, Tom dziesiąty. Kraków 1916; Polska Akademia Nauk, Biblioteka Gdańska, sygnatura Su III 25063;
271.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **85**. 1 : 50 000. Miejscowości: Pręgowo, Łapino, Czapielsk, Borcz, Wieżyca, Szymbark, Grabowo, Lubań, Liniewo, Wysin, Postołowo, Warcz; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
272.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **79**. 1 : 50 000. Miejscowości: Gdańsk, Kiełpin Górny, Złota Karczma, Matarnia, Wrzeszcz, Oliwa, Klukowo, Gdynia, Oksywie, Wielki i Mały Kack, Witomino; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
273.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **86**. 1 : 50 000. Miejscowości: Gdańsk, Żuławy, Ujeścisko, Kowale, Bąkowo, Rekcin, Święty Wojciech, Pruszcz Gdański, Kłodawa, Pszczółki, Giemlice; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
274.	(Meßtischblatt), 2175_Czarnen_1874.jpg, Czarna Woda;
275.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **92.** 1 : 50 000. Miejscowości: Wdzydze Tucholskie, Przytarnia, Wiele, Karsin, Osowo, Borsk, Mokre,Czarna Woda, Stara Kiszewa, Odry, Piece; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
276.	Mapy Schroettera, 1796-1802, Sekcja **93.** 1 : 50 000. Miejscowości: Skarszewy, Demlin, Godziszewo, Starogard Gdański, Pogódki, Bytonia, Zblewo, Kokoszkowy, Ciecholewy, Szpęgawsk; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
277.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **94**. 1 : 50 000. Miejscowości: Tczew, Malbork, Nowy Staw, Szpęgawa, Szymankowo, Kończewice, Mała Słońca, Lubiszewo Tczewskie, Czarlin; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
278.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **95.** 1 : 50 000. Miejscowości: Marynowy, Elbląg, Myszewo, Stare Pole, Kazimierzowo, Gronowo, Dłużyna, Jazowa, Ząbrowo; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
279.	Bogdan Zaborski, "Kaszuby na przełomieXVIII i XIX wieku w świetle mapy Schröttera-Engelhardta z lat 1796-1802", kwartalnik wojskowego instytutu geograficznego w Warszawie, 1936 r., Wiadomości Służby Geograficznej, **10**, Nr 2; str. 239-262. Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk, sygnatura II 02410;
280.	Mapa Schroettera, "Karte von Ost-Preussen nebst Preussisch Litthauen und West-Preussen nebst dem Netzdistrict aufgenommen unter Leitung des Königl. Preuss. Staats Ministers Frey Herrn von Schroetteer in den Jahren von 1796 bis 1802", 1 : 150 000. Miejsce wydania: Berlin; data wydania: 1802-1812. Repozytorium Cyfrowe Instytutów Naukowych, http://rcin.org.pl/dlibra/docmetadata?id=829 (stan na dzień 5 czerwca 2014 r.), 1 mapa zawiera 25 arkuszy, (RCIN);
281.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **84**. 1 : 50 000. Miejscowości: Kościerzyna, Wielki Klińcz, Wąglikowice, Stężyca, Gołubie Kaszubskie, Skorzewo, Sikorzyno, Kaliska Kościerskie; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
282.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **77**. 1 : 50 000. Miejscowości: Parchowo, Węsiory, Sulęczyno, Sierakowice, Zgorzałe, Przewóz, Zgorzałe, Tuchlino, Żuromino, Klukowa Huta, Bukowa Góra, Chośnica, Borek, Podjazy, Mściszewice, Gołczewo, Jamno; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
283.	(Meßtischblatt), 1474_Lusin_1952.jpg, Luzino, kopia mapy niemieckiej z 1939 roku;
284.	(Meßtischblatt), 1973_Lorenz_1902.jpg, Loryniec;
285.	(Meßtischblatt), 1972_Kalisch_1903.jpg, Kalisz;
286.	Krzysztof Mikulski, "Drobna szlachta kaszubska w XVI-XIX wieku", w Kaszuby, "Pomorze Gdańskie", nr 18, str. 87-125, (KPBC);
287.	(Meßtischblatt), 2472_Jehlenz_1874.jpg, Jeleńcz;
288.	(Meßtischblatt), 2378_Neuenburg_1900.jpg, Nowe;
289.	Karol Górski, "ZARYS DZIEJÓW PISMA ŁACIŃSKIEGO W POLSCE (OD W. XVI), Archeion, T. 51, str. 117-126, Warszawa 1969, (KPBC);
290.	Karol Górski, "NEOGRAFIA GOTYCKA. PODRĘCZNIK PISMA NEOGOTYCKIEGO XVI - XX W.", Część I, str. 1-108. Tablice I-XVIII, str. 73-108. Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 1960, (KPBC);
291.	Karol Górski, "NEOGRAFIA GOTYCKA. PODRĘCZNIK PISMA NEOGOTYCKIEGO XVI - XX W.", Część II, str. 1-108. Tablice I-XXIV, Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 1960, (KPBC);
292.	Tadeusz Wilczewski, "Metrykalna baza danych parafii Stare Szkoty 1615-1730", (wydanie w zamierzeniach Autora);
293.	Max Perlbach, "Das Totenbuch des Prämonstratenserinnen-Klosters Zuckau bei Danzig", str. 1-154, Danzig 1906, (EBC);
294.	(Meßtischblatt), 1375_Neustadt_1940.jpg, Wejherowo;

295.	Andrzej Chludzinski, "Nazwy miejscowe powiatu kołobrzeskiego", str. 1-207, Pruszcz Gdański 2011;
296.	Charles Ogier, "Dziennik podróży do Polski 1635-1636", Przekład i opracowanie Zenon Gołaszewski, str. 1-350, wydanie I. Wydawnictwo Maszoperia Literacka Sp. z o.o., Gdańsk 2010;
297.	Willy Heidn, "Die Ortschaften des Kreises Karthaus/Westpr. in der Vergangenheit", WISSENSCHAFTLICHE BEITRÄGE zur Geschichte und Landeskunde Ost-Mitteleuropas, herausgegeben vom Johann Gottfried Herder-Institut, NR. 73, MARBURG/LAHN 1965;
298.	Dr. Aleksander Majkowski, "ZDROJE RADUNI. Przewodnik po tak zw. Szwajcaryi Kaszubskiej", z mapą i 22 ilustracyami, str. 1-116, Nakładem Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, Warszawa 1913, (PBC);
299.	"STATUTY KAPITUŁY KATEDRALNEJ WŁOCŁAWSKIEJ", z materyałów przysposobionych przez X. PRAŁATA STAN. CHODYŃSKIEGO, wydał i bibliografią ustawodawstwa kapitulnego w Polsce poprzedził X. Dr JAN FIJAŁEK, str. 1-492, Nakładem Akademii Umiejętności w Krakowie 1915, (KPBC);
300.	"SKOROWIDZ Niemiecko-Polski i Polsko-Niemiecki miast, miasteczek i większych wsi PRUS KSIĄŻĘCYCH I KRÓLEWSKICH, W. KS. POZNAŃSKIEGO I ŚLĄSKA", ułożony na podstawie map 1 : 750.000 z uwzględnieniem źródeł naukowych: W. Kętrzyńskiego, Z. Światopełk-Słupskiego, Słownika Geograficznego i i., str. 1-124, Warszawa 1919, (PBC);
301.	(Meßtischblatt), 2071_Rollbick_1875.jpg, Rolbik;
302.	Ksiądz Dr Leszek Jażdżewski, "Przeszłośc obecnych obszarów archidiecezji gdańskiej. Średniowiecze", T. I, str. 1-271, Wydawnictwo "Bernardinum", Pelpin 2014;
303.	Mapa turystyczna 1 : 75000, Kaszuby, zgodne z gps, wyd. DEMART, Warszawa 2004;
304.	Mapa, "Z biegiem Wisły, Grudziądz-Gdańsk", 1 : 75000, wyd. Eko-Kapio, Gdańsk 2004;
305.	Plan miasta Gdańsk - Gdynia - Sopot, 1 : 20 000, Wydawnictwo Kartograficzne DAUNPOL, Warszawa 1999;
306.	Ksiądz Stanisław Kujot, "Opactwo Pelplińskie", str. 1-496, Pelplin 1875, (KPBC);
307.	Waldemar Nocny, "Trzecie ujście Wisły", str. 1-419. Wydawnictwo "Bernardinum" w Pelplinie, Gdańsk 2013;
308.	(Meßtischblatt), 1274_Zarnowitz_1877.jpg, Żarnowiec;
309.	Mapa morska, "Pierścień Zatoki Gdańskiej", 1 : 85 000. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej, Gdynia 2006. Wydawca i Dystrybutor Mapa 2000 - Krzysztof Polus;
310.	Mapa turystyczna, "Pomorze Gdańskie", 1 : 160 000. Wydawnictwo Turystyczne, Jelenia Góra 2007;
311.	(Meßtischblatt), 1373_Saulin_1877.jpg, Salino;
312.	(Meßtischblatt), 1372_Tauenzin_1939.jpg, Tawęcino;
313.	(Meßtischblatt), 1173_Wittenberg_1877.jpg, Białogóra;
314.	(Meßtischblatt), 1271_Leba_1942.jpg, Łeba;
315.	Mapa turystyczno-samochodowa, "Kaszuby", 1 : 175 000. CartoMEDIA, Warszawa 2010;
316.	(Meßtischblatt), 1371_Charbrow_1891.jpg, Charbrowo;
317.	Mapa turystyczna, "Kaszubski Pierścień", 1 : 100 000. CartoMEDIA, Poznań;
318.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **110**. 1 : 50 000. Miejscowości: Drzycim, Jastrzębie, Ostrowite, Brzemiona, Świekatowo, Gródek, Żur, Osie, Wętfie, Tleń, Sierosław; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
319.	Mapa turystyczna, "Łeba, Ustka, Rowy, Słupsk, Lębork, Słowiński Park Narodowy", 1 : 100 000. FOTKART, Warszawa;
320.	(Meßtischblatt), 1471_Schurow_1889.jpg, Skórowo;
321.	Mapa turystyczna, "Bory Tucholskie", 1 : 75 000, gps. DEMART SA, Warszawa 2014;
322.	Mapa topograficzno-turystyczna, "Jeziora kaszubskie. Część północna", 1 : 50 000, gps. Wojskowe Zakłady Kartograficzne, Warszawa 2002;
323.	Mapa topograficzno-turystyczna, "Jeziora kaszubskie. Część południowa", 1 : 50 000, gps. Wojskowe Zakłady Kartograficzne, Warszawa 2002;
324.	(Meßtischblatt), 2073_Wielle_1874.jpg, Wiele;
325.	(Meßtischblatt), 2173_Malachin_1874.jpg, Malachin;
326.	Dariusz Dolatowski, "Giemlice i Długie Pole. Z dziejów społeczno-gospodarczych wsi i okolic od czasów najdawniejszych do 1945 roku", str. 1-59. Wydawca: Stowarzyszenie Żuławy Gdańskie, Trutnowy 2013;
327.	(Meßtischblatt), 2172_Bruss_1874.jpg, Brusy;
328.	Mapa województwa "Kujawsko-Pomorskie, region", 1 : 250 000. DEMART, Warszawa 2011;
329.	Mapa samochodowo-administracyjna, "Powiat tczewski", 1 : 100 000. Mapy sporządzono za zgodą geodety woj. pomorskiego na podstawie map topograficznych, 2003;
330.	Ignacy Tadeusz Baranowski, wydał, "Polska XVI wieku pod względem geograficzno-statystycznym", Tom XII. Prusy Królewskie. Część I, w "Źródła dziejowe", Tom XXIII, str. 1-314, oraz wykazy: osobowy, miejscowości i rzeczowy str. I-XLII. Wydawnictwa Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Wydział II Nauk Antropologicznych, Społecznych, Historyi i Filozofii. Komisya Historyczna. Nakładem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Warszawa 1911, (WBC);
331.	Mapa turystyczna, "Bory Tucholskie, Kaszuby, Kociewie", 1 : 150 000, gps. ExpressMap Polska, Warszawa, 2015;
332.	Tadeusz Wilczewski, "Metrykalna baza danych parafii Żukowo 1701-1750. Część 2. Źródła", str. 1-576, Wyd. GALAN, Gdańsk 2015. Wersja cyfrowa publikacji: http://pbc.gda.pl/dlibra/docmetadata?id=45464, (PBC);
333.	Mapa miasta Świecie, 1 : 15 000. Demart SA, Warszawa 2013;
334.	Mapa "Okolice Bydgoszczy i Torunia", 1 : 75 000, gps. Wydawnictwo ExpressMap, Warszawa 2008;
335.	(Mapy WIG), P35-S26-F_Gruczno_1933.jpg;
336.	(Mapy WIG), P34-S26-I_Lniano_1933.jpg;
337.	(Mapy WIG), P33-S24-H_Łąg_1933.jpg;
338.	Mapa turystyczna, "Mierzeja Wiślana, Żuławy Wiślane", 1 : 50 000. Galileos, Wydawnictwo turystyczne PLAN, 2009;
339.	"Nova Polonia Sacra", Tom 2, str. 1-261. Czasopismo wydaje X. Dr Jan Fijałek, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego; w tym: X. Tadeusz Glemma, "Historjografja diecezji chełmińskiej aż po rok 1821", Dysertacja doktorska, str. 1-133. Kraków 1926, (KPBC);

340.	(Mapy WIG), P33-S25-E_Swornigacie_1937.jpg;
341.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **72.** 1 : 50 000. Miejscowości: Żarnowiec, Krokowa, Kartoszyno, Sulicice, Sławoszyno, Karwia, Starzyno; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
342.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **73.** 1 : 50 000. Miejscowości: Jastrzębia Góra, Cetniewo, Strzelno, Władysławowo, Swarzewo, Łebcz, Gnieżdżewo; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
343.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **74.** 1 : 50 000. Miejscowości: Łebunia, Popowo, Linia; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
344.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **76.** 1 : 50 000. Miejscowości: Puck, Celbowo, Rzucewo, Osłonino, Rewa, Rumia, Połchowo, Mrzezino, Kosakowo, Oksywie, Obłuże; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
345.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **83.** 1 : 50 000. Miejscowości: Sominy, Przewóz, Wojsk; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
346.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **91.** 1 : 50 000. Miejscowości: Wielkie Chełmy, Brusy, Czyczkowy, Męcikał, Bachorze, Charzykowy, Swornigacie, Zalesie; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
347.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **100.** 1 : 50 000. Miejscowości: Chojnice, Pawłowo, Rytel, Raciąż, Silno, Stobno, Zamarte, Doręgowice, Ogorzeliny, Ciechocin, Tuchola; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
348.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **101.** 1 : 50 000. Miejscowości: Czersk, Legbąd, Osieczna, Śliwice, Lińsk, Wielkie Gacno, Lążek; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
349.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **102.** 1 : 50 000. Miejscowości: Lubichowo, Pączewo, Bobowo, Nowa Cerkiew, Skórcz, Ocypel, Wda, Łuby, Mirotki, Kościelna Jania, Smętowo Graniczne; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
350.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **103.** 1 : 50 000. Miejscowości: Pomyje, Szprudowo, Sztum, Gniew, Biała Góra, Ryjewo, Straszewo, Janowo, Postolin, Korzeniewo, Mikołajki Pomorskie; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
351.	Mapa Schroettera, 1796-1802, Sekcja **111.** 1 : 50 000. Miejscowości: Twarda Góra, Nowe, Pieniążkowo, Warlubie, Rusinowo, Mątawy, Mokre, Rostowo, Bąkowo; Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk;
352.	Radziwiłłowska mapa Wielkiego Księstwa Litewskiego. Autor Tomasz Makowski. Wydawca : Guilhelmus Janssonius. Amsterdam 1613 r. Mapa opracowana przez polskiego kartografa Tomasza Makowskiego, na zlecenie Księcia Litewskiego M. K. Radziwiłła zwanego Sierotką. Na mapie znajdują się ozdobne kartusze, które oprócz legendy zawierają opis Polesia i Księstwa Litewskiego oraz opisy wydarzeń historycznych mających miejsce w XVI wieku. Wystawa historycznych map, Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk, 2015;
353.	Edward Breza, "Nazwy miejscowości GMINY ŻUKOWO", str. 1-94. Wydawca: Wydawnictwo Diecezji Pelplińskiej "Bernardinum", na zlecenie Wydawnictwa "Rost", Banino. Banino - Pelplin 2005, (Wejherowska BC);
354.	(Meßtischblatt), 1871_Lonken_1902.jpg, Łąkie;
355.	(Meßtischblatt), 1971_Sommin_1877.jpg, Sominy;
356.	(Meßtischblatt), 1983_Pr. Holland_1911.jpg, Pasłęk;
357.	Stefan Inglot, "Stosunki społeczno-gospodarcze ludności w dobrach biskupstwa włocławskiego w pierwszej połowie XVI wieku", str. 1-95 ([323-417]). Archiwum Towarzystwa Naukowego we Lwowie. Wydział II, Historyczno-filozoficzny, Tom III, Zeszyt 4. We Lwowie, nakładem Towarzystwa Naukowego, drukarnia Uniwersytetu Jagiellońskiego pod zarządem J. Filipowskiego, 1927; Biblioteka Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, ul. Szczytnicka 11; 50-382 Wrocław, sygnatura B-192.
358.	Dariusz Dolatowski, "Trutnowy. Z dziejów społeczno-gospodarczych wsi i okolic od czasów najdawniejszych do 1945 roku", str. 1-50. Wydawca: Stowarzyszenie Żuławy Gdańskie, Trutnowy 2012;
359.	(Meßtischblatt), 1679_Nickelswalde_1862.jpg, Mikoszewo;
360.	(Meßtischblatt), 2368_Ruthenberg_1929.jpg, Raciniewo;
361.	(Meßtischblatt), 2468_Peterswalde_1935.jpg, Cierznie;